

مرکز تحقیقات اسلامی

اصفهان

گامی

الحق
علیه
صلاوة
وسلام

www.

www.

www.

www.

Ghaemiyeh

.com

.org

.net

.ir

مصنفات شیعہ

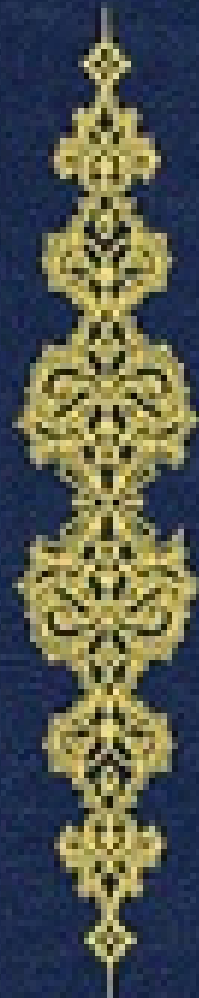
زیر نگیں

الذی یحی الموتی الذی یشرف علی کل شیء

تألیف شیخ آقا بزرگ نسیری

جلد سوم

پانچواں تراجم گرت

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

مصنفات شيعه: ترجمه و تلخيص الذريعه الي تصانيف الشيعه

نويسنده:

محمد محسن آقابزرگ طهراني

ناشر چاپي:

بنیاد پژوهشهای اسلامی آستان قدس رضوی

ناشر دیجیتالی:

مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان

فهرست

۵	فهرست
۲۴۰	مصنّفات شيعه: ترجمه و تلخيص الذريعه الى تصانيف الشيعه جلد ۳
۲۴۰	مشخصات كتاب
۲۴۰	اشاره
۲۴۴	خ
۲۴۴	الخاتم، كتاب
۲۴۴	خاتم الصوارم
۲۴۵	خاجو كرمانى
۲۴۶	الخالدان (يا الخالدات)
۲۴۶	الخالص، كتاب
۲۴۶	خالق بارى
۲۴۶	الخامس و العشرين من البحار-بحار الانوار(ج)
۲۴۶	خاموشى دريا
۲۴۶	خاندان سيد بشر
۲۴۶	خاندان نوبختى
۲۴۶	خانقاه فقير
۲۴۶	خان گيلان
۲۴۶	خانم انگليسى
۲۴۷	خانم انگليسى-ثوره الهند
۲۴۷	خانم شامى-ترجمه فتاه غسان
۲۴۷	خانم هندى
۲۴۷	خانواده سرباز
۲۴۷	خانه دارى
۲۴۷	خاورنامه-خاوران نامه

- ٢٤٧ خبر اصحاب الكهف
- ٢٤٧ خبر الافلاك
- ٢٤٧ خبر البصره
- ٢٤٧ خبر الحكم بن العاص
- ٢٤٨ خبر خزاعه
- ٢٤٨ خبر ساريه
- ٢٤٨ خبر الزائر المبتلى بالبلاء فى طريق النجف و
- ٢٤٩ خبر السفاح و سدير
- ٢٤٩ خبر قس بن ساعده الايادى
- ٢٤٩ خبر نفخه الصور(و بيان مافيه من العجائب)
- ٢٤٩ خبر الواحد(و العمل به)، كتاب
- ٢٤٩ الخبر و العيان(فى احوال الافاضل و الاعيان)
- ٢٤٩ الخبيئه
- ٢٤٩ ختام الكلام(فى شرح مفاتيح الاحكام)
- ٢٤٩ ختام الكلام لشرح مفاتيح شرايع الاحكام
- ٢٤٩ ختم دوازده امام
- ٢٥٠ ختم غائله سميتقو
- ٢٥٠ ختم الغرائب
- ٢٥٠ ختم الغرائب
- ٢٥٠ ختم اللغه-فرهنگ جعفرى
- ٢٥٠ ختومات مجزيه
- ٢٥٠ الختومات المجزيه
- ٢٥٠ الختومات و الطلسمات(و بعض فوائد الحروف)
- ٢٥١ خشم و انسابها و اشعارها، كتاب
- ٢٥١ خجسته فال
- ٢٥٢ الخجنديه، الرساله

- ۲۵۲ خدا-هستی خدا
- ۲۵۲ خدا در آسمان
- ۲۵۲ خدا در طبیعت
- ۲۵۲ خداشناسی
- ۲۵۲ خداشناسی
- ۲۵۲ خدا کی هستی
- ۲۵۲ خدانامه
- ۲۵۲ خداوند بزرگ و من
- ۲۵۳ خداوندنامه
- ۲۵۳ خدایان تشنه اند
- ۲۵۳ خدعه و عشق
- ۲۵۳ خدیجه و عقبها و ازواجهها، کتاب
- ۲۵۳ خدیم الطرفاء و ندیم اللطفاء
- ۲۵۳ الخرائد
- ۲۵۳ خرابات
- ۲۵۴ خرابات
- ۲۵۵ خرابات فقیر
- ۲۵۵ الخراج، کتاب
- ۲۵۵ الخراج و المقاسمه
- ۲۵۵ الخراج و المقاسمه، کتاب
- ۲۵۵ الخراجیه
- ۲۵۵ الخراجیه، الرساله
- ۲۵۵ الخراجیه، الرساله
- ۲۵۵ الخراجیه، الرساله
- ۲۵۶ الخراجیه
- ۲۵۷ خرد سنج

- ٢٥٧ خردنامه آيتى
- ٢٥٧ خردنامه سكندرى
- ٢٥٧ خردنامه اهلى
- ٢٥٧ خردنامه
- ٢٥٧ خردنامه
- ٢٥٧ خردنامه جاودان
- ٢٥٧ خردنامه
- ٢٥٩ خزم و زيبا
- ٢٥٩ خروج صاحب فخر و مقتله
- ٢٥٩ خروج محمد بن عبد الله المحض و مقتله
- ٢٥٩ خروج المقيم (عن حدود البلد)
- ٢٥٩ خروج المقيم (لدون المسافه)
- ٢٥٩ خروج المقيم (فى بلد الى حد الترخّص)
- ٢٥٩ خروج المقيم (الى دون المسافه)
- ٢٥٩ خروج المقيم (من بلد الاقامه الى دون المسافه)
- ٢٥٩ خروج المقيم (عن محل الاقامه)
- ٢٦٠ خروسيه
- ٢٦٠ خريده العجائب
- ٢٦٠ الخريده العذراء فى العقيده الغراء
- ٢٦٠ خريطة فارس
- ٢٦٠ خريطة الفصوص من النوادر و النصوص
- ٢٦٠ خزان و بهار
- ٢٦٠ خزان و بهار
- ٢٦١ خزائن
- ٢٦١ خزائن الاحكام
- ٢٦١ خزائن الاحكام (فى شرح تلخيص المرام)

- ٢٦١ ----- خزائن الاشعار
- ٢٦١ ----- خزائن الاصول
- ٢٦١ ----- خزائن الانوار (فى سيره النبى ص و آله الاطهار)
- ٢٦١ ----- خزائن الانوار
- ٢٦١ ----- خزائن الجواهر سلطانى
- ٢٦١ ----- خزائن جواهر القرآن
- ٢٦٢ ----- خزائن الدرر
- ٢٦٢ ----- خزائن الدين و سر العالمين
- ٢٦٢ ----- خزائن رحمت
- ٢٦٢ ----- خزائن العلوم
- ٢٦٢ ----- خزائن الفتوح-تاريخ علائى
- ٢٦٢ ----- خزائن الفوائد
- ٢٦٢ ----- خزائن القرآن
- ٢٦٣ ----- خزائن الكلام (فى شرح قواعد الاحكام)
- ٢٦٤ ----- خزائن المراثى
- ٢٦٤ ----- خزائن الملك و سرّ العالمين-خزائن الملوك...
- ٢٦٤ ----- الخزانة
- ٢٦٤ ----- خزانه الادب الكبرى
- ٢٦٤ ----- خزانه الاسرار
- ٢٦٤ ----- خزانه الخيال
- ٢٦٤ ----- الخزانة الشاهيته
- ٢٦٤ ----- خزانه عامره
- ٢٦٥ ----- خزانه القانع
- ٢٦٥ ----- خزانه اللطائف
- ٢٦٥ ----- خزانه المسائل
- ٢٦٥ ----- الخزّ و السنجاب و اختيار عدم الصلاه فيهما

٢٦٩	خسرو و شیرین
٢٧٠	خسرو و شیرین
٢٧٠	خسرو و شیرین
٢٧٠	خسرو و شیرین
٢٧٠	خسرو و شیرین
٢٧٠	خسرو و شیرین
٢٧٠	خسرو و شیرین
٢٧٠	خسرو و شیرین-فرهاد و شیرین
٢٧١	خسرو و شیرین
٢٧٢	خسرو و شیرین
٢٧٢	خسرو و شیرین
٢٧٢	خسرو و شیرین
٢٧٢	خسرو و گل-گل و خسرو-خسرو نامه
٢٧٢	خسروی نامه
٢٧٢	الخسوف و الكسوف(مع جدا و لهما)
٢٧٢	خشخاش نامه
٢٧٣	الخصال
٢٧٣	الخصال
٢٧٣	الخصال(المحموده و المذمومه)
٢٧٣	خصال الشيعه
٢٧٣	خصال الكمال(و بعض ما روى فى مناقب
٢٧٣	الخصايع
٢٧٣	الخصايع
٢٧٣	الخصايع-الخصايع العلويه
٢٧٣	الخصايع-الخصايع العربيه
٢٧٥	خصايع الاخير

- ٢٧٥ خصائص الائمه -
- ٢٧٥ خصائص امير المؤمنين(عليه السلام)(من القرآن) -
- ٢٧٥ خصائص امير المؤمنين -
- ٢٧٦ الخصائص الفاطميه -
- ٢٧٦ خصائص مرتضوى -
- ٢٧٦ خصائص معاويه -
- ٢٧٦ خصائص المؤمنين -
- ٢٧٦ الخصائص المهديّه -
- ٢٧٦ خصائص التّبي(صلى الله عليه و آله) -
- ٢٧٦ خصائص النّبي(صلى الله عليه و آله) -
- ٢٧٦ خصائص الوحي المبين(فى مناقب امير المؤمنين(عليه السلام)) -
- ٢٧٦ خصائص يوم الجمعه -
- ٢٧٧ خصائص يوم الغدير -
- ٢٧٨ الخطّ، كتاب -
- ٢٧٨ الخط، كتاب -
- ٢٧٨ خط -
- ٢٧٩ الخطابه العربيه -
- ٢٧٩ الخطابه الفارسيه -
- ٢٧٩ الخطب، كتاب -
- ٢٧٩ الخطب، كتاب -
- ٢٧٩ الخطب -
- ٢٧٩ الخطب -
- ٢٧٩ الخطب -
- ٢٧٩ الخطب -
- ٢٧٩ الخطب -
- ٢٧٩ الخطب(للعيدين و الجمعه و عقد النكاح و غيرها) -
- ٢٧٩ الخطب -

- ٢٧٩ الخطب
- ٢٨٠ الخطب
- ٢٨٠ الخطب(فى الجمعات و الاعياد)
- ٢٨٠ الخطب(للجمعات و الاعياد)
- ٢٨٠ الخطب(للجمعات)
- ٢٨٠ الخطب(للجمعات و الاعياد)
- ٢٨٠ الخطب
- ٢٨٠ الخطب
- ٢٨٠ الخطب
- ٢٨٠ الخطب
- ٢٨٢ الخطب
- ٢٨٢ الخطب(للجمعات و الاعياد)
- ٢٨٢ الخطب(للجمعات و الاعياد)
- ٢٨٢ الخطب
- ٢٨٢ الخطب
- ٢٨٢ الخطب
- ٢٨٢ خطب ابن نباته-ديوان الخطب
- ٢٨٢ خطب ابن نباته-ديوان الخطب الجمعيه
- ٢٨٢ خطب ابى بكر بن ابى قحافه
- ٢٨٢ الخطب الاربعه(للعيدين)
- ٢٨٣ خطب امير المؤمنين(عليه السلام)
- ٢٨٣ الخطب لامير المؤمنين(عليه السلام)،كتاب
- ٢٨٣ خطب امير المؤمنين(عليه السلام)
- ٢٨٣ خطب امير المؤمنين(عليه السلام)(على المنابر فى الجمع و
- ٢٨٣ خطب امير المؤمنين(عليه السلام)
- ٢٨٣ خطب امير المؤمنين(عليه السلام)(المرويه عن الامام الصادق(عليه السلام))

- ٢٨٣ خطب امير المؤمنين(عليه السلام)
- ٢٨٤ خطب امير المؤمنين(عليه السلام)
- ٢٨٤ خطب امير المؤمنين(عليه السلام)
- ٢٨٤ خطب امير المؤمنين(عليه السلام)
- ٢٨٤ خطب امير المؤمنين(عليه السلام)
- ٢٨٤ خطب امير المؤمنين(عليه السلام)
- ٢٨٤ الخطب السائره
- ٢٨٤ خطب عمر بن الخطاب
- ٢٨٤ الخطب المصطفويه
- ٢٨٤ الخطب المعربات(يا المقريات)
- ٢٨٥ خطب النبي(صلى الله عليه و آله)
- ٢٨٥ خطب النبي(صلى الله عليه و آله)
- ٢٨٥ خطباء المنبر الحسيني
- ٢٨٥ خطبه ابن الحماد-الخطبه الاتني عشرية
- ٢٨٥ خطبه ابي ذر
- ٢٨٥ الخطبه الاتني عشرية
- ٢٨٦ خطبه الاصلاح
- ٢٨٦ خطبه الافتخار
- ٢٨٦ خطبه الاقاليم
- ٢٨٦ الخطبه الاماميه
- ٢٨٧ خطبه الديباج
- ٢٨٧ خطبة ديوان فيضى
- ٢٨٧ خطبه الرضا(عليه السلام)
- ٢٨٨ خطبه الملل و التحل
- ٢٨٨ الخطبه المنبريه
- ٢٨٨ الخطبه المونقه

٢٨٨	خطبه النكاح
٢٨٨	خطبه النكاح
٢٨٩	الخلاصه
٢٨٩	الخلاصه
٢٨٩	الخلاصه
٢٨٩	الخلاصه
٢٨٩	الخلاصه
٢٨٩	الخلاصه
٢٨٩	خلاصه آئين اكبرى
٢٨٩	خلاصه الابحاث(فى المسائل الميراث)
٢٨٩	خلاصه الاحكام
٢٩٠	خلاصه الاخبار
٢٩٠	خلاصه الاخبار(فى احوال الاخير)
٢٩٠	خلاصه الاخلاص
٢٩٠	خلاصه الادعيه و الاعمال
٢٩٠	خلاصه الازكار و اطمينان القلوب
٢٩١	خلاصه الاستخلاص لدفع الوسواس
٢٩٢	خلاصه الاسرار
٢٩٢	خلاصه الاشعار-تذكره خلاصه الافكار-تذكرة
٢٩٢	خلاصه الاصول
٢٩٢	خلاصه الاصول
٢٩٢	خلاصه الاصول
٢٩٢	خلاصه الاصول(فى شرح مبادئ الوصول)
٢٩٢	خلاصه الاصول
٢٩٣	خلاصه الاعتبار فى الحج و الاعتماد
٢٩٣	خلاصه الاعراب(فى علم النحو و الاعراب)
٢٩٣	خلاصه الاعصار(فى تاريخ بختيار)

- ٢٩٣ خلاصه الافكار
- ٢٩٤ الخلاصه البرهانيه
- ٢٩٤ خلاصه البلدان
- ٢٩٤ خلاصه البيان (في حلّ مشكلات القرآن)
- ٢٩٤ خلاصه تاج المآثر مظفرى
- ٢٩٤ خلاصه التاريخ
- ٢٩٤ خلاصه تاريخ جهانگشای جوينى
- ٢٩٤ خلاصه تاريخ گيتى گشا
- ٢٩٤ خلاصه تاريخ و صاف
- ٢٩٥ خلاصه التبيان (في شرح لغات نصاب الصبيان)
- ٢٩٥ خلاصه التجارب
- ٢٩٥ خلاصه التجويد
- ٢٩٥ خلاصه التدبير فى رياسه الوزير
- ٢٩٥ خلاصه الترتيل
- ٢٩٦ خلاصه التعبير
- ٢٩٦ خلاصه التفاسير
- ٢٩٦ خلاصه التفاسير
- ٢٩٦ خلاصه التفاسير
- ٢٩٦ خلاصه التفاسير
- ٢٩٦ خلاصه التفاسير
- ٢٩٦ خلاصه التفاسير
- ٢٩٦ خلاصه التفاسير
- ٢٩٦ خلاصه التكليف
- ٢٩٦ خلاصه التلخيص
- ٢٩٦ خلاصه التلخيص
- ٢٩٧ خلاصه التنجيم و برهان التقويم
- ٢٩٧ خلاصه التنزيل (در اداء حروف با ترتيل)

- ٢٩٧ خلاصه التنقيح (في المذهب الحق الصحيح)
- ٢٩٧ خلاصه التواريخ
- ٢٩٧ خلاصه التواريخ
- ٢٩٧ خلاصه الثقلين-ترجمة رسالة ملا صفر على
- ٢٩٩ خلاصه الحدود
- ٢٩٩ خلاصه الحساب
- ٢٩٩ خلاصه الحساب
- ٢٩٩ خلاصه الحساب
- ٢٩٩ خلاصه الحقايق
- ٢٩٩ خلاصه الحكمه
- ٣٠٠ خلاصه الحكمه
- ٣٠٠ خلاصه حكمت اشراق-افكار سهروردي و ملاً
- ٣٠٠ خلاصه الحياه (في احوال الحكماء)
- ٣٠٠ خلاصه الحياه
- ٣٠٠ خلاصه الحيوان (في تاريخ احوال الحكماء)
- ٣٠٠ خلاصه دعاء السمات
- ٣٠٠ خلاصه الدعوات
- ٣٠١ خلاصه الدعوات
- ٣٠١ خلاصه الدعوات
- ٣٠١ خلاصه الدعوات
- ٣٠٢ خلاصه الدعوات (في شرح دعاء السمات)
- ٣٠٢ خلاصه الذهب
- ٣٠٢ خلاصه الرشاد (في الدلاله على منهج العباد)
- ٣٠٢ خلاصه الرمل
- ٣٠٢ خلاصه الزوجه
- ٣٠٢ خلاصه رياضيات متوسطه

- ٣٠٢ خلاصه الزبده
- ٣٠٢ خلاصه الزيجات
- ٣٠٢ خلاصه الزيجه
- ٣٠٢ خلاصه سوامى ديانند
- ٣٠٣ خلاصه السؤال (فيما يتعلق بالاغسال)
- ٣٠٣ خلاصه شاهنامه فردوسى
- ٣٠٣ خلاصه الشفاء
- ٣٠٣ خلاصه الصرف
- ٣٠٣ خلاصه الصرف
- ٣٠٣ خلاصه الطب
- ٣٠٣ خلاصه عباسى
- ٣٠٤ خلاصه العتره النبويه (فى انساب الساده الموسويه)
- ٣٠٤ خلاصه عجائب البلدان
- ٣٠٤ خلاصه العروض
- ٣٠٤ خلاصه العلوم
- ٣٠٤ خلاصه العلوم
- ٣٠٤ خلاصه الفروع
- ٣٠٤ خلاصه الفروع
- ٣٠٤ خلاصه الفصول
- ٣٠٤ خلاصه الفقه
- ٣٠٥ خلاصه الفقه
- ٣٠٥ خلاصه الفقه و سلاله الاجتهاد
- ٣٠٥ خلاصه فلسفى نظريه انيشتاين يا سير تكامل علم
- ٣٠٥ خلاصه الفوائد
- ٣٠٥ خلاصه القرانه
- ٣٠٥ خلاصه القرآن

- ٣٠٥ خلاصه الكافيہ
- ٣٠٥ خلاصه الكلام (في فقه الاحكام)
- ٣٠٥ خلاصه الكلام (في افتخار الاسلام)
- ٣٠٥ خلاصه لطائف الخيال - تذكره نصرت
- ٣٠٦ خلاصه مثنوى رومي (برای مدارس)
- ٣٠٧ خلاصه المذهب
- ٣٠٧ خلاصه المسائل
- ٣٠٧ خلاصه مشارق الانوار
- ٣٠٧ خلاصه المصائب
- ٣٠٧ خلاصه المصائب
- ٣٠٧ خلاصه المناقب
- ٣٠٧ خلاصه المنطق
- ٣٠٧ خلاصه المنهج
- ٣٠٧ خلاصه التجات
- ٣٠٨ خلاصه التجو
- ٣٠٨ خلاصه التجو
- ٣٠٨ خلاصه التجو
- ٣٠٨ خلاصه التجو
- ٣٠٨ خلاصه التجو
- ٣٠٨ خلاصه التجو
- ٣٠٨ خلاصه التسب
- ٣٠٨ خلاصه الوفاء (في اختصار رسائل اخوان الصفاء)
- ٣٠٨ خلاصی نامه
- ٣١٠ الخلاف في الاحكام
- ٣١٠ الخلاف في اصول الفقه
- ٣١٠ الخلاف في الخلافه
- ٣١٠ خلاف عمر (بروايه اهل الحشو)

٣١٠	خلاف المذاهب الخمسه فى الفقه
٣١٠	الخلافت بين شعبه و حفص
٣١٠	خلافت
٣١٠	الخلافه
٣١٠	الخلافه
٣١١	الخلافه و الدستور الاسلامى
٣١١	الخلافه الاسلاميه
٣١١	الخلافه الالهيه
٣١١	الخلافه الالهيه
٣١٢	خلافتنامه امام حسن(عليه السلام)-الخلافه الحسنيه
٣١٢	خلافتنامه حيدرى
٣١٢	الخلافيات
٣١٢	الخلافيات
٣١٢	الخلافيات
٣١٢	خلافيات الشرايع
٣١٢	خلافيه
٣١٢	الخلخالتيه،الرساله
٣١٢	خلخاليه
٣١٣	خلد برين در احوال خطباء و واعظين
٣١٣	خلد برين
٣١٣	خلد برين
٣١٣	خلد برين
٣١٣	خلد برين
٣١٤	الخلع،كتاب
٣١٤	الخلعه
٣١٥	خلق الانسان

- ٣١٥ خلق الانسان
- ٣١٥ خلق حواء
- ٣١٥ الخلق الحسينى
- ٣١٥ خلق الخلق
- ٣١٥ خلق السموات
- ٣١٥ خلق الطينه
- ٣١٦ الخلل (فى الصلاه)
- ٣١٦ الخلل (فى الصلاه) -رساله السهو و الشك
- ٣١٦ الخلل (فى الصلاه)
- ٣١٦ الخلل
- ٣١٦ الخلل
- ٣١٦ الخلل
- ٣١٦ الخلل
- ٣١٦ الخلل (فى الصلاه)
- ٣١٧ الخلل
- ٣١٧ الخلل (فى الصلاه)
- ٣١٧ الخلل
- ٣١٧ الخلل
- ٣١٧ الخلل
- ٣١٧ الخلل
- ٣١٧ الخلل (فى الصلاه)
- ٣١٨ الخلل (فى الصلاه)
- ٣١٩ خلنامه
- ٣١٩ خلواتيه

- ٣١٩ خلوٲخانـه
- ٣١٩ خلوٲ راز
- ٣١٩ خلوٲ راز
- ٣١٩ الخلوٲ
- ٣١٩ خلوٲ فارس
- ٣١٩ خلوٲ فارس
- ٣٢٠ خلوٲفه الرسول (صلى الله عليه و آله)
- ٣٢٠ خلوٲفه النبى (صلى الله عليه و آله)
- ٣٢٠ الخلوٲى
- ٣٢١ الخمرىـه
- ٣٢١ الخمرىـه، الرسالهـ مطلع السعادات
- ٣٢١ الخمرىـه
- ٣٢١ الخمرىـه
- ٣٢١ الخمرىـه
- ٣٢١ خمرىـه
- ٣٢٢ الخمس، كتاب
- ٣٢٢ الخمس، رساله
- ٣٢٢ خمس، رساله
- ٣٢٢ الخمس، كتاب
- ٣٢٢ الخمس، كتاب
- ٣٢٢ الخمس، منظومه فى
- ٣٢٢ الخمس، كتاب
- ٣٢٢ الخمس، كتاب
- ٣٢٢ الخمس، كتاب
- ٣٢٢ الخمس، كتاب
- ٣٢٢ الخمس، كتاب
- ٣٢٣ خمسـه آهى

- ۳۲۳ خمسۃ اكرامی
- ۳۲۳ خمسۃ سيد حسن
- ۳۲۳ خمسۃ حسینی
- ۳۲۳ خمسۃ خواجو
- ۳۲۳ خمسۃ داعی
- ۳۲۴ خمسۃ روح الامین
- ۳۲۴ خمسۃ شفائی
- ۳۲۴ خمسۃ شهاب
- ۳۲۴ خمسۃ ضمیری
- ۳۲۴ خمسۃ فیضی
- ۳۲۴ خمسۃ فوق الدین یزدی
- ۳۲۴ خمسۃ قاسمی گنابادی
- ۳۲۴ خمسۃ کاتبی ترشیزی
- ۳۲۵ خمسۃ لاهوری
- ۳۲۵ خمسۃ مفردہ نویس
- ۳۲۵ خمسۃ مفردہ نویس
- ۳۲۵ خمسۃ مکتبی شیرازی- پنج گنج
- ۳۲۶ خمسۃ نظامی- پنج گنج
- ۳۲۶ خمسۃ نوائی
- ۳۲۶ خمسۃ نوعی زاده
- ۳۲۶ خمسۃ هاتفی- پنج گنج
- ۳۲۶ خمسۃ ہدایت
- ۳۲۶ الخمسه الطیبہ- الخمسه التّجیبیہ السمرقندیہ
- ۳۲۶ الخمسه الشرقيہ(فی خمس مسائل معضله اصولیہ و
- ۳۲۶ خمسہ عشر، کتاب
- ۳۲۷ الخمیسیہ

- ۳۲۷ خندان و گشاده رو باشید
- ۳۲۷ خنگ بت و سرخ بت
- ۳۲۷ خواب دیدن یک دختر مصری
- ۳۲۷ خواب شگفت
- ۳۲۷ خوابنامه-تعبیر رؤیا
- ۳۲۷ خوابنامه
- ۳۲۸ خوابنامه
- ۳۲۸ خواتیم
- ۳۲۸ الخواتیم، کتاب
- ۳۲۸ الخواتیم، کتاب
- ۳۲۸ الخواتیم الدررته (فی المسائل الاصولیه)
- ۳۲۸ خواتیم الصالحین
- ۳۲۸ خواجوی کرمانی
- ۳۲۸ خواجوی کرمانی
- ۳۲۹ خواجه گردانیدن و تشکیل
- ۳۲۹ خواجه نصیر الدین طوسی
- ۳۲۹ خواجه نصیر الدین طوسی
- ۳۲۹ الخوارج، کتاب
- ۳۲۹ الخوارج، کتاب
- ۳۲۹ خوارزمشاهیان، تاریخ
- ۳۲۹ خوارق البوارق
- ۳۲۹ خوارق العادات (و المعجزات و الکرامات)
- ۳۲۹ الخواص، کتاب
- ۳۳۰ الخواص، رساله فی
- ۳۳۱ خواص الآیات
- ۳۳۱ خواص الآیات

٣٣١	خواص الآيات
٣٣١	خواص الادعيه
٣٣١	خواص الادويه
٣٣١	خواص اسماء الحسنى و معنى أن
٣٣١	خواص اسماء الله تعالى
٣٣١	خواص الاشياء
٣٣١	خواص الاشياء و منافعها
٣٣١	خواص الاعمال
٣٣٢	خواص الاكسير
٣٣٢	خواص بعض السور و الآيات
٣٣٢	خواص الجواهر
٣٣٢	خواص الجواهر
٣٣٢	خواص الخضروات و البقول
٣٣٢	خواص السور
٣٣٢	خواص السور و الآيات القرآنيه
٣٣٢	خواص سورة يس
٣٣٢	خواص القرآن
٣٣٢	خواص القرآن
٣٣٢	خواص القرآن
٣٣٢	الخواص الكبير(فى علم الكاف)
٣٣٢	الخواص المجزبه
٣٣٢	الخواص الموازينه
٣٣٤	خواص يوم الجمعه
٣٣٥	خوان نعمت
٣٣٥	خودآموز آلمانى
٣٣٥	خودآموز آلمانى

- ۳۳۵ خودآموز اسپرانتو
- ۳۳۵ خودآموز انگلیسی
- ۳۳۵ خودآموز انگلیسی
- ۳۳۵ خودآموز روسی
- ۳۳۵ خودآموز روسی
- ۳۳۵ خودآموز روسی
- ۳۳۵ خودآموز نوین روسی
- ۳۳۶ خودآموز منطق
- ۳۳۶ خودآموز شطرنج
- ۳۳۶ خودآموز فرانسه
- ۳۳۶ خودآموز موسیقی (و تمرینات نت)
- ۳۳۶ الخور البریعه فی اصول الشریعه
- ۳۳۶ خورشید و پروانه
- ۳۳۶ خورشید آفرین و فلک ناز
- ۳۳۶ خورشید و جمشید-جمشید و خورشید
- ۳۳۶ خورشید و مه پاره-گل رعنا
- ۳۳۷ خوزستان نامه
- ۳۳۸ خوشبختی خانواده
- ۳۳۸ خوشبختی چیست؟
- ۳۳۸ خوش بوی بهشت
- ۳۳۸ خوشبین باش
- ۳۳۸ الخوف من الموت
- ۳۳۸ خوف و رجاء
- ۳۳۸ خوکنامه-گهرنامه
- ۳۳۹ خونابه اشک
- ۳۳۹ خونبار

- الخيارات - ٣٤٠
- الخيارات - ٣٤٠
- الخيارات - ٣٤٠
- الخيارات - ٣٤٠
- الخيارات-ذخائر النبوه . ٣٤٠
- الخيارات(خيار المجلس و الشرط و الحيوان) - ٣٤٠
- خيار تبويض الصفقه - ٣٤٠
- خياط چينى - ٣٤٠
- خياط نامه . ٣٤٠
- الخيال . ٣٤١
- خيالتيات . ٣٤١
- خيام - ٣٤١
- خير جليس و نعم انيس - ٣٤٢
- خير خير پورى - ٣٤٢
- خير الدلائل . ٣٤٢
- خير الزجال - ٣٤٢
- خير الرسائل - ٣٤٢
- خير الزاد(فى واجب الاعتقاد) - ٣٤٢
- خير الزاد ليوم التناد - ٣٤٢
- خير الزاد ليوم المعاد . ٣٤٢
- خير الزاد - ٣٤٢
- خير الزاد(فى المبدأ و المعاد) . ٣٤٣
- خير الزاد ليوم المعاد:(فى مدايح النبى و اهل بيته . ٣٤٣
- خير الزاد - ٣٤٣
- خير الكلام . ٣٤٣
- خير الكلام(فى مدايح الكرام) . ٣٤٣

- خير الكلام (في المنطق و الكلام و اثبات امامه كل ٣٤٣
- خير الكلام (في ردّ عدو الاسلام) ٣٤٣
- خير لمعه في صلاه الجمعه ٣٤٣
- خير المقال (في شرح القصيده المقصوره في مدح ٣٤٣
- خير المال في حفظ صحته الاطفال ٣٤٥
- خير النساء ٣٤٥
- خير الوصيه ٣٤٥
- خيرات حسان (في ترجمه مشاهير النسوان) ٣٤٥
- خيرات حسان ٣٤٥
- د ٣٤٦
- دائر الوصول ٣٤٦
- الدائرہ-عينيه الوجود-الاحديه ٣٤٦
- دائرة جهان نما ٣٤٦
- دائرہ المعارف ٣٤٦
- دائرہ المعارف اسلامى ٣٤٦
- دائرہ المعارف اسلاميه ٣٤٦
- دائرہ المعارف روابط جنسى-رهبى عشق ٣٤٦
- الدائرہ الهنديه ٣٤٦
- داحس و الغبراء، كتاب ٣٤٧
- داد و ستد ٣٤٧
- التّار (عن محاورات الفار)، رساله ٣٤٧
- التّار، كتاب ٣٤٨
- دار السرور (فيما يتعلّق بابى الشّزور) ٣٤٨
- دار السرور (في علم الدنيا و القبور) ٣٤٨
- دار التّلام (فيما يتعلّق بالرّؤيا و المنام) ٣٤٨
- دار التّلام (في احكام التّلام في شرح الاسلام) ٣٤٨

- ۳۴۸ دار التلام و مدار الاسلام
- ۳۴۸ دار التلام(فیمن فاز بسلام الامام)
- ۳۴۸ دار الصفا من بحر الشفا
- ۳۴۸ دار العرب
- ۳۴۹ دار المجانین
- ۳۴۹ الدرات، کتاب
- ۳۴۹ داروین و داروینیسیم
- ۳۴۹ داروی حیات
- ۳۴۹ داریوش نامه(یا سابقه الواح تخت جمشید)
- ۳۴۹ داستان
- ۳۴۹ داستان آب زندگی-آب زندگی-زنده به گور
- ۳۴۹ داستان آدم جدید
- ۳۴۹ داستان ابدال و سلامان
- ۳۵۱ داستان احوال شیخ احمد احسانی
- ۳۵۱ داستان امروز
- ۳۵۱ داستان امیر حمزه
- ۳۵۱ داستان انسان و حیوان
- ۳۵۱ داستان باستان(یا سرگذشت کورش بزرگ)
- ۳۵۱ داستان بوف کور
- ۳۵۱ داستان پروین دختر ساسان
- ۳۵۱ داستان ترکنازان هند
- ۳۵۱ داستان جم
- ۳۵۱ داستان جوان بو الهوس
- ۳۵۲ داستان حتی بن یقظان(و شمه ای از احوال سلامان و
- ۳۵۲ داستان خورداد و امرداد
- ۳۵۲ داستان شیخ و مجرم

- ۳۵۳ داستان طائیس
- ۳۵۳ داستان علی اکبر
- ۳۵۳ داستان غم
- ۳۵۳ داستان کک کوهزاد
- ۳۵۳ داستان واله و سلطان (یا واله سلطان)
- ۳۵۳ داستان وامق و عذراء
- ۳۵۳ داستانها
- ۳۵۴ داستانها
- ۳۵۴ داستانهای امثال
- ۳۵۴ داستانهای ایران قدیم
- ۳۵۴ داستانهای تاریخی
- ۳۵۴ داستانهای خونین
- ۳۵۴ داستانهای کوچک
- ۳۵۴ داستانهای واقعی
- ۳۵۴ داستان هفت برادر
- ۳۵۴ داعی البشر
- ۳۵۴ داغ جنون
- ۳۵۵ داغ و داد بغداد
- ۳۵۵ دافع البغض و العداوه
- ۳۵۶ دافع المنیه (و نافع البریه فی احکام التغذیه)
- ۳۵۶ دافع التفاق
- ۳۵۶ دافع الوهم
- ۳۵۶ دافع هذیان - رافع هذیان
- ۳۵۶ دافع الهموم
- ۳۵۶ دامپروری
- ۳۵۶ دام صیادان

- ۳۵۶ دامع الموجز(فی الرد علی العتقی)
- ۳۵۶ دامع الاوهام(فی شرح ریاضه الافهام فی لطیف)
- ۳۵۷ دام مهیب
- ۳۵۷ دامغه انصاری
- ۳۵۷ دام گستران یا انتقام خواهان مزدک
- ۳۵۷ دامن مریم
- ۳۵۷ دانتن بزرگترین قهرمان انقلاب کبیر فرانسه
- ۳۵۷ دانستنیهای زنان جوانان
- ۳۵۷ دانستنیهای کودکان(راهنمای پدران و مادران برای)
- ۳۵۷ دانش
- ۳۵۷ دانش بشر
- ۳۵۹ دانش زا
- ۳۵۹ دانشکده
- ۳۵۹ دانشکده
- ۳۵۹ دانشکده
- ۳۵۹ دانشکده های من
- ۳۵۹ دانش گیلانی
- ۳۵۹ دانشمندان آذربایجان
- ۳۵۹ دانشمند اصفهان
- ۳۵۹ دانشمند اصفهان
- ۳۵۹ دانشنامه
- ۳۵۹ دانشنامه جهان
- ۳۶۰ دانشنامه شاهی
- ۳۶۰ دانشنامه شیخ الاسلامی
- ۳۶۰ دانشنامه علانی
- ۳۶۰ دانشنامه

- ۳۶۰ دانش و پرورش
- ۳۶۰ داودنامه
- ۳۶۱ داهیه
- ۳۶۱ الدّاهیه الحاطمه علی من اخرج من اهل البيت
- ۳۶۱ دبستان
- ۳۶۱ دبستان پارسی
- ۳۶۱ دبستان الشعراء
- ۳۶۱ دبستان فرصت
- ۳۶۱ دبستان المذاهب
- ۳۶۱ دبیر حساب
- ۳۶۱ دبیره
- ۳۶۲ دثار المؤمنین
- ۳۶۲ الدّجال عند الجمهور
- ۳۶۲ دحض البدعه (من انکار الرجعه)
- ۳۶۲ دخالت مستقیم دولت در اقتصاد کشور
- ۳۶۲ دخانیات از نظر بهداشت
- ۳۶۲ الدخانیه
- ۳۶۲ دختران پیغمبر سخن می گویند
- ۳۶۲ دختر ایران
- ۳۶۲ دختر باکره یا خاطره یک دوشیزه
- ۳۶۳ دختر برهمن
- ۳۶۳ دختر تیره بخت
- ۳۶۴ دختر جنگل
- ۳۶۴ دختر چشم طلائی
- ۳۶۴ دختر سلطان
- ۳۶۴ دختر عقاب

- ۳۶۴ ----- دختر فرعون
- ۳۶۴ ----- دختر کورش
- ۳۶۴ ----- دختر یتیم
- ۳۶۴ ----- دختر نامه
- ۳۶۴ ----- دختر و پسر برهمن
- ۳۶۴ ----- دخول الباقر(عليه السلام)
- ۳۶۵ ----- دخول جرير على الحجاج
- ۳۶۵ ----- دخول الرقبه فى الرأس لاجل الغسل
- ۳۶۵ ----- الدرارى الثمين(فى الرسائل الاربعين)
- ۳۶۵ ----- الدرارى اللامعات(فى شرح القطرات و الشذرات)
- ۳۶۵ ----- الدرارى المضيئه(فى شرح الدرر البهيه فى علم الفقه
- ۳۶۵ ----- در آستان هتلر(جاسوس مرموزى كه شش سال
- ۳۶۵ ----- در اصلاح قانون انتخابات
- ۳۶۵ ----- در اطراف ثلاثه تصوف
- ۳۶۶ ----- در آغوش خوشبختى
- ۳۶۷ ----- در آغوش زاینده رود(با يك پرده تأثرآور از قيام
- ۳۶۷ ----- در آفتاب ايران
- ۳۶۷ ----- درايه الحديث
- ۳۶۷ ----- درايه الحديث
- ۳۶۷ ----- درايه الحديث
- ۳۶۷ ----- درايه الحديث
- ۳۶۷ ----- الدرايه و الرجال
- ۳۶۷ ----- درايه الحديث
- ۳۶۷ ----- درايه الحديث
- ۳۶۷ ----- درايه الحديث
- ۳۶۸ ----- درايه الحديث

- ۳۶۸ الدرایه لحدیث الولایه
- ۳۶۸ درایه نثار (فتح الله به اعین الاعتبار)
- ۳۶۸ در باب تسخیر مرو و ترکمان
- ۳۶۸ دربار اکبری
- ۳۶۸ دربار حسین (علیه السلام)
- ۳۶۸ دربار شاهی
- ۳۶۸ در برابر خدا
- ۳۶۹ در پای دیوار بهشت کرمین
- ۳۶۹ در پشت جبهه جنگ چه خبر است؟
- ۳۶۹ در تلاش معاش
- ۳۷۰ در تنگ
- ۳۷۰ الدرچ (یا المدرج)
- ۳۷۰ درج در
- ۳۷۰ درج الدرر (فی احوال میلاد سید البشر)
- ۳۷۰ درج جواهر
- ۳۷۰ درج الدرر (فی مناقب الائمه الاثنی عشر)
- ۳۷۰ درج گهر
- ۳۷۰ درج گهر
- ۳۷۰ درج گهر
- ۳۷۰ درج اللثالی
- ۳۷۱ درج اللثالی (و برج المعالی)
- ۳۷۱ درج اللثالی
- ۳۷۱ درج مضامین
- ۳۷۱ الدرجات
- ۳۷۱ الدرجات، کتاب
- ۳۷۱ درجات الاصحاب

- درجات التولی لاولیاء اللہ (و التحلی بفضائل اهل ۳۷۱
- الدرجات الرفیعه (فی طبقات الامامیہ من الشیعہ) ۳۷۲
- در جستجوی خوشبختی ۳۷۲
- در جستجوی خوشبختی ۳۷۲
- در جستجوی شوهر ایده آل ۳۷۲
- در جستجوی نان ۳۷۲
- در جستجوی همسر ۳۷۲
- درختان جنگلی ایران ۳۷۲
- درخت سیب ۳۷۲
- درخواست نامه ۳۷۲
- درد بی درمان (یا بدبختی مسلمین) ۳۷۳
- دردهای و دواهای اجتماعی و اسلامی ۳۷۳
- درد دل میرزا ید الله ۳۷۳
- الدر، کتاب ۳۷۳
- درد و داغ ۳۷۳
- در آداب ۳۷۳
- الدر الاصفی و الزبرجد المصفی (فی مدح سیدنا ۳۷۳
- در بحر الحیاه ۳۷۳
- در بحر المناقب (فی تفضیل علی بن ابی طالب) ۳۷۳
- الدر البه (فیما هو مروی عن امیر المؤمنین (علیه السلام)) ۳۷۴
- در بی بها ۳۷۵
- در بی بها ۳۷۵
- در بی بها ۳۷۵
- الدر الثمین (تعلیقات علی شرح الاربعین) ۳۷۵
- الدر الثمین (فی جمله من المصنفات و المصنّفین) ۳۷۵
- الدر الثمین (فی فضائل امیر المؤمنین و الاتمه ۳۷۵

- ٣٧٥ الدرّ الثمين (في فضائل امير المؤمنين (عليه السلام))
- ٣٧٥ الدرّ الثمين (في خصائص النبي الامين) ---
- ٣٧٥ الدرّ الثمين (منظومه في اصول الدين) ---
- ٣٧٦ الدرّ الثمين (في الرسائل الاربعين) ---
- ٣٧٧ الدرّ الثمين (في اهم ما يجب معرفته على المسلمين) ---
- ٣٧٧ الدرّ الثمين (في احكام الارضين)
- ٣٧٧ در ثمين (در جواب مسائل محمد امين) -تحفة
- ٣٧٧ درّ جعفرى
- ٣٧٧ در الجوهر الفريد
- ٣٧٧ درّ خوشاب
- ٣٧٧ الدرّ الساطع (في اصول الدين القاطع)
- ٣٧٧ در السحابه (في فضائل القرابه و الصحابه)
- ٣٧٧ درّ العجائب
- ٣٧٧ الدرّ الفتيق
- ٣٧٨ الدرّ الفريد (في التوحيد)
- ٣٧٨ الدرّ الفريد (في قواعد التجويد)
- ٣٧٨ الدرّ الفريد (في العزاء على السبط الشهيد)
- ٣٧٨ الدرّ الفريد (في علم التوحيد)
- ٣٧٨ الدرّ الفريد (و معراج التوحيد)
- ٣٧٨ الدرّ الفريد و بيت القصيد
- ٣٧٨ الدرّ الفريد (في شرح التجريد)
- ٣٧٨ درفشان
- ٣٧٨ الدرّ اللباب
- ٣٧٩ درّ مخزون
- ٣٧٩ الدرّ المسلوک (في احوال الانبياء و الاولياء و الخلفاء)
- ٣٧٩ در مصائب

- ٣٧٩ الدرّ المضيئ
- ٣٧٩ درّ المعرفة
- ٣٧٩ الدرّ المفيد للمسترشد المرید
- ٣٧٩ الدرّ المفیض (فی منجزات المریض)
- ٣٧٩ الدرّ المقصود (فی احوال الامام الموعود ع)
- ٣٨٠ الدرّ المکنون
- ٣٨٠ الدرّ المکنون
- ٣٨٠ الدرّ المکنون: (فی شرح علم القانون)
- ٣٨٠ درّ مکنون
- ٣٨٠ الدرّ المکنون (فی الفلک المشحون)
- ٣٨٠ درّ مکنون
- ٣٨٠ درّ مکنون
- ٣٨٠ درّ المناقب (فی فضائل علی بن ابی طالب (علیه السلام))
- ٣٨٠ الدرّ المنتخب فی لباب الادب
- ٣٨٠ الدرّ المنتظم
- ٣٨٢ الدرّ المنتظم: (فی انساب العرب و العجم)
- ٣٨٢ الدرّ المنتظم (فی حل الجذر الاصح) - کدّ القلم
- ٣٨٢ الدرّ المنثور (فی شرح صدر الشذور)
- ٣٨٢ درّ منثور
- ٣٨٢ الدرّ المنثور (فی طبقات ربّات الخدور)
- ٣٨٢ الدرّ المنثور (فی مديح الملك المنصور)
- ٣٨٣ الدرّ المنظوم (فی نفی تقلید غیر المعصوم)
- ٣٨٣ الدرّ المنظوم (لذوی العقول و الفهوم)
- ٣٨٣ الدرّ المنظوم (من کلام المعصوم)
- ٣٨٣ درّ منظوم (در اشرف علوم)
- ٣٨٣ الدرّ المنظوم (من کلام المعصوم (علیه السلام))

- ٣٨٣ دَرّ منظوم
- ٣٨٣ الدرّ المنيف (في زياره اهل البيت الشريف)
- ٣٨٣ الدرّ النثير
- ٣٨٣ درّ التجف (في حل الصلاه في الصدف)
- ٣٨٤ درّ نجف
- ٣٨٤ درّ التجف و لؤلؤ الصدف
- ٣٨٤ درّ نجف
- ٣٨٤ الدرّ النضيد (في شرح التجريد)
- ٣٨٤ الدرّ النضيد (المستخرج من شرح ابن ابي الحديد) >---
- ٣٨٤ الدرّ النضيد
- ٣٨٤ الدرّ النضيد (في الفرق بين البيعه و التقليد)
- ٣٨٤ الدرّ النضيد (في مسأله التقليد)
- ٣٨٤ الدرّ النضيد (في نكاح الاماء و العبيد)
- ٣٨٥ الدرّ النضيد (في التقليد)
- ٣٨٥ الدرّ النضيد (في تعازى الامام الشهيد)
- ٣٨٦ الدرّ النضيد (في مراتى السبط الشهيد)
- ٣٨٦ الدرّ النضيد (في شرح علويات ابن ابي الحديد)
- ٣٨٦ الدرّ النضيد (في المختار من غرر المرتضى و
- ٣٨٦ الدرّ النضيد (في اخلاص كلمه التوحيد)
- ٣٨٦ الدرّ النضيد (في خصائص الحسين الشهيد (عليه السلام))
- ٣٨٦ الدرّ النظيم (في تسهيل التقويم)
- ٣٨٦ الدرّ النظيم (في مسأله التتميم)
- ٣٨٦ الدرّ النظيم (في احوال العلوم و التعليم)
- ٣٨٧ الدرّ النظيم (في تفسير القرآن العظيم)
- ٣٨٧ الدرّ النظيم (فيمن يستقى بعبد الكريم)
- ٣٨٧ الدرّ النظيم (في خواص القرآن العظيم)

- ٣٨٧ الدرّ النّظيم (في معرفه الحادث و القديم) -
- ٣٨٧ الدرّ النّظيم (في مناقب الائمة اللهميم) -
- ٣٨٧ الدرّ التّيس (من اجناس التجنيس) -
- ٣٨٧ الدرّ التّيس (في اجناس التجنيس) -
- ٣٨٧ الدرّ التّيس (في تلخيص رجال التأسيس) -
- ٣٨٩ الدرّ و المرجان (في الاحاديث الصحاح و الحسان) -
- ٣٨٩ الدرّ و المرجان (في نظم البيان) -
- ٣٨٩ الدرّ اليتيم (في المتائم) -
- ٣٨٩ الدرّ اليتيم (و العقد النّظيم) - ديوان السيد حيدر الحلّي -
- ٣٨٩ درّ يكتا -
- ٣٨٩ الدرّه -
- ٣٨٩ الدرّه -
- ٣٩٠ درّه -
- ٣٩٠ الدرّه (في احكام الحجّ و العمره) -
- ٣٩٠ الدرّه -
- ٣٩٠ الدرّه -
- ٣٩٠ الدرّه (المستخرجه من اللمعه) -
- ٣٩٠ الدرّه -
- ٣٩١ الدرّه الباهره من الاصداف الطاهره -
- ٣٩١ الدرّه البهّيه (في هدايه البرّيه) -
- ٣٩١ الدرّه البهّيه (في احوال الروضه الحسينيه) -
- ٣٩١ الدرّه البهّيه -
- ٣٩١ الدرّه البهّيه -
- ٣٩١ الدرّه البهّيه (في اثبات حقيّه التقيّه) -
- ٣٩١ الدرّه البهّيه -
- ٣٩٢ الدرّه البهّيه (في تطبيق الموازين الشرعيّه على -

- ٣٩٢ الدرّة البهّية
- ٣٩٢ الدرّة البهّية
- ٣٩٢ الدرّة البيضاء
- ٣٩٢ الدرّة البيضاء
- ٣٩٢ الدرّة البيضاء في اصحاب العباء
- ٣٩٢ الدرّة البيضاء (في شرح خطبه فاطمه الزهراء)
- ٣٩٢ الدرّة البيضاء (في احوال فاطمه الزّهراء)
- ٣٩٤ الدرّة البيضاء (في شرح اربعين حديثا)
- ٣٩٤ الدرّة البيضاء (في مشاهير النساء)
- ٣٩٤ الدرّة البيضاء
- ٣٩٤ الدرّة البيضاء (في تاريخ سيده النساء فاطمه الزهراء)
- ٣٩٤ الدرّة البيضاء (تعليقات على عروه الوثقى)
- ٣٩٤ الدرّة البيضاء (في تحقيق معنى البداء)
- ٣٩٤ درّة البيضا في شرح رساله الكبرى
- ٣٩٤ الدرّة البيضاء
- ٣٩٤ درّة التاج
- ٣٩٥ درّة التاج
- ٣٩٥ درّة التاج (في شعر ابن الحجّاج)
- ٣٩٥ درّة التاج و مرقاه المعراج
- ٣٩٥ درّة التّأليف
- ٣٩٥ درّة التّأويل في متشابه التنزيل
- ٣٩٥ درّة التنزيل و غره التّأويل
- ٣٩٥ الدرّة الثمينه (في زياره المعصومين بالمدينه)
- ٣٩٦ الدرّة الثمينه
- ٣٩٦ الدرّة الثمينه
- ٣٩٦ الدرّة الثمينه

- ٣٩٤ الدرّه الثمينه
- ٣٩٤ الدرّه الثمينه
- ٣٩٤ الدرّه الثمينه (فى تاريخ المدينه)
- ٣٩٤ الدرّه الثمينه
- ٣٩٤ الدرّه الثمينه
- ٣٩٧ الدرّه الجليله
- ٣٩٨ الدرّه السنيه (فى اجوبه المسائل الدشتستانيه)
- ٣٩٨ دره الصدف
- ٣٩٨ درّه الصدف (فى تاريخ التجف) - لؤلؤ الصدف
- ٣٩٨ درّه الصفا (فى تفسير ائمه الهدى)
- ٣٩٩ الدرّه الغريه (فى المسائل الارثيه)
- ٣٩٩ الدرّه الغريه (فى شرح اللمعه الدمشقيه)
- ٣٩٩ درّه الغموم
- ٣٩٩ درّه الغوّاص (فى اسرار الخواص)
- ٣٩٩ درّه الغوّاص (فى بيان وضع العالم و الموضوع له)
- ٣٩٩ درّه الغوّاص (فى نظم خلاصه الرصاص)
- ٣٩٩ الدرّه الفاخره
- ٣٩٩ الدرّه الفاخره (فى شرح خطبه زينب الطاهره)
- ٣٩٩ الدرّه الفاخره (فى زيارت العتره الطاهره)
- ٤٠٠ الدرّه الفاخره
- ٤٠٠ درّه الفخر و فريده الدهر
- ٤٠٠ درّه الفريد فى التجويد
- ٤٠٠ الدرّه الفريده (فى العتره المجيده)
- ٤٠٠ دره القماس (فى اسماء الافراس)
- ٤٠٠ درّه المصائب
- ٤٠٠ الدرّه المضيئه (فى الردّ على الشيخيه)

- ٤٠٠ الدرّه المضيئه
- ٤٠٠ الدرّه المضيئه(في الدعوات المأثوره عن
- ٤٠٢ الدرّه المضيئه(في اصول الدينيه)---الكلام(از ابراهيم بن يحيى).
- ٤٠٢ الدرّه المضيئه(في زياره الزوضه المصطفويه)
- ٤٠٢ الدرّه المكنونه
- ٤٠٢ درّه مكنونه
- ٤٠٢ الدرّه المكنونه
- ٤٠٢ الدرّه المنتخبه(فيما صخ من الاغديه المجزيه)
- ٤٠٢ الدرّه المنتظمه
- ٤٠٢ الدرّه المنتظمه
- ٤٠٢ الدرّه المنظومه
- ٤٠٣ الدرّه المنيره(في الغريب من فقه السيره)
- ٤٠٣ درّه نادري
- ٤٠٣ درّه التجف
- ٤٠٣ درّه نجفي(در عروض و بديع)
- ٤٠٣ الدرّه النجفيه(في شرح نهج البلاغه الحيدريه)
- ٤٠٣ الدرّه النجفيه(في الاصول الفقيهيه)
- ٤٠٣ الدرّه النجفيه(في الاصول الدينيه)
- ٤٠٤ الدرّه النجفيه(في الرد على الاشعريه)
- ٤٠٤ الدرّه النجفيه(في الرد على الصوفيه و الكشفييه)
- ٤٠٤ الدرّه التجفيه(في ملتقطات اليوسفييه)---
- ٤٠٥ درر الاحكام
- ٤٠٥ درر الاخبار(في ما يتعلق بحال الاحتضار)
- ٤٠٥ درر الاخبار و جواهر الآثار
- ٤٠٥ درر الاخبار
- ٤٠٥ درر الادب

- درر الاسرار (في تعداد ائمه النبي المختار) ٤٠٥
- درر الاصداف (في غرر الاوصاف) ٤٠٥
- درر الاصداف (في ذكر الاشراف) ٤٠٦
- درر الاصول-درر الفوائد ٤٠٦
- درر الافكار (في صلح حق الاخير) ٤٠٦
- الدرر الايتام ٤٠٦
- الدرر الايتام (نموذج في تفسير آيات الاحكام) ٤٠٦
- الدرر الباقرية (في شرح الالفية النحويه) ٤٠٦
- درر البحار (المصطفى المنتخب من كتب البحار) ٤٠٦
- درر البحور ٤٠٦
- درر البحور و قلائد النحور (في امتداح الملك) ٤٠٦
- الدرر البهية (في شرح الاجرومية) ٤٠٧
- الدرر البهية (في تراجم علماء الاماميه) ٤٠٨
- الدرر البهية (و الجواهر النبويه في الفروع الحسنيه و ٤٠٨
- الدرر البهية (في فقه الاماميه) -الفقيه ٤٠٨
- الدرر البهية (في النظائر الفقيهيه) ٤٠٨
- الدرر البهية (في المسائل الفقيهيه) ٤٠٨
- الدرر البهية (في الاصول الدينيه) ٤٠٨
- الدرر البيض (في حكم منجزات المريض) ٤٠٨
- درر التيجان (في تاريخ بني الاشكان) ٤٠٨
- الدرر الحسان (في معرفه ابناء الزمان) ٤٠٩
- درر الحكم-جواهر الحكم و درر الكلم ٤٠٩
- درر الحكم ٤٠٩
- الدرر الحليه (في ايضاح اسرار غوامض العربيه) ٤٠٩
- الدرر الحويريه (في العقائد الجعفرية) ٤٠٩
- درر السحاب و درر السحاب ٤٠٩

- ٤١١ درر السمط (في خير السبط)
- ٤١١ درر السمطين (في فضائل المصطفى و المرتضى و ..)
- ٤١١ الدرر السننيه (في مدح سادات البريه)
- ٤١١ الدرر السننيه (في المكاتب و المنشآت العربيه)
- ٤١١ الدرر السننيه (في المواعظ العديده)
- ٤١١ الدرر الصافيه
- ٤١١ الدرر الصفيه
- ٤١٢ درر الفوائد (في شرح كتاب القلائد في تصحيح
- ٤١٢ درر الفوائد (في ترجمه كشف الفوائد)
- ٤١٢ درر الفوائد (في شرح غرر الفوائد)
- ٤١٢ درر الفوائد
- ٤١٢ درر الفوائد (في شرح القواعد)
- ٤١٢ الدرر الفكرية (في اجوبه المسائل الشبريه)
- ٤١٢ درر الفوائد (في شرح غرر الفوائد)
- ٤١٣ درر الفوائد (في اصول العقائد)
- ٤١٣ درر الفوائد
- ٤١٣ درر الفوائد (في اصول العقائد)
- ٤١٣ درر الفوائد
- ٤١٤ درر اللثالي
- ٤١٤ درر اللثالي (في اسرار الموالي)
- ٤١٤ درر اللثالي
- ٤١٤ درر اللثالي
- ٤١٤ درر اللثالي العماديه (في الاحاديث الفقيهيه)
- ٤١٤ الدرر اللامعه (في الاحاديث الجامعه)
- ٤١٤ درر اللغات
- ٤١٤ الدرر اللوامع

٤١٥	الدرر المجازات(فى الرخص و الاجازات)
٤١٥	الدرر المختصره
٤١٥	درر المسامع
٤١٥	درر المصائب
٤١٥	الدرر المضيئه
٤١٥	الدرر المضيئه(فى شرح السيره النبويه)
٤١٥	الدرر المضيئه(فى شرح الروضه البهيه)
٤١٥	درر المطالب(و غرر المناقب فى فضائل على بن
٤١٦	درر المقال(فى علم الدرايه و الرجال)
٤١٦	درر المناقب(فى فضائل على بن ابى طالب(عليه السلام))
٤١٦	الدرر المنتقاه لاجل المحفوظات
٤١٦	الدرر المنثوره(فى تحقيق ان الجسم مركب من
٤١٦	الدرر المنثوره
٤١٦	الدرر المنثوره(فى احكام المأثوره)
٤١٦	الدرر المنثوره(فى اجوبه المسائل العشره)
٤١٦	الدرر المنثوره(و الكلمات المأثوره)
٤١٧	الدرر المنثوره(و الغرر المشهوره)
٤١٧	الدرر المنثوره(و الكنوز المستوره)
٤١٧	الدرر المنضوده
٤١٧	الدرر المنطقيه
٤١٧	الدرر المنظمه(فى تعليقات القوانين المحكمه)-
٤١٧	الدرر المنظومه
٤١٧	الدرر المنظومه المأثوره(فى جمع لثالى ادعيه
٤١٨	الدرر الموسويه(فى شرح العقائد الجعفريه)
٤١٩	الدرر الناصريه
٤١٩	الدرر الناصعه(فى شعراء المائه السابعه)

- ۴۱۹ درر نثار در شرح تجوید ملاً مختار -
- ۴۱۹ الدرر النّیّره -
- ۴۱۹ الدرر النجفیّه (فی ردّ الاخباریّه) -
- ۴۱۹ الدرر النجفیّه (فی علم العربیّه) -
- ۴۱۹ الدرر النجفیّه -
- ۴۲۰ الدرر النجفیّه (من الملتقطات الیوسفیّه) -
- ۴۲۰ درر النحور -
- ۴۲۱ در زیر آسمان صاف -
- ۴۲۱ درس انشاء (یا علم بیان) -
- ۴۲۱ درس زندگی -
- ۴۲۱ درس اللغه و الادب -
- ۴۲۱ درسی که از دانشکده افسری آموختم -
- ۴۲۱ در سینئه کوهسار -
- ۴۲۱ در شرق خبری نیست -
- ۴۲۱ در عالم موسیقی و صنعت -
- ۴۲۱ در غرب خبری نیست -
- ۴۲۱ در فرانسه چه دیدم؟ -
- ۴۲۲ درفش ایران -
- ۴۲۲ درک البغیّه -
- ۴۲۲ در کنار چمن -
- ۴۲۲ در گنج سعادت -
- ۴۲۲ درگروپول -
- ۴۲۲ درمان بدبختی -
- ۴۲۲ درمان شناس -
- ۴۲۲ در منجلاب فحشاء -
- ۴۲۲ درود طوسی -

- ٤٢٢ الدروس
- ٤٢٣ الدروس
- ٤٢٣ الدروس
- ٤٢٤ الدروس الاخلاقيه
- ٤٢٤ دروس الاصول
- ٤٢٤ الدروس البهيه
- ٤٢٤ دروس التاريخ الاسلامى
- ٤٢٤ الدروس الدينيه
- ٤٢٤ الدروس الشرعيه فى فقه الاماميه
- ٤٢٤ دروس العارفين
- ٤٢٥ الدروس الفقيهيه
- ٤٢٥ دروس الفلسفه
- ٤٢٥ الدرود الداوديه (فى معاجز العتره الاحمديه)
- ٤٢٥ الدرود الواقيه (فى الاذكار و الادعيه)
- ٤٢٥ الدرود الواقيه من الاخطار (فيما يعمل مثله فى ايام
- ٤٢٥ درويش ابدال
- ٤٢٥ درويش حسن - سرگذشت درويش حسن
- ٤٢٥ درويش قربان
- ٤٢٦ درويش نامه
- ٤٢٦ درهم و دينار
- ٤٢٦ الدرهم و الدينار
- ٤٢٧ دريا
- ٤٢٧ الدرياق (فى تطهير الافعال و تهذيب الاخلاق)
- ٤٢٧ درياق الفكر
- ٤٢٨ دستور الاخوان
- ٤٢٨ دستور الادويه

- ۴۲۸ دستور استخراج قبله
- ۴۲۸ دستور استعمال الهندباء
- ۴۲۸ دستور الاطباء-اختيارات قاسمی
- ۴۲۸ دستور الاطباء(فی علاج الوباء)
- ۴۲۸ دستور اعظم
- ۴۲۸ دستور الاعقاب
- ۴۲۸ دستور الافاضل
- ۴۲۸ دستور الفباء
- ۴۲۹ دستور املاء(برای دورة ابتدائی و متوسطه)
- ۴۲۹ دستور امنیه
- ۴۲۹ دستور بلاغت
- ۴۲۹ دستور پرورش درخت توت و نوغان
- ۴۲۹ دستور پهلوی
- ۴۲۹ دستور تار
- ۴۲۹ دستور تجوید
- ۴۳۰ دستور تجوید
- ۴۳۱ دستور ترسیم(مجموعه امیر)
- ۴۳۱ دستور تعلیم الفباء
- ۴۳۱ دستور تعلیم حساب مقدماتی
- ۴۳۱ دستور جامع
- ۴۳۱ دستور حکمت
- ۴۳۱ دستور حکمت
- ۴۳۱ دستور حکومت
- ۴۳۱ دستور خلاق
- ۴۳۱ دستور خیاطی
- ۴۳۲ دستور دانش

- ۴۳۲ دستور در محاکم حقوقی
- ۴۳۲ دستور دعاء سیفی
- ۴۳۲ دستور الذکر
- ۴۳۲ دستور زائرین
- ۴۳۲ دستور زبان آلمانی
- ۴۳۲ دستور زبان آلمانی
- ۴۳۳ دستور زبان عربی
- ۴۳۳ دستور زبان فارسی-پارسی نامه
- ۴۳۳ دستور زبان فارسی
- ۴۳۳ دستور زبان فارسی
- ۴۳۳ دستور زبان فارسی
- ۴۳۳ دستور زبان فارسی
- ۴۳۳ دستور زبان فارسی
- ۴۳۳ دستور زبان فارسی
- ۴۳۳ دستور زبان فارسی
- ۴۳۳ دستور زبان فارسی
- ۴۳۳ دستور زبان فارسی
- ۴۳۳ دستور زبان فارسی
- ۴۳۳ دستور زبان فارسی
- ۴۳۳ دستور زبان فارسی
- ۴۳۳ دستور زبان فارسی
- ۴۳۳ دستور زبان فارسی
- ۴۳۳ دستور زبان فارسی
- ۴۳۳ دستور زبان فارسی
- ۴۳۴ دستور زبان فارسی(برای مدارس ابتدائی)
- ۴۳۴ دستور زبان فارسی
- ۴۳۴ دستور زبان فارسی
- ۴۳۴ دستور زبان فارسی
- ۴۳۴ دستور زبان فارسی
- ۴۳۴ دستور زبان فارسی
- ۴۳۴ دستور زبان فارسی
- ۴۳۴ دستور زبان فارسی
- ۴۳۴ دستور زبان فارسی
- ۴۳۴ دستور زبان فارسی
- ۴۳۵ دستور سخن
- ۴۳۵ دستور سخنرانی(یا سخنوری)-آیین سخنوری
- ۴۳۵ دستور سلیمانی-دستور سلیمان
- ۴۳۵ دستور السیاسه
- ۴۳۵ دستور شطرنج

- ۴۳۶ دستور العمل
- ۴۳۶ دستور العمل
- ۴۳۶ دستور العمل اصول محاکمات جزائی
- ۴۳۶ دستور فزخ
- ۴۳۶ دستور فصحا
- ۴۳۶ دستور الفضلاء
- ۴۳۶ دستور فلاح و باغبانی
- ۴۳۶ دستور قافیه
- ۴۳۷ دستور قضا
- ۴۳۷ دستور الکاتب (فی تعیین المراتب)
- ۴۳۷ دستور کامیابی
- ۴۳۷ دستور اللغه العربیه - کتاب الخلاص
- ۴۳۷ دستور مادری (در پرورش فرزندان)
- ۴۳۷ دستور مادران جوان
- ۴۳۷ دستور المبتدی
- ۴۳۷ دستور المذکرین (و منشور المتعبدین)
- ۴۳۷ دستور مرکبات
- ۴۳۸ دستور معالم الحکم
- ۴۳۸ دستور معما
- ۴۳۹ دستور معما
- ۴۳۹ دستور منجمین
- ۴۳۹ دستور موسیقی
- ۴۳۹ دستور موسیقی
- ۴۳۹ دستور موسیقی
- ۴۴۰ دستة جاسوسان
- ۴۴۰ دستة گل

٤٤٣ الدعاء، كتاب

٤٤٣ الدعاء، كتاب

٤٤٣ الدعاء، كتاب

٤٤٣ الدعاء، كتاب

٤٤٣ الدعاء، كتاب

٤٤٣ الدعاء، كتاب

٤٤٣ الدعاء، كتاب

٤٤٣ الدعاء، كتاب

٤٤٤ الدعاء، كتاب

٤٤٤ الدعاء، كتاب

٤٤٤ الدعاء، كتاب

٤٤٤ الدعاء، كتاب

٤٤٤ الدعاء، كتاب

٤٤٤ الدعاء، كتاب

٤٤٤ الدعاء، كتاب

٤٤٤ الدعاء، كتاب

٤٤٤ دعاء ابي حمزه الشمالي

٤٤٤ دعاء الاحتجاب

٤٤٥ دعاء الاسابيع

٤٤٥ دعاء بركة السباع

٤٤٥ دعاء التوسل

٤٤٥ دعاء جته الاسماء

٤٤٦ دعاء السيفي

٤٤٦ دعاء السيفي

٤٤٧ دعائم الاسلام (في معرفه الحلال و الحرام)

٤٤٧ دعائم الاسلام (في معرفه الحلال و الحرام و القضايا)

٤٥٠	الدعوات، كتاب
٤٥١	الدعوات، كتاب
٤٥١	دعوات الاسماء
٤٥١	دعوات الراوندى
٤٥٢	الدعوات المتفرقات
٤٥٢	الدعوات الكافيات
٤٥٢	الدعوات المتفرقات
٤٥٢	الدعوات المقداديه
٤٥٣	الدعوات و الزيارات
٤٥٣	الدعوات و السور القرآنيه
٤٥٣	الدعوات و السور القرآنيه
٤٥٣	الدعوات و السور القرآنيه
٤٥٣	الدعوات و غيرها
٤٥٣	دعوى الرجل زوجيه امرئه تدعى اختها الزوجيه
٤٥٣	دعوى الطلاق من الزوج و انكار الزوجه له
٤٥٣	الدعوى على الميِّت (و اثبات انها تثبت بشاهد و
٤٥٤	الدعوى على الميِّت (و تحقيق ثبوتها بشاهد و
٤٥٤	الدعوى على الميِّت (و الاستدلال على أنها لا تثبت
٤٥٤	دعوى الهدى الى الورع فى الافعال و الفتوى
٤٥٤	دعوه الاسلام
٤٥٥	دعوه الحسنى (فى الادعيه الحسنه)
٤٥٥	الدعوه الحسينيه (الى مواهب السنه)
٤٥٥	دعوه الحق
٤٥٥	دعوه الحق
٤٥٥	دعوه الحق
٤٥٥	دعوه الحق

- ٤٦٦ دفع اشكال تخلف المعلول عن العله
- ٤٦٦ دفع اشكال ركنيه السجده
- ٤٦٧ دفع اشكال ضلال احد الشاهدين
- ٤٦٨ دفع اعتراض الآقا باقر الوحيد البهبهاني على
- ٤٦٨ >-- دفتر اعتراضات سلطان العلماء على الشَّهيد الثَّاني
- ٤٦٨ دفع اعتراضات سلطان العلماء
- ٤٦٩ دفع شبهه الاستلزام
- ٤٦٩ دفع شبهه الاستلزام
- ٤٦٩ دفع شبهه الايمان و الكفر
- ٤٦٩ دفع شبهه الطفره
- ٤٦٩ دفع شبهه طول عمر الحجّه
- ٤٦٩ دفع شبهه المجهول المطلق
- ٤٦٩ دفع شبهه المنع عن العمل (بالاخبار المأثوره)
- ٤٦٩ دفع شبهتين
- ٤٧٠ دفع ما انتقد به على شرح دعاء الصّباح
- ٤٧٠ دفع المغالطه
- ٤٧٠ دفع المغالطه
- ٤٧٠ دفع المغالطه (في مسأله العرس القاسم بن الحسن)
- ٤٧٠ دفع الملل (يكشف فضائل الال)
- ٤٧٠ دفع المناواه (عن التفضيل و المساواه)
- ٤٧٠ دفع الوثوق (في حلّ نكاح عقد الفاروق)
- ٤٧١ دفع و رفع
- ٤٧٢ دفع الهموم و الاحزان (و قمع الغموم و الاشجان)
- ٤٧٢ دفن الميّت، كتاب
- ٤٧٢ دفينه الاحباب
- ٤٧٢ الدقائق

- ٤٧٦ الدلائل، كتاب
- ٤٧٦ الدلائل، كتاب
- ٤٧٧ دلائل الامامه
- ٤٧٧ الدلائل الباهره (فى فقه الائمه الطاهره)
- ٤٧٧ دلائل براهين الفرقان (فى ابطال القوانين الناسخات)
- ٤٧٧ الدلائل البرهانيه (فى تصحيح الحضرة الغرويّه)
- ٤٧٧ دلائل التبيان
- ٤٧٨ دلائل التوحيد
- ٤٧٨ دلائل خروج القائم
- ٤٧٨ دلائل الخيرات (فى تحقيق احكام الزكاه)
- ٤٧٨ دلائل الخيرات
- ٤٧٨ دلائل الدين
- ٤٧٨ دلائل الربوبيه (فى شواهد الالوهيه)
- ٤٧٨ دلائل الرجعه (يا ايمان و رجعت)
- ٤٧٨ الدلائل الزاهره
- ٤٧٩ دلائل الصدق (فى نهج الحق)
- ٤٧٩ دلائل العباد (فى شرح الارشاد)
- ٤٧٩ دلائل العصمه
- ٤٧٩ دلائل الغيب
- ٤٧٩ دلائل القبله
- ٤٧٩ دلائل القرآن
- ٤٧٩ دلائل القرآن-الكلام فى دلائل القرآن
- ٤٧٩ دلائل قرآنى در ردّ مقاله همدانى
- ٤٨٠ دلائل المرام (فى تفسير آيات الاحكام)
- ٤٨٠ دلائل المرشدين (الى خلفه امير المؤمنين)
- ٤٨٠ الدلائل المكّيه فى العقائد الدينيه

- ٤٨٠ دلائل النبوه
- ٤٨٠ دلائل النبوه
- ٤٨٠ دلائل النبي (صلى الله عليه و آله)
- ٤٨٠ الدلائل النهاريه على المسائل الصحاريه
- ٤٨١ دلزام
- ٤٨١ الدلالات، رساله
- ٤٨١ الدلاله، رساله في
- ٤٨١ دلالة الازاله في طهاره الغساله
- ٤٨١ الدلاله على حدوث الاشياء
- ٤٨١ الدلاله على الخير
- ٤٨١ دلباخته زيبا
- ٤٨١ دلباختگان
- ٤٨١ دلچسب مکالمه
- ٤٨٢ دلبر و شيدا
- ٤٨٢ دل شيداي حافظ
- ٤٨٢ دلفروش
- ٤٨٢ دلربا
- ٤٨٢ دلگشا
- ٤٨٣ دليران تنگستاني
- ٤٨٣ دليران تيسفون-دليرستان تيسفون
- ٤٨٣ دليران خوارزم
- ٤٨٣ الدليل الى ما ليس الى لقائه سبيل
- ٤٨٣ الدليل الكبير، كتاب
- ٤٨٣ الدليل الصغير، كتاب
- ٤٨٣ دليل الآثار المخطوطه في العراق
- ٤٨٣ الدليل الاسلامي

- ٤٨٣ دليل الانسداد
- ٤٨٣ دليل الانسداد(ثم الاصول العمليه)
- ٤٨٤ دليل الانسداد(و بيان مقدماته و نتيجته و خواصه)
- ٤٨٤ دليل الحسنات(فى اختلاف الفريقين فى الوضوء و
- ٤٨٤ دليل الحيران
- ٤٨٤ دليل الدعاه(فى شرح عين الحيات)
- ٤٨٤ دليل الزائرین
- ٤٨٤ دليل السالكين
- ٤٨٤ دليل الضارب(العاهر المحيار،فى تنوعات الاخبار و
- ٤٨٥ دليل العرفان(فى تحقيق وجود امام الزمان)
- ٤٨٥ دليل العصاه(على سبيل النجاه)
- ٤٨٦ دليل القاصدين
- ٤٨٦ دليل قاطع
- ٤٨٦ دليل القضاء الشرعى،اصوله و فروعہ
- ٤٨٦ دليل القضاء
- ٤٨٦ الدليل القطعى على انتظام القدر المرعى
- ٤٨٦ دليل قوى(بر حقيقت مرتضوى)
- ٤٨٦ دليل المتحترين(فى اثبات امامه امير المؤمنين)
- ٤٨٦ دليل المتحترين
- ٤٨٦ دليل المتحترين
- ٤٨٧ دليل المتحترين
- ٤٨٧ دليل المتحترين
- ٤٨٧ دليل المتحترين:(فى مناسك الحاج و المعتمرين)
- ٤٨٧ دليل المتحترين
- ٤٨٧ دليل المتعبد و بلغه المتهدد
- ٤٨٧ دليل المتعه

- ٤٨٧ دليل متين در ابطال قول به حرکت زمين
- ٤٨٧ دليل المصلين
- ٤٨٨ دليل المنهاج
- ٤٨٨ دليل النجاح
- ٤٨٨ دليل واقعي در جواب وهابي
- ٤٨٨ دليل الوصل (في رد القول مع الفصل)
- ٤٨٨ دليل الهدى (في شرح قطر الندى)
- ٤٨٨ الدماء الثلاثة
- ٤٨٨ الدماء الثلاثة
- ٤٨٨ الدماء الثلاثة
- ٤٨٩ الدماء الثلاثة
- ٤٨٩ الدماء الثلاثة
- ٤٨٩ الدماء الثلاثة
- ٤٨٩ الدماء الثلاثة (مع الجنائز)
- ٤٨٩ الدماء الثلاثة
- ٤٨٩ الدماء المعفو عنها في الصلاه
- ٤٨٩ دم دروازة خاور
- ٤٨٩ الدمدمه الكبرى (في الرد على الزنادقه الصغرى)
- ٤٨٩ دمشق خيال
- ٤٨٩ دمع ذروف (في ترجمه اللهوف)
- ٤٩١ دمع العين (على خصائص الحسين)
- ٤٩١ الدمع الهتون (في ترجمه جلاء العيون)
- ٤٩١ الدمعه
- ٤٩١ الدمعه الساكبه (في المصيبه الراتبه و المناقب الثاقبه)
- ٤٩١ الدمعه الساكبه (و المصيبه الراتبه)
- ٤٩١ دمعه الشمعه (في التقال و القرعه)

- ۴۹۱ الدمعه الهاطله
- ۴۹۱ دموع الشمعه (فی ادعیه لیلہ الجمعه)
- ۴۹۲ دمیه القصر فی شعراء العصر
- ۴۹۲ دموکراسی-دموکراسی
- ۴۹۲ دندان ببر
- ۴۹۲ دندان شکن
- ۴۹۲ دنیای اسلام
- ۴۹۲ دنیا پس از صد سال-جنگ آینده
- ۴۹۲ دنیای دیروز
- ۴۹۲ دنیای دیگر (یا صحنه ستارگان)
- ۴۹۲ دوائر العلوم
- ۴۹۲ دوائر العلوم و جداول الرسوم
- ۴۹۳ الدوائر التي تحد الساعات الزمانيه
- ۴۹۴ دوائر المعارف
- ۴۹۴ الدواجن، کتاب
- ۴۹۴ الدواجن، کتاب
- ۴۹۴ دوازده امام
- ۴۹۴ دوازده امام
- ۴۹۴ دوازده امام
- ۴۹۴ دوازده امام
- ۴۹۴ دوازده امام
- ۴۹۴ دوازده امام
- ۴۹۵ دوبیتی های فایز دشتستانی
- ۴۹۵ دو بیکر
- ۴۹۵ دو جوان در شهر ورنه
- ۴۹۵ الدوحه
- ۴۹۵ دوحه الازهار

- ۴۹۵الدوحة الاحمدية---
- ۴۹۶ دوران کودکی
- ۴۹۶ دور ظلم بنی امیه علی العلویه---
- ۴۹۷ دوست فدای میهن
- ۴۹۷ دوست وفادار
- ۴۹۷ الدوسی، کتاب
- ۴۹۷ دوشیزه اورلئان، ژاندارک
- ۴۹۷ دوشیزه بلغاری
- ۴۹۷ دوشیزه سیه روز
- ۴۹۷ دو فائده
- ۴۹۷ دو فیلسوف شرق و غرب (صدر المتألهین و انشتین)
- ۴۹۷ دو قتل در کوچه مرگ
- ۴۹۸ دو کدخدا
- ۴۹۸ دو گل
- ۴۹۸ دو گنهکار
- ۴۹۸ دولت بیدار
- ۴۹۸ دولتنامه
- ۴۹۸ دوله الشجره الملعونه-دور ظلم بنی امیه علی
- ۴۹۸ الدوله الفاطمیه
- ۴۹۸ دوله فی دوله
- ۴۹۸ دول رانی خضر خان-خضر خان دول رانی
- ۴۹۹ دومین جنگ بین المللی
- ۵۰۰ دومین سالنامه احصائیه شهر تهران
- ۵۰۰ دومین سفر مظفر الدین شاه-سفرنامه مظفر الدین
- ۵۰۰ دو نامه
- ۵۰۰ دو نامه

۵۰۰	ده باب
۵۰۰	ده باب
۵۰۰	ده بيت
۵۰۰	ده تمهيد-تمهيدات زبده الحقايق
۵۰۱	دهدارى
۵۰۱	دهر آشوب
۵۰۱	ده سال در زندان
۵۰۱	ده فصل
۵۰۱	ده قاعده
۵۰۱	دهكده خونين
۵۰۱	دهكده ويران
۵۰۱	ده مجلس
۵۰۱	ده مخزن
۵۰۱	دهمين رساله اطلاعات پستى ايران
۵۰۲	ده نامه ابن عماد
۵۰۲	ده نامه ابن نوح
۵۰۳	ده نامه اوحدى-منطق العشاق
۵۰۳	ده نامه خطائى
۵۰۳	ده نامه
۵۰۳	ده نامه
۵۰۳	ده نامه
۵۰۳	ده نامه سيبك
۵۰۳	ده نفر قزلباش
۵۰۳	الديات، كتاب
۵۰۴	الديات، رساله
۵۰۴	الديات، رساله

- الديات (المبسوط) ٥٠٤
- الديات (الفارسي) ٥٠٤
- الديات، كتاب ٥٠٤
- الديات، كتاب ٥٠٤
- الديات، كتاب ٥٠٤
- الديات، كتاب ٥٠٤
- الديات، كتاب ٥٠٤
- الديات، كتاب ٥٠٤
- الديات، كتاب ٥٠٤
- الديات ٥٠٤
- الديات، كتاب ٥٠٤
- الديات، كتاب ٥٠٤
- الديات، كتاب ٥٠٤
- الديات، كتاب ٥٠٤
- الديات، كتاب ٥٠٤
- الديات، كتاب ٥٠٤
- الديات، كتاب ٥٠٤
- الديات، كتاب ٥٠٤
- الديات، كتاب ٥٠٤
- الديات، منظومه في ٥٠٧
- الديارات ٥٠٧
- الديياج (في جامع كتاب سيويه) ٥٠٧
- الديياج (في ابانه اغلاط الزجاج) ٥٠٧
- الديياج ٥٠٧
- الديياج (مجموع مسائل متفرقه من الشافعي و ابى ثور) ٥٠٧
- الديياج (في اخبار الشعراء) ٥٠٧
- الديياج المضيبي (في شرح نهج البلاغه للرضي) ٥٠٧

٥٠٩	الديباج و الحرير (و النور من الزهر المنير)
٥٠٩	ديباجة جمال و كمال
٥٠٩	ديباجة اخلاق
٥٠٩	ديباجة خوان خليل
٥١٠	ديرين شناسی
٥١٠	ديرينه-فرهنگ قديم
٥١٠	ديكسيونر
٥١١	الدين و الاسلام (يا الدعوة الاسلاميه)
٥١١	دين و تمدن
٥١١	دين و تمدن (يا اسلام و فلسفه)
٥١١	الدين و الحوالة و الحمالة
٥١١	الدين و الرجعه
٥١١	الدين و الحياه
٥١١	دين و دانش
٥١١	دين و شؤون
٥١١	الدين و فرائضه
٥١٢	الدين و الفلاح
٥١٢	الدين و الكون
٥١٢	الدين و مسائله
٥١٢	الدين و الوقوف و الصدقات
٥١٢	دينيتات
٥١٢	دينيتات
٥١٢	ديوانه
٥١٢	ديوانه
٥١٢	ديو خشمگين
٥١٢	ديو خودخواه

- ۵۱۳ ----- دیو و شیاطین در ادبیات ایران
- ۵۱۴ ----- دیو و پری نامه
- ۵۱۴ ----- دیوانها
- ۵۱۴ ----- خلاصه مقدمه شادروان صاحب «الذریعه» بر مجلد نهم این کتاب در مورد دیوانها
- ۵۱۴ ----- دیوان آسانی تهرانی
- ۵۱۴ ----- دیوان آتش
- ۵۱۴ ----- دیوان آتش
- ۵۱۴ ----- دیوان آتش
- ۵۱۴ ----- دیوان آتشپاره
- ۵۱۵ ----- دیوان آثار (یا شعر او)
- ۵۱۵ ----- دیوان آثار (یا شعر او)
- ۵۱۵ ----- دیوان آجری یزدی (یا شعر او)
- ۵۱۵ ----- دیوان آخوندزاده (یا شعر او)
- ۵۱۵ ----- دیوان آدمی یزدی (یا شعر او)
- ۵۱۵ ----- دیوان آذربایجانی (یا شعر او)
- ۵۱۵ ----- دیوان آذر بیگلرلی
- ۵۱۵ ----- دیوان آذر قمی (یا شعر او)
- ۵۱۵ ----- دیوان آذری
- ۵۱۵ ----- دیوان آذری
- ۵۱۶ ----- دیوان آذری (یا شعر او)
- ۵۱۶ ----- دیوان آرام یزدی (یا شعر او)
- ۵۱۶ ----- دیوان آرامی (یا شعر او)
- ۵۱۶ ----- دیوان آرزو (یا شعر او)
- ۵۱۶ ----- دیوان آرزو
- ۵۱۶ ----- دیوان آرزو
- ۵۱۶ ----- دیوان آرزو (یا شعر او)

- دیوان آرزوئی (یا شعر او) ۵۱۶
- دیوان آزاد بلگرامی ۵۱۶
- دیوان آزاد حافظ! (یا شعر او) ۵۱۷
- دیوان آزاد دهلوی (یا شعر او) ۵۱۷
- دیوان آزاد حبشی (یا شعر او) ۵۱۷
- دیوان آزاد کشمیری (یا شعر او) ۵۱۷
- دیوان آزاد کشمیری (یا شعر او) ۵۱۷
- دیوان آزاد یزدی (یا شعر او) ۵۱۷
- دیوان آزاد یزدی (یا شعر او) ۵۱۷
- دیوان آسوده ۵۱۷
- دیوان آسی (یا شعر او) ۵۱۷
- دیوان آشفته (یا شعر او) ۵۱۷
- دیوان آشفته (یا شعر او) ۵۱۸
- دیوان آشفته ۵۱۸
- دیوان آشنا (یا شعر او) ۵۱۸
- دیوان آشوب (یا شعر او) ۵۱۸
- دیوان آشوب (یا شعر او) ۵۱۸
- دیوان آشوب (یا شعر او) ۵۱۸
- دیوان آشوب (یا شعر او) ۵۱۸
- دیوان آشوب (یا شعر او) ۵۱۸
- دیوان آصف ۵۱۹
- دیوان آصف (یا شعر او) ۵۱۹
- دیوان آصف ۵۱۹
- دیوان آصف ۵۱۹
- دیوان آصفا (یا شعر او) ۵۱۹
- دیوان آصفی ۵۱۹

- دیوان آغاجی (یا شعر او) ۵۱۹
- دیوان آغنه دوست (یا شعر او) ۵۱۹
- دیوان آفاق بیگه (یا آقا بیگه) (یا شعر او) ۵۲۰
- دیوان آفتاب ۵۲۰
- دیوان آفتی (یا شعر او) ۵۲۰
- دیوان آفرین ۵۲۰
- دیوان آفرین ۵۲۰
- دیوان آفی (یا آنی) (یا شعر او) ۵۲۰
- دیوان آقا بیگم ۵۲۰
- دیوان آقا جان ۵۲۱
- دیوان آقاسی ۵۲۱
- دیوان آهنگ (یا شعر او) ۵۲۲
- دیوان آهی تبریزی (یا شعر او) ۵۲۲
- دیوان آهی ترشیزی چغتائی (یا شعر او) ۵۲۲
- دیوان آهی مشهدی (یا شعر او) ۵۲۲
- دیوان آهی هروی (یا شعر او) ۵۲۲
- دیوان آیت (یا شعر او) ۵۲۲
- دیوان آیتی (یا شعر او) ۵۲۲
- دیوان آیتی (یا شعر او) ۵۲۲
- دیوان آیتی (یا شعر او) ۵۲۲
- دیوان ابجدی ۵۲۲
- دیوان ابدال (یا شعر او) ۵۲۳
- دیوان ابدال (یا شعر او) ۵۲۳
- دیوان ابدال (یا شعر او) ۵۲۳
- دیوان ابراهیم (یا شعر او) ۵۲۳
- دیوان ابراهیم (یا شعر او) ۵۲۳

- ۵۲۳ دیوان ابراهیم (یا شعر او)
- ۵۲۳ دیوان ابراهیم (یا شعر او)
- ۵۲۴ دیوان ابراهیم (یا شعر او)
- ۵۲۴ دیوان ابراهیم (یا شعر او)
- ۵۲۴ دیوان ابراهیم (یا شعر او)
- ۵۲۴ دیوان ابراهیم (یا شعر او)
- ۵۲۴ دیوان ابراهیم (یا شعر او)
- ۵۲۴ دیوان ابراهیم
- ۵۲۴ دیوان ابراهیم
- ۵۲۴ دیوان ابراهیم (یا شعر او)
- ۵۲۴ دیوان ابراهیم
- ۵۲۴ دیوان ابراهیم (یا شعر او)
- ۵۲۴ دیوان ابراهیم
- ۵۲۵ دیوان ابراهیم
- ۵۲۵ دیوان ابراهیم (یا شعر او)
- ۵۲۵ دیوان ابراهیم
- ۵۲۵ دیوان ابراهیم (یا شعر او)
- ۵۲۵ دیوان ابراهیم (یا شعر او)
- ۵۲۵ دیوان ابراهیم (یا شعر او)
- ۵۲۵ دیوان ابراهیم
- ۵۲۵ دیوان ابراهیم (یا شعر او)
- ۵۲۵ دیوان ابراهیم
- ۵۲۵ دیوان ابراهیم
- ۵۲۷ دیوان ابله بغدادی (او شعره)
- ۵۲۷ دیوان ابکم (یا شعر او)
- ۵۲۷ دیوان ابن ابی حجله
- ۵۲۸ دیوان ابن الخضری (او شعره)

- ٥٢٨ ديوان ابن خطيب گنجه (يا شعر او)
- ٥٢٨ ديوان ابن الخياط
- ٥٢٨ ديوان ابن الخياط (او شعره)
- ٥٢٨ ديوان ابن داغر
- ٥٢٨ ديوان ابن دباس (او شعره)
- ٥٢٨ ديوان ابن دعبل (او شعره)
- ٥٢٨ ديوان ابن رزيك (او شعره)
- ٥٢٨ ديوان ابن رزين (او شعره)
- ٥٢٩ ديوان ابن روح (يا شعر او)
- ٥٢٩ ديوان ابن الزومي
- ٥٢٩ ديوان ابن زريق (او شعره)
- ٥٢٩ ديوان ابن الساعاتي
- ٥٢٩ ديوان ابن سنان
- ٥٢٩ ديوان ابن سنا ملك
- ٥٢٩ ديوان ابن سودون
- ٥٣٠ ديوان ابن سهل الاسرائيلي
- ٥٣٠ ديوان ابن سهل اندلسي
- ٥٣٠ ديوان ابن سينا
- ٥٣٠ ديوان ابن شهاب (او شعره)
- ٥٣٠ ديوان ابن الضانغ (يا شعر او)
- ٥٣٠ ديوان ابن طباطبا (يا شعر او)
- ٥٣٠ ديوان ابن عبدون
- ٥٣٠ ديوان ابن العربي
- ٥٣٠ ديوان ابن العرندس (او شعره)
- ٥٣١ ديوان ابن عماد
- ٥٣١ ديوان ابن عنين (او شعره)

- ٥٣١ ----- ديوان ابن فارس
- ٥٣١ ----- ديوان ابن الفقيه
- ٥٣١ ----- ديوان ابن كمال
- ٥٣١ ----- ديوان ابن كمبار (او شعره)
- ٥٣١ ----- ديوان ابن كمونه
- ٥٣١ ----- ديوان ابن لعلی (يا شعر او)
- ٥٣١ ----- ديوان ابن لؤلؤ ذهبی
- ٥٣٢ ----- ديوان ابن المتّوّج
- ٥٣٢ ----- ديوان ابن مطروح
- ٥٣٢ ----- ديوان ابن معتوق
- ٥٣٢ ----- ديوان ابن معصوم
- ٥٣٣ ----- ديوان ابن نوبخت
- ٥٣٣ ----- ديوان ابن نوبخت (او شعره)
- ٥٣٣ ----- ديوان ابن وصيف (او شعره)
- ٥٣٣ ----- ديوان ابن وصيف (او شعره)
- ٥٣٣ ----- ديوان ابن هانی
- ٥٣٣ ----- ديوان ابن هانی
- ٥٣٤ ----- ديوان ابو اسحاق
- ٥٣٥ ----- ديوان ابو حامد
- ٥٣٥ ----- ديوان ابو الحب
- ٥٣٥ ----- ديوان ابو الحسن انجوى (يا شعر او)
- ٥٣٥ ----- ديوان ابو الحسن بيگانه
- ٥٣٦ ----- ديوان ابو سعيد (يا شعر او)
- ٥٣٦ ----- ديوان ابو سعيد ابى الخير - رباعيات ابو سعيد
- ٥٣٦ ----- ديوان ابو سعيد برغش (يا شعر او)
- ٥٣٦ ----- ديوان ابو سعيد كاليبى (يا شعر او)

- دیوان ابو سعید مهنه (یا شعر او) ۵۳۶
- دیوان ابو شکور بلخی (یا شعر او) ۵۳۶
- دیوان ابو الشیص ۵۳۶
- دیوان ابو طایو ۵۳۶
- دیوان ابو طالب ۵۳۶
- دیوان ابو طالب ۵۳۷
- دیوان ابو عبد الله شیرازی (یا شعر او) ۵۳۸
- دیوان ابو العرفاء خوارزمی ۵۳۸
- دیوان ابو الفضل مهنه (یا شعر او) ۵۳۹
- دیوان ابو الفضل ۵۳۹
- دیوان ابو نزار ۵۴۰
- دیوان ابو نصر (یا شعر او) ۵۴۰
- دیوان ابو نواس ۵۴۰
- دیوان ابو الوجد (یا شعر او) ۵۴۰
- دیوان ابو الوفاء ۵۴۰
- دیوان ابو الوفا ۵۴۰
- دیوان ابو الهادی ۵۴۰
- دیوان ابو الهادی ۵۴۰
- دیوان ابو هاشم ۵۴۰
- دیوان ابو هاشم (یا شعر او) ۵۴۰
- دیوان الابیوردی ۵۴۱
- دیوان اتائی ۵۴۱
- دیوان اتابک ۵۴۱
- دیوان اثر (یا شعر او) ۵۴۱
- دیوان اثر (یا شعر او) ۵۴۱
- دیوان اثر ۵۴۱

- ۵۴۱ دیوان اثر
- ۵۴۱ دیوان اثر
- ۵۴۲ دیوان اثیر الدین الابهری
- ۵۴۳ دیوان احمد
- ۵۴۳ دیوان احمد
- ۵۴۳ دیوان احمد
- ۵۴۳ دیوان احمد
- ۵۴۳ دیوان احمد
- ۵۴۳ دیوان احمد
- ۵۴۳ دیوان احمد
- ۵۴۳ دیوان احمد(یا شعر او)
- ۵۴۳ دیوان احمد(یا شعر او)
- ۵۴۳ دیوان احمد(یا شعر او)
- ۵۴۴ دیوان احمدچه(یا شعر او)
- ۵۴۴ دیوان احمد حسن خان
- ۵۴۴ دیوان احمد خان(یا شعر او)
- ۵۴۴ دیوان احمد خان بیک افشار(یا شعر او)
- ۵۴۴ دیوان احمد خلخالی(یا شعر او)
- ۵۴۴ دیوان احمد خوانساری ری
- ۵۴۵ دیوان احمد
- ۵۴۶ دیوان اخباری
- ۵۴۶ دیوان اخباری
- ۵۴۶ دیوان اختر
- ۵۴۶ دیوان اختر
- ۵۴۶ دیوان اختر(یا شعر او)
- ۵۴۶ دیوان اختر اجمیری
- ۵۴۶ دیوان اختر شیرازی(یا شعر او)

- دیوان اختر طوسی ۵۴۶
- دیوان اختر گرجی ۵۴۶
- دیوان اختری گنابادی (یا شعر او) ۵۴۶
- دیوان اختری یزدی (یا شعر او) ۵۴۷
- دیوان اختیار ۵۴۷
- دیوان اخسیکتی ۵۴۷
- دیوان ادائی اصفهانی (یا شعر او) ۵۴۸
- دیوان ادائی بخارائی (یا شعر او) ۵۴۸
- دیوان ادائی بغروئی (یا شعر او) ۵۴۸
- دیوان ادائی شیرازی ۵۴۸
- دیوان ادائی سمرقندی (یا شعر او) ۵۴۸
- دیوان ادب کرمانشاهی (یا شعر او) ۵۴۸
- دیوان ادهم (یا شعر او) ۵۴۸
- دیوان ادهم (یا شعر او) ۵۴۸
- دیوان ادهم (یا شعر او) ۵۴۸
- دیوان ادهم ۵۴۸
- دیوان ادهم (یا شعر او) ۵۴۹
- دیوان ادهم بیگ (یا شعر او) ۵۴۹
- دیوان ادهم بیگ (یا شعر او) ۵۴۹
- دیوان ادهمی (یا شعر او) ۵۴۹
- دیوان ادیب ۵۴۹
- دیوان ادیب کرمانی ۵۵۰
- دیوان ادیب کرمانی ۵۵۰
- دیوان ادیب کرمانی ۵۵۰
- دیوان ادیب لکهنوی ۵۵۰
- دیوان الازری ۵۵۱

- ۵۵۱ دیوان الازری
- ۵۵۱ دیوان الازری
- ۵۵۱ دیوان اسامه
- ۵۵۱ دیوان استرآبادی (یا شعر او)
- ۵۵۱ دیوان استعداد (یا شعر او)
- ۵۵۱ دیوان استغنا (یا شعر او)
- ۵۵۱ دیوان اسحاق بروجردی
- ۵۵۱ دیوان اسد بخاری
- ۵۵۲ دیوان اسرار سبزواری
- ۵۵۲ دیوان اسراری
- ۵۵۳ دیوان الاسنانی
- ۵۵۳ دیوان اسود
- ۵۵۴ دیوان اشراق اصفهانی
- ۵۵۴ دیوان اشراق مراغی
- ۵۵۴ دیوان اشراقی (یا شعر او)
- ۵۵۴ دیوان اشرف (یا شعر او)
- ۵۵۴ دیوان اشرف تبریزی (یا شعر او)
- ۵۵۴ دیوان اشرف جرجانی (یا شعر او)
- ۵۵۴ دیوان اشرف طسوجی
- ۵۵۴ دیوان اشرف سمرقندی
- ۵۵۵ دیوان اشکی قمی
- ۵۵۵ دیوان اشهری نیشابوری
- ۵۵۵ دیوان اصدق (یا شعر او)
- ۵۵۵ دیوان اصغر (یا شعر او)
- ۵۵۵ دیوان اصغر نهاوندی
- ۵۵۶ دیوان اعجازی مازندرانی (یا شعر او)

- دیوان اعجم ترکمان --- ۵۵۶
- دیوان افسر همدانی (یا شعر او) --- ۵۵۷
- دیوان افسری دهلوی --- ۵۵۷
- دیوان افسری گلپایگانی (یا شعر او) --- ۵۵۷
- دیوان افسری هروی --- ۵۵۷
- دیوان افشار (یا شعر او) --- ۵۵۷
- دیوان افصح سبزواری --- ۵۵۷
- دیوان افقری --- ۵۵۸
- دیوان افکار --- ۵۵۸
- دیوان افلاکی تبریزی (یا شعر او) --- ۵۵۸
- دیوان افندی (یا شعر او) --- ۵۵۸
- دیوان اقبال کازرونی (یا شعر او) --- ۵۵۸
- دیوان اقبال لاهوری --- ۵۵۸
- دیوان اقبالی (یا شعر او) --- ۵۵۸
- دیوان اقدس شوشتری (یا شعر او) --- ۵۵۸
- دیوان اقدس هندی (یا شعر او) --- ۵۵۸
- دیوان اقدسی مشهدی (یا شعر او) --- ۵۵۹
- دیوان اکبر اصفهانی --- ۵۵۹
- دیوان اکبر اصفهانی --- ۵۵۹
- دیوان اکبر دولت آبادی --- ۵۵۹
- دیوان اکبر قزوینی (یا شعر او) --- ۵۵۹
- دیوان اکبر قمی (یا شعر او) --- ۵۵۹
- دیوان اکبر گلپایگانی (یا شعر او) --- ۵۵۹
- دیوان اکرم بغدادی --- ۵۵۹
- دیوان اکرم قزوینی (یا شعر او) --- ۵۵۹
- دیوان اکسیر --- ۵۶۰

- دیوان اکسیر اصفهانی (یا شعر او) ۵۶۰
- دیوان اکسیر دهلوی (یا شعر او) ۵۶۰
- دیوان اکسیر قمی (یا شعر او) ۵۶۰
- دیوان الله قلی ترک (یا شعر او) ۵۶۰
- دیوان البسه ۵۶۰
- دیوان الغ بیک میرزا (یا شعر او) ۵۶۰
- دیوان الف ابدال بلخی ۵۶۰
- دیوان الفت اصفهانی ۵۶۰
- دیوان الفت اصفهانی ۵۶۰
- دیوان الفت الله آبادی (یا شعر او) ۵۶۱
- دیوان الفت خراسانی (یا شعر او) ۵۶۱
- دیوان الفت شوشتری (یا شعر او) ۵۶۱
- دیوان الفت شیرازی ۵۶۱
- دیوان الفت عظیم آبادی (یا شعر او) ۵۶۱
- دیوان الفت کاشانی ۵۶۱
- دیوان الفت لکهنوی ۵۶۲
- دیوان الفتی ساوجی (یا شعر او) ۵۶۲
- دیوان الفتی بدخشی (یا شعر او) ۵۶۲
- دیوان الفتی کمره ای (یا شعر او) ۵۶۲
- دیوان الفتی هندی ۵۶۲
- دیوان الفتی یزدی ۵۶۲
- دیوان القا ۵۶۲
- دیوان القاص میرزا (یا شعر او) ۵۶۲
- دیوان الهمام اصفهانی (یا شعر او) ۵۶۲
- دیوان الهی اردبیلی (یا شعر او) ۵۶۲
- دیوان الهی اردبیلی ۵۶۳

- دیوان الهی گیلانی (یا شعر او) ۵۶۴
- دیوان امام الدین رافعی قزوینی ۵۶۴
- دیوان امام بخاری (یا شعر او) ۵۶۴
- دیوان امامقلی بختیاری ۵۶۴
- دیوان امانی میخچه (یا شعر او) ۵۶۵
- دیوان امانی همدانی (یا شعر او) ۵۶۵
- دیوان امانی هندی ۵۶۵
- دیوان امانی هندی (یا شعر او) ۵۶۵
- دیوان امتی تربتی خراسانی ۵۶۵
- دیوان امتیاز هندی (یا شعر او) ۵۶۵
- دیوان امداد بلگرامی (یا شعر او) ۵۶۵
- دیوان امداد لکهنوی (یا شعر او) ۵۶۵
- دیوان امری شیرازی ۵۶۵
- دیوان امری برسوی ۵۶۵
- دیوان ام نزار الملائکه ۵۶۶
- دیوان امنی تبریزی ۵۶۶
- دیوان ام هانی (یا شعر او) ۵۶۶
- دیوان اقی شیرازی (یا شعر او) ۵۶۶
- دیوان امید بلخی (یا شعر او) ۵۶۶
- دیوان امید طوسی ۵۶۶
- دیوان امید کرمانشاهی ۵۶۶
- دیوان امید نهاوندی ۵۶۶
- دیوان امید هروی (یا شعر او) ۵۶۷
- دیوان امید همدانی ۵۶۷
- دیوان امید هندی (یا شعر او) ۵۶۷
- دیوان امید هندی ۵۶۷

- دیوان امیددی ترک ۵۶۷
- دیوان امیددی تهرانی ۵۶۷
- دیوان امیر بدخشانی(یا شعر او) ۵۶۷
- دیوان امیر بیگ اصفهانی(یا شعر او) ۵۶۷
- دیوان امیر بیگ افشار ۵۶۷
- دیوان امیر شمس حروفی(یا شعر او) ۵۶۸
- دیوان امیر کرمانی ۵۶۸
- دیوان امیر مازندرانی ۵۶۸
- دیوان امیر مغيث ۵۶۸
- دیوان امیر المؤمنین(عليه السلام) ۵۶۸
- دیوان امیر المؤمنین(عليه السلام) ۵۶۸
- دیوان امیر المؤمنین(عليه السلام):على الروایات ۵۶۸
- دیوان امیر المؤمنین(عليه السلام) ۵۶۸
- دیوان امیر المؤمنین(عليه السلام) ۵۶۹
- دیوان امیر المؤمنین(عليه السلام) ۵۶۹
- دیوان امینا اوشی(یا شعر او) ۵۷۰
- دیوان امینا اصفهانی ۵۷۰
- دیوان امین طبسی ۵۷۱
- دیوان انجمن شیرازی ۵۷۲
- دیوان انجوى ۵۷۲
- دیوان الانواء ۵۷۳
- دیوان انوار ۵۷۳
- دیوان اوحد سبزواری ۵۷۴
- دیوان اوحد کرمانی ۵۷۴
- دیوان ایزدی یزدی(یا شعر او) ۵۷۵
- دیوان ایما اصفهانی(یا شعر او) ۵۷۵

- دیوان ایما مشهدی (یا شعر او) ----- ۵۷۵
- دیوان ایمان تبریزی (یا شعر او) ----- ۵۷۵
- دیوان ایمان فرخ آبادی (یا شعر او) ----- ۵۷۵
- دیوان ایمان همدانی (یا شعر او) ----- ۵۷۵
- دیوان ایمن دهلوی قمی (یا شعر او) ----- ۵۷۵
- دیوان ایمن کرمانی ----- ۵۷۵
- دیوان ایمنی ----- ۵۷۵
- دیوان بابا شهیدی ----- ۵۷۷
- دیوان باطنی (یا شعر او) ----- ۵۷۸
- دیوان باقر اصفهانی ----- ۵۷۸
- دیوان باقر بیرجندی ----- ۵۷۸
- دیوان باقر تبریزی (یا شعر او) ----- ۵۷۸
- دیوان باقر تبریزی (یا شعر او) ----- ۵۷۸
- دیوان باقر جاییسی ----- ۵۷۸
- دیوان باقر جهرمی (یا شعر او) ----- ۵۷۸
- دیوان باقر خوانساری ----- ۵۷۸
- دیوان باقر کاشی خردهی ----- ۵۷۹
- دیوان باقر کاشی (یا شعر او) ----- ۵۷۹
- دیوان باقر کاشی (یا شعر او) ----- ۵۷۹
- دیوان باقر الکاظمی ----- ۵۷۹
- دیوان باقر کجوری ----- ۵۷۹
- دیوان باقر محلاتی شفائی ----- ۵۷۹
- دیوان باقر مشهدی (یا شعر او) ----- ۵۷۹
- دیوان باقر وزیر نطنزی ----- ۵۷۹
- دیوان باقر وزیر بصری خاری (یا شعر او) ----- ۵۷۹
- دیوان باقر ورنو سفادرانی (یا شعر او) ----- ۵۷۹

- ۵۸۰ دیوان باقر هروی (یا شعر او)
- ۵۸۰ دیوان باقر الهمدی
- ۵۸۰ دیوان باقر یزدی (یا شعر او)
- ۵۸۰ دیوان باقر یزدی
- ۵۸۱ دیوان باقی چلبی
- ۵۸۱ دیوان باقی دماوندی (یا شعر او)
- ۵۸۱ دیوان باقی کاشی
- ۵۸۱ دیوان باقی ماوراء التهری
- ۵۸۱ دیوان باقی نعمت اللّهی
- ۵۸۱ دیوان باقی نهاوندی (یا شعر او)
- ۵۸۱ دیوان باقی هروی (یا شعر او)
- ۵۸۱ دیوان باقی
- ۵۸۲ دیوان بحر العلوم
- ۵۸۲ دیوان بحر العلوم
- ۵۸۳ دیوان بدر هروی (یا شعر او)
- ۵۸۳ دیوان بدری (یا شعر او)
- ۵۸۳ دیوان بدیع
- ۵۸۳ دیوان بدیعا تبریزی
- ۵۸۳ دیوان بدیعا خشکه ای (یا شعر او)
- ۵۸۳ دیوان بدیع اردستانی (یا شعر او)
- ۵۸۳ دیوان بدیع الاسطرلابی
- ۵۸۳ دیوان بدیع انجدانی (یا شعر او)
- ۵۸۳ دیوان بدیع الزمان اکبرآبادی (یا شعر او)
- ۵۸۳ دیوان بدیع الزمان سبزواری (یا شعر او)
- ۵۸۴ دیوان بدیع الزمان میرزا (یا شعر او)
- ۵۸۴ دیوان بدیع الزمان نصرآبادی (یا شعر او)

- دیوان بدیع الزمان نطنزی (یا شعر او) ۵۸۴
- دیوان بدیع الزمان الهمدانی ۵۸۴
- دیوان بدیع سبزواری ۵۸۴
- دیوان بدیع شیرازی (یا شعر او) ۵۸۵
- دیوان بدیعی (یا شعر او) ۵۸۵
- دیوان بدیعی اندجانی (یا شعر او) ۵۸۵
- دیوان بدیعی تبریزی (یا شعر او) ۵۸۵
- دیوان بدیعی سمرقندی ۵۸۵
- دیوان بدیعی صفوی (یا شعر او) ۵۸۵
- دیوان بدیعی سجاوندی (یا شعر او) ۵۸۵
- دیوان بدیعی سیستانی (یا شعر او) ۵۸۵
- دیوان بدیعی همدانی (یا شعر او) ۵۸۵
- دیوان برخوردار بیگ ۵۸۵
- دیوان برهان ۵۸۷
- دیوان برهان ابرقوهی (یا شعر او) ۵۸۷
- دیوان برهان تبریزی (یا شعر او) ۵۸۷
- دیوان برهان جامی (یا شعر او) ۵۸۷
- دیوان برهان رازی (یا شعر او) ۵۸۷
- دیوان برهان سبزواری ۵۸۷
- دیوان برهان کرمانی (یا شعر او) ۵۸۷
- دیوان برهان مازندرانی (یا شعر او) ۵۸۷
- دیوان برهان مشهدی ۵۸۷
- دیوان برهمن گرجی (یا شعر او) ۵۸۷
- دیوان برهمن لاهوری (یا شعر او) ۵۸۸
- دیوان برین دهلوی (یا شعر او) ۵۸۸
- دیوان بزمی اردبیلی (یا شعر او) ۵۸۸

- دیوان بزمی استرآبادی(یا شعر او) ۵۸۸
- دیوان بزمی خراسانی(یا شعر او) ۵۸۸
- دیوان بزمی دهلوی ۵۸۸
- دیوان بزمی قزوینی(یا شعر او) ۵۸۸
- دیوان بزمی همدانی ۵۸۸
- دیوان البزی ۵۸۹
- دیوان بساطی سمرقندی ۵۸۹
- دیوان بساطی شوشتری(یا شعر او) ۵۸۹
- دیوان بستی ۵۸۹
- دیوان بشیر لکهنوی(یا شعر او) ۵۹۰
- دیوان بصیر اصفهانی(یا شعر او) ۵۹۰
- دیوان البصیر الحلی ۵۹۰
- دیوان بصیر سمرقندی(یا شعر او) ۵۹۰
- دیوان بصیر سیستانی(یا شعر او) ۵۹۰
- دیوان بصیری عجمی(یا شعر او) ۵۹۰
- دیوان بصیری بغدادی ۵۹۰
- دیوان بقای اصفهانی ۵۹۰
- دیوان بقای بخاری ۵۹۰
- دیوان البلاغی التجفی ۵۹۱
- دیوان بلبل کوچک(یا شعر او) ۵۹۱
- دیوان بلبل یزدی(یا شعر او) ۵۹۱
- دیوان بلخی ۵۹۱
- دیوان البویهی الاحسائی(او شعره) ۵۹۲
- دیوان بها(یا شعر او) ۵۹۲
- دیوان بهاء الدین بغدادی(یا شعر او) ۵۹۲
- دیوان بهاء الدین ذکریا ملتانی ۵۹۲

- دیوان بهجت اصفهانی (یا شعر او) ۵۹۳
- دیوان بهجت دهلوی (یا شعر او) ۵۹۳
- دیوان بهجت شیرازی (یا شعر او) ۵۹۳
- دیوان بهجت شیرازی (یا شعر او) ۵۹۳
- دیوان بهرام بخارائی (یا شعر او) ۵۹۳
- دیوان بهرام بیگ دهلوی (یا شعر او) ۵۹۳
- دیوان بهرام شاه ۵۹۳
- دیوان بهرام صفوی (یا شعر او) ۵۹۳
- دیوان بهرام هندی ۵۹۳
- دیوان بهرامی اردبیلی (یا شعر او) ۵۹۳
- دیوان بهرامی سرخسی (یا شعر او) ۵۹۴
- دیوان بهشتی حصاری (یا شعر او) ۵۹۴
- دیوان بهشتی گیلانی (یا شعر او) ۵۹۴
- دیوان بهشتی هروی ۵۹۴
- دیوان بهشتی هروی (یا شعر او) ۵۹۴
- دیوان بهلول ۵۹۴
- دیوان بیاضی ۵۹۴
- دیوان بیاضی دشت بیاضی ۵۹۵
- دیوان بیان اصفهانی (یا شعر او) ۵۹۵
- دیوان بیان هندی (یا شعر او) ۵۹۵
- دیوان بیانی ۵۹۵
- دیوان بیانی استرآبادی (یا شعر او) ۵۹۵
- دیوان بیانی تبریزی (یا شعر او) ۵۹۵
- دیوان بیانی تبریزی (یا شعر او) ۵۹۵
- دیوان بیانی جوینی (یا شعر او) ۵۹۵
- دیوان بیانی کرمانی ۵۹۵

- دیوان بیانی قلندر هروی (یا شعر او) ۵۹۵
- دیوان بیانی یزدی (یا شعر او) ۵۹۵
- دیوان بیتاب بلگرامی (یا شعر او) ۵۹۶
- دیوان بیتاب تهانیسری (یا شعر او) ۵۹۶
- دیوان بیجان جایسی (یا شعر او) ۵۹۶
- دیوان بیجه کرمانی (یا شعر او) ۵۹۶
- دیوان بیخبر کشمیری (یا شعر او) ۵۹۶
- دیوان بیخود گنابادی (یا شعر او) ۵۹۶
- دیوان بیخود دهلوی (یا شعر او) ۵۹۶
- دیوان بیخود لاهوری ۵۹۶
- دیوان بیخودی سمرقندی (یا شعر او) ۵۹۷
- دیوان بیخودی سمنانی (یا شعر او) ۵۹۷
- دیوان بیخودی شیرازی ۵۹۷
- دیوان بیخودی قزوینی (یا شعر او) ۵۹۷
- دیوان بیدل دهلوی ۵۹۷
- دیوان بیدل رودباری (یا شعر او) ۵۹۷
- دیوان بیدل ساوجی (یا شعر او) ۵۹۷
- دیوان بیدل شیرازی (یا شعر او) ۵۹۷
- دیوان بیدل مازندرانی ۵۹۷
- دیوان بیدل نیشابوری ۵۹۸
- دیوان بیدلی (یا شعر او) ۵۹۸
- دیوان بیدلی لنگ (یا شعر او) ۵۹۸
- دیوان بیدلی همدانی (یا شعر او) ۵۹۸
- دیوان بیزری ۵۹۸
- دیوان بیکسی شیرازی (یا شعر او) ۵۹۹
- دیوان بیگانه نیشابوری ۵۹۹

- دیوان بیگم-----۵۹۹
- دیوان پروانه اصفهانی -----۶۰۰
- دیوان پروانه تفرشی(یا شعر او) -----۶۰۰
- دیوان پروین اعتصامی -----۶۰۰
- دیوان پروین شیرازی(یا شعر او) -----۶۰۰
- دیوان پروین طهرانی -----۶۰۰
- دیوان پروین همدانی-----۶۰۰
- دیوان پوریای ولی -----۶۰۱
- دیوان پوست فروش همدانی(یا شعر او) -----۶۰۱
- دیوان پهلوان حسین -----۶۰۱
- دیوان پیروی ساوجی -----۶۰۲
- دیوان پیره‌ری -----۶۰۲
- دیوان تاثیر تبریزی -----۶۰۳
- دیوان تاج الدین آبی(یا شعر او) -----۶۰۳
- دیوان تاج الدین احمد-----۶۰۳
- دیوان تجلی اصفهانی -----۶۰۴
- دیوان تجلی بخاری(یا شعر او) -----۶۰۴
- دیوان تجلی دزفولی(یا شعر او) -----۶۰۴
- دیوان تجلی سبزواری -----۶۰۴
- دیوان تجلی سمنانی(یا شعر او) -----۶۰۴
- دیوان تجلی شیرازی -----۶۰۴
- دیوان تجلی لاهیجی(یا شعر او) -----۶۰۴
- دیوان تجمل لکهنوی(یا شعر او) -----۶۰۴
- دیوان تحسین پانی پتی(یا شعر او) -----۶۰۴
- دیوان تحسین دهلوی(یا شعر او) -----۶۰۴
- دیوان تحسین رضوی(یا شعر او) -----۶۰۵

- دیوان تحسین شیرازی (یا شعر او) ۶۰۵
- دیوان تحسین لاهوری (یا شعر او) ۶۰۵
- دیوان تذروی قزوینی ۶۰۵
- دیوان تذهیبی اصفهانی (یا شعر او) ۶۰۵
- دیوان ترابا اصفهانی (یا شعر او) ۶۰۵
- دیوان تراب اصفهانی (یا شعر او) ۶۰۵
- دیوان تراب کاشی ۶۰۵
- دیوان ترابی پانی پتی (یا شعر او) ۶۰۵
- دیوان ترابی بلخی ۶۰۵
- دیوان ترخانی (یا شعر او) ۶۰۷
- دیوان ترکمان شیرازی (یا شعر او) ۶۰۷
- دیوان ترکی شیرازی ۶۰۷
- دیوان ترکی همدانی (یا شعر او) ۶۰۷
- دیوان ترمذی بلگرامی (یا شعر او) ۶۰۷
- دیوان تزریقی اردبیلی (یا شعر او) ۶۰۷
- دیوان تسکین تبریزی (یا شعر او) ۶۰۷
- دیوان تسکین دهلوی (یا شعر او) ۶۰۷
- دیوان تسلی استرآبادی (یا شعر او) ۶۰۷
- دیوان تسلی اصفهانی (یا شعر او) ۶۰۸
- دیوان تسلی شیرازی (یا شعر او) ۶۰۸
- دیوان تسلیم اصفهانی ۶۰۸
- دیوان تسلیم اصفهانی ۶۰۸
- دیوان تسلیم خراسانی (یا شعر او) ۶۰۸
- دیوان تسلیم سندی (یا شعر او) ۶۰۸
- دیوان تسلیم سهسوانی ۶۰۸
- دیوان تسلیم شیرازی ۶۰۸

- دیوان تسلیم شیرازی (یا شعر او) ۶۰۸
- دیوان تسلیم کاشانی (یا شعر او) ۶۱۰
- دیوان تسلیم هندی ۶۱۰
- دیوان تشبیهی کاشی ۶۱۰
- دیوان تشنه تهرانی ۶۱۰
- دیوان تصنیف اصفهانی ۶۱۰
- دیوان تصنیفی خوانساری ۶۱۰
- دیوان تقی شیرازی (یا شعر او) ۶۱۱
- دیوان تقی شیرازی (یا شعر او) ۶۱۱
- دیوان تقی قمی ۶۱۱
- دیوان تقی قورچی ۶۱۱
- دیوان تقی کاشی (یا شعر او) ۶۱۱
- دیوان تقی کاشی ۶۱۱
- دیوان تمکین کشمیری (یا شعر او) ۶۱۲
- دیوان تمنا سندیلوی ۶۱۲
- دیوان تمنا شاه جهان آبادی (یا شعر او) ۶۱۲
- دیوان تمنا شیرازی (یا شعر او) ۶۱۲
- دیوان تمنا عظیم آبادی ۶۱۲
- دیوان تمنا کابلی (یا شعر او) ۶۱۲
- دیوان تمنا لکهنوی ۶۱۲
- دیوان تمنائی حروفی (یا شعر او) ۶۱۲
- دیوان تمیم ۶۱۲
- دیوان تمیم ۶۱۲
- دیوان التمیمی ۶۱۲
- دیوان توحید شیرازی ۶۱۴
- دیوان توسن تبریزی (یا شعر او) ۶۱۴

- دیوان توفیق کشمیری (یا شعر او) ۶۱۴
- دیوان التهامی ۶۱۴
- دیوان التهامی ۶۱۴
- دیوان ثاقب سرهندی (یا شعر او) ۶۱۵
- دیوان ثاقب مدراسی (یا شعر او) ۶۱۵
- دیوان ثاقب هندی (یا شعر او) ۶۱۵
- دیوان ثانی ۶۱۵
- دیوان ثانی هندی (یا شعر او) ۶۱۵
- دیوان ثبات (یا شعر او) ۶۱۵
- دیوان ثباتی اردوبادی (یا شعر او) ۶۱۵
- دیوان ثریای شیرازی (یا شعر او) ۶۱۵
- دیوان ثریای طهرانی ۶۱۵
- دیوان ثریای قاجار (یا شعر او) ۶۱۵
- دیوان ثمر ۶۱۶
- دیوان ثنای کشمیری ۶۱۶
- دیوان ثنائی مشهدی ۶۱۶
- دیوان ثنائی فراهانی ۶۱۶
- دیوان جائی ۶۱۶
- دیوان جاروبی (یا شعر او) ۶۱۷
- دیوان جامع شیرازی ۶۱۷
- دیوان جامی ۶۱۷
- دیوان جامی ۶۱۷
- دیوان جامی ۶۱۷
- دیوان جانبی تبریزی ۶۱۷
- دیوان جانی اسفراینی (یا شعر او) ۶۱۷
- دیوان جانی بخاری (یا شعر او) ۶۱۷

- دیوان جوزجانی (یا شعر او) ۶۱۷
- دیوان جانی سبزواری ۶۱۷
- دیوان جبلی غرjestانی ۶۱۹
- دیوان جدائی (یا شعر او) ۶۱۹
- دیوان جدیدی قزوینی (یا شعر او) ۶۱۹
- دیوان جذبۀ کاشانی (یا شعر او) ۶۱۹
- دیوان جذبی خوانساری (یا شعر او) ۶۱۹
- دیوان جذبی کرد (یا شعر او) ۶۱۹
- دیوان جذوبی جغتائی (یا شعر او) ۶۱۹
- دیوان جرأت اصفهانی (یا شعر او) ۶۱۹
- دیوان جرأت شاه جهان آبادی (یا شعر او) ۶۱۹
- دیوان جرأت گیلانی (یا شعر او) ۶۱۹
- دیوان جزار ۶۱۹
- دیوان جرس طهرانی ۶۲۰
- دیوان جرعه ۶۲۰
- دیوان جرمی بخاری ۶۲۰
- دیوان جرمی تبریزی (یا شعر او) ۶۲۰
- دیوان جریر ۶۲۰
- دیوان جزمی ۶۲۰
- دیوان جزوی (یا شعر او) ۶۲۰
- دیوان جسمی همدانی (یا شعر او) ۶۲۰
- دیوان جعفر اصفهانی ۶۲۰
- دیوان جعفر البحرانی ۶۲۱
- دیوان جعفر ساوجی (یا شعر او) ۶۲۲
- دیوان جعفری شیرازی (یا شعر او) ۶۲۲
- دیوان جعفری قزوینی ۶۲۲

- دیوان جعفری مشهدی (یا شعر او) ----- ۶۲۲
- دیوان جغتائی ----- ۶۲۲
- دیوان جلال عکاشه ----- ۶۲۳
- دیوان جمال الدین اصفهانی ----- ۶۲۴
- دیوان جمشید منجم (یا شعر او) ----- ۶۲۵
- دیوان جمیل کالپی (یا شعر او) ----- ۶۲۵
- دیوان جمیلۀ اصفهانی (یا شعر او) ----- ۶۲۵
- دیوان جناب اصفهانی (یا شعر او) ----- ۶۲۵
- دیوان جناب اصفهانی (یا شعر او) ----- ۶۲۵
- دیوان جناب ساوجی ----- ۶۲۵
- دیوان جنید شیرازی ----- ۶۲۶
- دیوان جواد البغدادی ----- ۶۲۶
- دیوان جواد الجزائری ----- ۶۲۶
- دیوان جواد سیاه پوش ----- ۶۲۶
- دیوان جواد لاریجانی (یا شعر او) ----- ۶۲۶
- دیوان جواد المحولاتی ----- ۶۲۶
- دیوان جوهری زرگر ----- ۶۲۷
- دیوان جوهری سمرقندی ----- ۶۲۷
- دیوان جوهری الشامی (یا شعر او) ----- ۶۲۷
- دیوان جوهری شاه جهان آبادی (یا شعر او) ----- ۶۲۷
- دیوان جوهری عراقی (یا شعر او) ----- ۶۲۷
- دیوان جوهری قندهاری (یا شعر او) ----- ۶۲۷
- دیوان جوهری مکی (یا شعر او) ----- ۶۲۷
- دیوان جوهری هروی - دیوان گوهری ----- ۶۲۷
- دیوان جویای تبریزی ----- ۶۲۷
- دیوان جویای سرهندی (یا شعر او) ----- ۶۲۷

- دیوان جهان قاجار ۶۲۸
- دیوان جهانبخش جمهری ۶۲۸
- دیوان جیحون یزدی ۶۲۸
- دیوان جیشی هندی (یا شعر او) ۶۲۸
- دیوان جیشی (یا شعر او) ۶۲۸
- دیوان جیوهندی ۶۲۸
- دیوان چاکر افشار (یا شعر او) ۶۲۸
- دیوان چاکر بروجردی (یا شعر او) ۶۲۸
- دیوان چاکر شاملو (یا شعر او) ۶۲۸
- دیوان چاکر کاشانی (یا شعر او) ۶۲۹
- دیوان چاکر مازندرانی (یا شعر او) ۶۲۹
- دیوان چاکری تبریزی ۶۲۹
- دیوان چپ نویس ۶۲۹
- دیوان حاجت شیرازی ۶۳۰
- دیوان حاجی ۶۳۰
- دیوان حاجی ایرقوهی ۶۳۰
- دیوان حاجی اردبیلی (یا شعر او) ۶۳۰
- دیوان حاجی بغدادی ۶۳۰
- دیوان حاسبی (یا شعر او) ۶۳۱
- دیوان حاصل مشهدی (یا شعر او) ۶۳۱
- دیوان حاصلی تبریزی (یا شعر او) ۶۳۱
- دیوان حاضری خراسانی (یا شعر او) ۶۳۱
- دیوان حاضری سمنانی (یا شعر او) ۶۳۱
- دیوان حافظ اصفهانی ۶۳۱
- دیوان حافظ صابونی (یا شعر او) ۶۳۲
- دیوان حافظ صدر (یا شعر او) ۶۳۲

- دیوان حافظ علی غوری ۶۳۲
- دیوان حافظ علی ۶۳۲
- دیوان حالتی گیلانی (یا شعر او) ۶۳۳
- دیوان حالتی هندی (یا شعر او) ۶۳۳
- دیوان حالی اردبیلی (یا شعر او) ۶۳۳
- دیوان حالی اصفهانی ۶۳۳
- دیوان حالی اصفهانی ۶۳۳
- دیوان حالی پانی پتی (یا شعر او) ۶۳۳
- دیوان حالی سبزواری (یا شعر او) ۶۳۳
- دیوان حالی کاشانی (یا شعر او) ۶۳۳
- دیوان حالی کربلائی ۶۳۳
- دیوان حامدی قمی (یا شعر او) ۶۳۴
- دیوان حامی فارسی ۶۳۴
- دیوان حامی سنندجی ۶۳۴
- دیوان حباب اصفهانی ۶۳۴
- دیوان حبیبی آذربایجانی (یا شعر او) ۶۳۵
- دیوان حجاب اصفهانی (یا شعر او) ۶۳۵
- دیوان حجاب شیرازی (یا شعر او) ۶۳۵
- دیوان حجاب قزوینی (یا شعر او) ۶۳۵
- دیوان حجاب یزدی (یا شعر او) ۶۳۵
- دیوان حجابی اردبیلی (یا شعر او) ۶۳۵
- دیوان حجابی استرآبادی (یا شعر او) ۶۳۵
- دیوان الحجار ۶۳۵
- دیوان الحجاف (او شعره) ۶۳۵
- دیوان الحجاف (او شعره) ۶۳۵
- دیوان حجّت اصفهانی (یا شعر او) ۶۳۶

- دیوان حجت ایروانی (یا شعر او) ۶۳۶
- دیوان حجت علوی ۶۳۶
- دیوان حژ العالمی (او شعره) ۶۳۷
- دیوان حژ العالمی ۶۳۷
- دیوان الحرفوشی ۶۳۷
- دیوان حرفی ۶۳۷
- دیوان حسابی نطنزی (یا شعر او) ۶۳۸
- دیوان حسام خوئی ۶۳۸
- دیوان حسام رشتی ۶۳۸
- دیوان حسن بن زین الدین ۶۳۹
- دیوان حسن بن شذقم (یا شعر او) ۶۳۹
- دیوان حسن بن صافی ۶۳۹
- دیوان حسن خراسانی ۶۴۰
- دیوان حسن دجیلی ۶۴۰
- دیوان حسن گیلانی (یا شعر او) ۶۴۱
- دیوان حسن لکهنوی (یا شعر او) ۶۴۱
- دیوان حسن مال میر ۶۴۱
- دیوان حسین بن رشید-ذخیره المأل ۶۴۲
- دیوان حسین بن رضا ۶۴۲
- دیوان حسین بن شذقم ۶۴۲
- دیوان حسین بن شهاب الدین ۶۴۲
- دیوان حسین بن صالح ۶۴۲
- دیوان حسین بن عالم ۶۴۲
- دیوان حسین خوارزمی ۶۴۳
- دیوان حسینا خوانساری ۶۴۳
- دیوان حسین معنائی ۶۴۴

- دیوان حسین میبدی ۶۴۴
- دیوان حسین نجف..... ۶۴۴
- دیوان حشمتی هندی ۶۴۵
- دیوان الحصکفی ۶۴۵
- دیوان حضوری قمی ۶۴۵
- دیوان حفظی اصفهانی ۶۴۵
- دیوان حفظی تبریزی ۶۴۵
- دیوان حفظی طهرانی ۶۴۵
- دیوان حفید یزدی(یا شعر او) ۶۴۵
- دیوان حفیظ اصفهانی ۶۴۵
- دیوان الحقایق ۶۴۵
- دیوان حقایق ۶۴۵
- دیوان حقایقی ۶۴۵
- دیوان حقیری هروی ۶۴۷
- دیوان حقیقی ۶۴۷
- دیوان حقیقی بغدادی(یا شعر او) ۶۴۷
- دیوان حقیقی گجراتی(یا شعر او) ۶۴۷
- دیوان حکاک اصفهانی ۶۴۷
- دیوان حکاک شیرازی ۶۴۷
- دیوان حکمی هندی(یا شعر او) ۶۴۷
- دیوان حکیم ابو الحسین شیرازی ۶۴۷
- دیوان حکیم ابو طالب..... ۶۴۷
- دیوان حکیم سوری ۶۴۸
- دیوان حکیم سوزنی ۶۴۸
- دیوان حلمی کاشانی(یا شعر او) ۶۴۹
- دیوان حلوانی(یا شعر او) ۶۴۹

- دیوان حلوائی --- ۶۴۹
- دیوان حمید بخارائی (یا شعر او) --- ۶۵۰
- دیوان حمید تبادکانی (یا شعر او) --- ۶۵۰
- دیوان حمید کل (یا شعر او) --- ۶۵۰
- دیوان حمید معقائی --- ۶۵۰
- دیوان حیاتی گیلانی --- ۶۵۱
- دیوان حیدر ترک --- ۶۵۱
- دیوان حیدر تونیانی (یا شعر او) --- ۶۵۱
- دیوان حیدر الحلی-الدر الیتیم --- ۶۵۱
- دیوان حیدر طهماسبی (یا شعر او) --- ۶۵۱
- دیوان حیدر علی اردبیلی --- ۶۵۱
- دیوان حیران کرد --- ۶۵۲
- دیوان حیران لکهنوی (یا شعر او) --- ۶۵۲
- دیوان حیران هندی (یا شعر او) --- ۶۵۲
- دیوان حیران یزدی (یا شعر او) --- ۶۵۲
- دیوان حیران یزدی --- ۶۵۲
- دیوان حیرانی دهلوی --- ۶۵۲
- دیوان حیرانی رواسی --- ۶۵۲
- دیوان حیرانی قزوینی --- ۶۵۲
- دیوان حیرانی قتی --- ۶۵۲
- دیوان حیرت اصفهانی (یا شعر او) --- ۶۵۲
- دیوان حیرت اصفهانی (یا شعر او) --- ۶۵۳
- دیوان حیرت تبریزی (یا شعر او) --- ۶۵۳
- دیوان حیرت قاجار --- ۶۵۳
- دیوان حیرت هندی (یا شعر او) --- ۶۵۳
- دیوان حیرتی --- ۶۵۳

- دیوان حیرتی استرآبادی (یا شعر او) ----- ۶۵۳
- دیوان حیرتی اصفهانی (یا شعر او) ----- ۶۵۳
- دیوان حیرت لرستانی ----- ۶۵۳
- دیوان حیرتی بخاری (یا شعر او) ----- ۶۵۴
- دیوان حیرتی تبریزی (یا شعر او) ----- ۶۵۴
- دیوان حیرتی قزوینی (یا شعر او) ----- ۶۵۴
- دیوان حیرتی هروی ----- ۶۵۴
- دیوان حیص و بیص (او شعره) ----- ۶۵۴
- دیوان حیفی ساوجی (یا شعر او) ----- ۶۵۴
- دیوان خائف شیرازی ----- ۶۵۴
- دیوان خائف قمی ----- ۶۵۴
- دیوان خاتمی اصفهانی (یا شعر او) ----- ۶۵۴
- دیوان خاتمی تبریزی (یا شعر او) ----- ۶۵۵
- دیوان خاتمی تبریزی (یا شعر او) ----- ۶۵۵
- دیوان خاتمی کسوفی ----- ۶۵۵
- دیوان خادم عطار ----- ۶۵۶
- دیوان خادم قمی (یا شعر او) ----- ۶۵۶
- دیوان خادم قیری ----- ۶۵۶
- دیوان خادم کیتلهلی (یا شعر او) ----- ۶۵۶
- دیوان خادم لکهنوی (یا شعر او) ----- ۶۵۶
- دیوان خادمی بغدادی (یا شعر او) ----- ۶۵۶
- دیوان خادمی خراسانی (یا شعر او) ----- ۶۵۶
- دیوان خادمی قزوینی (یا شعر او) ----- ۶۵۶
- دیوان خاری ----- ۶۵۶
- دیوان خاقانی شیروانی ----- ۶۵۷
- دیوان خاقانی محلاتی ----- ۶۵۷

- ۶۵۷ دیوان خاکی خراسانی
- ۶۵۷ دیوان خاکی خراسانی (یا شعر او)
- ۶۵۷ دیوان خاکی دهلوی (یا شعر او)
- ۶۵۷ دیوان خاکی شیرازی (یا شعر او)
- ۶۵۷ دیوان خاکی شیرازی
- ۶۵۷ دیوان خاکی کاشغری
- ۶۵۷ دیوان خاکی کوسوی
- ۶۵۷ دیوان خالد
- ۶۵۹ دیوان خالص هانسوی (یا شعر او)
- ۶۵۹ دیوان خالص یزدی (یا شعر او)
- ۶۵۹ دیوان خالص یزدی (یا شعر او)
- ۶۵۹ دیوان خالص یزدی (یا شعر او)
- ۶۵۹ دیوان خالصی تبریزی (یا شعر او)
- ۶۵۹ دیوان خالۀ بغدادی
- ۶۶۰ دیوان خان میرزا (یا شعر او)
- ۶۶۰ دیوان خاور دنبلی
- ۶۶۰ دیوان خاور قاجار
- ۶۶۰ دیوان خاور کابلی (یا شعر او)
- ۶۶۰ دیوان خاور کردشتی
- ۶۶۰ دیوان خاوری ایبوردی
- ۶۶۱ دیوان خبوشانی
- ۶۶۱ دیوان ختائی
- ۶۶۲ دیوان خرم کردشتی
- ۶۶۲ دیوان خرم مازندرانی زانوسی (یا شعر او)
- ۶۶۲ دیوان خرم مشهدی (یا شعر او)
- ۶۶۲ دیوان خرمی هروی (یا شعر او)

- ۶۶۲ دیوان خزّمی
- ۶۶۲ دیوان خزّمی
- ۶۶۳ دیوان خسروی سمرقندی
- ۶۶۴ دیوان خضری لازری
- ۶۶۴ دیوان خضری نجفی
- ۶۶۴ دیوان خطاء شوشتری
- ۶۶۴ دیوان خطائی
- ۶۶۴ دیوان خطائی سمرقندی (یا شعر او)
- ۶۶۴ دیوان خطائی صفوی
- ۶۶۴ دیوان خطائی گجراتی (یا شعر او)
- ۶۶۴ دیوان خطائی یزدی عقدائی
- ۶۶۴ دیوان الخطئی
- ۶۶۵ دیوان خلقی بخارائی
- ۶۶۵ دیوان خلقی تبریزی
- ۶۶۶ دیوان خلیل خراسانی (یا شعر او)
- ۶۶۶ دیوان خلیل خلخالی (یا شعر او)
- ۶۶۶ دیوان خلیل سمرقندی
- ۶۶۶ دیوان خلیل شوشتری (یا شعر او)
- ۶۶۶ دیوان خلیل طارخانی (یا شعر او)
- ۶۶۶ دیوان خلیل العروسی
- ۶۶۶ دیوان خلیل کاشانی
- ۶۶۶ دیوان خلیل لاهیجی (یا شعر او)
- ۶۶۶ دیوان خلیل نخجوانی (یا شعر او)
- ۶۶۷ دیوان خلیل همدانی (یا شعر او)
- ۶۶۷ دیوان خلیل هندی (یا شعر او)
- ۶۶۷ دیوان خلیل هندی (یا شعر او)

- دیوان خموش --- ۶۶۷
- دیوان خندان --- ۶۶۸
- دیوان خوانساری --- ۶۶۹
- دیوان خیام --- ۶۷۰
- دیوان خیر العلی (یا شعر او) --- ۶۷۰
- دیوان خیری تبریزی (یا شعر او) --- ۶۷۰
- دیوان خیری تربتی (یا شعر او) --- ۶۷۰
- دیوان خیری خوارزمی (یا شعر او) --- ۶۷۰
- دیوان دائمی استرآبادی (یا شعر او) --- ۶۷۰
- دیوان دائمی اصفهانی (یا شعر او) --- ۶۷۰
- دیوان دائمی سبزواری (یا شعر او) --- ۶۷۰
- دیوان دارا --- ۶۷۰
- دیوان داعی شیرازی --- ۶۷۱
- دیوان داغ هندی --- ۶۷۱
- دیوان دافع لاهیجی --- ۶۷۱
- دیوان (میر) داماد --- ۶۷۱
- دیوان دانشمند --- ۶۷۲
- دیوان دخلی اصفهانی (یا شعر او) --- ۶۷۳
- دیوان دخیل مراغه ای --- ۶۷۳
- دیوان دخیلی گیلانی --- ۶۷۳
- دیوان دردی اصفهانی (یا شعر او) --- ۶۷۳
- دیوان دردی افشار --- ۶۷۳
- دیوان دردی تویسرکانی --- ۶۷۳
- دیوان دردی سمرقندی --- ۶۷۳
- دیوان درر الجواهر --- ۶۷۳
- دیوان درکی قمی --- ۶۷۳

- دیوان درکی نهاوندی (یا شعر او) ----- ۶۷۳
- دیوان الدرملکی ----- ۶۷۴
- دیوان درونی تبریزی ----- ۶۷۴
- دیوان درویش (یا شعر او) ----- ۶۷۴
- دیوان درویش احمد خوانساری (یا شعر او) ----- ۶۷۴
- دیوان درویش اشرف ----- ۶۷۴
- دیوان درویش تربتی (یا شعر او) ----- ۶۷۵
- دیوان درویش حیدر (یا شعر او) ----- ۶۷۵
- دیوان درویش سرخسی (یا شعر او) ----- ۶۷۵
- دیوان درویش دهکی ----- ۶۷۵
- دیوان درویش سهراب ----- ۶۷۵
- دیوان دریای چهار محالی اصفهانی ----- ۶۷۶
- دیوان دری شوشتری (یا شعر او) ----- ۶۷۶
- دیوان دری کابلی (یا شعر او) ----- ۶۷۶
- دیوان دست غیب ----- ۶۷۶
- دیوان دلال ----- ۶۷۷
- دیوان دلخون آذربایجانی ----- ۶۷۷
- دیوان دلریش تبریزی ----- ۶۷۷
- دیوان دلسوز تبریزی ----- ۶۷۷
- دیوان دلگیر ----- ۶۷۷
- دیوان دلیر هندی ----- ۶۷۷
- دیوان دلیری اصفهانی ----- ۶۷۷
- دیوان دوست حسین (یا شعر او) ----- ۶۷۸
- دیوان دوست کشمیری (یا شعر او) ----- ۶۷۸
- دیوان دوست محمد هروی (یا شعر او) ----- ۶۷۸
- دیوان دوست محمد حالی ----- ۶۷۸

- دیوان دیک الجن ۶۷۹
- دیوان دیلمی ۶۷۹
- دیوان ذاکر قراباغی (ثانی) ۶۸۰
- دیوان ذبیح اصفهانی (یا شعر او) ۶۸۰
- دیوان ذبیح گنجوی ۶۸۰
- دیوان ذبیحی افشار ۶۸۰
- دیوان ذبیحی یزدی ۶۸۰
- دیوان ذره ۶۸۰
- دیوان ذره اصفهانی (یا شعر او) ۶۸۰
- دیوان ذره بلغرامی (یا شعر او) ۶۸۰
- دیوان ذره پنجابی (یا شعر او) ۶۸۰
- دیوان ذره شیرازی (یا شعر او) ۶۸۰
- دیوان ذکاء (یا شعر او) ۶۸۱
- دیوان ذکری اردبیلی (یا شعر او) ۶۸۱
- دیوان ذکری کاشانی ۶۸۱
- دیوان ذکری کوزه کنانی (یا شعر او) ۶۸۱
- دیوان ذلیل آذربایجانی (یا شعر او) ۶۸۱
- دیوان ذو الریاستین ۶۸۱
- دیوان ذوقی اردستانی ۶۸۲
- دیوان ذوقی اصفهانی ۶۸۲
- دیوان ذوقی بسطامی خراسانی (یا شعر او) ۶۸۲
- دیوان ذوقی تنکابنی (یا شعر او) ۶۸۲
- دیوان ذوقی تونی (یا شعر او) ۶۸۲
- دیوان ذوقی سمرقندی (یا شعر او) ۶۸۲
- دیوان ذوقی کاشانی ۶۸۲
- دیوان ذو النون قزوینی ۶۸۲

- دیوان الذهبه----- ۶۸۲
- دیوان رابط اصفهانی(یا شعر او)----- ۶۸۳
- دیوان رابعه بنت کعب بلخی(یا شعر او)----- ۶۸۳
- دیوان رابعه العدویه----- ۶۸۳
- دیوان راجه----- ۶۸۳
- دیوان راجی تبریزی----- ۶۸۳
- دیوان راجی سدهی----- ۶۸۳
- دیوان راجی کرمانی----- ۶۸۳
- دیوان راز اصفهانی----- ۶۸۳
- دیوان راز شیرازی ذهبی----- ۶۸۳
- دیوان رازی----- ۶۸۳
- دیوان رازی اصفهانی(یا شعر او)----- ۶۸۴
- دیوان رازی بغدادی(یا شعر او)----- ۶۸۴
- دیوان رازی تبریزی----- ۶۸۴
- دیوان راضی اصفهانی----- ۶۸۵
- دیوان راضی تبریزی----- ۶۸۵
- دیوان راضی القزوینی----- ۶۸۵
- دیوان راضی کشمیری----- ۶۸۵
- دیوان راغب اردبیلی(یا شعر او)----- ۶۸۵
- دیوان راغب تبریزی(یا شعر او)----- ۶۸۵
- دیوان راغب شیرازی(یا شعر او)----- ۶۸۵
- دیوان راغب کاشانی----- ۶۸۵
- دیوان راغب لکهنوی(یا شعر او)----- ۶۸۵
- دیوان راغب هندی----- ۶۸۵
- دیوان راغب یزدی(یا شعر او)----- ۶۸۶
- دیوان رأفت شوشتری(یا شعر او)----- ۶۸۶

- دیوان رافت لکهنوی (یا شعر او) ۶۸۶
- دیوان رافع کشمیری (یا شعر او) ۶۸۶
- دیوان رافع هندی (یا شعر او) ۶۸۶
- دیوان رافع یزدی (یا شعر او) ۶۸۶
- دیوان رافعی اسفراینی (یا شعر او) ۶۸۶
- دیوان رافعی نیشابوری ۶۸۷
- دیوان راقم بخاری (یا شعر او) ۶۸۷
- دیوان راقم مشهدی ۶۸۷
- دیوان راقم مشهدی ۶۸۷
- دیوان رامش کازرونی ۶۸۷
- دیوان رامی اردوبادی ۶۸۷
- دیوان رامی هندی ۶۸۷
- دیوان رامی یزدی (یا شعر او) ۶۸۷
- دیوان رامین ۶۸۸
- دیوان الزاوندی ۶۸۸
- دیوان راوی گروسی ۶۸۸
- دیوان راهب اصفهانی ۶۸۸
- دیوان راهب اصفهانی ۶۸۸
- دیوان راهب اصفهانی ۶۸۸
- دیوان رباعی مشهدی ۶۸۹
- دیوان رباعی همدانی ۶۸۹
- دیوان رحمت شیرازی ۶۹۰
- دیوان رحمتعلیشاه ۶۹۰
- دیوان رحمتی تبریزی ۶۹۰
- دیوان رحمی بخاری (یا شعر او) ۶۹۰
- دیوان رحمی لاهیجانی ۶۹۰

- دیوان رحیمی اصفهانی (یا شعر او) ----- ۶۹۰
- دیوان رحیم اصفهانی ----- ۶۹۰
- دیوان رسمی سمرقندی (یا شعر او) ----- ۶۹۱
- دیوان رسمی لاهیجی ----- ۶۹۱
- دیوان رشید اسفزاری (یا شعر او) ----- ۶۹۲
- دیوان رشید افشار (یا شعر او) ----- ۶۹۲
- دیوان رشید جغتائی (یا شعر او) ----- ۶۹۲
- دیوان رشید ختنی (یا شعر او) ----- ۶۹۲
- دیوان رشید کازرونی (یا شعر او) ----- ۶۹۲
- دیوان رشید کاشانی ----- ۶۹۲
- دیوان رشید وطواط ----- ۶۹۲
- دیوان رضا اصفهانی (یا شعر او) ----- ۶۹۳
- دیوان رضا اصفهانی (یا شعر او) ----- ۶۹۳
- دیوان رضا بلگرامی (یا شعر او) ----- ۶۹۳
- دیوان رضا پاشا ----- ۶۹۳
- دیوان رضا تبریزی ----- ۶۹۳
- دیوان رضا عظیم آبادی ----- ۶۹۴
- دیوان رضا علی شاه دکنی ----- ۶۹۴
- دیوان رضا علی شاه هروی (نور) ----- ۶۹۴
- دیوان رضای قزوینی (یا شعر او) ----- ۶۹۴
- دیوان رضا قلی همدانی (یا شعر او) ----- ۶۹۴
- دیوان رضا قلی خان ----- ۶۹۴
- دیوان رضا هندی (یا شعر او) ----- ۶۹۵
- دیوان رضائی اصفهانی (یا شعر او) ----- ۶۹۵
- دیوان رضائی بخاری (یا شعر او) ----- ۶۹۵
- دیوان رضائی تبریزی ----- ۶۹۵

- دیوان رضائی تتوی - ۶۹۵
- دیوان رضائی دارابجردی (یا شعر او) - ۶۹۵
- دیوان رضائی رازی - ۶۹۵
- دیوان رضی آرتیمانی - ۶۹۶
- دیوان رضی اصفهانی (یا شعر او) - ۶۹۶
- دیوان الرضی البغدادی - ۶۹۶
- دیوان رضی خراسانی (یا شعر او) - ۶۹۶
- دیوان رضی الدین نیشابوری - ۶۹۶
- دیوان رضی غزنوی - ۶۹۶
- دیوان الرضا - ۶۹۷
- دیوان رفاهی - ۶۹۷
- دیوان رفعا بخاری - ۶۹۷
- دیوان رفعت اصفهانی (یا شعر او) - ۶۹۷
- دیوان رفعت رامپوری - ۶۹۷
- دیوان رفعت فیروزآبادی (یا شعر او) - ۶۹۷
- دیوان رفعت قاجار (یا شعر او) - ۶۹۷
- دیوان رفعت هندی - ۶۹۷
- دیوان رفعت هندی (یا شعر او) - ۶۹۷
- دیوان رفعتی تبریزی (یا شعر او) - ۶۹۷
- دیوان رفقی (یا شعر او) - ۶۹۷
- دیوان رفیعا نائینی اصفهانی (یا شعر او) - ۶۹۸
- دیوان رفیعا نائینی (یا شعر او) - ۶۹۸
- دیوان رفیع آمدی - ۶۹۸
- دیوان رفیع الدین ابهری قزوینی - ۶۹۸
- دیوان رفیع دستور (یا شعر او) - ۶۹۸
- دیوان رفیع الدین بکرانی (یا شعر او) - ۶۹۸

- دیوان رفیع الدین کرمانی ۶۹۹
- دیوان رفیع الدین لبنانی ۶۹۹
- دیوان رفیع الدین نسوی (یا شعر او) ۶۹۹
- دیوان رفیع الدین نیشابوری (یا شعر او) ۶۹۹
- دیوان رفیع صدر شهرستانی ۶۹۹
- دیوان رفیع شیرازی ۶۹۹
- دیوان رفیقی همدانی (یا شعر او) ۷۰۰
- دیوان رقمی تربتی (یا شعر او) ۷۰۰
- دیوان رگنا کاشی ۷۰۰
- دیوان رمضان ۷۰۱
- دیوان روحی تبریزی (یا شعر او) ۷۰۲
- دیوان روحی خراسانی (یا شعر او) ۷۰۲
- دیوان روحی رازی (یا شعر او) ۷۰۲
- دیوان روحی رنبری (یا شعر او) ۷۰۲
- دیوان روحی ساوجی (یا شعر او) ۷۰۲
- دیوان روحی سمرقندی (یا شعر او) ۷۰۲
- دیوان روحی سمرقندی ۷۰۲
- دیوان روشنی بغدادی ۷۰۳
- دیوان روشنی تبریزی ۷۰۳
- دیوان رهائی ماوراء النهری (یا شعر او) ۷۰۴
- دیوان رهبان اصفهانی (یا شعر او) ۷۰۴
- دیوان رهبری اصفهانی (یا شعر او) ۷۰۴
- دیوان ریحان طوسی (یا شعر او) ۷۰۵
- دیوان ریگی (یا شعر او) ۷۰۵
- دیوان زائر ۷۰۵
- دیوان زایر همدانی (یا شعر او) ۷۰۶

- دیوان زایر هندی (یا شعر او) ۷۰۶
- دیوان زایر هندی ۷۰۶
- دیوان زایری اصفهانی (یا شعر او) ۷۰۶
- دیوان زبانی یزدی (یا شعر او) ۷۰۶
- دیوان زجری (یا شعر او) ۷۰۶
- دیوان زخمی هندی ۷۰۶
- دیوان زرد تبریزی ۷۰۶
- دیوان زکریا ملتانی ۷۰۷
- دیوان زکی ۷۰۷
- دیوان زکی شیرازی (یا شعر او) ۷۰۷
- دیوان زکی کاشغری ۷۰۷
- دیوان زکی مرادآبادی ۷۰۷
- دیوان زکی همدانی ۷۰۷
- دیوان زکیا یزدی (یا شعر او) ۷۰۷
- دیوان زلالی تبریزی (یا شعر او) ۷۰۷
- دیوان زلالی خوارزمی ۷۰۷
- دیوان زلالی خوانساری ۷۰۸
- دیوان زلالی درویش (یا شعر او) ۷۰۸
- دیوان زلالی شیرازی (یا شعر او) ۷۰۸
- دیوان زلالی شیروانی (یا شعر او) ۷۰۸
- دیوان زلالی گیلانی (یا شعر او) ۷۰۸
- دیوان زلالی لاری (یا شعر او) ۷۰۸
- دیوان زلالی هروی (یا شعر او) ۷۰۸
- دیوان زمانا ۷۰۸
- دیوان زمانا لاهیجی (یا شعر او) ۷۰۹
- دیوان زمانای نقاش (یا شعر او) ۷۰۹

- دیوان زمان اصفهانی --- ۷۰۹
- دیوان زیبق (یا شعر او) --- ۷۱۰
- دیوان زیرک (یا شعر او) --- ۷۱۰
- دیوان زین کیسه دوز (یا شعر او) --- ۷۱۰
- دیوان زین نطنزی (یا شعر او) --- ۷۱۰
- دیوان زینبی علوی محمودی (یا شعر او) --- ۷۱۰
- دیوان زینتی اصفهانی (یا شعر او) --- ۷۱۰
- دیوان زینتی سبزواری (یا شعر او) --- ۷۱۰
- دیوان زینتی مشهدی (یا شعر او) --- ۷۱۰
- دیوان زین الدین استرآبادی --- ۷۱۰
- دیوان زین العابدین (یا شعر او) --- ۷۱۱
- دیوان زین العابدین --- ۷۱۱
- دیوان زین العابدین خورانی --- ۷۱۱
- دیوان ساری شیرازی --- ۷۱۲
- دیوان ساطع --- ۷۱۲
- دیوان ساعی --- ۷۱۲
- دیوان ساغر اصفهانی --- ۷۱۲
- دیوان ساغر سرابی (یا شعر او) --- ۷۱۲
- دیوان ساغر شیرازی --- ۷۱۲
- دیوان ساغر کنگاوری --- ۷۱۲
- دیوان ساغری کاشانی --- ۷۱۲
- دیوان ساغری هروی --- ۷۱۲
- دیوان ساقی اصفهانی (یا شعر او) --- ۷۱۲
- دیوان ساقی بیگ (یا شعر او) --- ۷۱۲
- دیوان ساقی جزائری (یا شعر او) --- ۷۱۳
- دیوان ساقی خراسانی --- ۷۱۳

- دیوان ساقی قزوینی --- ۷۱۳
- دیوان ساکن شاه جهان آبادی (یا شعر او) --- ۷۱۴
- دیوان ساکنی سمرقندی (یا شعر او) --- ۷۱۴
- دیوان سالک (یا شعر او) --- ۷۱۴
- دیوان سالک اردوباری (یا شعر او) --- ۷۱۴
- دیوان سالک اصفهانی (یا شعر او) --- ۷۱۴
- دیوان سالک بروجنی --- ۷۱۴
- دیوان سالک پیر اصفهانی (یا شعر او) --- ۷۱۴
- دیوان سالک تبریزی --- ۷۱۴
- دیوان سالک حموئی --- ۷۱۴
- دیوان سالم تبریزی --- ۷۱۵
- دیوان سالم ترکمان --- ۷۱۵
- دیوان سامی خراسانی --- ۷۱۶
- دیوان سایل همدانی --- ۷۱۷
- دیوان سایی جوینی (یا شعر او) --- ۷۱۷
- دیوان سایی خراسانی --- ۷۱۷
- دیوان سپنتای اصفهانی - اشعار عبد الحسین سپنتا --- ۷۱۸
- دیوان سپهر بخارائی (یا شعر او) --- ۷۱۸
- دیوان سپهر ثانی (یا شعر او) --- ۷۱۸
- دیوان سپهر کاشانی --- ۷۱۸
- دیوان سپهری --- ۷۱۸
- دیوان سپهری زوراجی --- ۷۱۸
- دیوان سپهری هندی --- ۷۱۸
- دیوان ستار تبریزی --- ۷۱۸
- دیوان ستاک یزدی --- ۷۱۸
- دیوان السّجّاد --- ۷۱۸

- دیوان سجّادی بروجردی ۷۱۹
- دیوان سجاوندی (یا شعر او) ۷۱۹
- دیوان سجودی سمرقندی (یا شعر او) ۷۱۹
- دیوان سحاب اردوبادی ۷۱۹
- دیوان سحاب تفرشی (یا شعر او) ۷۱۹
- دیوان سحاب سامانی ۷۱۹
- دیوان سحاب همدانی (یا شعر او) ۷۱۹
- دیوان سحابی استرآبادی ۷۲۰
- دیوان سحابی شوشتری ۷۲۰
- دیوان سحابی نجفی ۷۲۰
- دیوان سدید گیلانی (یا شعر او) ۷۲۱
- دیوان سرابی ۷۲۱
- دیوان سراجای اصفهانی (یا شعر او) ۷۲۱
- دیوان سراجای نقاش (یا شعر او) ۷۲۱
- دیوان سراجای حکاک ۷۲۱
- دیوان سرتیپ ۷۲۲
- دیوان سرحدی بختیاری ۷۲۲
- دیوان سرخوش اصفهانی (یا شعر او) ۷۲۲
- دیوان سرخوش تفرشی ۷۲۲
- دیوان سرخوش لاهوری ۷۲۲
- دیوان سرشار قفقازی ۷۲۲
- دیوان سرشار کاکوروی ۷۲۲
- دیوان سرشکی کابلی (یا شعر او) ۷۲۲
- دیوان سرعت مازندرانی ۷۲۲
- دیوان سرکای بخاری ۷۲۲
- دیوان سرودی خوانساری (یا شعر او) ۷۲۴

- ۷۲۴ دیوان سرودی قمتی (یا شعر او)
- ۷۲۴ دیوان سرور خوانساری
- ۷۲۴ دیوان سرور شاه جهان پوری
- ۷۲۴ دیوان سرور شاه نعمت اللّهی (یا شعر او)
- ۷۲۴ دیوان سرور شیرازی (یا شعر او)
- ۷۲۴ دیوان سروری کابلی (یا شعر او)
- ۷۲۴ دیوان سروری کاشانی
- ۷۲۴ دیوان سروری لکهنوی (یا شعر او)
- ۷۲۴ دیوان سروری هندی (یا شعر او)
- ۷۲۴ دیوان سروری هندی
- ۷۲۵ دیوان سروش اصفهانی
- ۷۲۵ دیوان سروش تفرشی
- ۷۲۵ دیوان سروشی (یا شعر او)
- ۷۲۵ دیوان سروی بیرجندی (یا شعر او)
- ۷۲۵ دیوان سروی خراسانی
- ۷۲۶ دیوان سرهنگ تبریزی
- ۷۲۶ دیوان سری پوده ئی
- ۷۲۶ دیوان سزی ترشیزی (یا شعر او)
- ۷۲۶ دیوان سری الرفاء
- ۷۲۷ دیوان سعید اشرف
- ۷۲۸ دیوان سعید لاهیجی (یا شعر او)
- ۷۲۸ دیوان سعید مازندرانی
- ۷۲۹ دیوان سلامی اردبیلی (یا شعر او)
- ۷۲۹ دیوان سلامی اصفهانی (یا شعر او)
- ۷۲۹ دیوان التلامی البغدادی
- ۷۲۹ دیوان سلامی هروی (یا شعر او)

- دیوان سلجوق شاه (یا شعر او) ۷۲۹
- دیوان سلطان اصفهانی (یا شعر او) ۷۲۹
- دیوان سلطان جابری ۷۲۹
- دیوان سلطان قاجار ۷۳۰
- دیوان سلطان قاجار (یا شعر او) ۷۳۰
- دیوان سلطان قمی (یا شعر او) ۷۳۰
- دیوان سلطان کرمانشاهی ۷۳۰
- دیوان سلمان اصفهانی ۷۳۱
- دیوان سلمان ساوجی ۷۳۱
- دیوان سلوکی ۷۳۱
- دیوان سلیم بهوپالی (یا شعر او) ۷۳۱
- دیوان سلیم شاملو ۷۳۱
- دیوان سلیم طهرانی ۷۳۱
- دیوان سلیم عثمانی ۷۳۱
- دیوان سلیمان ظاهر - الذخیره الی المعاد ۷۳۲
- دیوان سلیمان خان عثمانی (یا شعر او) ۷۳۲
- دیوان سلیمان الماحوزی ۷۳۲
- دیوان سلیمان الماحوزی ۷۳۲
- دیوان سلیمان النجفی ۷۳۲
- دیوان سلیمانی (یا شعر او) ۷۳۲
- دیوان سلیمی (یا شعر او) ۷۳۲
- دیوان سلیمی تونی ۷۳۲
- دیوان سلیمی تهرانی ۷۳۲
- دیوان سلیمی عثمانی ۷۳۲
- دیوان سلیمی فیروز کوهی (یا شعر او) ۷۳۳
- دیوان سمائی کحال (یا شعر او) ۷۳۳

- ۷۳۳ دیوان سمائی مروزی (یا شعر او)
- ۷۳۳ دیوان السماوی
- ۷۳۳ دیوان السماهیجی
- ۷۳۳ دیوان سمر
- ۷۳۳ دیوان السمری
- ۷۳۳ دیوان سمطوری اردبیلی
- ۷۳۳ دیوان سمندر بونائی (یا شعر او)
- ۷۳۴ دیوان سمند گیلانی
- ۷۳۴ دیوان سموری سجزی (یا شعر او)
- ۷۳۴ دیوان سموی تبریزی
- ۷۳۴ دیوان سمیع
- ۷۳۵ دیوان سودائی اصفهانی-گلزار سودائی
- ۷۳۵ دیوان سودائی اردکانی (یا شعر او)
- ۷۳۵ دیوان سودای گجراتی
- ۷۳۵ دیوان سودای هندی
- ۷۳۵ دیوان سوری
- ۷۳۶ دیوان سهوی تبریزی (یا شعر او)
- ۷۳۶ دیوان سهیلی
- ۷۳۶ دیوان سهیلی تبریزی
- ۷۳۶ دیوان سهیلی جغتائی
- ۷۳۶ دیوان سهیلی خوانساری
- ۷۳۶ دیوان سیادت لاهوری
- ۷۳۶ دیوان سیار
- ۷۳۷ دیوان سید تبریزی (یا شعر او)
- ۷۳۷ دیوان سید جواهر رقم
- ۷۳۸ دیوان سیف اسفرنگ

- دیوان سیف اصفهانی (یا شعر او) ۷۳۸
- دیوان سیف اعرج ۷۳۸
- دیوان سیمائی مشهدی ۷۳۹
- دیوان سیمی بغدادی ۷۳۹
- دیوان سیمی نیشابوری ۷۳۹
- دیوان سیمین بهبهانی ۷۳۹
- دیوان سینا اصفهانی ۷۳۹
- دیوان سینا کرمانی ۷۳۹
- دیوان شائق ۷۳۹
- دیوان شارق یزدی (یا شعر او) ۷۴۰
- دیوان شاطر عباس ۷۴۰
- دیوان شاه باز تبریزی (یا شعر او) ۷۴۱
- دیوان شاه باقر کاشی ۷۴۱
- دیوان شاه سنجان (یا شعر او) ۷۴۲
- دیوان شاه شجاع ۷۴۲
- دیوان شاه شروان (یا شعر او) ۷۴۲
- دیوان شاه شیرازی ۷۴۲
- دیوان شاهمیر عبد العظیمی (یا شعر او) ۷۴۳
- دیوان شاهمیر قزوینی ۷۴۳
- دیوان شاهمیر قمی (یا شعر او) ۷۴۳
- دیوان شاهمیر همدانی ۷۴۳
- دیوان شایق نائینی (یا شعر او) ۷۴۴
- دیوان شایق هندی ۷۴۴
- دیوان شایق یزدی ۷۴۴
- دیوان شجاع قاجار (یا شعر او) ۷۴۵
- دیوان شجاع کاشی (یا شعر او) ۷۴۵

- ۷۴۵ دیوان شجاع نائینی
- ۷۴۶ دیوان شرف تبریزی
- ۷۴۷ دیوان شرف الملک نسائی
- ۷۴۷ دیوان شرف یزدی
- ۷۴۸ دیوان شریف حکیم
- ۷۴۸ دیوان شریف سبزواری (یا شعر او)
- ۷۴۸ دیوان الشریف الرضی
- ۷۴۹ دیوان شریفی شیرازی (یا شعر او)
- ۷۴۹ دیوان شریفی کرمانی
- ۷۴۹ دیوان شریفی مشهدی (یا شعر او)
- ۷۴۹ دیوان شصت کله (یا شعر او)
- ۷۴۹ دیوان شطّاح
- ۷۵۰ دیوان شعلة شیرازی (یا شعر او)
- ۷۵۰ دیوان شعلة گلپایگانی
- ۷۵۰ دیوان شعوری تبریزی (یا شعر او)
- ۷۵۰ دیوان شعوری کاشانی
- ۷۵۰ دیوان شعوری مشهدی (یا شعر او)
- ۷۵۰ دیوان شعوری هروی
- ۷۵۰ دیوان شعیب جوشقانی
- ۷۵۰ دیوان شعیبا خوانساری
- ۷۵۰ دیوان شغال (یا شعر او)
- ۷۵۰ دیوان شفائی
- ۷۵۱ دیوان شفائی-شکر المذاقین
- ۷۵۱ دیوان شفائی محلاتی
- ۷۵۲ دیوان شفیع بخاری
- ۷۵۳ دیوان شکر

- ۷۵۳ دیوان شکر
- ۷۵۳ دیوان شکرریز (یا شعر او)
- ۷۵۳ دیوان شکر گنج
- ۷۵۳ دیوان شکری شیرازی (یا شعر او)
- ۷۵۳ دیوان شکری هروی (یا شعر او)
- ۷۵۳ دیوان شکری همدانی (یا شعر او)
- ۷۵۳ دیوان شکسته قاجار
- ۷۵۳ دیوان شکسته کابلی (یا شعر او)
- ۷۵۴ دیوان شکوه شیرازی
- ۷۵۴ دیوان شکوهی تبریزی
- ۷۵۴ دیوان شکوهی همدانی (یا شعر او)
- ۷۵۴ دیوان شکوهی یزدی (یا شعر او)
- ۷۵۴ دیوان شکیب اصفهانی
- ۷۵۴ دیوان شکیب اصفهانی (یا شعر او)
- ۷۵۴ دیوان شکیب شیرازی (یا شعر او)
- ۷۵۵ دیوان شکیب شیرازی (یا شعر او)
- ۷۵۵ دیوان شکیبی اصفهانی
- ۷۵۵ دیوان شکیبی تبریزی (یا شعر او)
- ۷۵۵ دیوان شمالی دهستانی (یا شعر او)
- ۷۵۵ دیوان شمخال بیگ (یا شعر او)
- ۷۵۵ دیوان شمسا
- ۷۵۶ دیوان شمس الدین قمی (یا شعر او)
- ۷۵۶ دیوان شمس الدین قواس (یا شعر او)
- ۷۵۶ دیوان شمس الدین کاشی (یا شعر او)
- ۷۵۶ دیوان شمس الدین کاشی
- ۷۵۶ دیوان شمس الدین کرت (یا شعر او)

- دیوان شمس الدین کرمانی (یا شعر او) ۷۵۶
- دیوان شمس الدین الکوفی ۷۵۶
- دیوان شمس الدین معلم (یا شعر او) ۷۵۶
- دیوان شمس ساوه ئی (یا شعر او) ۷۵۶
- دیوان شمس شیرازی (یا شعر او) ۷۵۷
- دیوان شمس شیرازی (یا شعر او) ۷۵۷
- دیوان شمس طبسی ۷۵۷
- دیوان شمس فخری ۷۵۷
- دیوان شمس قیس رازی (یا شعر او) ۷۵۷
- دیوان شمس گلپایگانی ۷۵۷
- دیوان شمس مشرقی ۷۵۸
- دیوان شمس منشی (یا شعر او) ۷۵۸
- دیوان شمس نسائی ۷۵۸
- دیوان شمس هروی ۷۵۸
- دیوان شمسی (یا شعر او) ۷۵۸
- دیوان شمسی ۷۵۸
- دیوان شمسی بدخشانی ۷۵۸
- دیوان شمسی بغدادی ۷۵۸
- دیوان شمسی شیروانی (یا شعر او) ۷۵۸
- دیوان شمسی همدانی (یا شعر او) ۷۵۸
- دیوان شمیم شیرازی ۷۵۹
- دیوان شمیم شیرازی ۷۵۹
- دیوان شواء ۷۵۹
- دیوان شوخی خوانساری (یا شعر او) ۷۵۹
- دیوان شوخی هروی (یا شعر او) ۷۵۹
- دیوان شوخی یزدی (یا شعر او) ۷۵۹

- دیوان شورش (یا شعر او) ۷۵۹
- دیوان شورش شیرازی (یا شعر او) ۷۶۰
- دیوان شورش عشق ۷۶۰
- دیوان شورش لکهنوی (یا شعر او) ۷۶۰
- دیوان شوری اصفهانی ۷۶۰
- دیوان شوریده ۷۶۰
- دیوان شوقی شیرازی (یا شعر او) ۷۶۱
- دیوان شوقی عراقی ۷۶۱
- دیوان شوقی کاشانی (یا شعر او) ۷۶۱
- دیوان شوقی همدانی ۷۶۱
- دیوان شوقی یزدی (یا شعر او) ۷۶۱
- دیوان شوکت بخاری ۷۶۱
- دیوان شوکت بلگرامی ۷۶۱
- دیوان شهاب تبریزی ۷۶۲
- دیوان شهاب ترشیزی ۷۶۲
- دیوان الشهاب الحویزی ۷۶۲
- دیوان شهاب مازندرانی ۷۶۳
- دیوان شهاب مرندی (یا شعر او) ۷۶۳
- دیوان شهاب معمائی ۷۶۳
- دیوان شهر یاری ۷۶۴
- دیوان شهیدی خراسانی-دیوان حبیب خراسانی ۷۶۵
- دیوان شهیدی قمی ۷۶۵
- دیوان شهیر رامپوری (یا شعر او) ۷۶۵
- دیوان الشهیفنی (یا الشهیفیه) ۷۶۵
- دیوان شیبانی کاشانی ۷۶۵
- دیوان شیبیک خان (یا شعر او) ۷۶۵

- دیوان شیخ زاده انصاری (یا شعر او) ۷۶۵
- دیوان شیخ زاده پورانی ۷۶۵
- دیوان شیخ زاده لاهیجی ۷۶۵
- دیوان شیدای اصفهانی ۷۶۶
- دیوان شیدای اصفهانی ۷۶۶
- دیوان شیدای اکبرآبادی ۷۶۶
- دیوان شیدای تبریزی ۷۶۶
- دیوان شیدای تویسرکانی (یا شعر او) ۷۶۶
- دیوان شیدای کردستانی ۷۶۶
- دیوان شیدای نسفی (یا شعر او) ۷۶۶
- دیوان شیدای همدانی (یا شعر او) ۷۶۶
- دیوان شیدای یزدی ۷۶۶
- دیوان شیر خان (یا شعر او) ۷۶۷
- دیوان شیر علی (یا شعر او) ۷۶۷
- دیوان شیر مردان ۷۶۷
- دیوان شیونی قائنی (یا شعر او) ۷۶۸
- دیوان صائب اصفهانی ۷۶۸
- دیوان صائغ خراسانی (یا شعر او) ۷۶۸
- دیوان الصائغ الراهمرمزی (او شعره) ۷۶۸
- دیوان صائغ هروی ۷۶۸
- دیوان صائن ترکه ۷۶۸
- دیوان صابر شیرازی ۷۶۹
- دیوان صابر لاهیجی (یا شعر او) ۷۶۹
- دیوان صابر مشهدی (یا شعر او) ۷۶۹
- دیوان صابر همدانی (یا شعر او) ۷۶۹
- دیوان صابر یزدی ۷۶۹

- دیوان صابری (یا شعر او) ۷۶۹
- دیوان صابونی قزوینی ۷۶۹
- دیوان صاحب المعالم ۷۷۰
- دیوان صادق منشی الممالک (یا شعر او) ۷۷۱
- دیوان صادق موسوی ۷۷۱
- دیوان صادق هندی ۷۷۱
- دیوان صادقی قاینی (یا شعر او) ۷۷۱
- دیوان صادقی کتابدار ۷۷۱
- دیوان صادقی مینا ۷۷۱
- دیوان صادقی هراتی (یا شعر او) ۷۷۱
- دیوان صادقته ۷۷۱
- دیوان صارم (یا شعر او) ۷۷۱
- دیوان صارم الدین (یا شعر او) ۷۷۱
- دیوان صاعد خوبشانی ۷۷۲
- دیوان صاعد شیرازی ۷۷۲
- دیوان صاعدی خوبشانی ۷۷۲
- دیوان صافی ۷۷۲
- دیوان صافی اردوبادی (یا شعر او) ۷۷۲
- دیوان صافی اصفهانی ۷۷۲
- دیوان صافی اصفهانی ۷۷۲
- دیوان صافی اصفهانی (یا شعر او) ۷۷۳
- دیوان صافی تبریزی-گنجینه حسینی ۷۷۳
- دیوان صافی تبریزی ۷۷۳
- دیوان صالح ترکمان ۷۷۴
- دیوان صالح التمیمی ۷۷۴
- دیوان صالح الجامی ۷۷۴

- دیوان صالح جغتائی (یا شعر او) ----- ۷۷۴
- دیوان صالح خراسانی (یا شعر او) ----- ۷۷۴
- دیوان صالح شوشتری (یا شعر او) ----- ۷۷۴
- دیوان صالح شیرازی (یا شعر او) ----- ۷۷۴
- دیوان صالح صوفی (یا شعر او) ----- ۷۷۴
- دیوان صالح القزوینی ----- ۷۷۴
- دیوان صالح کاشی (یا شعر او) ----- ۷۷۴
- دیوان صالح الکواز ----- ۷۷۴
- دیوان صالح مازندرانی ----- ۷۷۵
- دیوان صالح ملهم (یا شعر او) ----- ۷۷۵
- دیوان صالح منشی (یا شعر او) ----- ۷۷۵
- دیوان صالح نصرآبادی (یا شعر او) ----- ۷۷۵
- دیوان صالحی مشهدی (یا شعر او) ----- ۷۷۵
- دیوان صالحی اردستانی (یا شعر او) ----- ۷۷۵
- دیوان صامت اصفهانی ----- ۷۷۵
- دیوان صامت بروجردی ----- ۷۷۶
- دیوان صانع بلگرامی (یا شعر او) ----- ۷۷۶
- دیوان صانع شاه جهان آبادی (یا شعر او) ----- ۷۷۶
- دیوان صناعی باخرزی (یا شعر او) ----- ۷۷۶
- دیوان الصبابة ----- ۷۷۶
- دیوان صباحی کاشانی ----- ۷۷۶
- دیوان صبای شیرازی (یا شعر او) ----- ۷۷۶
- دیوان صبای طهرانی (یا شعر او) ----- ۷۷۶
- دیوان صبای طهرانی (یا شعر او) ----- ۷۷۶
- دیوان صبای کاشانی ----- ۷۷۶
- دیوان صبای هندی ----- ۷۷۷

- دیوان صبحی اوبه (یا شعر او) ----- ۷۷۷
- دیوان صبحی ساوجی (یا شعر او) ----- ۷۷۷
- دیوان صبحی کشمیری ----- ۷۷۷
- دیوان صبحی مازندرانی (یا شعر او) ----- ۷۷۷
- دیوان صبحی همدانی (یا شعر او) ----- ۷۷۷
- دیوان صبری ----- ۷۷۷
- دیوان صبری اصفهانی (یا شعر او) ----- ۷۷۸
- دیوان صبری بصری (یا شعر او) ----- ۷۷۸
- دیوان صبری طهرانی (یا شعر او) ----- ۷۷۸
- دیوان صبری غضنفر (یا شعر او) ----- ۷۷۸
- دیوان صبح اصفهانی (یا شعر او) ----- ۷۷۸
- دیوان صبحی بدخشانی (یا شعر او) ----- ۷۷۸
- دیوان صبحی بیرجندی ----- ۷۷۸
- دیوان صبحی خوانساری ----- ۷۷۸
- دیوان صبحی سمرقندی (یا شعر او) ----- ۷۷۸
- دیوان صبحی شیرازی (یا شعر او) ----- ۷۷۸
- دیوان صبحی شیرازی (یا شعر او) ----- ۷۷۹
- دیوان صبحی ققی ----- ۷۷۹
- دیوان صبحی کابلی (یا شعر او) ----- ۷۷۹
- دیوان صبحی هروی (یا شعر او) ----- ۷۷۹
- دیوان صبور تبریزی ----- ۷۷۹
- دیوان صبور تبریزی ----- ۷۷۹
- دیوان صبور شیرازی بواناتی (یا شعر او) ----- ۷۷۹
- دیوان صبور کاشانی ----- ۷۸۰
- دیوان صبوری (یا شعر او) ----- ۷۸۰
- دیوان صبوری اصفهانی ----- ۷۸۰

- دیوان صبوری تبریزی ۷۸۰
- دیوان صبوری تبریزی ۷۸۰
- دیوان صبوری تبریزی (یا شعر او) ۷۸۰
- دیوان صبوری تربتی (یا شعر او) ۷۸۰
- دیوان صبوری خراسانی ۷۸۰
- دیوان صبوری خوانساری (یا شعر او) ۷۸۰
- دیوان صبوری دشتی ۷۸۰
- دیوان صبوری همدانی (یا شعر او) ۷۸۱
- دیوان صحاف ۷۸۱
- دیوان صحبت اصفهانی (یا شعر او) ۷۸۱
- دیوان صحبت لاری-تاج الدواوین ۷۸۱
- دیوان صحبتی تفرشی ۷۸۱
- دیوان صحرائی رازی (یا شعر او) ۷۸۱
- دیوان صحیفی شیرازی (یا شعر او) ۷۸۱
- دیوان صداقت گنجاوی (یا شعر او) ۷۸۱
- دیوان صدرای اصفهانی (یا شعر او) ۷۸۲
- دیوان صدرای شیرازی ۷۸۲
- دیوان صدر ابهری (یا شعر او) ۷۸۲
- دیوان صدر الافاضل افشار ۷۸۲
- دیوان صدر دیوانه ۷۸۳
- دیوان صدر الشعراء قاجار ۷۸۳
- دیوان صدر شوشتری ۷۸۳
- دیوان صدر قزوینی (یا شعر او) ۷۸۳
- دیوان صدر قونوی (یا شعر او) ۷۸۳
- دیوان صدر کاتب (یا شعر او) ۷۸۳
- دیوان صدر الممالک اردبیلی ۷۸۳

- دیوان صرفی ساوجی ۷۸۴
- دیوان صریح الغوانی ۷۸۴
- دیوان صعصعه بن صوحان (او شعره) ۷۸۴
- دیوان صعود گجراتی (یا شعر او) ۷۸۴
- دیوان صغیر اصفهانی ۷۸۴
- دیوان صغیری (یا شعر او) ۷۸۴
- دیوان صفای اصفهانی ۷۸۴
- دیوان صفای ایروانی ۷۸۴
- دیوان صفای آذربایجانی (یا شعر او) ۷۸۴
- دیوان صفای تفرشی ۷۸۵
- دیوان صفای دشتکی (یا شعر او) ۷۸۵
- دیوان صفای زواره ای (یا شعر او) ۷۸۵
- دیوان صفای شیرازی (یا شعر او) ۷۸۵
- دیوان صفای شیرازی (یا شعر او) ۷۸۵
- دیوان صفای شیرازی (یا شعر او) ۷۸۵
- دیوان صفا علی شاه ۷۸۵
- دیوان صفای قاینی ۷۸۵
- دیوان صفای قمی (یا شعر او) ۷۸۶
- دیوان صفای لواسانی (یا شعر او) ۷۸۶
- دیوان صفای محلاتی (یا شعر او) ۷۸۶
- دیوان صفای نائینی ۷۸۶
- دیوان صفائی ۷۸۶
- دیوان صفائی استرآبادی (یا شعر او) ۷۸۶
- دیوان صفائی اصفهانی ۷۸۶
- دیوان صفائی اصفهانی ۷۸۶
- دیوان صفائی اندیجانی (یا شعر او) ۷۸۶

- ۷۸۶ دیوان صفائی بروجنی
- ۷۸۷ دیوان صفائی تبریزی
- ۷۸۷ دیوان صفائی تبریزی
- ۷۸۷ دیوان صفائی جندقی
- ۷۸۸ دیوان صفائی ملایری
- ۷۸۸ دیوان صفائی مروی (یا شعر او)
- ۷۸۸ دیوان صفائی نراقی
- ۷۸۸ دیوان صفائی یزدی (یا شعر او)
- ۷۸۸ دیوان صفائی
- ۷۸۸ دیوان صفدر بلگرامی
- ۷۸۸ دیوان صفوت تبریزی
- ۷۸۸ دیوان صفوه الدین
- ۷۸۹ دیوان صفیر لاهیجی (یا شعر او)
- ۷۸۹ دیوان صفی سبزواری
- ۷۸۹ دیوان صفی شیرازی (یا شعر او)
- ۷۸۹ دیوان صفی صفوی (یا شعر او)
- ۷۸۹ دیوان صفی طبسی (یا شعر او)
- ۷۸۹ دیوان صفی علی شاه
- ۷۸۹ دیوان صفی قلی خان
- ۷۸۹ دیوان صفی مخملباف (یا شعر او)
- ۷۸۹ دیوان صفی نوربخشی (یا شعر او)
- ۷۸۹ دیوان صفی نیشابوری (یا شعر او)
- ۷۹۰ دیوان صفی یزدی (یا شعر او)
- ۷۹۰ دیوان صفی یزدی (یا شعر او)
- ۷۹۰ دیوان صلاح هندی
- ۷۹۰ دیوان صلاهی اصفهانی (یا شعر او)

- دیوان صلابی اسفراینی (یا شعر او) ۷۹۰
- دیوان صلحی اصفهانی (یا شعر او) ۷۹۰
- دیوان صلواتی اصفهانی ۷۹۰
- دیوان صمد شیرازی (یا شعر او) ۷۹۰
- دیوان صمد همدانی (یا شعر او) ۷۹۱
- دیوان صمصام یزدی (یا شعر او) ۷۹۱
- دیوان صمیمی بروجردی ۷۹۱
- دیوان صندلی ۷۹۱
- دیوان صنعت شیرازی (یا شعر او) ۷۹۱
- دیوان صنعت فداعی (یا شعر او) ۷۹۱
- دیوان صنعتی (یا شعر او) ۷۹۱
- دیوان صنع الله کاشانی (یا شعر او) ۷۹۱
- دیوان صنعی دزفولی ۷۹۱
- دیوان صنعی کشمیری (یا شعر او) ۷۹۱
- دیوان صنعی کلیبولی ۷۹۱
- دیوان صنعی هروی (یا شعر او) ۷۹۲
- دیوان صنعی نیشابوری ۷۹۲
- دیوان الصنوبری ۷۹۲
- دیوان صوتی یزدی ۷۹۲
- دیوان صورتگر ۷۹۲
- دیوان صورتی اصفهانی (یا شعر او) ۷۹۲
- دیوان الصوری ۷۹۲
- دیوان الصوفی ۷۹۲
- دیوان صوفی (یا شعر او) ۷۹۳
- دیوان صوفی اردستانی (یا شعر او) ۷۹۳
- دیوان صوفی استرآبادی (یا شعر او) ۷۹۳

- دیوان صوفی اصفهانی (یا شعر او) ----- ۷۹۳
- دیوان صوفی اصفهانی (یا شعر او) ----- ۷۹۳
- دیوان صوفی تبریزی (یا شعر او) ----- ۷۹۳
- دیوان صوفی جغتائی (یا شعر او) ----- ۷۹۳
- دیوان صوفی زاده زوزنی ----- ۷۹۳
- دیوان صوفی شیرازی (یا شعر او) ----- ۷۹۳
- دیوان صوفی شیرازی (یا شعر او) ----- ۷۹۳
- دیوان صوفی صفوی ----- ۷۹۳
- دیوان صهبای قمی ----- ۷۹۵
- دیوان صهبائی چشتی (یا شعر او) ----- ۷۹۵
- دیوان صهبائی دهلوی ----- ۷۹۵
- دیوان صیاد مشهدی (یا شعر او) ----- ۷۹۵
- دیوان صیدی ----- ۷۹۵
- دیوان ضمیر حلوائی (یا شعر او) ----- ۷۹۶
- دیوان ضمیری اصفهانی ----- ۷۹۶
- دیوان ضمیری بلگرامی ----- ۷۹۶
- دیوان ضمیری قمی ----- ۷۹۶
- دیوان ضیاء اصفهانی ----- ۷۹۶
- دیوان ضیاء اصفهانی (یا شعر او) ----- ۷۹۶
- دیوان ضیاء اصفهانی ----- ۷۹۶
- دیوان ضیاء بلگرامی (یا شعر او) ----- ۷۹۶
- دیوان ضیاء دهکردی (یا شعر او) ----- ۷۹۶
- دیوان ضیاء الدین (یا شعر او) ----- ۷۹۶
- دیوان ضیاء الدین استرآبادی ----- ۷۹۷
- دیوان ضیاء الدین بلخی ----- ۷۹۷
- دیوان ضیاء الدین تبریزی (یا شعر او) ----- ۷۹۷

- ۷۹۷ دیوان ضیاء الدین خجندی
- ۷۹۸ دیوان ضیاء الدین یوسف الیمانی
- ۷۹۸ دیوان ضیاء زوزی (یا شعر او)
- ۷۹۸ دیوان ضیاء السلطنه (یا شعر او)
- ۷۹۸ دیوان ضیاء شیرازی (یا شعر او)
- ۷۹۸ دیوان ضیاء صفوی (یا شعر او)
- ۷۹۸ دیوان ضیاء طهرانی (یا شعر او)
- ۷۹۸ دیوان ضیاء قزوینی
- ۷۹۸ دیوان ضیاء کاشانی (یا شعر او)
- ۷۹۸ دیوان ضیاء کاشانی (یا شعر او)
- ۷۹۸ دیوان ضیاء کرمانی (یا شعر او)
- ۷۹۸ دیوان ضیاء کرمانی
- ۷۹۹ دیوان ضیاء نور اللّهی (یا شعر او)
- ۷۹۹ دیوان ضیائی اصفهانی (یا شعر او)
- ۷۹۹ دیوان ضیائی اردوبادی
- ۷۹۹ دیوان ضیائی بخارائی
- ۷۹۹ دیوان ضیائی بیرجندی
- ۷۹۹ دیوان ضیائی خوبشانی
- ۷۹۹ دیوان ضیائی دزفولی
- ۷۹۹ دیوان ضیائی دهلوی (یا شعر او)
- ۸۰۰ دیوان ضیائی شیرازی (یا شعر او)
- ۸۰۰ دیوان ضیائی شیرازی
- ۸۰۰ دیوان ضیائی کاشانی (یا شعر او)
- ۸۰۰ دیوان ضیائی کمانگر (یا شعر او)
- ۸۰۰ دیوان ضیائی مرندی
- ۸۰۰ دیوان ضیائی ملتانی (یا شعر او)

- دیوان ضیائی موشحی جونپوری ۸۰۰
- دیوان ضیائی یزدی (یا شعر او) ۸۰۰
- دیوان ضیغم مازندرانی (یا شعر او) ۸۰۰
- دیوان طائر گلپایگانی (یا شعر او) ۸۰۰
- دیوان طائر شیرازی (یا شعر او) ۸۰۱
- دیوان طائر شیرازی ۸۰۱
- دیوان طائری استرآبادی (یا شعر او) ۸۰۱
- دیوان طائری رازی (یا شعر او) ۸۰۱
- دیوان طائری مشهدی (یا شعر او) ۸۰۱
- دیوان الطائی ۸۰۱
- دیوان طائف گلپایگانی ۸۰۲
- دیوان طالب آملی ۸۰۲
- دیوان طالب اصفهانی ۸۰۲
- دیوان طالب اصفهانی (یا شعر او) ۸۰۲
- دیوان طالب تبریزی (یا شعر او) ۸۰۲
- دیوان طالب جاجرمی ۸۰۲
- دیوان طالب تبریزی (یا شعر او) ۸۰۲
- دیوان طالب الحویزی ۸۰۲
- دیوان طالب گرجی شیرازی (یا شعر او) ۸۰۲
- دیوان طالب گیلانی ۸۰۲
- دیوان طالبی سمرقندی (یا شعر او) ۸۰۲
- دیوان طالع دهلوی (یا شعر او) ۸۰۳
- دیوان طالع سبزواری (یا شعر او) ۸۰۳
- دیوان طالع شیرازی (یا شعر او) ۸۰۳
- دیوان طالع گیلانی (یا شعر او) ۸۰۳
- دیوان طالعی (یا شعر او) ۸۰۳

- دیوان طلعی یزدی (یا شعر او) ۸۰۳
- دیوان الطالقانی ۸۰۳
- دیوان طاوس (یا شعر او) ۸۰۳
- دیوان طاها الکرمی ۸۰۴
- دیوان طاها نجف ۸۰۴
- دیوان طاهر (یا شعر او) ۸۰۴
- دیوان طاهر ابیوردی (یا شعر او) ۸۰۴
- دیوان طاهر اردبیلی (یا شعر او) ۸۰۴
- دیوان طاهر اصفهانی (یا شعر او) ۸۰۴
- دیوان طاهر اصفهانی (یا شعر او) ۸۰۴
- دیوان طاهر انجدانی ۸۰۴
- دیوان طاهری نائینی ۸۰۵
- دیوان طاهری هروی (یا شعر او) ۸۰۵
- دیوان الطباطبائی ۸۰۵
- دیوان طبعی قزوینی (یا شعر او) ۸۰۵
- دیوان طبری ۸۰۵
- دیوان طبعی اشترخانی (یا شعر او) ۸۰۵
- دیوان طبعی اصفهانی (یا شعر او) ۸۰۵
- دیوان طبعی سیستانی (یا شعر او) ۸۰۵
- دیوان طبعی قزوینی (یا شعر او) ۸۰۵
- دیوان طبیب اصفهانی ۸۰۵
- دیوان طبیب اصفهانی (یا شعر او) ۸۰۶
- دیوان طبیب شیرازی (یا شعر او) ۸۰۶
- دیوان طبیب گنجه ای (یا شعر او) ۸۰۶
- دیوان طبیعی طبسی (یا شعر او) ۸۰۶
- دیوان الطّحان ۸۰۶

- دیوان الطحان (او شعره) ۸۰۶
- دیوان طراز یزدی ۸۰۶
- دیوان طراز یزدی (یا شعر او) ۸۰۶
- دیوان طرب اصفهانی ۸۰۷
- دیوان طرب اصفهانی - خزینه طرب ۸۰۷
- دیوان طرب شیرازی (یا شعر او) ۸۰۷
- دیوان طرب همدانی (یا شعر او) ۸۰۷
- دیوان طرزی افشار ۸۰۷
- دیوان طرزی دزفولی (یا شعر او) ۸۰۷
- دیوان طرزی شبستری (یا شعر او) ۸۰۷
- دیوان طرزی شیرازی (یا شعر او) ۸۰۷
- دیوان طرزی طرشتی ۸۰۷
- دیوان طغرای مشهدی ۸۰۸
- دیوان طغرای مشهدی (یا شعر او) ۸۰۸
- دیوان طغزل سلجوقی (یا شعر او) ۸۰۸
- دیوان طغزل قاجار (یا شعر او) ۸۰۸
- دیوان طفیلی ابدال (یا شعر او) ۸۰۸
- دیوان طفیلی بناء (یا شعر او) ۸۰۸
- دیوان طفیلی حصار (یا شعر او) ۸۰۸
- دیوان طفیلی لاهیجی (یا شعر او) ۸۰۸
- دیوان طفیلی هروی (یا شعر او) ۸۰۸
- دیوان طلایع ۸۰۹
- دیوان طلعت اصفهانی ۸۰۹
- دیوان طلعت تبریزی ۸۰۹
- دیوان طلعت یزدی ۸۰۹
- دیوان طلوعی اراکی ۸۰۹

- دیوان طلوعی تبریزی (یا شعر او) ۸۰۹
- دیوان طلوعی گیلانی (یا شعر او) ۸۰۹
- دیوان طوبای اصفهانی (یا شعر او) ۸۰۹
- دیوان طوبای دزفولی (یا شعر او) ۸۰۹
- دیوان طوبای شهرستانی ۸۰۹
- دیوان طوبای یزدی نائینی (یا شعر او) ۸۱۱
- دیوان طوسی ۸۱۱
- دیوان طوسی (یا شعر او) ۸۱۱
- دیوان طوطی اهری ۸۱۱
- دیوان طوطی ترشیزی ۸۱۱
- دیوان طوطی سمرقندی (یا شعر او) ۸۱۱
- دیوان طوطی قراباغی (یا شعر او) ۸۱۱
- دیوان طوطی قراباغی (یا شعر او) ۸۱۱
- دیوان طوطی همدانی ۸۱۱
- دیوان طوغری ۸۱۱
- دیوان ظالم ۸۱۳
- دیوان ظهیر الدین سگزی ۸۱۴
- دیوان ظهیر شفروه ۸۱۴
- دیوان ظهیر شیرازی ۸۱۴
- دیوان ظهیر فاریابی ۸۱۴
- دیوان ظهیر کرمانی (یا شعر او) ۸۱۴
- دیوان ظهیر کرمانی ۸۱۴
- دیوان ظهیر لاهیجی (یا شعر او) ۸۱۴
- دیوان ظهیر مرعشی ۸۱۴
- دیوان ظهیر نسائی (یا شعر او) ۸۱۴
- دیوان ظهیری سمرقندی (یا شعر او) ۸۱۵

- دیوان عابد اصفهانی ۸۱۵
- دیوان عابد بیرمی (یا شعر او) ۸۱۵
- دیوان عابد راقم (یا شعر او) ۸۱۵
- دیوان عابد سمرقندی ۸۱۵
- دیوان عاجز هندی - لخلخه گلاب ۸۱۶
- دیوان عادل خراسانی ۸۱۶
- دیوان عادل لازری (یا شعر او) ۸۱۶
- دیوان عادلشاه دکنی ۸۱۶
- دیوان عارف تبریزی (یا شعر او) ۸۱۷
- دیوان عارف تبریزی (یا شعر او) ۸۱۷
- دیوان عارف تبریزی (یا شعر او) ۸۱۷
- دیوان عارفچه نوحه گر ۸۱۷
- دیوان عارف دزفولی ۸۱۷
- دیوان عارف شوشتری ۸۱۷
- دیوان عارف شیرازی (یا شعر او) ۸۱۷
- دیوان عارف شیرازی (یا شعر او) ۸۱۷
- دیوان عارف شیرازی (یا شعر او) ۸۱۷
- دیوان عارف طهرانی (یا شعر او) ۸۱۸
- دیوان عارف فرکتی (یا شعر او) ۸۱۸
- دیوان عارف قزوینی ۸۱۸
- دیوان عارف قمی ۸۱۸
- دیوان عارف کاشانی (یا شعر او) ۸۱۸
- دیوان عارف کرمانی (یا شعر او) ۸۱۸
- دیوان عارف گیلانی (یا شعر او) ۸۱۸
- دیوان عارف لاهوری ۸۱۹
- دیوان عارف مشهدی (یا شعر او) ۸۱۹

- دیوان عارف هرروی (یا شعر او) ۸۱۹
- دیوان عارفی ۸۱۹
- دیوان عاصمی ۸۲۰
- دیوان عالی شیرازی ۸۲۱
- دیوان عالی کردستانی (یا شعر او) ۸۲۱
- دیوان عالی گلپایگانی ۸۲۱
- دیوان عالی مشهدی (یا شعر او) ۸۲۱
- دیوان عامر ۸۲۱
- دیوان عامر ۸۲۱
- دیوان عامر ۸۲۱
- دیوان عباس شبر ۸۲۲
- دیوان (شاه) عباس ماضی ۸۲۲
- دیوان عباس العذارى ۸۲۲
- دیوان عباس القرشی ۸۲۲
- دیوان عباسقلی خان شاملو (یا شعر او) ۸۲۲
- دیوان عباس الکاظمی (او شعره) ۸۲۲
- دیوان عباس ناسخ (یا شعر او) ۸۲۲
- دیوان عباس همدانی (یا شعر او) ۸۲۲
- دیوان عبد الحسین الحویزی ۸۲۳
- دیوان عبد الحسین شکر ۸۲۳
- دیوان عبد الرحیم نهاوندی ۸۲۴
- دیوان عبد الرزاق دنبلی ۸۲۴
- دیوان عبد العزیز خان ۸۲۵
- دیوان عبد العزیز حلی ۸۲۵
- دیوان عبد الکریم خوشنویس ۸۲۶
- دیوان عبد الکریم آل شمس الدین ۸۲۶

- دیوان عبد الکریم الطحان ۸۲۶
- دیوان عبد الکریم سمیرمی ۸۲۶
- دیوان عبد الله بیانی ۸۲۷
- دیوان عبد الله قزوینی (یا شعر او) ۸۲۸
- دیوان عبد الله الکاتب ۸۲۸
- دیوان عبد الله کاشانی (یا شعر او) ۸۲۸
- دیوان عبد المهدی الحجّار ۸۲۹
- دیوان عبد المهدی مطر ۸۲۹
- دیوان عبد التّبی الخطّی ۸۲۹
- دیوان عبد الواحد آل مظفر ۸۲۹
- دیوان عبد الواسع تونی (یا شعر او) ۸۲۹
- دیوان عبد الواسع جبلی ۸۲۹
- دیوان عبد الواسع هروی (یا شعر او) ۸۲۹
- دیوان عبد الوهاب اسفرائینی (یا شعر او) ۸۲۹
- دیوان عبد الوهاب سمرقندی (یا شعر او) ۸۲۹
- دیوان عبد الوهاب شیرازی (یا شعر او) ۸۳۰
- دیوان عبد الوهاب قاضی ۸۳۰
- دیوان عبد الهادی الشیرازی (او شعره) ۸۳۰
- دیوان عبد الهادی العطار ۸۳۰
- دیوان عبد الهادی الصنعانی (او شعره) ۸۳۰
- دیوان العبدی ۸۳۰
- دیوان العبدی (او شعره) ۸۳۰
- دیوان العبدی ۸۳۰
- دیوان عبدی اصفهانی ۸۳۱
- دیوان عبدی اصفهانی - درر المصائب ۸۳۱
- دیوان عبدی رازی (یا شعر او) ۸۳۱

- دیوان عبدی شیرازی-----۸۳۱
- دیوان عتیقی تبریزی(یا شعر او)-----۸۳۲
- دیوان عتیقی سمرقندی-----۸۳۲
- دیوان عتیقی شروانی(یا شعر او)-----۸۳۲
- دیوان عتیقی شروانی(یا شعر او)-----۸۳۲
- دیوان عجایب و غرایب-----۸۳۲
- دیوان عجزی-----۸۳۲
- دیوان عجزی یزدی-----۸۳۲
- دیوان عرفان شهرستانی-----۸۳۳
- دیوان عرفان کالیبی(یا شعر او)-----۸۳۳
- دیوان عرفان هندی(یا شعر او)-----۸۳۳
- دیوان عرفان یزدی-----۸۳۳
- دیوان عرفی تبریزی-----۸۳۳
- دیوان عرفی شیرازی-----۸۳۳
- دیوان عروضی-----۸۳۳
- دیوان عزّ الدین اصفهانی(یا شعر او)-----۸۳۴
- دیوان عزّ الدین رازی(یا شعر او)-----۸۳۴
- دیوان عزّ الدین سلجوقی(یا شعر او)-----۸۳۴
- دیوان عزّ الدین شیروانی-----۸۳۴
- دیوان عزّ الدین عاملی-----۸۳۴
- دیوان عزیز فرید(یا شعر او)-----۸۳۵
- دیوان عزیز الدین نسفی(یا شعر او)-----۸۳۵
- دیوان عزیز قزوینی-----۸۳۵
- دیوان عزیز قزوینی-----۸۳۵
- دیوان عشرت بروجردی-----۸۳۶
- دیوان عشرت شیرازی(یا شعر او)-----۸۳۶

- دیوان عشرت فراهانی بروجردی - ۸۳۶
- دیوان عشرت کشمیری (یا شعر او) - ۸۳۶
- دیوان عشرتی اصفهانی (یا شعر او) - ۸۳۶
- دیوان عشرتی فروشانی - ۸۳۶
- دیوان عشرتی قلندر (یا شعر او) - ۸۳۶
- دیوان عشرتی گیلانی (یا شعر او) - ۸۳۶
- دیوان عشرتی یزدی - ۸۳۶
- دیوان عشرتی هروی (یا شعر او) - ۸۳۶
- دیوان عشق اصفهانی - ۸۳۷
- دیوان عشق هندی - ۸۳۷
- دیوان عشقی بلغرامی - ۸۳۷
- دیوان عشقی تبریزی (یا شعر او) - ۸۳۷
- دیوان عشقی درگزینی (یا شعر او) - ۸۳۷
- دیوان عشقی شیرازی (یا شعر او) - ۸۳۷
- دیوان عشقی طهرانی (یا شعر او) - ۸۳۷
- دیوان عشقی عظیم آبادی - ۸۳۸
- دیوان عشقی کاشانی (یا شعر او) - ۸۳۸
- دیوان عشقی لکهنوی (یا شعر او) - ۸۳۸
- دیوان عشقی هروی (یا شعر او) - ۸۳۸
- دیوان عشقی همدانی (یا شعر او) - ۸۳۸
- دیوان عشقی همدانی - ۸۳۸
- دیوان عصار تبریزی - ۸۳۸
- دیوان عصار لواسانی - ۸۳۸
- دیوان عصام دهلوی - ۸۳۹
- دیوان العصامی الاسفراینی - ۸۳۹
- دیوان العصامی الاسفراینی: (او شعره) - ۸۳۹

- دیوان عصامی سمرقندی ۸۳۹
- دیوان عصری تبریزی (یا شعر او) ۸۳۹
- دیوان العصفوری ۸۳۹
- دیوان عطاء (یا شعر او) ۸۴۰
- دیوان عطاء امروهوی (یا شعر او) ۸۴۰
- دیوان عطاء جونپوری ۸۴۰
- دیوان عطارد ۸۴۱
- دیوان عطاردی خراسانی ۸۴۱
- دیوان عطار نیشابوری ۸۴۱
- دیوان عطار یزدی (یا شعر او) ۸۴۱
- دیوان عظمت سمرقندی (یا شعر او) ۸۴۱
- دیوان عظیم (یا شعر او) ۸۴۱
- دیوان عظیمای نیشابوری ۸۴۱
- دیوان عظیم بلگرامی (یا شعر او) ۸۴۱
- دیوان عظیم خیرآبادی (یا شعر او) ۸۴۱
- دیوان عظیم شیروانی ۸۴۱
- دیوان عفت شیرازی (یا شعر او) ۸۴۲
- دیوان عفتی اسفراینی ۸۴۲
- دیوان عقاب شیرازی (یا شعر او) ۸۴۲
- دیوان عقدائی ۸۴۲
- دیوان عقیه الاسدی (او شعره) ۸۴۲
- دیوان عقیل همدانی ۸۴۲
- دیوان عکاشه (یا شعر او) ۸۴۳
- دیوان العکاشی ۸۴۳
- دیوان العلوی ۸۴۴
- دیوان العلوی-الروضه العلویّه ۸۴۴

- ديوان العلوى الحضرمى --- ٨٤٤
- ديوان على بن جعفر خرقانى --- ٨٤٥
- ديوان على بن عبد الله الحمدانى ٨٤٦
- ديوان على بن عثمان الاربلى ٨٤٦
- ديوان على بن عدنان البحرانى ٨٤٦
- ديوان على بن عليرضا خوئى ٨٤٦
- ديوان على بن ماجد الجد حفصى ٨٤٦
- ديوان على بن المحسن التنوخى ٨٤٦
- ديوان على بن محمد التنوخى ٨٤٦
- ديوان على بن محمد البرقى(او شعره) - ٨٤٦
- ديوان على بن محمد البياضى النباطى ٨٤٦
- ديوان على بن محمد الحريرى(او شعره) - ٨٤٧
- ديوان على بن محمد الصنعانى ٨٤٧
- ديوان على بن مقرب ٨٤٧
- ديوان على اصغر حكمت ٨٤٨
- ديوان على اصغر شمشيرگر ٨٤٨
- ديوان على ترشيزى(يا شعر او) ٨٤٩
- ديوان على الجاسم ٨٤٩
- ديوان على جواهر رقم ٨٤٩
- ديوان على حسينى(يا شعر او) ٨٤٩
- ديوان على خان تركمان(يا شعر او) ٨٤٩
- ديوان على خان گلپايگانى(يا شعر او) ٨٤٩
- ديوان على خان المدنى ٨٤٩
- ديوان على خان المشعشى ٨٤٩
- ديوان على خراس هروى(يا شعر او) ٨٤٩
- ديوان على خراسانى(يا شعر او) - ٨٤٩

- دیوان علی خراسانی (یا شعر او) ----- ۸۵۰
- دیوان علی خلیج (یا شعر او) ----- ۸۵۰
- دیوان علی خیر الدین ----- ۸۵۰
- دیوان علی رضا اصفهانی (یا شعر او) ----- ۸۵۱
- دیوان علی رضا بیگ اصفهانی (یا شعر او) ----- ۸۵۱
- دیوان علی رضا تویسرکانی (یا شعر او) ----- ۸۵۱
- دیوان علی رضا شولستانی (یا شعر او) ----- ۸۵۱
- دیوان علی رضا عباسی (یا شعر او) ----- ۸۵۱
- دیوان علی رضا کرمانی (یا شعر او) ----- ۸۵۱
- دیوان علی رضوی زاده ----- ۸۵۱
- دیوان علی الزینی ----- ۸۵۱
- دیوان علی سبزواری (یا شعر او) ----- ۸۵۱
- دیوان علی سهرندی ----- ۸۵۱
- دیوان علی سیاهپوش ----- ۸۵۱
- دیوان علی شاه عبد العظیمی (یا شعر او) ----- ۸۵۲
- دیوان علی شوشتری (یا شعر او) ----- ۸۵۲
- دیوان علی شهریار قتی (یا شعر او) ----- ۸۵۲
- دیوان علی شیخ العراقین ----- ۸۵۲
- دیوان علی شیر ----- ۸۵۲
- دیوان علی العلیاری ----- ۸۵۳
- دیوان علی عظیم سهرندی (یا شعر او) ----- ۸۵۳
- دیوان علی قاینی (یا شعر او) ----- ۸۵۳
- دیوان علی القطیفی ----- ۸۵۳
- دیوان علی قلی خان (یا شعر او) ----- ۸۵۳
- دیوان علی قلی خان (یا شعر او) ----- ۸۵۳
- دیوان علی قتی (یا شعر او) ----- ۸۵۳

- دیوان علی کاشی (یا شعر او) ۸۵۳
- دیوان علی کمونه (یا شعر او) ۸۵۳
- دیوان علی لغری (یا شعر او) ۸۵۳
- دیوان علیم بخاری (یا شعر او) ۸۵۴
- دیوان علی متکلم رازی ۸۵۴
- دیوان علی محمد احتشام اولیائی ۸۵۴
- دیوان علی محمد اویسی ۸۵۴
- دیوان علی مهابادی (یا شعر او) ۸۵۴
- دیوان علی نجف آبادی (یا شعر او) ۸۵۴
- دیوان علی نقاش (یا شعر او) ۸۵۴
- دیوان علی نقی الاحسانی ۸۵۴
- دیوان علی نقی ایجاد (یا شعر او) ۸۵۴
- دیوان علی نقی کمره ای ۸۵۴
- دیوان علی نقی گنابادی ۸۵۵
- دیوان علی نقی اللکهنوی ۸۵۵
- دیوان علی هاشمی (یا شعر او) ۸۵۵
- دیوان (میر) علی هروی ۸۵۵
- دیوان (میر) علی هروی (یا شعر او) ۸۵۵
- دیوان (میر سید) علی همدانی (یا شعر او) ۸۵۵
- دیوان علی یاریگ (یا شعر او) ۸۵۵
- دیوان علی یزدی ۸۵۵
- دیوان عماد بخاری (یا شعر او) ۸۵۵
- دیوان عماد تربتی ۸۵۵
- دیوان عماد الدین غزنوی ۸۵۵
- دیوان عماد شیرازی (یا شعر او) ۸۵۶
- دیوان عماد زوزنی (یا شعر او) ۸۵۶

- دیوان عماد فقیهه ۸۵۶
- دیوان عماد قزوینی ۸۵۶
- دیوان عماد کاتب ۸۵۶
- دیوان عماد لاری ۸۵۶
- دیوان عماد لر ۸۵۶
- دیوان عماد لشکر ۸۵۶
- دیوان عمادی شهریار ۸۵۷
- دیوان عماد یزدی ۸۵۷
- دیوان عمارة مروزی ۸۵۷
- دیوان عماره الیمانی ۸۵۷
- دیوان عمان سامانی-گنجینه اسرار ۸۵۷
- دیوان عماد سمرقندی(یا شعر او) ۸۵۷
- دیوان عمده تبریزی(یا شعر او) ۸۵۷
- دیوان عمیق بخاری ۸۵۷
- دیوان عموی اصفهانی ۸۵۷
- دیوان عمید حسینی ۸۵۷
- دیوان عنایت کتابدار(یا شعر او) ۸۵۹
- دیوان عنایت لاهیجی(یا شعر او) ۸۵۹
- دیوان عنایت الله دیلمی(یا شعر او) ۸۵۹
- دیوان عنایت الله دیلمی(یا شعر او) ۸۵۹
- دیوان عنایت لاهوری(یا شعر او) ۸۵۹
- دیوان عنایتی کرمانی(یا شعر او) ۸۵۹
- دیوان عنبر شیرازی(یا شعر او) ۸۵۹
- دیوان عندلیب تبریزی(یا شعر او) ۸۵۹
- دیوان عندلیب دارابگردی(یا شعر او) ۸۵۹
- دیوان عندلیب کاشانی(یا شعر او) ۸۵۹

- دیوان عندلیب کاشانی ۸۵۹
- دیوان عندلیب کاشانی ۸۶۰
- دیوان عنصری بلخی ۸۶۰
- دیوان عنقای اصفهانی (یا شعر او) ۸۶۰
- دیوان عنقای شیرازی ۸۶۰
- دیوان عنقای طالقانی ۸۶۰
- دیوان عنقای طالقانی (یا شعر او) ۸۶۰
- دیوان عنقای طهرانی ۸۶۰
- دیوان عنقای قاجار (یا شعر او) ۸۶۱
- دیوان عنوان تبریزی ۸۶۱
- دیوان العواد البغدادی ۸۶۱
- دیوان عوام کردستانی (یا شعر او) ۸۶۱
- دیوان عوض خان لاری (یا شعر او) ۸۶۱
- دیوان عوض غازی (یا شعر او) ۸۶۱
- دیوان عوف بن محلم ۸۶۱
- دیوان عوفی ۸۶۱
- دیوان العونی ۸۶۱
- دیوان العویس ۸۶۱
- دیوان عهدی باکوئی (یا شعر او) ۸۶۲
- دیوان عهدی بغدادی ۸۶۲
- دیوان عهدی تبریزی ۸۶۲
- دیوان عهدی خراسانی ۸۶۲
- دیوان عهدی ساوجی (یا شعر او) ۸۶۲
- دیوان عهدی قزوینی ۸۶۲
- دیوان عهدی کوکب آبادی (یا شعر او) ۸۶۲
- دیوان عیاضی سرخسی ۸۶۲

- دیوان عیانی جهرمی (یا شعر او) ----- ۸۶۳
- دیوان عیانی دهدار ----- ۸۶۳
- دیوان عیانی شیرازی (یا شعر او) ----- ۸۶۳
- دیوان عیانی هروی ----- ۸۶۳
- دیوان عیدی بیگ خلیفه (یا شعر او) ----- ۸۶۳
- دیوان عیسی اصفهانی ----- ۸۶۳
- دیوان عیسی الاعرجی ----- ۸۶۳
- دیوان عیسی بیگ تبریزی (یا شعر او) ----- ۸۶۳
- دیوان عیسی ساوجی ----- ۸۶۳
- دیوان عیسی شیرازی (یا شعر او) ----- ۸۶۳
- دیوان عیسی یزدی (یا شعر او) ----- ۸۶۳
- دیوان عیسی الیمانی ----- ۸۶۴
- دیوان عیشی اردبیلی (یا شعر او) ----- ۸۶۴
- دیوان عیشی اصفهانی (یا شعر او) ----- ۸۶۴
- دیوان عیشی حصار (یا شعر او) ----- ۸۶۴
- دیوان عیشی شیرازی (یا شعر او) ----- ۸۶۴
- دیوان عیشی شیرازی (یا شعر او) ----- ۸۶۴
- دیوان عیشی لکهنوی (یا شعر او) ----- ۸۶۴
- دیوان عیشی هروی ----- ۸۶۵
- دیوان العینائی ----- ۸۶۵
- دیوان العینائی ----- ۸۶۵
- دیوان عین الزّمان ----- ۸۶۵
- دیوان عینی علی گلپایگانی (یا شعره) ----- ۸۶۵
- دیوان عین القضاة رازی (یا شعر او) ----- ۸۶۵
- دیوان عین القضاة همدانی ----- ۸۶۵
- دیوان عینی ----- ۸۶۵

- دیوان عینی فراهانی (یا شعر او) ۸۶۵
- دیوان عیوقی ۸۶۵
- دیوان غارت زند ۸۶۶
- دیوان غازی قلندر سمنانی (یا شعر او) ۸۶۶
- دیوان غازی کرای خان ۸۶۶
- دیوان غازی مازندرانی ۸۶۶
- دیوان غافل ۸۶۶
- دیوان غافل سیستانی ۸۶۶
- دیوان غافل طالقانی (یا شعر او) ۸۶۶
- دیوان غافل مازندرانی ۸۶۷
- دیوان غافل مازندرانی ۸۶۷
- دیوان غافل مازندرانی ۸۶۷
- دیوان غالب آذربایجانی ۸۶۷
- دیوان غالب خوزستانی (یا شعر او) ۸۶۷
- دیوان غالب دهلوی ۸۶۷
- دیوان غالب طهرانی ۸۶۷
- دیوان الغری ۸۶۸
- دیوان غریب دنبلی ۸۶۸
- دیوان غریب عظیم آبادی ۸۶۸
- دیوان الغسانی ۸۶۹
- دیوان الغسانی ۸۶۹
- دیوان غضائری رازی ۸۶۹
- دیوان غضنفر کله جاری (یا شعر او) ۸۶۹
- دیوان غفوری رازی (یا شعر او) ۸۶۹
- دیوان غلام حسین ۸۶۹
- دیوان غلام رضای ذاکر ۸۶۹

- دیوان غلام غوث صمدانی ۸۶۹
- دیوان غلام مصطفی بلگرامی (یا شعر او) ۸۶۹
- دیوان غلام نبی (یا شعر او) ۸۶۹
- دیوان غلامی (یا شعر او) ۸۷۰
- دیوان غماز (یا شعر او) ۸۷۰
- دیوان غمام ہمدانی ۸۷۰
- دیوان غمدل دیلمقانی (یا شعر او) ۸۷۰
- دیوان غمگین ۸۷۰
- دیوان غمناک ۸۷۰
- دیوان غنائی (یا شعر او) ۸۷۰
- دیوان غنی اصفہانی ۸۷۰
- دیوان غنی تبریزی (یا شعر او) ۸۷۰
- دیوان غنی تفرشی (یا شعر او) ۸۷۱
- دیوان غنی زادۂ سلماسی - آثار منظوم محمود ۸۷۱
- دیوان غنی کشمیری ۸۷۱
- دیوان غنی لاهیچی (یا شعر او) ۸۷۱
- دیوان غنیمت پنجابی ۸۷۱
- دیوان غنی یزدی (یا شعر او) ۸۷۱
- دیوان غواصی یزدی ۸۷۱
- دیوان غوث اعظم ۸۷۱
- دیوان غیاث الدین محمد کججی ۸۷۲
- دیوان غیاث الدین محمد نیشابوری ۸۷۲
- دیوان غیوری (یا شعر او) ۸۷۳
- دیوان غیور کرمانی (یا شعر او) ۸۷۳
- دیوان فاتح قزوینی (یا شعر او) ۸۷۳
- دیوان فاتح گلپایگانی ۸۷۳

- دیوان فاتح گیلانی (یا شعر او) ۸۷۳
- دیوان فاتحی اصفهانی ۸۷۳
- دیوان فاخر بهبهانی (یا شعر او) ۸۷۳
- دیوان فاخر تبریزی (یا شعر او) ۸۷۳
- دیوان فادشاه (او شعره) ۸۷۳
- دیوان فارسانی ۸۷۳
- دیوان فارس بروجردی ۸۷۴
- دیوان فارس بن عدنان (او شعره) ۸۷۴
- دیوان فارسی ۸۷۴
- دیوان فارغ قمی ۸۷۵
- دیوان فارغی استرآبادی (یا شعر او) ۸۷۵
- دیوان فارغی تبریزی ۸۷۵
- دیوان فارغی هندی (یا شعر او) ۸۷۵
- دیوان فارغی شیرازی (یا شعر او) ۸۷۵
- دیوان فارغی هروی (یا شعر او) ۸۷۵
- دیوان فارغی هروی (یا شعر او) ۸۷۵
- دیوان فاروقی (یا شعر او) ۸۷۵
- دیوان فاضل خوزانی ۸۷۵
- دیوان فاضل طبسی (یا شعر او) ۸۷۵
- دیوان فاضل عراقی - مشکاه الرزیه ۸۷۶
- دیوان فاضل کاشانی ۸۷۶
- دیوان فاضل گروسی ۸۷۶
- دیوان فانی اصفهانی ۸۷۷
- دیوان فانی اهری (یا شعر او) ۸۷۷
- دیوان فانی تبریزی ۸۷۷
- دیوان فانی تبریزی (یا شعر او) ۸۷۷

- دیوان فانی تبریزی - ۸۷۷
- دیوان فانی خوافی - ۸۷۷
- دیوان فایض (یا شعر او) - ۸۷۸
- دیوان فایض ابهری (یا شعر او) - ۸۷۸
- دیوان فایض اردبیلی (یا شعر او) - ۸۷۸
- دیوان فایض اصفهانی (یا شعر او) - ۸۷۸
- دیوان فایض خوانساری (یا شعر او) - ۸۷۸
- دیوان فایض مازندرانی (یا شعر او) - ۸۷۸
- دیوان فایض نائینی - ۸۷۸
- دیوان فایض نهاوندی (یا شعر او) - ۸۷۸
- دیوان فایض اردبیلی (یا شعر او) - ۸۷۸
- دیوان فایض اصفهانی (یا شعر او) - ۸۷۸
- دیوان فایض لکهنوی - ۸۷۸
- دیوان فایض تبریزی (یا شعر او) - ۸۷۹
- دیوان فتح مراغی - ۸۷۹
- دیوان فتحی اندجانی - ۸۸۰
- دیوان فتحی تبریزی (یا شعر او) - ۸۸۰
- دیوان فتحی ترمذی (یا شعر او) - ۸۸۰
- دیوان فتحی (یا شعر او) - ۸۸۰
- دیوان فتحی شیروانی (یا شعر او) - ۸۸۰
- دیوان فتحی قزوینی (یا شعر او) - ۸۸۰
- دیوان فتحی کور (یا شعر او) - ۸۸۰
- دیوان فتوت (یا شعر او) - ۸۸۰
- دیوان فتوحی (یا شعر او) - ۸۸۰
- دیوان فتوحی زواره ای - ۸۸۰
- دیوان فتوحی مروزی (یا شعر او) - ۸۸۰

- دیوان فتوی عاملی (یا شعر او) ۸۸۱
- دیوان فتی الجبل ۸۸۱
- دیوان الفحام ۸۸۱
- دیوان فخّار (او شعره) ۸۸۱
- دیوان فخر (یا شعر او) ۸۸۱
- دیوان فخر بناکتی (یا شعر او) ۸۸۱
- دیوان فخر خلخالی (یا شعر او) ۸۸۱
- دیوان فخر الدّولة گیلانی ۸۸۱
- دیوان فخر الدین (یا شعر او) ۸۸۲
- دیوان فخر الدّین بروجردی ۸۸۲
- دیوان فخر الدین ۸۸۲
- دیوان فخری قاجار-جواهر منظوم ۸۸۳
- دیوان فخری گرگانی ۸۸۳
- دیوان فخری هروی-بوستان خیال-تحفه ۸۸۳
- دیوان فدای اردستانی ۸۸۳
- دیوان فدایی اردکانی (یا شعر او) ۸۸۳
- دیوان فدایی استرآبادی (یا شعر او) ۸۸۳
- دیوان فدایی اصفهانی ۸۸۳
- دیوان فرائی تبریزی ۸۸۴
- دیوان فراقی جوینی (یا شعر او) ۸۸۴
- دیوان فراقی سمرقندی (یا شعر او) ۸۸۴
- دیوان فراقی طالقانی (یا شعر او) ۸۸۴
- دیوان فراهی ۸۸۴
- دیوان فرج آل عمران ۸۸۴
- دیوان فرج البحرانی ۸۸۴
- دیوان فرج الله ۸۸۴

- ۸۸۴ دیوان فرخ لاهوری
- ۸۸۴ دیوان فرخ تبریزی (یا شعر او)
- ۸۸۵ دیوان فرخاری (یا شعر او)
- ۸۸۵ دیوان فرخ حسین لاهوری
- ۸۸۵ دیوان فرخ زاد
- ۸۸۵ دیوان فرخ زند (یا شعر او)
- ۸۸۵ دیوان فرخ قاجار (یا شعر او)
- ۸۸۵ دیوان فرخنده ساوجی
- ۸۸۵ دیوان فرخی استانبولی
- ۸۸۵ دیوان فرخی سیستانی
- ۸۸۵ دیوان فرخی شیروانی
- ۸۸۶ دیوان فرخی یزدی
- ۸۸۶ دیوان فرد بلگرامی (یا شعر او)
- ۸۸۶ دیوان فردوسی شیرازی (یا شعر او)
- ۸۸۶ دیوان فردوسی طوسی
- ۸۸۷ دیوان فرقی هروی (یا شعر او)
- ۸۸۷ دیوان فروتن کرمانی (یا شعر او)
- ۸۸۷ دیوان فروغ اصفهانی (یا شعر او)
- ۸۸۷ دیوان فروغ اصفهانی
- ۸۸۷ دیوان فروغ اصفهانی (یا شعر او)
- ۸۸۷ دیوان فروغ اصفهانی (یا شعر او)
- ۸۸۷ دیوان فروغ بیرجندی (یا شعر او)
- ۸۸۷ دیوان فروغ تبریزی (یا شعر او)
- ۸۸۷ دیوان فروغ کاشانی (یا شعر او)
- ۸۸۷ دیوان فروغ فرخزاد
- ۸۸۸ دیوان فروغی لنجانی

- ۸۸۸ دیوان فروغی نیشابوری (یا شعر او)
- ۸۸۸ دیوان فرهاد اشتری
- ۸۸۸ دیوان فرهاد میرزا (یا شعر او)
- ۸۸۸ دیوان فرهادی ماوراء النهری
- ۸۸۸ دیوان فرهنگ اصفهانی
- ۸۸۹ دیوان فرید فارسی (یا شعر او)
- ۸۸۹ دیوان فریدون شیرازی (یا شعر او)
- ۸۸۹ دیوان فریدون ترک
- ۸۹۰ دیوان فصیحی خراسانی
- ۸۹۰ دیوان فصیحی یزدی (یا شعر او)
- ۸۹۰ دیوان فضائی همدانی (یا شعر او)
- ۸۹۰ دیوان فضل بن عباس (یا شعر او)
- ۸۹۰ دیوان فضل بن عباس (او شعره)
- ۸۹۰ دیوان فضل بن عتبّه (او شعره)
- ۸۹۰ دیوان فضل خلخالی (یا شعر او)
- ۸۹۰ دیوان فضلعلی تبریزی
- ۸۹۱ دیوان فضولی بغدادی
- ۸۹۱ دیوان فطرت بروجردی (یا شعر او)
- ۸۹۱ دیوان فطرت مشهدی
- ۸۹۱ دیوان فطرت نوایی (یا شعر او)
- ۸۹۱ دیوان فطری کشمیری
- ۸۹۱ دیوان فغانی شاه جهان آبادی (یا شعر او)
- ۸۹۱ دیوان فغانی شیرازی
- ۸۹۱ دیوان فغانی کابلی (یا شعر او)
- ۸۹۱ دیوان فغانی کرمانی
- ۸۹۱ دیوان فغانی کشمیری (یا شعر او)

- دیوان فغانی میرم----- ۸۹۲
- دیوان فقیر دهلوی----- ۸۹۳
- دیوان فقیر لاهوری(یا شعر او)----- ۸۹۳
- دیوان فقیری----- ۸۹۳
- دیوان فقیری همدانی(یا شعر او)----- ۸۹۳
- دیوان فقیه(یا شعر او)----- ۸۹۳
- دیوان فقیه اصفهانی----- ۸۹۳
- دیوان فقیهی مروزی(یا شعر او)----- ۸۹۳
- دیوان فکرت----- ۸۹۳
- دیوان فکرت----- ۸۹۳
- دیوان فکرت لاریجانی----- ۸۹۳
- دیوان فکری اردوبادی(یا شعر او)----- ۸۹۳
- دیوان فکری استرآبادی(یا شعر او)----- ۸۹۴
- دیوان فکری اصفهانی(یا شعر او)----- ۸۹۴
- دیوان فکری طالقانی(یا شعر او)----- ۸۹۴
- دیوان فکری کربلاتی(یا شعر او)----- ۸۹۴
- دیوان فکری مشهدی----- ۸۹۴
- دیوان فکری نوربخشی----- ۸۹۴
- دیوان فگار شیرازی(یا شعر او)----- ۸۹۴
- دیوان فگاری سبزواری----- ۸۹۵
- دیوان فگاری(یا شعر او)----- ۸۹۵
- دیوان فگاری سمرقندی(یا شعر او)----- ۸۹۵
- دیوان فلسفی(یا شعر او)----- ۸۹۵
- دیوان فلک کاکوروی(یا شعر او)----- ۸۹۵
- دیوان فلک یزدی(یا شعر او)----- ۸۹۵
- دیوان فلکی شیروانی----- ۸۹۵

- دیوان فنای اصفهانی ۸۹۵
- دیوان فنای زرگر (یا شعر او) ۸۹۵
- دیوان فنای زنوزی ۸۹۵
- دیوان فنای کشمیری (یا شعر او) ۸۹۶
- دیوان فنای هندی (یا شعر او) ۸۹۶
- دیوان فنای لنجانی (یا شعر او) ۸۹۶
- دیوان فنای هندی (یا شعر او) ۸۹۶
- دیوان فنای استرآبادی (یا شعر او) ۸۹۶
- دیوان فنای اسود (یا شعر او) ۸۹۶
- دیوان فنای اصفهانی (یا شعر او) ۸۹۶
- دیوان فنای اصفهانی (یا شعر او) ۸۹۶
- دیوان فنای اصفهان (یا شعر او) ۸۹۷
- دیوان فنای خلخالی (یا شعر او) ۸۹۷
- دیوان فنای سبزواری (یا شعر او) ۸۹۷
- دیوان فنای شاه بیگی (یا شعر او) ۸۹۷
- دیوان فنای کاشانی ۸۹۷
- دیوان فنای کشمیری (یا شعر او) ۸۹۷
- دیوان فنای گازرگاهی (یا شعر او) ۸۹۷
- دیوان فنای مشهدی ۸۹۷
- دیوان فنای یزدی (یا شعر او) ۸۹۷
- دیوان فنجگردی ۸۹۷
- دیوان فندر سکی ۸۹۸
- دیوان فؤاد کرمانی ۸۹۸
- دیوان الفواز ۸۹۸
- دیوان فوجی نیشابوری ۸۹۸
- دیوان فوزی ۸۹۸

- دیوان فوقی یزدی ۸۹۸
- دیوان فتونی اصفهانی ۸۹۸
- دیوان فهمی رازی ۸۹۹
- دیوان فهمی صفوی (یا شعر او) ۸۹۹
- دیوان فهمی قزوینی (یا شعر او) ۸۹۹
- دیوان فهمی کاشانی (یا شعر او) ۸۹۹
- دیوان فهمی کرمانی (یا شعر او) ۸۹۹
- دیوان فهمی هرمزی (یا شعر او) ۸۹۹
- دیوان فهمی یزدی (یا شعر او) ۸۹۹
- دیوان فیاض لاهیجی ۸۹۹
- دیوان فیروز شاه بهمنی (یا شعر او) ۸۹۹
- دیوان فیروز مشرقی (یا شعر او) ۸۹۹
- دیوان فیروز کوهی ۸۹۹
- دیوان فیض شاه جهان آبادی ۹۰۰
- دیوان فیض علی مشهدی ۹۰۰
- دیوان فیض علی شاه طبسی ۹۰۰
- دیوان فیض کاشانی ۹۰۰
- دیوان فیض الله بغدادی ۹۰۰
- دیوان فیض الله شوشتری (یا شعر او) ۹۰۰
- دیوان فیض لرستانی (یا شعر او) ۹۰۰
- دیوان فیضی ۹۰۱
- دیوان فیضی اصفهانی ۹۰۱
- دیوان فیضی تبریزی ۹۰۱
- دیوان فیضی تربتی ۹۰۱
- دیوان فیضی دکنی ۹۰۱
- دیوان فیضی شیروانی (یا شعر او) ۹۰۱

- دیوان فیضی یزدی (یا شعر او) ----- ۹۰۱
- دیوان قآنی شیرازی ----- ۹۰۱
- دیوان قائلی سبزواری (یا شعر او) ----- ۹۰۱
- دیوان قائم مقام فراهانی ----- ۹۰۲
- دیوان قائمی قمی ----- ۹۰۲
- دیوان قابل ابروانی ----- ۹۰۲
- دیوان قابل بلگرامی (یا شعر او) ----- ۹۰۲
- دیوان قابل شیرازی ----- ۹۰۲
- دیوان قابل کشمیری (یا شعر او) ----- ۹۰۲
- دیوان قابلی (یا شعر او) ----- ۹۰۳
- دیوان قابوس ----- ۹۰۳
- دیوان قادر تونی ----- ۹۰۳
- دیوان قادر مشهدی ----- ۹۰۳
- دیوان قادری - اکسیر اعظم ----- ۹۰۳
- دیوان قاری ----- ۹۰۳
- دیوان قاری تبتی (یا شعر او) ----- ۹۰۳
- دیوان قاری خراسانی ----- ۹۰۳
- دیوان قاری یزدی ----- ۹۰۳
- دیوان قاسم طوسی - دیوان ارسلان طوس ----- ۹۰۴
- دیوان قاسم عاصم ----- ۹۰۴
- دیوان قاسم عبد العظیمی (یا شعر او) ----- ۹۰۴
- دیوان قاسم غمزہ (یا شعر او) ----- ۹۰۴
- دیوان قاسم قصہ خوان (یا شعر او) ----- ۹۰۴
- دیوان قاسم قتی (یا شعر او) ----- ۹۰۴
- دیوان قاسم کاشانی (یا شعر او) ----- ۹۰۴
- دیوان قاسم گوالیاری (یا شعر او) ----- ۹۰۴

- دیوان قاسم محیی الدّین - ۹۰۴
- دیوان قاسم مرموز (یا شعر او) - ۹۰۴
- دیوان قاسم ولدی (یا شعر او) - ۹۰۵
- دیوان قاسم هروی (یا شعر او) - ۹۰۵
- دیوان قاسم اردستانی - ۹۰۵
- دیوان قاسمی اصفهانی (یا شعر او) - ۹۰۵
- دیوان قاسمی تونی (یا شعر او) - ۹۰۵
- دیوان قاسمی خوفی (یا شعر او) - ۹۰۵
- دیوان قاسمی صیرفی (یا شعر او) - ۹۰۵
- دیوان قاسمی کازرونی - ۹۰۵
- دیوان قاسمی کاشی (یا شعر او) - ۹۰۶
- دیوان قاسمی کرمانی - ۹۰۶
- دیوان قاضی شوشتری (یا شعر او) - ۹۰۷
- دیوان قاضی صفی الدّین (یا شعر او) - ۹۰۷
- دیوان قاضی عبد الخالق کرهرودی (یا شعر او) - ۹۰۷
- دیوان قاضی عثمان - ۹۰۷
- دیوان قاضی عطاء الله رازی - ۹۰۷
- دیوان القاضی محمد - ۹۰۷
- دیوان قاضی محمد ورامین (یا شعر او) - ۹۰۷
- دیوان قاضی محمود (یا شعر او) - ۹۰۷
- دیوان قاضی مسافر (یا شعر او) - ۹۰۷
- دیوان قاضی مسعود (یا شعر او) - ۹۰۷
- دیوان قاضی میرک (یا شعر او) - ۹۰۷
- دیوان قاضی نعمت گنابادی (یا شعر او) - ۹۰۸
- دیوان قاضی نور الله (یا شعر او) - ۹۰۸
- دیوان قاضی نوری اصفهانی - ۹۰۸

- دیوان قاضی نهایندی (یا شعر او) ----- ۹۰۸
- دیوان قاضی هجیم طبرستانی ----- ۹۰۸
- دیوان قاضی یحیی لاهیجانی ----- ۹۰۸
- دیوان قاطعی (یا شعر او) ----- ۹۰۸
- دیوان قامتی گیلانی (یا شعر او) ----- ۹۰۹
- دیوان قانع اصفهانی-سوانح قانع ----- ۹۰۹
- دیوان قانع گلپایگانی ----- ۹۰۹
- دیوان قانع شوشتری ----- ۹۰۹
- دیوان قانع شیرازی (یا شعر او) ----- ۹۰۹
- دیوان قانع کاشانی (یا شعر او) ----- ۹۰۹
- دیوان قانع لکهنوی ----- ۹۰۹
- دیوان قانعی بخارایی (یا شعر او) ----- ۹۰۹
- دیوان قانعی طوسی ----- ۹۰۹
- دیوان قانعی قزوینی (یا شعر او) ----- ۹۰۹
- دیوان قانعی کاشانی (یا شعر او) ----- ۹۱۰
- دیوان قانعی مشهدی (یا شعر او) ----- ۹۱۰
- دیوان قبائیان ----- ۹۱۰
- دیوان قبلی ----- ۹۱۰
- دیوان قبول کشمیری (یا شعر او) ----- ۹۱۰
- دیوان قبولی (یا شعر او) ----- ۹۱۰
- دیوان قبولی ترشیزی (یا شعر او) ----- ۹۱۰
- دیوان قبولی رستمدری (یا شعر او) ----- ۹۱۱
- دیوان قبولی قندزی ----- ۹۱۱
- دیوان قبولی هروی ----- ۹۱۱
- دیوان قبولی یزدی (یا شعر او) ----- ۹۱۱
- دیوان قیلان بدخشان ----- ۹۱۱

- دیوان قتالی مشهدی (یا شعر او) ۹۱۱
- دیوان قتلی بخارائی ۹۱۱
- دیوان قتیل لاهوری ۹۱۱
- دیوان قتیل گلپایگانی ۹۱۱
- دیوان قدرت دهلوی ۹۱۱
- دیوان قدرت قمی ۹۱۲
- دیوان قدرت گوپاموی ۹۱۲
- دیوان قدرتی اصفهانی (یا شعر او) ۹۱۲
- دیوان قدری شیرازی (یا شعر او) ۹۱۲
- دیوان قدسی اصفهانی ۹۱۲
- دیوان قدسی باکوئی ۹۱۲
- دیوان قدسی تفرشی ۹۱۲
- دیوان قدسی خراشادی (یا شعر او) ۹۱۳
- دیوان قدسی دشتی (یا شعر او) ۹۱۳
- دیوان قدسی قهفرخی (یا شعر او) ۹۱۳
- دیوان قدسی کربلایی (یا شعر او) ۹۱۳
- دیوان قدسی گنجوی ۹۱۳
- دیوان قدسی مشهدی ۹۱۳
- دیوان قدسی مشهدی ۹۱۳
- دیوان قدسی هروی (یا شعر او) ۹۱۳
- دیوان قدسی یزدی ۹۱۳
- دیوان قدیمی نقاش (یا شعر او) ۹۱۳
- دیوان قدیمی طبال (یا شعر او) ۹۱۴
- دیوان قرابولاغی ۹۱۴
- دیوان قراری گیلانی (یا شعر او) ۹۱۴
- دیوان قراضه شیرازی (یا شعر او) ۹۱۴

- دیوان قراضی قزوینی (یا شعر او) ۹۱۴
- دیوان قرانی مشهدی (یا شعر او) ۹۱۴
- دیوان قربی ۹۱۴
- دیوان قربی دماوندی (یا شعر او) ۹۱۴
- دیوان قربی شیرازی (یا شعر او) ۹۱۴
- دیوان قربی لاهیجانی (یا شعر او) ۹۱۵
- دیوان قرداش تبریزی (یا شعر او) ۹۱۵
- دیوان قرشی دیار جندی (یا شعر او) ۹۱۵
- دیوان قریب گرگانی (یا شعر او) ۹۱۵
- دیوان قسمت قتمی (یا شعر او) ۹۱۵
- دیوان قسمت مشهدی (یا شعر او) ۹۱۵
- دیوان قسمتی استرآبادی ۹۱۵
- دیوان قسمی افشار (یا شعر او) ۹۱۵
- دیوان قصاب اصفهانی (یا شعر او) ۹۱۵
- دیوان قصاب کاشانی ۹۱۵
- دیوان قصاب مازندرانی ۹۱۶
- دیوان قصاب یزدی (یا شعر او) ۹۱۶
- دیوان قضائی یزدی ۹۱۶
- دیوان قطب الدین احمد ۹۱۶
- دیوان قطب الدین حیدر ۹۱۶
- دیوان قطب الدین عتیقی (یا شعر او) ۹۱۶
- دیوان قطب الدین کاکلی ۹۱۶
- دیوان قطب الدین محمد (یا شعر او) ۹۱۶
- دیوان قطب ذهبی ۹۱۷
- دیوان قطب شیرازی ۹۱۷
- دیوان قطب محیی ۹۱۷

- دیوان قطبی اصفهانی - ۹۱۷
- دیوان قطبی تونی (یا شعر او) - ۹۱۷
- دیوان قطبی گنابادی - ۹۱۷
- دیوان قطبی (یا شعر او) - ۹۱۷
- دیوان قطران تبریزی - ۹۱۷
- دیوان قطره اصفهانی - ۹۱۷
- دیوان قطره طهرانی - ۹۱۷
- دیوان القطیفی - ۹۱۸
- دیوان القفطان - ۹۱۸
- دیوان قلاشی (یا شعر او) - ۹۱۸
- دیوان قلزم اصفهان - ۹۱۸
- دیوان قلزم سامانی (یا شعر او) - ۹۱۸
- دیوان قلزم یزدی (یا شعر او) - ۹۱۸
- دیوان قل محمد شبرغانی (یا شعر او) - ۹۱۸
- دیوان قلندر (یا شعر او) - ۹۱۸
- دیوان قلندر خراسانی (یا شعر او) - ۹۱۹
- دیوان قلندر سمرقندی (یا شعر او) - ۹۱۹
- دیوان قلندر کرمانی (یا شعر او) - ۹۱۹
- دیوان قلی بخاری (یا شعر او) - ۹۱۹
- دیوان قلیچ ارسلان (یا شعر او) - ۹۱۹
- دیوان قلیچ بیگ بغدادی (یا شعر او) - ۹۱۹
- دیوان قمر الدین (یا شعر او) - ۹۱۹
- دیوان قمر السلطنه (یا شعر او) - ۹۱۹
- دیوان قمر کاکوری (یا شعر او) - ۹۱۹
- دیوان قمری اصفهانی - ۹۱۹
- دیوان قمری - ۹۲۰

- دیوان قمری آملی ۹۲۰
- دیوان قمری خراسانی (یا شعر او) ۹۲۰
- دیوان قمری دربندی ۹۲۰
- دیوان قمری مازندرانی (یا شعر او) ۹۲۰
- دیوان قمی افشار (یا شعر او) ۹۲۰
- دیوان قنبری رازی (یا شعر او) ۹۲۰
- دیوان قنبری نیشابوری (یا شعر او) ۹۲۰
- دیوان قواس شوشتری (یا شعر او) ۹۲۰
- دیوان قوام اصفهانی (یا شعر او) ۹۲۰
- دیوان قوام طبسی ۹۲۲
- دیوان قوام لاریجانی (یا شعر او) ۹۲۲
- دیوان قوام هروی (یا شعر او) ۹۲۲
- دیوان قوامی خوافی (یا شعر او) ۹۲۲
- دیوان قوامی رازی ۹۲۲
- دیوان قوامی فریومندی (یا شعر او) ۹۲۲
- دیوان قوامی شیرازی (یا شعر او) ۹۲۲
- دیوان قوامی گنجوی ۹۲۲
- دیوان قوامی یزدی ۹۲۲
- دیوان قوسی اسفراینی (یا شعر او) ۹۲۲
- دیوان قوسی تبریزی ۹۲۳
- دیوان قوسی تبریزی (یا شعر او) ۹۲۳
- دیوان قوسی تبریزی (یا شعر او) ۹۲۳
- دیوان قوسی شوشتری (یا شعر او) ۹۲۳
- دیوان قوسی هروی (یا شعر او) ۹۲۳
- دیوان قهرمان ۹۲۳
- دیوان قهرمان ۹۲۳

- دیوان قیدی شیرازی (یا شعر او) ۹۲۴
- دیوان قیدی کرمانی (یا شعر او) ۹۲۴
- دیوان قیدی نیشابوری ۹۲۴
- دیوان قیس (یا شعر او) ۹۲۴
- دیوان قیصر شاملو (یا شعر او) ۹۲۴
- دیوان قیصری شیرازی (یا شعر او) ۹۲۴
- دیوان القیم الحلی ۹۲۴
- دیوان کاتب ۹۲۴
- دیوان کاتب خراسانی (یا شعر او) ۹۲۴
- دیوان کاتب الطریحی ۹۲۴
- دیوان کاتب هروی ۹۲۵
- دیوان کاتب یزدی (یا شعر او) ۹۲۵
- دیوان کاتبی تبریزی (یا شعر او) ۹۲۵
- دیوان کاتبی ترشیزی ۹۲۵
- دیوان کاتبی مشهدی (یا شعر او) ۹۲۵
- دیوان کاتبی نیشابوری (یا شعر او) ۹۲۵
- دیوان کاتبی یزدی (یا شعر او) ۹۲۵
- دیوان کاسبی ۹۲۵
- دیوان کاشف اصفهانی ۹۲۵
- دیوان کاشف دزفولی ۹۲۶
- دیوان کاشف شیرازی ۹۲۶
- دیوان کاشف قراباغی (یا شعر او) ۹۲۶
- دیوان کاشف قتمی ۹۲۶
- دیوان کاشف یزدی ۹۲۶
- دیوان کاشفی بدخشانی ۹۲۶
- دیوان کاشفی سبزواری ۹۲۶

- دیوان کاشی ۹۲۶
- دیوان کاظم اصفهانی (یا شعر او) ۹۲۶
- دیوان کاظم بیدآبادی ۹۲۶
- دیوان کاظم تبریزی ۹۲۶
- دیوان کاظم تبریزی (یا شعر او) ۹۲۷
- دیوان کاظم تونی ۹۲۷
- دیوان کاظم تویسرکانی (یا شعر او) ۹۲۷
- دیوان کاظم رشتی ۹۲۷
- دیوان کاظم رجوی ۹۲۷
- دیوان کاظم قمی (یا شعر او) ۹۲۸
- دیوان کاظم کاشی ۹۲۸
- دیوان کاظم کاشی (یا شعر او) ۹۲۸
- دیوان کاظم الکواز ۹۲۸
- دیوان کاظم نصرآبادی (یا شعر او) ۹۲۸
- دیوان الکاظمی ۹۲۸
- دیوان کاظمی هروی (یا شعر او) ۹۲۸
- دیوان کافر ۹۲۸
- دیوان کامل سلیمان العاملی - من قلبی فی مدیح ۹۲۹
- دیوان کامل شعیب العاملی ۹۲۹
- دیوان کاملای کاشی ۹۲۹
- دیوان کامی اصفهانی (یا شعر او) ۹۲۹
- دیوان کامی اوبه (یا شعر او) ۹۲۹
- دیوان کامی سبزواری (یا شعر او) ۹۲۹
- دیوان کامی قزوینی ۹۲۹
- دیوان کامی لاهیجی ۹۲۹
- دیوان کامی لاهیجی ۹۲۹

- دیوان کامی لاهیجی (یا شعر او) ۹۲۹
- دیوان کامی هروی (یا شعر او) ۹۳۰
- دیوان کامی یزدی (یا شعر او) ۹۳۰
- دیوان کاوس (یا شعر او) ۹۳۰
- دیوان کاهی اکبرآبادی-رفیع الدرجات ۹۳۰
- دیوان کاهی بدخشی (یا شعر او) ۹۳۰
- دیوان کاهی نیشابوری (یا شعر او) ۹۳۰
- دیوان کبود جامه ۹۳۰
- دیوان کبودرآهنگی ۹۳۰
- دیوان کبیر آقا ۹۳۰
- دیوان کتابدار (یا شعر او) ۹۳۲
- دیوان کثیر عژه ۹۳۲
- دیوان کحلی تبریزی (یا شعر او) ۹۳۲
- دیوان کحلی شیرازی (یا شعر او) ۹۳۲
- دیوان کرام بخاری (یا شعر او) ۹۳۲
- دیوان کربلائی ۹۳۲
- دیوان شاه کرم خوانساری (یا شعر او) ۹۳۲
- دیوان الکریمی النجفی ۹۳۲
- دیوان کشفی اکبرآبادی ۹۳۳
- دیوان کشفی دارابی ۹۳۳
- دیوان کشفی هندی ۹۳۳
- دیوان الکشمیری حصی النجف (عربی) و ۹۳۳
- دیوان کشوری رودباری ۹۳۳
- دیوان کشوری دیلمقانی ۹۳۳
- دیوان کعب بن زهیر ۹۳۳
- دیوان الکعبی ۹۳۳

- دیوان کفائی گنجوی (یا شعر او) ۹۳۳
- دیوان الکفائی النجفی ۹۳۴
- دیوان کفایت هروی (یا شعر او) ۹۳۴
- دیوان کفایش اصفهانی ۹۳۴
- دیوان کفری تربتی (یا شعر او) ۹۳۴
- دیوان کفری یزدی (یا شعر او) ۹۳۴
- دیوان الکفعمی ۹۳۴
- دیوان الکلاعی (او شعره) ۹۳۴
- دیوان کلامی اصفهانی (یا شعر او) ۹۳۴
- دیوان کلامی خوافی (یا شعر او) ۹۳۴
- دیوان کلامی شیرازی (یا شعر او) ۹۳۵
- دیوان کلامی کربلائی (یا شعر او) ۹۳۵
- دیوان کلامی لاری (یا شعر او) ۹۳۵
- دیوان کلامی مروزی (یا شعر او) ۹۳۵
- دیوان کلان اندجانی (یا شعر او) ۹۳۵
- دیوان کلان بزّاز هروی (یا شعر او) ۹۳۵
- دیوان کلانتری ۹۳۵
- دیوان کمال اصفهانی ۹۳۶
- دیوان کمال بلخی ۹۳۶
- دیوان کمال تربتی ۹۳۶
- دیوان کمال خجندی ۹۳۶
- دیوان کمال خوافی ۹۳۶
- دیوان کمال خوانساری ۹۳۶
- دیوان کمال الدین حسین ۹۳۶
- دیوان کمال الدین حسین (یا شعر او) ۹۳۶
- دیوان کمال الدین زنجانی ۹۳۶

- دیوان کمال الدین کوتاه پای (یا شعر او) ----- ۹۳۷
- دیوان کمال الدین مراغی (یا شعر او) ----- ۹۳۷
- دیوان کمال الدین مسعود شیروانی (یا شعر او) ----- ۹۳۷
- دیوان کمال سیستانی (یا شعر او) ----- ۹۳۷
- دیوان کمال شیرازی (یا شعر او) ----- ۹۳۷
- دیوان کمال فسائی شیرازی (یا شعر او) ----- ۹۳۷
- دیوان کمال کاشی (یا شعر او) ----- ۹۳۸
- دیوان کمال گیلانی (یا شعر او) ----- ۹۳۸
- دیوان کمالی اصفهانی ----- ۹۳۸
- دیوان کمالی سبزواری ----- ۹۳۸
- دیوان کمالی سبزواری ----- ۹۳۸
- دیوان کمتری شیرازی (یا شعر او) ----- ۹۳۸
- دیوان کم گوی کشمیری (یا شعر او) ----- ۹۳۸
- دیوان کمونه ----- ۹۳۸
- دیوان کوچک بیگ (یا شعر او) ----- ۹۳۹
- دیوان کوچک علی اردستانی (یا شعر او) ----- ۹۳۹
- دیوان کور لطیف (یا شعر او) ----- ۹۳۹
- دیوان کوشکی قاینی (یا شعر او) ----- ۹۳۹
- دیوان کوب استرآبادی ----- ۹۳۹
- دیوان کهتر ----- ۹۴۰
- دیوان کیچیک میرزا (یا شعر او) ----- ۹۴۰
- دیوان کیخسرو خان (یا شعر او) ----- ۹۴۰
- دیوان کیرنگی (یا شعر او) ----- ۹۴۰
- دیوان کیفی سیستانی ----- ۹۴۰
- دیوان کیوان ----- ۹۴۰
- دیوان کیوان قزوینی (یا شعر او) ----- ۹۴۰

- دیوان گدا(یا شعر او) ۹۴۰
- دیوان گدائی(یا شعر او) ۹۴۰
- دیوان گرامی اصفهانی(یا شعر او) ۹۴۱
- دیوان گرامی بغدادی(یا شعر او) ۹۴۱
- دیوان گرامی تبریزی(یا شعر او) ۹۴۱
- دیوان گرامی ترک(یا شعر او) ۹۴۱
- دیوان گرامی خوافی ۹۴۱
- دیوان گرامی کاشانی ۹۴۱
- دیوان گرامی کشمیری(یا شعر او) ۹۴۱
- دیوان گرامی هروی(یا شعر او) ۹۴۱
- دیوان گربه اصفهانی(یا شعر او) ۹۴۱
- دیوان گربه شوشتری(یا شعر او) ۹۴۲
- دیوان گرگانی ۹۴۲
- دیوان گرمی بروجردی(یا شعر او) ۹۴۲
- دیوان گرمی شیرازی(یا شعر او) ۹۴۲
- دیوان گریان شهرابی ۹۴۲
- دیوان گل بابا بلخی(یا شعر او) ۹۴۲
- دیوان گلبدن(یا شعر او) ۹۴۲
- دیوان گلچهره(یا شعر او) ۹۴۲
- دیوان گلچین ۹۴۲
- دیوان گلچین گیلانی ۹۴۲
- دیوان گلچین معانی ۹۴۳
- دیوان گلخنی قتی(یا شعر او) ۹۴۳
- دیوان گلرخ(یا شعر او) ۹۴۳
- دیوان گلزار اصفهانی ۹۴۳
- دیوان گلزار فریز هندی(یا شعر او) ۹۴۳

- دیوان گلشن ۹۴۳
- دیوان گلشن آذربایجانی (یا شعر او) ۹۴۳
- دیوان گلشن احمدآبادی ۹۴۳
- دیوان گلشن اردکانی ۹۴۳
- دیوان جونپوری ۹۴۴
- دیوان گلشن شیرازی (یا شعر او) ۹۴۴
- دیوان گلشن گلپایگانی (یا شعر او) ۹۴۴
- دیوان گلشن لکهنوی ۹۴۴
- دیوان گلشن لکهنوی سندیلوی ۹۴۴
- دیوان گلشن مشهدی (یا گلشن آزادی) ۹۴۴
- دیوان گلشنی بردعی ۹۴۴
- دیوان گلشنی شبستری ۹۴۴
- دیوان گلشنی شیرازی ۹۴۴
- دیوان گلشنی کاشانی ۹۴۵
- دیوان گل محمد نقشبندی ۹۴۵
- دیوان گمنام تفرشی ۹۴۵
- دیوان گمنام هندی ۹۴۵
- دیوان گنابگم هندی (یا شعر او) ۹۴۵
- دیوان گنجی آذربایجانی (یا شعر او) ۹۴۵
- دیوان گنجی گلپایگانی (یا شعر او) ۹۴۵
- دیوان گوهر آذربایجانی (یا شعر او) ۹۴۵
- دیوان گوهر اصفهانی (یا شعر او) ۹۴۵
- دیوان گوهر کرمانی ۹۴۶
- دیوان گوهر قاجار ۹۴۶
- دیوان گوهر مدراسی ۹۴۶
- دیوان گوهری ۹۴۶

- دیوان لاهوتی تفرشی ۹۴۷
- دیوان لاهوتی کرمانشاهی ۹۴۷
- دیوان لایق بلخی (یا شعر او) ۹۴۷
- دیوان لایق هندی --- ۹۴۷
- دیوان لطف الله الحسینی ۹۴۸
- دیوان لطف الله نیشابوری ۹۴۸
- دیوان لطفی اصفهانی (یا شعر او) ۹۴۸
- دیوان لطفی تاشکندی (یا شعر او) ۹۴۸
- دیوان لطفی تبریزی (یا شعر) ۹۴۸
- دیوان لطفی شیرازی (یا شعر او) ۹۴۸
- دیوان لطفی طهرانی (یا شعر او) ۹۴۸
- دیوان لطفی مشهدی (یا شعر او) ۹۴۸
- دیوان لطفی منجم (یا شعر او) ۹۴۸
- دیوان لطفی نیشابوری (یا شعر او) ۹۴۸
- دیوان لطفی هروی ۹۴۸
- دیوان لطیف اصفهانی (یا شعر او) ۹۴۹
- دیوان لطیف اصفهانی (یا شعر او) ۹۴۹
- دیوان لطیف خراسانی هروی (یا شعر او) ۹۴۹
- دیوان لطیف قزوینی (یا شعر او) ۹۴۹
- دیوان لطیف (یا شعر او) ۹۴۹
- دیوان لطیفی اردبیلی (یا شعر او) ۹۴۹
- دیوان لطیفی جونپوری ۹۴۹
- دیوان لعلی بدخشانی (یا شعر او) ۹۴۹
- دیوان لعلی تبریزی ۹۵۰
- دیوان لقای یزدی (یا شعر او) ۹۵۰
- دیوان لقائی خراسانی ۹۵۰

- دیوان لقائی سمرقندی (یا شعر او) ----- ۹۵۰
- دیوان لقائی لاهیجی (یا شعر او) ----- ۹۵۰
- دیوان لوائی سبزواری (یا شعر او) ----- ۹۵۰
- دیوان لوائی قتی ----- ۹۵۰
- دیوان لوحی اصفهانی ----- ۹۵۰
- دیوان لوحی (یا شعر او) ----- ۹۵۰
- دیوان لودی (یا شعر او) ----- ۹۵۰
- دیوان لوگری ----- ۹۵۱
- دیوان لوگری ----- ۹۵۱
- دیوان لوندی قظه خوان (یا شعر او) ----- ۹۵۱
- دیوان ماتمی ----- ۹۵۱
- دیوان ماجد البحرانی ----- ۹۵۱
- دیوان ماجد البحرانی ----- ۹۵۱
- دیوان ماجد القطیفی (او شعره) ----- ۹۵۱
- دیوان ماجد هندی (یا شعر او) ----- ۹۵۲
- دیوان مالک الجهنی (او شعره) ----- ۹۵۲
- دیوان مالک دیلمی ----- ۹۵۲
- دیوان مالک بن نویره ----- ۹۵۲
- دیوان مأنوس دزفولی ----- ۹۵۲
- دیوان مانی اصفهانی (یا شعر او) ----- ۹۵۲
- دیوان مانی تربتی ----- ۹۵۲
- دیوان مانی شیرازی (یا شعر او) ----- ۹۵۲
- دیوان مانی شیرازی (یا شعر او) ----- ۹۵۲
- دیوان مانی مشهدی (یا شعر او) ----- ۹۵۳
- دیوان ماهر اکبرآبادی ----- ۹۵۳
- دیوان ماهر دامغانی (یا شعر او) ----- ۹۵۳

- دیوان ماهر گیلانی - ۹۵۳
- دیوان ماهر هندی - ۹۵۳
- دیوان ماهی جلایر (یا شعر او) - ۹۵۳
- دیوان مایل آشتیانی - ۹۵۳
- دیوان مایل استرآبادی (یا شعر او) - ۹۵۳
- دیوان مایل اصفهانی - ۹۵۴
- دیوان مایل افشار - ۹۵۴
- دیوان مایل تاشکندی (یا شعر او) - ۹۵۴
- دیوان مایل توپسرکانی - ۹۵۴
- دیوان مایل دهلوی - ۹۵۴
- دیوان مایل شاملو (یا شعر او) - ۹۵۴
- دیوان مایل شیرازی - ۹۵۴
- دیوان مایل طهرانی - ۹۵۴
- دیوان مایل لکهنوی - ۹۵۴
- دیوان مایل مشهدی (یا شعر او) - ۹۵۴
- دیوان مایل همدانی (یا شعر او) - ۹۵۴
- دیوان مایل هندی (یا شعر او) - ۹۵۵
- دیوان مایل هندی (یا شعر او) - ۹۵۵
- دیوان مایلی اردبیلی (یا شعر او) - ۹۵۵
- دیوان مایلی اسفراینی (یا شعر او) - ۹۵۵
- دیوان مایلی کاشانی (یا شعر او) - ۹۵۵
- دیوان مایلی نیریزی (یا شعر او) - ۹۵۵
- دیوان مایوس بخاری (یا شعر او) - ۹۵۵
- دیوان مئی کلال - ۹۵۵
- دیوان مبارک شاه غوری - ۹۵۶
- دیوان مجد الاسلام کرمانی - ۹۵۷

- دیوان مجد الاشراف ۹۵۷
- دیوان مجد دزفولی (یا شعر او) ۹۵۷
- دیوان مجد الدین بغدادی (یا شعر او) ۹۵۷
- دیوان مجد الدین ساوجی ۹۵۷
- دیوان مجد الدین سرخسی (یا سرخکتی؟ یا شعر ۹۵۷
- دیوان مجد الدین عزیزی (یا شعر او) ۹۵۷
- دیوان مجد الدین عیوقی (یا شعر او) ۹۵۷
- دیوان مجد الدین کاشی (یا شعر او) ۹۵۷
- دیوان مجد الدین ندیم (یا شعر او) ۹۵۸
- دیوان مجد الدین نسوی (یا شعر او) ۹۵۸
- دیوان مجد الدین همگر ۹۵۸
- دیوان مجد العلی خراسانی ۹۵۸
- دیوان مجد مروزی ۹۵۸
- دیوان مجد نسائی (یا شعر او) ۹۵۸
- دیوان مجدی کردستانی ۹۵۸
- دیوان مجذوب تبریزی ۹۵۸
- دیوان مجذوب علیشاه ۹۵۹
- دیوان مجذوب هروی (یا شعر او) ۹۵۹
- دیوان مجرم اصفهانی ۹۵۹
- دیوان مجرم خوسفی (یا شعر او) ۹۵۹
- دیوان مجرم شاملو ۹۵۹
- دیوان مجرم عظیم آبادی (یا شعر او) ۹۵۹
- دیوان مجرم کشمیری (یا شعر او) ۹۵۹
- دیوان مجرم مراغه ای-بحر الاسرار ۹۵۹
- دیوان مجرم هروی (یا شعر او) ۹۵۹
- دیوان مجرم یزدی (یا شعر او) ۹۵۹

- دیوان مجرمی اردبیلی (یا شعر او) ۹۶۰
- دیوان مجرمی هروی (یا شعر او) ۹۶۰
- دیوان مجروح بنارسی (یا شعر او) ۹۶۰
- دیوان مجروح جاجمونی (یا شعر او) ۹۶۰
- دیوان مجروح مغانی (یا شعر او) ۹۶۰
- دیوان مجلد خراسانی (یا شعر او) ۹۶۰
- دیوان مجلسی اصفهانی (یا شعر او) ۹۶۰
- دیوان مجلسی هروی ۹۶۱
- دیوان مجید شیرازی (یا شعر او) ۹۶۲
- دیوان مجید طالقانی ۹۶۲
- دیوان محتشم قائنی (یا شعر او) ۹۶۳
- دیوان محتشم قائنی (یا شعر او) ۹۶۳
- دیوان محتشم کاشانی ۹۶۳
- دیوان محبوب بروجردی ۹۶۳
- دیوان محبوب تبریزی (یا شعر او) ۹۶۳
- دیوان محبوب ترشیزی ۹۶۳
- دیوان محرم اصفهانی ۹۶۳
- دیوان محرم جغتائی (یا شعر او) ۹۶۳
- دیوان محرم جهرمی ۹۶۳
- دیوان محرم شیرازی ۹۶۳
- دیوان محرم یزدی ۹۶۴
- دیوان مجرمی اردبیلی (یا شعر او) ۹۶۴
- دیوان مجرمی استرآبادی (یا شعر او) ۹۶۴
- دیوان مجرمی میر شکار (یا شعر او) ۹۶۴
- دیوان محروم رازی (یا شعر او) ۹۶۴
- دیوان محزون ۹۶۴

- دیوان محزون ۹۶۴
- دیوان محزون اسدآبادی ۹۶۴
- دیوان محزون اصفهانی ۹۶۵
- دیوان محزون بلگرامی (یا شعر او) ۹۶۵
- دیوان محزون سدهی-کتاب محزون ۹۶۵
- دیوان محزون صدیقی (یا شعر او) ۹۶۵
- دیوان محزون همدانی (یا شعر او) ۹۶۵
- دیوان محسن ابی الحبّ (الصغیر) ۹۶۵
- دیوان محسن اصفهانی (یا شعر او) ۹۶۵
- دیوان محسن الاعرجی ۹۶۵
- دیوان محسن الامین ۹۶۵
- دیوان محسن الجواهری ۹۶۵
- دیوان محسن الحائری ۹۶۶
- دیوان محسن الخضری ۹۶۶
- دیوان محسن دستغیب ۹۶۶
- دیوان محسن دها ۹۶۶
- دیوان محسن شایق ۹۶۶
- دیوان محسن شیرازی (یا شعر او) ۹۶۶
- دیوان محسن شفائی ۹۶۶
- دیوان محسن شمس (یا شعر او) ۹۶۶
- دیوان محسن العذاری (او شعره) ۹۶۷
- دیوان محسن فراهی ۹۶۷
- دیوان محسن فرج ۹۶۷
- دیوان محسن فیض کاشانی ۹۶۷
- دیوان محکم بنارسی (او شعره) ۹۶۸
- دیوان محمد آملی (یا شعر او) ۹۶۸

- دیوان محمد بن احمد (او شعره) ۹۶۸
- دیوان محمد بن احمد (او شعره) ۹۶۸
- دیوان محمد بن احمد ۹۶۸
- دیوان محمد بن احمد ۹۶۸
- دیوان محمد بن احمد ۹۶۸
- دیوان محمد بن احمد ۹۶۸
- دیوان محمد بن اسحاق ۹۶۸
- دیوان محمد بن اسماعیل (او شعره) ۹۶۸
- دیوان محمد بن امیرکا ۹۶۹
- دیوان محمد بن ایلطغان ۹۶۹
- دیوان محمد بن بختیار ۹۶۹
- دیوان محمد بن حسن بن زین الدین ۹۷۰
- دیوان محمد بن حسن خراسانی (یا شعر او) ۹۷۰
- دیوان محمد بن حسن شیروانی (یا شعر او) ۹۷۰
- دیوان محمد بن الحسین الطوسی (یا شعر او) ۹۷۰
- دیوان محمد بن الحسین ۹۷۰
- دیوان محمد بن حماد (او شعره) ۹۷۰
- دیوان محمد بن حیدر (او شعره) ۹۷۰
- دیوان محمد بن رضا ۹۷۰
- دیوان محمد بن زین الدین ۹۷۰
- دیوان محمد بن زین العابدین (او شعره) ۹۷۰
- دیوان محمد بن سلیمان تنکابنی ۹۷۰
- دیوان محمد بن صالح نوایحی مروی (یا شعر او) ۹۷۱
- دیوان محمد بن صادق ۹۷۱
- دیوان محمد بن العباس (او شعره) ۹۷۱
- دیوان محمد بن عبد الحمید ۹۷۱

- دیوان محمد بن عبد الرزاق بیگ ۹۷۱
- دیوان محمد بن عبد العزیز ۹۷۱
- دیوان محمد بن عبد الله الخَطّی ۹۷۱
- دیوان محمد بن عبد التّبی ۹۷۱
- دیوان محمد بن علی ۹۷۲
- دیوان محمد بن علی -وشی البرود ۹۷۲
- دیوان محمد بن علی ۹۷۲
- دیوان محمد بن علی ۹۷۲
- دیوان محمد بن علی ۹۷۲
- دیوان محمد بن علی ۹۷۲
- دیوان محمد بن علی ۹۷۲
- دیوان محمد بن علی (او شعره) ۹۷۲
- دیوان محمد بن علی ۹۷۲
- دیوان محمد بن محمد (او شعره) ۹۷۳
- دیوان محمد بن نصار -النصاریات ۹۷۳
- دیوان محمد بن نصیر ۹۷۳
- دیوان محمد بن یوسف ۹۷۳
- دیوان محمد اردبیلی (یا شعر او) ۹۷۳
- دیوان محمد ارتضاعلی ۹۷۳
- دیوان محمد استرآبادی (یا شعر او) ۹۷۳
- دیوان محمد الامین العاملی ۹۷۳
- دیوان محمد امین گلپایگانی (یا شعر او) ۹۷۳
- دیوان محمد امین مشهدی (یا شعر او) ۹۷۳
- دیوان محمد امین همدانی (یا شعر او) ۹۷۴
- دیوان محمد ایزدی ۹۷۴
- دیوان محمد ایواوغلی ۹۷۴

- دیوان محمد باقر آگاه (یا شعر او) ----- ۹۷۴
- دیوان محمد باقر جعفری (یا شعر او) ----- ۹۷۴
- دیوان محمد پاشا (یا شعر او) ----- ۹۷۴
- دیوان محمد تبادکانی (یا شعر او) ----- ۹۷۴
- دیوان محمد تبریزی ----- ۹۷۵
- دیوان محمد تبریزی (یا شعر او) ----- ۹۷۵
- دیوان محمد تبریزی (یا شعر او) ----- ۹۷۵
- دیوان محمد تحصیلی ----- ۹۷۵
- دیوان محمد تغلق شاه (یا شعر او) ----- ۹۷۵
- دیوان محمد ثقه الاسلام ----- ۹۷۵
- دیوان محمد رفیق ----- ۹۷۶
- دیوان محمد زهری ----- ۹۷۶
- دیوان محمد الزیات ----- ۹۷۶
- دیوان محمد ساروی (یا شعر او) ----- ۹۷۶
- دیوان محمد سبزواری (یا شعر او) ----- ۹۷۶
- دیوان محمد سمرقندی (یا شعر او) ----- ۹۷۶
- دیوان محمد شغانی (یا شعر او) ----- ۹۷۶
- دیوان محمد شهرستانی (یا شعر او) ----- ۹۷۶
- دیوان محمد شیرازی (یا شعر او) ----- ۹۷۶
- دیوان محمد صادق اصفهانی (یا شعر او) ----- ۹۷۶
- دیوان محمد صالح کرمانشاهی - کنز العرفان ----- ۹۷۶
- دیوان محمد صدر (یا شعر او) ----- ۹۷۷
- دیوان محمد صوفی مازندرانی ----- ۹۷۷
- دیوان محمد طالب (یا شعر او) ----- ۹۷۷
- دیوان محمد عالم (یا شعر او) ----- ۹۷۷
- دیوان محمد عرب (یا شعر او) ----- ۹۷۷

- دیوان محمد علی اسلامی ۹۷۷
- دیوان محمد علی فردوسی ثانی ۹۷۷
- دیوان محمد غزنوی (یا شعر او) ۹۷۸
- دیوان محمد فارسی (یا شعر او) ۹۷۸
- دیوان محمد فوطه (یا شعر او) ۹۷۸
- دیوان محمد خان قبیچانی (یا شعر او) ۹۷۸
- دیوان محمد القطیفی ۹۷۸
- دیوان محمد قلی خان کازرونی (یا شعر او) ۹۷۸
- دیوان محمد کتف اندجانی (یا شعر او) ۹۷۸
- دیوان محمد کشمیری (یا شعر او) ۹۷۸
- دیوان محمد مذهب کرمانی (یا شعر او) ۹۷۸
- دیوان محمد مستوفی (یا شعر او) ۹۷۸
- دیوان محمد مشهدی (یا شعر او) ۹۷۸
- دیوان محمد مطر ۹۷۹
- دیوان محمد معنائی (یا شعر او) ۹۷۹
- دیوان محمد معنائی (یا شعر او) ۹۷۹
- دیوان محمد نائینی (یا شعر او) ۹۷۹
- دیوان محمد نجفی (یا شعر او) ۹۷۹
- دیوان محمد نصرآبادی (یا شعر او) ۹۷۹
- دیوان محمد نعمت آبادی (یا شعر او) ۹۷۹
- دیوان محمد نقاش هروی (یا شعر او) ۹۷۹
- دیوان محمد نهاوندی (یا شعر او) ۹۸۰
- دیوان محمد نهاوندی ۹۸۰
- دیوان محمد ورامینی (یا شعر او) ۹۸۰
- دیوان محمد خان وزیر وظائف (یا شعر او) ۹۸۰
- دیوان محمد هندی (یا شعر او) ۹۸۰

- دیوان محمدی خان (یا شعر او) ۹۸۰
- دیوان محمد یزدی (یا شعر او) ۹۸۰
- دیوان محمود زهگیر (یا شعر او) ۹۸۱
- دیوان محمود سبزواری ۹۸۱
- دیوان محمود ستوده (یا شعر او) ۹۸۱
- دیوان محمود شهرکردی (یا شعر او) ۹۸۱
- دیوان محمود شیرازی (یا شعر او) ۹۸۱
- دیوان محمود شیرازی (یا شعر او) ۹۸۱
- دیوان محمود صبوری (یا شعر او) ۹۸۱
- دیوان محمود غزنوی (یا شعر او) ۹۸۱
- دیوان محمود قاجار ۹۸۱
- دیوان محمود کاتب (یا شعر او) ۹۸۱
- دیوان محمود کاشی (یا شعر او) ۹۸۲
- دیوان محمود کبکانی ۹۸۲
- دیوان محمود کلایی (یا شعر او) ۹۸۲
- دیوان محمود گیلانی (یا شعر او) ۹۸۲
- دیوان محمود لاهیجی (یا شعر او) ۹۸۲
- دیوان محمود مشکی ۹۸۲
- دیوان محمود مشهدی (یا شعر او) ۹۸۲
- دیوان محمود ملک الشعراء ۹۸۲
- دیوان محمود نجم آبادی ۹۸۳
- دیوان محمود وزاق هروی (یا شعر او) ۹۸۳
- دیوان محنتی اردبیلی (یا شعر او) ۹۸۳
- دیوان محنتی عظیم آبادی (یا شعر او) ۹۸۳
- دیوان محولاتی-دیوان بینة رحمت ۹۸۳
- دیوان محوی اردبیلی ۹۸۳

- دیوان محوی استرآبادی (یا شعر او) ۹۸۳
- دیوان محوی اصفهانی (یا شعر او) ۹۸۳
- دیوان محو بسطامی (یا شعر او) ۹۸۳
- دیوان محوی پهلّتی (یا شعر او) ۹۸۳
- دیوان محوی خراسانی (یا شعر او) ۹۸۴
- دیوان محوی همدانی ۹۸۴
- دیوان محوی هندی ۹۸۴
- دیوان محیط اصفهانی (یا شعر او) ۹۸۴
- دیوان محیط سامانی ۹۸۴
- دیوان محیط فراهانی (یا شعر او) ۹۸۴
- دیوان محیط قتمی ۹۸۴
- دیوان محیط مشهدی (یا شعر او) ۹۸۴
- دیوان محیط نائینی ۹۸۴
- دیوان محیطی ۹۸۵
- دیوان محیی الدین (یا شعر او) ۹۸۵
- دیوان محیی الدین طریح ۹۸۵
- دیوان محیی الدین بن العربی ۹۸۵
- دیوان محیی شیرازی (یا شعر او) ۹۸۵
- دیوان محیی گیلانی ۹۸۵
- دیوان محیی لاری ۹۸۵
- دیوان مخبری همدانی (یا شعر او) ۹۸۵
- دیوان مختار اصفهانی ۹۸۵
- دیوان مختار رشتی (یا شعر او) ۹۸۵
- دیوان مختار سبزواری (یا شعر او) ۹۸۶
- دیوان مختار لکهنوی (یا شعر او) ۹۸۶
- دیوان مختار نهاوندی (یا شعر او) ۹۸۶

- دیوان مختار هندی - ۹۸۶
- دیوان مختاری غزنوی - ۹۸۶
- دیوان مختوم نیشابوری - ۹۸۶
- دیوان مخدوم خوبوشانی (یا شعر او) - ۹۸۶
- دیوان مخدومه یزدی (یا شعر او) - ۹۸۶
- دیوان مخزن کرمانشاهی (یا شعر او) - ۹۸۷
- دیوان مخصوص (یا شعر او) - ۹۸۷
- دیوان مخفی رشتی - ۹۸۷
- دیوان مخفی هندی - ۹۸۷
- دیوان مخفی هندی (یا شعر او) - ۹۸۷
- دیوان مخفی هندی - ۹۸۷
- دیوان مخلصی گرگانی (یا شعر او) - ۹۸۷
- دیوان مخلص - ۹۸۷
- دیوان مخلص سهرندی (یا شعر او) - ۹۸۷
- دیوان مخلص شیرازی (یا شعر او) - ۹۸۸
- دیوان مخلص کاشانی - ۹۸۸
- دیوان مخلص کشمیری (یا شعر او) - ۹۸۸
- دیوان مخلص میربخشی (یا شعر او) - ۹۸۸
- دیوان مخلص نیشابوری - ۹۸۸
- دیوان مخلصی آذربایجانی (یا شعر او) - ۹۸۸
- دیوان مخلصی سبزواری (یا شعر او) - ۹۸۸
- دیوان مخمور تبریزی - ۹۸۸
- دیوان مخمور ملایری - ۹۸۸
- دیوان مخمور مشهدی - ۹۸۹
- دیوان مداح حبیب آبادی - ۹۸۹
- دیوان مداح کشمیری - هفت عنوان - ۹۸۹

- دیوان مَدّاح مشهدی (یا شعر او) ----- ۹۸۹
- دیوان مدامی اصفهانی (یا شعر او) ----- ۹۸۹
- دیوان مدامی همدانی (یا شعر او) ----- ۹۸۹
- دیوان مدامی هندی (یا شعر او) ----- ۹۸۹
- دیوان مدامی یزدی (یا شعر او) ----- ۹۸۹
- دیوان مدرّس اصفهانی ----- ۹۸۹
- دیوان مدرّس زنجانی ----- ۹۸۹
- دیوان مدرّس شیرازی ----- ۹۸۹
- دیوان مدرک شیرازی (یا شعر او) ----- ۹۹۰
- دیوان مدرکی (یا شعر او) ----- ۹۹۰
- دیوان مدهوش طهرانی - ارشاد السالکین و انیس ----- ۹۹۰
- دیوان مدهوش عربستانی ----- ۹۹۰
- دیوان مدهوش گلپایگانی (یا شعر او) ----- ۹۹۰
- دیوان مدهوش لاهوری (یا شعر او) ----- ۹۹۰
- دیوان مدیحی (یا شعر او) ----- ۹۹۰
- دیوان مذاق هندی ----- ۹۹۱
- دیوان مذاقی تکلو (یا شعر او) ----- ۹۹۱
- دیوان مذاقی نائینی (یا شعر او) ----- ۹۹۱
- دیوان مذاقی نیشابوری (یا شعر او) ----- ۹۹۱
- دیوان مذهب ----- ۹۹۱
- دیوان مذهب بدایونی ----- ۹۹۱
- دیوان مذهب بمرودی ----- ۹۹۱
- دیوان مذهب تبریزی ----- ۹۹۱
- دیوان مذهب خراسانی ----- ۹۹۱
- دیوان مذهب (یا شعر او) ----- ۹۹۱
- دیوان مراد پهلوان شیرازی (یا شعر او) ----- ۹۹۲

- دیوان مراد تسوجی ----- ۹۹۲
- دیوان مراد خوانساری (یا شعر او) ----- ۹۹۲
- دیوان مراد کرمانی (یا شعر او) ----- ۹۹۲
- دیوان مراد قزوینی (یا شعر او) ----- ۹۹۲
- دیوان مراد قمی (یا شعر او) ----- ۹۹۲
- دیوان مرادی یزدی (یا شعر او) ----- ۹۹۲
- دیوان مرتاض نائینی (یا شعر او) ----- ۹۹۲
- دیوان مرتاض هروی (یا شعر او) ----- ۹۹۳
- دیوان مرتضوی تبریزی ----- ۹۹۳
- دیوان مرتضی آل یاسین ----- ۹۹۳
- دیوان مرتضی ارتمانی (یا شعر او) ----- ۹۹۳
- دیوان مرتضی اصفهانی (یا شعر او) ----- ۹۹۳
- دیوان مرتضی تویسرکانی (یا شعر او) ----- ۹۹۳
- دیوان مرتضی زرگر (یا شعر او) ----- ۹۹۳
- دیوان مرتضی سمنانی (یا شعر او) ----- ۹۹۳
- دیوان مرتضی شاملو ----- ۹۹۳
- دیوان مرتضی قزوینی (یا شعر او) ----- ۹۹۳
- دیوان مرتضی قلی بیگ (یا شعر او) ----- ۹۹۴
- دیوان مرتضی قلی بیگ (یا شعر او) ----- ۹۹۴
- دیوان مرتضی قلی خان (یا شعر او) ----- ۹۹۴
- دیوان مرتضی قلی خان سلطان شاملو (یا شعر او) ----- ۹۹۴
- دیوان مرتضی قلی خان نظام الدوله (یا شعر او) ----- ۹۹۴
- دیوان مرجع اصفهانی ----- ۹۹۴
- دیوان مردمی خراسانی ----- ۹۹۴
- دیوان مردمی کاشانی (یا شعر او) ----- ۹۹۴
- دیوان مرزبان فارسی (یا شعر او) ----- ۹۹۴

- دیوان المرزبانى ۹۹۵
- دیوان مرسل بزاز ساوجى (یا شعر او) ۹۹۵
- دیوان مرشد اصفهانى (یا شعر او) ۹۹۵
- دیوان مرشد بروجردى ۹۹۵
- دیوان مرشد الدین عمرى (یا شعر او) ۹۹۵
- دیوان مرشد شیرازى (یا شعر او) ۹۹۵
- دیوان مرشد قلى بیگ (یا شعر او) ۹۹۵
- دیوان مرشدى زوارى (یا شعر او) ۹۹۵
- دیوان مرّضع پیشاورى (یا شعر او) ۹۹۵
- دیوان مرعشى (یا شعر او) ۹۹۵
- دیوان مرغوب نقوى (یا شعر او) ۹۹۵
- دیوان مرغینانى (یا شعر او) ۹۹۶
- دیوان مروارید (یا شعر او) ۹۹۶
- دیوان مروارید کاشى (یا شعر او) ۹۹۶
- دیوان مروارید کرمانى ۹۹۶
- دیوان مریم ساوجى ۹۹۷
- دیوان مریم قائم مقام (یا شعر او) ۹۹۷
- دیوان مژه (یا شعر او) ۹۹۷
- دیوان مسافر ۹۹۷
- دیوان مست اصفهانى (یا شعر او) ۹۹۷
- دیوان مست تبریزى (یا شعر او) ۹۹۷
- دیوان مستعان کرمانى ۹۹۷
- دیوان مستفید جلدکى ۹۹۷
- دیوان مست هندی ۹۹۷
- دیوان مسته مرد طبرى (یا شعر او) ۹۹۷
- دیوان مستور شیرازى (یا شعر او) ۹۹۸

- دیوان مستوره کردستانی ۹۹۸
- دیوان مستوفی اردبیلی (یا شعر او) ۹۹۸
- دیوان مستوفی قزوینی ۹۹۸
- دیوان مستوفی نیشابوری (یا شعر او) ۹۹۸
- دیوان مستی رازی (یا شعر او) ۹۹۸
- دیوان مسرور بروجنی ۹۹۸
- دیوان مسرور بیگدلی (یا شعر او) ۹۹۸
- دیوان مسرور چهارمحالی ۹۹۸
- دیوان مسرور طالقانی ۹۹۹
- دیوان مسرور قزوینی (یا شعر او) ۹۹۹
- دیوان مسرور کوهپایه ای ۹۹۹
- دیوان مسعود اصفهانی (یا شعر او) ۹۹۹
- دیوان مسعود بخاری (یا شعر او) ۹۹۹
- دیوان مسعود دهلوی ۹۹۹
- دیوان مسعود رازی (یا شعر او) ۹۹۹
- دیوان مسعود زرکش ۹۹۹
- دیوان مسعود سبزواری (یا شعر او) ۹۹۹
- دیوان مسعود سعد سلمان ۹۹۹
- دیوان مسعود سیستانی (یا شعر او) ۱۰۰۰
- دیوان مسعود شیرازی (یا شعر او) ۱۰۰۰
- دیوان مسعود شیروانی ۱۰۰۰
- دیوان مسعود یزدی (یا شعر او) ۱۰۰۱
- دیوان مسکین اصفهانی ۱۰۰۱
- دیوان مسکین اکبرآبادی ۱۰۰۱
- دیوان مسکین بخاری (یا شعر او) ۱۰۰۱
- دیوان مسکین تتوی ۱۰۰۱

- دیوان مسکین زنوزی (یا شعر او) ----- ۱۰۰۱
- دیوان مسکین محلاتی ----- ۱۰۰۱
- دیوان مسکین ناظم الکتاب ----- ۱۰۰۱
- دیوان مسکین هندی ----- ۱۰۰۱
- دیوان مسلمی اسفراینی (یا شعر او) ----- ۱۰۰۱
- دیوان مسلمی شیرازی (یا شعر او) ----- ۱۰۰۱
- دیوان المسودی ----- ۱۰۰۲
- دیوان مستیب باخرزی (یا شعر او) ----- ۱۰۰۲
- دیوان مستیب بیگ (یا شعر او) ----- ۱۰۰۲
- دیوان مستیب تکلو (یا شعر او) ----- ۱۰۰۲
- دیوان مسیح پانی پتی ----- ۱۰۰۲
- دیوان مسیح تبریزی (یا شعر او) ----- ۱۰۰۲
- دیوان مسیح قعی (یا شعر او) ----- ۱۰۰۲
- دیوان مسیح کاشانی ----- ۱۰۰۲
- دیوان مسیح هندی (یا شعر او) ----- ۱۰۰۳
- دیوان مسیحی رازی ----- ۱۰۰۳
- دیوان مسیحی فوشنجی (یا شعر او) ----- ۱۰۰۳
- دیوان مشتاق اصفهانی (یا شعر او) ----- ۱۰۰۳
- دیوان مشتاق اصفهانی ----- ۱۰۰۳
- دیوان مشتاق توپسرکانی (یا شعر او) ----- ۱۰۰۳
- دیوان مشتاق دهلوی (یا شعر او) ----- ۱۰۰۳
- دیوان مشتاق شوشتری (یا شعر او) ----- ۱۰۰۳
- دیوان مشتاقعلی شاه (یا شعر او) ----- ۱۰۰۳
- دیوان مشتاق کشمیری ----- ۱۰۰۴
- دیوان مشتاق لاهوری (یا شعر او) ----- ۱۰۰۴
- دیوان مشتاق هندی (یا شعر او) ----- ۱۰۰۴

- دیوان مشتاق یزدی ----- ۱۰۰۴
- دیوان مشتاقی دهلوی (یا شعر او) ----- ۱۰۰۴
- دیوان مشتاقی شیرازی (یا شعر او) ----- ۱۰۰۴
- دیوان مشتاقیه ----- ۱۰۰۴
- دیوان مشتاقی نائینی ----- ۱۰۰۵
- دیوان مشتری استرآبادی (یا شعر او) ----- ۱۰۰۵
- دیوان مشتری خراسانی ----- ۱۰۰۵
- دیوان مشتری فراهانی (یا شعر او) ----- ۱۰۰۵
- دیوان مشرب اصفهانی (یا شعر او) ----- ۱۰۰۵
- دیوان مشرب اکبر آبادی (یا شعر او) ----- ۱۰۰۵
- دیوان مشرب دهلوی (یا شعر او) ----- ۱۰۰۵
- دیوان مشرب شیرازی (یا شعر او) ----- ۱۰۰۵
- دیوان مشرب شیشه گر (یا شعر او) ----- ۱۰۰۵
- دیوان مشرب عامری (یا شعر او) ----- ۱۰۰۵
- دیوان مشرب نائینی (یا شعر او) ----- ۱۰۰۶
- دیوان مشربی استرآبادی (یا شعر او) ----- ۱۰۰۶
- دیوان مشربی تکلو (یا شعر او) ----- ۱۰۰۶
- دیوان مشربی خوانساری (یا شعر او) ----- ۱۰۰۶
- دیوان مشربی سهوانی (یا شعر او) ----- ۱۰۰۶
- دیوان مشربی ققی (یا شعر او) ----- ۱۰۰۶
- دیوان مشربی مشهدی (یا شعر او) ----- ۱۰۰۶
- دیوان مشرف اصفهانی (یا شعر او) ----- ۱۰۰۶
- دیوان مشرف اصفهانی (یا شعر او) ----- ۱۰۰۶
- دیوان مشرب شهر کردی ----- ۱۰۰۷
- دیوان مشرفی هروی (یا شعر او) ----- ۱۰۰۷
- دیوان مشرق مازندرانی ----- ۱۰۰۷

- دیوان مشرقی شیرازی ۱۰۰۷
- دیوان مشرقی کاشانی ۱۰۰۷
- دیوان مشرقی مشهدی (یا طوسی) ۱۰۰۷
- دیوان مشرقی مشهدی (یا شعر او) ۱۰۰۷
- دیوان مشعوف قاجار ۱۰۰۷
- دیوان مشفق استرآبادی (یا شعر او) ۱۰۰۷
- دیوان مشفق اصفهانی ۱۰۰۸
- دیوان مشفق شیرازی (یا شعر او) ۱۰۰۸
- دیوان مشفق کاشانی ۱۰۰۸
- دیوان مشفق کرمانشاهی ۱۰۰۸
- دیوان مشفقی بخاری ۱۰۰۸
- دیوان مشفقی بغدادی (یا شعر او) ۱۰۰۸
- دیوان مشفقی قمی (یا شعر او) ۱۰۰۸
- دیوان مشفقی کاشانی ۱۰۰۹
- دیوان مشفقی کشمیری (یا شعر او) ۱۰۰۹
- دیوان مشفقی هروی ۱۰۰۹
- دیوان مشکات بیرجندی ۱۰۰۹
- دیوان مشکات المحبّه ۱۰۰۹
- دیوان مشکای اصفهانی ۱۰۰۹
- دیوان مشکای تبریزی (یا شعر او) ۱۰۰۹
- دیوان مشکای تبریزی (یا شعر او) ۱۰۰۹
- دیوان مشکای غزنوی (یا شعر او) ۱۰۰۹
- دیوان مشکین ۱۰۰۹
- دیوان مشهدی سیتاپوری (یا شعر او) ۱۰۱۰
- دیوان مشهور تبریزی (یا شعر او) ۱۰۱۰
- دیوان مشیر هندی (یا شعر او) ۱۰۱۰

- دیوان مشیر فراهانی --- ۱۰۱۰
- دیوان مصحفی همدانی --- ۱۰۱۱
- دیوان مصدق نائینی (یا شعر او) --- ۱۰۱۱
- دیوان مصطفی البغدادی (او شعره) --- ۱۰۱۱
- دیوان مصطفی تکلوی (یا شعر او) --- ۱۰۱۱
- دیوان مصطفی جواد (او شعره) --- ۱۰۱۱
- دیوان مصطفی خوشدل --- ۱۰۱۱
- دیوان مصطفی دهلوی (یا شعر او) --- ۱۰۱۱
- دیوان مصطفی الزناقی (او شعره) --- ۱۰۱۱
- دیوان مصطفی سرخوش --- ۱۰۱۱
- دیوان مصطفی صفوی (یا شعر او) --- ۱۰۱۱
- دیوان مصطفی کاشانی --- ۱۰۱۲
- دیوان مصطفی کشمیری (یا شعر او) --- ۱۰۱۲
- دیوان مصطفی کلکته (یا شعر او) --- ۱۰۱۲
- دیوان مصف --- ۱۰۱۲
- دیوان مصور مشهدی (یا شعر او) --- ۱۰۱۳
- دیوان مصیب هندی (یا شعر او) --- ۱۰۱۳
- دیوان مضطر زنوزی --- ۱۰۱۳
- دیوان مضطر طبسی (یا شعر او) --- ۱۰۱۳
- دیوان مضطر لکهنوی (یا شعر او) --- ۱۰۱۳
- دیوان مضطر لکهنوی (یا شعر او) --- ۱۰۱۳
- دیوان مضطر لکهنوی (یا شعر او) --- ۱۰۱۳
- دیوان مضطر یزدی (یا شعر او) --- ۱۰۱۳
- دیوان مضطر شیرازی (یا شعر او) --- ۱۰۱۳
- دیوان مضمون عظیم آبادی (یا شعر او) --- ۱۰۱۳
- دیوان مطاع شیرازی (یا شعر او) --- ۱۰۱۳

- دیوان مطبوع شیرازی (یا شعر او) ۱۰۱۴
- دیوان مطرب همدانی (یا شعر او) ۱۰۱۴
- دیوان مطربۀ کاشغری (یا شعر او) ۱۰۱۴
- دیوان مطربی قزوینی (یا شعر او) ۱۰۱۴
- دیوان المطرق العبدی ۱۰۱۴
- دیوان مطلبی تونی (یا شعر او) ۱۰۱۴
- دیوان مطلع اکبرآبادی (یا شعر او) ۱۰۱۴
- دیوان مطلع براغوشی ۱۰۱۴
- دیوان مطلع شیرازی (یا شعر او) ۱۰۱۴
- دیوان مطلع قزوینی (یا شعر او) ۱۰۱۵
- دیوان مطمئن اصفهانی ۱۰۱۵
- دیوان مطیع تبریزی (یا شعر او) ۱۰۱۵
- دیوان مطیع کاشغری (یا شعر او) ۱۰۱۵
- دیوان مطیع لکهنوی (یا شعر او) ۱۰۱۵
- دیوان مطیع مازندرانی (یا شعر او) ۱۰۱۵
- دیوان مطیع همدانی (یا شعر او) ۱۰۱۵
- دیوان مطیعی تونی (یا شعر او) ۱۰۱۵
- دیوان مظاهر تیرانی ۱۰۱۵
- دیوان مظاهر مصفا ۱۰۱۵
- دیوان مظفر تبریزی (یا شعر او) ۱۰۱۵
- دیوان مظفر تربتی (یا شعر او) ۱۰۱۶
- دیوان مظفر حسین هندی (یا شعر او) ۱۰۱۶
- دیوان مظفر شیرازی (یا شعر او) ۱۰۱۶
- دیوان مظفر صفوی (یا شعر او) ۱۰۱۶
- دیوان مظفر صفوی (یا شعر او) ۱۰۱۶
- دیوان مظفر علی ۱۰۱۶

- دیوان مظفر علی شاه----- ۱۰۱۶
- دیوان مظفر کاشانی(یا شعر او)----- ۱۰۱۷
- دیوان مظفر کرمانی(یا شعر او)----- ۱۰۱۷
- دیوان مظفر کشمیری(یا شعر او)----- ۱۰۱۷
- دیوان مظفر گنابادی(یا شعر او)----- ۱۰۱۷
- دیوان مظفر معمار(یا شعر او)----- ۱۰۱۷
- دیوان مظفر هروی----- ۱۰۱۷
- دیوان مظفر هندی(یا شعر او)----- ۱۰۱۷
- دیوان مظفری پنجدهی(یا شعر او)----- ۱۰۱۷
- دیوان مظفری کشمیری(یا شعر او)----- ۱۰۱۷
- دیوان مظفری(یا شعر او)----- ۱۰۱۷
- دیوان مظلوم اصفهانی(یا شعر او)----- ۱۰۱۸
- دیوان مظلوم خنجی----- ۱۰۱۸
- دیوان مظهر(یا شعر او)----- ۱۰۱۸
- دیوان مظهر اردستانی(یا شعر او)----- ۱۰۱۸
- دیوان مظهر استرآبادی(یا شعر او)----- ۱۰۱۸
- دیوان مظهر اصفهانی(یا شعر او)----- ۱۰۱۸
- دیوان مظهر حسین----- ۱۰۱۸
- دیوان مظهر خوئی----- ۱۰۱۸
- دیوان مظهر دهلوی----- ۱۰۱۸
- دیوان مظهر دهلوی(یا شعر او)----- ۱۰۱۹
- دیوان مظهر علی شاه تونی----- ۱۰۱۹
- دیوان مظهر فوشنجی(یا شعر او)----- ۱۰۱۹
- دیوان مظهر قاجار(یا شعر او)----- ۱۰۱۹
- دیوان مظهر گجراتی----- ۱۰۱۹
- دیوان مظهری کشمیری----- ۱۰۱۹

- دیوان مظهری ۱۰۱۹
- دیوان معاذی تبریزی ۱۰۱۹
- دیوان معانی فسائی ۱۰۱۹
- دیوان معروف الرصافی ۱۰۲۰
- دیوان معروف کشمیری (یا شعر او) ۱۰۲۰
- دیوان معروفی بلخی (یا شعر او) ۱۰۲۰
- دیوان معز (یا شعر او) ۱۰۲۰
- دیوان معز اصفهانی ۱۰۲۰
- دیوان معز تبریزی (یا شعر او) ۱۰۲۰
- دیوان معز کاشانی (یا شعر او) ۱۰۲۰
- دیوان معز لکهنوی (یا شعر او) ۱۰۲۰
- دیوان معز یزدی (یا شعر او) ۱۰۲۰
- دیوان معزی خراسانی ۱۰۲۰
- دیوان معزی غزنوی ۱۰۲۱
- دیوان معزی نیشابوری ۱۰۲۱
- دیوان معصوم اصفهانی ۱۰۲۱
- دیوان معصوم تبریزی ۱۰۲۱
- دیوان معصوم علیشاه (یا شعر او) ۱۰۲۱
- دیوان معصوم کاشانی (یا شعر او) ۱۰۲۱
- دیوان معصوم لاری (یا شعر او) ۱۰۲۲
- دیوان معصومی گنابادی ۱۰۲۲
- دیوان معطر کرمانی ۱۰۲۲
- دیوان معظم اکبرآبادی (یا شعر او) ۱۰۲۲
- دیوان معظم بهاری (یا شعر او) ۱۰۲۲
- دیوان معظم السلطنه ۱۰۲۲
- دیوان معلم حبیب آبادی ۱۰۲۲

- دیوان معلّم قاری - ۱۰۲۲
- دیوان معلّم لاهیجی (یا شعر او) - ۱۰۲۲
- دیوان معلّم تبریزی (یا شعر او) - ۱۰۲۲
- دیوان معقّری گرگانی (یا شعر او) - ۱۰۲۳
- دیوان معنوی بخارائی (یا شعر او) - ۱۰۲۳
- دیوان معنوی بخارائی (یا شعر او) - ۱۰۲۳
- دیوان معنوی جونپوری (یا شعر او) - ۱۰۲۳
- دیوان معنوی هروی (یا شعر او) - ۱۰۲۳
- دیوان معنی استرآبادی (یا شعر او) - ۱۰۲۳
- دیوان معنی اکبرآبادی (یا شعر او) - ۱۰۲۳
- دیوان معنی پنجابی (یا شعر او) - ۱۰۲۳
- دیوان معنی حیدرآبادی (یا شعر او) - ۱۰۲۳
- دیوان معنی دهلوی (یا شعر او) - ۱۰۲۴
- دیوان معنی شیرازی (یا شعر او) - ۱۰۲۴
- دیوان معنی فسائی - ۱۰۲۴
- دیوان معنی کشمیری (یا شعر او) - ۱۰۲۴
- دیوان معنی گیلانی - ۱۰۲۴
- دیوان معنی هندی (یا شعر او) - ۱۰۲۴
- دیوان معین استرآبادی (یا شعر او) - ۱۰۲۴
- دیوان معین اسفزاری (یا شعر او) - ۱۰۲۴
- دیوان معین اصمّ (یا شعر او) - ۱۰۲۴
- دیوان معین بدایونی (یا شعر او) - ۱۰۲۴
- دیوان معین بلیانی (یا شعر او) - ۱۰۲۵
- دیوان معین چشتی - ۱۰۲۵
- دیوان معین خراسانی (یا شعر او) - ۱۰۲۵
- دیوان معین خرم آبادی (یا شعر او) - ۱۰۲۵

- دیوان معین الدین غازی (یا شعر او) ۱۰۲۵
- دیوان معین سبزواری (یا شعر او) ۱۰۲۵
- دیوان معین شاه جهان آبادی ۱۰۲۵
- دیوان معین شیرازی (یا شعر او) ۱۰۲۵
- دیوان معین فراهی ۱۰۲۶
- دیوان معین یزدی (یا شعر او) ۱۰۲۶
- دیوان معینی جوینی (یا شعر او) ۱۰۲۶
- دیوان مغماس ۱۰۲۶
- دیوان مغانی (یا شعر او) ۱۰۲۶
- دیوان مگتنم (یا شعر او) ۱۰۲۶
- دیوان مغربی ۱۰۲۶
- دیوان مغموم بروجنی ۱۰۲۶
- دیوان مغول سمرقندی (یا شعر او) ۱۰۲۶
- دیوان مغيثی شیرازی ۱۰۲۷
- دیوان مغيثی گنجوی (یا شعر او) ۱۰۲۷
- دیوان مفتقر اصفهانی ۱۰۲۷
- دیوان مفتون اصفهانی ۱۰۲۷
- دیوان مفتون دنبلی ۱۰۲۷
- دیوان مفتون ساروی (یا شعر او) ۱۰۲۷
- دیوان مفتون شاه آبادی (یا شعر او) ۱۰۲۷
- دیوان مفتون فارسی (یا شعر او) ۱۰۲۷
- دیوان مفتون کاکوری (یا شعر او) ۱۰۲۸
- دیوان مفتون لاهوری (یا شعر او) ۱۰۲۸
- دیوان مفتون لکهنوی (یا شعر او) ۱۰۲۸
- دیوان مفتون محلاتی ۱۰۲۸
- دیوان مفتون همدانی ۱۰۲۸

- دیوان مفتون یزدی ۱۰۲۸
- دیوان مفتی تبریزی (یا شعر او) ۱۰۲۸
- دیوان مفتی لاهوری ۱۰۲۸
- دیوان مفتی لکهنوی (یا شعر او) ۱۰۲۸
- دیوان المفجع البصری ۱۰۲۸
- دیوان مفرد تبریزی (یا شعر او) ۱۰۲۸
- دیوان مفرد قمی (یا شعر او) ۱۰۲۹
- دیوان مفلح همدانی (یا شعر او) ۱۰۲۹
- دیوان مفلح الصیمری ۱۰۲۹
- دیوان مفلس دهلوی ۱۰۲۹
- دیوان مفلس قمی - دیوان ارده شیره ۱۰۲۹
- دیوان مفلس گنابادی (یا شعر او) ۱۰۲۹
- دیوان مفلسی خراسانی (یا شعر او) ۱۰۲۹
- دیوان مفلح تهرانی ۱۰۲۹
- دیوان مفید اسکافی (یا شعر او) ۱۰۳۰
- دیوان مفید بلخی ۱۰۳۰
- دیوان مفید شیرازی ۱۰۳۰
- دیوان مفید شیرازی - کعبه الباکین ۱۰۳۰
- دیوان مفیدی اصفهانی ۱۰۳۰
- دیوان مقبل اصفهانی ۱۰۳۰
- دیوان مقبل کرمانی (یا شعر او) ۱۰۳۰
- دیوان مقبلی ترشیزی (یا شعر او) ۱۰۳۰
- دیوان مقصود شیرازی (یا شعر او) ۱۰۳۱
- دیوان مقصود عبدال (یا شعر او) ۱۰۳۱
- دیوان مقصود قزوینی (یا شعر او) ۱۰۳۱
- دیوان مقصود کازرونی (یا شعر او) ۱۰۳۱

- دیوان مقصود کاشانی (یا شعر او) ۱۰۳۱
- دیوان مقصود کرمانی - مخزن اللالی و ۱۰۳۱
- دیوان مقصود لکهنوی ۱۰۳۱
- دیوان مقصود هروی تیرگر --- ۱۰۳۱
- دیوان مقیمی بخاری (یا شعر او) ۱۰۳۲
- دیوان مقیمی تبریزی (یا شعر او) ۱۰۳۲
- دیوان مقیمی هروی (یا شعر او) ۱۰۳۲
- دیوان مکارم اکبرآبادی (یا شعر او) ۱۰۳۲
- دیوان مکارم قزوینی (یا شعر او) ۱۰۳۲
- دیوان مکتبی شیرازی ۱۰۳۲
- دیوان مکرم حبیب آبادی ۱۰۳۲
- دیوان مگری کردستانی ۱۰۳۲
- دیوان مکنون گرجی (یا شعر او) ۱۰۳۲
- دیوان مکی اصفهانی ۱۰۳۲
- دیوان مکین ۱۰۳۳
- دیوان مکینی (یا شعر او) ۱۰۳۳
- دیوان الملائکه ۱۰۳۳
- دیوان ملا باشی تسوجی ۱۰۳۳
- دیوان ملا جان کاشانی ۱۰۳۳
- دیوان ملازاده تاشکندی (یا شعر او) ۱۰۳۳
- دیوان ملا شاه بدخشانی --- ۱۰۳۳
- دیوان ملا شهنامه چی ۱۰۳۴
- دیوان ملالی --- ۱۰۳۴
- دیوان ملول لکهنوی (یا شعر او) ۱۰۳۵
- دیوان ملولی اصفهانی (یا شعر او) ۱۰۳۵
- دیوان ملولی خطاط (یا شعر او) ۱۰۳۵

- دیوان ملهم شوشتری ۱۰۳۵
- دیوان ملهمی تبریزی (یا شعر او) ۱۰۳۵
- دیوان ملهمی شیرازی (یا شعر او) ۱۰۳۵
- دیوان ملهمی کوکنی (یا شعر او) ۱۰۳۵
- دیوان ملیح سمرقندی (یا شعر او) ۱۰۳۵
- دیوان ملیحی بافقی (یا شعر او) ۱۰۳۵
- دیوان ممتاز ترکمان فراهی (یا شعر او) ۱۰۳۶
- دیوان ممتاز خراسانی (یا شعر او) ۱۰۳۶
- دیوان ممتاز سمرقندی (یا شعر او) ۱۰۳۶
- دیوان ممتاز شولستانی (یا شعر او) ۱۰۳۶
- دیوان ممتاز گرجی (یا شعر او) ۱۰۳۶
- دیوان ممکن شاه جهان آبادی (یا شعر او) ۱۰۳۶
- دیوان ممنون افغانی (یا شعر او) ۱۰۳۶
- دیوان ممنون دهلوی ۱۰۳۶
- دیوان ممنون لکهنوی (یا شعر او) ۱۰۳۷
- دیوان المنازی ۱۰۳۷
- دیوان مناسب کشمیری (یا شعر او) ۱۰۳۷
- دیوان مناسب هندی ۱۰۳۷
- دیوان منشی تبریزی (یا شعر او) ۱۰۳۸
- دیوان منشی خوئی ۱۰۳۸
- دیوان منشی ساوجی (یا شعر او) ۱۰۳۸
- دیوان منشی شیرازی ۱۰۳۸
- دیوان منشی طبری ۱۰۳۸
- دیوان منشی قمی (یا شعر او) ۱۰۳۸
- دیوان منشی کانپوری (یا شعر او) ۱۰۳۸
- دیوان منصف اصفهانی ۱۰۳۸

- دیوان منصف دهلوی (یا شعر او) ۱۰۳۸
- دیوان منصف شاه جهان آبادی (یا شعر او) ۱۰۳۹
- دیوان منصف طهرانی ۱۰۳۹
- دیوان منصف قاجار ۱۰۳۹
- دیوان منصف مازندرانی (یا شعر او) ۱۰۳۹
- دیوان منصور الآبی (یا شعر او) ۱۰۳۹
- دیوان منصور اصفهانی ۱۰۳۹
- دیوان منصور اکبرآبادی (یا شعر او) ۱۰۳۹
- دیوان منصور ترمذی ۱۰۳۹
- دیوان منصور جرجانی ۱۰۴۰
- دیوان منصور دامغانی ۱۰۴۰
- دیوان منصور سبزواری (یا شعر او) ۱۰۴۰
- دیوان منصور طوسی (یا شعر او) ۱۰۴۰
- دیوان منصور منطقی ۱۰۴۰
- دیوان منصور نائینی (یا شعر او) ۱۰۴۰
- دیوان منصور هروی (یا شعر او) ۱۰۴۰
- دیوان منصور هندی (یا شعر او) ۱۰۴۰
- دیوان منطقی رازی ۱۰۴۰
- دیوان منظور خوانساری ۱۰۴۱
- دیوان منعم اصفهانی - سفره منعم ۱۰۴۱
- دیوان منعم اکبرآبادی (یا شعر او) ۱۰۴۱
- دیوان منعم بخاری (یا شعر او) ۱۰۴۱
- دیوان منعم تبریزی (یا شعر او) ۱۰۴۱
- دیوان منعم رامپوری (یا شعر او) ۱۰۴۱
- دیوان منعم شیرازی (یا شعر او) ۱۰۴۱
- دیوان منعم شیرازی (یا شعر او) ۱۰۴۱

- دیوان منعم لاهوری (یا شعر او) ----- ۱۰۴۱
- دیوان منعم مرادآبادی ----- ۱۰۴۱
- دیوان منوچهر خان لر (یا شعر او) ----- ۱۰۴۲
- دیوان منوچهر پراوی ----- ۱۰۴۲
- دیوان منوچهری دامغانی ----- ۱۰۴۲
- دیوان منوّر دهلوی (یا شعر او) ----- ۱۰۴۲
- دیوان منوّر رازی (یا شعر او) ----- ۱۰۴۲
- دیوان منوّر علی شاه شهرکردی ----- ۱۰۴۲
- دیوان منوّر علی شاه (یا شعر او) ----- ۱۰۴۲
- دیوان منهی تهرانی (یا شعر او) ----- ۱۰۴۲
- دیوان منهی زواره ای (یا شعر او) ----- ۱۰۴۲
- دیوان منیر اصفهانی (یا شعر او) ----- ۱۰۴۳
- دیوان منیر بخاری (یا شعر او) ----- ۱۰۴۳
- دیوان منیر دزفولی ----- ۱۰۴۳
- دیوان منیر دهلوی (یا شعر او) ----- ۱۰۴۳
- دیوان منیر طاهّا ----- ۱۰۴۳
- دیوان منیر کرمانی (یا شعر او) ----- ۱۰۴۳
- دیوان منیر لاهوری ----- ۱۰۴۳
- دیوان منیر طالقانی (یا شعر او) ----- ۱۰۴۳
- دیوان منیری (یا شعر او) ----- ۱۰۴۳
- دیوان مّواج (یا شعر او) ----- ۱۰۴۳
- دیوان موافق اصفهانی (یا شعر او) ----- ۱۰۴۳
- دیوان موالی اصفهانی (یا شعر او) ----- ۱۰۴۴
- دیوان موالی تونی (یا شعر او) ----- ۱۰۴۴
- دیوان موالی ترکمان (یا شعر او) ----- ۱۰۴۴
- دیوان موالی کشمیری (یا شعر او) ----- ۱۰۴۴

- دیوان مؤبد آذربایجانی (یا شعر او) ۱۰۴۴
- دیوان مؤبد کاشانی-هنایش خرد ۱۰۴۴
- دیوان مؤتمن الملک انصاری (یا شعر او) ۱۰۴۴
- دیوان موجد اصفهانی (یا شعر او) ۱۰۴۵
- دیوان موجد بلگرامی (یا شعر او) ۱۰۴۵
- دیوان موجد شیرازی (یا شعر او) ۱۰۴۵
- دیوان موجد کلکته ای (یا شعر او) ۱۰۴۵
- دیوان موجد همدانی (یا شعر او) ۱۰۴۵
- دیوان موجد (یا شعر او) ۱۰۴۵
- دیوان موجی اهری (یا شعر او) ۱۰۴۵
- دیوان موجی بدخشانی ۱۰۴۵
- دیوان موجی گرجی (یا شعر او) ۱۰۴۵
- دیوان مودود چشتی (یا شعر او) ۱۰۴۵
- دیوان مؤذن خراسانی ۱۰۴۵
- دیوان موزون اصفهانی ۱۰۴۶
- دیوان موزون الملک تبریزی (یا شعر او) ۱۰۴۶
- دیوان موزون سمرقندی ۱۰۴۶
- دیوان موزون ناگوری (یا شعر او) ۱۰۴۶
- دیوان موسوی خواب بین (یا شعر او) ۱۰۴۶
- دیوان موسوی خوانساری ۱۰۴۶
- دیوان موسوی مشهدی ۱۰۴۶
- دیوان موسوی مشهدی (یا شعر او) ۱۰۴۷
- دیوان موسی الاحسانی ۱۰۴۷
- دیوان موسی الحرفوشی ۱۰۴۷
- دیوان موسی سیفی (یا شعر او) ۱۰۴۷
- دیوان موسی الطالقانی ۱۰۴۷

- ۱۰۴۷ ----- دیوان موسی‌العاملی
- ۱۰۴۷ ----- دیوان موسی‌العاملی
- ۱۰۴۷ ----- دیوان موسی‌العاملی
- ۱۰۴۷ ----- دیوان موسی‌التقدی
- ۱۰۴۷ ----- دیوان موسی‌همدانی (یا شعر او)
- ۱۰۴۷ ----- دیوان مولاداده
- ۱۰۴۸ ----- دیوان مولای اصفهانی (یا شعر او)
- ۱۰۴۸ ----- دیوان مولای اصفهانی (یا شعر او)
- ۱۰۴۸ ----- دیوان مؤلف الدوله
- ۱۰۴۸ ----- دیوان مولوی بخاری (یا شعر او)
- ۱۰۴۸ ----- دیوان مولوی رومی
- ۱۰۴۹ ----- دیوان مولوی گیلانی
- ۱۰۴۹ ----- دیوان مؤمن ابرقوهی (یا شعر او)
- ۱۰۴۹ ----- دیوان مؤمن استرآبادی (یا شعر او)
- ۱۰۴۹ ----- دیوان مؤمن اصفهانی (یا شعر او)
- ۱۰۴۹ ----- دیوان مؤمن اصفهانی (یا شعر او)
- ۱۰۴۹ ----- دیوان مؤمن ترکمان (یا شعر او)
- ۱۰۴۹ ----- دیوان مؤمن تونی (یا شعر او)
- ۱۰۴۹ ----- دیوان مؤمن جزائری
- ۱۰۵۰ ----- دیوان مؤمنی استرآبادی (یا شعر او)
- ۱۰۵۰ ----- دیوان مونس اصفهانی (یا شعر او)
- ۱۰۵۰ ----- دیوان مونس بارفروشی (یا شعر او)
- ۱۰۵۰ ----- دیوان مونس بهوپالی (یا شعر او)
- ۱۰۵۰ ----- دیوان مونس بخاری (یا شعر او)
- ۱۰۵۰ ----- دیوان مونس شوشتری (یا شعر او)
- ۱۰۵۰ ----- دیوان مونس شیرازی

- ۱۰۵۰ ----- دیوان مونس هندی
- ۱۰۵۰ ----- دیوان مؤید
- ۱۰۵۰ ----- دیوان المؤید بالله
- ۱۰۵۱ ----- دیوان مؤید التولیه
- ۱۰۵۱ ----- دیوان مؤید دیوانه (یا شعر او)
- ۱۰۵۱ ----- دیوان مؤید شولستانی (یا شعر او)
- ۱۰۵۱ ----- دیوان المؤید فی الدین
- ۱۰۵۱ ----- دیوان مؤید مهنه (یا شعر او)
- ۱۰۵۱ ----- دیوان مؤید نسفی
- ۱۰۵۱ ----- دیوان مؤیدی
- ۱۰۵۱ ----- دیوان مهتاب
- ۱۰۵۱ ----- دیوان مهجور اصفهانی (یا شعر او)
- ۱۰۵۲ ----- دیوان مهجور تبریزی (یا شعر او)
- ۱۰۵۲ ----- دیوان مهجور شیرازی
- ۱۰۵۳ ----- دیوان مهدی خوئی (یا شعر او)
- ۱۰۵۳ ----- دیوان مهدی رازی (یا شعر او)
- ۱۰۵۳ ----- دیوان مهدی صدر
- ۱۰۵۳ ----- دیوان مهدی فتح آبادی (یا شعر او)
- ۱۰۵۳ ----- دیوان مهدی القزوینی
- ۱۰۵۳ ----- دیوان مهدی قزوینی (یا شعر او)
- ۱۰۵۳ ----- دیوان مهدی قادیانی (یا شعر او)
- ۱۰۵۳ ----- دیوان مهدی القطیفی
- ۱۰۵۳ ----- دیوان مهدی قمشه ای
- ۱۰۵۴ ----- دیوان مهری عرب (یا شعر او)
- ۱۰۵۴ ----- دیوان مهری مشهدی (یا شعر او)
- ۱۰۵۴ ----- دیوان مهری هروی

- دیوان مهستی گنجوی ۱۰۵۴
- دیوان المهلبی (او شعره) ۱۰۵۴
- دیوان مهمی تبریزی (یا شعر او) ۱۰۵۴
- دیوان مهندس دستگردی ۱۰۵۴
- دیوان مهیار ۱۰۵۴
- دیوان مهین اصفهانی ۱۰۵۴
- دیوان مهین خطاط ۱۰۵۴
- دیوان مهین دارائی ۱۰۵۵
- دیوان میثمی عراقی ۱۰۵۵
- دیوان میر اکبرآبادی ۱۰۵۵
- دیوان میر تربتی (یا شعر او) ۱۰۵۵
- دیوان میر حسینی ۱۰۵۵
- دیوان میرزا جان باغتوی (یا شعر او) ۱۰۵۶
- دیوان میرزای شیروانی (یا شعر او) ۱۰۵۶
- دیوان میرزای فیض آبادی (یا شعر او) ۱۰۵۶
- دیوان میرزای همدانی (یا شعر او) ۱۰۵۶
- دیوان میرزائی ساوجی (یا شعر او) ۱۰۵۶
- دیوان میر سبزواری (یا شعر او) ۱۰۵۶
- دیوان میر سیستانی (یا شعر او) ۱۰۵۶
- دیوان میر علی ۱۰۵۶
- دیوان میرم غوری (یا شعر او) ۱۰۵۷
- دیوان میرم هروی (یا شعر او) ۱۰۵۷
- دیوان میر میران قزوینی (یا شعر او) ۱۰۵۷
- دیوان میر هادی ۱۰۵۷
- دیوان میکده ۱۰۵۷
- دیوان میکش دهلوی (یا شعر او) ۱۰۵۷

- دیوان میلانی - ۱۰۵۷
- دیوان میلی تبریزی (یا شعر او) - ۱۰۵۷
- دیوان میلی حصار (یا شعر او) - ۱۰۵۷
- دیوان میلی قزوینی (یا شعر او) - ۱۰۵۷
- دیوان میلی هروی - ۱۰۵۸
- دیوان میمنت کشمیری (یا شعر او) - ۱۰۵۸
- دیوان مینای افشار (یا شعر او) - ۱۰۵۸
- دیوان مینای زند - ۱۰۵۸
- دیوان مینوی شیرازی (یا شعر او) - ۱۰۵۸
- دیوان مینوی همدانی (یا شعر او) - ۱۰۵۸
- دیوان التائلی - ۱۰۵۸
- دیوان التابغه الجعدی - ۱۰۵۸
- دیوان التابغه الذبانی - ۱۰۵۸
- دیوان ناجی اندجانی (یا شعر او) - ۱۰۵۸
- دیوان ناجی اردوبادی (یا شعر او) - ۱۰۵۹
- دیوان ناجی تبریزی (یا شعر او) - ۱۰۶۰
- دیوان ناجی تبریزی (یا شعر او) - ۱۰۶۰
- دیوان ناجی خوانساری (یا شعر او) - ۱۰۶۰
- دیوان ناجی شوشتری (یا شعر او) - ۱۰۶۰
- دیوان ناجی قزوینی - ۱۰۶۰
- دیوان ناجی لاهیجی (یا شعر او) - ۱۰۶۰
- دیوان ناجی مشهدی (یا شعر او) - ۱۰۶۰
- دیوان ناخدای شیرازی - ۱۰۶۰
- دیوان ناخدای یزدی (یا شعر او) - ۱۰۶۰
- دیوان نادرپور - ۱۰۶۰
- دیوان نادر تبریزی (یا شعر او) - ۱۰۶۰

- دیوان نادر دامغانی (یا شعر او) ----- ۱۰۶۱
- دیوان نادر شیرازی (یا شعر او) ----- ۱۰۶۱
- دیوان نادر علیشاه ----- ۱۰۶۱
- دیوان نادر قاجار (یا شعر او) ----- ۱۰۶۱
- دیوان نادر مازندرانی (یا شعر او) ----- ۱۰۶۱
- دیوان نادری ----- ۱۰۶۱
- دیوان نادری ----- ۱۰۶۱
- دیوان نادری افشار (یا شعر او) ----- ۱۰۶۲
- دیوان نادری بخارائی (یا شعر او) ----- ۱۰۶۲
- دیوان نادری بغدادی (یا شعر او) ----- ۱۰۶۲
- دیوان نادری ترشیزی (یا شعر او) ----- ۱۰۶۲
- دیوان نادری سمرقندی (یا شعر او) ----- ۱۰۶۲
- دیوان نادری سیالکوتی (یا شعر او) ----- ۱۰۶۲
- دیوان نادری شوشتری (یا شعر او) ----- ۱۰۶۲
- دیوان نادری کازرونی (یا شعر او) ----- ۱۰۶۲
- دیوان نادری مروزی (یا شعر او) ----- ۱۰۶۲
- دیوان نادری مشهدی (یا شعر او) ----- ۱۰۶۲
- دیوان نادری هروی (یا شعر او) ----- ۱۰۶۲
- دیوان نادعلی اصفهانی (یا شعر او) ----- ۱۰۶۳
- دیوان نادم جاجرمی ----- ۱۰۶۳
- دیوان نادم شفیعی-دیوان گلشن حسینی ----- ۱۰۶۳
- دیوان نادم لاهیجی ----- ۱۰۶۳
- دیوان نادم لکهنوی (یا شعر او) ----- ۱۰۶۳
- دیوان نادم هروی (یا شعر او) ----- ۱۰۶۳
- دیوان نادمی اصفهانی (یا شعر او) ----- ۱۰۶۳
- دیوان نارنجی (یا شعر او) ----- ۱۰۶۳

- دیوان نازک الملائکه ۱۰۶۳
- دیوان نازکی استرآبادی (یا شعر او) ۱۰۶۴
- دیوان نازکی تبریزی (یا شعر او) ۱۰۶۴
- دیوان نازکی خراسانی (یا شعر او) ۱۰۶۴
- دیوان نازکی مراغی (یا شعر او) ۱۰۶۴
- دیوان نازکی نهاوندی (یا شعر او) ۱۰۶۴
- دیوان نازکی همدانی (یا شعر او) ۱۰۶۴
- دیوان نازنینی سبزواری (یا شعر او) ۱۰۶۴
- دیوان ناسخ قاجار ۱۰۶۴
- دیوان ناسخ لکهنوی (یا شعر او) ۱۰۶۴
- دیوان ناشی ۱۰۶۴
- دیوان ناصح بروجردی (یا شعر او) ۱۰۶۵
- دیوان ناصح تهرانی (یا شعر او) ۱۰۶۵
- دیوان ناصح دهخوارقانی ۱۰۶۵
- دیوان ناصح قمشه ای (یا شعر او) ۱۰۶۵
- دیوان ناصحی (یا شعر او) ۱۰۶۵
- دیوان ناصحی بدایونی (یا شعر او) ۱۰۶۵
- دیوان ناصر ۱۰۶۵
- دیوان ناصر اصفهانی (یا شعر او) ۱۰۶۵
- دیوان ناصر بجه ای (یا شعر او) ۱۰۶۶
- دیوان ناصر بخارائی ۱۰۶۶
- دیوان ناصر بخارائی (یا شعر او) ۱۰۶۶
- دیوان ناصر بنارسی ۱۰۶۶
- دیوان ناصر بنگالی ۱۰۶۶
- دیوان ناصر ترمذی (یا شعر او) ۱۰۶۶
- دیوان ناصر حیدرآبادی ۱۰۶۶

- دیوان ناصر حسین ----- ۱۰۶۶
- دیوان ناصر خسرو ----- ۱۰۶۶
- دیوان ناصر الخطّی ----- ۱۰۶۶
- دیوان ناصر دولت آبادی ----- ۱۰۶۷
- دیوان ناصر دهلوی (یا شعر او) ----- ۱۰۶۷
- دیوان ناصر الدین شاه قاجار ----- ۱۰۶۷
- دیوان ناصر الدین عین الملک (یا شعر او) ----- ۱۰۶۷
- دیوان ناصر رامپوری (یا شعر او) ----- ۱۰۶۷
- دیوان ناصر سجزی (یا شعر او) ----- ۱۰۶۷
- دیوان ناصر سمرقندی (یا شعر او) ----- ۱۰۶۷
- دیوان ناصر سهرندی ----- ۱۰۶۷
- دیوان ناصر شهید ----- ۱۰۶۸
- دیوان ناطق دنبلی (یا شعر او) ----- ۱۰۶۹
- دیوان ناطق دهلوی (یا شعر او) ----- ۱۰۶۹
- دیوان ناطق شیرازی (یا شعر او) ----- ۱۰۶۹
- دیوان ناطق شیرازی ----- ۱۰۶۹
- دیوان ناطق کاشانی (یا شعر او) ----- ۱۰۶۹
- دیوان ناطق کرمانی - جوهر معظّم ----- ۱۰۶۹
- دیوان ناطق کشمیری (یا شعر او) ----- ۱۰۶۹
- دیوان ناطق کوهپایه ای ----- ۱۰۶۹
- دیوان ناطق لاهوری (یا شعر او) ----- ۱۰۶۹
- دیوان ناطق مکرانی ----- ۱۰۶۹
- دیوان ناظر گیلانی (یا شعر او) ----- ۱۰۷۱
- دیوان ناظر مازندرانی ----- ۱۰۷۱
- دیوان ناظری مشهدی (یا شعر او) ----- ۱۰۷۱
- دیوان ناظم ایروانی ----- ۱۰۷۱

- دیوان ناظم بختیاری - ۱۰۷۱
- دیوان ناظم بنارسی (یا شعر او) - ۱۰۷۱
- دیوان ناظم تبریزی - ۱۰۷۱
- دیوان ناظم دکنی (یا شعر او) - ۱۰۷۱
- دیوان ناظم سبزواری (یا شعر او) - ۱۰۷۱
- دیوان ناظم شیرازی (یا شعر او) - ۱۰۷۱
- دیوان ناظم شیرازی (یا شعر او) - ۱۰۷۱
- دیوان ناظم صابونی - ۱۰۷۲
- دیوان ناظم کرمانی (یا شعر او) - ۱۰۷۲
- دیوان ناظم کرمانی (یا شعر او) - ۱۰۷۲
- دیوان ناظم گلپایگانی - ۱۰۷۲
- دیوان ناظم هروی - ۱۰۷۲
- دیوان ناظم یزدی (یا شعر او) - ۱۰۷۲
- دیوان ناظمی (یا شعر او) - ۱۰۷۲
- دیوان نافذ بروجردی - سرور العاشقین - ۱۰۷۳
- دیوان نافع قمی - ۱۰۷۳
- دیوان ناقد هروی (یا شعر او) - ۱۰۷۳
- دیوان ناکام بخارائی (یا شعر او) - ۱۰۷۳
- دیوان نالان لکهنوی (یا شعر او) - ۱۰۷۳
- دیوان نالۀ بغدادی (یا شعر او) - ۱۰۷۳
- دیوان نالۀ شیرازی - ۱۰۷۳
- دیوان نامی ابهری (یا شعر او) - ۱۰۷۳
- دیوان نامی اسفزاری - ۱۰۷۳
- دیوان نامی سبزواری (یا شعر او) - ۱۰۷۴
- دیوان نامی شمسلی (یا شعر او) - ۱۰۷۴
- دیوان نامی طهرانی - ۱۰۷۴

- دیوان نثار گرمروندی ۱۰۷۵
- دیوان نثاری اصفهانی (یا شعر او) ۱۰۷۵
- دیوان نثاری بخارائی ۱۰۷۵
- دیوان نثاری تبریزی ۱۰۷۵
- دیوان نثاری تونی ۱۰۷۵
- دیوان نثاری جلایری (یا شعر او) ۱۰۷۵
- دیوان النثر ۱۰۷۵
- دیوان النثر ۱۰۷۵
- دیوان نثری گیلانی ۱۰۷۵
- دیوان نجابت بهونگامی (یا شعر او) ۱۰۷۵
- دیوان نجابت لاهوری (یا شعر او) ۱۰۷۶
- دیوان نجات اصفهانی (یا شعر او) ۱۰۷۶
- دیوان نجات تبریزی ۱۰۷۶
- دیوان نجات قمی ۱۰۷۶
- دیوان نجائی استرآبادی (یا شعر او) ۱۰۷۶
- دیوان نجائی بافقی (یا شعر او) ۱۰۷۶
- دیوان نجائی بخاری (یا شعر او) ۱۰۷۶
- دیوان نجائی تبریزی خیابانی (یا شعر او) ۱۰۷۷
- دیوان نجائی تهرانی ۱۰۷۷
- دیوان نجائی رومی (یا شعر او) ۱۰۷۷
- دیوان نجائی شیرازی (یا شعر او) ۱۰۷۷
- دیوان نجائی نیشابوری (یا شعر او) ۱۰۷۷
- دیوان نجار اراکی ۱۰۷۷
- دیوان نجار ساغرچی (یا شعر او) ۱۰۷۷
- دیوان نجاری سمرقندی (یا شعر او) ۱۰۷۷
- دیوان النجاشی (او شعره) ۱۰۷۷

- دیوان نجاشی ۱۰۷۷
- دیوان نجدی یزدی (یا شعر او) ۱۰۷۸
- دیوان نجف اصفهانی (یا شعر او) ۱۰۷۸
- دیوان نجف شاه جهان آبادی ۱۰۷۸
- دیوان نجفقلی خان زنگنه ۱۰۷۸
- دیوان نجف لکهنوی (یا شعر او) ۱۰۷۸
- دیوان نجفی الله آبادی (یا شعر او) ۱۰۷۸
- دیوان نجم آبادی ۱۰۷۸
- دیوان نجم اصفهانی (یا شعر او) ۱۰۷۸
- دیوان نجم رازی ۱۰۷۹
- دیوان نجم ساوجی (یا شعر او) ۱۰۷۹
- دیوان نجم سمنانی (یا شعر او) ۱۰۷۹
- دیوان نجم شوشتری (یا شعر او) ۱۰۷۹
- دیوان نجم کبری ۱۰۷۹
- دیوان نجم کرمانی (یا شعر او) ۱۰۷۹
- دیوان نجمی (یا شعر او) ۱۰۷۹
- دیوان نجمی اصفهانی (یا شعر او) ۱۰۷۹
- دیوان نجمی اصفهانی ۱۰۷۹
- دیوان نجمی شیروانی (یا شعر او) ۱۰۷۹
- دیوان نجمی کشمیری (یا شعر او) ۱۰۸۰
- دیوان نجمی مشهدی (یا شعر او) ۱۰۸۰
- دیوان نجومی کاشانی (یا شعر او) ۱۰۸۰
- دیوان نجومی هروی (یا شعر او) ۱۰۸۰
- دیوان نجیب ۱۰۸۰
- دیوان نجیب استرآبادی (یا شعر او) ۱۰۸۰
- دیوان نجیب ترمذی (یا شعر او) ۱۰۸۰

- دیوان نجیب الدین العاملی - - - - - ۱۰۸۰
- دیوان نجیب شیرازی (یا شعر او) - - - - - ۱۰۸۱
- دیوان نجیب کاشانی (یا شعر او) - - - - - ۱۰۸۱
- دیوان نجیب گلپایگانی - - - - - ۱۰۸۱
- دیوان نجیب لنجانی (یا شعر او) - - - - - ۱۰۸۱
- دیوان التّحوی - - - - - ۱۰۸۱
- دیوان نحوی کشمیری (یا شعر او) - - - - - ۱۰۸۱
- دیوان نحیف شاملو (یا شعر او) - - - - - ۱۰۸۱
- دیوان نخشی بدایونی - - - - - ۱۰۸۱
- دیوان نخلی بخارائی (یا شعر او) - - - - - ۱۰۸۱
- دیوان ندائی سمرقندی - - - - - ۱۰۸۱
- دیوان ندائی کاشغری - - - - - ۱۰۸۱
- دیوان ندائی گیلانی (یا شعر او) - - - - - ۱۰۸۲
- دیوان ندائی هروی (یا شعر او) - - - - - ۱۰۸۲
- دیوان ندائی یزدی - - - - - ۱۰۸۲
- دیوان ندرت تهانیسری (یا شعر او) - - - - - ۱۰۸۲
- دیوان ندیم اصفهانی (یا شعر او) - - - - - ۱۰۸۲
- دیوان ندیم دهلوی (یا شعر او) - - - - - ۱۰۸۲
- دیوان ندیم شیرازی - - - - - ۱۰۸۲
- دیوان ندیم کشمیری (یا شعر او) - - - - - ۱۰۸۳
- دیوان ندیم لکهنوی (یا شعر او) - - - - - ۱۰۸۳
- دیوان ندیم مازندرانی (یا شعر او) - - - - - ۱۰۸۳
- دیوان ندیم مشهدی - - - - - ۱۰۸۳
- دیوان ندیم هندی (یا شعر او) - - - - - ۱۰۸۳
- دیوان ندیمی اصفهانی (یا شعر او) - - - - - ۱۰۸۳
- دیوان ندیمی بلخی (یا شعر او) - - - - - ۱۰۸۳

- دیوان ندیمی نقاره چی (یا شعر او) ----- ۱۰۸۳
- دیوان نذری شاملو (یا شعر او) ----- ۱۰۸۳
- دیوان نذری کاشی (یا شعر او) ----- ۱۰۸۳
- دیوان نذیر خیرآبادی (یا شعر او) ----- ۱۰۸۳
- دیوان نذیر لکهنوی (یا شعر او) ----- ۱۰۸۴
- دیوان نراقی ----- ۱۰۸۴
- دیوان نزهت اصفهانی (یا شعر او) ----- ۱۰۸۵
- دیوان نزهت دامغانی (یا شعر او) ----- ۱۰۸۵
- دیوان نزهت کشمیری (یا شعر او) ----- ۱۰۸۵
- دیوان نزهت لکهنوی (یا شعر او) ----- ۱۰۸۵
- دیوان نزهتی (یا شعر او) ----- ۱۰۸۵
- دیوان نژاد گرچی (یا شعر او) ----- ۱۰۸۵
- دیوان نساء نسائی (یا شعر او) ----- ۱۰۸۵
- دیوان نسائی ----- ۱۰۸۵
- دیوان النسب ----- ۱۰۸۵
- دیوان نسبت شوشتری (یا شعر او) ----- ۱۰۸۵
- دیوان نسبت نیریزی (یا شعر او) ----- ۱۰۸۶
- دیوان نسبتی تانیسری (یا شعر او) ----- ۱۰۸۶
- دیوان نسبتی مشهدی (یا شعر او) ----- ۱۰۸۶
- دیوان نسودی تبریزی ----- ۱۰۸۶
- دیوان نسیم اردکانی ----- ۱۰۸۶
- دیوان نسیم امروھی ----- ۱۰۸۶
- دیوان نسیم دستگردی ----- ۱۰۸۶
- دیوان نسیم شاملو (یا شعر او) ----- ۱۰۸۷
- دیوان نسیم شاه جهان آبادی (یا شعر او) ----- ۱۰۸۷
- دیوان نسیم شمال ----- ۱۰۸۷

- دیوان نسیم غازی پوری (یا شعر او) ----- ۱۰۸۷
- دیوان نسیمی شیرازی ----- ۱۰۸۷
- دیوان نسیمی فرخاری (یا شعر او) ----- ۱۰۸۷
- دیوان نسیمی هروی ----- ۱۰۸۷
- دیوان نسیمی همدانی (یا شعر او) ----- ۱۰۸۷
- دیوان نشاء تبریزی ----- ۱۰۸۷
- دیوان نشاط اصفهانی (یا شعر او) ----- ۱۰۸۸
- دیوان نشاط اصفهانی ----- ۱۰۸۸
- دیوان نشاط دهلوی (یا شعر او) ----- ۱۰۸۸
- دیوان نشاط قمی (یا شعر او) ----- ۱۰۸۸
- دیوان نشاط مشهدی (یا شعر او) ----- ۱۰۸۸
- دیوان نشاط هندی ----- ۱۰۸۸
- دیوان نشاطی دماوندی ----- ۱۰۸۸
- دیوان نشاطی دهلوی (یا شعر او) ----- ۱۰۸۹
- دیوان نشاطی شوشتری (یا شعر او) ----- ۱۰۸۹
- دیوان نشاطی گرجی ----- ۱۰۸۹
- دیوان نشاطی هزار جریبی ----- ۱۰۸۹
- دیوان نشانی دهلوی (یا شعر او) ----- ۱۰۸۹
- دیوان نشانی شیروانی (یا شعر او) ----- ۱۰۸۹
- دیوان نصرآبادی ----- ۱۰۸۹
- دیوان نصر اودی (اودهی) ----- ۱۰۸۹
- دیوان نصرت اردبیلی ----- ۱۰۸۹
- دیوان نصرت ترشیزی (یا شعر او) ----- ۱۰۸۹
- دیوان نصرت خراسانی ----- ۱۰۹۰
- دیوان نصرت دکنی (یا شعر او) ----- ۱۰۹۰
- دیوان نصرت دهلوی (یا شعر او) ----- ۱۰۹۰

- دیوان نصرت رحمانی ۱۰۹۰
- دیوان نصرت سیالکوٹی ۱۰۹۰
- دیوان نصرت طالشی ۱۰۹۰
- دیوان نصرت علی شاه ۱۰۹۰
- دیوان نصرت مشہدی (یا شعر او) ۱۰۹۰
- دیوان نصرتی اصفہانی (یا شعر او) ۱۰۹۱
- دیوان نصرتی گیلانی (یا شعر او) ۱۰۹۱
- دیوان نصرتی ہندی ۱۰۹۱
- دیوان نصر شکارپوری (یا شعر او) ۱۰۹۱
- دیوان نصر شیرازی ۱۰۹۱
- دیوان نصر اللہ تقوی ۱۰۹۱
- دیوان نصر اللہ خان قراگوزلو (یا شعر او) ۱۰۹۱
- دیوان نصر اللہ شیرازی (یا شعر او) ۱۰۹۱
- دیوان نصر اللہ المدرس ۱۰۹۱
- دیوان نصیب اصفہانی (یا شعر او) ۱۰۹۱
- دیوان نصیب اصفہانی (یا شعر او) ۱۰۹۱
- دیوان نصیب رازی (یا شعر او) ۱۰۹۲
- دیوان نصیب سبزواری (یا شعر او) ۱۰۹۲
- دیوان نصیب شاه (یا شعر او) ۱۰۹۲
- دیوان نصیب قزوینی (یا شعر او) ۱۰۹۲
- دیوان نصیبی شیرازی (یا شعر او) ۱۰۹۲
- دیوان نصیبی کرمانشاهی (یا شعر او) ۱۰۹۲
- دیوان نصیبی گیلانی ۱۰۹۲
- دیوان نصیبی یزدی ۱۰۹۲
- دیوان نصیر اصفہانی (یا شعر او) ۱۰۹۳
- دیوان نصیر اصفہانی ۱۰۹۳

- دیوان نصیر بدخشانی (یا شعر او) ۱۰۹۳
- دیوان نصیر بروجردی (یا شعر او) ۱۰۹۳
- دیوان نصیر تبریزی (یا شعر او) ۱۰۹۳
- دیوان نصیر تنکابنی (یا شعر او) ۱۰۹۳
- دیوان نصیر دهلوی (یا شعر او) ۱۰۹۳
- دیوان نصیر سرخسی (یا شعر او) ۱۰۹۳
- دیوان نصیر سیستانی (یا شعر او) ۱۰۹۳
- دیوان نصیر شیرازی (یا شعر او) ۱۰۹۳
- دیوان نصیر الدین طوسی ۱۰۹۳
- دیوان نصیری شیرازی ۱۰۹۵
- دیوان نصیری کرمانی (یا شعر او) ۱۰۹۵
- دیوان نصیری هندی (یا شعر او) ۱۰۹۵
- دیوان نطقی استرآبادی (یا شعر او) ۱۰۹۵
- دیوان نطقی بافقی (یا شعر او) ۱۰۹۵
- دیوان نطقی تبریزی (یا شعر او) ۱۰۹۵
- دیوان نطقی شیرازی (یا شعر او) ۱۰۹۵
- دیوان نطقی نیشابوری (یا شعر او) ۱۰۹۵
- دیوان نظام استرآبادی ۱۰۹۵
- دیوان نظام اسکوئی (یا شعر او) ۱۰۹۵
- دیوان نظام اصفهانی (یا شعر او) ۱۰۹۵
- دیوان نظام اعرج (یا شعر او) ۱۰۹۶
- دیوان نظام افشار ۱۰۹۶
- دیوان نظام تبریزی-دیوان رضوی ۱۰۹۶
- دیوان نظام تفرشی (یا شعر او) ۱۰۹۶
- دیوان نظام تویسرکانی (یا شعر او) ۱۰۹۶
- دیوان نظام جامی (یا شعر او) ۱۰۹۶

- دیوان نظام خوانساری (یا شعر او) ۱۰۹۶
- دیوان نظام دستغیب ۱۰۹۶
- دیوان نظام دشتکی (یا شعر او) ۱۰۹۷
- دیوان نظام دهلوی ۱۰۹۷
- دیوان نظام هروی (یا شعر او) ۱۰۹۸
- دیوان نظامی بلند شهری ۱۰۹۸
- دیوان نظامی تبریزی ۱۰۹۸
- دیوان نظامی خطاط ۱۰۹۸
- دیوان نظامی عروضی (یا شعر او) ۱۰۹۸
- دیوان نظامی قهستانی ۱۰۹۸
- دیوان نظامی گنجوی ۱۰۹۸
- دیوان نظر علی شاه (یا شعر او) ۱۰۹۸
- دیوان نظر قمشه ای ۱۰۹۹
- دیوان نظر لکهنوی (یا شعر او) ۱۰۹۹
- دیوان نظامی اصفهانی (یا شعر او) ۱۰۹۹
- دیوان نظامی الله آبادی (یا شعر او) ۱۰۹۹
- دیوان نظامی بلخی (یا شعر او) ۱۰۹۹
- دیوان نظامی بهبهانی (یا شعر او) ۱۰۹۹
- دیوان نظامی تبریزی ۱۰۹۹
- دیوان نظامی تهرانی ۱۰۹۹
- دیوان نظامی خراسانی (یا شعر او) ۱۱۰۰
- دیوان نظامی هروی (یا شعر او) ۱۱۰۰
- دیوان نظیر اکبرآبادی ۱۱۰۰
- دیوان نظیر الدین (یا شعر او) ۱۱۰۰
- دیوان نظیر زنگنه (یا شعر او) ۱۱۰۰
- دیوان نظیر مشهدی (یا شعر او) ۱۱۰۰

- دیوان نظیری قمی (یا شعر او) ----- ۱۱۰۰
- دیوان نظیری نیشابوری ----- ۱۱۰۰
- دیوان نظیم بخارائی ----- ۱۱۰۰
- دیوان التعمان الحلی ----- ۱۱۰۰
- دیوان التعمان المغربی ----- ۱۱۰۰
- دیوان نعمانی ----- ۱۱۰۱
- دیوان نعمت خراسانی (یا شعر او) ----- ۱۱۰۱
- دیوان نعمت شیرازی ----- ۱۱۰۱
- دیوان نعمت گنابادی (یا شعر او) ----- ۱۱۰۲
- دیوان نعمت الله ولی ----- ۱۱۰۲
- دیوان نعمت نارنولی (یا شعر او) ----- ۱۱۰۲
- دیوان نعمتی کاشانی ----- ۱۱۰۲
- دیوان نعیم سمرقندی (یا شعر او) ----- ۱۱۰۲
- دیوان نعیم شیرازی (یا شعر او) ----- ۱۱۰۲
- دیوان نعیم قمی (یا شعر او) ----- ۱۱۰۲
- دیوان نعیمی استرابادی ----- ۱۱۰۲
- دیوان نعیمی هروی (یا شعر او) ----- ۱۱۰۲
- دیوان نغز مازندرانی (یا شعر او) ----- ۱۱۰۲
- دیوان نغمه خراسانی (یا شعر او) ----- ۱۱۰۳
- دیوان نغمه مازندرانی (یا شعر او) ----- ۱۱۰۳
- دیوان نفیس قزوینی (یا شعر او) ----- ۱۱۰۳
- دیوان نفیس لکهنوی ----- ۱۱۰۳
- دیوان نفیسی تهرانی ----- ۱۱۰۳
- دیوان نفیسی کاشانی (یا شعر او) ----- ۱۱۰۳
- دیوان نقار کشمیری (یا شعر او) ----- ۱۱۰۳
- دیوان نقاش ----- ۱۱۰۳

- دیوان نقاش اصفهانی ----- ۱۱۰۳
- دیوان نقاش شیرازی (یا شعر او) ----- ۱۱۰۴
- دیوان نقاش قزوینی ----- ۱۱۰۴
- دیوان نقی مشهدی (یا شعر او) ----- ۱۱۰۵
- دیوان نقی ملتانی (یا شعر او) ----- ۱۱۰۵
- دیوان نقی همدانی (یا شعر او) ----- ۱۱۰۵
- دیوان نکتی لاهوری (یا شعر او) ----- ۱۱۰۵
- دیوان نکوئی هروی (یا شعر او) ----- ۱۱۰۵
- دیوان نکهت اردبیلی (یا شعر او) ----- ۱۱۰۵
- دیوان نکهت برهانپوری (یا شعر او) ----- ۱۱۰۵
- دیوان نکهت بیگدلی ----- ۱۱۰۵
- دیوان نگاه‌ی نیشابوری (یا شعر او) ----- ۱۱۰۶
- دیوان نمگانی (یا نمنگانی؟) ----- ۱۱۰۶
- دیوان نواب بنارسی (یا شعر او) ----- ۱۱۰۶
- دیوان نواب رضوی (یا شعر او) ----- ۱۱۰۶
- دیوان نواب صفا-کاروان شعر ----- ۱۱۰۶
- دیوان نواب قنوجی (یا شعر او) ----- ۱۱۰۶
- دیوان نواب یزدی (یا شعر او) ----- ۱۱۰۶
- دیوان نوازش لکهنوی (یا شعر او) ----- ۱۱۰۶
- دیوان نوای اصفهانی ----- ۱۱۰۶
- دیوان نوای بدائونی ----- ۱۱۰۶
- دیوان نوای شیرازی ----- ۱۱۰۶
- دیوان نوای کاشانی ----- ۱۱۰۷
- دیوان نوائی بافقی (یا شعر او) ----- ۱۱۰۷
- دیوان نوائی جغتائی ----- ۱۱۰۷
- دیوان نوائی خراسانی (یا شعر او) ----- ۱۱۰۷

- دیوان نوائی ذرقانی (یا شعر او) ۱۱۰۷
- دیوان نوائی شیرازی (یا شعر او) ۱۱۰۷
- دیوان نوائی طهرانی ۱۱۰۷
- دیوان نوائی کربلائی (یا شعر او) ۱۱۰۸
- دیوان نوائی مازندرانی ۱۱۰۸
- دیوان نوائی قمی (یا شعر او) ۱۱۰۸
- دیوان نوائی کاشانی (یا شعر او) ۱۱۰۸
- دیوان نوبخت ۱۱۰۸
- دیوان النوبختی ۱۱۰۸
- دیوان نوح اصفهانی (یا شعر او) ۱۱۰۸
- دیوان نوحی فریدنی (یا شعر او) ۱۱۰۸
- دیوان نور اکبرآبادی (یا شعر او) ۱۱۰۸
- دیوان نوربخش خراسانی - حقایق المحبته فی ۱۱۰۸
- دیوان نوربخش خراسانی (یا شعر او) ۱۱۰۹
- دیوان نوربخش خراسانی (یا شعر او) ۱۱۰۹
- دیوان نوربخش دهکردی ۱۱۰۹
- دیوان نور بنگالی (یا شعر او) ۱۱۰۹
- دیوان نور خراسانی (یا شعر او) ۱۱۰۹
- دیوان نور دهلوی (یا شعر او) ۱۱۰۹
- دیوان نور الدین مشعشی (یا شعر او) ۱۱۰۹
- دیوان نور الدین العاملی (او شعره) ۱۱۰۹
- دیوان نور الدین محمد زیدری (یا شعر او) ۱۱۱۰
- دیوان نور رازی (یا شعر او) ۱۱۱۰
- دیوان نور ساوجی (یا شعر او) ۱۱۱۰
- دیوان نوری تبریزی (یا شعر او) ۱۱۱۱
- دیوان نوری تبریزی ۱۱۱۱

- دیوان نوری دهلوی (یا شعر او) ۱۱۱۱
- دیوان نوری شوشتری (یا شعر او) ۱۱۱۱
- دیوان نوری لاهوری (یا شعر او) ۱۱۱۱
- دیوان نوری مازندرانی (یا شعر او) ۱۱۱۱
- دیوان نوری مازندرانی-مولودیّه ۱۱۱۱
- دیوان نوری مشهدی (یا شعر او) ۱۱۱۱
- دیوان نوری نیشابوری (یا شعر او) ۱۱۱۱
- دیوان نوری هرمزی (یا شعر او) ۱۱۱۱
- دیوان نوری هروی (یا شعر او) ۱۱۱۲
- دیوان نوش زند (یا شعر او) ۱۱۱۲
- دیوان نوشی سبزواری (یا شعر او) ۱۱۱۲
- دیوان نوعی خبوشانی ۱۱۱۲
- دیوان نوعی زاده ۱۱۱۲
- دیوان نوعی ساوجی ۱۱۱۲
- دیوان نوکی گنابادی (یا شعر او) ۱۱۱۲
- دیوان نوید اصفهانی (یا شعر او) ۱۱۱۲
- دیوان نوید اصفهانی ۱۱۱۳
- دیوان نوید الله آبادی (یا شعر او) ۱۱۱۳
- دیوان نوید خراسانی ۱۱۱۳
- دیوان نوید دهلوی (یا شعر او) ۱۱۱۳
- دیوان نوید تربتی (یا شعر او) ۱۱۱۳
- دیوان نویدی سمرقندی (یا شعر او) ۱۱۱۳
- دیوان نویدی شیرازی ۱۱۱۳
- دیوان نویدی شیرازی (یا شعر او) ۱۱۱۳
- دیوان نویدی طهرانی (یا شعر او) ۱۱۱۳
- دیوان نویدی نیشابوری ۱۱۱۳

- دیوان نهالی ----- ۱۱۱۴
- دیوان نهالی سمرقندی (یا شعر او) ----- ۱۱۱۴
- دیوان نهانی اصفهانی (یا شعر او) ----- ۱۱۱۴
- دیوان نهانی اکبرآبادی (یا شعر او) ----- ۱۱۱۴
- دیوان نهانی شیرازی (یا شعر او) ----- ۱۱۱۴
- دیوان نهانی قائنی (یا شعر او) ----- ۱۱۱۴
- دیوان نیاز بریلوی ----- ۱۱۱۴
- دیوان نیاز تبریزی (یا شعر او) ----- ۱۱۱۴
- دیوان نیاز جوشقانی ----- ۱۱۱۴
- دیوان نیاز دهلوی (یا شعر او) ----- ۱۱۱۶
- دیوان نیاز السلاطین ----- ۱۱۱۶
- دیوان تیر حیدرآبادی (یا شعر او) ----- ۱۱۱۷
- دیوان تیر دهلوی (یا شعر او) ----- ۱۱۱۷
- دیوان تیر دهلوی (یا شعر او) ----- ۱۱۱۷
- دیوان تیر شیرازی ----- ۱۱۱۷
- دیوان تیرنگ دهلوی (یا شعر او) ----- ۱۱۱۷
- دیوان تیر نوری ----- ۱۱۱۷
- دیوان تیریزی ----- ۱۱۱۷
- دیوان تیری شیرازی ----- ۱۱۱۷
- دیوان نیشان شهبهانی ----- ۱۱۱۷
- دیوان نیستانی ----- ۱۱۱۷
- دیوان نیستی تبریزی (یا شعر او) ----- ۱۱۱۸
- دیوان نیستی رازی (یا شعر او) ----- ۱۱۱۸
- دیوان النیسی ----- ۱۱۱۸
- دیوان نیکی اصفهانی (یا شعر او) ----- ۱۱۱۸
- دیوان نیما یوشیج ----- ۱۱۱۸

- دیوان نیمتاج سلماسی (یا شعر او) ۱۱۱۸
- دیوان نیهی ۱۱۱۸
- دیوان واثق رشتی (یا شعر او) ۱۱۱۹
- دیوان واثق شیرازی (یا شعر او) ۱۱۱۹
- دیوان واثق نجفی (یا شعر او) ۱۱۱۹
- دیوان واثق نیشابوری (یا شعر او) ۱۱۱۹
- دیوان واثق همدانی ۱۱۱۹
- دیوان واثقی لکهنوی (یا شعر او) ۱۱۱۹
- دیوان واثقی مشهدی (یا شعر او) ۱۱۱۹
- دیوان واثقی نیشابوری (یا شعر او) ۱۱۱۹
- دیوان واجد کابلی ۱۱۱۹
- دیوان واجد علی شاه ۱۱۱۹
- دیوان وارثی اردبیلی (یا شعر او) ۱۱۲۰
- دیوان وارثی سبزواری (یا شعر او) ۱۱۲۰
- دیوان وارد شاه جهان آبادی (یا شعر او) ۱۱۲۰
- دیوان وارد هندی (یا شعر او) ۱۱۲۰
- دیوان وارسته چکنی (یا شعر او) ۱۱۲۰
- دیوان وارسته دهلوی (یا شعر او) ۱۱۲۰
- دیوان وارسته سیالکوتی ۱۱۲۰
- دیوان وارسته فتح آبادی (یا شعر او) ۱۱۲۰
- دیوان واسطی بلگرامی (یا شعر او) ۱۱۲۰
- دیوان واشی لاهوری (یا شعر او) ۱۱۲۰
- دیوان واصب قندهاری (یا شعر او) ۱۱۲۱
- دیوان واصف کشمیری (یا شعر او) ۱۱۲۱
- دیوان واصف مشهدی ۱۱۲۱
- دیوان واصفی هروی ۱۱۲۱

- دیوان واصل کرمانی (یا شعر او) ۱۱۲۱
- دیوان واصل کشمیری (یا شعر او) ۱۱۲۱
- دیوان واصل لاهیجی (یا شعر او) ۱۱۲۱
- دیوان واصل هندی (یا شعر او) ۱۱۲۲
- دیوان واصل یزدی ۱۱۲۲
- دیوان واصلی بخاری (یا شعر او) ۱۱۲۲
- دیوان واصلی شاه جهان آبادی ۱۱۲۲
- دیوان واصلی شیرازی (یا شعر او) ۱۱۲۲
- دیوان واصلی لکهنوی (یا شعر او) ۱۱۲۲
- دیوان واصلی مروزی (یا شعر او) ۱۱۲۲
- دیوان واضح اصفهانی (یا شعر او) ۱۱۲۲
- دیوان واضح ساوجی ۱۱۲۲
- دیوان واعظ خراسانی ۱۱۲۲
- دیوان واعظ قائنی ۱۱۲۳
- دیوان وافی کشمیری (یا شعر او) ۱۱۲۴
- دیوان وافی هروی ۱۱۲۴
- دیوان والة اصفهانی (یا شعر او) ۱۱۲۵
- دیوان والة افسار ۱۱۲۵
- دیوان والة بروجردی (یا شعر او) ۱۱۲۵
- دیوان والة داغستانی ۱۱۲۵
- دیوان والة شیرازی ۱۱۲۵
- دیوان والة عجمی ۱۱۲۵
- دیوان والة کشمیری (یا شعر او) ۱۱۲۵
- دیوان والة مشهدی (یا شعر او) ۱۱۲۵
- دیوان والة هروی (یا شعر او) ۱۱۲۵
- دیوان والة همدانی (یا شعر او) ۱۱۲۵

- دیوان والهی اردبیلی (یا شعر او) ----- ۱۱۲۵
- دیوان والهی استرآبادی (یا شعر او) ----- ۱۱۲۶
- دیوان والهی بخاری (یا شعر او) ----- ۱۱۲۶
- دیوان والی قاجار (یا شعر او) ----- ۱۱۲۷
- دیوان والی کردستانی ----- ۱۱۲۷
- دیوان والیه قاجار ----- ۱۱۲۷
- دیوان الوامق (او شعره) ----- ۱۱۲۷
- دیوان وامق اصفهانی (یا شعر او) ----- ۱۱۲۷
- دیوان وامق بلگرامی (یا شعر او) ----- ۱۱۲۷
- دیوان وامق هندی (یا شعر او) ----- ۱۱۲۷
- دیوان وامق یزدی ----- ۱۱۲۷
- دیوان وامق یزدی (یا شعر او) ----- ۱۱۲۷
- دیوان واهب اصفهانی (یا شعر او) ----- ۱۱۲۷
- دیوان واهب بخارائی (یا شعر او) ----- ۱۱۲۷
- دیوان واهب قندهاری ----- ۱۱۲۸
- دیوان وجدی خراسانی ازغدی ----- ۱۱۲۹
- دیوان وجدی شیرازی (یا شعر او) ----- ۱۱۲۹
- دیوان وجدی لکهنوی ----- ۱۱۲۹
- دیوان وجدی همدانی (یا شعر او) ----- ۱۱۲۹
- دیوان وجهی اصفهانی (یا شعر او) ----- ۱۱۲۹
- دیوان وجهی اصفهانی (یا شعر او) ----- ۱۱۲۹
- دیوان وجهی تفرشی (یا شعر او) ----- ۱۱۲۹
- دیوان وجهی سنجاری (یا شعر او) ----- ۱۱۲۹
- دیوان وجیه احمدآبادی (یا شعر او) ----- ۱۱۲۹
- دیوان وجیه بهادری (یا شعر او) ----- ۱۱۲۹
- دیوان وجیه پنجایی (یا شعر او) ----- ۱۱۲۹

- دیوان وحدت سهرندی ۱۱۳۰
- دیوان وحدت شیرازی (یا شعر او) ۱۱۳۰
- دیوان وحدت قمی ۱۱۳۰
- دیوان وحدت کلهر ۱۱۳۰
- دیوان وحدت کلکته ای ۱۱۳۰
- دیوان وحدتی خراسانی (یا شعر او) ۱۱۳۰
- دیوان وحشت اردستانی ۱۱۳۰
- دیوان وحشت اصفهانی (یا شعر او) ۱۱۳۰
- دیوان وحشت بختیاری (یا شعر او) ۱۱۳۱
- دیوان وحشت تهانیسری (یا شعر او) ۱۱۳۱
- دیوان وحشت تهانیسری (یا شعر او) ۱۱۳۱
- دیوان وحشت کشمیری (یا شعر او) ۱۱۳۱
- دیوان وحشت هندی (یا شعر او) ۱۱۳۱
- دیوان وحشتی آگره ای (یا شعر او) ۱۱۳۱
- دیوان وحشتی جوشقانی --- ۱۱۳۱
- دیوان وحیدی قمی (یا شعر او) ۱۱۳۲
- دیوان وداد دهلوی (یا شعر او) ۱۱۳۲
- دیوان وداعی بلخی (یا شعر او) ۱۱۳۲
- دیوان وزیر بلگرامی (یا شعر او) ۱۱۳۲
- دیوان وزیر شاه جهان آبادی (یا شعر او) ۱۱۳۲
- دیوان وزیر لکهنوی ۱۱۳۲
- دیوان الوزير المغربي ۱۱۳۲
- دیوان وسعت سرهندی (یا شعر او) ۱۱۳۲
- دیوان وصاف شیرازی --- ۱۱۳۲
- دیوان وصفی ورامینی (یا شعر او) ۱۱۳۳
- دیوان وصفی هروی (یا شعر او) ۱۱۳۳

- دیوان وصلی اصفهانی (یا شعر او) ۱۱۳۳
- دیوان وصلی تبریزی (یا شعر او) ۱۱۳۳
- دیوان وصلی سارانی (یا شعر او) ۱۱۳۳
- دیوان وصلی شیرازی ۱۱۳۳
- دیوان وصلی طهرانی (یا شعر او) ۱۱۳۳
- دیوان وصلی هروی (یا شعر او) ۱۱۳۳
- دیوان وصی احمد ۱۱۳۳
- دیوان وطواط ۱۱۳۳
- دیوان وفا علی شاه ۱۱۳۴
- دیوان وفای شیرازی (یا شعر او) ۱۱۳۵
- دیوان وفای فراهانی ۱۱۳۵
- دیوان وفای قمی (یا شعر او) ۱۱۳۵
- دیوان وفای کاشانی ۱۱۳۵
- دیوان وفایی شوشتری ۱۱۳۶
- دیوان وفایی شیرازی (یا شعر او) ۱۱۳۶
- دیوان وفایی کرد (یا شعر او) ۱۱۳۶
- دیوان وفایی کاشغری (یا شعر او) ۱۱۳۶
- دیوان وفایی هروی ۱۱۳۶
- دیوان وفایی یزدی (یا شعر او) ۱۱۳۶
- دیوان وفی ۱۱۳۶
- دیوان وقار اورنگ آبادی ۱۱۳۶
- دیوان ولایی استرآبادی (یا شعر او) ۱۱۳۷
- دیوان ولایی دهلوی (یا شعر او) ۱۱۳۷
- دیوان ولایی سیستانی (یا شعر او) ۱۱۳۷
- دیوان ولد-دیوان سلطان ولد ۱۱۳۷
- دیوان حسین ولد ۱۱۳۷

- دیوان وهمی قتی (یا شعر او) ۱۱۳۸
- دیوان وهمی قندهاری (یا شعر او) ۱۱۳۸
- دیوان ویرانی ابدال (یا شعر او) ۱۱۳۸
- دیوان ویسی سمرقندی (یا شعر او) ۱۱۳۸
- دیوان ویسی هروی ۱۱۳۸
- دیوان هابط ۱۱۳۸
- دیوان هادی حایری (یا شعر او) ۱۱۳۹
- دیوان هادی دهلوی (یا شعر او) ۱۱۳۹
- دیوان هادی رنگرز (یا شعر او) ۱۱۳۹
- دیوان هادی شهرستانی (یا شعر او) ۱۱۳۹
- دیوان هادی شیرازی (یا شعر او) ۱۱۳۹
- دیوان هادی قزوینی (یا شعر او) ۱۱۳۹
- دیوان هادی کاشانی (یا شعر او) ۱۱۳۹
- دیوان هادی کاشانی (یا شعر او) ۱۱۳۹
- دیوان هادی مشهدی (یا شعر او) ۱۱۳۹
- دیوان هادی نائینی (یا شعر او) ۱۱۳۹
- دیوان هادی النجوی ۱۱۳۹
- دیوان هارون جوینی ۱۱۴۰
- دیوان هاشم ابرقوهی (یا شعر او) ۱۱۴۰
- دیوان هاشم ارتیمانی ۱۱۴۰
- دیوان هاشم هروی (یا شعر او) ۱۱۴۱
- دیوان هاشم هندی (یا شعر او) ۱۱۴۱
- دیوان هاشمی استرآبادی (یا شعر او) ۱۱۴۱
- دیوان هاشمی اصفهانی (یا شعر او) ۱۱۴۱
- دیوان هاشمی بخارایی ۱۱۴۱
- دیوان هاشمی دهلوی ۱۱۴۱

- دیوان هاشمی ساروی-انوار الهدی و مشکات ۱۱۴۱
- دیوان هاشمی فراهی(یا شعر او) ۱۱۴۱
- دیوان هاشمی قمی(یا شعر او) ۱۱۴۱
- دیوان هاشمی کاشانی(یا شعر او) ۱۱۴۱
- دیوان هاشمی کرمانی ۱۱۴۲
- دیوان هاشمی کوفتگر(یا شعر او) ۱۱۴۲
- دیوان هاشمی گیلانی(یا شعر او) ۱۱۴۲
- دیوان هاشمی لکهنوی(یا شعر او) ۱۱۴۲
- دیوان هاشمی همدانی(یا شعر او) ۱۱۴۲
- دیوان هاله ۱۱۴۲
- دیوان هبه الدین شهرستانی ۱۱۴۲
- دیوان هبه الله کاشی(یا شعر او) ۱۱۴۲
- دیوان هجر هندی(یا شعر او) ۱۱۴۲
- دیوان هجری افشار(یا شعر او) ۱۱۴۳
- دیوان هجری اندجانی(یا شعر او) ۱۱۴۳
- دیوان هجری تفرشی ۱۱۴۳
- دیوان هجری جامی(یا شعر او) ۱۱۴۳
- دیوان هجری دده(یا شعر او) ۱۱۴۳
- دیوان هجری رازی تهرانی ۱۱۴۳
- دیوان هجری قمی(یا شعر او) ۱۱۴۳
- دیوان هجری گنابادی(یا شعر او) ۱۱۴۳
- دیوان هجری مشهدی(یا شعر او) ۱۱۴۳
- دیوان هجری هروی(یا شعر او) ۱۱۴۳
- دیوان هدایت آشتیانی(یا شعر او) ۱۱۴۴
- دیوان هدایت اصفهانی(یا شعر او) ۱۱۴۴
- دیوان هدایت رازی ۱۱۴۴

- دیوان هدایت طبرستانی ۱۱۴۴
- دیوان هدایت کشمیری (یا شعر او) ۱۱۴۴
- دیوان هدایت مشهدی (یا شعر او) ۱۱۴۴
- دیوان هدایت نائینی (یا شعراء) ۱۱۴۴
- دیوان هدای کاشانی (یا شعر او) ۱۱۴۵
- دیوان هراتی (یا شعر او) ۱۱۴۵
- دیوان هزاره اصفهانی (یا شعر او) ۱۱۴۵
- دیوان هشترودی ۱۱۴۵
- دیوان هشیار شیرازی (یا شعر او) ۱۱۴۵
- دیوان هشیار شیرازی (یا شعر او) ۱۱۴۵
- دیوان هشیار کرد (یا شعر او) ۱۱۴۵
- دیوان هفت رنگی (یا شعر او) ۱۱۴۵
- دیوان هلاکی (یا شعر او) ۱۱۴۵
- دیوان هلاکی هروی (یا شعر او) ۱۱۴۵
- دیوان هلاکی همدانی (یا شعر او) ۱۱۴۶
- دیوان هلال قهستانی (یا شعر او) ۱۱۴۶
- دیوان هلال قزوینی (یا شعر او) ۱۱۴۶
- دیوان هلال کاشانی (یا شعر او) ۱۱۴۶
- دیوان هلالی ترک (یا شعر او) ۱۱۴۶
- دیوان هلالی چغتایی ۱۱۴۶
- دیوان هلالی سبزواری (یا شعر او) ۱۱۴۶
- دیوان هلالی قزوینی (یا شعر او) ۱۱۴۶
- دیوان هلالی قاجار (یا شعر او) ۱۱۴۷
- دیوان هلالی هروی (یا شعر او) ۱۱۴۷
- دیوان همام تبریزی ۱۱۴۷
- دیوان همام یزدی (یا شعر او) ۱۱۴۷

- دیوان همای شیرازی-شکرستان ۱۱۴۷
- دیوان همای کشمیری (یا شعر او) ۱۱۴۷
- دیوان همای مروزی ۱۱۴۷
- دیوان همایون استرآبادی (یا شعر او) ۱۱۴۷
- دیوان همایون اسفراینی ۱۱۴۷
- دیوان همایون بروجردی ۱۱۴۷
- دیوان همایون پادشاه (یا شعر او) ۱۱۴۸
- دیوان همایون فریدنی (یا شعر او) ۱۱۴۸
- دیوان همایون کرمانی ۱۱۴۸
- دیوان همایون همدانی ۱۱۴۸
- دیوان همایی آذربایجانی ۱۱۴۸
- دیوان همایی ترک (یا شعر او) ۱۱۴۸
- دیوان همایی سمرقندی (یا شعر او) ۱۱۴۹
- دیوان همایی نسوی (یا شعر او) ۱۱۴۹
- دیوان همت اردبیلی (یا شعر او) ۱۱۴۹
- دیوان همت اصفهانی ۱۱۴۹
- دیوان همت بدخشی (یا شعر او) ۱۱۴۹
- دیوان همت سیستانی (یا شعر او) ۱۱۴۹
- دیوان همت شیرازی (یا شعر او) ۱۱۴۹
- دیوان همت فرح آبادی (یا شعر او) ۱۱۴۹
- دیوان همت گورکه پوری (یا شعر او) ۱۱۴۹
- دیوان همتی اصفهانی (یا شعر او) ۱۱۴۹
- دیوان همتی بافقی (یا شعر او) ۱۱۴۹
- دیوان همتی بلخی (یا شعر او) ۱۱۵۰
- دیوان همد سمنانی (یا شعر او) ۱۱۵۰
- دیوان همد شیرازی (یا شعر او) ۱۱۵۰

- دیوان همدم هندی (یا شعر او) ۱۱۵۰
- دیوان همدمی جرجانی (یا شعر او) ۱۱۵۰
- دیوان همدمی رازی (یا شعر او) ۱۱۵۰
- دیوان همدمی سمرقندی (یا شعر او) ۱۱۵۰
- دیوان همدمی شیرازی (یا شعر او) ۱۱۵۰
- دیوان همدمی کاشانی (یا شعر او) ۱۱۵۱
- دیوان همدمی مشهدی (یا شعر او) ۱۱۵۱
- دیوان همدمی مشهدی (یا شعر او) ۱۱۵۱
- دیوان همدمی هروی (یا شعر او) ۱۱۵۱
- دیوان همدمی همدانی (یا شعر او) ۱۱۵۱
- دیوان هندال (یا شعر او) ۱۱۵۱
- دیوان الهنداوی ۱۱۵۱
- دیوان هندی ۱۱۵۱
- دیوان هندوشاه ۱۱۵۱
- دیوان هنر الله آبادی (یا شعر او) ۱۱۵۱
- دیوان هنر جندقی ۱۱۵۲
- دیوان هنر جهرمی (یا شعر او) ۱۱۵۲
- دیوان هنرشاه جهان آبادی (یا شعر او) ۱۱۵۲
- دیوان هنر هندی (یا شعر او) ۱۱۵۲
- دیوان هوایی تونی (یا شعر او) ۱۱۵۲
- دیوان هوایی مشهدی ۱۱۵۲
- دیوان هوایی هندی (یا شعر او) ۱۱۵۲
- دیوان هور اصفهانی ۱۱۵۲
- دیوان هوس جندقی (یا شعر او) ۱۱۵۳
- دیوان هوس هندی ۱۱۵۳
- دیوان هوشنگ ابتهاج ۱۱۵۳

- دیوان هوشی خراسانی (یا شعر او) ----- ۱۱۵۳
- دیوان هوشی سنغری (یا شعر او) ----- ۱۱۵۳
- دیوان هوشی شیرازی (یا شعر او) ----- ۱۱۵۳
- دیوان هیبت اصفهانی (یا شعر او) ----- ۱۱۵۳
- دیوان هیبت کاشی (یا شعر او) ----- ۱۱۵۳
- دیوان هیدجی ----- ۱۱۵۳
- دیوان یادگار بیگ (یا شعر او) ----- ۱۱۵۴
- دیوان یار احمد تبریزی (یا شعر او) ----- ۱۱۵۴
- دیوان یار اورنگ آبادی (یا شعر او) ----- ۱۱۵۴
- دیوان یار علی شیرازی ----- ۱۱۵۴
- دیوان یار علی طهرانی (یا شعر او) ----- ۱۱۵۴
- دیوان یارک قزوینی (یا شعر او) ----- ۱۱۵۴
- دیوان یاری استرآبادی (یا شعر او) ----- ۱۱۵۴
- دیوان یاری اصفهانی (یا شعر او) ----- ۱۱۵۴
- دیوان یاری بلخی (یا شعر او) ----- ۱۱۵۵
- دیوان یاری تبریزی (یا شعر او) ----- ۱۱۵۵
- دیوان یاری شیرازی (یا شعر او) ----- ۱۱۵۵
- دیوان یاری هروی (یا شعر او) ----- ۱۱۵۵
- دیوان یاری یزدی (یا شعر او) ----- ۱۱۵۵
- دیوان یاس آره ای (یا شعر او) ----- ۱۱۵۵
- دیوان یاسمن بو دامغانی (یا شعر او) ----- ۱۱۵۵
- دیوان یاسین علی شاه ----- ۱۱۵۵
- دیوان الیافعی (یا شعر او) ----- ۱۱۵۵
- دیوان یالیت استرآبادی (یا شعر او) ----- ۱۱۵۵
- دیوان یتیم بروجردی (یا شعر او) ----- ۱۱۵۶
- دیوان یتیم لاهوری (یا شعر او) ----- ۱۱۵۶

- دیوان یتیمی هروی (یا شعر او) ۱۱۵۶
- دیوان یحیای احمدآبادی (یا شعر او) ۱۱۵۶
- دیوان یحیای اصفهانی (یا شعر او) ۱۱۵۶
- دیوان یحیای الله آبادی (یا شعر او) ۱۱۵۶
- دیوان یحیای بمی ۱۱۵۶
- دیوان یحیای بیدآبادی ۱۱۵۶
- دیوان یحیی الدشتکی ۱۱۵۶
- دیوان یحیی ابی الفضل ۱۱۵۷
- دیوان یحیای دولت آبادی ۱۱۵۷
- دیوان یحیای سبزواری (یا شعر او) ۱۱۵۷
- دیوان یحیای سمرقندی (یا شعر او) ۱۱۵۷
- دیوان یحیای سیستانی (یا شعر او) ۱۱۵۷
- دیوان یحیای سبک ۱۱۵۷
- دیوان یعقوب استاجلو (یا شعر او) ۱۱۵۸
- دیوان یعقوب ترکمان ۱۱۵۸
- دیوان یعقوب چرخ (یا شعر او) ۱۱۵۸
- دیوان یعقوب الحلّی ۱۱۵۸
- دیوان یعقوب غیاث پوری (یا شعر او) ۱۱۵۸
- دیوان یعقوب کشمیری (یا شعر او) ۱۱۵۸
- دیوان یعقوب ماهی دشتی ۱۱۵۸
- دیوان یعقوب هندی ۱۱۵۸
- دیوان یعقوبی ساوجی ۱۱۵۸
- دیوان یکتای اصفهانی ۱۱۵۹
- دیوان یکتای بلخی (یا شعر او) ۱۱۵۹
- دیوان یکتای جوشقانی (یا شعر او) ۱۱۵۹
- دیوان یکتای لاهوری ۱۱۵۹

- دیوان یکتای لاهوری (یا شعر او) ----- ۱۱۵۹
- دیوان یکدل مرادآبادی (یا شعر او) ----- ۱۱۵۹
- دیوان یکسان دهلوی (یا شعر او) ----- ۱۱۵۹
- دیوان یگه سوار ----- ۱۱۵۹
- دیوان یوسف امیری (یا شعر او) ----- ۱۱۶۰
- دیوان یوسف بختیاری ----- ۱۱۶۰
- دیوان یوسف بلخی (یا شعر او) ----- ۱۱۶۰
- دیوان یوسف بلگرامی (یا شعر او) ----- ۱۱۶۰
- دیوان یوسف بیرجندی ----- ۱۱۶۰
- دیوان یوسف تبریزی ----- ۱۱۶۰
- دیوان یوسف تبریزی (یا شعر او) ----- ۱۱۶۰
- دیوان یوسف جغتایی (یا شعر او) ----- ۱۱۶۰
- دیوان یوسف جلایر (یا شعر او) ----- ۱۱۶۰
- دیوان یوسف جویباری ----- ۱۱۶۰
- دیوان یوسف چاکری (یا شعر او) ----- ۱۱۶۱
- دیوان یوسف خراسانی (یا شعر او) ----- ۱۱۶۱
- دیوان یوسف الخطی ----- ۱۱۶۱
- دیوان یوسف خوانساری (یا شعر او) ----- ۱۱۶۱
- دیوان یوسف دربندی (یا شعر او) ----- ۱۱۶۱
- دیوان یوسف دکنی (یا شعر او) ----- ۱۱۶۱
- دیوان یوسف دهلوی (یا شعر او) ----- ۱۱۶۱
- دیوان یوسف سنندجی (یا شعر او) ----- ۱۱۶۱
- دیوان یوسف شاملو (یا شعر او) ----- ۱۱۶۲
- دیوان یوسف شیرازی (یا شعر او) ----- ۱۱۶۲
- دیوان یوسف عامری (یا شعر او) ----- ۱۱۶۲
- دیوان یوسف غزنوی (یا شعر او) ----- ۱۱۶۲

- ۱۱۶۲ ----- دیوان یوسف قراباغی (یا شعر او)
- ۱۱۶۲ ----- دیوان یوسف قزوینی (یا شعر او)
- ۱۱۶۲ ----- دیوان یوسف کابلی (یا شعر او)
- ۱۱۶۲ ----- دیوان یوسف کازرونی (یا شعر او)
- ۱۱۶۲ ----- دیوان یوسف کشمیری
- ۱۱۶۳ ----- دیوان یوسفی طیب
- ۱۱۶۳ ----- دیوان یوسفی گلپایگانی (یا شعر او)
- ۱۱۶۳ ----- دیوان یونس ابهری (یا شعر او)
- ۱۱۶۳ ----- دیوان یونس الدیلمی
- ۱۱۶۴ ----- درباره مرکز

مصنّفات شیعه: ترجمه و تلخیص الذریعه الی تصانیف الشیعه جلد 3

مشخصات کتاب

سرشناسه: آقابزرگ طهرانی، محمد محسن، 1255 - 1348 .

عنوان و نام پدیدآور: مصنّفات شیعه (ترجمه و تلخیص الذریعه الی تصانیف الشیعه)/ تالیف محمد محسن نزیل سامراء الشهیر بالشیخ آغا بزرگ الطهران. به اهتمام محمد آصف فکرت

مشخصات نشر: مشهد - بنیاد پژوهش های آستان قدس رضوی 1372

مشخصات ظاهری: 4ج.

یادداشت: فارسی.

موضوع: کتاب های چاپی -- کتابشناسی

موضوع: نویسندگان شیعه -- کتابشناسی

موضوع: نسخه های خطی فارسی -- فهرست ها

موضوع: نسخه های خطی عربی -- فهرست ها

ص: 1

اشاره

مصنّفات شيعه (ترجمه و تلخيص الذريعه الى تصانيف الشيعه)

تاليف : محمد محسن آقابزرگ طهرانى

اهتمام: محمد آصف فکرت

ص:3

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

ص: 4

الخاتم، کتاب

شیخ صدوق ابو جعفر محمد بن علی بن بابویه قمی (-381 ق). مذکور در رجال نجاشی.

خاتم الصوارم---

ص:5

الخالدان (یا الخالدات)

در مثال، از ابو الفضل عباس بن هشام ناشری (-220 یا 219 ق). نجاشی به 3 واسطه آن را از مؤلف روایت کرده است.

الخالص، کتاب

ابو موسی جابر بن حیان کیمیاوی (-200 ق).

مذکور در فهرست ابن ندیم.

خالق باری

اردو، تالیف یکی از فضلاء هند. ط. هند.

الخامس و العشرين من البحار - بحار الانوار (ج)

(25)

در اجازات، نسخه آن در کتابخانه مجد الدین (تهران). دیده شده و اکثر آن به خط مؤلف، علامه محمد باقر مجلسی است.

خاموشی دریا

فارسی، داستان، از ورکور فرانسوی، ترجمه حسن شهید نوری، ط. تهران، 1323 ش و مکرر.

خاندان سید بشر

ترکی، احوال 12 امام (علیه السلام)، ط.

خاندان نوبختی

فارسی، از عباس اقبال آشتیانی، ط. تهران، 1311 ش.

خانقاه فقیر

فارسی، مثنوی، از علی معین الشریعه اصطهباناتی شیرازی متخلص به فقیر. ط. شیراز.

خان گیلان

فارسی، داستان تاریخی، از محمد علی صفاری، ط. تهران، 1311 ش.

خانم انگلیسی

فارسی، سرگذشت خانم هورتست، ترجمه محمد حسن مقدم اعتماد السلطنه، ط. تهران، 1304 ق.

خانم انگلیسی - نوره الهند

ترجمه کتاب یاد شده به عربی، از یوسف خان اعتصام الملک. ط. مصر.

خانم شامی - ترجمه فتاه غسان

فارسی، از جرجی زیدان، ترجمه عبد الحسین میرزا ابن مؤید الدوله. ط. تهران، 1330 و 1344 ق.

خانم هندی

فارسی، داستان، از لطف الله ترقی. ط. تهران، 1309 ش.

خانواده سرباز

فارسی، داستان منظوم، از نیما یوشیج، ط.

تهران، 1305 ش.

خانه داری

فارسی، از بدر الملوک بامداد. ط. تهران، 1367 ق.

خاورنامه - خاوران نامه

فارسی، مثنوی، از محمد بن حسام الدین معروف به ابن حسام خوسفی (-893 ق) تاریخ نظم:

830 ق. ط. تهران، 1305 ش و مکرر.

-نخستین براین نامه دلگشای

سخن نقش بستم به نام خدای

خبر اصحاب الکهف

خبر الافلاک

خبر البصره

خبر الحکم بن العاص

خبر خزاعه

خبر ساریه

هر 5 عنوان، از ابو الحسن علی بن عبد الله بصری (-234 ق). مذکور در ذیل کشف الظنون.

خبر الزائر المبتلی بالبلاء فی طریق النجف و

کربلاء

عبد القاهر بن حاج عبد بن رجب عبادی حویزی، معاصر حرّ عاملی. مذکور در «امل الآمل».

ص: 7

خبر السفاح و سدير

شيخ حسين آل عصفور (-1216 ق)، خ.

موجود.

خبر قس بن ساعده الايادي

ابو محمد عبد الله بن جعفر بن درستويه نحوي (-347 ق). مذكور در «كشف الظنون» و «بغية الوعاه».

خبر نفخه الصور (و بيان مافيه من العجائب)

ناشناخته، نسخه آن در شوشتر موجود بوده است.

-اللهم انا نسألك العفو و العافيه.

خبر الواحد (و العمل به)، كتاب

ابو محمد حسن بن موسى نوبختي. مذكور در رجال نجاشي.

الخبر و العيان (في احوال الافاضل و الاعيان)

رضا بن هاشم موسوي (-1365 ق). به ترتيب ابجدي، 2 مجلد آن را به اتمام رسانيده است، تأليف: 1346 ق.

الخبينه

كشكول گونه ای است از محمد زمان بن كلبعلی تبریزی اصفهانی شاگرد محقق خوانساری و علامه مجلسی. برخی معتقدند که در ثبت نام کتاب تصحیف رخ داده و الجبّه یا چننه بوده است.

ختام الكلام (في شرح مفاتيح الاحكام)

سيد عبد الله بن نور الدين محدث جزائري.

ختام الكلام لشرح مفاتيح شرايع الاحكام

محمد علی بن محمد باقر بهبهانی (-1216 ق).

مذكور در «مفتاح المجامع» مؤلف.

ختم دوازده امام

فارسی، خواص دوازده امام خواجه نصیر طوسی، از حسن بن محمد بن عبد المطلب اصفهانی.خ.

دیده شده.

ختم غائله سمیتقو

فارسی، وقایع کردستان، از سلطان قهرمانی، ط.

تهران، 1310 ش.

ختم الغرائب

فارسی، مثنوی، از حکیم افضل الدین ابراهیم بن علی خاقانی شروانی (-582 یا 595 ق).خ.

شهید مطهری.

-بر کره خاک تنگ میدان

کم باش چو گوی اسیر چوگان

ختم الغرائب

شرح ابیاتی از یک قصیده خاقانی، از محمد بن خواجگی گیلانی استرآبادی.خ. ملّی تبریز.

ختم اللغه - فرهنگ جعفری

فرهنگ فارسی به فارسی، از محمد مقیم تویسرکانی که در 8 ماه، در 1040 ق به نام جعفر خان نگاشته است.خ. مجلس و دانشگاه،

تهران؛ آصفیه هند.

ختومات مجزبه

فارسی، ادعیه، منسوب به میر محمد باقر داماد (1040 ق).خ. موجود.

-الحمد لله رب العالمین.

الختومات المجزبه

محمد حسن بن محمد حسین نیستانکی نائینی (-1354 ق).ط 1331 ق(در آخر «طرائف السوانح» مؤلف).

الختومات و الطلسمات (و بعض فوائد الحروف)

اسماعیل بن حسن آل عبد الجبار بوشهری (-1328 ق).خ. دیده شده.

ختعم و انسابها و اشعارها، کتاب

ابو جعفر محمد بن سلمه یشکری، استاد ابن سکیت (-243 ق). مذکور در رجال نجاشی.

خجسته فال

فارسی، شعر، در معارضه دیوان بابا مشهدی، از

ص: 8

کمال الدین حسین بن محمد ضمیری اصفهانی (973ق). مذکور در ذیل کشف الظنون.

الخدندیه، الرساله

طب و احکام نجوم، ناشناخته، در 9 فصل. خ.

مشکات تهران.

خدا-هستی خدا

گجراتی، در توحید، از غلام علی بن اسماعیل بهاونگری (معاصر). مذکور در فهرست تألیفات او.

خدا در آسمان

فارسی، ترجمه ذبیح الله منصور، ط. تهران.

خدا در طبیعت

فارسی، از فلا ماریون، ترجمه خسرو وارسته، ط.

تهران، 1306 ش و مکرر (با حواشی محمد خالصی).

خداشناسی

فارسی، از منصور علی، ط. تهران.

خداشناسی

فارسی، از محمد باقر کمره ای، مرتب بر 24 درس در کلیات مسائل توحید.

خدا کی هستی

اردو، از مولوی غلام حسنین، ط. هند.

خدانامه

فارسی، مثنوی، در رد مسیحیت، از اسماعیل تائب تبریزی، 130 بیت.

خداوند بزرگ و من

فارسی، از موریس مترلینگ، ترجمه ذبیح الله منصور، ط. تهران، 1323 ش و مکرر.

خداوندنامه

فارسی، مثنوی، از فتحعلی خان صبا کاشانی (-1238 ق). خ. موجود.

-به نام خداوند بینش نگار

خردآفرین آفرینش نگار

خدایان نشنه اند

فارسی، از آناتول فرانس، ترجمه کاظم عمادی.

ط. تهران، 1324 ش و مکرر.

خدعه و عشق

فارسی، از شیلر، ترجمه اعتصام الملک یوسف بن ابراهیم اعتصامی. ط. تهران، 1325 ش.

خدیجه و عقبها و ازواجها، کتاب

ابو الحسن علی بن عبد الله خدیجی تمیمی.

نجاشی به 3 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

خدییم الظرفاء و ندیم اللطفاء

ناشناخته، در 12 قسم، قسم چهارم آن «نسیم الحجاز فی التصاحیف و الالغاز» نام دارد که قطعه ای از آن ضمن مجموعه ای دیده شده.

مذکور در «کشف الظنون».

الخرائد

اخلاق، از یعقوب بن ابراهیم حویزی بختیاری (-1150 ق) شاگرد محدث جزائری. خ.

کاشف الغطاء.

خرابات

فارسی، مثنوی، از شیخ علی حزین (-1181 ق)، در حدود 470 بیت. در کلیات شاعر درج است، خ. مجلس-تهران.

-ثناهاست پیر خرابات را

که شست از دلم لوح طامات را

خرابات

کشکول ملمع، از علی اکبر بن شیر محمد همدانی.

عبدالمجید همدانی (-1346 ق) دوست مؤلف گفته است که این کتاب در طبقات شعراء، حکما، عرفا و خطاطان و موضوعات دیگر بوده و نسخه ای از آن برای طبع به تهران فرستاده شده بوده و عبدالمجید نسخه خط مؤلف را

ص: 9

داشته است.

خرابات فقیر

فارسی، منظوم، از علی بن باقر فقیر اصطهباناتی معروف به معین الشریعه، ط. شیراز، 1307 ش.

الخراج، کتاب

ابو الفرج قدامه بن جعفر بن قدامه کاتب بغدادی (- پس از 320 ق). ط. لیدن، 1892 م.

الخراج و المقاسمه

میرزا بدیع اصفهانی (-1318 ق). مذکور در «تذکره القبور».

الخراج و المقاسمه، کتاب

فارسی، ناشناخته. خ. خوانساری نجف.

الخراجیه

احمد بن محمد مقدس اردبیلی (-993 ق)، در اثبات حرمت آن. ط. (در مجموعه «الخراجیات»). نسخه ای از آن به خط صاحب ریاض در کتابخانه مرعشی در قم موجود بوده است.

-اعلم و قفک الله لمرضاته ان الخراج لا یخلو عن شبهه

الخراجیه، الرساله

نیز از مقدس اردبیلی که آن هم طبع شده.

الخراجیه، الرساله

میرزا عبد الله افندی صاحب «ریاض العلماء».

خ. مرعشی قم.

-...الفائده الاولی فی ذکر جلّ الاخبار المرویه

الخراجیه، الرساله

ماجد بن فلاح شیبانی، مؤلف به ردّ نظریه مقدس اردبیلی و طرفداری محقق کرکی پرداخته است.

خ. مرعشى قم.

-الحمد لله الذى احلّ خراج بلاده للمؤمنين من عباده

الخراجيه---

ص:10

عهد صفویه)، در یک مقدمه، 3 باب و خاتمه.

مذکور در «ریاض العلماء».

خرد سنج

فارسی، منطق، از محمود شهابی (معاصر)، در رهبر خرد که از همین مؤلف است از آن نقل شده.

خردنامه آیتی

فارسی، از عبد الحسین بن محمد آیتی تفتی (1288 ق-). ط. استانبول.

خردنامه سکندری

فارسی، مثنوی، یکی از 7 مثنوی هفت اورنگ نور الدین عبد الرحمن جامی (-898 ق) که مکرر طبع شده.

-الهی کمال آلهی تر است

جمال جهان پادشاهی تر است

خردنامه اهلی

فارسی، مثنوی، از محمد اهلی شیرازی (-942 ق)، جزو کلیات اوست که چاپ شده.

خردنامه

فارسی، مثنوی، از صمصام السلطان محمود بن احمد تندری شیوا (-1321 ش). ط. تهران، 1305 و 1309 ش.

خردنامه

فارسی، مثنوی، از کافی بن محتشم قاننی.

-یکی پرسید در یثرب ز صادق

که ای ذات تو چون قرآن ناطق.

خردنامه جاودان

فارسی، از خلیل ثقفی اعلم الدوله. ط. تهران، 1339 ق.

خردنامه ---

خرم و زیبا

فارسی، مثنوی، ناشناخته، ناظم از اهل هند بوده و در آن از جنگهای شمایل شاه و ملکشاه و بنگاله یاد کرده است. ط. بمبئی، 1329 و 1331 ق؛ تهران، 1325 ق.

خروج صاحب فخر و مقتله

ابو محمد عبد الله بن ابراهیم بن محمد بن عبد الله بن جعفر بن ابی طالب. نجاشی به 5 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

خروج محمد بن عبد الله المحض و مقتله

نیز از ابو محمد عبد الله، مذکور در رجال نجاشی.

خروج المقیم (عن حدود البلد)

نور الدین علی بن عبد العال محقق کرکی (-940 ق). خ. دیده شده. در «کشف الحجب» که از این رساله یاد شده لقب مؤلف زین الدین آمده است.

خروج المقیم (لدون المسافه)

سید محسن بن حسن اعرجی کاظمی (-1227 ق).

خروج المقیم (فی بلد الی حد الترخص)

احمد بن اسماعیل جزائری نجفی (-1150 یا 1149 ق)، مذکور در «لؤلؤه البحرین»، تألیف:

1128 ق. خ. موجود.

-حمدا لمتبده التعم و نصلی علی نبیه عنصر الکریم

خروج المقیم (الی دون المسافه)

جعفر بن علی نقی بن حاج آقا بن سید محمد مجاهد طباطبائی (-1317 ق).

خروج المقیم (من بلد الاقامه الی دون المسافه)

محمد جواد بن محمد حسینی عاملی اعرجی (-1226 ق)، به امر سید محسن اعرجی نگاشته. خ. دیده شده.

خروج المقیم (عن محل الاقامه)

زین الدین بن علی بن احمد شهید ثانی (-966 ق)، تألیف: 950 ق. خ. موجود.

خروسیته

فارسی، مثنوی، از میر حسن اصفهانی.

خریده العجائب

جغرافیا، از خواجه نصیر الدین محمد بن محمد بن حسن طوسی (-672 ق). خ. شیر آقا- استانبول و خوانساری نجف. از رؤیت نسخه نجف گمان می رود که کتاب عین تالیف این وردی باشد.

الخریده العذراء فی العقیده العراء

منظومه در اصول دین، از تقی الدین حسن بن علی بن داود حلی (647 ق-). مذکور در رجال مؤلف.

خریطة فارس

میرزا حسن فسوی مؤلف «فارسنامه»، تاریخ ترتیب: 1298 ق.

خریطة الفصوص من النوادر و التصوص

محمد علی بن محمد حسن واعظ تبریزی (معاصر). مذکور در آخر «منابع الحکم» مؤلف.

خزان و بهار

فارسی، اخلاق، از قاضی محمد شریف بن شمس الدین محمد کاشف شیرازی (ح 1001 ق-)، ط. تبریز، 1276 ق و مکرر. خ. آستان قدس، ش 9473 (1060 ق) و چند نسخه دیگر-

چمن آرای فرج بعد از شدت در خزان و بهار

خزان و بهار

فارسی، منظومه ای از ظهوری ترشیزی. خ.

مجلس-تهران.

-شوق هرکس را که در راه طلب سر

می دهد

گر در آرد اول از پا آخرش سر می دهد.

خزائن

فارسی، تتمه «مشکلات العلوم»، از احمد بن مهدی بن ابی ذر نراقی (-1245 ق). ط. تهران، 1290 ق و مکرر. «مشکلات العلوم» از ملا مهدی نراقی است.

-یا مالک الملک و الملکوت...

خزائن الاحکام

شرح درّه بحر العلوم، از ملا آقا بن عابد بن رمضان شیروانی دربندی (-1286 ق). ط.

خزائن الاحکام (فی شرح تلخیص المرام)

علی بن خلیل تهرانی (-1296 ق). اصل تلخیص از علامه حلی است.

خزائن الاشعار

فارسی، دیوان اشعار سید عباس جوهری حسینی متخلص به ذاکر. ط. تهران، 1310 ش و مکرر.

خزائن الاصول

ملا آقا دربندی (-1286 ق). ط. تبریز، 1274 ق؛ تهران، 1284 ق.

-حمد المبدع عقيله العقل

خزائن الانوار (فی سیره النبی ص و آله الاطهار)

فارسی، از احمد بن حسن واعظ یزدی (-1310 ق).

خزائن الانوار

تفسیر، از محمد رضا امامی که برای شاه سلطان حسین صفوی تألیف و اهداء شده، مذکور در «جئات الخلود» مؤلف. خ. آستان قدس، ش 7643 (به نام محمد رضا خاتون آبادی اصفهانی).

خزائن الجواهر سلطانی

در اعمال سنت و مستحبات، از محمد حسین بن محمد صالح خاتون آبادی (-1151 ق). خ.

آستان قدس، ش 6453 (1252 ق)

خزائن جواهر القرآن

تفسیر، از علی قلی بن فرحقای خان (1020 ق-). خ. مدرسه خان قم (خط مؤلف).

-نحمدک و نشکرک اللهم علی ما شرفتنا

خزائن الدرر

جعفر بن محمد نقدی (1303 ق-)، تألیف: ح 1323 ق (-ها للنقود خزائن الدرر).

خزائن الدین و سر العالمین

ابو الحسن علی بن حسین مسعودی (-346 ق).

در «التبیه و الاشراف» مؤلف به آن ارجاع شده و محتملاً با «خزائن الملک» یکی است.

خزائن رحمت

گجراتی، ادعیه، از غلام علی بهاونگری (معاصر).

خزائن العلوم

محمد جعفر استرآبادی. مختصر «موائد العوائد» اوست؛ ط.

-الحمد لله الذي افاض بوجوده الوجود.

خزائن الفتوح-تاریخ علائی

فارسی، تاریخ روزگار علاء الدین خلجی تا 711 ق، از امیر خسرو دهلوی. مذکور در فهرست کتابخانه مجلس.

خزائن الفوائد

فارسی، مثنوی، از شرف الدین محمد بن محمد رضا مجذوب، تبریزی (سده 11 ق). خ.

دانشگاه تهران.

-بحری است لبالب از فرائد

شد نام خزائن الفوائد

خزائن القرآن

محمود بن محمد حسینی تبریزی. مذکور در «جواهر القرآن» مؤلف.

خزائن الکلام (فی شرح قواعد الاحکام)

محمود بن جعفر عراقی میثمی (-ح 1308 ق).

برخی از مجلّات آن دیده شده.

ص: 13

-الحمد لله الذي شرع لنا الدين ببعث الانبياء والمرسلين...

خزائن المراثي

فارسی، مجموعه منظومه ها در رثای ائمه (عليهم السلام)، از محمد علی بن محمد حسین انصاری (-1405 ق). ط. تهران، 1365 ق.

خزائن الملك و سر العالمين - خزائن الملوك...

علی بن حسین مسعودی (-346 ق). در «معجم الادباء» و «كشف الظنون» به همین صورت آمده و شاید با «خزائن الدین» که یاد شد یکی بوده باشد.

الخزانه

فهرست کتابخانه محمد علی هبه الدین شهرستانی، که در آن تألیفات خویش را هم یاد کرده است.

خزانه الادب الكبرى

عبد القادر بن عمر بغدادی (-1093 ق). شرح شواهد شرح سید رضی بر کافیه نحویه. ط.

بولاق مصر. منقول از برخی افاضل.

خزانه الاسرار

ادعیه، در «مجمع الدعوات» از آن نقل شده.

خزانه الخيال

اخلاق و تراجم، از محمد مؤمن مؤلف «تعبیر طیف الخیال»، تألیف: 1130 ق. صاحب روضات از آن در شرح حال شیخ بهائی و موارد دیگر نقل کرده است.

-حمدا لمن جعل خزانه خیال اهل الکمال مشحونه بدرر الاقوال.

الخزانه الشاهيه

هیأت و نجوم، از عبد القادر رویانی. در تحفه «نظامیه» مؤلف به آن ارجاع شده است.

خزانه عامره

فارسی، تذکره شعراء، از سید غلام علی بن نوح آزاد بلگرامی (-1200 ق)، آغاز تألیف:

1176 ق، ط. کانپور، 1900 م.

خزانه القانع

فارسی، نماز شب و ادعیه، فتح الله حسینی مرعشی شوشتری (-1288 ق)، تألیف: 1272 ق، برای فتح الله وفائی شوشتری (-1304 ق).
خ. دیده شده.

- (پس از خطبه) فتح الله الحسینی در این بیاض سواد می نماید که این مختصری است نافع.

خزانه اللطائف

مجموعه ملّمع، از علی اکبر بن غلام علی مروّج کرمانی:

خزانه المسائل

سید مصطفی بن هادی نقوی معروف به میر آقا صاحب (-1323 ق)، در 4 جزء: اصول العقاید، اصول الفقه، تمام ابواب الفقه و المسائل المتفرقه. ط. (جزء اول).

الخزّ و السنجاب و اختیار عدم الصلاه فیهما

فارسی، از محمد بشیر گیلانی (-ح 1300 ق).

ضمیمه نسخه تهذیب که محشی به حاشیه مؤلف است دیده شده.

خزینه الاصفیاء

مولوی غلام سرور لاهوری. ط. کانپور، 1332 ق.

خزینه الجواهر (فی زینه المنابر)

فارسی، مواعظ، از علی اکبر بن محمد حسین نهاوندی (معاصر)، در 4 باب: آیات، روایات، مواعظ و حکایات. ط. تهران، 1358 ق و مکرّر.

خزینه الخیال

اردو، دیوان یکی از شاعران هند. ط. هند.

خزینة طرب

فارسی، عربی و ترکی، دیوان نظم و نثر محمد جعفر بن محمد حسین طرب نائینی، معاصر فتحعلی شاه قاجار. مذکور در «مجمع الفصحاء»

خزینة گنج آلهی

در برخی از منابع از آن نقل شده است.

خزینة الماتم

گجراتی، مراثنی، از غلام علی بن اسماعیل بهاونگری (معاصر). ط.

خزینة المصائب

اردو، مقتل، ترجمه «لسان الذاکرین» مترجم:

علویہ مصطفی بیگم بنت باقر حسین ہندی، ط.

ہند.

خزینة المناقب

اردو، ط. ہند.

خسرو و پرویز

فارسی، داستان در مفاصد بی حجابی، از ہادی بن محمد طارمی منجیلی (معاصر). ط. نجف، 1345 ق.

خسرو و دیوزاد

فارسی، داستان، ط. تهران، 1298 ق؛ بمبئی.

خسرو و شیرین

فارسی، یکی از مثنویہای خمسہ جمال الدین ابو محمد احمد بن الیاس نظامی گنجوی (-ح 611 ق) کہ در 573-576 ق بہ نام طغرل ارسالن سلجوقی سرودہ. ط. مکزّ.

- خداوندا در توفیق بگشای

نظامی را رہ تحقیق بنمای

خسرو و شیرین

فارسی، مثنوی، از محمد جعفر شعله نیریزی. ط.

بمبئی، 1308 ق.

خسرو و شیرین - شیرین و خسرو

فارسی، مثنوی، امیر خسرو بن سیف الدین محمود دهلوی (-725 ق)، یکی از مثنویهای خمسه اوست. ط. بمبئی، 1326 ق.

- خداوندا دلم را چشم بگشای

به معراج یقینم راه بنمای

خسرو و شیرین

فارسی، مثنوی، از محمد بن زین الدین علی عرفی شیرازی (-999 ق). خ. مجلس - تهران (ضمیمه دیوان او)

- خداوندا دلم بی نور تنگ است

دل من سنگ و کوه طور سنگ است

خسرو و شیرین

فارسی، مثنوی، از محمد صادق نامی اصفهانی شیرازی (-1204 ق)، یکی از مثنویهای پنجگانه «نامه نامی». خ. آستان قدس، ضمیمه ش 4540 (1248 ق).

خسرو و شیرین

فارسی، مثنوی، از شهاب الدین عبد الله بن حبیب الله شهاب ترشیزی (-1215 ق)، خ.

مجلس.

- درّه التاج نامه نام خدای

کاسمان و زمین از اوست به پای

خسرو و شیرین

فارسی، مثنوی از محمد قاسم قاسمی گنابادی، که در 950 ق در 3000 بیت به دستور سام میرزا سروده است.

-سخن پرداز از این افسانه نو...

خسرو و شیرین - شیرین و خسرو

فارسی، مثنوی از عبد الله هاتفی (-927 ق).خ.

مجلس و شهید مطهری - تهران.

-خداوندا به عشقم زندگی ده

به فرقم تاج عزّ بندگی نه

ص: 15

خسرو و شیرین

فارسی، مثنوی، از شهاب الدین عبد الله بیانی معروف به مروارید (-932ق)، مذکور در «سام نامه» (که از ناتمامی منظومه یاد می کند).

خسرو و شیرین

فارسی، مثنوی، از محمد اکبر ناظم «زاهد نامه».

خسرو و شیرین

فارسی، مثنوی، از محمد خان بن حاج خان دشتی (1246ق-) که به نام ناصر الدین شاه قاجار سروده است. مذکور در دیباچه دیوان چاپی او.

-به نام آنکه عشق اندوز جانهاست

کلامش حکمت آموز زبانهاست.

خسرو و شیرین

فارسی، مثنوی، از آصف خان میرزا قوام الدین جعفر بن بدیع الزمان جعفری قزوینی (-1021ق). خ. ملک.

خسرو و شیرین

فارسی، مثنوی، از شمس الدین ابو الفتح جرعه تبریزی.

خسرو و شیرین

فارسی، مثنوی، از اکبر دولت آبادی. مذکور در تذکره نصر آبادی.

خسرو و شیرین

فارسی، مثنوی، از میر جمله سید محمد امین روح الامین شهرستانی (-1047ق). از مثنویهای خمسه اوست. خ. آستان قدس، ش 10380 (1121ق).

خسرو و شیرین

فارسی، مثنوی، از ملا سالک یزدی (-1066 یا 1083ق). خ. دانشگاه تهران (ضمیمه کلیات سالک).

خسرو و شیرین

فارسی، مثنوی، از سالم تبریزی، خ. مجلس - تهران (1026ق).

خسرو و شیرین

فارسی، مثنوی، از محمد هاشم سنجر کاشانی.

خ. ملک.

-الهی سینه ای درد آشنا ده

غم از هردل که بستانی به ما ده

خسرو و شیرین

فارسی، مثنوی، از شرف الدین ار جاسب شاپور تهرانی. خ. ملک و دانشگاه.

-صبحی زاب کوثر روی شسته

گلی از چشمه خورشید رسته

خسرو و شیرین

فارسی، مثنوی، از محمد طالب آملی (-1035 یا 1036 ق)، که به نام حاکم مرو سروده.

خسرو و شیرین

فارسی، مثنوی، از ابو القاسم حسن بن احمد عنصری بلخی (-431 ق). این انتساب را نگارنده فهرست کتابخانه مجلس از قول عوفی استنباط کرده است.

خسرو و شیرین

فارسی، مثنوی، از محمد محسن فانی کشمیری، مذکور در تذکره «صلح گلشن».

خسرو و شیرین

فارسی، مثنوی، از قانع، خ. دانشگاه تهران.

خسرو و شیرین - فرهاد و شیرین

فارسی، مثنوی، از میر عقیل کوثر همدانی.

مذکور در تذکره میر آبادی، خ. دانشگاه.

-به نام آنکه شمع دیده افروخت

به نور دیده ام نظاره آموخت

خسرو و شیرین

فارسی، مثنوی، از رکن الدین مسعود بن حکیم

ص: 16

نظام الدین شیرازی متخلص به مسیح، مسیحا و مسیحی و معروف به حکیم رکنا (سده 11 ق).

مذکور در «مجمع الخواص».

خسرو و شیرین

فارسی، مثنوی، از میرزا ملک مشرقی طوسی (زنده در 1050 ق) که به نام شاه صفی صفوی آغاز کرده و به انجام نرسانده است. خ. آستان قدس.

خسرو و شیرین

فارسی، مثنوی، از ناصر الدین حجت نجف آبادی.

خسرو و شیرین

فارسی، مثنوی، از میرزا حسن هدایت تهرانی، معاصر شاه عباس و طهماسب صفوی، مذکور در «تذکره روز روشن». این مثنوی به مقصود بیگ هم انتساب یافته.

خسرو و گل - گل و خسرو - خسرو نامه

فارسی، مثنوی، از فرید الدین محمد بن ابراهیم عطار نیشابوری (-ح 627 ق). ط.

-به نام آنکه جان داد و جهان ساخت

زمین را جفت طاق آسمان ساخت

خسروی نامه

فارسی، مثنوی، از محمد ابراهیم بن مهدی بدایع نگار تهرانی (-1299 ق). مناقب برگرفته از این مثنوی در هامش «مخزن الانشاء» چاپ شده است.

الخشوف و الکسوف (مع جدا و لهما)

محمد حسین مرعشی شهرستانی (-1315 ق).

خ. موجود.

خشخاش نامه

فارسی، مثنوی از اسماعیل بن حسین تائب تبریزی (1286 ق-). مذکور در فهرست تألیفات او.

الخصال

در امامت، از ابو محمد فضل بن شاذان بن خلیل ازدی نیشابوری، راوی از امام جواد (علیه السلام). مذکور در رجال نجاشی.

الخصال

ابو عبد الله محمد بن جعفر بن عنبسه اهوازی معروف به ابن رویده. نجاشی به 2 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الخصال (المحموده و المذمومه)

اخلاق، از شیخ صدوق ابو جعفر محمد بن علی بن بابویه قمی (-381 ق). ط. تهران، 1302 ق و مکرر.

-الحمد لله الذي توحد بالوحدانية

خصال الشيعة

فارسی، از شیخ مهدی (معاصر)، ط. هند.

خصال الكمال (و بعض ما روی فی مناقب

الرجال)

ابو الجیش مظفر بن محمد بن احمد بلخی (-367 ق). مذکور در «معالم العلماء».

الخصائص

احمد بن محمد بن حسین بن حسن بن دؤل قمی (-350 ق). نجاشی به اسناد خویش آن را از مؤلف روایت می کند.

الخصائص

طبری، علامه حلّی در «كشف اليقين» از آن نقل کرده و ظاهراً احمد بن محمد طبری یا محمد بن جریر طبری (-310 ق) را در نظر داشته است.

الخصائص - الخصائص العلوية

ابو عبد الرحمن احمد بن علی نسائی (-303 ق).

ابو نعیم می نویسد که بیشتر احادیث خصائص را مؤلف از کتاب احمد بن حنبل نقل کرده است.

الخصائص - الخصائص العربية

نحو، از ابو الفتح عثمان بن جنّی (-392ق).ط.

ص: 17

مصر، 1322 ق.

-احمد لله الواحد العدل القديم

خصایص الاخیار

فارسی، مواعظ، جزء دوم از «خزائن الاشعار» یا دیوان سید عباس ذاکر جوهری. ط. مکرّر.

خصایص الائمه

ابو الحسن محمد بن حسین موسوی شریف رضی (-406 ق). در «حدیقه الشیعه» از آن نقل شده است. خ. آستان قدس، ضمیمه ش 9736 (1280 ق) و 7636 (1348 ق).

خصایص امیر المؤمنین (علیه السلام) (من القرآن)

ابو محمد حسن بن احمد بن قاسم بن محمد بن علی بن ابی طالب (علیه السلام) از مشایخ نجاشی و شیخ طوسی.

خصایص امیر المؤمنین ---

ص: 18

الخصائص الفاطميه

فارسي، از ملا باقر بن اسماعيل كجورى (-1313 ق). ط. 1318 ق.

خصايش مرتضى

اردو، ترجمه «الخصايش العلوية» نسائي. ط.

هند.

خصايش معاويه

اردو، از ظهور حسين بارهوى (معاصر). ط. هند.

خصايش المؤمنين

ناصر بن احمد بن عبد الصمد آل ابى شبانه بحراني (-1331 ق).

الخصايش المهديه

منظومه از مير محمد باقر بن حسين فقيه ايماني (-1370 ق).

خصايش النبى (صلى الله عليه و آله)

احمد بن محمد بن حسين بن ذؤل قمى (-350 ق). مذكور در رجال نجاشى.

خصايش النبى (صلى الله عليه و آله)

ناشناخته، نسخه اى از آن در آستان قدس موجود بوده و شايد «الخصايش النبويه» سيوطى يا مختصر آن بوده باشد.

خصايش الوحى المبين (فى مناقب امير المؤمنين عليه السلام)

ابو الحسين يحيى بن على ابن بطريق، معاصر ابن ادريس (-598 ق). ط. تهران 1311 ق.

-الحمد لله الذى تبّه ذوى العقول

خصايش يوم الجمعة

زين الدين بن على بن احمد شهيد ثانى (-966 ق). ط. صيدا.

-الحمد لله الذى شرف الايام بعضها على بعض

الخط، کتاب

ابو الحسن احمد بن محمد معروف به ابن جندی، از مشایخ نجاشی و مذکور در رجال او.

الخط، کتاب

محمد حسین بن محمد علی شهرستانی (-1315 ق).خ. موجود.

خط ---

ص: 20

الخطابه العربيه

الخطابه الفارسيه

هر دو از سيد عباس مجتهد كازروني (-1343 ق).خ.ديده شده.

الخطب، كتاب

ابو اسحاق ابراهيم بن حكيم فزاري، نجاشي به 3 واسطه آن را از مؤلف روايت کرده است. ظاهراً با «خطب امير المؤمنين» يكي است.

الخطب، كتاب

ابو اسحاق ابراهيم بن سليمان نهمي. نجاشي به 3 واسطه-كه آخر آنان حميد بن زياد(-310 ق) است-آن را از مؤلف روايت کرده است.

الخطب

ابو المعالي بن محمد ابراهيم كلباسي (-1315 ق).مذكور در «البدر التمام».

الخطب

احمد بن عبد السلام بحراني معاصر محمد تقى مجلسي، مذكور در «تاريخ علماء البحرين».

الخطب

اسماعيل صاحب بن عباد وزير ديلمى (-385 ق).از برخى فهرس برمى آيد كه نسخه آن در مغرب موجود است.

الخطب

اسماعيل بن على و اسماعيل بن عبد الله.نجاشي به 5 واسطه آن را از مؤلفان روايت کرده است.

الخطب (للعيدين و الجمعة و عقد النكاح و غيرها)

محمد حسن قزويني شيرازى مؤلف «تقيق المقاصد الاصوليه».مذكور در «طرائق الحقائق» از نواده مؤلف.

الخطب

فارسي و عربى، از حسن خطيب فارسي سبزوارى، معاصر شاه سليمان صفوى و شارح «مشارك الانوار».مذكور در «رياض العلماء».

الخطب

شيخ الرئيس ابو على حسين بن عبد الله بن سينا (-427 ق).خ.ديده شده.

الخطب

نظام الدين عبد الحى بن عبد الوهاب حسيني اشرفى جرجانى (سده 10 ق). مذکور در «رياض العلماء».

الخطب (فى الجمعات و الاعياد)

عبد الله بن صالح سماهيجى (-1135 ق).

مذکور در اجازة معروف مؤلف.

الخطب (للجمعات و الاعياد)

محمد على پادشاه کشميرى (-1221 ق). خ.

ديده شده.

الخطب (للجمعات)

محمد على مدرس طباطبائى يزدى (-پس از 1255 ق). مذکور در تذكرة «ميكده».

الخطب (للجمعات و الاعياد)

محسن فيض كاشانى (-1091 ق) تاليف:

1067 ق، جمع: 1070 ق. خ. موجود.

الخطب

ابو الفضل محمد بن احمد صابونى. مذکور در رجال نجاشى.

الخطب

تاج الدين محمد بن حسين حسيني كيسكى. پدر شيخ منتخب الدين (-پس از 585 ق) آن را از مؤلف روايت مى كند. مذکور در فهرست منتخب الدين.

الخطب

ابو عبد الله محمد بن احمد بن خالد برقى. نجاشى به 4 واسطه آن را از مؤلف روايت مى كند.

الخطب

ابو علی محمد بن عیسیٰ بن عبد اللہ اشعری.

نجاشی به اسناد خویش آن را از مؤلف روایت

ص: 21

می کند.

الخطب

مسیح بن اسماعیل فسائی معروف به ملا مسیحا، شاگرد محقق خوانساری و مجاز از علامه مجلسی. مذکور در تذکره حزین.

الخطب (للجمعات و الاعیاد)

سید نور الدین محدث جزائری (-1158 ق).

مذکور در «تحفه العالم».

الخطب (للجمعات و الاعیاد)

ناصر حسین بن حامد حسین لکهنوی (-1361 ق).

الخطب

ابو القاسم هارون بن مسلم بن سعدان کاتب انباری، از اصحاب امام هادی و امام عسکری (علیه السلام). نجاشی به 3 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الخطب

ابو منذر هشام بن محمد بن سائب کلبی (-206 ق). مذکور در رجال نجاشی.

الخطب

شیخ یوسف محدث بحرانی. مذکور در «لؤلؤه البحرين» مؤلف.

خطب ابن نباته-دیوان الخطب

ابو یحیی عبد الرحیم بن محمد بن اسماعیل بن نباته حاذقی فارقی (-374 ق). ط. مکرر.

خطب ابن نباته-دیوان الخطب الجمعیه

جمال الدین ابو بکر محمد بن محمد (-686 ق) از نوادگان ابن خطیب فارقی و معروف به ابن خطیب مصری و خطیب مصر. ط. مکرر.

خطب ابی بکر بن ابی قحافه

ابو احمد عبد العزیز بن یحیی جلودی (-332 ق). مذکور در رجال نجاشی.

الخطب الاربعه (للعیدین)

عبد الله بن ابي القاسم موسوی بلادی بوشهری (معاصر). مذکور در فهرست تألیفات او.

خطب امیر المؤمنین (علیه السلام)

ابراهیم بن حکم بن ظهیر فزاری. نجاشی و شیخ طوسی هر یک به سند خویش کتاب را از ابن عقده و او به واسطه یحیی بن زکریا بن شیبان از مؤلف روایت کرده است.

الخطب لامیر المؤمنین (علیه السلام)، کتاب

ابراهیم بن سلیمان نهمی. ظاهراً با کتاب «الخطب» که پیشتر یاد شد یکی است.

خطب امیر المؤمنین (علیه السلام)

ابو یعقوب اسماعیل بن مهران سکونی، از اصحاب امام رضا (علیه السلام). مذکور در رجال نجاشی.

خطب امیر المؤمنین (علیه السلام) (علی المنابر فی الجمع و

الاعیاد)

ابو سلیمان زید بن وهب جهنی (-96 یا پس از 80 ق). مذکور در فهرست شیخ.

خطب امیر المؤمنین (علیه السلام)

ابو الخیر صالح بن ابي حمّاد سلمه رازی. مذکور در فهرست شیخ و رجال نجاشی.

خطب امیر المؤمنین (علیه السلام) (المرویه عن الامام الصادق (علیه السلام))

به روایت ابو روح فرج بن فروه از مسعده بن صدقه از امام صادق (علیه السلام)، نسخه ای از این کتاب را که ابن طاوس بر آن تاریخ کتابت آن را - پس از 200 ق - نوشته بوده حسن بن سلیمان حلّی به دست آورده و خطبه المخزون را از آن در «منتخب البصائر» خویش نقل کرده است.

خطب امیر المؤمنین (علیه السلام)

ابو احمد عبد العزیز بن یحیی جلودی (-332 ق).

ابن طاوس در «محاسبه النفس» از آن نقل کرده است.

خطب امير المؤمنين (عليه السلام)

سيد شريف ابو القاسم عبد العظيم بن عبد الله حسنى (-252 ق).

خطب امير المؤمنين (عليه السلام)

ابو الحسن على بن محمد مدائنى اخبارى (-225 ق). مذكور در «الوافى» صفدى و فهرست ابن نديم.

خطب امير المؤمنين (عليه السلام)

ابو محمد (يا ابو بشر) مسعده بن صدقه عدى.

مذكور در رجال نجاشى و فهرست شيخ.

خطب امير المؤمنين (عليه السلام)

به روايت ابو عبد الله محمد بن عمر واقدى (-207 ق). مذكور در «اخبار آل اعين».

خطب امير المؤمنين (عليه السلام)

ابو منذر هشام بن محمد بن سائب كلبى (-206 ق). مذكور در فهرست ابن نديم.

الخطب السائره

ابراهيم بن محمد بن سعيد ثقفى (-283 ق).

مذكور در رجال نجاشى.

خطب عمر بن الخطاب

ابو احمد عبد العزيز بن يحيى جلّودى (-332 ق).

مذكور در رجال نجاشى.

الخطب المصطفويه

محمد على اكرم آروى (معاصر). ط. كلكته، 1313 ق.

الخطب المعربات (يا المقريات)

ابراهيم بن محمد بن سعيد ثقفى (-283 ق).

خطب النبي (صلى الله عليه و آله)

ابو احمد عبد العزيز بن يحيى جلودي (-332 ق).

مذكور در رجال نجاشی.

خطب النبي (صلى الله عليه و آله)

ابو الحسن علی بن محمد مدائنی (-225 ق).

مذكور در «الوافی» صفدی.

خطباء المنبر الحسيني

احوال واعظان و مبلغان معاصر، از حیدر بن صالح مرجانی نجفی (معاصر). ط. نجف، 1368-1372 ق (3 جزء).

خطبه ابن الحماد - الخطبه الاثني عشرية

در صلوات بر معصومین و بیان سیرت آنان، از علی بن حماد که ظاهراً در اوائل روزگار صفویه می زیسته است. نسخه سده 10 یا 11 ق آن در نجف موجود بوده است.

-الحمد لله الذي فضلنا بحب آل محمد على البشر

خطبه ابي ذر

ابو ذر جنده بن جنادة غفاری (-32 ق) صحابی پیامبر (صلى الله عليه و آله). مذکور در فهرست شیخ.

الخطبه الاثني عشرية ---

ص: 23

کرده است.

خطبه الاصلاح

فارسی، مواعظ، از محمد بن شریف دشمنانی اصفهانی معروف به واعظ.خ. موجود.

خطبه الافتخار

از خطبه های معروف امیر المؤمنین (علیه السلام)، که شیخ رجب برسی در «مشارق الانوار» نقل کرده است.

-انا اخ رسول الله و وارث علمه

خطبه الاقالیم

از خطبه های امیر المؤمنین (علیه السلام) که در «نهج البلاغه» سید رضی موجود نیست، خ.

آستان قدس، در آخر نسخه نهج البلاغه ش 1860 (729 ق).

الخطبه الامامیه ---

ص: 24

خ. خوانساری نجف.

خطبه الديباج

از خطبه های امیر المؤمنین (علیه السلام). بعضی از آن در «نهج البلاغه» آمده است.

خطبه دیوان فیضی

فارسی.

-بسم الله الرحمن الرحيم

گنج ازل است و کلید قدیم

خطبه الرضا (علیه السلام) ---

ص: 25

نیامده ولی در «علائم الظهور» سید عبد الله شبر نقل شده است.

خطبه الممل و النحل

محمد بن عبد الکریم شهرستانی مؤلف اصل کتاب، ابن تیمیه در جزء چهارم «منهاج» به این خطبه اشاره کرده است. خ. موجود.

-الحمد لله حمد الشاکرین بجمیع محامده

الخطبه المنبریه

ابن جوزی در «المناقب» به امیر المؤمنین (علیه السلام) نسبت داده و در مجلد 17 «بحار الانوار» از آن نقل شده است.

الخطبه المونقه

خطبه بدون الف منسوب به امیر المؤمنین (علیه السلام).

در آخر نسخه ش 1860 (729 ق) «نهج البلاغه» موجود در آستان قدس نقل شده است.

خطبه النکاح

ابو الفتح عثمان بن جنی (-392 ق). یاقوت در «معجم الادباء» آن را نقل کرده است.

خطبه النکاح---

ص: 26

نسخه مؤرخ 657 ق آن در نجف موجود است.

الخلاصه

اصول دین، از شیخ بهاء الدین احمد بن حسن رصاص. سید هادی آن را نظم کرده و «درّه الغواص» نامیده است.

الخلاصه

اصول دین، از علامه جمال الدین حسن بن یوسف بن مطهر حلّی (-726 ق). خ.

خوانساری نجف.

الخلاصه

اصول دین و عقاید، از فخر المحققین محمد بن علامه حلّی (-771 ق). خ. مرعشی (892 ق).

الخلاصه

فقه، از خلف بن حاج عسکر حائری (-1246 ق)، تلخیصی است از فتاوی سید علی طباطبائی صاحب ریاض، برگرفته از شرح صغیر مختصر نافع، تالیف: 1228 ق خ دیده شده.

-الحمد لله حق حمده

الخلاصه

فارسی، رساله فتوائیه، از محقق سبزواری (-1090 ق) که برای شاه عباس دوم صفوی تألیف کرده. خ. مرعشی.

خلاصه آئین اکبری

فارسی، از عباسقلی خان سپهر (معاصر)، مذکور در «مشکاه الادب» مؤلف.

خلاصه الابحاث (فی المسائل الميراث)

ارجوزه از محمد بن حسن حرّ عاملی (-1104 ق). خ. ملک.

-يقول راجی عفو من ذی المنن

عبیده محمد بن الحسن

خلاصه الاحكام

فارسی، مثنوی در فقه، از صبای کاشانی، مجموعه ای است از فتاوی محقق قمی در نماز.

خ. ملک. در دیوان ناظم نیز درج است.

-ای نگارنده سپید و سیاه

ای طرازنده نگین و کلاه.

خلاصه الاخبار

فارسی، در قصص انبیاء و ائمه (علیه السلام) از محمد مهدی بن محمد جعفر موسوی تنکابنی، تألیف: 1250 ق. ط. ایران 1282 ق و مکرّر.

خلاصه الاخبار (فی احوال الاخبار)

فارسی، تاریخ، از غیاث الدین محمد بن همام الدین معروف به خواند میر (-942 ق) مؤلف «حبيب السیر»، خ. آستان قدس، ش 9744 و چند نسخه دیگر.

-خلاصه کلام روایان اخبار انبیاء عالیقدر

خلاصه الاخلاص

فارسی، در توحید، از قاسم علی قاینی. خ.

آستان قدس، ش 6459 (1098 ق).

خلاصه الادعیه و الاعمال

فارسی، در مستحبات، از محمد بن فخر الدین معاصر شاه طهماسب صفوی (-984 ق). خ.

آستان قدس.

-الحمد لله الملك القديم...

خلاصه الاذکار و اطمینان القلوب

محمد بن مرتضی محسن فیض کاشانی (-1091 ق)، مرتب بر مقدمه، 12 فصل و خاتمه. ط. تهران، 1311 ق (با مجموعه رسائل فیض). خ. آستان قدس، ش 10643 (1238 ق) و چند نسخه دیگر.

-ربنا لو لا ما وجب علينا من قبول امرک

خلاصه الاسرار

کیمیا، از حسین بن علی کاشفی (-910 ق)، خ.

آستان قدس، ضمیمه ش 10725 (1261 ق).

-لک الحمد یا محیی الاجساد

خلاصه الاشعار - تذکره خلاصه الافکار - تذکره

میر تقی کاشی

فارسی، از میر محمد تقی کاشی. در «دانشمندان آذربایجان» از آن نقل شده است.

خلاصه الاصول

اصول فقه، از ابو القاسم بن حسین رضوی لاهوری (-1324 ق). مذکور در فهرست تألیفات او.

خلاصه الاصول

اصول فقه، از عبد الله بن محمد علی کرمانی راینی (-1327 ق). خ. دیده شده.

-الحمد لله الذی ارشدنا الی اصول شریعتہ.

خلاصه الاصول

فارسی، اصول فقه، از محمد تقی بن علی عقدائی، که به خواهش محمد ولی میرزا ابن فتحعلی شاه قاجار تألیف کرده و مرتب است بر مقدمه، 5 مقصد و خاتمه.

-الحمد لله الذی جعل الاصول اصولا

خلاصه الاصول (فی شرح مبادئ الوصول)

علی بن حسن بن عاملی امامی، شاگرد علامه حلّی، تاریخ شرح: 706 ق. خ. آستان قدس، ش 2890 (733 ق)، اصل «مبادئ الوصول» از علامه حلّی است.

-الحمد لله ذی القدره و الجلال

خلاصه الاصول

ارجوزه در اصول فقه، از محسن بن سمیع نواده فیض کاشانی، خ، آستان قدس، ش 6531 (1257 ق) و چند نسخه دیگر.

-سبحانه من لا يزال محسنا

حمدى اليه الملك المهيمنا

خلاصه الاعتبار فى الحج و الاعتمار

محمد بن محمد بن مكى شهيد اول(-786ق).

خ. موجود.

خلاصه الاعراب (فى علم النحو و الاعراب)

ابو عبد الله سليمان بن داود حسيني حلى (-1247ق)، مرتب بر مقدمه، 4 فصل و خاتمه. خ. حسيني كاشف الغطاء.

-لله حمدا مرفوعا بدوام الثناء

خلاصه الاعصار (فى تاريخ بختيار)

فارسي، لسان السلطنه عبد الحسين بن هدايت الله سپهر متخلص به اديب(-1312ق). ط. تهران، 1327 و 1333ق.

خلاصه الافكار ---

ص: 28

الخلاصه البرهانيه

كلام، ناشناخته، چنانكه از برخى فهرس بر مى آيد چاپ شده است.

خلاصه البلدان

اخبار قم، از محمد بن محمد بن هاشم حسيني رضوي، تأليف: 1179 ق، به خواهش محمد صالح معلّم قمى. اين كتاب از مصادر «انوار المشعشين» است.

خلاصه البيان (فى حلّ مشكلات القرآن)

محمد تقى بن حسينعلى هروى اصفهاني (-1299 ق). نسخه خط مؤلف در كتابخانه سماوى موجود است.

-تبارك الذى نزل الفرقان على عبده

خلاصه تاج المآثر مظفرى

فارسى، از عباسقلی سپهر، مذکور در «مشکات الادب» مؤلف.

خلاصه التاريخ

فارسى، به روش سياق، مؤلف معاصر فتحعلى شاه قاجار بوده. خ. دیده شده.

خلاصه تاريخ جهانگشاى جوينى

فارسى، ناشناخته، اصل جهانگشا از عطا ملك جوينى (-681 ق) است. خ. دیده شده.

خلاصه تاريخ گيتى گشا

فارسى، از محمد اسماعيل وکیل الملك نوری حاکم کرمان (سده 13 ق)، ط. تهران، 1317 ش.

خلاصه تاريخ و صّاف - منتخب تاريخ و صّاف الحضرة.

خلاصه تاريخ و صّاف

فارسى، خلاصه «تجزیه الامصار» خواجه عبد الله و صّاف الحضرة، تلخیص از حسين بن حسين انصارى عطار. تأليف: 823 ق، به امر ابراهيم سلطان بن شاهرخ تیمورى، حاکم شیراز.

خ. موجود.

-حمد و ستایش مر خدای را که انوار اخلاصش

خلاصه التبيان (فی شرح لغات نصاب الصبيان)

فارسی، از علی رضا تبيان الملک تبریزی (معاصر)..

خلاصه التجارب

فارسی، طب، از بهاء الدوله حسن بن شاه قاسم بن شمس الدين محمد نوربخشی، تألیف: 907 ق.

خ. آستان قدس، ش 11775 (1256 ق) و 2 نسخه دیگر.

- حمد بلا احصاء حکیمی را که به کمال حکمت

خلاصه التجويد

فارسی، از سید حسین بن رضا علی قاری هندی (-1334 ق). ط. 1331 ق.

خلاصه التدبير فی ریاسه الوزير

کمال الدين عبد الرزاق بن جلال الدين کاشانی (-730 یا 735 ق)، مرتب بر مقدمه (در 7 اصل) و 2 مقصد و خاتمه، خ. دیده شده.

- الحمد لله المّان بالنعمة السوابق

خلاصه الترتیل ---

ص: 29

خلاصه التعبير

فارسی، ناشناخته، در 99 باب، خ. مجلس.

خلاصه التفاسیر

محمد حسین بن محمد باقر بن محمود طیب.

تألیف: 1083 ق، در آن از تفسیر «الاصفی» تألیف فیض کاشانی نقل شده است. خ. آستان قدس، ش 7637 (1083 ق).

خلاصه التفاسیر

قطب الدین سعید بن هبه الله راوندی (-573 ق). خ. علی پاشا-استانبول.

خلاصه التفاسیر

فارسی، از محمود تهرانی، ط. تهران، 1352 ق.

خلاصه التفاسیر

محمد مهدی بن محمد جعفر موسوی (سده 13 ق). مذکور در «خلاصه الاخبار» مؤلف.

خلاصه التفاسیر

محمد هارون حسینی زنگی پوری (-1339 ق).

خلاصه التفاسیر

محمد تقی بن میر مؤمن حسینی قزوینی (-1270 ق). خ. موجود.

خلاصه التکلیف

اصول دین و عبادات، سید عبد الله بن محمد رضا شبر حسینی کاظمی (-1242 ق). مذکور در فهرست تألیفات او.

خلاصه التلخیص

معانی و بیان، از شیخ کلبعلی، تألیف: 1007 ق، خ. آستان قدس، ش 4016 و ش 8993.

-الحمد لله علی ما انعم.

خلاصه التلخیص

معانی و بیان، از غیاث الدین منصور دشتکی (-948 ق). قاضی نور الله شوشتری نسخه آن را دیده بوده است. مذکور در «مجالس المؤمنین».

خلاصه التنجیم و برهان التقویم

فارسی، از غیاث الدین علی بن امیر حسن حسینی اصفهانی، تألیف: 869 ق در شهر بدخشان، در 12 باب، خ. حسینی کاشف الغطاء.

خلاصه التنزیل (در اداء حروف با ترتیل)

فارسی، مثنوی در تجوید، از ابن عماد، در 140 بیت، نسخه مؤرخ 863 ق آن موجود است.

-ای به نام تو افتتاح کلام

در ثنایت زبان رسیده به کام

خلاصه التقیح (فی المذهب الحق الصحیح)

شرح ارشاد علامه حلی در فقه، از شهاب الدین احمد بن محمد بن فهد احسائی، معاصر ابن فهد حلی (-841 ق)، تألیف: 806 ق. خ. سماوی.

خلاصه التواریخ

فارسی، از قاضی میر احمد بن محمد حسینی معروف به میر منشی (-1001 ق). مجلد پنجم آن در وقایع روزگار صفویان تا سال وفات مؤلف موجود است.

خلاصه التّواریخ

فارسی، از محمد کاظم بن رضا طبری. در مقدمه کتاب آمده است که این کتاب مشتمل بر وقایع سالهای ولادت پیامبر (صلی الله علیه و آله)، تا سال 1267 ق است، ولی نسخه یک جلدی مورخ 1268 ق که موجود است تنها وقایع صدر اسلام را دربر دارد.

-سپاس بی قیاس سزاوار صانعی جلّت عظمته

خلاصه الثقلین - ترجمه رساله ملا صفر علی

فارسی، در حقیقت مذهب امامیه، مترجم که ناشناخته است اصل رساله را به ملا صفر علی نسبت می دهد و نسخه مورخ 1238 ق دیده شده.

-حمد مبدعی راست که گیتی را به کن آفریده... اما بعد این است خلاصه الثقلین در ترجمه رساله ملا صفر علی که برای سلطان نوشت و او شیعه شد.

خلاصه الحدود

رشید الدین محمد بن علی بن شهر آشوب سروری مازندرانی (-588 ق). در «متشابه القرآن» مؤلف، در باب اصول فقه به آن ارجاع شده است.

خلاصه الحساب

فارسی، از قطب الدین خسرو شاه معاصر تیمور گورکان (-807 ق)، در یک مقدمه، 2 مقاله و خاتمه. خ. آستان قدس، ش 5276 (1034 ق) و چند نسخه دیگر.

-نحمدک یا اسرع الحاسبین

خلاصه الحساب

بهاء الدین محمد بن حسین عاملی، شیخ بهائی (-1031 ق)، مرتب بر مقدمه، 10 باب و خاتمه. ط. مکرر. خ. آستان قدس، ش 14122 (1012 ق) و چندین نسخه دیگر.

-نحمدک یا من لا یحیط بجمع نعمه عدد

خلاصه الحساب

نظم «خلاصه الحساب» شیخ بهائی. از قوام الدین محمد بن محمد مهدی سیفی قزوینی.

خ. موجود.

-الحمد لله القديم الواحد

حمدا یشق قلب کل جاحد

خلاصه الحقایق

فارسی، مثنوی، از نجیب الدین رضا-زرگر تبریزی، تاریخ نظم: 1100 ق. خ. آستان قدس، ش 9276 (1194 ق).

-حمد و ثنای احد لا یزال

فرد قدیم و صمد بی زوال

خلاصه الحکمه

فارسی، طب، از نواب میر محمد حسین بن محمد هادی علوی عقیلی خراسانی، تالیف:

1195 ق به امر استادش میر محمد علی حسینی.

ط. بمبئی، 1261 ق.

خلاصه الحکمه

فارسی، طب، از زین العابدین مؤتمن الاطباء کاشانی، معاصر ناصر الدین شاه قاجار.

خلاصه حکمت اشراق - افکار سهروردی و ملّا

صدرا

فارسی، از اکبر داناسرشت (صیرفی). ط.

تهران، 1324 ش (چاپ دوّم).

خلاصه الحياه (فی احوال الحكماء)

احمد بن قاضی نصر اللّه دیبلی (-996 ق).

خلاصه الحياه

نور الدین عبد الرّحمان بن احمد جامی (-898 ق). نسخه مؤرخ 868 ق آن در اصفهان موجود بوده. مذکور در «خلد برین».

خلاصه الحیوان (فی تاریخ احوال الحكماء)

الاعیان

فارسی، از ابو الجود بن نصر اللّه شوشتری، که به دستور وزیر ابو الفتح بن عبد الرزاق تألیف کرده.

مذکور در «ریاض العلماء».

خلاصه دعاء السمات

سید علی محمد تقوی لکهنوی (-1312 ق).

مذکور در شرح حال مؤلف.

خلاصه الدعوات

ناشناخته، ط. 1289 ق.

خلاصه الدعوات

اردو، از تاج العلماء علی محمد بن محمد نقوی (-1312 ق). ترجمه «نخبه الدعوات» است.

خلاصه الدعوات

مرتضی قلی بن حسن قلی. تالیف: ظ 1174 ق، مرتب بر مقدمه 3 باب و خاتمه. خ. خوانساری.

-الحمد لله الذي سمع لمن دعاه

خلاصه الدعوات

فارسی، از محمد کاظم سبزواری. در «نقایس اللباب» علی اکبر کرمانی از آن نقل شده.

ص: 31

خلاصه الدعوات (فی شرح دعاء السمات)

محمد مهدی بن جعفر موسوی تنکابنی. مذکور در آخر «خلاصه الاخبار» مؤلف.

خلاصه الذهب

فارسی، در بیان سلسله ذهبیه، از جلال الدین محمد حسینی مجد الاشراف، ط. تهران، 1322 ق.

خلاصه الرشاد (فی الدلاله علی منهج العباد)

فارسی، اصول و فروع دین، از عبد الوهاب بن محمد علی شریف قزوینی. خ. موجود.

-الحمد لولیه

خلاصه الرمل

عبد الغنی حافظ شیروانی، مؤلف «انوار الرمل».

خلاصه الروضه

فارسی، خلاصه «روضه الشهداء» کاشفی، از علی بن حسن زواری، مرتب بر 10 باب و خاتمه. خ. موجود.

خلاصه ریاضیات متوسطه

فارسی، از بیرشک انواری، ط. تهران، 1326 ش.

خلاصه الزبده

معانی و بیان، از مؤلف اصل زبده، مهذب الدین احمد بن عبد الرضا بصری (-پس از 1085 ق) معاصر شیخ حرّ عاملی، خ. کاشف الغطاء.

-اما بعد الحمد لولیه و مستحقه... فهذه خلاصه الزبده و زبده العمده

خلاصه الزیجات

از مؤلف «جوامع احکام النجوم» که ناشناخته است و در آن به تألیف کتاب اشاره کرده است.

خلاصه الزیجه

ابو الحسن علی بن زید بیهقی فرید خراسان (-565 ق) مذکور در «معجم الادباء» به نقل «مشارب التجارب» مؤلف.

خلاصه سوامی دیانند

اردو، از مؤلف اصل آن، غلام حسنین پانی پتی، تألیف: 1350 ق. این کتاب در رد مذهبیهی است که دیانند اختراع کرده و چاپ شده است.

خلاصه السؤال (فیما يتعلق بالاغسال)

جعفر شرف الدین، مؤلف «تضمین الالفیه».

نسخه آن نزد نواده مؤلف در شوشتر موجود بوده.

خلاصه شاهنامه فردوسی

فارسی، از محمد علی بن محمد حسین فروغی ذکاء الملک. ط. تهران، 1313 ش.

خلاصه الشفاء

فارسی، طب، از میر مظفر بن محمد حسینی کاشانی معروف به شفائی، صاحب «قربادین شفائی». خ. موجود.

- حمد بی نهایت و ثنای بی غایت حکیمی را که از حکمت کامله او

خلاصه الصرف

فارسی، از سید محمد حجّت کرمانی. ط. تهران، 1332 ق و چندین چاپ دیگر.

خلاصه الصرف

فارسی، از حکیم اصغر حسین هندی. ط. هند.

خلاصه الطب

فارسی، از میر محمد حسین بن محمد هادی، مؤلف «مخزن الادویه». خ. سرای همایون، استانبول.

خلاصه عباسی

تلخیص کتاب «سنگلاخ» در لغت ترک، از محمد بن عبد الصبور خوئی که به دستور عباس میرزا نائب السلطنه تألیف کرده. اصل کتاب از میرزا مهدی خان استرآبادی است. خ. شهید مطهری.

- الحمد لله الذى جعل الناس شعوبا وقبائل

خلاصه العتره النبویه (فی انساب الساده الموسویه)

ابو طالب اسماعیل بن حسین مروزی (572ق-).

خلاصه عجائب البلدان

ناشناخته.خ. کاشف الغطاء.

خلاصه العروض

محمد نجف کرمانی (-1292ق). مذکور در «مطلع الشمس».

خلاصه العلوم

مظفر علی شاه محمد تقی بن محمد کاظم طبیب متخلص به مظفر (-1215ق).

خلاصه العلوم

فارسی، از میرزا محمد کرمانی منشی کریم خان زند (-1193ق)، در چند مجلد.خ. موجود.

خلاصه الفروع

در طهارت و صلاه، از ابو القاسم بن کاظم موسوی زنجانی (-1293ق).

خلاصه الفروع

عبد الله بن محمد علی راینی کرمانی (-1327ق).خ. دیده شده.

-الحمد لله الذي هدانا لهذا وما كنا لنهتدي

خلاصه الفصول

اصول، از محمد علی صدر الدین بن اسماعیل صدر اصفهانی (1299ق-)، تألیف: 1363ق.

خ. دیده شده.

خلاصه الفقه

شیخ حبیب آل شبیر خاقانی و 1272ق-).

مذکور در فهرست کتابهای او.

خلاصه الفقه

حسین بن عبد الکریم رشتی (-1348 ق) مذکور در «احسن الودیعہ» خوانساری.

خلاصه الفقه و سلاله الاجتهاد

ناشناخته مذکور در «کشف الحجب».

- کتاب الطهاره و هی فی اللغه النظافه و النزاهه

خلاصه فلسفی نظریه انیشتاین یا سیر تکامل علم

فیزیک

فارسی، از آلبرت انیشتاین و لئوپولد ایٹفلد، ترجمه احمد آرام. ط. تهران، 1327 ش.

خلاصه الفوائد

احوال ابو مسلم خراسانی، ناشناخته، ظاهراً خلاصه «فوائد المؤمنین» تألیف یکی از فضلاء سده 11 ق است.

خلاصه القرائه

فارسی، تجوید، از محمد مؤمن بن عبد الکریم قاری در 10 باب. خ. شهید مطهری.

خلاصه القرآن

فارسی، تجوید، از محمد شفیع قاری، خ. دیده شده.

خلاصه الکافیہ

نحو، از محمد بن ناصر. شاید فرزند بهاء الدین بحرانی. خ. موجود.

خلاصه الکلام (فی فقه الاحکام)

راضی بن محمد حسین تبریزی (معاصر).

خلاصه الکلام (فی افتخار الاسلام)

فارسی، از محمد صادق فخر الاسلام. ط. تهران، 1322 ق؛ قم، 1330 ش.

خلاصه لطائف الخیال - تذکره نصرت

فارسی، از محمد نصیر بن محمد جعفر نصرت بصری، خلاصه «لطائف الخیال» محمد صالح نواب رضوی (- پس از 1104 ق). آغاز تألیف 1104 ق. خ. ملک و شهید مطهری.

خلاصهٔ مثنوی رومی (برای مدارس)

فارسی، از بدیع الزمان فروزانفر، ط. تهران

ص: 33

خلاصه المذهب

اصول، ناشناخته، سید احمد زوین در مجموعه ای در 1234 ق برخی از مباحث کلامی را از آن نقل کرده است.

خلاصه المسائل

فارسی، رساله عملیه در طهارت و صلاه، از ملا احمد بن مهدی نراقی. خ. موجود.

خلاصه مشارق الانوار

محمد زمان بن کلبعلی جلائر متخلص به ساقی خراسانی (-1286 ق). خ. ملک.

خلاصه المصائب

اردو، مقتل، از محمد هادی بن علی صلاح هندی، که برای واجد علی شاه تألیف کرده، ط 1263 ق و مکرر.

خلاصه المصائب

فارسی، مقتل، از محمد حسن قزوینی (1296 ق-)، تألیف: 1326 ق. خ. دیده شده.

خلاصه المناقب

نور الدین جعفر بدخشی، شاگرد سید علی همدانی (-786 ق). در «مجالس المؤمنین» شوشتری از آن نقل شده است.

خلاصه المنطق

محمد علی بن ابی طالب معروف به شیخ علی حزین (-1181 ق). مذکور در «نجوم السماء».

خلاصه المنهج

فارسی، مختصر تفسیر «منهج الصادقین»، از مؤلف آن فتح الله بن شکر الله کاشانی (-997 ق یا 988).

ط. تهران، 1275 ق و مکرر.

-حمدی چون کلمات ربّانی بی غایت

خلاصه النجات

فارسی، مختصر «نجاه المتقین» از مؤلف آن، هدایت الله بن مهدی رضوی (-1280 ق).

خلاصه النحو

فارسی، نحو برای مبتدئین، از میرزا علی احمد زاده سلماسی، ط. تبریز، 1326 ق.

خلاصه النحو

ارجوزه، از محمد باقر بن حیدر حسنی حسینی کاظمی (-1290 ق). خ. موجود.

-احمد ربّاً منه لا یحصی النعم

حمدا بنحو قصرت عنه الهمم

خلاصه النحو

ابو محمد حسن صدر الدین (-1354 ق).

تألیف: 1335 ق.

خلاصه النحو

منظومه، از ابو الفضل بن ابی القاسم کلاتتری (-1316 ق). مذکور در شرح حال مؤلف در مقدمه دیوان او.

خلاصه النحو

ناشناخته، زین العابدین حسینی شرحی بر آن دارد که در حرف شین خواهد آمد.

خلاصه النسب

محمد رضا بن محمد صادق طباطبائی نواده میر یوسف طباطبائی. در تفصیل نسب، اجداد مؤلف. مذکور در «تاریخ اولاد الاطهار».

خلاصه الوفاء (فی اختصار رسائل اخوان الصفا)

منتخبی است از چند نسخه رسائل «اخوان الصفا» که مکرر طبع شده است.

خلاصی نامه

فارسی، مثنوی عرفانی، منسوب به محمد علی مؤذن خراسانی. ابیاتی از آن منطبق با منتخب مثنوی ملا صدر است. ط. شیراز، 1318 ش.

-می ستایم خالقی را کوست هست

این دگرها نیستند و اوست هست

الخلاف فى الاحكام

شيخ الطائفة ابو جعفر محمد بن حسن طوسى (-460 ق).خ. آستان قدس، ش 2736 (1231 ق) و 2392. ط. تهران، 1370 ق؛ قم، 1376 ق - الحمد لله حق حمده.. سالتكم ايدكم الله

الخلاف فى اصول الفقه

شريف مرتضى علم الهدى على بن حسين موسوى (-436 ق). مذكور در رجال نجاشى.

الخلاف فى الخلافه

محمد على هبه الدين شهرستانى (معاصر). در فهرست آمده است كه در اين كتاب به ذكر اقوال و مستندات آنها اكتفا و حكم بر موضوع به فهم خوانندگان گذاشته شده است.

خلاف عمر (بروايه اهل الحشو)

ابو يحيى جرجانى. مذكور در رجال نجاشى.

خلاف المذاهب الخمسه فى الفقه

تقى الدين حسن بن على بن داود حلى (-647 ق-). مذكور در رجال مؤلف.

الخلافات بين شعبه و حفص

قراءت، از محمد بن محمود، نواده ناصر الدين ابو القاسم سمرقندى و مؤلف «تجويد الفاتحه و التوحيد». شعبه و حفص راويان عاصم در قراءت تمام قرآن بوده اند...

خ. موجود.

- الحمد لله الذى جعل صدور ناخزائن كلامه

خلافت

فارسى، از ابو القاسم بن حسين لاهورى (-1324 ق). مذكور در فهرست تأليفات او.

الخلافه

انگليسى، در اثبات امامت، از لقاء على حيدرى هندى (معاصر). ط.

الخلافه

غياث الدين منصور حسینی دشتکی (-948 ق).

مذکور در مجالس المؤمنین.

الخلافة و الدستور الاسلامی

در اثبات خلافت علی (علیه السلام)، از محمد جواد بن عبد الهادی شری بغدادی (1325 ق-). ط.

بیروت، 1366 ق.

الخلافة الاسلامیة

امامت، از محمد بن خلیل عاملی (1327 ق-) مؤلف «احسن الاثر».

الخلافة الالهیة

اردو، از سید محمد سبطین سرسوی لاهوری، مؤلف رسالة اهل البيت.

الخلافة الالهیة ---

ص: 35

خلافتنامه امام حسن (علیه السلام) - الخلافة الحسنيه

فارسی، مثنوی، از علی بن محمد حسین خاموش یزدی (1295 ق-). خ. آستان قدس، ش 11739 (خط ناظم).

خلافتنامه حیدری

فارسی، مثنوی، نیز از خاموش یزدی. خ. آستان قدس، 9565 (بخط ناظم).

الخلافتيات

رساله علمیه، از ابراهیم بن سلیمان قطیفی (- پس از 945 ق). مذکور در برخی از اجازات مؤلف.

الخلافتيات

در تمام ابواب فقه، از عبد الله بن عباس ستري بحرانی (-ح 1270 ق). نسخه آن در بحرین موجود بوده است.

الخلافتيات

در مسائل مورد اختلاف میان مسلمانان، از محمد علی بن ابی طالب حزین (-1181 ق).

مذکور در «نجوم السماء».

خلافتيات الشرايع

ناشناخته، چنانکه در «امل الآمل» و «ریاض العلماء» یاد شده شهید ثانی بر این کتاب حاشیه نوشته که در این صورت مؤلف پیش از شهید ثانی می زیسته است.

خلافته

فارسی، رساله عملیه، از محمد باقر بن محمد مؤمن محقق سبزواری (-1090 ق). خ. آستان قدس، ش 2393 (1194 ق).

-الحمد لله رب العالمين

الخلخالیه، الرساله

فقه، در خلخال پای زنان، از جلال الدین محمد بن اسعد دوانی (-907 ق). خ. مشکات.

-اعلموا ايها الطلاب انه قد شكك اكثر فقهاء في حد الشرف في المرئه بخلخال.

خلخالیه

فارسی، اصول دین، از ابراهیم بن اسد الله لاهیجی که به نام سید محمد خلخالی تألیف کرده است.

خلد برین در احوال خطباء و واعظین

فارسی، از بیان الواعظین احمد بن حسن واعظ اصفهانی. ط. تهران، 1367 ق.

خلد برین

فارسی، ادعیه، از حبیب الله بن زین العابدین قمی مؤلف «جوامع الخیرات». خ. موجود.

خلد برین

فارسی، مواعظ، از عبد الفتاح بن ضیاء الدین محمد حسینی مرعشی، مؤلف «التبر المذاب» که در همان کتاب از این اثر یاد کرده است.

خلد برین

فارسی، مثنوی، از وحشی بافقی (-992 ق). ط.

تهران، 1303 ق و مکرر؛ کلکته، 1261 ق؛ بمبئی، 1286 ق.

خلد برین ---

ص: 36

فقه، از علی بن یوسف فقیه حاریصی (1327 ق-) که آن را به امر پدر خویش تألیف کرده است.

ذکر شده است.

-الحمد لله المدرك القريب

خلق الانسان

لغت، در نامهای اعضای بدن انسان، از ابو الحسین احمد بن فارس رازی (-375 ق).خ.

آستان قدس، ش 3713.

خلق الانسان

علی محمد بن دلدار علی نقوی (-1312 ق).

مذکور در «مشاهیر علماء الهند».

خلق حواء

عبد الغفار گیلانی. صاحب ریاض نسخه آن را نزد یکی از نوادگان او دیده بوده است.

الخلق الحسینی

علی محمد بن دلدار علی حسینی (-1312 ق).

مذکور در «مشاهیر علماء الهند».

خلق الخلق

ابو علی محمد بن عبد الله بن عمران برقی.

ماجیلویه قمی آن را از مؤلف و نجاشی به اسناد خویش از ماجیلویه روایت کرده است.

خلق السموات

ابو اسحاق ابراهیم بن سلیمان نهمی خزاز، حمید نینوائی (-310 ق) آن را از مؤلف و نجاشی به اسناد خویش از حمید روایت کرده است.

خلق الطینه---

الخلل (فی الصلاة)

ملا حسینقلی در جزینی (-1311 ق).خ. حسینیه شوشتریهای نجف.

الخلل (فی الصلاة) - رساله السهو و الشک

فارسی، از محمد طاهر بن محمد حسین شیرازی قمی (-1098 ق). مذکور در «جامع الرواه».

الخلل (فی الصلاة)

محمد علی بن محمد نصیر چهاردهی (-1334 ق). تقریرات سید حسین کوهکمری استاد مؤلف است.خ. موجود.

- و قال لما ثبت ان حلیتها مشروطه...

الخلل

محمد علی بن محمد حسن خوانساری (-1332 ق).خ. دیده شده.

الخلل

محمد بن سلیمان تنکابنی (-1302 ق). مذکور در «قصص العلماء» مؤلف.

الخلل

محمد بن محمد باقر فاضل ایروانی (-1306 ق).خ. موجود.

الخلل

محمد بن عاشور کرمانشاهی، معاصر فتحعلیشاه قاجار،خ. موجود.

الخلل

محمد بن قاسم طباطبائی فشارکی (-1316 ق).

تقریرات بحث استاد اوست. مرحوم صاحب ذریعه آن را از روی نسخه شاگرد مؤلف استنساخ کرده است. همین رساله را نواده مؤلف با دیگر فقهیاتش تدوین کرده، «الفوائد المحمّديه» نامیده است.

الخلل (فی الصلاة)

محمد بن قاسم حجی برانی نجفی، تألیف:

1269 ق.خ. موجود.

-الحمد لله رب العالمين ذي الجلال و الاكرام

الخلل

محمد بن حبيب الله فقيه رضوى مشهدى (-1264 ق). شرح خلل شرايع است. مذكور در «الشجره الطيبه».

الخلل (في الصلاة)

فارسي، از محمد بن حسن شيرواني (-1098 ق). مرتب بر 3 فصل: عمد، سهو، شك. خ.

موجود.

-بدان ارشدك الله تعالى كه نماز مشتمل بر ارکان و اجزای غير ركن...

الخلل

منصور بن محمد امين دزفولى، برادر شيخ انصارى.

الخلل

سيّد مهدى بن مرتضى بحر العلوم (-1212 ق).

خ. ديده شده.

الخلل

منظومه از شيخ مرتضى بن عباس آل كاشف الغطاء (-1349 ق).

الخلل

نصر الله فارسي مشهدى (-1291 ق). مذكور در «مطلع الشمس» و «فردوس التواريخ».

الخلل

نعمت بن علاء الدين طريحي نجفى (-1293 ق).

خ. ديده شده.

الخلل (في الصلاة)

منسوب به على بن عبد العال محقق كركى (-940 ق).خ.آستان قدس،ش 2385(957ق) و چند شماره ديگر.ط. تهران، 1322 ق(در آخر البيان).

-الحمد لله الذى فطر السموات و الارض

الخلل (فى الصلاة)---

ص: 39

خَلَنَامَه

فارسی، مثنوی، از کوهی کرمانی، ط. تهران، 1304 ق.

خَلَوَاتِيَه

در نوافل، از سید عبد الله بن ابی القاسم بن علم الهدی بلا دی بوشهری (معاصر). شاید هم این نام تصحیف صلواتیه او باشد که «ضیاء المستضیین» نام دارد.

خَلَوْتَخَانَه

فارسی، رد صوفیه، از عبد الفتاح بن ضیاء الدین محمد مرعشی حسینی اصفهانی، مؤلف «التبر المذاب».

خَلَوْت رَا ز

فارسی، مثنوی، از محمد امین واصل لاهیجی.

خَلَوْت رَا ز

فارسی، مثنوی، از محمد طاهر وحید قزوینی. خ.

مجلس.

-ای فرازنده سرای جهان

به گل و خشت آشکار و نهان

الْخَلُود

در آیات و حدیث در باب خلود بهشت و دوزخ، از فضل الله بن فیض الله اینجو شیرازی که به اسم فیروز شاه بهمنی پادشاه هند تألیف کرده.

خَلِیج فَا رَس

فارسی، از سر آرتور ویلسن، ترجمه محمد سعیدی، ط. تهران، 1310 ش.

خَلِیج فَا رَس

فارسی، از غلام علی بایندر (-1320 ش)، ط.

تهران، 1317 ش.

خليفة الرسول (صلى الله عليه و آله)

فارسي، در امامت، ناشناخته. ط. ايران.

خليفة النبي (صلى الله عليه و آله)

صدر الدين بن عبد الحسين شرف الدين. ط.

الخليلى ---

ص: 40

الخمريه

فارسي، در احكام خمر، از محمد علي بن حسن علي همداني (1293 ق-)، در 6 عنوان: 1.

الحرمة من لدن آدم، 2. الحرمة من القرآن. 3.

الحرمة من الاخبار، 4. الحرمة طبًا، 5. الحرمة برهانا عقليا، 6. الحرمة وجدانا ضروريا، خ.

ديده شده.

الخمريه، الرساله - مطلع السعادات

صالح بن عبد الكريم بحراني كوزكناني (-1098 ق). خ. موجود.

الخمريه

محمد علي بن مهدي اراني كاشاني (-1325 ق)، خ. موجود.

الخمريه

فاضل بن قاضي هاشمي بروجردي (معاصر)، ط.

الخمريه

صدر الدين محمد بن غياث الدين منصور دشتكي شيرازي.

خمريه ---

ص: 41

الخمس، کتاب

علی اکبر بن محمد باقر اژه ای اصفهانی (-1232 ق). مذکور در «روضات الجنات».

الخمس، رساله

سید محسن بن محمد تقی کوهکمری شاگرد علامه شیخ هادی تهرانی. خ. دیده شده.

خمس، رساله

فارسی، از محسن بن عبد الله اردبیلی (-1294 ق)، تألیف: 1286 ق.

الخمس، کتاب

ابو جعفر محمد بن اورمه قمی (سده 3 ق). مذکور در رجال نجاشی.

الخمس، کتاب

ابو جعفر محمد بن حسن صفار قمی (-290 ق).

مذکور در رجال نجاشی.

الخمس، منظومه فی

سید محمد جواد شقرانی نجفی (-1226 ق).

مذکور در تکملة امل الآمل.

الخمس، کتاب

استدلالی و مفصل، از محمد بن حسین بن خلیل تهرانی (-1355 ق). خ. دیده شده.

الخمس، کتاب

شیخ صدوق، ابو جعفر محمد بن علی بن بابویه قمی (-381 ق). مذکور در رجال نجاشی.

الخمس، کتاب

محمود شهابی (معاصر). از خودش نقل شده.

الخمس، کتاب

استدلالی و مفصل از شیخ مرتضی بن محمد امین انصاری (-1281 ق). ط. مکرر (به عنوان ملحقات المکاتب).

خمسه آهی

فارسی، مثنوی، از آهی مشهدی. مذکور در «مجالس النفائس».

خمسه اکرامی

فارسی، از اکرامی ترک معروف به کاشی.

مذکور در تذکره نصر آبادی.

خمسه سید حسن

فارسی، از سید حسن بن فتح الله، تاریخ نظم، 1038 ق. خ. موزه بریتانیا.

خمسه حسینی

فارسی، از محمد حسین بن محمد حسن بن معصوم حسینی قزوینی (-1249 ق)، مشتمل بر مثنویهای الهی نامه، اشترنامه، مهر و ماه، وامق و عذراء و وصف الحال. ط. شیراز، 1324-1328 ق. خ. ملک.

خمسه خواجه

فارسی، مثنوی، از کمال الدین ابو العطاء محمود بن علی کرمانی متخلص به خواجه (-753 ق). مشتمل بر همای و همایون، گل و نوروز، روضه الابرار، کمال نامه و گهرنامه.

برخی از این مثنویها مستقلا طبع شده. خ. شهید مطهری (953 ق).

خمسه داعی ---

ص: 42

بهشت. ط. هند.

خمسه روح الامین

فارسی، مثنوی، از محمد امین شهرستانی متخلص به روح الامین و معروف به میر جمله.

چهار تا از این مثنویها در کتابخانه سلطان القرائی موجود بوده است: خسرو و شیرین، مطمح الانظار، لیلی و مجنون و بهرام نامه (یا آسمان هشتم).

خمسه شفائی

فارسی، مثنوی، از حکیم شفائی (-1037 ق).

مذکور در «کشف الظنون».

خمسه شهاب

فارسی، مثنوی، از عبد الله شهاب ترشیزی (-1216 یا 1215 ق). مذکور در «ریاض العارفین».

خمسه ضمیری

فارسی، مثنوی، از کمال الدین حسینی ضمیری اصفهانی (سده 11 ق) مشتمل بر مثنویهای ناز و نیاز، بهار و خزان، لیلی و مجنون، وامق و عذراء و اسکندر نامه. برخی مثنوی ششم را هم به نام جنه الاخیار (یا حسنه الاخیار) بر آنها می افزایند.

خمسه فیضی

فارسی، مثنوی، از ابو الفیض بن مبارک ناگوری (-1004 ق). مشتمل بر مثنویهای نل و دمن، مرکز ادوار، اکبر نامه، سلیمان و بلقیس و هفت کشور. وی ظاهراً دو مثنوی اول را به اتمام رسانیده که نسخه آنها موجود است و نل و دمن در لکهنو چاپ شده.

خمسه فوق الدین یزدی

فارسی، مثنوی، از فوق الدین احمد یزدی معاصر شاه عباس صفوی (-1077 ق). گفته اند که مثنویهای او همه غزلیات بوده است.

خمسه قاسمی گنابادی

فارسی، مثنوی، از قاسمی گنابادی معاصر شاه اسماعیل و شاه تهماسب صفوی (-984 ق).

معلوم نیست که موفق به اتمام خمسه شده باشد.

خمسه کاتبی ترشیزی

فارسی، مثنوی، از محمد بن عبد الله کاتبی ترشیزی (سده 9 ق) مشتمل بر مثنویهای مجمع البحرین، بهرام و گلندام، حسن و حسن، ناظر و منظور و محب و محبوب. نسخه‌ی برخی از این مثنویها موجود است.

خمسۀ لاهوری

فارسی، مثنوی، از ابو البرکات لاهوری. یاد یکی از مثنویها (لیلی و مجنون) از این خمسه در مقاله رومئو ژولیت در مقایسه با لیلی و مجنون اثر علی اصغر حکمت به نقل از تذکره «روز روشن» آمده است.

خمسۀ مفردۀ نویسی

فارسی، مثنوی، از عبدی بیک نویدی شیرازی (-988 ق) مشتمل بر روضه الصفا، روضه الازهار، جنه الاثمار، زینت الاوراق و صحیفه الاخلاص. مذکور در تذکره هفت اقلیم و تحفه سامی.

خمسۀ مفردۀ نویسی

فارسی، مثنوی، نیز از عبدی بیک، مشتمل بر جام جمشیدی، هفت اختر، بهرام نامه، لیلی و مجنون و آینه اسکندری. در مقاله سهیلی خوانساری در باب پیروان نظامی از آن یاد شده است.

خمسۀ مکتبی شیرازی - پنج گنج

فارسی، مثنوی، از مکتبی شیرازی (زنده در 909 ق). لیلی و مجنون که از مثنویهای این خمسه است مکرر چاپ شده. مثنوی دیگر مخزن الاسرار است و معلوم نیست که خمسه او تمام شده باشد.

خمسۀ نظامی - پنج گنج

فارسی، مثنوی، از ابو محمد الیاس بن یوسف گنجوی (-611 ق)، مشتمل بر مخزن الاسرار، خسرو و شیرین، لیلی و مجنون، هفت پیکر و اسکندر نامه. ط. مکرر.

خمسۀ نوائی

ترکی، مثنوی، از امیر علی شیر نوائی (-906 ق)، مشتمل بر مثنویهای حیره الابرار مجنون و لیلی، فرهاد و شیرین، سبعة سیاره و سدّ سکندری. خ.

شهید مطهری.

خمسۀ نوعی زاده

فارسی، مثنوی، از عطاء الله بن یحیی نوعی زاده (-1044 ق)، مشتمل بر مثنویهای ساقینامه، نفحه الازهار، هفتخوان، صحبه الایکار و... المجالس. مذکور در کشف الظنون.

خمسۀ هاتفی - پنج گنج

فارسی، مثنوی از عبد الله هاتفی جامی (-927 ق)، مشتمل بر مثنویهای لیلی و مجنون، خسرو و شیرین، هفت منظر، تمرنامه (یا ظفر نامه) و مثنوی در فتوحات شاه اسماعیل. ط. لکهنو، 1869 م.

خمسۀ هدایت

فارسی، مثنوی، از میرزا حسین هدایت، مشرف اصطلب شاه عباس و شاه تهماسب صفوی 20 هزار بیت بی معنا در 5 مثنوی به استقبال خمسۀ نظامی. مذکور در تذکره های فارسی.

الخمسۀ الطیبه - الخمسه النجیبه السمرقندیّه

طب، از نجیب الدین ابو حامد محمد بن علی سمرقندی (-619 ق). کتاب چهارم این خمسۀ -قربادین المفردات- در آستان قدس موجود است. ش. 5123 (650 ق) و چند نسخه دیگر.

الخمسۀ الشرقیه (فی خمس مسائل معضله اصولیه و

فقهیه)

علی بن محمد جعفر شریعتمدار استرآبادی (-1315 ق). مذکور در «غایه الآمال» مؤلف.

خمسۀ عشر، کتاب

ابو موسی جابر بن حیان کیمیاوی (-200 ق).

مذکور در فهرست ابن ندیم.

الخمیسیه

رمل، ناشناخته. نسخه آن در بحرین موجود بوده است.

-احمد الله علی نعمائه و اشکره علی تواتر آلائه...

خندان و گشاده رو باشید

فارسی، اخلاق، از پل نسیس، ترجمه محمود نوائی. ط. تهران، 1328 ش.

خنگ بت و سرخ بت

فارسی، مثنوی، از ابو القاسم حسن بن احمد عنصری (-431 ق).

خواب دیدن یک دختر مصری

فارسی، داستان، ط. تهران.

خواب شگفت

فارسی، اخلاق، از فتحعلی اصفهانی. ط. برلن، 1305 ش.

خوابنامه - تعبیر رؤیا

سید شیرین محمد بن ثنوان مشعشعی (-ح 1190 ق).

خوابنامه ---

ص: 44

(-814 تا 830 ق)، درج در دیوان شاعر.

خوابنامه

فارسی، مثنوی، محتملا از مشتری طوسی.خ.

مجلس.

خواتیم

فارسی، نام بخشی از غزلیات سعدی که ضمیمه دیوان اوست و مکرر چاپ شده.

الخواتیم، کتاب

شیخ صدوق ابو جعفر محمد بن علی بن بابویه قمی (-381 ق). مذکور در فهرست شیخ.

نجاشی ازین کتاب به «کتاب الخاتم» تعبیر کرده است.

الخواتیم، کتاب

ابو عبد الله محمد بن وهبان دیلی (سده 4 ق).

مذکور در رجال نجاشی.

الخواتیم الدررّیه (فی المسائل الاصولیّه)

شرح «الدرر البهیة» منسوب به بحر العلوم، از علی بن حسن بن علی خاقانی، تالیف: 1368 ق.

آیت الله سید ابو القاسم خوئی استاد شارح بر آن تقریظ نوشته است.

خواتیم الصالحین

فارسی، از مولوی ابو علی هندی، تالیف: 1249 ق. ط. لکهنو.

-حمدا لك يا من زين السماء الدنيا بزينة الكواكب

خواجوی کرمانی

فارسی، شرح حال، از حسین مسرور، ط. تهران، 1306 ش (در مقدمه «روضه الانوار» خواجو).

خواجوی کرمانی

فارسی، شرح حال، از سعید نفیسی، ط. تهران، 1307 ش.

خواجه گردانیدن و تنکیل

فارسی، فقه، از ملا عبد الله افندی، صاحب «ریاض العلماء». خ. موجود.

-بعد از حمد حضرت آله... به عرض اقدس ارفع همایون اعلی می رساند...

خواجه نصیر الدین طوسی

شرح حال، از مصلح الدین بن شهاب الدین موسوی اصفهانی (1334 ق-).

خواجه نصیر الدین طوسی

فارسی، شرح حال، از مرتضی مدرس چهاردهی، ط. (در مجله ارمنان-سال 19).

الخوارج، کتاب

ابو احمد عبد العزیز بن یحیی جلودی (-332 ق).

مذکور در رجال نجاشی.

الخوارج، کتاب

ابو الحسن علی بن حسین مسعودی (-346 ق).

مذکور در «فوات الوفيات» ابن شاکر.

خوارزمشاهیان، تاریخ

فارسی، بخشی از «روضه الصفا»، تألیف میرخواند محمد بن خاوند شاه. ط. پاریس، 1842 م.

خوارق البوارق

در اعجاز قرآن، از علی بن ابی القاسم رضوی لاهوری (معاصر). ط. 1316 ق.

خوارق العادات (و المعجزات و الکرامات)

فارسی، از محمد علی بن ابی طالب معروف به شیخ علی حزین (-1181 ق). مذکور در فهرست تألیفات او.

الخواص، کتاب

ابو موسی جابر بن حیان صوفی کیمیاوی (-200 ق). مذکور در فهرست ابن ندیم.

الخواص، رساله فی

محمد بن زکریا رازی. خ. مشکات.

ص: 45

خواص الآيات

فارسی، از احمد بن محمد تمیمی.خ. آستان قدس، ش 1422(1369 ق).

-حمد و سپاس کریمی را که قرآن قدیم و حکیم را شفای دل‌های بیمار گردانید.

خواص الآيات

فارسی، از محمد تقی بن محمد باقر، آقا نجفی اصفهانی (-1332 ق).ط. بمبئی، 1299 ق.

خواص الآيات

ناشناخته، در «مجمع الدعوات» عبد المطلب بن غیث الدین از آن نقل شده است.

خواص الادعيه

فارسی، از محمد تقی بن محمد باقر، آقا نجفی اصفهانی (-1332 ق).

خواص الادويه

ناشناخته، منتخبی از آن را محمد تقی گلپایگانی (-1292 ق) برگزیده.خ. خوانساری.

خواص اسماء الحسنی و معنی آن

فارسی، از حبیب الله بن علیمدد شریف ساوجی کاشانی (-1340 ق).ط. تهران، 1329 ق.

خواص اسماء الله تعالى

فارسی، به نظم، از احمد بن محمد تمیمی که در 972 ق سروده.خ. موجود.

خواص الاشياء

فارسی، طب، از محمد حسین بن محمد علی بن سلیمان بیک افشار، تألیف: 1249 ق در 50 باب.

خواص الاشياء و منافعها

فارسی، طب، از شاه قلی سلطان بن حمزه سلطان استاجلو (سده 10 ق).خ. آستان قدس، ش 5098.

خواص الاعمال

مهدی بن علی اکبر یزدی قمی (1281 ق-).خ.

خواص الاكسير

جابر بن حیان کیمیاوی (-200ق). مقاله نهم آن در مجربّات قاضی عبد الجبار نقل شده.

خواص بعض السور و الآيات

محمد علی بن ابی طالب حزین (-1181ق).

مذکور در فهرست تألیفات او.

خواص الجواهر

سید صدر الدین دشتکی شیرازی (-903ق). خ.

شهید مطهری.

خواص الجواهر ---

ص: 46

خواص الخضروات و البقول

فارسی، براساس احادیث، از نظام الدین احمد گیلانی، از امیران دولت سلطان عبد الله قطبشاه (-1083 ق).

-شکر مر خدا را که گردانید زمین را سبز

خواص السور

ناشناخته، ملا عبد المطلب در «مجمع الدعوات» از آن بسیار نقل کرده است.

خواص السور و الآيات القرآنيه

فارسی، ناشناخته، برای سلطان محمد قلی قطبشاه (-1020 ق) تألیف شده. خ. مرعشی، - تیمن و اعتصام به نام خجسته فرجام آن علامی که تلاوت...

خواص سورة يس

سعد الدین محمد محمودی، خ. دیده شده.

خواص القرآن

عبد الرحمن بن علی بن احمد قرشی. وی گاه به گاه در این کتاب از امام صادق (علیه السلام) نقل می کند و بیشتر روایت آن از امام تمیمی است. از وجود نسخه مورخ 912 ق خبر داده شده.

خواص القرآن

عبد الله بن حسین شوشتری (-1021 ق)، در 2 قسم. خ. دیده شده.

خواص القرآن

فارسی، از محمد کاظم بن محمد شفیع هزار جریبی. تألیف: 1220 ق. خ. دیده شده.

الخواص الكبير (فی علم الکاف)

کیمیا، از جابر بن حیان (-200 ق). خ. آصفیه.

الخواص المجزبه

فارسی، از شیخ علی حزین (-1181 ق). مذکور در فهرست تألیفات او.

الخواص الموازینه

کیمیا، منسوب به جابر بن حیان (200 ق).

نسخه کهنی از آن دیده شده.

خواص يوم الجمعة ---

ص: 47

خوان نعمت

فارسی، منشآت محمد دانشمند خان معروف به نعمت خان عالی (سده 12 ق). ظاهراً در 1850 م در لکهنو طبع شده. خ. دیده شده.

-عیار افزای نقد سخن اکسیری است که

خودآموز آلمانی

فارسی، از ح. مطبوخیان، ط. تهران.

خودآموز آلمانی

فارسی، از محسن معالی پور، ط. تهران، 1319 ش.

خودآموز اسپرانتو

فارسی، از بهمن شیدائی. ط. تهران، 1309 ش.

خودآموز انگلیسی

فارسی، از علی اکبر بهپور شیرازی، ط. تهران، 1304 ش و مکرر.

خودآموز انگلیسی

فارسی، از علی اصغر کاوسی برومند. ط. تهران، 1323 ش.

خودآموز روسی

فارسی، از علی آری، ط. 1323 ش.

خودآموز روسی

فارسی، از خلیل داور. ط. تهران، مکرر.

خودآموز روسی

فارسی، از عبد الله صدق. ط. تبریز، 1310 ش.

خودآموز نوین روسی

فارسی، ترجمه تحت نظر عزیز الله افتخار. ط.

تهران.

خودآموز منطق

فارسی، شرح «منظومه اللئالی» محقق سبزواری، از شیخ محمد کاظم بن محمد حسین مدیر شانه چی. ط. مشهد.

خودآموز شطرنج

فارسی، از خسرو روزبه. ط. تهران.

خودآموز فرانسه

فارسی، از عبد الحسین رحیمی. ط. تهران.

خودآموز موسیقی (و تمرینات نت)

فارسی، از ضیاء مختاری، ط. تهران.

الخور البریعه فی اصول الشریعه

بهاء الدین محمد بن تاج الدین حسن اصفهانی معروف به فاضل هندی (-1137 ق). مذکور در اوائل «کشف اللثام» مؤلف.

خورشید و پروانه

فارسی، مثنوی، از سالم، تاریخ نظم: 1254 ق، به نام محمد شاه قاجار. خ. دانشگاه.

- حمد پاک از دلی چه آینه صاف بخداوند منبع الطاف.

خورشید آفرین و فلک ناز

فارسی، داستان. ط. تهران، 1308 ش.

خورشید و جمشید - جمشید و خورشید

فارسی، مثنوی، از سلمان ساوجی، تاریخ نظم: ح 763 ق، به نام سلطان اویس. درج در کلیات شاعر.

-الهی پرده پندار بگشای

در گنجینه اسرار بگشای

خورشید و مه پاره - گل رعنا

فارسی، مثنوی، از حکیم قَمّی.خ.ملک.

-ای قبله نمای عشق‌بازی

معشوق حقیقی و مجازی

خوزستان نامه---

ص:48

تولستوی و کاظم زاده ایرانشهر. ط. تهران، 1325 ش.

خوشبختی خانواده

فارسی، از محمد حسین محمدی اردهالی. ط.

تهران، 1324 ش - 1329 ش (در 5 مجلد).

خوشبختی چیست؟

فارسی، از برناردن دو سن پیر، ترجمه محمد علی گلشائیان. ط. تهران، 1306 ش.

خوش بوی بهشت

گجراتی، در احوال شهیدان کربلا، از غلام علی بهاونگری، در 50 مجلس. ط.

خوشبین باش

فارسی، از پوشه، ترجمه محسن بن محمد تقی جهانسوز. ط. تهران، 1315 و 1330 ش.

الخوف من الموت

ابو علی مسکویه. ط. بیروت، 1911 م (به نام ابن سینا چاپ شده).

-الحمد لله رب العالمین حمد الشاکرین...

خوف و رجاء

فارسی، مثنوی، از محمد بن صالح همدانی (سده 13 ق). خ. موجود.

-به نام آنکه نامش حرزجان است

ثنايش جوهر تیغ زبان است

خوکنامه - گهرنامه

فارسی، مثنوی، از تقی دارابی که به روش «موش و گربه» عبید زاکانی سروده:

-خوشر از حمد نیست عنوانا

لب گشایم به حمد یزدانا

خونابه اشك

اردو، مرآتی، از صالحه هندی. ط.

خونبار---

ص: 49

الخيارات

شرح مزجی شرایع، از محمد بن جعفر بن محمد بن عاشور کرمانشاهی (-1294 ق). خ.
دیده شده.

الخيارات

محمد بن فضل الله بن خداداد پهنه کلاهی ثقة الاسلام (-1342 ق). خ. دیده شده.

الخيارات

سید محمد بن میر قاسم طباطبائی فشارکی.
نواده اش سید هادی آن را تدوین کرده.

الخيارات

مهدی بن علی بن جعفر کاشف الغطاء (-1288 ق). خ. دیده شده.

الخيارات- ذخائر النبوه

محمد هادی بن محمد امین تهرانی (-1321 ق).
خ. موجود.

-الحمد لله الذي هدانا الى مسالك شرايع الاسلام

الخيارات (خيار المجلس و الشرط و الحيوان)

محمد علی بن محمد باقر هزار جریبی (-1245 ق). خ. دیده شده.

خيار تبعض الصفقه

محمد بن علی بن محمود موسوی نوری (-1325 ق). خ. دیده شده.

خیاط چینی

فارسی، داستان، ط. تهران.

خیاط نامه

فارسی، مثنوی، از فرید الدین عطار نیشابوری.خ.

ملک.

-به نام آنکه هستی زو نشان یافت

نفوس ناطقه زو نور جان یافت

الخیال

ابو موسی جابر بن حیان کیمیاوی (-200 ق).

مذکور در فهرست ابن ندیم.

خیالات

فارسی، مقالات، از عباس خلیلی.ط.تهران، 1309 ش.

خیام---

ص:50

خیر جلیس و نعم انیس

دیوان اشعار سید علی خان بن خلف مشعشعی حویزی (-1088 ق).

خیر خیرپوری

اردو. ط. هند.

خیر الدلائل

یکی از مجلّات «الدلائل و المسائل» از محمد علی هبه الدین شهرستانی. مذکور در فهرست تألیفات او.

خیر الرّجال

در احوال رجال اسانید «من لا یحضره الفقیه»، از بهاء الدین محمد بن علی شریف لاهیجی. (ظاهراً سده 11 ق). خ. دیده شده.

-نحمدک اللّهم یا من کان باب رحمته محطّ رجال

خیر الرسائل

فارسی شرح گلشن راز شبستری، از محمد بن محمود عصّار حسینی لواسانی (-1356 ق)، تألیف: 1335 ق. ط. مشهد 1355، ق. ط.

مشهد، 1355 ق.

خیر الزّاد (فی واجب الاعتقاد)

ابو الحسن بن علی شاه رضوی لکهنوی (-1313 ق). مذکور در آخر «اسداء الرّغاب». از فرزند مؤلّف.

خیر الزاد لیوم التناذ

در فرائض صلاه، از عبد الحسین بن جواد بغدادی (-1365 ق). ط. بغداد، 1340 ق.

خیر الزاد لیوم المعاد

اصول دین و احکام، از عبد المحسن بن حسین خاقانی (معاصر). ط. نجف، 1357 ق.

خیر الزاد

رساله عملیه، از علی بن محمد حسین شهرستانی.

ط.

خير الزاد (فی المبدأ و المعاد)

فارسی، از نظام الدین محمود معروف به داعی الی الله (-867 یا 869 ق).خ. موجود.

-سپاس بی قیاس آفریدگار عالم راست.

خير الزاد لیوم المعاد: (فی مدایح النبی و اهل بینه

(الامجاد)

شیخ باقر بن حبیب خفاجی (1312 ق-).ط 1372 ق.

خير الزاد

فارسی، رساله عملیه، از علی بن عبد الحسین ایروانی (-1354 ق).خ. موجود.

خير الکلام

در نبوت و امامت، از مولوی محمد باقر بن ابی جعفر اصفهانی.ط. هند.

خير الکلام (فی مدایح الکرام)

فارسی، قصاید در مدح معصومین (علیه السلام)، از حیدر علی مجد الادباء متخلص به ثریا (زنده در 1306 ق).

خير الکلام (فی المنطق و الکلام و اثبات امامه کل

واحد من ائمه الانام)

از سید خلف بن عبد المطلب مشعشی حویزی (-1074 ق).مذکور در «ریاض العلماء».

خير الکلام (فی ردّ عدو الاسلام)

فارسی، رد رسائل کسروی، از ذبیح الله محلاتی، در 2 مجلد.

خير لمعه فی صلاه الجمعه

احمد بن صالح موسوی قزوینی (معاصر).ط.

بغداد، 1349 ق.

خير المقال (فی شرح القصیده المقصوره فی مدح

سید علی خان بن خلف مشعشعی حویزی (-1088 ق). آغاز تألیف: 1083 ق، در 4 مجلد. مذکور در «ریاض العلماء».

ص: 51

خیر المال فی حفظ صحه الاطفال

دکتر ابراهیم سعید، ط. اراک، 1308 ق.

خیر النساء

گجراتی، اخلاق زنان، از غلام علی بهاونگری (معاصر). ط.

خیر الوصیه

قصیده در اخلاق، از محمد بن عبد الله بن رمضان احسائی. خ. موجود.

خیرات حسان (فی ترجمه مشاهیر النسوان)

فارسی، از محمد حسن خان اعتماد السلطنه (-1313 ق). «مشاهیر النسوان» از سید محمد ذهنی است. ط. تهران، 1304-1307 و 1311 ق.

خیرات حسان ---

ص: 52

دائر الوصول

اصول فقه، شرح «منار الانوار» حافظ الدين عبد الله بن احمد نسفی (-710 ق)، از محمد بن مبارکشاه هروی معروف به میرک بخاری. ط. لکهنو، 1877 م.

الدائرة-عينته الوجود-الاحديه

حکمت، از عبد الله قطب بلياني، خ. آستان قدس، ش 623.

دائرة جهان نما

فارسی، احکام نجوم، از کمال الدین حسین بن علی واعظ کاشفی (-910 ق). «آئینه اسکندری» تهذیب و تکمیل این کتاب است.

دائرة المعارف

(1)

فارسی، از ملک المؤرخین عبد الحسين بن هدايت الله بن محمد تقی سپهر کاشانی (-1352 ق). مذکور در سالنامه پارس-1312 ش.

دائرة المعارف اسلامي

فارسی، تألیف گروهی از مستشرقان، ترجمه جمعی از مترجمان به عربی و ترجمه محمد علی خلیلی به فارسی. ط. تهران، 1318 ش (2 جزء).

دائرة المعارف اسلاميه

فارسی، از عبد العزيز بن عبد الحسين جواهر کلام.

ط. تهران 1324-1337 ش. (نخست 10 جزء با مستدرک در یک مجلد و بعد در 4 جزء).

دائرة المعارف روابط جنسی-رهبر عشق

فارسی، تألیف نارمن هیر، ترجمه عبد الله رهنما.

ط. تهران، 1325 و 1328 ش.

الدائرة الهندية

ریاض، از تقی الدین ابو الخیر فارسی (سده 10 ق). خ. آستان قدس، ش 7387 (1090 ق).

داحس و الغبراء، کتاب

ایام عرب، ابو منذر هشام بن محمد بن سائب کلبی (-205 یا 206 ق). مذکور در فهرست ابن ندیم.

داد و ستد

فارسی، فقه، در مسائل بیع، از علی بن محمد مرعشی سید الحکماء (-1316 ق). خ.

مرعشی.

الذّار (عن محاورات الفار)، رساله

صفی الدین عبد العزیز سنّسی حلّی (-750 ق یا

ص: 53

1-1) مصحح محترم «الذریعه» - ع. منزوی - مقاله ای مبسوط در باب «دائرة المعارف» در مجلد 8، صفحات 3-18 آورده است.

پس از آن. ط. (با دیوان او).

الذّار، کتاب

ابراهیم بن محمد ثقفی (-283 ق). مذکور در رجال نجاشی.

دار السرور (فیما یتعلّق بابی الشّرور)

علی اکبر بن غلام علی مروّج الاسلام کرمانی (معاصر).

دار السرور (فی علم الدنیا و القبور)

فارسی، از نور الدین محمد حسین شریف بن محمد محلاتی (-1362 ق) در 2 باب و خاتمه خ. موجود.

-سرور قلوب عارفین و فرح و راحت دل‌های محبین

دار السّلام (فیما یتعلّق بالرّویا و المنام)

محمد حسین بن محمد تقی نوری (-1320 ق)، تألیف: 1292 ق. ط. تهران، 1305 ق.

دار السّلام (فی احکام السّلام فی شرح الاسلام)

عبد الهادی بن اسماعیل حسینی شیرازی. حدود 1000 مسأله را در فروع سلام بیان کرده است.

دار السّلام و مدار الاسلام

چهل حدیث، ناشناخته، خ، شهید مطهری.

دار السّلام (فیمن فاز بسلام الامام)

فارسی، در ملاقات امام عصر (علیه السلام) از محمود بن جعفر میثمی عراقی (-1310 ق)، تألیف:

1301 ق، در یک مقدمه، 5 باب و خاتمه.

-حمد بی حد و ثنای بی‌عدد

دار الصفا من بحر الشفا

قصیده و تریّه، از سالم بن احمد شیخان حسینی یمنی (-1046 ق). مذکور در ذیل کشف الظنون.

دار العرب

احمد بن فارس بن زکریا قزوینی رازی (-390 ق). مذکور در «معجم الادباء».

دار المجانین

فارسی، داستان، از محمد علی جمال زاده (معاصر). ط، تهران، 1320 ش.

الدرات، کتاب

ابو عبد الله محمد بن عبد الرزاق بیهقی سبزواری، معاصر قفال شاشی (-336 ق)، به نام محمد بن ابراهیم بن سیمجور امیر خراسان تألیف کرده.

مذکور در «تاریخ بیهق».

داروین و داروینیسیم

فارسی، از محمود بهزاد، ط، تهران، مکرر.

داروی حیات

فارسی، ط، ایران.

داریوش نامه (یا سابقه الواح تخت جمشید)

فارسی، مجموعه اشعار از 5 شاعر معاصر، به اهتمام شاهزاده افسر شیخ رئیس. ط، تهران، 1313 ش.

داستان

[در باب داستان و قصص، مقاله مبسوط و مفصلی به قلم ع. منزوی، در مجلد 8 ذریعه صص 23-35 پس از عنوان داریوشنامه گنجانیده شده است].

داستان آب زندگی - آب زندگی - زنده به گور

فارسی، از صادق هدایت. ط، تهران، 1309 ش و مکرر.

داستان آدم جدید

فارسی، از نیکلا حداد، ترجمه حبیب الله عین الملک، ط، تهران، 1343 ق.

داستان ابدال و سلامان

فارسی، از عبد الرحیم بن عبد الحسین اصفهانی (1294 ق-). مذکور در آخر «ملخص المقال مؤلف».

داستان احوال شیخ احمد احسائی

فارسی، از مرتضی مدرس چهاردهی. ط. در مجله یادگار و دانشنامه.

داستان امروز

فارسی، از عباس خلیلی مدیر روزنامه اقدام. ط.

تهران، 1310 ش.

داستان امیر حمزه

فارسی، ط. مکرر در ایران و هند.

داستان انسان و حیوان

فارسی، از صادق هدایت، ط. تهران، 1343 ق.

داستان باستان (یا سرگذشت کورش بزرگ)

فارسی، از نصرت الوزاره حسن بن ملا رضا بدیع بهبهانی (-1355 ق). ط. تهران، 1299 ش.

داستان بوف کور

فارسی، از صادق هدایت (-1330 ق)، ط.

تهران، 1329 ش و مکرر.

داستان پروین دختر ساسان

فارسی، از صادق هدایت، ط. تهران، 1342 ش (چاپ سوم).

داستان ترکنازان هند

فارسی، از دولتیار جنگ نصر الله فدائی اصفهانی در 5 مجلد. ط. بمبئی، 1310 ق (ج 1)؛ حیدرآباد.

داستان جم

فارسی، از محمد علی مقدم (به همکاری صادق کیا). ط. تهران، 1314 و 1341 ش.

داستان جوان بو الهوس

فارسی، از نصرت الوزاره حسن بن محمد رضا بهبهانی (-1355 ق). ط. تهران.

داستان حی بن یقظان (و شمه ای از احوال سلمان و

ابسال)

فارسی، از عبد الرحیم بن عبد الحسین حائری تهرانی. ط. تبریز، 1343 ق.

داستان خورداد و امرداد---

ص: 55

داستان شیخ و مجرم

فارسی، از کتاب «روضه البیان و حدیقه الایمان» نقل شده و در نسخه ای که دیده شده بعضی هزلیات هم در 1295 ق به آن افزوده شده. این داستان در «شاخه طوبی» از محمد حسین نوری هم درج است.

داستان طائسی

فارسی، ترجمه قاسم غنی. ط. تهران.

داستان علی اکبر

فارسی، مرثی منظوم، از محمد طاهر بن ابی طالب، تاریخ نظم: 1298 ق. خ. موزه بریتانیا.

داستان غم

فارسی، از بدر الدوله مولوی محمد صبغت الله.

ط. مدارس، 1259 ق.

داستان کک کوهزاد

فارسی، مثنوی، غیر از آنچه در شاهنامه آمده و این مثنوی از یک شاعر سده 6 ق است. مذکور در «حماسه سرائی در ایران».

- کنون داستان کک کوهزاد

بگویم بدان سان که دارم به یاد

داستان واله و سلطان (یا واله سلطان)

فارسی، مثنوی، از شمس الدین عباسی فقیر دهلوی (-1179 ق). ط. لندن، 1903 م.

داستان وامق و عذراء

فارسی، منظومه، از رفعت شیروانی. ط.

داستانها

فارسی، ترجمه نصر الله شیفته مازندرانی. ط.

تهران، 1314 ش.

داستانها

فارسی، از اسکار وایلد، ترجمه هوشنگ انصاری. ط. تهران، 1328 ش.

داستانهای امثال

فارسی، از امیر قلی امینی. ط. اصفهان، 1324 ش (ج. اول)، 1333 ش (2 جلد).

داستانهای ایران قدیم

فارسی، از حسن پیرنیا مشیر الدوله. ط. تهران، 1307 ش.

داستانهای تاریخی

فارسی، ترجمه ناصر نجمی. ط. تهران.

داستانهای خونین

فارسی، از محمد علی خلیلی. ط. تهران.

داستانهای کوچک

فارسی، ترجمه امیر قلی امینی. ط. اصفهان، 1310 ش.

داستانهای واقعی

فارسی، از مصطفی الموتی. ط. تهران، 1326 ش (در 4 جزء).

داستان هفت برادر

فارسی، از محمد باقر الفت.

داعی البشر

منظومه در احوال امام عصر (علیه السلام)، از مهدی بن علی غریفی بحرانی (-1343 ق)؛ تاریخ نظم:

1330 ق.

داغ جنون

اردو، مثنوی، از مولوی محمد زکی، ط 1308 ق.

داغ و داد بغداد

فارسی، حبسنامه مؤلف، از میرزا هادی خراسانی (-1368 ق). مذکور در فهرست تألیفات او.

دافع البغض و العداوه

جواز لعن ظالمین، از شیخ محمد مدرس تهرانی (-پس از 1320 ق). ط. خوانساری نجف.

ص: 56

دافع المنیه (و نافع البریه فی احکام التغذیه)

لاصحاب التخمه و الهیضه)

فارسی، طب، از حکیم شفاء الدوله سید افضل علی رضوی فیض آبادی هندی، ط. لکهنو.

دافع التفاق

قاضی نور الله شوشتری (1019 ق). مذکور در فهرست تألیفات او.

دافع الوهم

اردو، در تقیه، از سجاد حسین هندی، ط. هند.

دافع هذیان - رافع هذیان

فارسی، لغت، از نجفعلی حجری، مؤلف به تحقیق پاره ای از لغات «برهان قاطع» پرداخته.

خ. مجلس.

دافع الهموم

اردو، ادعیه، از مظفر علی خان بن خورشید علی خان جانسته هندی (-1354 ق). ط. هند.

دامپروری

فارسی، از تقی بهرامی، ط. مکرر (همین مولف 2 کتاب دیگر به نامهای دامپروری خصوصی و دامپروری عمومی نیز دارد که در 1324 و 1328 ش چاپ شده است).

دام صیادان

فارسی، در مظالم انگلیسیها در هند، از ولیم هوریت، مترجم ناشناخته، ط. شیراز و تبریز.

دامع الموجز (فی الرد علی العتقی)

قاضی ابو حنیفه محمد بن منصور بن حیون تمیمی مغربی معروف به ابن ابی بزائی (-363 ق) مذکور در فهرست تألیفات او.

دامغ الاوهام (فی شرح ریاضه الافهام فی لطیف

الکلام)

امام مهدی احمد بن یحیی بن مرتضیٰ حسینی یمنی (-840 ق). سفر سوم «غایات الافکار» اوست.

دام مهیب

فارسی، داستان، از ادین انگلیسی، ترجمه ابو القاسم طاهری. ط. تهران.

دامغه انصاری

در ردّ ابی الهیثم مسیحی، از ابو الفتح محمد بن علی عثمان کراچی (-449 ق). مذکور در فهرست تألیفات او در خاتمه «مستدرک الوسائل».

دام گستران یا انتقام خواهان مزدک

فارسی، داستان تاریخی، از عبد الحسین صنعتی زاده کرمانی، ط. بمبئی، 1299 و 1339 ش؛ تهران، 1304 ش.

دامن مریم

اردو، منظومه در اخلاق زنان، از آقا شاعر قزلباش دهلوی، ط.

دانتن بزرگترین قهرمان انقلاب کبیر فرانسه

فارسی، از اولارد فرانسوی، ترجمه ناصر نجمی.

ط. تهران، 1324 ش.

دانستیهای زنان جوانان

فارسی، از مس امامف انجل در یک، ترجمه ذبیح الله قربان آباه ای، ط. برلن، 1306 ش.

دانستیهای کودکان (راهنمای پدران و مادران برای

تربیت اخلاقی کودکان)

فارسی، از فریدون کشاورز، ط. تهران، 1317 ش.

دانش

فارسی، مجله علمی و ادبی، مؤسس: نور الله ایران پرست در 1328 ش در تهران.

دانش بشر

فارسی، از برتراند راسل انگلیسی، ترجمه هوشنگ ایرانی، بخشی از آن در تهران در مجله دانش چاپ شده.

ص: 57

دانش زا

فارسی، منطق، از محمود بن عبد السلام شهابی تربتی خراسانی (1321 ق-). خ. دیده شده.

دانشکده

فارسی، مجله به مدیریت عباس شیدا.

دانشکده

فارسی، شرح احوال، از ابو القاسم سحاب (معاصر)، تألیف: 1353 ق، از مآخذ فهرست کتابخانه سپهسالار تألیف ابن یوسف شیرازی.

دانشکده

فارسی، مجله ادبی، تأسیس: 1335 ق توسط محمد تقی ملک الشعراء بهار (معاصر).

دانشکده های من

فارسی، از ماکسیم گورکی، ترجمه علی اصغر هلالیان، ط. مشهد، 1323 ش؛ تهران، 1341 ش.

دانش گیلانی

فارسی، شرح حال، از هادی جلوه. ط. رشت، 1325 ش.

دانشمندان آذربایجان

فارسی، از محمد علی بن محمد صادق تربیت تبریزی. (-1318 ش). ط. تهران، 1314 ش و مکرر.

دانشمند اصفهان

فارسی، از جلال الدین همائی فرزند ابو القاسم طرب، مذکور در مقاله همائی در مجله مهر، سال 1354 ق. این تألیف، ضمیمه تاریخ اصفهان- از همین مؤلف گردیده است.

دانشمند اصفهان

فارسی، از مرتضی مدرس. برخی در مجله ارمغان (ش 21 و 22) چاپ شده و بعداً ضمیمه تألیف دیگری شده است.

دانشنامه

فارسی، نشریه مؤسسه پایدار (به ریاست غلام رضا سمیعی). ط. تهران، 1326 ش

دانشنامه جهان

فارسی، علوم طبیعی، از غیاث الدین علی (یا محمد) بن علی امیران حسینی اصفهانی. تألیف:

879 ق. ط. بمبئی، 1291 ق؛ لکهنو، 1880 م.

خ. آستان قدس ش 515 و چند نسخه دیگر.

-سزاوار ستایش و سپاس مبدعی است که ...

دانشنامه شاهی

فارسی، در علوم مختلفه، از محمد امین بن محمد شریف استرآبادی (-1036 ق). خ. آستان قدس، ش 517 (1091 ق).

-الحمد لله الذي عرفنا نفسه

دانشنامه شیخ الاسلامی

فارسی، از فخر المحققین میرزا هادی بن میرزا احمد شیخ الاسلامی. ط. شیراز، 1370 ق.

دانشنامه علائی

فارسی، منطق و الهیات، از ابو علی حسین بن عبد الله بن سینا (-427 ق)، ط. حیدر آباد دکن، 1309 ق و مکرر در ایران و هند. خ. آستان قدس، ش 98 (نسخه کهن).

دانشنامه

فارسی، از محمد بن معصوم علی هیدجی. ط. (در دیوان شاعر).

دانش و پرورش

فارسی، از محمد علی بن محمد حسن صفوت تبریزی، ط. تهران، 1321 ش؛ قم، 1327 ش.

داودنامه

فارسی، مثنوی، از ابو الفتح سیف الشعراء دهقان سامانی، تاریخ نظم: 1287 ق. ط. تهران، 1324 ق (ضمیمه «شکرستان ناظم»).

داهیه

فارسی، عروض و قافیه، ناشناخته، نسخه مؤرخ 1088 ق دیده شده.

الدّاهیه الحاطمه علی من اخرج من اهل البيت

فاطمه (علیه السلام)

فارسی، از حیدر علی فیض آبادی؛ ط. هند، 1275 ق.

دبستان

فارسی، مجله، مؤسس: سید حسن طبسی، مشهد، 1301 ش.

دبستان پارسی

فارسی، دستور زبان، از میرزا حبیب اصفهانی، ط. استانبول، 1308 ق؛ تبریز، 1324 ق.

دبستان الشعراء

فارسی، از میرزا رجاء زفره ای (-1361 ق).

دبستان فرصت

فارسی، دیوان اشعار سید محمد نصیر بن جعفر فرصت شیرازی (-1339 ق). ط. بمبئی، 1333 ق.

دبستان المذاهب

فارسی، ملل و نحل، از محسن فانی کشمیری (-1081 ق). ط. تهران، 1260؛ بمبئی، 1262 ق و مکرر.

-ای نام تو سردفتر اطفال دبستان

یاد تو به بالغ خردان شمع شبستان.

دبیر حساب

فارسی، حساب، از انتشارات وزارت معارف.

ط.

دبیره

فارسی، تاریخ تحول رسم الخط، از ذبیح الله بهروز ساوجی، ط. تهران، 1313 یزدگردی و 1341 ش.

دثار المؤمنین

فارسی، ادعیه و اعمال سنت در 2 مجلد، از شیخ محمد فیض قمی یا عبد الحسین بن یوسف نائینی. ط. تهران، 1350 ق

الدّجال عند الجمهور

عقائد، از نجم الدین جعفر بن محمد تهرانی (1313 ق-). خ. دیده شده.

دحض البدعه (من انکار الرجعه)

عقاید، از محمد علی بن حسن علی همدانی (1293 ق-). ط. نجف، 1354 ق.

دخالت مستقیم دولت در اقتصاد کشور

فارسی، از احمد بن محمد حسین متین دفتری. ط.

تهران، 1334 ش.

دخانیات از نظر بهداشت

فارسی، از حسین عبد اللهی.

الدخانیه

دخانیات و روزه، از محمد علی هبه الدین شهرستانی.

دختران پیغمبر سخن می گویند

فارسی، از جواد فاضل (معاصر). ط. تهران، 1340 ش (چاپ سوم).

دختر ایران

فارسی، مجلّه بانوان، مؤسس: زنددخت، شیراز، 1310 ش.

دختر باکره یا خاطره یک دوشیزه

فارسی، داستان، از جهان بخش جمهری. ط.

تهران.

دختر برهمن

فارسی، مثنوی، از الله وردی خان.خ.ملک.

دختر تیره بخت

فارسی، داستان، از ایران دخت تیمورتاش، ط.

تهران.

ص:59

دختر جنگل

فارسی، داستان، ترجمه نقیب الممالک محمد علی شیرازی، ط. تهران، 1336 ش.

دختر چشم طلائی

فارسی، از بالزاک، ترجمه رضا سید حسینی و عبد الله توکل، ط. تهران.

دختر سلطان

فارسی، داستان، از پوشکین، ترجمه پرویز ناتل خانلری، ط. تهران، 1310 ش.

دختر عقاب

فارسی، داستان، از آرتور براند فرانسوی، ترجمه خانم حاجب، ط. تهران، 1309 ش.

دختر فرعون

فارسی، داستان، از الکساندر دوما، ترجمه علیقلی سردار اسعد در 1320 ق. ط. تهران، 1324 ق.

دختر گورش

فارسی، داستان، ترجمه محمد علی خلیلی، ط.

تهران.

دختر یتیم

فارسی، داستان، از جواد فاضل، ط. تهران، 1331 ش و مکرر.

دختر نامه

فارسی، مثنوی، از تائب تبریزی.

دختر و پسر برهمن

فارسی، مثنوی، از نواب هادی خان که ظاهراً نادم تخلص داشته. خ. ملک.

دخول الباقر (علیه السلام)

ورود امام باقر (علیه السلام) در مجلس حجاج، ناشناخته.

خ. خوانساری نجف.

دخول جریر علی الحجاج

ابو المنذر هشام بن محمد بن سائب کلبی (-206 ق). مذکور در فهرست ابن ندیم. ظاهراً «دخول جریر علی معاویه» صحیح است.

دخول الرقبه فی الرأس لاجل الغسل

احمد بن ابراهیم آل عصفور بحرانی (-1131 ق) پدر صاحب حدائق. مذکور در «لؤلؤه البحرین».

الدراری الثمین (فی الرسائل الاربعین)

سید حسین بن ابراهیم بن معصوم حسینی قزوینی (-1208 ق). خ. دیده شده، نام صحیح آن «الدر الثمین» است.

الدراری اللمعات (فی شرح القطرات و الشذرات)

فقه، تعلیقات بر رسائل فقهی آخوند خراسانی، از مهدی بن حسین خالصی کاظمی (-1343 ق).

ط. بغداد، 1332 ق.

الدراری المضیئه (فی شرح الدر البهیة فی علم الفقه

الاحکام الالهیه)

اصل و شرح از قاضی محمد بن علی شوکانی (-1250 ق). مذکور در «نیل الوطر».

در آستان هتلر (جاسوس مرموزی که شش سال

پیشخدمت هتلر بود)

فارسی، داستان، از ف. پارسا (یا پارسى). ط.

تهران.

در اصلاح قانون انتخابات

فارسی، از جواد پیشه ور. ط. تهران. 1324 ش (چاپ دوم).

در اطراف ثلاثة تصوف

فارسی، عرفان، از صابین الدین ترکه (-830 ق)، شرح «فمنهم ظالم لنفسه و منهم مقتصد و منهم سابق بالخیرات».

در آغوش خوشبختی

فارسی، از لرد آویر بوری انگلیسی، ترجمهٔ ابوالقاسم پاینده. ط. تهران، 1327 ش (چاپ ششم)

ص: 60

در آغوش زاینده رود (یا یک پرده تأثرآور از قیام

اخیر آذربایجان)

فارسی، داستان، از احمد شریعتی بیدار. ط.

اصفهان.

در آفتاب ایران

فارسی، سفرنامه، از ژان هر دووان، ترجمه مصطفی مهدب. ط. تهران، 1324 ش.

درایه الحدیث

محمد تقی بن محمد باقر آقا نجفی اصفهانی (-1332 ق). مذکور در آخر «جامع الانوار» مؤلف.

درایه الحدیث

محمد حسین بن محمد علی شهرستانی (-1315 ق). خ. دیده شده.

درایه الحدیث

ملاً صفر علی لاهیجانی شاگرد سید محمد مجاهد و استاد تنکابنی. مذکور در «قصص العلماء».

درایه الحدیث

علی آقاین محمد بن علی رضوی تبریزی معروف به داماد (-1336 ق). خ. موجود.

الدرایه و الرجال

منظومه، از عبد الرحیم بن عبد الحسین حائری.

درایه الحدیث

نور الدین علی بن حسین بن عبد العال محقق کرکی (940-ق). خ. خوانساری نجف.

درایه الحدیث

محمد بن سلیمان تنکابنی (-1302 ق). در «قصص العلماء» مؤلف از آن به عنوان منظومه یاد شده است.

درایه الحدیث

محمود بن علی اصغر شیخ الاسلام طباطبائی تبریزی (-1310 ق).خ. دیده شده.

درایه الحدیث

مهدی بن اسماعیل موسوی هروی خراسانی (-1270 ق).خ. موجود.

الدرایه لحدیث الولاية

ابو سعید مسعود بن ناصر سجستانی (-477 ق).

مذکور در «الاقبال» سید بن طاوس.

درایه نثار (فتح الله به اعین الاعتبار)

فارسی، رد صوفیه، از علم الهدی بن فیض کاشانی.خ. موجود.

در باب تسخیر مرو و ترکمان

فارسی، ملکم خان بن یعقوب ارمنی (-1326 ق). مذکور در مجموعه آثار میرزا ملکم.

دربار اکبری

فارسی، از شمس العلماء محمد حسین آزاد.ط.

کانپور، 1871 م.

دربار حسین (علیه السلام)

اردو، احوال برخی از مرثیه سرایان حسین (علیه السلام).

ط. هند.

دربار شاهی

فارسی، داستان، ترجمه علی اکبر ارداقی، ط.

تهران، 1321 ش.

در برابر خدا

فارسی، از اشرفن تسوایک (اشرفن زاویک)، ترجمه مصطفی فرزانه.ط. تهران، 1343 ش.

در پای دیوار بهشت کرملین

فارسی، ترجمه ابراهیم دیلمقانیان. ط. تهران، 1327 و 1328 ش.

در پشت جبهه جنگ چه خبر است؟

فارسی، از هانری بر دو، ترجمه ناصر احیاء. ط.

تهران.

در تلاش معاش

فارسی، داستان، از محمد مسعود (-1326 ق).

ص: 61

ط. تهران، 1312 و 1328 ش.

در تنگ

فارسی، از آندره ژید، ترجمه عبد الله توکل و رضا سید حسینی. ط. تهران، 1327 و 1342 ش.

الدرج (یا المدرج)

اصول دین، از تقی الدین حسن بن علی بن داود حلّی (647 ق-). مذکور در رجال مؤلف.

درج در

فارسی، از فتح الله شبیانی. ط. تهران.

درج الدرر (فی احوال میلاد سید البشر)

اصیل الدین عبد الله بن عبد الرحمن حسینی دشتکی شیرازی (-883 یا 884 ق)، مذکور در «مجالس المؤمنین».

درج جواهر

فارسی، از میرزا سنگلاخ خراسانی (-1294 ق)، ظاهراً یادداشت سفر او است. خ. مرعشی.

-این فقرات صورت ارقامی است که در اوقات سیر و سیاحت اقالیم...

درج الدرر (فی مناقب الائمه الاثنی عشر)

فارسی، از محمد باقر اصفهانی، مؤلف پس از علامه مجلسی می زیسته و در تألیف خویش از «بحار الانوار» نقل کرده است.

درج گهر

فارسی، کلمات قصار پیامبر (صلی الله علیه و آله)، ترجمه علی اکبر کاشف، برقی. ط. تهران، 1366 ق.

درج گهر

فارسی، مثنوی خمسه، از محمد صادق نامی اصفهانی (-1204 ق). مذکور در «نگارستان دارا».

درج گهر

فارسی، از فتح الله بن محمد کاظم شبیانی کاشانی (-1308 ق). مذکور در فهرست کتابخانه مجلس.

درج اللالی

فارسی، احوال ابو مسلم مروزی، ناشناخته، مؤلف در سده 11 ق می زیسته و معاصر میرلوحی بوده است. مذکور در پشت نسخه «اظهار الحق».

درج اللالی (و برج المعالی)

فارسی، سفینه متفرقه، از محمد زمان بن کلبعلی خان ساقی خراسانی (-1286 ق). مذکور در «مجمع الفصحاء».

درج اللالی

فارسی، مثنوی، از میر کرمانی (سده 8 ق). خ.

موجود (در دیوان او).

درج مضامین

فارسی، منظومه در تجوید، از مختار قاری اصفهانی، تاریخ نظم: 949 ق.

-ای کلام اعظم از نام تو زیور یافته

الدرجات

در تفضیل امیر المؤمنین (علیه السلام)، از ابو عبد الله بصری استاد قاضی عبد الجبار معتزلی مذکور «در معالم العلماء».

الدرجات، کتاب

احمد بن محمد بن حسین بن دؤل قمی (-350 ق). مذکور در رجال نجاشی.

درجات الاصحاب

احمد بن حسن واعظ یزدی (-1310 ق).

مذکور در «نواصیص العجب» مؤلف.

درجات التولی لاولیاء الله (و التحلی بفضائل اهل

البيت (علیه السلام))

عماد الدین حسن بن علی بن محمد طبری (زنده در 673 ق). مذکور در ذیل کشف الظنون.

الدَّرَجَاتُ الرَّفِيعَةُ (فِي طَبَقَاتِ الْإِمَامِيَّةِ مِنَ الشَّيْعَةِ)

صدر الدين علي بن احمد معروف به سيد علي خان مدني (-1120 يا 1118 ق)، خ.

آستان قدس، ش 8937 (1336 ق) وش 7643.

-الحمد لله الذي جعل لعباده المؤمنين لسان صدق في الآخرين.

در جستجوی خوشبختی

فارسی، اخلاق، از لرد آویبری، ترجمه ابو القاسم پاینده. ط. تهران، 1336 ش (چاپ دهم).

در جستجوی خوشبختی

فارسی، از حسین کاظم زاده ایرانشهر. ط.

در جستجوی شوهر ایده آل

فارسی، داستان، ترجمه احمد رخشانی. ط.

تهران.

در جستجوی نان

فارسی، داستان، از ماکسیم گورکی، ترجمه نوذر (یا احمد صادق). ط. تهران.

در جستجوی همسر

فارسی، از اولین لومر، ترجمه افسون، ط. تهران، 1318 ش.

درختان جنگلی ایران

فارسی، از حبیب الله ثابتی، ط. تهران، 1326 ش.

درخت سیب

فارسی، پرورش درخت سیب، از مصطفی شاه علائی. ط. تهران، 1320 ش.

درخواست نامه

فارسی، از حکیم عمر بن ابراهیم خیام نیشابوری، ط. تهران، 1315 ش.

درد بی درمان (یا بدبختی مسلمین)

فارسی، اخلاق، از محمود بروجردی (1300 ق-). ط. قم، 1327 ش.

دردهای و دواهای اجتماعی و اسلامی

فارسی، مقالات، از مدرسی چهاردهی (1328 ق-). ط. (در مجله پیمان).

درد دل میرزا یدالله

فارسی، داستان، از صادق هدایت. ط. تهران.

الدّر، کتاب

ابو محمد حسن بن حمزه طبری مرعشی (-358 ق). مذکور در رجال نجاشی.

درد و داغ

فارسی، مثنوی، از اسد الله غالب دهلوی (-1163 ق) که با دیوانش طبع شده.

دژ آداب

گجراتی، اخلاق، از مولوی غلام علی بهاونگری (معاصر). ط. هند.

الدّر الاصفی و الزبرجد المصفی (فی مدح سیدنا

محمد المصطفی) - سرباب الوصول

قصیده، از ابو وهیب بهلول بن عمرو صیرفی کوفی معروف به بهلول مجنون (-ح 190 ق).

ط. بمبئی، 1311 ق.

دژ بحر الحیاه

فارسی، اصول دین، از یکی از عالمان سده 11 ق، خ. موجود.

-دژ بحر علم اعلائی علیم...

دژ بحر المناقب (فی تفضیل علی بن ابی طالب)

فارسی، از علی بن ابراهیم معروف به درویش برهان، ترجمه «بحر المناقب» اوست. ط. تبریز.

الدرّ البه (فيما هو مروى عن امير المؤمنين (عليه السلام))

بهاء الدين بن يحيى بن ابى تراب بحراني، تأليف:

ظاهرا 1312 ق. نسخه خط مؤلف مورخ 1312 ق ديدہ شدہ.

-الحمد لله رب العالمين بديع السموات والارضين...

ص: 63

درّ بی بها

گجراتی، احوال معصومین (علیه السلام)، از غلام علی بن اسماعیل بهاونگری، ط. هند.

درّ بی بها

اردو، مواعظ، از سید علی محمد بن محمد بن دلداری علی نقوی (-1312 ق). مذکور در «مشاهیر علماء الهند».

درّ بی بها

اردو، در ردّ خوارج، از سید سجّاد حسین هندی (معاصر). ط. هند.

الدرّ الثمین (تعلیقات علی شرح الاربعین)

ابو الحسن بن محمد علی رضوی کشمیری (-1313 ق). تعلیقاتی است بر شرح اربعین شیخ بهائی. خ. موجود.

الدرّ الثمین (فی جمله من المصنّفات و المصنّفین)

ابو الهدی بن ابی المعالی بن محمد ابراهیم کلباسی (-1356 ق). خ. موجود.

الدرّ الثمین (فی فضائل امیر المؤمنین و الائمّه)

(المعصومین ع)

فارسی، از محمد باقر بن محمد حسین تمامی شیرازی (1278 ق-). ط. 1321-1324 ق.

-حمدنا محدود و ثنای غیر معدود

الدرّ الثمین (فی فضائل امیر المؤمنین (علیه السلام))

ناشناخته، به نام سلطان ابراهیم خان حاکم کرمان تألیف شده. خ. شهید مطهری.

-اللهم اهدنا للعمل بالكتاب و سنّه...

الدرّ الثمین (فی خصائص النبی الامین)

ناشناخته، در «الخصائص الفاطمیّه» به احتمال از ابو نعیم اصفهانی دانسته شده و آمده است که مجلسی در «بحار الانوار» از آن نقل کرده است.

الدرّ الثمین (منظومه فی اصول الدین)

تقی الدین حسن بن علی بن داود حلّی (647 ق-).

مذکور در رجال مؤلف.

الدّر الثمین (فی الرسائل الاربعین) ---

ص: 64

الدّر الثمین (فی اہم ما یجب معرفتہ علی المسلمین)

اصول و فروع دین، از سید محسن امین. ط. مکرّر (در 2 جزء).

الدّر الثمین (فی احکام الارضین)

نیز از سید محسن امین، مذکور در فهرست تألیف او در «الشجره الطیبه».

در ثمین (در جواب مسائل محمد امین) - تحفه

محمد امین - تحفه الامین

فارسی، از میرزا محمد بن عبد التّبی اخباری (-1232 ق)، جواب سؤالات محمد امین خان همدانی است. خ. آستان قدس، ش 7015 (1272 ق).

- این چند کلمه است از ابو احمد محمد بن عبد التّبی در جواب اجمالی از مسائل دوازده گانه

دّر جعفری

گجراتی، احوال امام صادق (علیه السلام)، از غلام علی بهاونگری. ط. هند.

در الجوهر الفرید

جعفر بن محمد بن عبد اللّہ شوشتری بحرانی (معاصر). مؤلف در «الجدوه الحق» به این کتاب ارجاع داده است.

دّر خوشاب

فارسی، مثنوی، از محمد تقی تیر تبریزی (-1312 ق)؛ خ. ملک.

الدّر الساطع (فی اصول الدّین القاطع)

سید حسن بن احمد اشکذری یزدی (-1358 ق). ط. 1328 ق (با منتخب الرسائل).

در السحابه (فی فضائل القرابه و الصحابه)

قاضی محمد بن علی شوکانی (-1250 ق)، مؤلف «الدّرای المصیئه».

دّر العجائب

فارسی، مواعظ، ناشناخته، خ. دیده شده.

الدّر الفتیق

رجال، از ابو الفضل بن ابی القاسم نوری کلاتری (-1316 ق)، خ. موجود.

الدرّ الفرید (فی التّوحد)

جمال الدین ابو العباس احمد بن محمد بن فهد حلّی (-841 ق). مذکور در «امل الآمل».

الدرّ الفرید (فی قواعد التجوید)

فارسی، از محمد طاهر حافظ اصفهانی (زنده در 875 ق. خ. آستان قدس، ش 3080 (967 ق) و چند شماره دیگر.

-الحمد لله ربّ العالمین...

الدرّ الفرید (فی العزاء علی السبط الشهید)

علی بن محمد حسین حسینی شهرستانی (-1344 ق). ط.

الدرّ الفرید (فی علم التّوحد)

ابو الحسن علی بن هلال جزائری شاگرد ابن فهد و از مشایخ محقق کرکی که در 909 ق به او اجازه داده است. مذکور در «لؤلؤه البحرین».

الدرّ الفرید (و معراج التّوحد)

محمد بن عبد التّبی اخباری (-1332 ق). مذکور در ذیل کشف الظنون.

الدرّ الفرید و بیت القصید

مجموعه اشعار عرب، جامع: محمد بن ایدمر، تألیف: 694 ق. مذکور در «ایضاح المکنون».

الدرّ الفرید (فی شرح التجرید)

سید ابو تراب بن ابی القاسم موسوی خوانساری (-1346 ق). مذکور در «علماء معاصرین».

درفشان

مجموعه شعر، از ابو القاسم لاهوتی. ط. مسکو، 1936 ق.

الدرّ اللباب

در حساب جمل و عقود، ناشناخته، مذکور در کتاب «حلّ العقود».

در مخزون

عرفان، از هدایت الله بن محمد حسين آشتیانی.

خ. دیده شده.

-الحمد لله الباعث الوارث

الدرّ السلوك (فی احوال الانبياء و الاولياء و الخلفاء

و الملوک)

احمد بن حسن حرّ عاملی (زنده در 1120 ق).

خ. آستان قدس، ش 4232.

در مصائب

اردو، مقتل، از مولوی قاسم علی رضا صاحب هندی. ط.

الدرّ المضيئ

اصول دین، از سید آل محمد بن اصغر حسین نقوی امروهوی هندی (معاصر). ط. هند، 1324 ق.

درّ المعرفة

فارسی، تصوف، از امیر الدوله زین العابدین بن جعفر خان هندی. ط.

الدرّ المفید للمسترشد المرید

اخلاق، ناشناخته، نسخهٔ مربوط حدود سدهٔ 8 آن دیده شده که مرتب بر 12 باب است.

- (بعد الحمد)... يتضمن كل فن غریب من احكام نبویه و علوم شرعیّه...

الدرّ المفیض (فی منجزات المریض)

محمد حسین بن محمد علی شهرستانی (-1315 ق). خ. دیده شد.

الدرّ المقصود (فی احوال الامام الموعود ع)

اردو، از سید اولاد حیدر بلگرامی. ط. هند.

الدرّ المکنون

فارسی، فقه، از اسماعیل بن عبد الغفور بن اسماعیل بن عبد الغفور علوی سبزواری (-ح 1340 ق)، در 6 مجلد.

الدرّ المکنون

مجموعه ای از کلمات امیر المؤمنین (علیه السلام). جامع:

ناشناخته، نسخه آن در تبریز دیده شده.

الدرّ المکنون: (فی شرح علم القانون)

منطق، از علامه حسن بن یوسف بن مطهر حلّی (-726 ق). مذکور در «خلاصه الاقوال» مؤلف.

درّ مکنون

فارسی، مثنوی، از شمس الدین فقیر (-1183 ق). مذکور در «نجوم السماء».

الدرّ المکنون (فی الفلك المشحون)

حکایت ها و قصص، از عبد اللطیف بن عبد الله رازی رومی (-1146 ق) که به نام وزیر ابراهیم پاشا تألیف کرده.

درّ مکنون

فارسی، مثنوی، از صدر الدین موسی بن محمد باقر موسوی دزفولی. خ. ملک.

درّ مکنون

فارسی، مثنوی، از علی اصغر بن علی اکبر بروجردی (-1231 ق) مذکور در آخر «نور الانوار» مؤلف.

درّ المناقب (فی فضائل علی بن ابی طالب (علیه السلام))

ناشناخته، از مؤلف کتاب «الروضه فی المناقب و المعجزات»، که پس از 651 ق و پیش از این کتاب تألیف کرده است و در اول روضه به تألیف آن تصریح دارد.

الدرّ المنتخب فی لباب الادب

کمال الدین عبد الرحمن بن محمد بن عتایقی حلّی، تألیف: 776 ق. نسخه خطّ مؤلف در نجف دیده شده.

الدرّ المنتظم

ناشناخته، از مأخذ «البلد الامین» کفعمی.

الدرّ المنتظم: (فی انساب العرب و العجم)

جعفر بن محمد اعرجی (-1332 ق).خ.

موجود.

الدرّ المنتظم (فی حل الجذر الاصل) - کدّ القلم

ظهور حسین بارهوی لکهنوی (-1357 ق).ط.

الدرّ المنثور (فی شرح صدر الشذور)

کیمیا، شرح ابیات آغاز «شذور الذهب» علی بن موسی، از ایدمر بن علی جلدکی، تألیف: 742 ق.

درّ منثور

فارسی، مرآئی، از جودی تبریزی، غیر از جودی خراسانی و نیز غیر از ملا ستّار جودی تبریزی است. مذکور در «دانشمندان آذربایجان»:

الدرّ المنثور (فی طبقات ربات الخدور)

در احوال زنان معروف، از زینب بنت علی بن حسین معروف به زینب فواز (-1909 م).

تالیف: 1310 ق در مصر، ط. 1312 ق.

الدرّ المنثور (فی مدیح الملك المنصور) ---

ص: 67

الدرّ المنظوم (فی نفی تقلید غیر المعصوم)

حسین بن علی بن محمد اخباری (-1318 ق).

الدرّ المنظوم (لذوی العقول و الفهوم)

دیوان اشعار سید عبد الله حدّاد یمنی حسینی (-1132 ق). ط. مذکور در ذیل کشف الظنون.

الدرّ المنظوم (من کلام المعصوم)

مجموعه اشعار منسوب به ائمه (علیه السلام)، جامع: سبط حسن فتحپوری (1328 ق-).

درّ منظوم (در اشرف علوم)

فارسی، منظومه در طب، از شمس الدین محمد بن حسن جرجانی، خ. روضاتی اصفهان.

الدرّ المنظوم (من کلام المعصوم (علیه السلام))

شرح اصول کافی، از شیخ علی سبط شهید ثانی، تألیف: 1061 ق. خ. مشکات.

-اصحّ الاخبار سندا و اعلاما...

درّ منظوم

فارسی، در تاریخ رامپور، از غلام محمد گیلانی.

مذکور در ذیل کشف الظنون.

الدرّ المنیف (فی زیاره اهل البيت الشریف)

احمد بن احمد مقبل مصری، تألیف: 1267 ق.

خ. خدیویه مصر.

الدرّ النثیر

کشکول گونه ای از حیدر قلی خان بن نور محمد خان سردار کابلی، خ. دیده شده.

درّ النجف (فی حل الصلاه فی الصدف)

محمد علی بن محمد حسین معروف به هبه الدین شهرستانی. مذکور در فهرست تألیفات او.

درّ نجف

اردو، فارسی، هندی، ترجمه خطابۀ محمد علی هبه الدین شهرستانی، مترجم: نظیر حسین حسینی زیدی جونپوری، ط. هند، 1330 ق.

درّ النّجف و لؤلؤ الصدف

در شناخت سنگها و خواص آنها و آداب تختم، از هاشم مهنه بن عبد الحسین کرمانی جواهری (1297 ق-)، تألیف: 1328 ق در یک مقدمه 38 فصل و خاتمه و تتمه. خ. موجود.

-احمدک اللهم یا من دلّ علی ذاته بذاته

درّ نجف

فارسی، مثنوی، از ندیم مشهدی (-1163 ق).

خ. مجلس (در کلیات شاعر).

الدرّ النضید (فی شرح التجرید)

کلام، از ابو تراب عبد العلی بن ابی القاسم موسوی خوانساری (-1346 ق) که از مشایخ صاحب ذریعه بوده. به نام «الدرّ الفرید» هم آمده است.

الدرّ النضید (المستخرج من شرح ابن ابی الحدید) --->

العقد النضید

الدرّ النضید

فقه صلاه، از جمال الدین ابو العباس احمد بن محمد بن فهد حلّی (-841 ق).

الدرّ النضید (فی الفرق بین البیعه و التقلید)

اردو، از محمد حسین بن بنده حسین نقوی لکهنوی (-1325 ق). ط. هند.

الدرّ النضید (فی مسأله التقلید)

حسین بن یوسف بحرانی (معاصر)، ط. بغداد، 1347 ق.

الدرّ النضید (فی نکاح الاماء و العبید)

محمد حسین بن محمد علی حسینی شهرستانی (-1315 ق). خ. موجود.

الدّر النضيد(فی التقليد)

عباس بن حسن آل کاشف الغطاء(-1323 ق).

مذکور در شرح حال مؤلف، نوشته شیخ هادی.

الدّر النضيد(فی تعازی الامام الشهيد)

بهاء الدین علی بن غیاث الدین عبد الکریم حسینی نیلی نسابه مجیز از ابن فهد حلّی در 791 ق.

ص:68

نسخه این کتاب نزد علامه مجلسی بوده و از آن نقل کرده است.

الدرّ النضید (فی مرآی السبط الشہید)

سید محسن امین عاملی صاحب «اعیان الشیعہ»، ط. صیدا، 1331 و 1346 ق.

الدرّ النضید (فی شرح علویات ابن ابی الحدید)

سید جعفر بن محمد اعرجی کاظمی (-1332 ق). مذکور در «نقحه بغداد».

الدرّ النضید (فی المختار من غرر المرتضی و

مجالس المفید و بعض کلمات ابن ابی الحدید)

سید محمد بن سید صافی موسوی نجفی (-1330 ق). خ. دیده شده.

الدرّ النضید (فی اخصاص کلمه التوحید)

قاضی محمد بن علی شوکانی (-1250 ق). ط.

مصر، 1340 ق.

الدرّ النضید (فی خصائص الحسین الشہید (علیه السلام))

هاشم بن سلیمان توبلی بحرانی (-1107 ق).

صاحب «ریاض العلماء» نسخه خطی آن را نزد فرزند مؤلف در اصفهان دیده بوده است.

الدرّ النظیم (فی تسهیل التقویم)

تقی الدین ابو الخیر محمد بن محمد فارسی (سده 10 ق). مذکور «در کشف الظنون» (به نام تقی الدین محمد معروف به راصد).

-الحمد لله واهب المنن

الدرّ النظیم (فی مسأله التتمیم)

فقه، در تتمیم کر، از ابو محمد حسن صدر الدین اصفهانی کاظمی (-1354 ق). خ. دیده شده.

الدرّ النظیم (فی احوال العلوم و التعلیم)

شیخ رئیس ابو علی حسین بن عبد الله بن سینا (-427 ق). مذکور در «کشف الظنون».

الدرّ النّظیم (فی تفسیر القرآن العظیم)

فارسی، از محمد رضا بن محمد امین همدانی (-1247 ق). ط. تهران، 1276-1279 ق.

-جامع ترین کلامی که از رشحات اقلام اعلام...-

الدرّ النّظیم (فیمن یسمی بعد الکریم)

کمال الدین عبد الرزاق بن احمد معروف به ابن فوطی (-723 ق)، برای استاد خویش غیاث الدین عبد الکریم بن طاوس حلّی (-693 ق) تألیف کرده است.

الدرّ النّظیم (فی خواص القرآن العظیم)

فارسی، منسوب به عفیف الدّین ابو محمد عبد الله بن اسعد یمانی شافعی (-768 ق)، ولی ظاهراً مولف از اعلام روزگار صفویه بوده است. ط. بمبئی، 1311 ق.

الدرّ النّظیم (فی معرفه الحادث و القدیم)

منظومه از محمد بن ناصر بن تمر بحرانی (-1348 ق).

-الحادث الذی بدا بالعدم

وذا علی التحقیق و الوجه الاثم

الدرّ النّظیم (فی مناقب الائمة اللّهامیم)

جمال الدین یوسف بن هاشم شامی (سده 7 ق).

شاگرد محقق حلّی (-676 ق) و مجاز از رضی الدین علی بن طاوس. خ. موجود.

الدرّ النّفس (من اجناس التجنّیس)

7 قصیده از عز الدین حسن بن محمد بن علی عراقی حلبی معروف به ابو احمد شاعر (-803 ق). مذکور در «شذرات الذهب».

الدرّ النّفس (فی اجناس التجنّیس)

ابو المحاسن صفی الدّین عبد العزیز سننسی حلّی (-750 ق یا پس از آن). مذکور در «کشف الظّنون».

الدرّ النّفس (فی تلخیص رجال التّأسیس)

محمد محسن بن محمد علی معروف به آقا بزرگ تهرانی (1389 ق) صاحب ذریعه.

تلخیص شرح احوال رجال «تأسیس الشیعه» تألیف ابو محمد حسن صدر الدین.

ص: 69

الدرّ و المرجان (فی الاحادیث الصحاح و الحسان)

علامه حسن بن یوسف بن مطهر حلی (-726 ق)، در 10 جزء. مذکور در «خلاصه الاقوال» مؤلف.

الدرّ و المرجان (فی نظم البیان)

محمد علی هبه الدین شهرستانی (-1344 ق)، تاریخ نظم: 1321 ق. ناظم آن را جزئی از کتاب «متون الفنون» خویش قرار داده است.

-حمدا لمن علمنا البیانا

و اوضح المجاز اذ دعانا

الدرّ الیتیم (فی المتائیم)

در زنان توأمان زا، از محمد حسین گرگانی (معاصر)، مذکور در آخر «مقصد الطالب» مؤلف.

الدرّ الیتیم (و العقد النّظیم) - دیوان السید حیدر الحلی

درّ یتیم

فارسی، عرفان، از محمد بن محمود دهدار، خ.

آستان قدس، ش 6397. ط. شیراز، 1319 ش.

-حمد و سپاس ازلی الیاس مر آفریدگاری را

درّ یکتا

فارسی، ترجمه منظوم «درّه الیتیمه»، از دانش نوبخت. ط. تهران، 1321 ش.

الدرّه

در معارف خمسه، از ابوطالب بن ابی تراب حسینی قاینی (-1293 ق). خ. موجود.

الدرّه

منظومه در توحید، از حسین بن علی بحرانی مؤلف «انوار البدرین».

-افضل شیء بعد حمد الاحد

صلاتنا علی النبی احمد (صلی الله علیه و آله)

دَرّه

فارسی، مقتل، از جمال الدین میثمی عراقی تهرانی، در 61 مجلس، تالیف: 1349 ق.خ.

دیده شده.

الدَّرّه (فی احکام الحجّ و العمرة)

سلیمان بن احمد آل عبد الجبّار قطیفی (-1266 ق).خ. موجود.

الدَّرّه

کشکول گونه ای از صالح بن محمد برغانی (-1283 ق) پدر قرّه العین.

الدَّرّه

تعریب کبری در منطق، از شمس الدین محمّد (-838 ق)، اصل کبری، از سید شریف است.

مذکور در «مجالس المؤمنین».

الدَّرّه (المستخرجه من اللّمعه)

حکمت، از محمد بن علی بن ابراهیم بن ابی جمهور احسائی (زنده در 901 ق)، مذکور در اجازه مؤلف برای محمد صالح غروی مورخ 896 ق. اللّمعه الجوینیّه که درّه از آن استخراج شده از ابن کمونه است.

--- الدَّرّه ---

ص: 70

الدرّه الباهره من الاصداف الطاهره

محمد بن مکی شهید اول (-786 ق). مذکور در «بحار الانوار» مجلسی (در اول کتاب، در شمار مأخذ). خ. موجود.

الدرّه البهیّته (فی هدایه البریّه)

اخلاق، از احمد بن درویش علی بغدادی حائری (-1329 ق)، تألیف: 1295 ق. خ. موجود.

-الحمد لله الذي اوضح لاهل طاعته طريق الامان...

الدرّه البهیّته (فی احوال الروضه الحسينیّه)

تاریخ کربلاء، از حسین بن احمد معروف به سید حسون براقی، تألیف: 1316 ق. خ. دیده شده.

الدرّه البهیّته

منظومه در نحو، از شیخ محمد بن عبد الله همدانی که خود آن را شرح کرده (در 1306 ق) و «الفوائد التقیّه» نامیده است.

-و بعد فالعبد الاثیم الالهی

محمد هو ابن عبد الله

الدرّه البهیّته

در وفیات و موالید، از شیخ مرزوق بن محمد شویکی بحرانی، تألیف: 1214 ق. خ. موجود.

-الحمد لله الذي هدانا للتمسك بالعروه الوثقی...

الدرّه البهیّته (فی اثبات حقیّه التقیّه)

مفتی محمد عباس موسوی لکهنوی (-1306 ق). مذکور در «تجلیات».

-الحمد لله الذي امتحن اصفیائه

الدرّه البهیّته

منظومه در اصول فقه، از محمد علی بن محمد حسن کاشانی معروف به ملا علی ارانی، تاریخ نظم: 1242 ق. شرح این منظومه -«الغرّه

الجلیّه»- نیز از اوست. خ. آستان قدس، ش 2986.

-يقول راجی ربّ ذی الاحسان علی بن الحسن الآرانی

الدَّرّه البَهِئَه (فِي تَطْبِيقِ الْمَوَازِينِ الشَّرْعِيَّه عَلَي

العَرَفِيَّه)

سید محسن امین عاملی، ط. دمشق، 1332 ق.

الدَّرّه البَهِئَه

منظومه در اصول فقه، از محمد بن سلیمان تنکابنی (-1302 ق). ط.

الدَّرّه البَهِئَه

منظومه در اصول فقه، ظاهراً از سید مهدی بحر العلوم (-1212 ق). با «الدَّرّه المنظومه الفقهيّه» او چاپ شده است.

الدَّرّه البِيضَاء

منظومه در اصول فقه، از سید ابو القاسم بن سید محمد طباطبائی سنگلجی (1287 ق-).

-اعوذ باللّٰه من الرّجيم

و بسمه الرحمان الرحيم

الحمد لله الذي هدانا

الى صراط الحق و اجبتانا

الدَّرّه البِيضَاء

محمد باقر بن محمد حسینی میر داماد (-1040 ق). مذکور در آخر «قبسات» چاپی مؤلف.

الدَّرّه البِيضَاء فِي اصْحَابِ الْعِبَاء

محمد باقر بن محمد حسن بیرجندی (معاصر) مؤلف «بغیه الطالب». مذکور در آخر «نور المعرفه» مؤلف.

الدَّرّه البِيضَاء (فِي شَرْحِ خُطْبَةِ فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ)

سید محمد تقی بن سید اسحاق قمی رضوی (-1344 ق)، تاریخ شرح: 1330 ق. ط. تهران، 1352 ق.

الدَّرّه البِيضَاء (فِي احوالِ فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ)

جمال الدین محمد بن حسین واعظ یزدی (ح-1313 ق). مذکور در فهرست تألیف او.

الدرّہ البیضاء (فی شرح اربعین حدیثا)

فارسی، در طهارة، از سید حسین بن نصر اللہ عرب باغی (معاصر). ط. تبریز.

الدرّہ البیضاء (فی مشاہیر النساء)

فارسی، از عبد العلی بن هدایت اللہ بن محمد تقی سپهر پیشخدمت همایونی، در احوال ساره، مریم، خدیجه و فاطمه. ط. تهران، 1323 و 1325 ق.

الدرّہ البیضاء

فقه، در عدّه، از محمد قاسم بن محمد تقی اردوبادی (-1333 ق). خ. موجود.

الدرّہ البیضاء (فی تاریخ سیده النساء فاطمه الزهراء)

(علیه السلام)

نجم الدین جعفر بن محمد تهرانی عسکری (معاصر).

الدرّہ البیضاء (تعلیقات علی عروه الوثقی)

محمد بن زین العابدین نقوی خوانساری (معاصر)، حاشیه ای است بر «عروه الوثقی» تألیف سید محمد کاظم یزدی. ط. اصفهان، 1343 ق.

الدرّہ البیضاء (فی تحقیق معنی البداء)

صدر الدین محمد بن محمد رضوی. خ. موجود.

-رَبَّنَا لَا تُرْغِ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا

درّہ البیضاء فی شرح رساله الكبرى

فارسی، شرح کبرا در منطق، از عبد العظیم شیخ العلماء صدوقی اردبیلی. اصل کبرا از سید شریف جرجانی است. مذکور در پشت جلد «ایمان صادق» تألیف شارح.

الدرّہ البیضاء

میرزا یحیی بن محمد شفیع اصفهانی. سید محمود امامی مطالبی را در درّہ خویش از آن نقل کرده است.

درّہ التاج

مجموعه علمی، از قطبی لاهیجی. مذکور در بعضی از فهارس. شاید مؤلف قطب الدین محمد بن علی مؤلف «خیر الرجال» بوده باشد (شاید هم منظور کتاب «دره التاج لغره الادباج» تألیف قطب الدین محمود بن مسعود کازرونی است که فارسی است و چاپ شده).

دره التاج

نجم الدین حسین افطسی. اخلاطی در «ذخائر الاسماء» با ذکر نام مؤلف از این کتاب نقل کرده است.

دره التاج (فی شعر ابن الحجاج)

ابو عبد الله حسین بن احمد بغدادی (-391 ق).

وی این مجموعه را از دیوان چند جلدی خویش برگزیده است.

دره التاج و مرقات المعراج

فارسی، مواعظ و مقتل، از محسن تاج الواعظین.

ط. تفلیس، 1234 ق؛ باکو، 1234 ق. (یا 1324 ق).

دره التألیف

منظومه در صرف و اشتقاق، از ابو تراب بن محمد صالح موسوی اصطهباناتی (-1360 ق).

دره التأویل فی متشابه التنزیل

تفسیر، از ابو القاسم حسین بن محمد بن مفضل راغب اصفهانی (-322 ق). مذکور در «ریاض العلماء».

دره التنزیل و غره التأویل

تفسیر، از محمد بن مهدی حسینی معاصر محمد شاه قاجار (-1264 ق). مذکور در کشف الآیات مؤلف.

الدره الثمینه (فی زیاره المعصومین بالمدينه)

محمد صالح بن احمد آل طعان بحرانی (-1333 ق)، تألیف: 1325 ق. خ. دیده شده.

-الحمد لله رب العالمین و کفی...

الدرّه الثمینه

مواعظ، از محمد صالح بن محمد برقانی قزوینی (-1283 ق). خ. موجود.

الدرّه الثمینه

اثبات واجب، از عبد الحکیم بن شمس الدین سیالکوتی. مذکور در ذیل کشف الظنون.

الدرّه الثمینه

فارسی، شرح نصاب، از علی اکبر بن محمد جعفر حسنی حسینی یزدی، تألیف: 1292 ق. ط.
تهران، 1295 ق و مکرّر.

الدرّه الثمینه

نظم «تهذیب المنطق»، از فرج بن حسن قطیفی، مؤلف «تحفه اهل الایمان». خ. دیده شده.

-الحمد لله الذی حیانا

العقل و المنطق و البیان

الدرّه الثمینه

ابو المظفر محمد بن احمد بن محمد (-507 ق).

مذکور در «معجم الادباء».

الدرّه الثمینه (فی تاریخ المدینه)

ابو الحسین محمد بن جعفر معروف به ابن نجار تمیمی کوفی (-420 ق). از مشایخ نجاشی.

الدرّه الثمینه

در حرمت تعبیه و شبیهه، از محمد بن سلیمان تنکابنی (-1302 ق). خ. دیده شده.

الدرّه الثمینه

کلمات علی (علیه السلام) در اخلاق، از نظر علی بن اسماعیل واعظ کرمانی (-1348 ق). خ.

موجود.

الدرّه السنّيه (في اجوبه المسائل الدشتستانيه)

عبد الله بن صالح سماهيجى (-1135 ق).

تاليف: 1132 ق.خ. خوانسارى نجف.

-الحمد لله الهادى الى الرشاد.

دره الصدف

نظم طهارت و صلاه «اللمعه الدمشقيه» از شيخ فرج بن حسن آل عمران قطيفى، تاريخ نظم:

1358 ق.

-احمد ربي منشى العوالم

دره الصدف (في تاريخ النّجف) - لؤلؤ الصدف

سيد عبد الله ثقه الاسلام (1285 ق-).خ. ديدنه شده.

دره الصفا (في تفسير ائمه الهدى) ---

ص: 74

الدَّره الغریه (فی المسائل الارثیه)

فارسی، در میراث، از سید حسین بن نصر الله بن صادق موسوی ارومی عرب باغی، ط. تبریز.

الدَّره الغریه (فی شرح اللّمعه الدمشقیه)

عبد الکریم بن محمد باقر سلماسی (-ح 1280 ق)، تألیف: 1250 ق، خ. موجود.

-اللّهم انّی احمّدک حمدا تطهّرنی به...

دزه الغموم

اردو، مراثنی سید الشهداء (علیه السلام)، از ناجی هندی، ط، هند.

دزه الغوّاص (فی اسرار الخواص)

ایدمر بن علی جلدکی.

دزه الغوّاص (فی بیان وضع العالم و الموضوع له)

(الخاص)

معزّ الدین محمد مهدی بن حسن حسینی قزوینی حلّی (-1300 ق). خ. موجود.

دزه الغوّاص (فی نظم خلاصه الرصاص)

ضیاء الدین سید هادی بن ابراهیم؛ اصل از احمد بن حسن رصاص است.

-الحمد لله باری الروح و النسم...

الدَّره الفاخره

در ردّ صوفیه، ناشناخته، مذکور در «السهم المارقه عن اغراض الزنادقه».

الدَّره الفاخره (فی شرح خطبه زینب الطاهره)

فارسی، از جمال الدین بن ابی تراب شیرازی (-1341 ق). در «نقایس اللباب» و «لمعات التّور» از آن نقل شده است.

الدَّره الفاخره (فی زیارات العتره الطاهره)

محمد صادق بن محمد نمینی لنکرانی (-1285 ق).

الدرّه الفاخره

در اثبات واجب، از نور الدین عبد الرحمن بن احمد جامی (-898 ق). خ. آستان قدس، ش 17 (948 ق) و چند نسخه دیگر. ط. مصر، 1328 ق.

-الحمد لله الذي تجلى بذاته لذاته

درّه الفخر و فريده الدهر

عميد الدين عبد المطلب بن محمد بن علي اعرجي خواهرزاده علامه حلی. مذکور در «كشف الحجب».

درّه الفريد في التجويد

فارسی، از حافظ کلان، که برای ابو الغازی عبید الله بهادر خان تألیف کرده. خ. خوانساری نجف.

-بعد از حمد حضرت جلّ و علا

الدرّه الفريده (في العتره المجيده)

محمد بن طيب بن عبد السلام فاسي. مذکور در ذیل كشف الظنون.

دره القماس (في اسماء الافراس)

در شناخت اسب، از سيد جعفر بن محمد اعرجي نسابه مذکور در «نفحه بغداد».

درّه المصائب

مقتل، ط. هند، مذکور در برخی از فهارس.

الدرّه المضيئه (في الردّ على الشيخيه)

محمد رضا بن قاسم غراوی نجفی، تألیف: 1327 ق. خ. دیده شده.

الدرّه المضيئه

در تحقیق بداء، از محمد محسن بن محمد رفیع رشتی اصفهانی. در «وسيله النجات» مؤلف که فارسی است و در 1269 تألیف شده عباراتی از آن نقل شده است.

الدرّه المضيئه (في الدعوات الماثوره عن

خير البریّه)

شرف الدین محمد مکی بن ضیاء الدین محمد از دودمان شهید اول. مذکور در اجازة مورخ 1178 ق مؤلف برای محمد رضا بن عبد
المطلب تبریزی با عبارت: الروضه العلیه و الدرّه المضیئه فی

ص: 75

الادعيه المأثوره عن الخیر البریّه، که براساس آن ممکن است روضه و درّه یک کتاب باشد.

الدرّه المضيئه (فی اصول الدینیه) --- الکلام (از ابراهیم بن یحیی).

الدرّه المضيئه (فی زیاره الرّوضه المصطفویّه)

علی بن سلطان محمد قاری هروی.خ. موجود (در آلمان).

-الحمد لله ربّ العالمین...

الدرّه المکنونه

کیمیا، از جابر بن حیان کیمیاوی (-200 ق). در «الخواص الموازیئّه» مؤلف به آن ارجاع شده است.

درّه مکنونه

فارسی، از قاضی محمد شریف بن شمس الدین شیرازی (1001 ق-). مذکور در «خزان و بهار» مؤلف.

الدرّه المکنونه

در خواص حروف، ناشناخته، در «حرز الامان» صفی علی بن حسین واعظ کاشفی از آن نقل شده است.

الدره المنتخبه (فیما صحّ من الاغذیه المجزیه)

طب، از داود بن عمر ضریر انطاکی (-1008 ق).

مذکور در «خلاصه الاثر» (در آستان قدس نسخه ای به همین نام موجود است که ظاهراً غیر از این عنوان و تألیف نصر بن نصر است که به نام داود بن ملک مظفری مصدر ساخته، ش 5082 (سده 8 ق).

الدرّه المنتظمه

منظومه در اصول فقه، از ابو الحسن عبد الهادی بن حاج جواد همدانی بغدادی آل شلیله (-1333 ق).خ. دیده شده.

الدرّه المنتظمه

منظومه در اصول فقه، از موسی بن امین شراره (-1304 ق)، تاریخ نظم: 1290 ق.خ. موجود.

-ابدأ بسم الله خیر مفتتح

و الحمد لله علی ما قد منح

الدرّه المنظومه

منظومه در فقه، از سید مهدی بن مرتضی بحر العلوم (-1212 ق). ط. ایران، مکرّر.

-افتتاح المقال بعد البسمله

بحمد خیر منعم و الشکر له

بر این منظومه شروع و ملحقاتی نوشته اند که برخی چاپ شده است.

الدّره المنیره (فی الغریب من فقه السیره)

سیره ائمه زیدیه، از امام مهدی احمد بن یحیی (-840 ق). این کتاب فنّ هشتم از «البحر الزخار» است.

درة نادری

فارسی، تاریخ نادر شاه افشار، از میرزا محمد مهدی بن محمد نصیر منشی استرآبادی، ط. مکرّر در (تهران و بمبئی).

-دیباچ دیباچه کتاب فصاحت قرین

درة النجف

فارسی، مجله ماهانه، به سردبیری محمد بن اسماعیل محلاتی و مدیریت شیخ حسین صحاف که از 1327 ق در نجف منتشر می شد.

درة نجفی (در عروض و بدیع)

فارسی، از نجفقلی خان حسام الدوله معروف به آقا سردار، تألیف: 1330 ق. ط. مکرّر.

الدّره النجفیة (فی شرح نهج البلاغه الحیدریة)

ابراهیم بن حسین بن علی بن غفار دنبلی خوئی (-1325 ق)، تاریخ شرح: 1291 ق. ط. تبریز، 1292 ق و مکرّر.

الدّره النجفیة (فی الاصول الفقهیة)

مهذب الدین احمد بن عبد الرضا. خ. موجود.

الدّره النجفیة (فی الاصول الدینیة)

فارسی، از محمد باقر بن محمد جعفر همدانی (-1332 ق). ط. تهران، 1300 ق.

الدَّرّه النّجفیه (فی الردّ علی الأشعریه)

در حسن و قبح عقلیون، از حسین بن حاج نجف تبریزی (-1251 ق) جدّ مادری طه نجف، تالیف: 1192 ق، مرتب بر 8 باب. خ.
خوانساری نجف.

-الحمد لله الذي بدأ بخلق العقول

الدَّرّه النّجفیه (فی الردّ علی الصوفیه و الکشفیه)

سید مهدی بن علی مشعل بحرانی (-1343 ق).

مذکور در فهرست تألیفات او که بخط خودش نزد فرزند او عبدالمطلب موجود بوده است.

الدَّرّه النّجفیه (فی ملتقطات الیوسفیه) ---

ص: 77

به ترتیب: نحو، صرف، معانی، لغت، میزان، رجال، درایه، حدیث، اصول، تفسیر، تجوید، هیأت، حساب، کلام و فقه. مذکور در «غایه الآمال» مؤلف.

درر الاحکام

موسی بن محمد باقر بن محمد سلیم قراچه داغی.

مؤلف «لطائف الدرر» را در طهارت و صلاه از این کتاب برگزیده و در 1316 ق چاپ کرده است.

درر الاخبار (فی ما يتعلق بحال الاحتضار)

محمد رضا طبسی (معاصر). خ. دیده شده.

درر الاخبار و جواهر الآثار

سید عبد الله شبر (-1242 ق). تلخیص اول «جامع المعارف و الاحکام» مؤلف است.

مذکور در اجازة مؤلف برای محمد تقی قزوینی.

درر الاخبار

محمد کاظم بن شفیع هزار جریبی (-بین 1232 و 1238 ق). مذکور در فهرست تألیفات او.

درر الادب

فارسی، معانی و بیان، از آق اولی حسام العلماء.

ط. شیراز، 1315 ش.

درر الاسرار (فی تعداد امه النبى المختار)

ملل و نحل، از ملا عباس بن حیدر قمی. تألیف:

1069 ق، مرتب بر مقدمه، 4 فصل و خاتمه.

درر الاصداف (فی غرر الاوصاف)

کمال الدین عبد الرزاق ابن فوطی (-723 ق).

مذکور در «فوات الوفيات» ابن شاکر.

درر الاصداف (فی ذکر الاشراف)

شیخ هلال الدین بن اسماعیل خوئی. در مجموعه ای از آن نقل شده.

درر الاصول - درر الفوائد

اصول فقه، از عبد الکریم بن محمد جعفر مهرجردی یزدی (-1355 ق). ط. تهران، 1337-1338 ق و مکرر.

درر الافکار (فی صلح حق الاخیار)

میرزا ابراهیم بن محمد علی محلاتی شیرازی، در اثبات فتوائی که برخلاف شیخ فضل الله نوری داده. ط. ایران، 1323 ق.

الدرر الایتام

منظومه از علی بن جعفر شریعتمدار استرآبادی (-1315 ق)، برگرفته از نظم «اللمعه دمشقیه»، او، مذکور در «غایه الآمال» مؤلف.

الدرر الایتام (انموذج فی تفسیر آیات الاحکام)

نیز از علی بن جعفر شریعتمدار و مذکور در «غایه الآمال».

الدرر الباقریه (فی شرح الالفیه النحویه)

محمد باقر بن محمد آل زائر دهام (معاصر). ط.

العماره، 1348 ق.

درر البحار (المصطفی المنتخب من کتب البحار)

الملقب به نور الانوار)

محمد بن مرتضی معروف به نور الدین اخباری (زنده در 1115 ق) نواده برادر فیض کاشانی. خ.

دیده شده (در چند مجلد).

-الحمد لله الذي فجر من قلوب اوليائه ينابيع الحكمة

درر البحور

در عروض و قافیه، از سید رضا بن محمد بن شجاعتعلی هندی (-1362 ق). خ. موجود.

درر البحور و قلائد النحور (فی امتداح الملك)

اشعار صفی الدین عبد العزیز حلّی (-750 ق) در مدح ناصر الدین ابو الفتح ارتقی. درج در دیوان او که مکرر طبع شده و به صورت مستقل نیز در 1283 ق چاپ شده.

الدرر البهینه (فی شرح الاجرومیة)

ابو علی فتح الله بن علوان کعبی دورقی (-1130 ق).

ص: 78

الدرر البهیه (فی تراجم علماء الامامیه)

سید محمد صادق بن سید حسن آل بحر العلوم (ح 1315 ق-).

الدرر البهیه (و الجواهر النبویه فی الفروع الحسنيه و

الحسینیہ)

انساب، از ادريس بن ابی العباس احمد حسنی علوی فضیلی. ط. فاس، 1314 ق.

الدرر البهیه (فی فقه الامامیه) - الفقهیه

(المستطرفه)

منظومه، منسوب به سید محسن مقدس اعرجی (-1227 ق)، ط. تهران، 1271 ق.

الدرر البهیه (فی النظائر الفقهیه)

منظومه از محسن بن محمد سمیع کرمانشاهی (- زنده در 1221 ق) نبره فیض کاشانی. خ. دیده شده.

- سبحانه من لا یزال محسنا

حمدی الیک الملک المهیمننا

الدرر البهیه (فی المسائل الفقهیه)

قاضی محمد بن علی شوکانی (-1250 ق).

شرح آن به نام «الدراری المصنیه» نیز از شوکانی است. شرح دیگرش «الروضه الندیة» از صدیق حسن خان است که چاپ شده.

الدرر البهیه (فی الاصول الدینیّه)

منظومه از محمود عباس عاملی (-1353 ق). ط.

بیروت، 1353 ق.

الدرر البیض (فی حکم منجزات المریض)

سید عبد الله بن محمد طاهر موسوی شیرازی نجفی (1319 ق-). ط. شیراز، 1348 ق.

درر التیجان (فی تاریخ بنی الاشکان)

فارسی، تاریخ اشکانیان، از محمد حسن خان اعتماد السلطنه. ط. تهران، 1308-1311 ق (3 جلد).

الدرر الحسان (فی معرفه ابناء الزمان)

منظومه از محسن بن شریف (-1355 ق) نواده صاحب جواهر که به مثابه سفرنامه بحرین اوست. خ. موجود.

درر الحکم - جواهر الحکم و درر الکلم

منظومه در ادب و تاریخ، از محمد بن مهدی مغنیه عاملی (سده 13 ق). صاحب «اعیان الشیعه» آن را به همین نام از مآخذ اعیان شمرده اما شیخ خلیل مغنیه نواده اناظم که نسخه آن را داشته نام صحیح آن را «درر الحکم» می داند.

درر الحکم

رساله بی نقطه، از محمد مؤمن بن محمد قاسم جزائری (1074 ق-) -جزئی از «لطائف الظرائف» اوست که در 1109 ق تألیف آن را به پایان رسانیده. خ. موجود.

- لا اله الا الله محمد رسول الله، اول الکلام

و اکمل المرام حمد الله الاحد الصمد العالم

الدرر الحلیه (فی ایضاح اسرار غوامض العربیه)

شرح فاکهی در نحو، از سلیمان بن داود حلّی پدر سید حیدر شاعر معروف (-1304 ق)، تألیف:

1233 ق. خ. خوانساری نجف (خط مولف در 1239 ق). اصل فاکهی از عبد الله بن احمد مکی است.

- الحمد لله الذي رفع قدر العلماء.

الدرر الحویزیه (فی العقائد الجعفریه)

شیخ غالب بن قعود حویزی (-1317 ق)؛ خ.

موجود.

- الحمد لله ذي الجلال و الاکرام...

درر السخاب و درر السحاب

رسائل، از ابو الحسن علی بن زید بیهقی (-565 ق). مذکور در «مشارب التجارب» مولف.

سخاب رشته قرنفل را گویند که در آن گوهری نباشد.

درر السمط (فی خیر السبط)

قاضی ابو عبد الله محمد بن عبد الله ابن ابار قضاعی بلنسی اندلسی (-658 ق) امام اندلس.
شیخ احمد تلمسانی از این کتاب در «نفع الطیب من غصن الاندلس الرطیب» نقل کرده است.

درر السمطین (فی فضائل المصطفی و المرتضی و

السبطین)

جمال الدین محمد بن یوسف زرنندی (-750 ق)، محدث حرم نبوی (صلی الله علیه و آله). خ. دیده شده.
-الحمد لله ذی المنّ و الاحسان و الطول و الامتتان...

الدرر السنیه (فی مدح سادات البریه)

ناشناخته، ط. بیروت، مذکور در برخی از فهارس.

الدرر السنیه (فی المکاتیب و المنشآت العربیه)

حامد حسین بن محمد قلی نیشابوری لکهنوی (-1306 ق) صاحب عباقت. خ. موجود.

الدرر السنیه (فی المواعظ العددیه)

فارسی، از اشرف الواعظین سید حسن بن محمد حسینی یزدی آل ط. ط. تهران، 1349 ق.

الدرر الصافیه

فارسی، ترجمه کلمات قصار امیر المؤمنین (علیه السلام)، از محمد کاظم بن محمد شفیع هزار جریبی. خ.
دیده شده.

الدرر الصفیه ---

ص: 80

درر الفرائد (فی شرح کتاب القلائد فی تصحیح

العقائد)

شریف احمد بن یحیی بن مرتضیٰ حسنی یمنی زیدی (-840 ق). سفر دوم از «غایات الافکار فی شرح البحر الزخار». خ. دیده شده.

درر الفرائد (فی ترجمه کشف الفوائد)

فارسی از حبیب الله بن شیخ زین العابدین قمی (-1359 ق). «کشف الفوائد» از علامه حلی است که شرحی است بر قواعد العقائد خواجه نصیر الدین طوسی. خ. موجود.

درر الفرائد (فی شرح غرر الفوائد)

کلام، از محمد حسین بن محمد علی شهرستانی (-1315 ق). «غرر الفوائد» منظومه حکیم سبزواری است و شاید این کتاب شرح منظومه بوده باشد و ظاهراً نسخه آن نزد یکی از نوادگان شارح موجود است.

درر الفرائد

منظومه در اصول فقه، از ملا علی قزوینی خوینی حائری (-ح 1318 ق). خ. دیده شده.

-ابدا بسم الله فی المقال

و حمده و الشکر بالافضال

درر الفرائد (فی شرح القواعد)

فقه، از محمد حسن آل مظفر نجفی، در چند مجلد، تألیف مجلد اول: 1354 ق.

-الحمد لله الذی فضل الشریعه الاحمدیه

الدرر الفکریه (فی اجوبه المسائل الشبریه)

اصول فقه، از احمد بن صالح آل طعان بحرانی (-1315 ق)، جواب 4 سؤال است که سید شبر بن علی ستیری بحرانی پرسیده بوده.

درر الفوائد (فی شرح غرر الفوائد)

سید هادی بن علی بجستانی (-1368 ق)، شرح منظومه سبزواری است. مذکور در فهرست تألیفات او.

ادب و اخلاق، از اسماعیل بن نجف حسینی مرندی (-1318 ق)، تألیف: 1250 ق. خ.

موجود.

درر الفوائد(فی اصول العقائد)

فارسی، ناشناخته، ط. ایران.

درر الفوائد

حاشیه جدید بر فرائد الاصول شیخ انصاری، از محمد کاظم آخوند خراسانی (-1329 ق). ط.

ایران. مکرر.

درر الفوائد(فی اصول العقائد)

سید محسن امین عاملی. برای تدریس در مدارس تألیف کرده.

درر الفوائد---

ص: 81

درر اللثالی

تخمیس قصیده الازریه، از جابر بن عبد الحسین ربعی کاظمی، ط. بمبئی، 1300 و 1318 ق؛ تهران، 1301 ق؛ نجف، 1370 ق.

درر اللثالی (فی اسرار الموالی)

علوم غریبه، از سید محسن (یا حسن) بن حسین آقائی یزدی (-1338 ق). خ. دیده شده.

-الحمد لله الذي تحيرت العقول في كنه ذاته

درر اللثالی

در انواع علوم، از سید محمد رضا بن اسماعیل شیرازی (-1300 ق). ط. تهران، 1299 ق و مکرّر.

درر اللثالی

منظومه در صلاه، از عبد الغنی قراچه داغی (- پس از 1300 ق). این منظومه تکمله دره بحر العلوم است.

درر اللثالی العمادیه (فی الاحادیث الفقهیه)

محمد بن علی بن ابراهیم ابن ابی جمهور احسائی (- پس از 901 ق)، از مآخذ «مستدرک الوسائل».

-الحمد لله الذي اقام قواعد القوانين الفقهيه...

الدرر الامة (فی الاحادیث الجامعه)

سید محمد باقر بن مرتضی موحد موسوی ابطحی (-1340 ق)، تألیف: 1325-1327 ق، خ، موجود.

درر اللغات

منظومه از نظر علی زنجانی (- پس از 1290 ق) شاگرد شیخ انصاری. این کتاب همانند «نصاب الصبیان» ولی بزرگتر از آن است.

الدرر اللوامع

اسماعیل بن محمد علی محلاتی (-1343 ق).

مجموعه فواندی است در اصول، فقه و رجال.

خ. دیده شده.

- (پس از خطبه) فهذه جمله من الدرر اللوامع الغرويه من شتات القضايا الفقهيه و الاصوليه و الرجاليه

الدرر المجازات (فی الرخص و الاجازات)

فرج بن حسن بن فرج مؤلف «تحفه اهل الايمان». در این کتاب اجازات مشایخ خویش را گرد آورده.

الدرر المختصره

ادعیه، از محمد صالح آل طعان قطیفی. خ.

موجود.

درر المسامع

نحو، از محسن بن محمد سمیع کرمانشاهی (زنده در 1221 ق)، نواده فیض کاشانی.

درر المصائب

فارسی، منظومه در مرثی سید الشهداء (علیه السلام)، از محمد شفیع شوقی، ط. تهران.

الدرر المضیئه

انساب، ناشناخته، محمد علی هبه الدین شهرستانی نسخه ای از «بحر الانساب» را در بعلبک دیده بوده که از این کتاب برگرفته شده است.

الدرر المضیئه (فی شرح السیره النبویه)

امام مهدی احمد بن یحیی بن مرتضی حسنی یمنی (-840 ق) کتاب چهارم از 8 کتاب «یواقیت السیر»؛ خ. موجود.

الدرر المضیئه (فی شرح الروضه البهیة)

شیخ حسین بن احمد آل سمیسم لامی نجفی (-1340 ق)، تالیف: 1325-1327. خ.

موجود.

درر المطالب (و غرر المناقب فی فضائل علی بن

ابی طالب (علیه السلام))

ولی الله بن نعمت الله حسینی حائری (سده 10 ق). در «مدینه المعاجز» سید هاشم بحرانی و

ص: 82

چند کتاب دیگر از آن نقل شده است.

درر المقال (فی علم الدرايه و الرجال)

محمد ابراهيم کلباسی نجفی. تقریرات سید ابو تراب خوانساری است. تالیف: 1346 ق.

درر المناقب (فی فضائل علی بن ابی طالب (علیه السلام))

شاذان بن جبرئیل قمی (سده 6 ق) مؤلف «ازاحه العله» مذکور در «الروضه فی المناقب» که از همین مؤلف است.

الدرر المنتقاہ لاجل المحفوظات

سید محسن امین عاملی مؤلف «اعیان الشیعہ».

الدرر المنثورہ (فی تحقیق ان الجسم مرکب من

الهیولی و الصوره)

سلیمان بن احمد آل عبد الجبار قطیفی (-1266 ق). مذکور در «انوار البدرین».

الدرر المنثورہ

محمد تقی بن حسینعلی هروی اصفهانی (-1299 ق). تعلیقاتی است بر «اللوامع الحسینیّه» تالیف استادش سید کاظم رشتی. خ.

موجود.

-الحمد لله و سلام علی عباده الذین اصطفی.

الدرر المنثورہ (فی احکام المأثورہ)

سید عبد الکریم بن جواد بن عبد الله جزائری (-1215 ق). خ. دیده شده.

-الحمد لله الواحد القديم

الدرر المنثورہ (فی اجوبه المسائل العشره)

عبد الله بن حسن مامقانی (-1351 ق).

الدرر المنثورہ (و الکلمات المأثورہ)

اخلاق، از عبد الله بن محمد رضا شبر حسینی (-1242 ق). خ. دیده شده.

-الحمد لله على نعمائه

الدرر المنثوره (و الغرر المشهوره)

كشكول گونه ای از محمد بن عبد الله بن محمد رضا شير حسينى. تالیف: 1238 ق.خ.

دیده شده.

-فاتحه كل كتاب كريم و مفتح كل خطاب عظيم حمد الله الملك الجبار...

الدرر المنثوره (و الكنوز المستوره)

اصول فقه، از محمد بن هاشم بن شجاعتهلى هندی نجفى. به مسائل ديگرى از جمله رجال نیز در آن پرداخته شده است.

الدرر المنضوده

منظومه در صيغ و عقود و ايقاعات، از عبد الله بن حسن مامقانى (-1351 ق) تاريخ نظم: 1346 ق. ط. نجف، 1346 ق.

-ابدأ بسم الله ذى الجلال

ثم بحمده على التوالى

الدرر المنطقيه

منطق، از عبد النبى بن محمد على وفسى عراقى (1307 ق-).

الدرر المنظمه (فى تعليقات القوانين المحكمه) -

حاشيه القوانين

على بن محمد على بن حيدر بن خليفه مجيراوى معروف به شيخ على حيدر شروقى (-1314 ق) تالیف مجلد دوم كه نسخه آن دیده شده: 1293 ق.

الدرر المنظومه

منظومه در اصول فقه، از محمد جواد بن محمد رضا واعظ دارابى شيرازى (1309 ق-)، مرتب بر غياصات، اصدااف و درر. مذکور در مقدمه طبع «النّجعة» مؤلف.

الدرر المنظومه المأثوره (فى جمع لئالى ادعيه)

السجّاديه المشهوره

عبد الله بن عيسى بن محمد صالح افندی تبریزی (ح 1130 ق). ط. تهران، 1324 ق.

الدرر الموسویه (فی شرح العقائد الجعفریّه)

سید حسن صدر بن هادی موسوی (1354 ق).

ص: 83

«عقائد جعفریّه» فن اول کتاب «کشف الغطاء» است.

الدرر الناصریّه

28 قصیده در مدح ناصر الدین شاه قاجار، از حسن بن هانی نجفی. خ. دیده شده.

-حمدا لناصر دینه...

ما عسی ان یکون فیک مدیحی

غایه المدح فی علاک ابتداء

الدرر الناصعه (فی شعراء المائه السابعه)

کمال الدین عبد الرزاق ابن فوطی مروزی (-723 ق).

درر نثار در شرح تجوید ملاً مختار

علی بن جعفر شریعتمداری استرآبادی. این کتاب شرحی است بر بوستان که آن نیز از علی شریعتمدار و شرح منظوم «درج المضامین» در تجوید تألیف ملاً مختار قاری اعمی اصفهانی.

الدرر النثیره

کشکول فوائد متفرقه، از حیدر قلی خان بن نور محمد خان سردار کابلی. خ. دیده شده.

الدرر النجفیّه (فی ردّ الاخباریه)

ناشناخته. مؤلف از نوادگان صاحب حدائق و شاگرد سید محسن مقدس اعرجی است. خ.

موجود.

الدرر النجفیّه (فی علم العربیّه)

سید صادق بن علی اعرجی فحام نجفی (-1204 ق). خ. حسینیه کاشف الغطاء.

-الحمد لله رب العالمین...

الدرر النجفیّه

فقه، از محمد بن عبد الکریم قائی (معاصر)، تألیف: 1349 ق. ط. نجف، 1354 ق.

الدرر النجفیه (من الملتقطات الیوسفیه)

فقه وسائل دیگر، از یوسف بن احمد بحرانی (-1186 ق) صاحب حدائق. تألیف: 1177 ق.

ط. ایران، 1307 ق.

درر النحور---

ص: 84

در زیر آسمان صاف

فارسی، داستان، از پسیان، ط. تهران.

درس انشاء (یا علم بیان)

فارسی، از سید علی رضا بن ریحان حسینی، مؤلف «آئینه دانشوران». ط.

درس زندگی

فارسی، از دکتر ریولان و عدّه دیگر، ترجمه محمود پورشالچی، ط. تهران، 1327 ش.

درس اللغة و الادب

محمد محمدی. ط. تهران، 1328-1330 ش (2 جلد) و مکرّر.

درسی که از دانشکده افسری آموختم

فارسی، از محمد حسن شریف، ط. تهران.

در سینه کوهسار

فارسی، داستان، از غلام رضا کیانپور، ط. تهران.

در شرق خبری نیست

فارسی، آثار جنگ جهانی در ایران، از حاج مراد مرغیوف، ترجمه شرف الدین قهرمانی. ط.

تهران.

در عالم موسیقی و صنعت

فارسی، از علی نقی وزیری، ط. تهران، 1304 ش.

در غرب خبری نیست

فارسی، در فجایع جنگ جهانی، از ایش ماریار مارک آلمانی، ترجمه هادی سیاح سپانلو. ط.

تهران، 1309 و 1316 ش.

در فرانسه چه دیدم؟

فارسی، از گوردن واترفیلد، ترجمه عبد الحسین بدیع، ط. تهران، 1320 ش.

درفش ایران

فارسی، از سعید نفیسی (-1345 ش). ط.

تهران، 1328 ش.

درک البغیه

در ادیان و عبادات، از عزّ الملک محمد بن عبد الله مسیحی حرّانی (-420 ق).

در کنار چمن

فارسی، شعر، از سهراب سپهری، ط. تهران.

در گنج سعادت

فارسی، در حقیقت اسم اعظم، از عبد الوحید گیلانی، مذکور در «ریاض العلماء».

درگروپول

فارسی، داستان، از ش. پرتو. ط. تهران، 1310 ش.

درمان بدبختی

فارسی، از سید محمد مویلحی، ترجمه محمد حسن شریف. ط. تهران، 1317 ش.

درمان شناس

فارسی، طب، از محمد علی عزمی. ط. تهران، 1323 ش.

در منجلاب فحشاء

فارسی، اخلاق، از جهانگیر بلوچ. ط. تهران، 1326 ش.

درود طوسی

اردو، ظاهراً ترجمه دوازده امام خواجه نصیر الدین طوسی است که در هند طبع شده.

الدروس

سید ابو طالب قائنی (-1293 ق). تقریرات درس استاد او شیخ محسن خنفر (-1270 ق) است.

الدرس

شرح «قطر الندی»، از سید جعفر بن محمد اعرجی (-1332 ق).

الدرس

تجوید به قراءت عاصم، از عبد الحسین بن عبد المولی، مرتب بر مقدمه و چند درس. خ.

ص: 85

موجود.

-الحمد لله العاصم من الزلزل...

الدروس الاخلاقيه

جعفر بن محمد نقدي (1303 ق-). ط. نجف، 1307 ق.

دروس الاصول

محمد حسين بن علي اكبر اصفهاني. تاليف مجلد اول: 1248 ق. خ. حسينيّه كاشف الغطاء (ج.

اول).

الدروس البهيّه

سير و تواريخ پیامبر (صلى الله عليه و آله) و ائمه (عليه السلام) از حسن بن محمد بن ابراهيم لواساني تهراني (معاصر). ط.

صيدا، 1349 ق.

دروس التاريخ الاسلامي

سيد محسن امين. تاليف 1362 برای شاگردان مدارس. ط.

الدروس الدينيه

نيز از سيد محسن امين. ط. سوريه. اين كتاب هم برای شاگردان مدرسه علويه دمشق تاليف شده است.

الدروس الشرعيّه في فقه الاماميه

شمس الدين ابو عبد الله محمد بن مكي شهيد اول (-786 ق)، تاليف: 784 ق. تا كتاب الرهن كه به سبب شهادت او ناتمام مانده. ط. تهران، 1265 و 1269 ق. خ. آستان قدس، ش 2401 (822 ق) و چند نسخه ديگر.

-الحمد لله الذي انطق السنننا بحمده

دروس العارفين

توحيد و اخلاق، از محمد علي بن محمد كاظم شاهرودي (-1293 ق). تاليف مجلد اول:

1274 ق. خ. ديده شده.

الدروس الفقهية

احمد رضا عاملى نباطى (معاصر). قسم دوم از «هدايه المتعلمين الى ما يجب فى الدين». ط. صيدا، 1353 ق.

دروس الفلسفه

شيخ عبد الكريم زنجانى (معاصر)، ط. نجف، 1359 ق.

الدروع الداوديه (فى معاجز العتره الاحمديه)

ملا داود بن سليمان كعبى (1313 ق-)، شرح 8 فصل از منظومه «الدرر الغرويه» از سيد صالح قزوينى است.

الدروع الواقيه (فى الاذكار و الادعيه)

سيد خلف بن عبد المطلب مشعشى (-1070 يا 1074 ق).

الدروع الواقيه من الاخطار (فيما يعمل مثله فى ايام

كل شهر على التكرار)

ادعيه، از رضى الدين على بن طاوس (-664 ق).

خ. آستان قدس، ش 12157 (977 ق) و 2 نسخه ديگر.

-احمد الله جل جلاله بما وهب لى من القدره

درويش ابدال

فارسي، مثنوى، ناشناخته. خ. دانشگاه.

درويش حسن - سرگذشت درويش حسن

فارسي، داستان، از على اصغر معزى. ط. تهران.

درويش قربان

فارسي، داستان، از محمد باقر حجازى، ط.

تهران.

درویش نامه

فارسی، عرفان، از میر سید علی بن شهاب الدین همدانی (-786 ق). ط. شیراز، 1338 ق.

درهم و دینار

فارسی، فقه، از عبد النبی عراقی (معاصر)، خ.

دیده شده.

الدرهم و الدینار

فقه، از ابراهیم بن غیاث الدین خوزانی، معاصر

ص: 86

نادر شاه افشار، مذکور در «تتمیم امل الآمل».

دریا

فارسی، داستان، از مصطفی رحیمی. ط.

الدرياق (فی تطهير الافعال و نهذيب الاخلاق)

سید محسن امین. مذکور در فهرست تألیفات او.

درياق الفكر ---

ص: 87

دستور الاخوان

لغت عربی به فارسی، از قاضی خان بدر محمد دهار وال دهلوی هندی (سده 9 ق) مؤلف «اداه الفضلاء». خ. موزه بریتانیا (در کتابخانه دهخدا هم در تهران موجود بوده است)

- حمد بیحد مبدع ذو الكمال را...

دستور الادویه

فارسی، در خواص ادویه، منسوب به ابن جزله، تألیف: 803 ق. خ. آستان قدس، ش 5083 (1082 ق).

دستور استخراج قبله

فارسی، از ملا علی محمد بن محمد حسین محله نوی (-1293 ق). از مآخذ «معرفه القبله».

دستور استعمال الهندباء

طب، از ابو علی حسین بن عبد الله بن سینا (-427 ق)، خ. مشکات.

- سئل الشيخ الرئيس ابو علی بن سینا ان یملی کتابا فی امره باستعمال الهندباء.

دستور الاطباء - اختیارات قاسمی

طب، از محمد قاسم هندو شاه فرشته استرآبادی که در «مخزن الادویه» از آن نقل شده است.

دستور الاطباء (فی علاج الوباء)

فارسی، از موسی بن علی رضا ساوجی که به نام ناصر الدین شاه قاجار تألیف کرده. ط. تهران، 1269 ق.

دستور اعظم

فارسی فقه، از ناصر خسرو علوی بدخشانی (-481 ق)، مذکور در وصیتنامه مؤلف.

دستور الاعقاب

علی اکبر قائم مقامی فراهانی. مذکور در آخر «جان جهان» مؤلف.

دستور الافاضل

از مآخذ «مؤید الفضلاء» و مذکور در اول آن کتاب.

دستور الفباء

فارسی، از صدر المعالی نور حقیقی خوانساری.

ط.

دستور املاء (برای دوره ابتدائی و متوسطه)

فارسی، از سید محسن خلیق رضوی. ط. تهران، مکرر.

دستور امنیه

فارسی، از سرهنگ خوشنویسان. ط. تهران.

دستور بلاغت

فارسی، قصیده در فن بلاغت، از صدر الافاضل لطفعلی دانش (-1350 ق). وی این قصیده را خود شرح و به صدیق الملک اهداء کرده است.

خ. موجود.

دستور پرورش درخت توت و نوغان

فارسی، نشریه تجارخانه واردات و صادرات شوروی (زاک کاستورک). ط. تهران، 1318 ش.

دستور پهلوی

فارسی، دستور زبان پهلوی، از دین محمد جی هندی. ط. بمبئی، 1934 م.

-الحمد لله الذی هدانا للاسلام

دستور تار

فارسی، موسیقی، از علی نقی خان وزیری. ط.

برلن.

دستور تجوید

فارسی، از عبد الرحیم سلطان القرائی. خ.

موجود.

-اول در بيان وقف.وقف در لغت...

دستور تجويد

فارسی، از حافظ جی بن یوسف الدین گیلانی شفقی.خ. موجود.

-الحمد لله رب العالمين و الصلاه و السلام على سيد المرسلين و آله الاكرمين و صحبه المنتجبين، و بعد چنین گوید...

ص: 88

دستور ترسیم (مجموعه امیر)

فارسی، از ع.ح. حکیمی و ح. معینی. ط. تهران، 1308 ش.

دستور تعلیم الفباء

فارسی، از مهدیقلی هدایت مخبر السلطنه. ط.

تهران.

دستور تعلیم حساب مقدماتی

فارسی، از حبیب الله صحیحی. ط. تهران، 1305 ش.

دستور جامع

فارسی، ناشناخته، نسخه خطی مجلد اول این کتاب که «تحفه المؤمنین» نام دارد و در کیمیاست موجود است. خ. آستان قدس ضمیمه ش 10867.

دستور الحکم - دستور معالم الحکم

دستور حکمت

فارسی، شرح فرمان امیر المؤمنین (علیه السلام): به مالک اشتر، از احمد ادیب کرمانی. ط. 1321 ق.

دستور حکمت

فارسی، ترجمه و شرح فرمان امیر المؤمنین (علیه السلام) به مالک اشتر، از محمد علی بن علی اصغر واعظ تهرانی همت آبادی.

دستور حکومت

فارسی، ترجمه فرمان امیر المؤمنین (علیه السلام) به مالک اشتر، از محمد علی بن محمد حسین فروغی ذکاء الملک (در فهرست مشار ترجمه به نام محمد حسین ذکاء الملک فروغی است). ط.

تهران، 1321 ق.

دستور خلائق

ناشناخته، در «مناقب مرتضوی» از آن نقل شده.

دستور خیاطی

فارسی، از ماه لقا برهان. ط. تهران، 1309 ش.

دستور دانش

فارسی، از مترجم همایون (علی محمد فرهوشی). ط. تهران.

دستور در محاکم حقوقی

فارسی، از محمد مصدق مصدق السلطنه. ط.

تهران، 1333 ق.

دستور دعاء سیفی

فارسی، از محمد جعفر بن محمد صادق، که در 1134 ق برای میرزا ابو الحسن تالیف کرده، خ.

آستان قدس، ش 3146 (1133 ق).

دستور الذکر

فتح الله مرعشی شوشتری معروف به کیمیاوی، برای شاگرد و مریدش فتح الله وفائی شوشتری (-1304 ق) تالیف کرده.

دستور رمل - رمل

دستور زائرین

فارسی، در زیارات شیراز، از عبد العزیز بن محمد افضل شیرازی، برگرفته از «شدّ الازار»، مذکور در کشف الظنون.

دستور زبان آلمانی

فارسی، از عبد العلی پرتو علوی، ط، تهران.

دستور زبان آلمانی ---

ص: 89

دستور زبان عربی

فارسی، از محمد باقر کمره ای.

دستور زبان فارسی-پارسی نامه

میرزا ابراهیم شاعر اصفهانی (-1302 ق)، برای فرزند خویش اسماعیل دردی تألیف کرده.

دستور زبان فارسی

جلال الدین بن محمد نصیر همائی شیرازی (1317 ق-)، بخشی از آن در نامه فرهنگستان و سالنامه طبع شده.

دستور زبان فارسی

شیخ حسن هروی مؤلف «انقلاب طوس». ط.

دستور زبان فارسی

محمد حسین ادیب السلطنه سمیعی عطا (-1332 ش). ط. تهران.

دستور زبان فارسی

محمد حسین صدر آموخته. ط. رشت.

دستور زبان فارسی

عبد العظیم قریب گرگانی. ط. تهران، مکرر.

دستور زبان فارسی

عبد العظیم قریب، ملک الشعراء بهار بدیع الزمان فروزانفر، جلال الدین همائی و رشید یاسمی. ط.

تهران، 1329 ش.

دستور زبان فارسی

عبد الکریم بن ابی القاسم ملا باشی ایروانی (-1294 ق) به نام فرزند خویش محمد علی، در زمان حکومت بهمن میرزا در تبریز تألیف کرده و مرتب است بر 14 فائده.

-سپاس و ستایش خداوندی را سزاست که نوع انسان را پایه برتری

دستور زبان فارسی

غلام حسین کاشف. ط. استانبول، 1328 ق.

دستور زبان فارسی (برای مدارس ابتدائی)

قویم. ط. تهران.

دستور زبان فارسی

محمد بن عباس پروین گنابادی. ط 1328 ش (ضمیمه مجله آشفته).

دستور زبان فارسی

محمد کریم خان بن ابراهیم کرمانی (-1288 ق).

ط 1275 ق).

دستور زبان فارسی

(1)

نصرت الوزاره حسن بن محمد رضا بدیع بهبهانی. ط.

دستور زبان فارسی ---

ص: 90

1-1) کتابهای دستور زبان فارسی همه به فارسی است.

دستور سخن

فارسی، صرف و نحو، از حبیب الله اصفهانی (-1315 ق). ط. استانبول، 1289 ق.

دستور سخنرانی (یا سخنوری) - آیین سخنوری

فارسی، از هادی بیرجندی. ط. تهران.

دستور سلیمانی - دستور سلیمان

فارسی، از نجیب الدین رضای ذهبی تبریزی اصفهانی.

دستور السیاسه

امیر رضا حسینی قزوینی (سده 11 ق). خ.

موجود.

دستور شطرنج ---

ص: 91

دستور العمل

فارسی، رساله عملیه، از علی اکبر اصفهانی.

ظاهراً مؤلف علی اکبر بن محمد باقر اژه ای (-1232 ق) است. رساله مقدمه ای هم در اصول دین دارد. خ. دیده شده.

دستور العمل

فارسی، فقه منظوم، از محمد علی بن شیر علی بروجردی (-1328 ق). خ. موجود.

-مهر مهرش نامه مشکین طراز

بر سپاس کردگاری گشت باز

دستور العمل احکامات جزائی

فارسی، از حسن مشیر الدوله پیرنیا. ط. تهران.

دستور فرخ

فارسی، صرف و نحو، از عبد الرحیم همایون فرخ. ط. تهران، 1324 ش.

دستور فصحا

فارسی، داستان نویسی، از عبد النبی فخر الزمانی زلالی قزوینی (-1037 ق).

دستور الفضلاء

شرح منظومه در عروض از خود ناظم که ناشناخته و معاصر رفیع الدین محمد (-1034 ق) پدر سلطان العلماء است. خ. آستان قدس، ش 4334.

دستور فلاح و باغبانی

فارسی، از مشهدی اللهوردی، ط. رشت، 1304 ش.

دستور قافیه

فارسی، از نور الدین عبد الرحمن جامی (-898 ق). خ. موجود.

-بعد از تیمن به موزون ترین کلامی...

دستور قضاة

فارسی، از قاضی مسعود رازی، مذکور در «کشف الظنون».

دستور الکاتب (فی تعیین المراتب)

انشاء و ترسل، از محمد بن هندو شاه شمس منشی نخجوانی (687 ق-). خ. شهید مطهری.

-تحمیدی که سیار فهم دوربین...

دستور کامیابی

فارسی، از ا.ر. تامسن، ترجمه محمد صادق نشأت. ط. تهران.

دستور اللغة العربیة - کتاب الخلاص

بدیع الزمان حسین بن ابراهیم نطنزی (-497 ق).

خ. آستان قدس، ش 11976 (594 ق) و چند نسخه دیگر.

-الحمد لله الذی ابدع العالم بقدرته

دستور مادری (در پرورش فرزندان)

فارسی، از ادمون دیل و شارل کارد، ترجمه علی محمد مدرسی. ط. تهران، 1336 ش.

دستور مادران جوان

فارسی، پرورش کودک، از حسین قلی قزل ایاغ قاجار، تألیف: 1345 ق. ط. قاهره، 1306 ش / 1345 ق.

دستور المبتدی

فارسی، صرف، از انور علی، ط. هند.

دستور المذکرین (و منشور المتعبدین)

حافظ محمد بن ابی بکر مدینی. ابن طاوس در «اقبال» از آن نقل کرده است.

دستور مرکبات

فارسی، کشاورزی، از رضا قلی گل پیرا. ط.

تهران، 1308 ش.

دستور معالم الحكم

ناشناخته، از مآخذ «البلد الامين» كفعمى.

دستور معما

فارسی، از نور الدين عبد الرحمان جامى (-898 ق). خ. آستان قدس، ضمیمه ش 8715 (985 ق).

ص: 92

-به نام آنکه ذات اوز اسماء(رسائل دیگری هم در دستور معما از جامی در دست است).

دستور معما

فارسی، از حسین بن محمد حسینی معمائی نیشابوری (-904ق) که به نام امیر علی شیرنوائی تألیف کرده، خ. آستان قدس ضمیمه ش 13479(991ق) و چند نسخه دیگر.

دستور معما-معما

دستور معما-حلیه الحلال

دستور منجمین

فارسی، استخراج تقویم، از حسین بن محمد بن یحیی شریف زیدی حسینی، تألیف: 891ق، خ. ملک.

-زواهر جواهر حمد و سپاس

دستور موسیقی

فارسی، از نور الدین عبد الرحمان جامی (-898ق). خ. موجود.

دستور موسیقی

فارسی، از امیر خسرو دهلوی (-725ق).

دستور موسیقی ---

ص: 93

دسته جاسوسان

فارسی، ترجمه ابو تراب شایگان. ط. تهران.

دسته گل

فارسی، در بیان روح، غذای روح و طیران روح، از حسین بن علی بن عبد الهادی حسینی نبوی قمی (1342 ق-)، تألیف: 1369 ق.خ. دیده شده.

دسته گل

فارسی، برگزیده دیوان محمد علی صفوت. ط.

تبریز، 1324 ش.

دشت خرم

فارسی، دیوان عباسقلی خرم اصفهانی. ط.

دشت گرگان

فارسی، جغرافیا، از عباس شوقی. ط. تهران، 1314 ش.

دشمنان

فارسی، داستان، فارسی، از ماکسیم گورکی، ترجمه کریم کشاورز. ط. تهران، 1327 ش.

دشنه مسموم

فارسی، داستان، از حسین شعشعانی. ط. تهران، 1322 ش.

الدشیشه - التحفه السنیه الی الحضرة الحسنیه

لغت فارسی به ترکی، از مصطفی بن لطف الله دشیشی، تألیف: 988 ق به اسم حسن پاشا امیر الامراء مصر. مذکور در «کشف الظنون»

الدعاء، کتاب

ابو اسحاق ابراهیم بن سلیمان بن عبید الله بن خالد نهمی. حمید بن زیاد (-310 ق) آن را از مولف و نجاشی و شیخ طوسی به اسناد خویش از حمید روایت می کنند.

الدعاء، کتاب

احمد بن محمد بن حسین بن دؤل قمی (-350 ق). نجاشی به اسناد خویش آن را از مؤلف روایت می کند.

الدعاء، کتاب

به احتمال از جابر بن حیان صوفی (-200 ق).

ضمن 11 رساله جابر در کیمیا دیده شده.

الدعاء، کتاب

ابو القاسم حمید بن زیاد بن حماد کوفی نینوائی (-310 ق). حسین بن علی بزوفری و احمد بن جعفر بزوفری که هر دو از مشایخ شیخ مفیداند، آن را از مؤلف روایت می کنند. و شیخ مفید آن را از محمد بن حسین بزوفری روایت می کند.

الدعاء، کتاب

سید خلف مشعشی حویزی (-1074 ق)، مذکور در «ریاض العلماء».

الدعاء، کتاب

ابو القاسم سعد بن عبد الله بن ابی خلف اشعری قمی (-301 یا 299 ق). مذکور در رجال نجاشی.

الدعاء، کتاب

حاج محمد سعید. ظاهرا از مؤلفات پس از هزار هجری است و در برخی از مجامع از آن نقل شده است.

الدعاء، کتاب

ابو احمد عبد العزيز بن یحیی جلودی (-332 ق).

از وی 3 کتاب دعاء روایت شده که دومی کتاب الدعاء عن علی (علیه السلام) و سومی کتاب الدعاء عن ابن عباس نام داشته است. مذکور در رجال نجاشی.

الدعاء، کتاب

عبد القاهر (یا عبد القادر) بن ابی القاسم اشتری. در تصانیف سید بن طاوس از جمله در اقبال از آن نقل شده است.

الدعاء، کتاب

ابو الحسن علی بن حسن بن علی بن فضال کوفی (سده 3 ق). مذکور در رجال نجاشی.

الدّعاء، کتاب

ابو الحسن علی بن حسن بن محمد طائی جرمی طاطری. نجاشی به 3 واسطه آن را از مؤلف روایت کرده است.

الدّعاء، کتاب

ابو الحسن علی بن حسین مسعودی (-346 ق) صاحب «مروج الذهب». مذکور در برخی از تألیفات کفعمی.

الدّعاء، کتاب

ابو الحسن علی بن مهزیار اهوازی، وکیل امام رضا، امام جواد و امام هادی علیهم السّلام.

الدّعاء، کتاب

سید مبین حسینی وفسی همدانی، تألیف: 1268 ق.خ. مرعشی قم.

الدّعاء، کتاب

ابو جعفر محمد بن اورمه قمی. نجاشی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الدّعاء، کتاب

ابو جعفر محمد بن حسن بن فروخ صفار (-290 ق). نجاشی به 2 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الدّعاء، کتاب

ابو طاهر محمد بن سلیمان زراری (-300 ق) جد ابو غالب زراری. مذکور در رجال نجاشی.

الدّعاء، کتاب

ابو عبد الله محمد بن عباس بن عیسی غاضری.

تألیفات غاضری را حمید نینوائی (-310 ق) از او روایت می کند. مذکور در رجال نجاشی.

الدّعاء، کتاب

ابو المفضل محمد بن عبد الله شیبانی (-387 ق).

الدّعاء، کتاب

ابو جعفر محمد بن حسین بن سفیان بزوفری، از مشایخ شیخ مفید. محمد بن ابی قرّه دعای ندبه را از این کتاب برگرفته است.

الدّعاء، کتاب

محمد بن علی ناموسی خاری فریومدی سبزواری، معاصر فخر الدین بن علامه حلّی (-771 ق). صاحب ریاض العلماء، بعضی از ادعیه امام سجاد را در کتاب «الصّحیفه الثالثه السجادیّه» از این کتاب برگرفته است.

الدّعاء، کتاب

ابو الفرج محمد بن علی بن ابی قرّه قنانی. از این کتاب در «مزار» محمد بن مشهدی و «اقبال» ابن طاوس نقل شده و شاید مؤلف از اولاد ابن ابی قرّه منجم خلیفه فاطمی مصر بوده باشد.

الدّعاء، کتاب

ابو عبد الله محمد بن عمران بن موسی خراسانی بغدادی (-378 ق). مذکور در فهرست ابن ندیم.

الدّعاء، کتاب

ابو النضر محمد بن مسعود عیاشی سلمی سمرقندی، از مشایخ کشی و از طبقه کلینی. مذکور در رجال نجاشی.

الدّعاء، کتاب

ابو عبد الله محمد بن وهبان بن محمد دیلی، مذکور در رجال نجاشی.

الدّعاء، کتاب

ابو جعفر محمد بن یعقوب کلینی (-328 ق).

کتاب از مآخذ «البلد الامین» کفعمی است و کفعمی نسخه آن را داشته است.

الدّعاء، کتاب

محمد بن هارون تلکبری. علامه مجلسی در «بحار الانوار» از این کتاب به «الکتاب العتیق» تعبیر کرده و کفعمی آن را «مجموع الدعوات» نامیده است.

الدّعاء، کتاب

میر سلطان محمود، در برخی از مجموعه ها از این کتاب نقل شده است.

الدعاء، کتاب

مظفر حسین بن ضامن حسین رضوی لکهنوی (1294 ق-).

الدعاء، کتاب

معاویہ بن عمار بن ابی معاویہ دهنی بجلی (-175 ق). نجاشی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت کرده است.

الدعاء، کتاب

قاضی ابو حنیفه نعمان بن محمد بن منصور، مؤلف «دعائم الاسلام». مذکور در فهرست تألیفات مؤلف.

الدعاء، کتاب

ابو القاسم هارون بن مسلم بن سعدان کاتب ستر من رائی (سامرائی). نجاشی به 3 واسطه آن را از مؤلف روایت کرده است.

الدعاء، کتاب

ناشناخته، مؤلف از نوادگان میر داماد بوده است.

خ، دیده شده.

الدعاء، کتاب

فارسی، ناشناخته، مرتب بر 2 قسم، خ. دیده شده.

الدعاء، کتاب

ناشناخته، در 5 باب، در آن از «بحر المغفره» نقل شده است. خ. دیده شده.

الدعاء، کتاب

ناشناخته، در 5 مقصد، خ. دیده شده.

دعاء ابی حمزه الثمالی

به روایت ابو محمد هارون بن موسی تلعبیری. بر این دعاء شرحهای متعددی نوشته شده که در حرف شین خواهد آمد.

دعاء الاحتجاب

چهار دعاء است که به ترتیب به پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله)، علی بن ابی طالب، حسن بن علی و حسین بن علی علیهم السلام منسوب است و هر یک را شروحنی است که در حرف شین خواهد آمد.

دعاء الاسباع

ناشناخته. سید کاظم رشتی (-1259 ق) براین دعاء شرحی نوشته است.

دعاء برکه السباع

منسوب به امام علی بن موسی الرضا(علیه السلام). در اجازة عماد الدین علی شریف قاری مورخ 988 ق این دعاء نقل شده است و نسخه آن ضمن مجموعه «کنز السالکین» موجود است.

دعاء التوسل

در مجلد مزار «بحار الانوار» از محمد بن بابویه روایت شده است.

دعاء جنة الاسماء ---

ص: 96

دعاء السيفى

عبد التّبي بن محمد على وفسى (1307 ق-).

مذكور در فهرست تأليفات او.

دعاء السيفى ---

ص: 97

دعائم الاسلام (فی معرفه الحلال و الحرام)

شیخ صدوق ابو جعفر محمد بن علی بن بابویه (-381 ق). مذکور در فهرست شیخ و رجال نجاشی.

دعائم الاسلام (فی معرفه الحلال و الحرام و القضايا

و الاحكام)

فقه، از قاضی ابو حنیفه نعمان بن محمد بن منصور مغربی مصری (-363 ق)، خ. آستان قدس، ش 1683 (1003 ق) و چند نسخه دیگر.

-الحمد لله استفتاحا لحمده...

دعائم الاسلام (فی الحقایق)

نیز از قاضی نعمان، مذکور در «المرشد الی ادب الاسماعیلیه».

دعائم الدین

محمد بن علی بن ابی طالب حزین (-1181 ق).

مذکور در «نجوم السماء».

دعائم الدین و كشف الربيه (فی اثبات الكره و

الرجعه)

محمد محسن بن عنایت الله مشهدی (سده 11 ق). خ. ملى تهران.

-الحمد لله الذى حبب الينا الايمان...

دعائم الكفر و الايمان

در بیان اصول کفر و ایمان، از عبد الوحید گیلانی.

مذکور در «ریاض العلماء».

الدعاه الحسينيه

در انواع تعزیه، از محمد علی بن خداداد نخجوانی (-1334 ق). ط. 1331 ق.

الدعاه (فی احكام سنه العمامه)

محمد بن جعفر کتانی. ط. دمشق، 1342 ق.

الدعاه (فی اثبات الامامه)

رکن الدین محمد بن علی جرجانی غروی (سده 8 ق). مذکور در «الابحاث فی تقویم الاحداث» مؤلف.

دعاه الخلاف فی ضلاله اهل الخلاف

سید حسین بن حسن مجتهد کرکی (-1001 ق) نواده دختری محقق کرکی. مذکور در «روضات الجنات».

الدعوى، کتاب

ابو الحسین علی بن حسین مسعودی (-346 ق).

مذکور در «مروج الذهب» مؤلف.

الدعوى القلبیه

اخلاق، از ابو نصر محمد بن احمد بن طرخان فارابی (-339 ق). ط. حیدرآباد هند، 1349 ق.

دعایه التفریق (و آثاره الفتن و من هو موقد نارها)

سید محسن امین عاملی. در آن به ردّ صاحب «مجله المنار» پرداخته است. به نقل از نامه مؤلف.

الدعوى بلا معارض

فقه، از علی بن حسین خاقانی (-1334 ق). به نقل از مؤلف.

الدعوات، کتاب

ابراهیم بن حسین دنبلی خوئی (-1325 ق).

مذکور در «ریحانه الادب».

الدعوات، کتاب

ابو یعقوب فقیه، مذکور در معالم العلماء.

الدعوات، کتاب

جامع: احمد خوانساری در 1279 ق. خ. شهید مطهری.

الدعوات، كتاب

ناشناخته، مؤلف از متاخرين بوده. ط. تهران، 1268 ق.

الدعوات، كتاب-دعوات الايام السبعه

ناشناخته. خ. آستان قدس، ش 12407 (سده 6 ق).

ص: 98

الدعوات، کتاب

ناشناخته، نسخه آن را با حواشی به خط محمد صادق سراب تنکابنی دیده شده است.

الدعوات، کتاب

فارسی، ناشناخته، در 10 باب، خ.روضاتی، اصفهان.

-الحمد لله... اما بعد این رساله ای است در دفع آفات...

الدعوات، کتاب

ناشناخته، 17 دعاء از دعاء کمیل تا دعاء رؤیت هلال، خ. شهید مطهری.

الدعوات، کتاب

ناشناخته، 3 عنوان مختلف، خ. شهید مطهری.

الدعوات، کتاب

به خط محمد حسین شاگرد زین العابدین خطاط اصفهانی در 1240 ق. خ. شهید مطهری.

الدعوات، کتاب

جامع و کاتب: خداداد بختیاری در 1151 ق. خ.

شهید مطهری.

الدعوات، کتاب

جامع و کاتب: زین العابدین یزدی، که در 1227 ق برای محمد حسن خان یزدی نوشته. خ. شهید مطهری.

الدعوات، کتاب

کاتب: علا بیک، برای خزانه شاه سلطان حسین صفوی، خ. شهید مطهری.

الدعوات، کتاب

کاتب: علی اکبر خوئی در 1253 ق. خ. شهید مطهری.

الدعوات، کتاب

جامع: سید مبین و فسی همدانی در 1268 ق.خ.

مرعشی قم.

الدعوات، کتاب

جامع: محمد خوانساری، خ. شهید مطهری.

دعوات الاسماء

شرح 40 اسم از اسماء پروردگار، از تقی الدین ابراهیم کفعمی (-905 ق) که به آخر «البلد الامین» ملحق ساخته است. خ. آستان قدس، ضمیمه ش 11478 (1276 ق) ظاهراً مختصر شرح سهروردی است.

دعوات الراوندی ---

ص: 99

در آستان قدس موجود است.

الدعوات المتفرقات

ناشناخته، نسخه مورخ 1193 ق در آستان قدس موجود است.

الدعوات الكافية

ملا محمد رضا بن محمد صادق بن مقصود علی مجلسی، تألیف: 1069 ق.خ. موجود.

الدعوات المتفرقات

شرف الدین علی بن حجت الله طباطبائی شولستانی، از مشایخ علامه مجلسی. مذکور در «ریاض العلماء».

الدعوات المقدادیه---

ص: 100

الدعوات و الزيارات

خط سيد عبد الوهاب طباطبائی در 1250 ق.خ.

شهيد مطهري.

الدعوات و السور القرآنيه

ناشناخته، خ. آستان قدس.

الدعوات و السور القرآنيه

3 نسخه خطی جداگانه در آستان قدس موجود است که به ترتیب در 1270 و 1279 و 1285 ق چاپ هم شده است.

الدعوات و السور القرآنيه

نسخه ای از آن در کتابخانه مدرسه عالی شهید مطهری موجود است که نام جامع و کاتب و تاریخ کتابت را از آخر آن محو کرده اند. 2. نسخه ناشناخته دیگر هم به همین نام در آن کتابخانه موجود است.

الدعوات و غيرها

در بخش ادعیه و مناجات کتابخانه شهید مطهری موجود در فهرست آن یاد شده است.

دعوی الرجل زوجیه امرئه ندعی اختها الزوجیه

لذلک الرجل

سید محمد معروف به مولانا (-1360 ق).

مؤلف «براهین الفقه».

دعوی الطلاق من الزوج و انکار الزوجه له

میرزا ابو القاسم محقق قمی (-1231 ق). ط. (در آخر الغنائم).

الدعوی علی المیت (و اثبات انها تثبت بشاهد و

یمین)

احمد بن عبد الله بن حسن بلادی (-1137 ق).

عبد الله سماهيجی در اجازة معروفش یاد کرده که مؤلف در این اثر به ردّ عبد الله بلادی-که از او یاد خواهد شد-پرداخته است.

الدعوى على الميِّت (و تحقيق ثبوتها بشاهد و

يمين)

احمد بن ابراهيم بحراني (-1131 ق)، پدر صاحب حدائق. وی نیز به ردّ شيخ عبد الله آتی الذکر پرداخته است.

الدعوى على الميِّت (و الاستدلال على انها لا تثبت

بشاهد و يمين)

عبد الله بن علي بن احمد بلادی بحراني (-1148 ق). مذکور در «لؤلؤه البحرين».

دعوى الهدى الى الورع فى الافعال و الفتوى

در رد فتوای وهابیان در تخریب اماکن متبرکه، از محمد جواد بلاغی نجفی (-1352 ق)، ط.

نجف، 1344 ق.

دعوه الاسلام---

ص: 101

دعوه الحسنی (فی الادعیه الحسنی)

فارسی، از علی اکبر صدر الاسلام همدانی (-1325 ق). ط. بمبئی، 1310 ق.

الدعوه الحسینیة (الی مواهب السنیة)

در استحباب گریه بر سید الشهداء (علیه السلام) به عقیده اهل تسنن، از محمد باقر همدانی. خ. موجود.

دعوه الحق

فارسی، اصول دین، از اسد الله بن صدر الدین تنکابنی (-1339 ق).

دعوه الحق

فارسی، جریده سیاسی و اخلاقی و دینی که در ایران منتشر می شد.

دعوه الحق

رساله عملیه، از محمد بن زین العابدین رضوی نقوی خوانساری (معاصر). ط. اصفهان، 1360 ق.

دعوه الحق

در ردّ وهابیان، از سید هادی بن علی بجستانی (-1368 ق). ط. 1347 ق.

دعوه الحق: (للوفاق فی ردّ کتاب داعی الرشاد)

مهدی بن صالح موسوی کشوان کاظمی قزوینی (-1358 ق). «داعی الرشاد». تألیف ابراهیم رفاعی شافعی است.

-الحمد لله هادی العباد

دعوه دار السلام

در معجزات ائمه (علیه السلام)، از هادی بن علی بجستانی (-1368 ق).

دعوه الرشاد (فی مدرک افعال العباد)

در رد اشاعره، محمد باقر بن محمد جعفر همدانی (-1333 ق). خ. موجود.

دعوه العاشقین

فارسی، مثنوی، از محسن تأثیر تبریزی (-1129 ق). خ. شهید مطهری (در کلیات شاعر).

-بیا ای بلبل فرخ پر و بال

که از گل گشته ای شوریده احوال

الدعوه العامه

قاضی ابو العنبر محمد بن اسحاق کوفی صیمری (-275ق). مذکور در «معجم الادباء».

به نقل از فهرست ابن ندیم و «تاریخ بغداد».

دعوت قرآن (در اطراف خبر غیبی)

فارسی، از غلام رضا بن علی نمائی طبسی. ط.

تهران، 1327 ش، 1367 ق.

دعوه الموحدين (الی حمایه الدین)

حسنعلی آل بدر قطیفی، که هنگام تهاجم ایتالیائیان بر طرابلس در 1329 ق نگاشته. ط.

طرابلس، 1329 ق.

دعوتنامه ---

ص: 102

دفاع ضد هوائی

فارسی. ط. تهران.

دفاع از حقوق زن

فارسی، از ابوالمجد حجتی، ط. تهران، 1327 ش.

دفتر ابو الفضل

فارسی از ابو الفضل بن مبارک هندی (-1011 ق) صاحب تاریخ اکبری. ط. هند (در 4 مجلد).

دفتر انساب خانوادگی - (مجموعه خانوادگی)

(بهزادی)

فارسی، انساب فرزندان علی محمد مستوفی مازندران، ط. تهران، 1319 ش.

دفتر تقویم

ملا آقا منجم معاصر فتحعلیشاه قاجار. مذکور در «المآثر و الآثار».

دفتر تقویم

از ابو القاسم نجم الملک. تقویم چند سال از جمله 1299 و 1300 ش، ط.

دفتر تقویم

احمد بن محمد جعفر منجم باشی شیرازی.

نسخه های چاپی برخی از سالهای 1305-1315 ش. دیده شده.

دفتر تقویم

احمد بن محمد حسن منجم باشی تفرشی اصفهانی (اواخر سده 13 و اوایل سده 14 ق).

مذکور در «المآثر و الآثار».

دفتر التقویم

احمد بن محمد حسن بن محمد علی منجم رشتی (-1315 ق). مخطوطات چند سال از این تقویم دیده شده. وی ساکن نجف بوده

است.

دفتر تقویم

اسد الله هزار جریبی منجم باشی مظفر الدین میرزای ولیعهد. مذکور در «المآثر و الآثار».

دفتر تقویم

محمد اسماعیل منجم مشهدی (سده 13 ق).

مذکور در «المآثر و الآثار».

دفتر تقویم

اسماعیل بن زین العابدین مصباح نجم الملک.

تقویم او از سال 1341 ق تا چندین سال طبع می شد.

دفتر تقویم

بدیع الزمان حسینی گنابادی، منجم آقا محمد خان قاجار (-1211 ق).

دفتر تقویم

محمد جعفر خان قاجار مجیر السلطنه مراغی (-1356 ق). ط.

دفتر تقویم

جعفر بن عبد الکریم منجم باشی نائب السلطنه عباس میرزا در تبریز. مذکور در «المآثر و الآثار».

دفتر تقویم

جعفر بن میرزا غلام منجم تبریزی معاصر ناصر الدین شاه قاجار. مذکور در «المآثر و الآثار».

دفتر تقویم

سید جلال الدین بن سید علی تهرانی (معاصر) تقویم او سالهای متواتر چاپ شده است.

دفتر تقویم

جواد جهانبخش نهاوندی (-1333 ق). تقویم بعضی از سالها از جمله (1327 و 1331 و 1332 ق دیده شده. وی شاگرد عبد الغفار نجم

الدوله بوده است.

دفتر تقویم

حاج آقا قراچه داغی تبریزی (ح 1273 ق)، مذکور در «المآثر و الآثار».

ص: 103

دفتر تقویم

حیب الله بن احمد نجومی منجم باشی شیرازی.

تقویم چاپی برخی از سالهای 1316-1321 ش دیده شده.

دفتر تقویم

میرزا حیب الله ذو الفنون (-1366 ق). تقویم سالانه او از سال 1305 تا سال درگذشت ذو الفنون در سالنامه پارس چاپ می شد.

دفتر تقویم

ملا حسن محلاتی، شاگرد ملا حسین زنوزی.

مذکور در «المآثر و الآثار».

دفتر تقویم

میرزا رضا بن جعفر نجم الملک (-ح 1290 ق).

مذکور در «المآثر و الآثار».

دفتر تقویم

محمد حسن بن احمد منجم تفرشی اصفهانی، معاصر ناصر الدین شاه.

دفتر تقویم

حسن بن دوست محمد منجم اصفهانی (-1211 ق). در «المآثر و الآثار» آمده است که او تقویمهای 87 سال را استخراج کرده و سال درگذشت خویش را هم خبر داده است.

دفتر تقویم

ملاً حسین منجم زنوزی برادر علی بن عبد الله مدرس زنوزی. مذکور در «المآثر و الآثار».

دفتر تقویم

ملاً حسین منجم افشار (-ح 1272 ق). مذکور در «المآثر و الآثار».

دفتر تقویم

محمد حسن بن محمد حسین (-ح 1289 ق)، منجم باشی ناصر الدین شاه. مذکور در «المآثر و الآثار».

دفتر تقویم

محمد حسین بن بدیع الزمان حسینی گنابادی، منجم باشی فتحعلیشاه.

دفتر تقویم

میر محمد صادق منجم خاتون آبادی (-1344 ق). مذکور در «المآثر و الآثار».

دفتر تقویم

ملا صادق منجم افشار، استاد ملا حسین افشار که پیشتر یاد شد. مذکور در «المآثر و الآثار».

دفتر تقویم

میر عبد الباقي منجم باشی گیلانی متولی آستانه مقدسه رضویه. مذکور در «المآثر و الآثار».

دفتر تقویم العربی

ترجمه تقویمهای فارسی ایران، از عبد الجلیل بن جعفر عادل نجفی (1311 ق-).

دفتر تقویم

عبد الحسین بن محمد مهدی منجم باشی. تقویم چاپی چند سال از جمله 1304 و 1309 ش، دیده شده (ظاهراً مقصود عبد الحسین بن ملا مهدی منجم باشی هروی است).

دفتر تقویم

نجم الدوله عبد العلی بن میرزا علی منجم باشی.

تقویم سال 1327 و 1329 ق دیده شده.

دفتر تقویم

عبد العلی بن احمد کرکانی تبریزی شاگرد اسد الله هزار جریبی و پدر خویش ملا احمد (-1295 ق)، مذکور در «المآثر و الآثار».

دفتر تقویم

عبد العلی بن محمد تقی منجم باشی آستانه مقدسه رضوی (علیه السلام). مذکور در «المآثر و الآثار».

دفتر تقویم

عبد الكريم منجم باشى معاصر آقا محمد خان قاجار (-1211 ق) وفتحعليشاه قاجار

ص:104

(-1250 ق).

دفتر تقویم

عبد الله پیوندی، تقویم او در چند سال از جمله 1323 ش طبع شده است.

دفتر تقویم

عبد الوهاب بن علی محمد منجم باشی (-1327 ق) وی تقویم برخی از سالها را به همکاری محمد هاشم کاشانی و برخی را به تنهایی استخراج کرده است.

دفتر تقویم

عبد الغفار بن علی محمد نجم الدوله (یا نجم الملک) (-1326 ق). مذکور در «المآثر و الآثار». تقویم استخراجی او طی چند سال طبع شده است.

دفتر تقویم

ملا علی منجم افشار، استاد ملا حسین منجم افشار.

دفتر تقویم

علی بن جعفر منجم باشی. برادر رضا نجم الملک.

مذکور در «المآثر و الآثار» و آغاز تقویم سال 1327 ق استخراج فرزندش عبد العلی نجم الدوله.

دفتر تقویم

محمد علی بن عبد الله تفرشی شیرازی اصفهانی (-1282 ق).

دفتر تقویم

علی اکبر منجم باشی قزوینی مقیم بجنورد. مذکور در «المآثر و الآثار».

دفتر تقویم

غلام حسین منجم باشی قاینی مشهدی (-1284 ق). وی ساعت جلوس محمد شاه قاجار را تعیین کرد.

دفتر تقویم

قوام الدین معمار معاصر شاهرخ میرزا تیموری.

مذکور در «مجالس النفایس».

دفتر تقویم

محمد بن احمد رشتی نجفی (-ح 1333 ق).

ذیل عنوان تقویم از او یاد شد.

دفتر تقویم

منجم الدوله جمال الدین محمد حسینی تهرانی (معاصر). تقویم استخراجی او طی چندین سال از جمله سالهای 1307، 1303 و 1313 ش طبع شده است.

دفتر تقویم

نجم الملک محمود بن عبد الوهاب منجم باشی (-1326 ق). ذیل تقویم یاد شد.

دفتر تقویم

محبی الدین قدسی. تقویم فارسی او طی چند سال از جمله 1320 و 1325 ش چاپ شده است.

دفتر تقویم

محمد مهدی بن محمد حسن منجم باشی، زنده در 1306 ق. مذکور در «المآثر و الآثار».

دفتر تقویم

ملا مهدی منجم (-1337 ق) استاد سید جلال الدین تهرانی که از او در گاهنامه 1313 ش یاد کرده است. وی تقویم هرماه را به خط خویش می نگاشته و به ابواب حرم مطهر رضوی می آویخته. تقویم چاپی استخراجی او مربوط سال 1301 ش دیده شده.

دفتر تقویم

محمد مهدی بن غلام حسین منجم باشی مشهدی.

وی پس از وفات پدر خویش در 1284 ق به جای او به استخراج تقویم پرداخته است. مذکور در «المآثر و الآثار».

دفتر تقویم

محمد هاشم بن محمد علی کاشانی (-1285 ق).

وی نخست به همراهی حسین منجم زنوزی و حسن منجم محلاتی و پس از وفات آن دو به تنهایی به استخراج تقویم می پرداخته است.

دفتر تقویم

نجم التولیه آستان قدس رضوی؛ به همین صورت از آن نقل شده است.

دفتر تقویم

یحیی بن رضا منجم باشی مظفر الدین میرزای ولیعهد. مذکور در «المآثر و الآثار».

دفتر تنظیمات (یا کتابچه غیبی)

فارسی، از میرزا ملکم (-1326 ق)، تالیف بین سالهای 1275 و 1276 ق. ط. تهران، 1327 ش (ضمن مجموعه آثار ملکم).

دفترداری

فارسی، از مهران، ط. تهران.

دفترداری

فارسی، از محمد مظاهر صدیق حضرت. ط.

تهران، 1321 ش.

دفترداری

فارسی، از بهمن شیدائی. ط. تهران، 1315 ش.

دفتر دانش

فارسی، چهارمین کتاب از 12 کتاب «کلیات دیوان ریاضی».

دفتر درد

فارسی، مثنوی، از نویدی شیرازی.

دفتر رباعیات

فارسی، ناشناخته، از برخی از شاعران هند.

مذکور در فهرس کتابخانه های هند (چندین مجموعه به عنوان رباعیات در هند چاپ شده است).

دفتر غم

فارسی، از محمد علی بن مفتی عباس لکهنوی (1298 ق-). ط. لکهنو.

دفتر قانون

فارسی، قانون مدنی، از میرزا ملکم بن یعقوب اصفهانی ناظم الدوله (-1326 ق). ط. تهران، 1327 ش (ضمیمه مجموعه آثار ملکم).

دفتر ماتم

اردو، مقتل، از میرزا دبیر صاحب هندی. ط.

هند.

دفتر نه آسمان

فارسی، تذکره شعراء، از لطفعلی آذر بیگدلی (-1195 ق). خ. دیده شده.

دفع الاستغراب و الانکار (عن معجزتی الصلاة و

الافطار لابی ائمه الاطهار)

سراج الدین حسن معروف به شیخ فدا حسین شاگرد مفتی عباس لکهنوی (-1306 ق).

مذکور در «النفحة القدسیة» مؤلف.

دفع الاشتباه (فی مسأله موسی جار الله)

سید محسن امین عاملی مؤلف «اعیان الشیعه».

مذکور در فهرست تألیفات او.

دفع اشکال تخلف المعلول عن الله

محمد صالح بن فضل الله مازندرانی حائری (1298 ق-). مذکور در فهرست تألیفات او.

دفع اشکال رکنیه السجده

صدر الدین محمد بن محمد صادق حسینی قزوینی (- پس از 1103 ق).خ. موجود.

-الحمد لله المحمود المعبود

دفع اشکال ضلال احد الشاهدين

سید محمد بن عبد الکریم طباطبائی بروجردی (- پیش از 1168 ق).خ. موجود.

ص: 106

دفع اعتراض الآقا باقر الوحيد البهبهانی علی

الشهید الثانی

در موضوع تبعض البضع مذکور در شرح لمعه، نیز از محمد بن عبد الکریم طباطبائی بروجردی.

خ. موجود.

دفتہ اعتراضات سلطان العلماء علی الشہید الثانی --->

جواب اعتراضات سلطان العلماء.

دفع اعتراضات سلطان العلماء ---

ص: 107

(-1098 ق). ط. ایران، 1317 ق.

-الحمد لله الذي لا شبهه في وجوده...

دفع شبهه الاستلزام

محمد بن حسن مدقق شیروانی (-1098 ق).

نسخه آن ضمن مجموعه ای در آستان قدس موجود است.

دفع شبهه الاستلزام

رفیع الدین محمد بن حیدر حسینی نائینی (-1099 یا 1082 ق). مذکور در «الفیض القدسی».

دفع شبهه الايمان و الكفر

آقا حسین بن جمال الدین محمد خوانساری (-1098 ق). مذکور در «جامع الرواه».

دفع شبهه الطفره

نیز از آقا حسین خوانساری و مذکور در «جامع الرواه».

دفع شبهه طول عمر الحجّه

فارسی، از محمود بن محمد حسن بن محمد جعفر شریعتمدار (معاصر).

دفع شبهه المجهول المطلق

ابو الفتح شریفی نواده سید شریف جرجانی، تألیف: 950 ق. صاحب ریاض از آن به حاشیه طولانی بر مبحث مجهول مطلق شرح مطالع و حاشیه میر سید شریف تعبیر کرده است.

دفع شبهه المنع عن العمل (بالاخبار المأثوره

المخالفه لعموم الكتاب و السنّه)

اسد الله بن اسماعیل دزفولی (-1234 ق). خ.

دیده شده.

دفع شبهتین

محمد جعفر بن محمد حسین بن محمد مهدی موسوی شهرستانی (-1260 ق)، تألیف:

1259 ق. دفع شبهات محمد باقر حجت الاسلام است، در موضوع وقف موقوفات میرزا فضل الله شهرستانی. این رساله به فارسی هم ترجمه و خطی هردو دیده شده.

دفع الغوايه لشرح الهدايه-رفع الغوايه

دفع ما انتقد به علي شرح دعاء الصباح

علی محمد بن محمد بن دلدار علی نقوی لکهنوی (-1312 ق).

دفع المغالطه

فارسی، در اثبات سیادت سادات کشمیر، از علی نقی بن محمد علی رضوی حائری معروف به خوشنویس، این رساله ردّ و نقدی است بر «السیف الصادر». ط. بمبئی، 1308 ق.

دفع المغالطه

اردو، از عمار علی بن نظام علی سوننی پتی (-1304 ق)، ردّی است بر رساله نجفعلی فرید پوری. ط.

دفع المغالطه (فی مسأله العرس القاسم بن الحسن)

(علیه السلام))

اردو، از حکیم محمد کاظمی لکهنوی. ط.

دفع الملل (بکشف فضائل الآل)

محمد مرتضی جنفوری، ظاهراً «رفع الملل فی جواب کشف الحال» است. ط.

دفع المناواه (عن التفضیل و المساواه)

در شأن امیر المؤمنین (علیه السلام)، از سید حسین بن حسن مجتهد کرکی (-1001 ق)، تألیف: 959 ق، خ.

موجود. ترجمه فارسی آن از علی بن زین العابدین عبدی در آستان قدس، ش 6108 (1050 ق) موجود است.

-هو الذی لا اله الا هو الملك القدّوس

دفع الوثوق (فی حلّ نکاح عقد الفاروق)

اردو، از سید علی اظہر ہندی (معاصر). ط.

دفع الهموم و الاحزان (و قمع الغموم و الاشجان)

احمد بن داود نعمانی. در دیباچه کتاب «المجتبی فی الادعیه المجتبی» تألیف سید بن طاوس از آن نقل شده است. «رفع الهموم» هم می خوانند.

دفن المیت، کتاب

ابو محمد جعفر بن احمد بن علی قمی (سده 4 ق). مذکور در «کتاب الغایات» مؤلف.

دقیقه الاحباب

سفرنامه ملا حسین بن ابو الحسن دزفولی (-1347 ق). مؤلف «مخزن الدرر» و پدر ابو الحسن جلوه.

الدقائق

نحو، از ابو الفتح عثمان بن جنی (-392 ق). خ.

موجود (در مغرب).

دقائق الاخبار

عبد الرحیم بن احمد قاضی. در «نفائس اللباب» از آن نقل شده است.

دقائق الاصول (فی تمام مباحث الاصول) - دقائق

(الحقایق)

عبد الرحیم بن عبد الرحمن کرکوتی (سده 13 ق) تألیف: 1274 ق. خ. موجود.

-الحمد لله الذي ارشدنا الى دقائق اشارات فصول القوانين...

دقائق الاصول (فی شرح الفصول فی علم الاصول)

محمد نبی بن احمد تویسرکانی (-1319 ق).

مذکور در آخر «لثالی الاخبار» مؤلف.

دقائق الافهام (فی شرح صلاح شرایع الاسلام)

ناشناخته. نسخه خطی آن در سامراء دیده شده و محتمل است که مؤلف از شاگردان شیخ انصاری بوده باشد. در این کتاب از «کتاب الجواهر» نقل شده است.

-الحمد لله الذي سهّل شرايع الاسلام

دقائق التنزيل---

ص:109

دق الخیشوم (فی جواز قرائه عرس القاسم المظلوم)

ردّ بر «التقریر الحاسم»، تالیف یکی از علماء هند.

دکامران

فارسی، از ژان بکاس فلرانسی، ترجمه احمد دریایی (1339 ق). ط. بوشهر، 1325 ق.

دکان العطارین (یا دکان عطاری)

مجموعه متفرقات، جامع: محمد حسن نائینی (معاصر). مذکور در آخر «گوهر شب چراغ» او که چاپ شده.

دکه القضاء

فقه، از محمود بن علی اصغر شیخ الاسلام طباطبائی تبریزی (1310 ق). مذکور در فهرست تألیفات او.

دکتر اقبال و شعر فارسی

فارسی، از محمد علی داعی الاسلام مولف فرهنگ نظام. ط. 1346 ق. مجتبی مینوی نیز در همین موضوع تالیفی دارد که در 1327 ش چاپ شده.

دکتر ژاک - سیاحتنامه دکتر ژاک

فارسی، داستان، از عبد الحسینی آیتی، جلد اول آن «سه گمشده» و جلد دوم آن «سه فراری» نام دارد. ط. تهران، 1306 و 1310 ش.

دکتر مصدق و نطقهای او

فارسی، از سید حسین بن محمد باقر مکی. ط.

تهران، 1324 ش.

الدلائل، کتاب

ابراهیم بن محمد بن سعید ثقفی (382 ق).

مذکور در رجال نجاشی.

الدلائل، کتاب

احمد بن محمد بن حسن بن حسین بن دؤل قمی (350 ق). مذکور در رجال نجاشی.

الدلائل، کتاب

ابو الحسن احمد بن محمد بن علی بن عمر بن رباح قلاء سواق واقفی. مذکور در رجال نجاشی.

الدلائل، کتاب

حسن بن علی بن ابی حمزه بطائنی واقفی، مذکور در رجال نجاشی.

الدلائل، کتاب

حسین بن داود کردی بشنوی، مذکور در معالم و دیگر تألیفات ابن شهر آشوب.

الدلائل، کتاب

ابو القاسم حمید بن زیاد کوفی نینوائی (-310 ق) مذکور در رجال نجاشی.

الدلائل، کتاب

خلیل بن ظفر بن خلیل اسدی کوفی. مذکور در فهرست منتجب الدین.

الدلائل، کتاب

ابو محمد عبد الباقي بن محمد بن عثمان خطیب بصری (سده 5 ق). مذکور در فهرست منتجب الدین.

الدلائل، کتاب

ابو العباس عبد الله بن جعفر بن حسین بن مالک بن جامع حمیری (سده 3 و اوایل 4 ق). ابن طاوس در «محاسبه النفس» از آن نقل کرده و چنانکه در «بیاض کمالی» یاد شده، میرزا کمال صاحب بیاض نسخه دلائل را داشته است.

الدلائل، کتاب

ابو الحسن علی بن اسباط بن سالم کوفی، زنده در 230 ق، مذکور در رجال نجاشی.

الدلائل، کتاب

ابو الحسن علی بن حسن بن علی بن فضال (سده 3 ق).

الدلائل، کتاب

ابو الحسن علی بن محمد واقفی. مذکور در رجال

نجاشی.

الدلائل، کتاب

ابو عبد الله محمد بن ابراهيم بن جعفر نعمانی معروف به ابن زینب، شاگرد کلینی. ابن طاوس در «الامان من الاخطار» از آن نقل کرده است.

الدلائل، کتاب

ابو سمینه محمد بن علی قرشی، از اصحاب امام رضا (علیه السلام)، نجاشی به اسناد خویش آن را از مؤلف روایت می کند.

الدلائل، کتاب

ابو الحسن معلی بن محمد بصری. نجاشی آن را به اسناد خویش از مؤلف روایت می کند.

الدلائل، کتاب ---

ص: 111

معاصر نجاشی (-450 ق) و شیخ طوسی (-460 ق)، ابن طاوس (-664 ق) در تالیفات خویش از آن نقل کرده و نسخه آن را داشته است. سید هاشم توبلی (-1107 ق) نیز در «مدینه المعجز» از آن استفاده کرده و آن را در شمار مآخذ کتاب ذکر کرده است. خ. آستان قدس، ش 1923 (1262 ق) و ش 7655. ط.

نجف 1369 و 1383 ق.

دلایل الامامه

اثبات امامت علی (علیه السلام)، از محمد مهدی بن محمد جعفر موسوی (سده 13 ق). در «طوالع الانوار» مؤلف به آن ارجاع شده.

الدلائل الباهره (فی فقه الائمه الطاهره)

محمد تقی بن محمد ملا کتاب احمدی بیانی نجفی مجاز از بحر العلوم و محمد علی بن وحید بهبهانی. مرتب بر دو صنف، نخست: ادله الفقه، دوم: الاحکام الفرعیّه. خ. حسینیّه کاشف الغطاء.

-الحمد لله الذی نور بصائرنا لاتباع اولیائه...

دلایل براهین الفرقان (فی ابطال القوانین الناسخات)

لمحکّمات القرآن)

فارسی، از ابو الحسن مرندی (-1340 ق). ط.

تهران، 1303 ش.

الدلائل البرهانیة (فی تصحیح الحضرة الغرویة)

علامه حسن بن یوسف بن مطهر حلّی (-726 ق)، مرتب بر مقدمه و 15 باب. این کتاب تلخیص «فرحه الغری» تألیف ابن طاوس است.

خ. آستان قدس، ش 1685.

-الحمد لله مظهر الحق و مبدئه

دلایل التبیان

منظومه در غریب القرآن، از قاسم بن حسن آل محیی الدین جامعی عاملی (1314 ق-)، تاریخ نظم: 1357 ق.

-حمدا لمن قد انزل الفرقانا

و ابداع الاعجاز و التبیانا

دلایل التوحید

کلام، از ابو الفضل بن شهر دویر دیلمی (سده 8 ق). مذکور در «مطلع البدور» ابن ابی الرجال.

دلایل خروج القائم

ابو علی حسن بن محمد صفار بصری. مذکور در رجال نجاشی.

دلایل الخیرات (فی تحقیق احکام الزکاه)

جعفر بن محمد بن محمد جعفر نوچه دهی (-ح 1364 ق). مذکور در «الحدیقه المبهجه» تألیف اردوبادی.

دلایل الخیرات

منظومه در عقاید، از کلب باقر بن کلب حسین نقوی جایسی نصیر آبادی (-1329 ق)، تألیف:

1308 ق. ط. لکهنو، 1318 ق.

-الحمد لله العلی الشان

ذی المن والآلاء و الاحسان

دلایل الدین

عبد الله بن محمد هادی هرنندی. مذکور در «تذکره القبور» گزی.

دلایل الربوبیه (فی شواهد الالهیه)

فارسی، از ابو القاسم بن محمد علی واعظ سدهی (-1339 ق). ط. تهران، 1311 ق (بالمعات الانوار در یک مجلد).

دلایل الرجعه (یا ایمان و رجعت)

فارسی، از غلام علی بن محمد عقیقی کرمانشاهی (معاصر). ط. کرمانشاهان، 1323 ق.

الدلائل الزاهره ---

حسینی یزدی، شاگرد شیخ انصاری.

دلایل الصدق (فی نهج الحق)

محمد حسن بن محمد آل مظفر نجفی (1301 ق-)، تالیف: 1350 ق. این کتاب تکمله و تتمه ای است بر «احقاق الحق» قاضی نور الله شوشتری و ردی است بر «ابطال الباطل» فضل بن روزبهان. ط. تهران 1369 و 1372 ق (جزء اول)؛ نجف، 1372 ق (جزء دوم)؛ تهران، 1372 ق (جزء سوم).

-الحمد لله الذي تنزه عن ادراكه بالمشاعر والابصار

دلایل العباد (فی شرح الارشاد)

محمد تقی بن علی محمد نوری (-1263 ق)، در چند مجلد. مذکور در «دار السلام» تألیف فرزند مؤلف محمد حسین نوری؛ خ. آستان قدس، ش 13529، 13528، 1304 ق).

دلایل العصمه

شیعی سبزواری. به همین نام در «الجهادیه» عبد العباس دامغانی از آن یاد و نقل شده است.

دلایل الغیب

فارسی، در استخاره، از ابو القاسم بن محمد رضا طباطبائی (-1361 ق). ط 1307 ق.

دلایل القبله

ابو ریحان محمد بن احمد بیرونی (-440 ق).

مذکور در فهرست تألیفات او.

دلایل القرآن

برهان الدین ابو الحرث محمد بن علی بن ظفر حمدانی. مذکور در فهرست منتجب الدین (معاصر مؤلف).

دلایل القرآن - الکلام فی دلایل القرآن

ابو عبد الله محمد بن نعمان شیخ مفید (-413 ق). مذکور در رجال نجاشی.

دلایل قرآنی در ردّ مقاله همدانی

فارسی، از حسین بن نصر الله عرب باغی (معاصر). ط. تبریز، 1345 ق.

دلایل المرام (فی تفسیر آیات الاحکام)

جعفر بن سیف الدین شریعتمدار استرآبادی (-1263 ق). مذکور در «مبدأ الآمال». فرزند مؤلف.

دلایل المرشدين (الی خلافة امیر المؤمنین)

در امامت، از مهدی صحیحین بن علی ساعدی (1296 ق-)، تألیف: 1338 ق. خ. دیده شده.

-الحمد لله الذي اصطفى لدينه المبين...

الدلائل المكيه في العقائد الدينيه

در امامت، از محمد علی بن احمد بن علی عاملی مکی. خ. موجود (1108 ق).

-الحمد لله الذي منّ على العباد بوجوب معرفته

دلایل النبوه

حافظ ابو نعیم احمد بن عبد الله اصفهانی (-430 ق) مؤلف تاریخ اصفهان. ط. حیدر آباد دکن، 1320 ق و 1950 م.

دلایل النبوه

ابو العباس جعفر بن محمد مستغفری نسفی سمرقندی (-432 ق) مؤلف تاریخ نسف و کش. مذکور در «ریاض العلماء».

دلایل النبی (صلی الله علیه و آله)

ابو جعفر احمد بن یحیی بن حکیم ازدی کوفی.

مذکور در رجال نجاشی.

الدلائل النهاریه علی المسائل الصحاریه

جواب مسائل اهل صحار، از رضی الدین محمد بن علی بن حیدر موسوی عاملی مکی (1103 ق-). مذکور در اجازة مؤلف برای سید نصر الله حائری.

ص: 113

دلّارام

فارسی، داستان، از حسینقلی مستعان. ط. تهران، 1336 ش (چاپ چهارم).

الدلالات، رساله

قطب الدین محمد بن محمد بویهی رازی (-766 ق)، خ. آستان قدس، ش 1059 (حاشیه ای است بر مبحث دلالت لفظیه شرح شمسیه).

الدّلاله، رساله فی

فخر الدین ابو الحسن علی بن محمد بندهی معروف به ابن بدیع. خ. الخزانة الغرویه نجف (778 ق، بخط عبد الرحمن بن عتایقی).

دلّاله الازاله فی طهاره الغساله

محمد صادق بن ضیاء الدین. تألیف: 1204 ق.

خ. موجود.

الدلاله علی حدوث الاشیاء

هشام بن حکم کوفی واسطی بغدادی (-199 ق). مذکور در رجال نجاشی.

الدلاله علی الخیر

فارسی، از علی بن ابی طالب حزین (-1181 ق).

مذکور در «نجوم السماء».

دلباخته زیبا

فارسی، داستان، ازگی دو مو پاسان، ترجمه محمد علی شیرازی، ط. تهران، 1334 ش.

دلباختگان

فارسی، داستان، از سکس پیر، مترجم:

ناشناخته، ط. تهران، 1327 ش.

دلچسب مکالمه

اردو، مکالمات سجاد حسین هندی (معاصر) با الطاف حسین در مسائل عقیدتی. ط. هند.

دلبر و شیدا

فارسی، مثنوی، از احسنی پیاله (1111 ق).

دل شیدای حافظ

فارسی، شرح بعض اشعار حافظ، از مسعود فرزاد. ط. تهران، 1313 ش.

دلفروش

فارسی، منظومه، از حبیب الله چایچیان، ط.

تهران.

دلربا

فارسی، مثنوی، از کاتبی ترشیزی (839 ق).

خ. دانشگاه (در کلیات شاعر).

دلگشا ---

ص: 114

دلیران تنگستانی

فارسی، داستان تاریخی وقایع جنوب ایران در جنگ اول جهانی، از محمد حسین رکن زاده آدمیت شیرازی. ط. تهران، 1310 ش و مکرر.

دلیران تیسفون - دلیرستان تیسفون

فارسی، داستان، ترجمه محمود رجاء. ط.

تهران.

دلیران خوارزم

فارسی، داستان. ط. ایران.

الدلیل الی ما لیس الی لقائه سیبیل

ناشناخته، مذکور در بعض تألیفات ابن شهر آشوب.

الدلیل الکبیر، کتاب

کلام، از قاسم بن ابراهیم طباطبائی رسی (-246 ق). مذکور در «الحدائق الوردیّه».

الدلیل الصغیر، کتاب

نیز از قاسم رسی و مذکور در همان کتاب.

دلیل الآثار المخطوطه فی العراق

فهرست نسخ خطی، از علی خاقانی، تألیف:

1357 ق. ط.

الدلیل الاسلامی

اخلاق، از احمد بن ابراهیم ادلیبی، ط. بیروت.

دلیل الانسداد

جزء دو «وقایه الاذهان» در اصول فقه، از محمد رضا بن محمد باقر معروف به آقا رضا اصفهانی (-1362 ق). ط. ایران، 1337 ق؛ اصفهان، 1346 ق.

دلیل الانسداد (ثمّ الاصول العملیّه)

محمد حسین موسوی نجف آبادی (-1358 ق)، تألیف: 1314-1316 ق، تقریرات استادش آخوند محمد کاظم خراسانی و حاشیہ ای بر رسائل شیخ انصاری، خ. موجود.

دلیل الانسداد (و بیان مقدماته و نتیجتہ و خواصه)

محمد حسین بن محمد علی شہرستانی (-1315 ق). خ. دیدہ شدہ.

دلیل الحسنات (فی اختلاف الفریقین فی الوضوء و

الصلاہ)

اردو، از مولوی احمد دیوبندی. ط. دہلی.

دلیل الحیران

در سیر و سلوک، از کمال الدین بن قوام الدین حسینی مرعشی (سدہ 8 ق). از ملوک طبرستان.

مذکور در «مجالس المؤمنین».

دلیل الدعاء (فی شرح عین الحیات)

ادعیہ، از محمد مہدی بن علی اصغر قزوینی. خ.

آستان قدس، ش 8881 (1123 ق)، ش 3350.

دلیل الزائرین

محمد رضا بن محمد قاسم حسینی قزوینی (سدہ 12 ق)، مؤلف «بحر المغفرہ». مؤلف از این کتاب در «صیامیہ» خویش نقل کردہ است.

دلیل السالکین

ادعیہ، از عبد الحسین بن علی آقا ذو الریاستین شیرازی (1290 ق-).

دلیل الضارب (العاهر المحیار، فی تنوقات الاخبار و

الآثار، المجمعولہ علی اخذ الثار، الی اسماق

المختار)

سراج الدین حسن معروف بہ فدا حسین (-1353 ق) مؤلف «اکمال المئۃ».

دليل العرفان (في تحقيق وجود امام الزمان)

ردّ تشحيد الاذهان وقاديانيها، از احمد على واعظ امرتسرى (معاصر). ط. هند.

دليل العصاه (على سبيل النجاه)

در بيان كبائر، از على حسين زنجيپورى (-1310 ق). ترجمه فارسي اين كتاب «الذخائر في الكبائر» نام دارد.

ص: 115

دلیل القاصدين

از مآخذ «البلد الامين» کفعمی (تألیف: 868 ق) است.

دلیل قاطع

فارسی، شرح «بدایه الهدایه» حرّ عاملی، از شاگردش محمد مراد بن محمد صادق کشمیری.

مذکور در دیباچه «نور ساطع» از همین مؤلف که آن ترجمه فارسی بدایه است.

دلیل القضاء الشرعی، اصوله و فروعه

از مجموعه های قوانین عراق، از محمد صادق بن حسن آل بحر العلوم (معاصر).

دلیل القضاء

محمد علی هبه الدین شهرستانی. مذکور در فهرست تألیفات او.

الدلیل القطعی علی انتظام القدر المرعی

اوزان و مقادیر، از عدنان بن شبر موسوی، تألیف:

1310 ق، ط. بروجرد، 1360 ق (همراه با نظم آن که از سید حسن فرزند مولف است).

دلیل قوی (بر حقیقت مرتضوی)

فارسی، از مفتی میر محمد عباس لکهنوی (-1306 ق). ط. بمبئی، 1285 ق. (ضمیمه مطارح الانظار).

دلیل المتحیرین (فی اثبات امامه امیر المؤمنین)

اردو، از سجاد حسین هندی، ط. هند.

دلیل المتحیرین

فارسی، آداب سلوک و اذکار، از صدر الدین محمد بن باقر موسوی دزفولی (-1256 ق). که در 3 فصل و خاتمه برای برادر خویش محمد علی نگاشته.

دلیل المتحیرین

سید کاظم بن قاسم رشتی (-1259 ق).

جواب مسائلی است که در باب اعتقادات شیخیه از او پرسیده اند. این کتاب را شاگرد مؤلف-محمد رضی بن محمد رضا به فارسی ترجمه کرده که در 1261 ق چاپ شده است. خ. آستان قدس، ش 9292 (1258 ق، عربی)، ش 13336 (1267 ق، فارسی) و یک نسخه دیگر.

دلیل المتحیرین

سیر و سلوک، نیز از سید کاظم رشتی. این کتاب را شاگرد مؤلف-حسین بن علی تبریزی خسرو شاهی-به فارسی ترجمه کرده. خ. روضاتی اصفهان.

دلیل المتحیرین

آداب دعاء، از محمد محسن بن محمد رفیع رشتی اصفهانی (سده 13 ق). در «وسيله النجات» مؤلف (تألیف: 1269 ق) به آن ارجاع شده است.

دلیل المتحیرین: (فی مناسک الحاج و المعتمرین)

معزّ الدین محمد مهدی بن حسن حسینی قزوینی (-1300 ق). خ. حسینیّه شوشتری های نجف.
-الحمد لله الذی اوجب حج بیته الحرام

دلیل المتحیرین

فارسی، از حکیم ناصر بن خسرو علوی (-481 ق). مذکور در «بیان الادیان» ابو المعالی.

دلیل المتعبّد و بلغه المتجهّد

ادعیه، از سید علوی بن سید حسین توبلی بحرانی (-پس از 1340 ق). ط. نجف، 1370 ق.

دلیل المتعه

ابو الحسن علی بن ابی القاسم رضوی لاهوری (معاصر). ط.

دلیل متین در ابطال قول به حرکت زمین

اردو، از علی اکبر بن محمد بن دلدار علی نقوی لکهنوی (-1326 ق). ط. هند.

دلیل المصلّین

فارسی، رساله عملیه در صلاه، از مهدی بن محمد باقر موسوی خوانساری (-1324 ق)

فرزند صاحب روضات، ط. اصفهان، 1318 ق.

دلیل المنهاج

سرگذشت و خاطرات حسینقلی داغستانی جدید الاسلام، به قلم خودش، ط. بمبئی، 1320 ق.

دلیل النجاج

ادعیه و اذکار، از خلف بن عبد المطلب مشعشی (-1074 ق).

دلیل واقعی در جواب وهابی

فارسی، از سید حسین عرب باغی (معاصر)، ط.

دلیل الوصل (فی ردّ القول مع الفصل)

اردو، ناشناخته، مؤلف از فضلاء هند بوده، ط.

هند.

دلیل الهدی (فی شرح قطر الندی)

محمد بن علی بن احمد حریری حرفوشی (-1059 ق)، تألیف: 1047 ق. این شرح در واقع تکمیل و تهذیب شرح فاکهی موسوم به «محبیب الندا» است. مذکور در «کشف الظنون».

-یا من غرقت فی تیار الوهیته...

الدماء الثلاثة

شرح شرایع، از اسماعیل بن نجف مرندی (1318 ق)، شاگرد شیخ انصاری، تألیف: 1270 ق، خ. موجود.

الدماء الثلاثة

محمد حسن صاحب جواهر، خ. موجود (این رساله غیر از جزء نجات العباد مطبوع است).

الدماء الثلاثة

فارسی، از زین العابدین ابی القاسم طباطبائی تهرانی (-1303 ق)، برگرفته از «نجات العباد» مطابق فتوای سید محمد حسن شیرازی، تألیف:

1297 ق، خ. دیده شده.

الدماء الثلاثة

عبد النبي وفسی عراقی (1307 ق-) مؤلف «الدرر المنطقيه». مذكور در فهرست تألیفات او.

الدماء الثلاثة

غلام علی بن عباس بارفروشی (معاصر). ط.

ایران.

الدماء الثلاثة

محمد بن سلیمان تکابنی (-1302 ق). مذكور در «قصص العلماء» مؤلف.

الدماء الثلاثة (مع الجنائز)

محمد بن علی بن جعفر کاشف الغطاء (-1267 ق). خ. دیده شده.

الدماء الثلاثة

محمد بن قاسم فشارکی (-1316 ق). این رساله به وسیله نواده مؤلف، سید هادی در «الفروع المحمدیه» درج شده است. خ. موجود.

الدماء المعفو عنها فی الصلاه

محمد باقر بن محمد اکمل وحید بهبهانی (-1206 ق). ط. مذكور در فهرست تصانیف او.

دم دروازه خاور

فارسی، داستان، از بهاء الدین بازارگاد. ط. تهران، 1322 ش.

الدمدمه الكبرى (فی الرد علی الزنادقه الصغرى)

در رد اصولیان، از محمد بن عبد النبي اخباری (-1232 ق). مذكور در «الفوائد الشیرازیة» از ملا فتحعلی شاگرد مؤلف.

دمشق خیال

فارسی، از محمد بلگرامی هندی. (سده 12 ق).

از این کتاب، مؤلف اشعار و حکایاتی در «منتخب الاشعار» نقل کرده است.

دمع ذروف (فی ترجمه اللهوف)

اردو، از محمد حسين بن حسين بخش زیدی نوگانوی (1355 ق).

ص: 117

دمع العين (على خصائص الحسين)

فارسی، ترجمه «خصائص الحسين» شوشتری، از محمد حسین بن محمد علی شهرستانی (-1315 ق). ط. بمبئی، 1313 ق.

- حمد و ثنا مخصوص خداوند...

الدمع الهتون (فی ترجمه جلاء العیون)

اردو، ترجمه یکی از فضلاء هند، ط. هند.

الدمعه

محاضرات و خطب، از لطفعلی خان دانش صدر الافاضل، خ. موجود. مذکور در «ترجمان الحال».

- احمد الله الواصل الحمد...

الدمعه الساكبه (فی المصیبه الراتبه و المناقب الثاقبه)

و المثالب العائبه)

محمد باقر بن عبد الکریم دهدشتی بهبهانی (-1285 ق). ط. تهران، 1306 ق و 1314 ق، تبریز، 1331 ق. خ. آستان قدس، ش 2015 و 2016 (خط مؤلف).

- احمداک اللهم حمد عبد فضلت موالیه...

الدمعه الساكبه (و المصیبه الراتبه)

قصائد بحر طویل در رثاء سید الشهداء (علیه السلام)، ناشناخته، خ. دیده شده (جامع: سید محمد).

دمعه الشمعه (فی التمثال و القرعه)

محمد علی هبه الدین شهرستانی. مذکور در فهرست تألیفات او.

الدمعه الهاطله

مقتل، تألیف بعض فضلاء هند، ط.

دموع الشمعه (فی ادعیه لیه الجمعه)

حسین بن محسن حسینی حائری (-1319 ق)، تألیف: 1304 ق. خ. موجود.

دمیه القصر فی شعراء العصر

حیدر بن سلیمان حسینی حلی (-1304 ق)، تألیف: 1275 ق.خ. موجود.

دموکراسی - دموکراسی

فارسی، از محمد حسن شریف. ط. تهران.

دندان ببر

فارسی، داستان، از موريس لبنان، ترجمه نصر الله فلسفی. ط. تهران، 1302 ش.

دندان شکن

اردو، تتمه قول صواب، از حسنعلی بن گدا حسین حسینی جونپوری (معاصر). ط. هند.

دنیای اسلام

فارسی، جریده به مدیریت محمد علی تقوی.

دنیا پس از صد سال - جنگ آینده

فارسی، از ولز، ترجمه رحیم نامور. ط. تهران، 1319 ش.

دنیای دیروز

فارسی، از استفان زوایک، ترجمه عبد الله توکل.

ط. تهران، 1326 ش. (از همین مترجم و نویسنده، در فهرست کتابهای چاپی دو کتاب به نامهای دنیای امروز و دنیای دیگر ثبت است).

دنیای دیگر (یا صحنه ستارگان)

فارسی، از موريس مترلینگ، ترجمه ذبیح الله منصوری. ط. تهران، 1327 ش.

دوائر العلوم

در علوم مختلفه، از حسن بن عبد الرسول زنوزی (-1223 ق). مذکور در «بحر العلوم» مؤلف.

دوائر العلوم و جداول الرسوم

نیز در علوم مختلفه، از محمد بن عبد النبي اخباری (-1232 ق). مذکور در «روضات الجنات».

الدوائر التي تحد الساعات الزمانية

ابو منصور بن علي بن عراق، به نام ابوریحان بیرونی تألیف کرده، مذکور در یک رساله مؤلف.

ص: 118

دوائر المعارف

مهدی بن محمد واعظ اصفهانی (1319 ق-) مؤلف «احسن الودیعه». چنان می نماید که -با اضافاتی- تعریب «جنات الخلود» باشد. ط. بغداد، 1368 ق.

الدواجن، کتاب

ابو اسحاق ابراهیم بن اسحاق احمری نهاوندی (سده 3 ق). مذکور در رجال نجاشی.

الدواجن، کتاب

محمد بن عباس معروف به ابن ماهیار و ابن حجام. مذکور در فهرست شیخ و رجال نجاشی.

دوازده امام

فارسی، از محمد باقر حجازی (معاصر). مذکور در فهرست تألیفات او.

دوازده امام

خواجه نصیر الدین محمد بن محمد بن حسن طوسی (-672 ق). ط. (در مجامیع ادعیه). خ.

آستان قدس ش 10293 (1084 ق) و چند شماره دیگر.

دوازده امام

منسوب به محیی الدین ابو عبد الله محمد بن علی بن عربی (-638 ق). خ. آستان قدس ش 8877 (1320 ق) و چند نسخه دیگر. ط 1315 ق (در آخر التمهید)

دوازده امام

نور الدین بن نعمت الله جزائری (-1158 ق).

درج در نجوم السماء.

دوازده امام ---

دویتی های فایز دشتستانی

فارسی، از محمد علی فایز دشتستانی (-1330 ق). ط. تهران؛ شیراز، 1315 ش.

دو پیکر

اردو، دستور زبان، ط، حیدر آباد.

دو جوان در شهر ورنا

فارسی، داستان، از شکسپیر، ترجمه ابو الفتح ایل بیک، (اوژن بختیاری). ط. تهران.

الدوحه

انساب، از ابو علی حسن بن علی بن ابراهیم بن احمد قطان مروزی بخاری (-548 ق). مذکور در «الباب الانساب» بیهقی. ظاهراً با «مشجر نسب آل ابی طالب» یکی است.

دوحه الازهار

فارسی، مثنوی، از عبدی بیگ نویدی شیرازی.

الدوحه الاحمدیه---

ص: 120

-الحمد لله حق حمده على ما الههم

دوران کودکی

فارسی، داستان، از ماکسیم گورکی، ترجمه کریم کشاورز. ط. تهران، 1329 ش.

دور ظلم بنی امیه علی العلویه ---

ص: 121

تجلی.

دوست فدای میهن

فارسی، داستان، از نصر الله بن حسین شیفته. ط.

تهران، 1318 ش.

دوست وفادار

فارسی، داستان از اسکار وایلد، ترجمه فریدون صدری. ط. تهران.

الدوسی، کتاب

ابو منذر هشام بن محمد سائب کلبی نسابه (-205 ق). مذکور در فهرست ابن ندیم.

دوشیزه اورئان، ژاندارک

فارسی، داستان تمثیلی، از شیلر، ترجمه بزرگ علوی، ط. تهران، 1309 ش و 1340 ش.

دوشیزه بلغاری

فارسی، داستان، از محمد علی شیرازی (ظاهرا ترجمه است). ط. تهران، 1327 ش.

دوشیزه سیه روز

فارسی، داستان منظوم، از مهدی موافق متخلص به رامین، ط. تهران، 1309 ش.

دو فائده

فارسی، در سبب تعلق نفس به بدن، منسوب به بابا افضل کاشی. خ. آستان قدس، ش 6421 (1273 ق).

دو فیلسوف شرق و غرب (صدر المتألهین و انشتین)

فارسی، از حسینعلی بن عباس راشد تربتی. ط.

تهران، 1318 ش؛ اصفهان، 1332 ش و 1334 ش.

دو قتل در کوچه مرگ

فارسی، داستان، از ادگار آلن پو، ترجمه رضا سید حسینی. ط. کرمانشاه، 1328 ش.

دو کدخدا

فارسی، داستان، از عباس یمینی شریف. ط.

تهران، 1329 و 1344 ش.

دو گل

فارسی، داستان، تألیف (یا ترجمه) علیرضا پویان ربانی. ط. تهران، 1306 ش.

دو گنهگار

فارسی، داستان، از محمد باقر کمره ای. ط.

تهران، 1326 ق (در فهرست کتابهای چاپی دو گنهگار تألیف محمد علی نصیری ثبت است).

دولت بیدار

فارسی، مثنوی، از مولوی مهدی بن محمد تقی شیدای اکبر آبادی (-1062 یا 1080 ق).

دولتنامه

فارسی، منظومه در جنگهای سلطان محمود، منسوب به ابو الحسن فرخی سیستانی (-429 ق). مذکور در مقدمه چاپی دیوان او.

دوله الشجره الملعونه - دور ظلم بنی امیه علی

العلویه

مهدی بن صالح آل کیشوان کاظمی (-1358 ق)، ط. بغداد، 1346 ق

الدوله الفاطمیه

تاریخ فاطمیان، از سید محمد بن علی آل بحر العلوم، تألیف جلد اول: 1368 ق. نسخه 3 مجلد آن دیده شده.

دوله فی دوله

یا شرکت نفت انگلیس در ایران، رساله سیاسی، از سلسله انتشارات رسائل الطلیعه در بغداد.

دول رانی خضر خان - خضر خان دول رانی

فارسی، مثنوی، از امیر خسرو دهلوی، تاریخ نظم:

715 ق. ط. بمبئی، 1336 ق. خ. آستان قدس، ش 10519 (988 ق) ویک نسخه دیگر.

-سرنامه به نام آن خداوند

که خوبان را به دلها داده پیوند

دومین جنگ بین المللی

عزیز اللہ حاتمی، جلد اول به نام بیست سال آشوب؛ دوم، اروپا در آتش؛ و جلد سوم، اسرار

ص: 122

پیروزی، ط. تهران، 1321 ش.

دومین سالنامه احصائیه شهر تهران

فارسی، ط. تهران، 1310 ش.

دومین سفر مظفر الدین شاه - سفرنامه مظفر الدین

شاه

فارسی، ط. تهران، 1320 ق.

دو نامه

فارسی، داستان، از ش. پرتو، ط. تهران، 1329 ش.

دو نامه

فارسی، رساله علماء ماوراء النهر در رد شیعه و دولت صفویه با جواب آن. ط. در مجله خرد شماره 11 سال دوم و پس از آن. خ. آستان قدس، ش 13232 (با عنوان جواب نامه علمای ماوراء النهر از منشی محمد خادم).

ده باب

فارسی، از کاتبی ترشیزی (-839 ق). خ.

موجود (در کلیات شاعر).

ده باب

فارسی، مثنوی، از میرزا احمد نقیب شیرازی (-1302 ق). خ. آستان قدس و مجلس.

ده بیت

فارسی، شرح ده بیت منسوب به محیی الدین اعرابی، از صابین الدین ترکه.

ده تمهید - تمهیدات زبده الحقایق

فارسی، عرفان، از عین القضات همدانی (-533 ق). ط. شیراز، 1342 ق (در ذیل السبع المثنائی).

-الحمد لله سبحانه و تعالی علی نعم متواصله

دهداری

فارسی، در بازسازی روستاها و احیاء مزارع، از تقی بهرامی. ط. تهران، 1334 ش.

دهر آشوب

فارسی، قصاید، از محسن فیض کاشانی (-1091 ق)، مذکور در فهرست تألیفات او.

ده سال در زندان

فارسی، از نصر الله شیفته، ط. تهران.

ده فصل

فارسی، مثنوی، از شرف الدین حسن رامی (-795 ق). خ. موجود.

ده قاعده

فارسی، عرفان از سید علی بن شهاب الدین همدانی (-786 ق). خ. آستان قدس، ش 9032 (1073 ق) و 2 نسخه دیگر.

-حمد و ثنای نامتناهی پروردگاری را

دهکده خونین

فارسی، داستان، از حسین شعشعانی. ط. تهران.

دهکده ویران

فارسی، شرح حال، از مهدی شاهرودی که به خواهش آیت الله شهاب الدین مرعشی تألیف کرده.

ده مجلس

اردو، مراثنی منظوم، ط. هند (نول کشور).

ده مخزن

اردو، مقتل. ط. لکهنو.

دهمین رساله اطلاعات پستی ایران

فارسی، ط، تهران، 1339 ق.

ده نامه ابن عماد

ابن عماد خراسانی (-800 ق).خ. موزة بریتانیا.

-الحمد لخالق البرایا

و الشکر لواهب العطايا

ده نامه ابن نصح

فارسی، از ابن نصح فارسی معاصر سلطان ابو سعید بن خدا بنده (-736 ق) که به غیاث الدین محمد بن رشید الدین فضل الله اهدا کرده. مذکور

ص: 123

در تذکره دولتشاه.

ده نامه اوحدی-منطق العشاق

فارسی، از رکن الدین اوحدی مراغی (-737 ق) که به نام خواجه ضیاء الدین یوسف بن اصیل الدین بن خواجه نصیر الدین طوسی در 706 تألیف کرده. مذکور در تذکره دولتشاه.

ده نامه خطائی

شاه اسماعیل بن حیدر صفوی متخلص به خطائی (-930 ق). بخش دوم دیوان اوست. خ. موجود.

-بسم الله فرد یزدان

رحمن و رحیم و حی و سبحان

ده نامه

فارسی، مثنوی، از صابین الدین سمنانی (-754 ق). خ. ملک.

ده نامه

فارسی، مثنوی، از میرزا احمد نقیب شیرازی که ظاهراً با ده باب او یکی است.

ده نامه

فارسی، مثنوی، از محمود برسه (یا پرلاس) معاصر سلطان حسین بایقرا (مجالس النفاثس، 287).

ده نامه سبک

فارسی، از یحیی سبک نیشابوری (-852 ق).

مذکور در شرح حال او.

ده نفر قزلباشی

فارسی، داستان، از حسین بن محمد جواد مسرور (1308 ق-). ط. تهران، مکرر.

الدیات، کتاب

احمد بن محمد بن حسین بن حسن بن دؤل قمی (-350 ق). مذکور در رجال نجاشی.

الديات، رساله

فارسی، ضمن و جیزه علامه محمد باقر مجلسی (-1111 ق) در کتابخانه خوانساری نجف دیده شده و شاید این رساله هم از مجلسی باشد.

-الحمد لله رب العالمين و الصلاه على اشرف الموجودات...

الديات، رساله

فارسی، از محمد تقی بن محمد برغانی قزوینی (-1264 ق). تالیف: 1255 ق.خ. موجود.

الديات (المبسوط)

فارسی، از محمد جعفر بن محمد ابراهیم کلباسی (-1292 ق).

الديات (الفارسی)

جواد بن محرم علی طارمی (-1325 ق). ط. (با رساله میراث مؤلف).

الديات، کتاب

حکم بن سعد اسدی ناشری. مذکور در رجال نجاشی. وی این کتاب را به اشتراک برادر خویش مشعل ناشری تالیف کرده.

الديات، کتاب

ظریف بن ناصح کوفی بغدادی. این کتاب در عناوین اصل هم ذکر شد. موجود است و به تمامی در «من لا یحضره الفقیه»، «تهذیب» و «جامع الشرایع» درج شده. خ. آستان قدس

الديات، کتاب

عبد الله بن سعید بن حبان بن ابجر کتانی (-240 ق)، معاصر امام رضا علیه السلام. مذکور در رجال نجاشی.

الديات، کتاب

ابو الحسن علی بن رئاب کوفی، راوی از امام صادق و امام کاظم علیهما السلام. مذکور در رجال نجاشی.

الديات، کتاب

ابو الحسن علی بن مهزیار اهوازی وکیل امام رضا، امام جواد و امام هادی علیهم السلام. نجاشی به 3 واسطه از ابراهیم بن مهزیار و او از مؤلف روایت کرده است.

الديات، کتاب

ابو الفضل محمد بن احمد بن ابراهيم جعفي صابوني. مذکور در رجال نجاشي.

الديات، کتاب

ابو جعفر محمد بن اورمّه قمّي. مذکور در رجال نجاشي.

الديات، کتاب

ابو جعفر محمد بن حسن بن فروخ صفار (-290 ق). مذکور در رجال نجاشي.

الديات

محمد بن سليمان تنكابني (-1302 ق). مذکور در «قصص العلماء»، مؤلف.

الديات، کتاب

شيخ صدوق ابو جعفر محمد بن علي بن بابويه قمّي (-381 ق). مذکور در رجال نجاشي.

الديات، کتاب

ابو جعفر محمد بن علي بن محبوب اشعري قمّي.

مذکور در رجال نجاشي.

الديات، کتاب

فارسي، از سيد محمد بن محمود لواساني تهراني معروف به عصار (-1356 ق). مذکور در فهرست تأليفات او.

الديات، کتاب

ابو النضر محمد بن مسعود سلمی عياشي سمرقندی. مذکور در رجال نجاشي.

الديات، کتاب

مشعل بن سعد ناشري. به اتفاق برادر خویش حکم بن سعد تأليف کرده و بیشتر یاد شد.

الديات، کتاب

معاويه بن حکيم بن معاويه بن عمار دهنی.

نجاشی با اسناد از او روایت می کند.

الدیات، کتاب

ابو عبد الله موسى بن قاسم بجلی. مذکور در رجال نجاشی.

الدیات، منظومه فی

آقا احمد بن مصطفی خوینی قزوینی (-1307 ق). خ. موجود.

الدیارات

ابو الفرج علی بن حسین اصفهانی (-356 ق).

صاحب اغانی. مذکور در «تاریخ بغداد».

الديباج (فی جامع کتاب سیبویه)

ابو عثمان بکر بن محمد مازنی (-248 ق). در «بغیه الوعاه» به همین نام آمده، ولی در فهرست ابن ندیم، الדיباج علی خلل من کتاب ابی عبیده آمده است.

الديباج (فی ابانه اغلاط الزجاج)

علی بن ابی طالب حزین (-1181 ق). مذکور در «نجوم السماء».

الديباج

ابو موسی عیسی بن مهران، مذکور در رجال نجاشی.

الديباج (مجموع مسائل متفرقه من الشافعی و ابی ثور

و الاصفهانی)

فضل بن شاذان بن خلیل نیشابوری. جامع: علی بن محمد بن قتیبه شاگرد مؤلف. مذکور در فهرست شیخ طوسی.

الديباج (فی اخبار الشعراء)

ابو المنذر هشام بن محمد بن سائب کلبی (-205 ق). مذکور در فهرست ابن ندیم.

الديباج المضيبي (فی شرح نهج البلاغه للرضی)

المؤيد بالله حمزه بن علي علوي ادريسي يمني (-749 ق) از ائمه زيديه. مذکور در «يواقيت السير».

ص: 125

الديباج و التحرير (و النور من الزهر المنير)

فقه زیدیه، نسخه آن در جامع مرجان بغداد دیده شده.

ديباجه جمال و کمال

فارسی، از نظام الدین محمود حسینی معروف به شاه داعی نیشابوری (-870 ق یا 867 ق).

مذکور در «ایضاح المکنون».

ديباجه اخلاق

فارسی، از میرزا علی بن حسن کاتب الخاقان.

مقاله اول از «سه مقاله مخصوص» اوست، ط.

تهران، 1365 ق. (در طبع اشتباها نام آن دریچه اخلاق یاد شده که آن نام مقاله دوم است).

ديباجه خوان خليل ---

ص: 126

دیرین شناسی

فارسی، از غلام علی شیخ نیا، ط. تهران، 1319 ش.

دیرینه-فرهنگ قدیم

فارسی، از هندو شاه بن سنجر بن عبد الله نخجوانی، که به نام غیاث الدین محمد رشیدی (-736 ق) تألیف کرده. مذکور در «کشف الظنون».

دیکسیونر ---

ص: 127

ق.خ. موجود.

الدين و الاسلام (يا الدعوه الاسلاميه)

محمد حسين بن علي بن محمد رضا آل كاشف الغطاء. ط. صيدا، 1330-1331 و مكرّر. (در 2 جزء).

دين و تمدن

گجراتي، از محمد حسن بن ابي القاسم كاشي (1303 ق-).

دين و تمدن (يا اسلام و فلسفه)

فارسي، از سيد مفيد ملجائي خلخالی هروي (معاصر). ط. رشت، 1304 ش.

الدين و الحواله و الحماله

ابو النضر محمد بن مسعود عياشي. مذكور در رجال نجاشي.

الدين و الرجعه

در رد «الاسلام و الرجعه»، از شيخ حسن بن حسين سردرودي (1306 ق-).

الدين و الحياه

فارسي، مجله اخلاقي، ادبي و ديني، به مديريت علي مقدس، تاريخ انتشار شماره اول: رمضان 1346، در تبريز.

دين و دانش

فارسي، از انتشارات جريده ستاره غرب. ط.

تهران.

دين و شؤون

فارسي، از اسد الله مامقاني (معاصر). ط.

استانبول، 1334 ق.

الدين و فرائضه

عبد الله بن محمد واعظ بلوي. مذكور در فهرست ابن نديم.

الدين و الفلاح

مهدی صحیح بن علی ساعدی (1296 ق-)، تالیف: 1351 ق در 3 جزء.خ. موجود.

-الحمد لله الذي اختص بالازليته و القدم...

الدين و الكون

اردو، از كرامت حسين بن سراج حسين كنتوري (-ح 1336 ق). مذكور در «تجليات».

الدين و مسائله

داود بن حسن بحراني. مذكور در «لؤلؤة البحرين» و اجازة سماهيجي.

الدين و الوقوف و الصدقات

فقه استدلالی، ناشناخته، خ. حسینیة كاشف الغطاء، بخط نور الدين بن امين الدين طريحي در 1201 ق.

دينيات

گجراتی، اصول و فروع دين، از غلام علی بن اسماعیل بهاونگری (معاصر). مذكور در فهرست تالیفات او.

دينيات

اردو، در 3 حصه، از حافظ قربانعلی هندی.

ديوانه

فارسی، داستان، از سید حسین کبیر. ط. رشت.

ديوانه

فارسی، داستان، از ابو تراب شایگان. ط.

ديو خشمگين

فارسی، داستان، از جاهید، ترجمه ع. باقرزاده.

ط. تهران.

ديو خودخواه

فارسی، از اسکار وایلد، ترجمه فریدون صدری.

ط.

دیو و شیاطین در ادبیات ایران

فارسی. ط.

ص: 128

دیو و پری نامه

فارسی، ناشناخته. خ. روضاتی اصفهان.

-یا عبد الرحمان پادشاه جنان و دیوان و پریان...

دیوانها

خلاصه مقدمه شادروان صاحب «الذریعه» بر مجلد نهم این کتاب در مورد دیوانها

پیداست که شعر «اثر»ی است از شاعر، و آوردن «دیوان»های شاعران در شمار تألیفات و مصنفات به جا و لازم است.

در «الذریعه» نخست، اشعار مدوّن، زیر عنوان «دیوان» در حرف «دال» و اشعار نامدوّن زیر عنوان «شعر»، در حرف «شین» جای داده شده بود. سپس دیدیم که جداسازی اشعار نامدوّن از مدوّن کاری دشوار است و کمتر شاعری است که از شعر او مجموعه ای-هرچند مختصر-ترتیب نشده باشد. پس جمع این 2 بخش را در یک جا و در ذیل دیوانها-با اشاره اجمالی به قطعیت وجود دیوان یا نامعلوم بودن آن-بسیزتر دیدیم. یعنی اگر وجود دیوان شاعری قطعا معلوم نبوده، با آوردن عبارت (او شعره-یا شعر او) در عنوان پس از نام شاعر به این موضوع اشاره شده است.

دیوان آئینه مشروطه-دیوان مهندسی

دیوان آبانی تهرانی

فارسی، از نصر الله آبانی تهرانی عطار، معاصر مؤلف مجمع الفصحاء (62/2).

دیوان آتش

فارسی، از آتش اصفهانی نائب الصداره اصفهان، حلی الاصل، ساکن فریدن، معاصر مؤلف مجمع الفصحاء (64/2).

دیوان آتش

فارسی، از حسن آتش اصفهانی (-1349 ق) ط اصفهان، 1321 و 1336 ش

دیوان آتش

اردو، از میر حیدر علی آتش لکهنوی. ط. مذکور در «مشاهیر علماء الهند».

دیوان آتشیاره---

دیوان آثار (یا شعر او)

فارسی، از ملا آثار از اجزای دفترخانه سلطان بخارا که مغضوب واقع شد و از طریق اصفهان و شیراز به هند رفت (تذکره نصرآبادی، 434).

دیوان آثار (یا شعر او)

فارسی، از محمد شفیع بن علی عسکر (سده 14 ق) شاعر غزلسرا و خطاط نسخ نویس (آثار عجم، 249).

دیوان آجری یزدی (یا شعر او)

فارسی، از میر محمد حسینی آجری، زنده در 1047 ق (تاریخ یزد، 269).

دیوان آخوندزاده (یا شعر او)

فارسی؟، از فتحعلی بن محمد تقی آخوندزاده (ح 1227 ق-) (دانشمندان آذربایجان، 2)

دیوان آدمی یزدی (یا شعر او)

فارسی، از آدمی یزدی معاصر غیاث الدین نقشینه که با او مناظراتی داشته. مذکور در عرفات العشاقین (خطی).

دیوان آذربایجانی (یا شعر او)

فارسی؟، از گوهر بیگم خانم (خیرات حسان، 47/3).

دیوان آذر بیگدلی

فارسی، از لطفعلی بیگ بن آقا خان (1195-ق) مؤلف آتشکده آذر. خ. ملک، دانشگاه و مجلس - تهران؛ موزه بریتانیا.

دیوان آذر قمی (یا شعر او)

فارسی، از آذر بن رشید خان اخگر بن حسینعلی بیگ شرر بن لطفعلی بیگ آذر بیگدلی. پدر آذر، اخگر در 1297 در گذشته.

دیوان آذری

فارسی، از نور الدین محمد بن عبد الملک آذری اسفراینی طوسی (سده 9 ق). نام او را حمزه و نام پدر او را علی هم نوشته اند. خ. ملک - تهران و بادلیان.

دیوان آذری

ترکی، از ابراهیم بن معلم زاده (سده 11 ق).

نسخهٔ مثنوی «نقش خیال» او دیده شده.

دیوان آذری (یا شعر او)

فارسی، از نجف آذری بروجردی معاصر فتحعلیشاه قاجار، مذکور در سفینه محمود.

دیوان آرام یزدی (یا شعر او)

فارسی، از صادق آرام یزدی مداح محمد ولی میرزا قاجار و معاصر رضاقلی خان هدایت (مجمع الفصحاء، 62/2).

دیوان آرامی (یا شعر او)

ترکی، از درویش آرامی (-1040 ق) (ذیل کشف الظنون، 483/1).

دیوان آرزو (یا شعر او)

فارسی، از آرزو شاعر ایرانی که به هند رفت و در آنجا مرد (مجمع الفصحاء، 62/2).

دیوان آرزو

فارسی؟، از انور حسین آرزو لکهنوی. ط. هند.

دیوان آرزو

فارسی، از سراج الدین بن علی خان بن حسام الدین اکبر آبادی معروف به خان آرزو (-1169 ق).

خ. دانشگاه پنجاب پاکستان.

دیوان آرزو (یا شعر او)

اردو، نیز از آرزو اکبر آبادی (ذیل کشف الظنون، 83/1).

دیوان آرزوئی (یا شعر او)

فارسی، از آرزوئی شاعره سمرقندی (مرآت الخیال، 337؛ تذکره الخواتین، 59).

دیوان آزاد بلگرامی

فارسی و عربی، از میر غلام علی آزاد بلگرامی (-1200 ق)، 3 دیوان او در حیدرآباد چاپ

شده که ظاهراً هر سه به عربی است (معجم المطبوعات العربیه، 1)، خ. آصفیه دکن (فارسی).

دیوان آزاد حافظ! (یا شعر او)

فارسی، از غلام محمد آزاد لاهوری (-1209 ق).

دیوان آزاد دهلوی (یا شعر او)

فارسی، از شمس العلماء مولوی محمد حسین آزاد (-1330 ق).

دیوان آزاد حبشی (یا شعر او)

فارسی؟، از الماس حبشی غلام سید محمد سحاب که فتحعلیشاه قاجار او را از سحاب خرید (مجمع الفصحاء، 63/2).

دیوان آزاد کشمیری (یا شعر او)

فارسی، از میر غلام رسول معروف به میرزا محمد علی آزاد کشمیری معاصر رضاقلی خان هدایت (مجمع الفصحاء 65/2؛ ریاض العارفین، 421).

دیوان آزاد کشمیری (یا شعر او)

فارسی؟، از محمد مقیم آزاد کشمیری (-1150 ق) شاگرد سام کشمیری، مذکور در «صبح گلشن».

دیوان آزاد یزدی (یا شعر او)

فارسی، از محمد صدیق آزاد یزدی شاگرد صاحب «ظفرنامه»، شرف الدین علی یزدی (-858 ق) (تاریخ یزد، 269).

دیوان آزاد یزدی (یا شعر او)

فارسی، ظاهراً غیر از آزاد یزدی است که بیشتر یاد شد. وی هنگام تألیف «تحفه سامی» زنده بوده (تحفه سامی، 154).

دیوان آسوده

فارسی، از محمد مهدی بن حیدر علی آسوده شیرازی (-1320 ق) معاصر فرصت (آثار عجم، 353). خ. دانشکده ادبیات-تهران.

دیوان آسی (یا شعر او)

فارسی؟، از آسی (تحفه سامی، 164).

دیوان آشفته (یا شعر او)

فارسی، از آشفته استرآبادی معروف به قصه خوان (تحفه سامی، 84).

دیوان آشفته (یا شعر او)

فارسی؟، از کلب حسین بیک آشفته ابروانی از مقربان ظل السلطان (دانشمندان آذربایجان، 16).

دیوان آشفته

فارسی، از محمد کاظم بن محمد جعفر آشفته شیرازی (-1278 ق). خ. دیده شده.

دیوان آشنا (یا شعر او)

فارسی، از عنایت خان محمد ظاهر بن ظفر خان احسن شاهجهانی متخلص به آشنا (-1081 ق) (تذکره نصرآبادی)، 58؛ تذکره الشعراء عبد الغنی خان، 2).

دیوان آشوب (یا شعر او)

فارسی، از آشوب ابروانی مداح فتحعلی شاه قاجار (دانشمندان آذربایجان، 13).

دیوان آشوب (یا شعر او)

فارسی؟، از آشوب دیلمقانی (سده 13 ق) (دانشمندان آذربایجان، 13).

دیوان آشوب (یا شعر او)

فارسی، از آشوب نطنزی خوشنویس که در نوشتن نستعلیق مهارت داشته (صبح گلشن، 6).

دیوان آشوب (یا شعر او)

فارسی، از محمد حسین آشوب مازندرانی (-1099 ق) که به هند مهاجرت کرد و به ظفر خان احسن پیوست (تذکره نصرآبادی، 309؛ صبح گلشن، 30؛ تذکره الشعراء عبد الغنی خان، 2).

دیوان آشوب (یا شعر او)

فارسی، از میر آشوب همدانی ملازم مرتضی قلی خان قورچی باشی (تذکره نصر آبادی، 325؛ صبح گلشن، 6).

دیوان آصف

اردو، از میرزا امانی یحیی اعلی خان آصف (-1212 ق) نواب اوده (ایضاح المکنون، 483/1، نیز مذکور در سرو آزاد). خ. موزه بریتانیا.

دیوان آصف (یا شعر او)

فارسی، از آصف بهبهانی زنده در 1015 ق (تذکره نصر آبادی، 482).

دیوان آصف

فارسی، از امین بن محمد تویسرکانی، برادر میرزا طاهر وقایع نویس شاه عباس (تذکره نصر آبادی، 82).

دیوان آصف

فارسی، از نظام الملک آصف جاه متخلص به آصف و شاکر (-1161 ق). ط. حیدرآباد، 1301 ق.

دیوان آصفا (یا شعر او)

فارسی، از محمد قلی آصفا، از ایل بهارلو، معاصر نصر آبادی (تذکره نصر آبادی، 325).

دیوان آصفی

فارسی، از خواجه آصفی بن نعمت الله قهستانی هروی (-923 ق). ط. تهران، 1342 ش. خ.

آستان قدس، ش 10464 (970 ق).

دیوان آغاجی (یا شعر او)

فارسی، از ابو الحسن آغاجی شاعر عهد سامانی (تاریخ یزد، 319).

دیوان آغنه دوست (یا شعر او)

فارسی، از آغنه دوست بنت درویش قیام سبزواری (مرآت الخیال، 337).

دیوان آغورلو خان-دیوان آغورلو و دیوان زیادی.

دیوان آغولی-دیوان ترکی

دیوان آفاق بیگه (یا آقا بیگه) (یا شعر او)

فارسی؛ از آفاق بیگه (یا آقا بیگه) جلایر هروی شاعره معاصر سلطان حسین بایقرا (مرآت الخیال، 336-337؛ لطایف نامه، 164).

دیوان آفتاب

فارسی، از الو المظفر مروج الدین آفتاب دهلوی (-1221 ق) از امیران هند. ط. حیدرآباد، 1301 ق.

دیوان آفتی (یا شعر او)

فارسی، از آفتی تونی مشهدی (مجالس النفاوس، 22 و 243؛ صبح گلشن، 7).

دیوان آفرین

فارسی، از زین العابدین آفرین اصفهانی (-1125 ق) (تاریخ یزد، 370) نسخه ای از دیوان آفرین در کتابخانه ملی تبریز موجود است و معلوم نیست که کدام آفرین است.

دیوان آفرین

فارسی، از شاه فقیر الله آفرین الله آبادی (-1143 یا 1153 ق) معروف به آفرین لاهوری، ط. لاهور، 1386 ق و پس از آن (با عنوان کلیات آفرین).

دیوان آفی (یا آنی) (یا شعر او)

فارسی، از احمد یار خان بن محمد امیر خان آفی یا آنی (1265 ق). مذکور در ریحانه الادب.

دیوان آقا بیگم ---

ص: 132

دیوان آقا جان

فارسی، از محمد صادق آقا جان طبرستانی (پس از 1310 ق). ط. ایران.

دیوان آقاسی ---

ص: 133

دیوان آهنگ (یا شعر او)

فارسی، از محمد آهنگ شیرازی (-1309 ق) فرزند فرهنگ شیرازی (آثار العجم، 354).

دیوان آهی تبریزی (یا شعر او)

ترکی، مرآتی، از آهی تبریزی (دانشمندان آذربایجان، 13).

دیوان آهی ترشیزی چغتائی (یا شعر او)

ترکی و فارسی، از سلطان قلی بیک آهی ترشیزی (-927 ق)، از امیران و شاعران سلطان حسین میرزا بایقرا و فرزندش غریب میرزا.

نخست نرگسی تخلص می نمود (تحفه سامی، 182؛ آتشکده آذر، 10).

دیوان آهی مشهدی (یا شعر او)

فارسی، از آهی مشهدی (مجالس النفاثس، 191).

دیوان آهی هروی (یا شعر او)

فارسی، از آهی هروی (-938 ق) وی پیشتر نرگس تخلص داشته و امیر علی شیر به او نسبت سرقت شعر داده است (مجالس النفاثس، 238).

دیوان آیت (یا شعر او)

فارسی، از محمد حسن بن محمد حسین آیت قزوینی، که در 1286 ق دیباچه دیوان دشتی (ط 1319 ق) را نوشت.

دیوان آیتی (یا شعر او)

فارسی، از محمد تقی بن محمد باقر آیتی بیرجندی (-1347 ق). مذکور در «تاریخ قهستان» تألیف برادر شاعر.

دیوان آیتی (یا شعر او)

فارسی، از آیتی اصفهانی معلم اطفال (تحفه سامی، 143؛ تاریخ یزد، 168).

دیوان آیتی (یا شعر او)

فارسی، از آیتی یزدی (صبح گلشن، 7).

دیوان ابجدی

فارسی، (-1192 ق) ملک الشعراء مدراس هند. ط. مدراس، 1944-1954 م.

دیوان ابدال (یا شعر او)

فارسی، از ابدال، نسخه دیوان او نزد اکرادکائو و علی اللّهی فراوان است و ظاهراً با ابدال اصفهانی - که یاد می شود - یکی است.

دیوان ابدال (یا شعر او)

فارسی، از ابدال عطار اصفهانی (تحفه سامی، 119؛ آتشکده آذر، 169 ق).

دیوان ابدال (یا شعر او)

فارسی؟، از ابدال بلخی اصفهانی. نخست در خدمت سلطان یعقوب ترکمان بود و سپس به شاه اسماعیل صفوی پیوست و مقیم اصفهان شد (آتشکده آذر، 299؛ صبح گلشن، 8).

دیوان ابراهیم (یا شعر او)

فارسی، از ابراهیم اردویادی که در حدود 1040 ق به هند رفت و پس از بازگشت در اصفهان درگذشت (ریاض العارفین، 65؛ دانشمندان آذربایجان، 14).

دیوان ابراهیم (یا شعر او)

فارسی، از ابراهیم استرآبادی منشی آستانه مقدسه رضویه و معاصر سام میرزا (تاریخ یزد، 82).

دیوان ابراهیم (یا شعر او)

فارسی، از خلیفه ابراهیم بدخشانی متولد دهلی و متوفای لکهنو (-1160 ق) (ریاض العارفین، 11).

دیوان ابراهیم (یا شعر او)

فارسی؟، از ابراهیم خطاط تبریزی (یا قزوینی) پدر اسماعیل نجاتی شاعر و خطاط (تحفه سامی، 82).

دیوان ابراهیم (یا شعر او)

ابراهیم بن ابراهیم بن فخر الدین عاملی شاگرد شیخ بهائی. مذکور در «امل الآمل».

دیوان ابراهیم (یا شعر او)

فارسی، از ابراهیم بیک شیرازی معاصر صادقی (مجمع الخواص، 264).

دیوان ابراهیم (یا شعر او)

فارسی، از ابراهیم بن شاه حسین معاصر صادقی کتابدار (مجمع الخواص، 70).

دیوان ابراهیم (یا شعر او)

فارسی، از ابراهیم حسین از سادات آل مختار سبزواری (تحفه سامی، 42).

دیوان ابراهیم (یا شعر او)

ابراهیم بن حسن بن محمد علی آل عزّ الدین حنوی عاملی (-1332 ق) (اعیان الشیعه، 150/4).

دیوان ابراهیم

ابراهیم بن محمد علی بن تقی الدین آل شمس الدین فوعانی عاملی (-1357 ق). خ.

موجود

دیوان ابراهیم

ابراهیم بن حیدر عطار حسینی بغدادی. خ.

خوانساری نجف.

دیوان ابراهیم

ابراهیم خطی، خ. سماوی نجف.

دیوان ابراهیم (یا شعر او)

ترکی؟، از ابراهیم بن محمد خلیل حاکم نیمروز (لطائف نامه، 111).

دیوان ابراهیم

ابراهیم بن صادق بن ابراهیم عاملی خیامی (-1283 ق). صاحب اعیان الشیعه نسخه دیوان را در مجموعه ای دیده بوده است.

دیوان ابراهیم

فارسی؟، از سلطان ابراهیم صدر. ظاهراً صدر الدین سلطان ابراهیم امینی است که فتوحات شاهی را برای شاه اسماعیل صفوی به نظم آورده (لطائف نامه، 138).

دیوان ابراهیم (یا شعر او)

فارسی و عربی، از ابراهیم بن عبد الوهاب اسراری سبزواری (1291 ق-) نواده ملا هادی اسرار سبزواری.

دیوان ابراهیم

فارسی، از ابراهیم فاروقی مؤلف «شرفنامه منیری» (سده 9 ق).

دیوان ابراهیم (یا شعر او)

فارسی، از ابراهیم بن خواجه موسی قانونی معاصر سام میرزا (تحفه سامی، 46).

دیوان ابراهیم (یا شعر او)

فارسی، از ابراهیم بن قباد بیک قاجاری، مدرس در مشهد مقدس رضوی و معاصر نصرآبادی (تذکره نصرآبادی، 532).

دیوان ابراهیم (یا شعر او)

فارسی، از ابراهیم لاری (ریاض العارفین، 68).

دیوان ابراهیم

ابراهیم بن سید محمد عطار بغدادی، خ. سماوی.

دیوان ابراهیم (یا شعر او)

فارسی، از ابراهیم همدانی، نواده میرزا ابراهیم (-1028 ق) متولی امامزاده سهل علی (نصر آبادی، 97).

دیوان ابراهیم

ابراهیم بن یحیی بن فیاض بن عطوه مخزومی (-1214 ق)، خ. سماوی.

دیوان ابراهیم ---

دیوان ابله بغدادی (او شعره)

ابو عبد الله محمد بن بختیار ابله بغدادی (579 یا 580 ق). مذکور در «وفیات الاعیان» ابن خلکان.

دیوان ابکم (یا شعر او)

فارسی؟، از ابکم برادر ناطق شاعر، شعر او در هند معروف است ولی نصر آبادی شعر او را نشنیده بوده (تذکره نصر آبادی، 451).

دیوان ابن ابی حجه ---

ص: 136

نقل کرده است (الغدیر، 4/151).

دیوان ابن الخضری (او شعره)

قاضی جمال الدین عبد الصمد بن ابراهیم بن خلیل (-765 ق) که تقی الدین زیرانی را مدح و مرثیه و ابن تیمیه را مرثیه گفته است. مذکور در «شذرات الذهب» و «الدرر الكامنه».

دیوان ابن خطیب گنجه (یا شعر او)

فارسی، تاج الدین احمد (ابن خطیب) معاصر سلطان محمود غزنوی (مجالس النفایس، 327).

دیوان ابن الخیاط

احمد بن محمد بن علی بن یحیی بن صدقه تغلبی معروف به ابن خیاط دمشقی (-517 ق)، ط. نجف، 1343 ق.

دیوان ابن الخیاط (او شعره)

حسین بن علی بن موسی خیاط صنعانی (-1140 ق) مذکور در «نسمه السحر».

دیوان ابن داغر

مفامس بن داغر حلّی (سده 9 ق). شیخ محمد سماوی (-1370 ق) نزدیک به 1350 بیت از اشعار او را جمع کرده و او از شاعران غدیر است (الغدیر، 24/7).

دیوان ابن دباس (او شعره)

حسین بن محمد بن عبد الوهاب معروف به ابن دباس نحوی لغوی (-524 ق). (بغیه الوعاه، 236).

دیوان ابن دعبل (او شعره)

حسین بن دعبل بن رزین خزاعی (فهرست ابن ندیم، 229؛ وفيات الاعیان، 1/178).

دیوان ابن رزیک (او شعره)

الملك الصالح ابو الغارات طلایع بن رزیک (-556 ق) وزیر فاطمیان مصر (وفیات الاعیان، 1/238؛ نیز نسمه السحر).

دیوان ابن رزین (او شعره)

علی بن رزین بن سلیمان خزاعی، پدر دعبل (فهرست ابن ندیم، 229).

دیوان ابن روح (یا شعر او)

فارسی، محمد رضا بن محمد معروف به ابن روح آرنانی کاشانی، پدر بیضائی شاعر. مذکور در مقدمه چاپی دیوان بیضائی.

دیوان ابن الرومی

ابو الحسن علی بن عباس بن جریرج (یا جرجیس) بغدادی (-283 ق). دیوان ابن رومی را پس از مرگ او، ابو بکر صولی به ترتیب حروف مدون ساخته (وفیات الاعیان، 1/351). ط. مصر، 1924 م (ظاهراً دربر دارنده قطعاتی از دیوان است که بیشتر کامل گیلانی در 3 جزء و درین سال در یک مجلد چاپ کرده است).

دیوان ابن زریق (او شعره)

ابو الحسن علی کاتب. مذکور در «کشف الظنون»

دیوان ابن الساعاتی

بهاء الدین ابو الحسن علی بن رستم بن هرروز خراسانی (-604 ق). ط. بیروت، 1939 م (جلد دوم).

دیوان ابن الساعاتی - مقطعات التّیبل

دیوان ابن سنان

ابو محمد عبد الله بن محمد بن سعید حلبی معروف به ابن سنان خفاجی (-466 ق)، ط.

بیروت، 1316 ق.

دیوان ابن سنا ملک

نسخه خطی به همین نام در مدرسه جامع پاشا در موصل موجود است (فهرس مخطوطات الموصل، 47).

دیوان ابن سودون

نسخه خطی به همین نام در مدرسه حسن پاشا در موصل موجود است (فهرس مخطوطات

الموصل، 136).

دیوان ابن سهل الاسرائیلی

ابو اسحاق ابراهیم بن سهل اشبیلی (-649 ق).

ط. مصر، 1279 و 1302 ق؛ بیروت، 1885 م.

دیوان ابن سهل اندلسی

جامع و شارح: حسین قرنی، ط. مصر، 1926 م (ظاهرا هردو نام ابن سهل مربوط به یک شخص می شود).

دیوان ابن سینا

ابو علی حسین بن عبد الله بن سینا (-427 ق). در بیشتر تذکره ها اشعار فارسی و قصیده عینیة عربی از او نقل شده است.

دیوان ابن شهاب (او شعره)

ابو بکر ابن شهاب علوی نابغه الیمن (-1340 ق). مذکور در مجله «المرشد البغدادی».

دیوان ابن الصائغ (یا شعر او)

شمس الدین محمد بن حسن (یا محمد بن عبد الرحمان) (-777 ق). مذکور در «کشف الظنون».

دیوان ابن طباطبا (یا شعر او)

ابو الحسن محمد بن احمد بن طباطبا اصفهانی (322-ق) شاعر و نسابه (فهرست ابن ندیم، 196).

دیوان ابن عبدون

ابو محمد عبد الحمید محمد بن عبد الله وزیر فهری (-529 ق) صاحب قصیده «البسامه» (کشف الظنون).

دیوان ابن العربی

محبی الدین ابو عبد الله محمد بن علی بن محمد قشیری حاتمی طائی معروف به ابن عربی، ط.

مصر، 1271 ق؛ بمبئی.

دیوان ابن العرندس (او شعره)

صالح بن عبد الوهاب بن عرندس حلّی (-ح 840 ق) (الغدیر، 3/7).

دیوان ابن عماد

فارسی، از ابن عماد خراسانی ناظم «روضه المحبین» در 804 ق.خ. قاهره دار الکتب (823 ق).

دیوان ابن عنین (او شعره)

ابو المحاسن محمد بن نصر الله بن مکارم انصاری معروف به ابن عنین (-630 ق). (شذرات الذهب، 140/5 ق).

دیوان ابن فارض

ابو حفص (یا ابو القاسم) عمر بن علی بن مرشد صوفی مصری (-632 ق). ط. مکرر.

دیوان ابن الفقیه

ابن فقیه عاملی، نسخه ای به همین نام در کتابخانه سماوی نجف موجود بوده است.

دیوان ابن کمال

نسخه ای به همین نام در کتابخانه مدرسه جامع پاشا در موصل موجود است.

دیوان ابن کمبار (او شعره)

محمد بن یوسف بن علی بن کمبار صمیری نعیمی بلادی (-1131 ق). مذکور در «انوار البدرین».

دیوان ابن کمونه

محمد علی بن محمد کمونه اسدی نجفی (-1282 ق). ط. نجف، 1367 ق.

دیوان ابن لعلی (یا شعر او)

فارسی، از ابن لعلی فرزند شاه بدخشان (مجالس النفایس، 209).

دیوان ابن لؤلؤ ذهبی

بدر الدین بن یوسف بن لؤلؤ ذهبی (-680 ق).

جامع: علی خاقانی؛ ط.

دیوان ابن المتوّج

عبد اللّٰه بن سعید بن متوّج بحرانی پدر فخر الدین احمد بن عبد اللّٰه که دومی از مشایخ احمد بن فهد حلی (-841 ق) بوده است. مذکور در «ریاض العلماء».

دیوان ابن مطروح

جمال الدین ابو الحسن یحیی بن عیسی مصری معروف به ابن مطروح (-649 ق). ط. استانبول، 1298 ق.

دیوان ابن معتوق

شهاب الدین احمد بن ناصر بن معتوق موسوی حویزی (-1087 ق). دیوان را معتوق فرزند ناظم پس از مرگ او در 3 فصل مدایح، مراثی و متفرقات مرتب کرده است. ط. مصر، 1271 ق و مکرّر.

دیوان ابن معصوم ---

ص: 139

ندیم، 237).

دیوان ابن نوبخت

ابو الحسن علی بن احمد بن نوبخت (-416 ق).

وی دو دیوان بزرگ و کوچک داشته (کشف الظنون، 500/1).

دیوان ابن نوبخت (او شعره)

ابو الحسین علی بن عباس نوبختی (فهرست ابن ندیم، 238).

دیوان ابن وصیف (او شعره)

ابو الحسن (یا ابو الحسین) علی بن عبد الله ناشی بغدادی معروف به ابن وصیف (-360 ق) مدّاح اهل البيت (معجم الادباء، 280/13).

دیوان ابن وصیف (او شعره)

ابو الحسن علی بن وصیف ملقب به خشکنا که (-365 ق) شاعر حکاک (فهرست ابن ندیم، 200).

دیوان ابن هانی

ابو القاسم (یا ابو الحسن) محمد بن هانی اندلسی ازدی (-362 ق) مدّاح اهل البيت (علیه السلام) (وفیات الاعیان، 4/2). ط. بولاق، 1274 ق؛ بیروت، 1326 ق.

دیوان ابن هانی ---

ص: 140

دیوان ابو حامد

فارسی، از ابو حامد (یا حامد) کرمانی (آتشکده آذر، 118).

دیوان ابو الحب

ابو الحب محسن بن محمد حویزای حائری (-1305 ق). نسخه دیوان نزد فرزندش موجود بوده و از او به نواده اش منتقل شده.

دیوان ابو الحسن انجوی (یا شعر او)

فارسی؟، از ابو الحسن بن محمد قاسم انجوی.

شیرازی (تذکره نصر آبادی، 188).

دیوان ابو الحسن بیگانه ---

ص: 142

دیوان ابو سعید (یا شعر او)

از ابو سعید، که از ایران به هند رفت و از مقربان شاهجهان گردید (تذکره نصرآبادی، 61).

دیوان ابو سعید ابی الخیر - رباعیات ابو سعید

ابو الخیر

فارسی، از فضل الله بن ابی الخیر (-440 ق). ط.

تهران، 1301 ق و مکرر در ایران، هند و ترکیه.

دیوان ابو سعید برغش (یا شعر او)

فارسی، از ابو سعید برغش شیرازی از عرفاء و اصحاب سهروردی (نفحات الانس، 422).

دیوان ابو سعید کالیبی (یا شعر او)

فارسی، از ابو سعید کالیبی از مرتاضان هند (ریاض العارفین، 283؛ صبح گلشن، 10).

دیوان ابو سعید مهنه (یا شعر او)

فارسی، از ابو سعید بن خواجه مؤید از معاصرین امیر علیشیر نوائی و از نوادگان ابو سعید ابو الخیر (آتشکده آذر، 131؛ مجالس النفاثات 104 و 277).

دیوان ابو شکور بلخی (یا شعر او)

فارسی، از ابو شکور بلخی (-334 ق) شاعر روزگار نصر بن احمد سامانی. شعر او در اکثر تذکره ها آمده.

دیوان ابو الشیصی

ابو جعفر محمد بن عبد الله بن رزین خزاعی معروف به ابو الشیص (-196 ق) ابن عمّ دعبل خزاعی. دیوان او را صولی شطرنجی مرتب کرده است. (فهرست ابن ندیم، 230).

دیوان ابو طاپو

سید مهدی بن محمد بن حسن بغدادی معروف به ابو طاپو (-1329 ق). گردآورنده: عبد المولی طریحی. وی را ارجوزه هائی در معانی و بیان، انساب و منطق نیز هست.

دیوان ابو طالب

ابو طالب بن عبد المطلب بن هاشم بن عبد مناف.

جامع: علی بن حمزه بصری (375ق)، ط.

نجف، 1356ق (با «زهره الادباء» در یک جلد).

دیوان ابو طالب---

ص: 143

دیوان ابو عبد الله شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از ابو عبد الله عارف شیرازی (391-ق) (ریاض العارفین، 68).

دیوان ابو العرفاء خوارزمی ---

ص: 144

ديوان ابو الفضل مهنة (يا شعر او)

فارسی، از ابو الفضل مهنة خراسانی، از دودمان ابو سعید ابو الخیر (تذکره الشعراء، 6).

ديوان ابو الفضل ---

ص: 145

دیوان ابو نزار

ابو نزار حسن بن صافی بن نزار ترکی ملقب به ملک النّحّاه (-568 ق) (وفیات الاعیان، 135/1)

دیوان ابو نصر (یا شعر او)

فارسی، از ابو نصر بن خواجه مؤید مهنه، معاصر سلطان حسین بایقرا (مجالس النّفایس، 279).

دیوان ابو نواس

ابو نواس حسن بن هانی حکمی دمشقی (-195 تا 200 ق). ط. مصر، 1277 و مکرر؛ بیروت، 1301 ق.

دیوان ابو الوجد (یا شعر او)

فارسی، از ابو الوجد (مجالس النّفّائس (بهشت هشتم)، 383).

دیوان ابو الوفاء

فارسی، از ابو الوفا خوارزمی معروف به پیر فرشته (-835 ق) صاحب رساله کُنز الجواهر (مجالس النّفّائس، 185؛ نفحات الانس، 385).

مؤلف آتشکده کنیت او را ابو العرفاء نوشته است.

دیوان ابو الوفا

فارسی؟، از ابو الوفا تبریزی (دانشمندان آذربایجان، 29).

دیوان ابو الهادی

فارسی؟، از ابو الهادی تبریزی (دانشمندان آذربایجان، 29).

دیوان ابو الهادی

فارسی؟، از ابو الهادی دیلمی خطاط و موسیقی دان خواهرزاده ملاً ملک خطاط دیلمی قزوینی (مجمع الخواص، 260).

دیوان ابو هاشم

ابو هاشم داود بن قاسم جعفری بغدادی وی ائمه را از امام رضا تا امام زمان علیهم السّلام ملاقات و از آنان روایت کرده است. دیوان او را ابو عبد الله جوهری مدوّن ساخته است. مذکور در رجال نجاشی.

دیوان ابو هاشم (یا شعر او)

ابو هاشم موسوی. بعضی اشعارش را بخط خویش در 1002 ق، در مشیخه «کنز السالکین» نوشته است.

دیوان الابیوردی

ابو المظفر محمد بن احمد بن محمد اموی معاوی ابیوردی (-507 ق)، ط. بیروت، 1327 ق.

دیوان اتائی

ترکی، از اتائی بلخی، نواده ملا اسماعیل اتای بلخی (مجالس النفائس 50 و 224).

دیوان اتابک

فارسی، از امین السلطان اتابک اعظم علی اصغر بن محمد باقر (-1327 ق)، شنیده شده که دیوانش در ایران به چاپ رسیده است.

دیوان اثر (یا شعر او)

فارسی، از محمد زمان بن محمود مازندرانی متخلص به اثر (تذکره نصرآبادی، 357).

دیوان اثر (یا شعر او)

اثر تبریزی، از آن در دانشمندان آذربایجان (ص 30) نقل شده است.

دیوان اثر

اردو، از امداد امام اثر عظیم آبادی ملقب به شمس العلماء.

دیوان اثر

فارسی، ناشناخته، قصائدی از آن در مجموعه ای که در کتابخانه خوانساری نجف موجود است نقل شده که دیده شد.

دیوان اثر

فارسی، از آخوند شفیعا متخلص به اثر لاری (-1113 ق) (تذکره الشعراء عبد الغنی، 8).

دیوان احمد

شیخ احمد بن عبد السلام بحرانی معاصر محمد تقی مجلسی (-1070 ق). مذکور در «تاریخ علماء البحرین».

دیوان احمد

احمد بن محمد بن علی حسینی حسینی معروف به سید احمد عطار بغدادی شاگرد بحر العلوم. خ.
موجود.

دیوان احمد

فارسی، از احمد بن محمد تبریزی مؤرخ (سده 8 ق) مؤلف «تاریخ النوادر» و ناظم «شاهنشاهنامه» از روزگار یافت بن نوح تا 738 ق به نام سلطان ابو سعید بهادر خان (دانشمندان آذربایجان، 32).

دیوان احمد

سید احمد بن مطلب علی خان مشعشی حویزی معاصر سید عبد الله جزائری. شرح حال او در اجازه سید عبد الله آمده و معلوم می شود که پیش از 1168 ق در گذشته است.

دیوان احمد

احمد بن مهدی آل ابی السعود خطی قطیفی (-1306 ق)، در 4 مجلد. مذکور در «انوار البدرین».

دیوان احمد

فارسی، از احمد بن اطعمه شیرازی. مذکور در مقدمه چاپی «دیوان بسحاق اطعمه». سروری هم بسیاری از اشعار او را در «مجمع الفرس» آورده است.

دیوان احمد (یا شعر او)

فارسی، از احمد بیگ اصفهانی که به بنگاله و شاهجهان آباد رفت و نزد شاه جهان تقرب یافت (صبح گلشن، 18).

دیوان احمد (یا شعر او)

فارسی، از احمد بیگ تبریزی برادر میرزا محمد مجذوب (تذکره نصرآبادی، 193).

دیوان احمد (یا شعر او)

سلطان احمد بن سلطان اویس جلایر (-808 ق) (مجمع الفصحاء، 8/1).

دیوان احمدچه (یا شعر او)

احمدچه رازی. مؤلف «بعضی مثالب النواصب» او را از شاعران شیعه شمرده است (ص 239).

دیوان احمد حسن خان

فارسی، از احمد حسن خان بن نواب احمد خان حسینی صادقی کابلی (-1340 ق). خ. دیده شده.

دیوان احمد خان (یا شعر او)

فارسی، از احمد خان اصفهانی قمشه ای برادر میرزا سعید که هردو برادر از وزراء بوده اند (تذکره نصر آبادی، 77).

دیوان احمد خان بیک افشار (یا شعر او)

فارسی، از احمد خان بیک برادر قاسم خان بیک افشار رازی (-1042 ق) معروف به لنگ (تذکره نصر آبادی، 34؛ تذکره الشعراء، 10).

دیوان احمد خلخالی (یا شعر او)

فارسی، از احمد خلخالی معاصر صادقی مؤلف «مجمع الخواص» (ص 262).

دیوان احمد خوانساری ری ---

ص: 148

مدرسه همدان (سده 12 ق) (ریاض العارفین، 282).

دیوان اخباری

فارسی، از محمد بن عبد التّبی اخباری (-1232 ق) مذکور در «روضات الجنات».

دیوان اخباری

عربی، نیز از میرزا محمد اخباری و مذکور در همان مأخذ.

دیوان اختر

فارسی، از اختر، ط. ایران.

دیوان اختر

فارسی؟، از ابو منصور ناصر الدین محمد واجد علی شاه پادشاه اوده، جلوس: 1264 ق.

(صبح گلشن، 20).

دیوان اختر (یا شعر او)

فارسی؟، از اختر مراد برادر روشن اختر محمد شاه و فرزند خجسته اختر جهان شاه بن بهادر شاه بن اورنگ زیب (صبح گلشن، 19).

دیوان اختر اجمیری

فارسی؟، از سعد الله اختر اجمیری (-1153 ق) مداح علی اصغر خان شجاع و سعادتخان نیشابوری. ناظم مثنوی های گلشن محمود، شعله عشق، گیتی آشوب و جز آنها.

دیوان اختر شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از محمد علی بیگ اختر شیرازی (-1302 ق) (آثار عجم، 554).

دیوان اختر طوسی

فارسی، از غلام حسین اختر طوسی (-1333 ق) ناظم مثنوی گلزار حسینی در وقایع کربلا که نسخه آن در آستان قدس موجود است.

دیوان اختر گرجی

فارسی، از احمد بیگ بن فرامرز بیگ اختر گرجی (-1232 ق). خ. ملک.

دیوان اختری گنابادی (یا شعر او)

فارسی، از اختری گنابادی (صبح گلشن، 21).

دیوان اختری یزدی (یا شعر او)

فارسی، از اختری یزدی معاصر شاه عباس اول صفوی (تاریخ یزد، 269).

دیوان اختیار

فارسی، از قاضی اختیار تربتی خراسانی قاضی القضاة هرات یا کاتب محکمه نظام الدین و معاصر سلطان حسین بایقرا (-911 ق). خ.

دانشگاه.

دیوان اخیستی ---

ص: 150

منتخبات و مطالب آن در 1177 کتابت شده).

دیوان ادائی اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از ادائی اصفهانی از مشاهیر شاعران اصفهان (تحفه سامی، 132).

دیوان ادائی بخارائی (یا شعر او)

فارسی؟، از ادائی بخارائی (تحفه سامی، 148).

دیوان ادائی بفروئی (یا شعر او)

فارسی، از امیر محمد مؤمن ادائی بفروئی یزدی (-1030 ق) قاضی میبد و اردکان (تاریخ یزد، 270).

دیوان ادائی شیرازی

فارسی؟، از بهاء الدین علی (یا محمد) سیاح (-928 ق)، ناظم تاریخ سلطان سلیم عثمانی (مجالس النفاوس، 365).

دیوان ادائی سمرقندی (یا شعر او)

ادائی سمرقندی (-1004 ق)، ظاهراً با ادائی بخارائی که یاد شد یکی است (صبح گلشن، 22).

دیوان ادب کرمانشاهی (یا شعر او)

فارسی، از محمد تقی ادب کرمانشاهی که شکسته را خوش می نوشته، مذکور در «مدایح معتمدیه».

دیوان ادهم (یا شعر او)

فارسی، از ابراهیم بن رضی ادهم تویسرکانی آرتیمانی همدانی (-1060 ق). به هند رفت و نزد شاهجهان مقرب شد، ولی به زندان افتاد و در زندان درگذشت (تذکره نصرآبادی، 359؛ تذکره الشعراء، 11).

دیوان ادهم (یا شعر او)

فارسی، از ادهم رازی معاصر سام میرزا (تحفه سامی، 177).

دیوان ادهم (یا شعر او)

فارسی، از ابراهیم ادهم صفوی. در عصر شاه جهان به هند رفت و شاعری هژال بود (کلمات الشعراء، 3).

دیوان ادهم

فارسی، از ادهم کاشانی (-969 ق) شاعر معروف کاشان. بیشتر در بغداد بود و سرانجام در تبریز کشته شد. سام میرزا دیوانش را دیده بود،

(تحفه سامی، 239؛ تذکره الشعراء، 11).

دیوان ادهم (یا شعر او)

ادهم بغدادی، معاصر سلطان سلیمان عثمانی (تذکره الشعراء، 11).

دیوان ادهم بیگ (یا شعر او)

ادهم بیگ بن شاهقلی بیگ ترکمان قزوینی از مقربان شاه سلیمان صفوی (تذکره نصرآبادی، 48).

دیوان ادهم بیگ (یا شعر او)

فارسی، از ادهم بیگ قزوینی موسیقیدان که به هند رفت و در خدمت همایون شاه مقرب شد (صبح گلشن، 22).

دیوان ادهمی (یا شعر او)

ادهمی شاعر مقیم تبریز در 1050 ق (دانشمندان آذربایجان، 220).

دیوان ادیب ---

ص: 151

دیوان ادیب کرمانی

فارسی، از حکیم قاسم بن زین العابدین ادیب کرمانی معروف به سیستانی (-1348 ق).

مؤلف «خارستان» بر روش «گلستان» و ناظم «نیستان» بر وزن «بوستان» و مؤلف تاریخ منظوم مختصر ایران به نام «تاریخ تلگرافی».

دیوان ادیب کرمانی

فارسی، از احمد بن حافظ عقیلی کرمانی (-1329 ق). وی دیوان عربی و مثنوی به نام «سالارنامه» نیز دارد.

دیوان ادیب کرمانی

فارسی و عربی، از افضل الملک غلام حسین بن مهدی خان زند متخلص به ادیب وقایع نگار روزگار مظفر الدین شاه، زنده تا حدود 1330 ق.

دیوان ادیب لکهنوی ---

ص: 152

دیوان الازری

کاظم بن محمد بن مراد ازری تمیمی بغدادی (-1211 ق). ط. بمبئی، 1320 ق.

دیوان الازری

محمد رضا بن محمد بن مراد ازری (-1240 ق).

مذکور در «تکمله امل الامل».

دیوان الازری

مسعود بن محمد یوسف ازری (1246 ق)، نیز مذکور در تکمله.

دیوان اسامه

مؤید الدوله مجد الدین اسامه بن مرشد کنانی کلبی شیرازی (-548 ق). خ. عارف حکمت مدینه.

دیوان استرآبادی (یا شعر او)

فارسی، از امیر امین الدوله استرآبادی که با کاتبی و خواجه علی مشاعره داشته است. (مرآت الخیال، 70).

دیوان استعداد (یا شعر او)

فارسی، از ابراهیم استعداد از اعراب مقیم شاه جهان آباد هند (صبح گلشن، 22).

دیوان استغنا (یا شعر او)

فارسی، از عبد الرسول استغناء هندی (کلمات الشعراء، 9).

دیوان اسحاق بروجردی

فارسی، از سید اسحاق شیخ الاسلام بروجردی (-1059 ق) (تذکره نصر آبادی، 117).

دیوان اسد بخاری ---

دیوان اسرار سبزواری

فارسی، از حکیم ملا هادی بن مهدی اسرار سبزواری (1289 ق). ط. تهران، 1356 ق.

دیوان اسراری---

ص: 154

ديوان الاسنانى

تقى الدين عبد الملك بن اغر بن عمران ثقفى اسنانى (-707 ق) مذكور در «الدرر الكامنه».

ديوان اسود---

ص: 155

دیوان اشراق اصفهانی

فارسی، عبد الرزاق بن سید محمد اشراق اصفهانی معاصر رضاقلی خان هدایت (مجمع الفصحاء، 62/2).

دیوان اشراق مراغی

فارسی و ترکی، از میر عبد الفتاح اشراق مراغی (-1275 ق) شیخ الاسلام مراغه. وی در فارسی اشراق و در ترکی فتاح تخلص داشت. خ. آستان قدس، ش 4902 (1312 ق به عنوان دیوان فتاح مراغی).

دیوان اشراقی (یا شعر او)

فارسی، از میر حسین اشراقی (تذکره الشعراء، 14).

دیوان اشرف (یا شعر او)

فارسی؟، از میرزا اشرف، ط. (با عقاید النساء).

دیوان اشرف تبریزی (یا شعر او)

فارسی، از علی اشرف تبریزی از دودمان جابر انصاری و معاصر هدایت (مجمع الفصحاء، ج 2). شاید با اشرف طسوجی یکی بوده باشد.

دیوان اشرف جرجانی (یا شعر او)

فارسی، از میر مخدوم بن محمد بن سید شریف جرجانی متخلص به اشرف (مجمع الخواس، 42).

دیوان اشرف طسوجی

فارسی و ترکی، از علی اشرف بن احمد بن عبد النبّی طسوجی که خود آن را در 1240 ق برای فرزند خویش احمد تدوین کرده. خ.

موجود.

دیوان اشرف سمرقندی ---

دیوان اشکی قمی

فارسی، از میر اشکی (-972ق)، خ. موزه بریتانیا.

دیوان اشهری نیشابوری

فارسی، از جمال الدین شاهپور بن محمد اشهری نیشابوری از دودمان عمر خیام و شاگرد ظهیر فاریابی (آتشکده، 134).

دیوان اصدق (یا شعر او)

فارسی؟، از محمد اصدق بن شاه اسماعیل صفوی (-984ق) (تذکره الشعراء، 15).

دیوان اصغر (یا شعر او)

فارسی، از اصغر بن غیاث الدین عزیز سبزواری نقیب مشهد خراسان (لطائف نامه، 137؛ صبح روشن، 52).

دیوان اصغر نهاوندی ---

ص: 157

ديوان اعجازى مازندراني (يا شعر او)

فارسي، از ملا اعجازى مازندراني معاصر سلجوقيان (تذكرة الشعراء، 15).

ديوان اعجم تركمان ---

ص: 158

دیوان افسر همدانی (یا شعر او)

فارسی، از باقر علی خان بن نقد علی خان قاجار همدانی از خویشاوندان شیخ علی خان وزیر شاه سلیمان صفوی که به حیدر آباد رفت و نزد آصفجاه تقرّب یافت (صبح گلشن، 29).

دیوان افسری دهلوی

فارسی، از کمال بن محمد افسر ادیب و عارف دهلوی ناظم مثنوی راح و ریحان (صبح گلشن، 30).

دیوان افسری گلپایگانی (یا شعر او)

فارسی، از افسری گلپایگانی (تذکره نصر آبادی، 381).

دیوان افسری هروی

فارسی، از افسری هروی (مجالس النفائس، 163).

دیوان افشار (یا شعر او)

فارسی، از محمود بن محمد صادق افشار (معاصر) مدیر مجله آینده (تاریخ یزد، 270).

دیوان افصح سبزواری ---

ص: 159

دیوان افقری

فارسی، از محمد کمال الدین افقری ناظم مثنوی روح و ریحان (روز روشن، 62).

دیوان افکار

فارسی، از ملا افکار سمرقندی (تذکره نصرآبادی، 441).

دیوان افلاکی تبریزی (یا شعر او)

فارسی؟، از افلاکی تبریزی (دانشمندان آذربایجان، 47؛ تذکره نصرآبادی، 314).

دیوان افندی (یا شعر او)

فارسی، از ملا نور الله اسدآبادی اصفهانی معروف به امیر افندی. وی نخست بدیهی تخلص می کرده (تذکره نصرآبادی، 524؛ روز روشن، 62).

دیوان اقبال کازرونی (یا شعر او)

فارسی، از سید محمد اقبال کازرونی، از نوادگان میرزا شهرت یزدی (تاریخ یزد، 273).

دیوان اقبال لاهوری

فارسی، از محمد اقبال بن نور محمد کشمیری (-1317 ش). وی به علاوه دیوان چند منظومه فارسی هم دارد که همه چاپ شده اند. دیوان اقبال مکرر در ایران و پاکستان چاپ شده است.

دیوان اقبالی (یا شعر او)

اقبالی ندیم سلطان محمد (بعض مثالب النواصب، 239).

دیوان اقدس شوشتری (یا شعر او)

فارسی؟، از رضی الدین بن نور الدین بن نعمت الله جزائری معروف به اقدس شوشتری (-1194 ق) که به هند رفت و نزد شجاع الدوله ناظم بنگاله و آصف جاه نظام الملک تقرب یافت.

(تذکره الشعراء، 17).

دیوان اقدس هندی (یا شعر او)

فارسی، از عبد الواسع بن محمد خان قدسی معروف به اقدس هندی، که به هند رفت و در خدمت دختر اورنگزیب درآمد. نیز گفته اند که وی هندی الاصل بوده است (تذکره نصرآبادی، 287).

دیوان اقدسی مشهدی (یا شعر او)

فارسی، از اقدسی مشهدی (-1004 ق). وی ساقی نامه ای نیز داشته که صاحب تذکره میخانه از آن یاد کرده است (مجمع الخواص، 222).

دیوان اکبر اصفهانی

فارسی، از محمد اکبر اصفهانی که به هند و ماوراء النهر سفر کرد و ندر محمد خان (-1056 ق) حاکم بخارا را مدح گفت. خ. مجلس.

دیوان اکبر اصفهانی

فارسی، از علی اکبر اصفهانی معمار مسجد جامع اصفهان (صبح گلشن، 32؛ تذکره الشعراء، 17).

دیوان اکبر دولت آبادی

فارسی، از میر محمد اکبر بن آقا میرزا، پدرش مستوفی شاه عباس اول صفوی بود و اکبر ناظم مثنویهای زاهدنامه و خسرو و شیرین است (تذکره نصر آبادی، 109).

دیوان اکبر قزوینی (یا شعر او)

فارسی، از محمد اکبر بن میرزا نصیر قزوینی (تذکره نصر آبادی، 84؛ صبح گلشن، 32).

دیوان اکبر قمی (یا شعر او)

فارسی، از اکبر قمی (روز روشن، 64).

دیوان اکبر گلپایگانی (یا شعر او)

فارسی، از اکبر گلپایگانی (روز روشن، 64).

دیوان اکرم بغدادی

ترکی؟، از اکرم بیک بن قایتمز بیک قره قوینلو، پسر عم علی پاشا حاکم بغداد (العراق بین الاحتلالین، 4/136).

دیوان اکرم قزوینی (یا شعر او)

فارسی، از عماد الدین اکرم قزوینی (روز روشن، 65).

دیوان اکسیر

فارسی، از محمد عظیم اکسیر اصفهانی (-1169 ق). خ. موجود (خط ناظم در 1150).

دیوان اکسیر اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از میرزا عوض بیگ اکسیر اصفهانی که در روزگار شاه جهان به هند رفت و در دیوان انشاء او ماند (روز روشن، 65).

دیوان اکسیر دهلوی (یا شعر او)

فارسی، از میر امام الدین دهلوی معلم اطفال (روز روشن، 65).

دیوان اکسیر قتمی (یا شعر او)

فارسی، از میر نور الدین محمد اکسیر قتمی (اوائل سده 12 ق) (روز روشن، 65؛ تذکره الشعراء، 17).

دیوان الله قلی ترک (یا شعر او)

فارسی؟، از الله قلی ترک بخارائی که در عهد شاه طهماسب اول صفوی به اصفهان آمد (تحفه سامی، 186).

دیوان البسه

فارسی، از محمود بن امیر احمد نظام قاری یزدی (سده 9 ق). شاعر این دیوان را در جواب یا به پیروی از دیوان بسحاق اطعمه سروده است.

ط. استانبول، 1303 ق.

دیوان الغ بیک میرزا (یا شعر او)

فارسی؟، از الغ بیک میرزا بن شاهرخ تیموری (-853 ق) مجالس النفاث، 24؛ روز روشن، 67).

دیوان الف ابدال بلخی

فارسی؟، از الف ابدال بلخی که نخست مطیعی تخلص می کرد. الف ابدال نخست در سلک شاعران سلطان یعقوب در تبریز بود و پس از درگذشت او به اصفهان رفت و نزد شاه مقرب شد (تحفه سامی، 111؛ روز روشن، 68).

دیوان الفت اصفهانی

فارسی، از محمد باقر الفت فرزند محمد تقی آقا نجفی اصفهانی (1301 ق-). خ. موجود.

دیوان الفت اصفهانی

فارسی، از محمد کاظم بن زین العابدین بیگ الفت نوری اصفهانی (-بین 1299 تا 1306 ق). خ.

دیوان الفت الله آبادی (یا شعر او)

فارسی، از محمد خفیف (ظاهرا محمد حنیف) الفت الله آبادی (-1130 ق) برادر محمد افضل ثابت (صبح گلشن، 33).

دیوان الفت خراسانی (یا شعر او)

فارسی، از میر عبد الله الفت خراسانی که به هند سفر کرد و در آنجا درگذشت (تذکره نصر آبادی، 397).

دیوان الفت شوشتری (یا شعر او)

فارسی؟، از داود الفت شوشتری (تذکره نصر آبادی، 413).

دیوان الفت شیرازی

فارسی، از الفت شیرازی معاصر ظل السلطان حاکم فارس، خ. ملک (ظاهرا با الفت اصفهانی یکی است).

دیوان الفت عظیم آبادی (یا شعر او)

فارسی، از لاله اوجاگر چند الفت عظیم آبادی از قوم کایتهه. وی شاگرد محمد علیم تحقیق سمرقندی بود و نخست غریب تخلص می کرد (ظاهرا نخست هندو بوده است چون هندوان را لاله گویند).

دیوان الفت کاشانی

فارسی، از محمد قلی الفت افشار کاشانی (-1240 ق). که در دیوان حسنعلی میرزا شجاع الدوله خدمت می کرد (مجمع الفصحاح، 72/2).

دیوان الفت لکنوی

فارسی، از رای بهادر بن راجه لالچی بهادر از قوم کایته از امیران واجد علیشاه. در دیوان او مرثی سید الشهداء (علیه السلام) درج است (صبح گلشن، 32).

دیوان الفتی ساوجی (یا شعر او)

فارسی، از الفتی ساوجی فرزند حسینی ساوجی که به هند سفر کرد و نزد عبد الله قطبشاه تقرب یافت. و رساله عروض و قافیه را به نام او نوشت و به اصفهان بازگشت و نصر آبادی او را ملاقات کرد (تذکره نصر آبادی، 326).

دیوان الفتی بدخشی (یا شعر او)

فارسی، از الفتی بدخشی (-1007 ق) معروف به وکیل فرعون که حاشیه هائی بر فصوص الحکم و فتوحات مکیه داشته است (روز روشن، 69).

دیوان الفتی کمره ای (یا شعر او)

فارسی، از الفتی برادر شیخ علینقی کمره ای (روز روشن، 69).

دیوان الفتی هندی

فارسی، از راجه پیاری لال عظیم آبادی متخلص به الفت از قوم کایته، ناظم مثنوی نیرنگ تقدیر (صبح گلشن، 33).

دیوان الفتی یزدی

فارسی، از الفتی یزدی معاصر وحشی بافقی. وی در روزگار همایون پادشاه به هند سفر کرد و در ریاضیات ماهر بود.

دیوان القا

فارسی، از محمد صادق شاهجهان آبادی متخلص به القا شاگرد عبد القادر بیدل (صبح گلشن، 34؛ کلمات الشعراء، 8).

دیوان القاص میرزا (یا شعر او)

فارسی؟، از القاص میرزا بن شاه اسماعیل صفوی (-940 ق) (آتشکده، 9؛ مجمع الفصحاء 10/1).

دیوان الهام اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از میرزا شریف الهام اصفهانی (سده 11 ق) (تذکره نصر آبادی، 342).

دیوان آلهی اردبیلی (یا شعر او)

فارسی؟، از کمال الدین حسین بن عبد الحق آلهی اردبیلی (950ق) شاگرد دوانی و غیاث الدین منصور دشتکی (دانشمندان آذربایجان، 47).

دیوان الهی اردبیلی ---

ص: 162

اول به هند رفت و در کشمیر درگذشت.خ.

آصفیه هند.

دیوان الهی گیلانی (یا شعر او)

فارسی، از خلیفه سدید الدین محمد الهی گیلانی که سدید نیز تخلص داشته است (تذکره الشعراء، 18).

دیوان امام الدین رافعی قزوینی

ابو القاسم عبد الکریم بن محمد بن عبد الکریم رافعی قزوینی (-623 ق) مؤلف «الفتح العزیز» و «المحرر» (مجالس النفاث 321).

دیوان امام بخاری (یا شعر او)

فارسی؟، از مامقلی خان حاکم بخارا (صبح گلشن، 35؛ آتشکده، 9).

دیوان امامقلی بختیاری ---

ص: 163

دیوان امانی میخچه (یا شعر او)

فارسی، از میرزا امانی معروف به میخچه که تاریخ فوت سلطان چغتای را در 953 ق به نظم آورده است (تذکره نصرآبادی، 470).

دیوان امانی همدانی (یا شعر او)

فارسی، از امانی گلگار همدانی (مجمع الخواص، 271).

دیوان امانی هندی

فارسی، از امان الله بن مهابت خان سپهسالار متخلص به امانی از امراء شاه جهان (تذکره نصرآبادی، 59؛ کلمات الشعراء، 4).

دیوان امانی هندی (یا شعر او)

فارسی، از شیخ امان الله دهلوی (روز روشن، 71).

دیوان امتی تربتی خراسانی

فارسی، از ابراهیم امتی از امراء سلطان حسین بایقرا که قاضی سلطان حاکم مشهد را در روزگار شاه عباس اول صفوی مدح گفت (تذکره نصرآبادی، 261).

دیوان امتیاز هندی (یا شعر او)

فارسی، از میر محسن امتیاز مدراسی (-1190 ق) (صبح گلشن، 38).

دیوان امداد بلگرامی (یا شعر او)

فارسی، از امداد علی بلگرامی (صبح گلشن، 38).

دیوان امداد لکهنوی (یا شعر او)

فارسی، از امداد الله خان بن کفایت الله خان رامپوری لکهنوی (روز روشن، 71).

دیوان امری شیرازی

فارسی، از قاسم امری شیرازی، که در علوم غریبه مهارت داشت. به زندقه متهم شد و شاه طهماسب در 932 ق چشمانش را میل کشید و در 999 ق به دست عوام کشته شد (ریاض العارفین، 284).

دیوان امری برسوی

ترکی، از امری برسوی، خ. مدرسه اسلامیة موصل (1022 ق).

دیوان ام نزار الملائکه

ام نزار بنت عبد الرزاق بن شیخ محمد حسن کتبه (1326 ق-) همسر صادق ملائکه، خ. دیده شده.

دیوان امنی تبریزی

فارسی؟، از میرزا محمد امنی تبریزی معاصر صادقی کتابدار (مجمع الخواص، 278).

دیوان ام هانی (یا شعر او)

فارسی، از ام هانی بنت عبد الرحیم خان بیگلر بیگی یزد (تاریخ یزد، 275).

دیوان امی شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از امی شیرازی که بی سواد بود و در روزگار شاه جهان به هند رفت و به میهن بازگشت (روز روشن، 71).

دیوان امید بلخی (یا شعر او)

فارسی، از میرزا امتیاز امید از اکابر بلخ (صبح گلشن، 38).

دیوان امید طوسی

فارسی، از حسن بن محمد حسینی طوسی نعمت اللّهی، خ. آستان قدس، ش 4888 (1304 ق).

دیوان امید کرمانشاهی

فارسی، از عباس امید کرمانشاهی زنده تا حدود 1275 ق (مجمع الفصحا، 68/2).

دیوان امید نهاوندی

فارسی، از ابو الحسن امید نهاوندی که فتحعلی شاه و محمد شاه قاجار را مدح گفت و مرید مجذوب علی شاه (-1239 ق) بود (مجمع الفصحاء، 71/2). خ مجلس و دانشگاه.

دیوان امید هروی (یا شعر او)

فارسی، از امید هروی (روز روشن، 71).

دیوان امید همدانی

فارسی، از محمد رضا امید قزلباش (-1159 ق). خ. ایشیاتک بنگال و دانشگاه پنجاب لاهور.

دیوان امید هندی (یا شعر او)

فارسی، از محمد جعفر بن محمد باقر بن دلدار علی نقوی متخلص به امید (-1293 ق). مذکور در تذکره سید علی نقی.

دیوان امید هندی

فارسی، از امید علی خان بن جهان خان ناظم شهر هوگلی (سده 13 ق) (روز روشن، 71).

دیوان امیدی ترک

ترکی، از امیدی ترک مولف «زیده الاشعار» در 1023 ق. خ. کتابخانه عثمان ثالث استانبول.

«کشف الظنون» وفاتش را در 942 ق ذکر کرده.

دیوان امیدی نهرانی

فارسی، از خواجه ارجاسب مسعود بن خواجه علی (925 ق) شاگرد دوانی. خ. مجلس (959 ق).

دیوان امیر بدخشانی (یا شعر او)

فارسی، از امیر بدخشانی (مجالس النفاثس، 193). در «لطائف نامه» امیری آمده است.

دیوان امیر بیگ اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از امیر بیگ اصفهانی شاگرد حکیم شفائی. وی قصاب بود و 70 سال عمر کرد (آتشکده، 169).

دیوان امیر بیگ افشار ---

دیوان امیر شمس حروفی (یا شعر او)

فارسی؟، از امیر شمس حروفی، از او در «جاودان نامه» نقل شده است.

دیوان امیر شیخ نظام الدین-دیوان سهیلی

دیوان امیر کرمانی

فارسی، در طبقه چهارم «تذکره دولتشاه» یاد و غزلی از او نقل شده است.

دیوان امیر مازندرانی

فارسی، از امیر پازواری مازندرانی معروف به شیخ العجم که به لهجه طبری شعر می سروده است. ط. پترزبورگ، 1283 ق؛ تهران، 1334 ش.

دیوان امیر معزی-دیوان معزی

دیوان امیر مغيث

فارسی، از امیر مغيث. مذکور در «گنجینه گرانمایه».

دیوان امیر المؤمنین (علیه السلام)

جامع: ابو السعادات هبه الله بن علی بن محمد معروف به ابن شجری (-543 ق) مؤلف «الامالی فی علوم الادب» که سؤمین مأخذ از مأخذ «انوار العقول» است.

دیوان امیر المؤمنین (علیه السلام)

جامع: قاسم علی بن محمد تقی خوانساری. خ.

دیده شده.

دیوان امیر المؤمنین (علیه السلام): علی الروایات

(الصحيحه)

جامع: سید محسن امین در 1360 ق، ط. دمشق، 1366 ق.

دیوان امیر المؤمنین (علیه السلام)

جامع ناشناخته، برگرفته از کتاب محمد بن اسحاق (-151 ق) و مأخذ دیگر. این دومین دیوانی است که از مأخذ مؤلف «انوار العقول» بوده

است.

دیوان امیر المؤمنین (علیه السلام)

جامع: ناشناخته. ط. تهران، 1284، 1251، 1312، 1311 ق و مکرر؛ قاهره، 1276 ق و مکرر؛ لیدن، 1745 م (با شرح لاتین). نسخ متعددی هم در آستان قدس موجود است.

دیوان امیر المؤمنین (علیه السلام) ---

ص: 166

40). ظاهراً این شخص همان ساکت تبریزی است که یاد خواهد شد.

دیوان امینا اوشی (یا شعر او)

فارسی، از امینا اوشی (صبح گلشن، 41).

دیوان امینا اصفهانی ---

ص: 167

دیوان انجمن شیرازی

فارسی، از اسحاق انجمن شیرازی، خ. مجلس.

دیوان انجوی---

ص: 169

ديوان الانواء

مير على ابو طيخ نجفى (-1316 ق)، ط.نجف، 1362 ق.

ديوان انوار---

ص:170

دیوان اوحد سبزواری

فارسی، از اوحد الدین اوحد سبزواری (868 ق). دولت‌شاه او را در طبقه هفتم آورده است (مجالس المؤمنین، 504).

دیوان اوحد کرمانی ---

ص: 171

(تذکره الشعراء، 23؛ صبح گلشن، 48).

دیوان ایزدی یزدی (یا شعر او)

فارسی، از ایزدی عارف یزدی که در روزگار اکبر به هند رفت و در آنجا درگذشت (ریاض العارفین، 64). ظاهراً هموست که در صبح گلشن به نام ایزدی شیرازی آمده است.

دیوان ایزدی-دیوان محمد ایزدی.

دیوان ایما اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از اسماعیل علاقه بند اصفهانی متخلص به ایما (-1132 ق). وی با شفیعا و نجات مطارحاتی داشته است (تذکره الشعراء، 23؛ روز روشن، 85).

دیوان ایما مشهدی (یا شعر او)

فارسی، از محمد هادی ایما مشهدی که از مشهد به اصفهان رفت و در هنگام فتنه افغان در آنجا درگذشت (تذکره الشعراء، 23).

دیوان ایمان تبریزی (یا شعر او)

فارسی؟، از ملا مؤمن ایمان تبریزی که پدرانش از نقباء و اشراف تبریز بوده اند (تذکره نصرآبادی، 194).

دیوان ایمان فرخ آبادی (یا شعر او)

فارسی، از رحیم علی خان بن بهره مند خان بن پردل خان (-1226 ق) مؤلف «منتخب اللطائف» (صبح گلشن، 48).

دیوان ایمان همدانی (یا شعر او)

فارسی، از سید شاهرخ میر خان ایمان همدانی که مدتی در خدمت نجفقلی خان بن قزاق خان بود (تذکره نصرآبادی، 123).

دیوان ایمن دهلوی قمی (یا شعر او)

فارسی، از احمد قلی خان ایمن دهلوی قمی که با نادر شاه به هند رفت و در جنگهای هند کشته شد و فرزندش در آنجا ماند (روز روشن، 85).

دیوان ایمن کرمانی

فارسی، از عبد الغنی ایمن کرمانی (زنده تا 1299 ق).

دیوان ایمنی ---

دیوان باطنی (یا شعر او)

فارسی، از باطنی شاعر روزگار سلطان ابو سعید (مجالس النفائس، 306).

دیوان باقر اصفهانی

فارسی، از باقر بن ملا عنایت برلشتی که در فن معما مهارت داشته (تذکره نصر آبادی، 535).

دیوان باقر بیرجندی

فارسی، از محمد باقر بن حسن بیرجندی مؤلف «بغیه الطالب». مذکور در فهرست تألیفات او.

دیوان باقر تبریزی (یا شعر او)

فارسی، از باقر تبریزی معروف به ایبک از تبریزیان عباس آباد اصفهان (تذکره نصر آبادی، 199).

دیوان باقر تبریزی (یا شعر او)

فارسی، از باقر تبریزی نواده قاضی زین العابدین مدرس مدرسه قطیبه که تقسیم غلات تبریزیان اصفهان به دست او بود و ظاهراً با عنوان قبل یکی است (تذکره نصر آبادی، 175 و 532).

دیوان باقر جاییسی

فارسی و عربی، از کلب باقر جاییسی حائری (-1329 ق). خ. دیده شده.

دیوان باقر جهرمی (یا شعر او)

فارسی، از محمد باقر بیگ بن محمد قاسم بیگ وزیر جهرمی (تذکره نصر آبادی، 86). ظاهراً از همین شخص در تاریخ یزد به عنوان محمد باقر یزدی حاکم یزد یاد شده است.

دیوان باقر خوانساری ---

دیوان باقر کاشی خرده‌هی

فارسی، از باقر خرده‌هی (یا خرده ای) کاشانی (-1038 ق). خ. آستان قدس، ش 6555 (سده 11).

دیوان باقر کاشی (یا شعر او)

فارسی، از میر محمد باقر کاشی عبد الوهابی (تذکره نصرآبادی، 115).

دیوان باقر کاشی (یا شعر او)

فارسی، از شاه باقر پشت مشهدی کاشانی (تذکره نصرآبادی، 138).

دیوان باقر الکاظمی

سید باقر بن سید حیدر حسینی کاظمی (-1290 ق). جامع: فرزندش سید محمد حسن.

دیوان باقر کجوری

فارسی و عربی، از ملا باقر واعظ کجوری مؤلف «جنه النعیم» و «الخصائص الفاطمیه» که در کتاب اخیر از دیوان خویش یاد کرده است.

دیوان باقر محلاتی شفائی

فارسی، از محمد باقر محلاتی حلاج که به سبب معاشرت با حکیم شفائی اصفهانی به شفائی معروف شد (تذکره نصرآبادی، 422).

دیوان باقر مشهدی (یا شعر او)

فارسی، از میرزا باقر مشهدی، خواهرزاده خواجه حسین ثنائی مشهدی و معاصر صادقی کتابدار (مجمع الخواص، 261)، ظاهراً هموست که در تذکره «روز روشن» به نام باقر بن میرزا عرب آمده است.

دیوان باقر وزیر نطنزی

فارسی، از باقر بن میر ابو علی (-1000 ق) از سادات جزء برخوار اصفهان (تذکره نصرآبادی، 69).

دیوان باقر وزیر بصری خاری (یا شعر او)

فارسی؟، از باقر وزیر بصری خاری از مردمان جزیره خار (ظاهراً: خارک) که پدرانش از بصره بوده اند و در اواسط سده 10 ق درگذشت. مذکور در «صبح گلشن» و ظاهراً با عنوان پیشتر یکی است.

دیوان باقر ورنو سفادرانی (یا شعر او)

فارسی، از باقر ورنو سفادرانی معلم اطفال که مردی زاهد و عابد و در معماً ماهر بود (تذکره نصرآبادی، 417).

دیوان باقر هروی (یا شعر او)

فارسی، از باقر هروی، شاگرد ملا شهاب هروی (تذکره نصرآبادی، 520).

دیوان باقر الهندی

سید باقر بن هاشم بن شجاعت علی هندی (-1329 ق). جامع و مدون: حسن بن علی در 1330 ق، خ. موجود.

دیوان باقر یزدی (یا شعر او)

فارسی، از باقر زرگر یزدی (تذکره نصرآبادی، 424؛ روز روشن، 87).

دیوان باقر یزدی ---

ص: 175

دیوان باقی چلبی

ترکی، از باقی چلبی معاصر صادقی کتابدار (مجمع الخواص، 116). ظاهراً 2 نسخه از این دیوان در موصل موجود است. (فهرس، 48 و 133).

دیوان باقی دماوندی (یا شعر او)

فارسی، از باقی دماوندی، مذکور در «صبح گلشن».

دیوان باقی کاشی

فارسی، از باقی کاشی؛ لطفعلی آذر نسخه آن را دیده بوده است (آتشکده، 241).

دیوان باقی ماوراء النهری

فارسی؟، از باقی ماوراء النهری (صبح گلشن، 55).

دیوان باقی نعمت اللّهی

فارسی، از میر عبد الباقی (920-ق)، از نوادگان شاه نعمت اللّهی ولی و صدر دولت شاه اسماعیل صفوی که در جنگ با عثمانی کشته شد (تحفه سامی، 21؛ آتشکده، 119).

دیوان باقی نهاوندی (یا شعر او)

فارسی، از باقی نهاوندی ملازم خان خانان در هند و زنده تا 1033 ق. وی آثار رحیمی را در سرگذشت خان خانان و اجدادش تألیف کرد (صبح گلشن، 55).

دیوان باقی هروی (یا شعر او)

فارسی، از باقی هروی (صبح گلشن، 55).

دیوان باقی ---

ديوان بحر العلوم

سيد مهدي بن مرتضى بحر العلوم طباطبائي (-1212 ق)، ناظم «الدرّ المنظومه في الفقه» وقصيده «حساب عقود الانامل».

ديوان بحر العلوم---

ص: 177

دیوان بدر هروی (یا شعر او)

فارسی، از بدر الدین بن نور الدین هروی معاصر عوفی (لباب الالباب، 250/1).

دیوان بدری (یا شعر او)

فارسی، عبد الجلیل قزوینی او را در شمار شاعران شیعه آورده و گویا یکی از شاعرانی بوده که در بالا یادشان گذشت (کتاب النقص، 239).

دیوان بدیع

فارسی، از محمد حسن بن ملا رضا خان بدیع نصره الوزراه. ط. بمبئی، 1332 ق.

دیوان بدیعا تبریزی

فارسی، از بدیع الزمان بن علی رضا عباسی شاعر و خوشنویس معروف به بدیعا (زنده تا 1035 ق).

دیوان بدیعا خشکه ای (یا شعر او)

فارسی، از بدیعا خشکه ای یزدی مقیم اصفهان (تذکره نصرآبادی، 353).

دیوان بدیع اردستانی (یا شعر او)

فارسی، از بدیع بن قاضی شمس الدین اردستانی مقیم اصفهان و معاصر شاه عباس اول صفوی (تذکره الشعراء، 26).

دیوان بدیع الاسطرابی

ابو القاسم هبه الله بن حسین بدیع اسطرابی مؤلف «درّه التاج فی شعر ابن الحجاج» (معجم الادباء، 273/19).

دیوان بدیع انجدانی (یا شعر او)

فارسی، از بدیع الدین اتابک کاتب انجدانی، معاصر رشید وطواط و سلطان سنجر (روز روشن، 91؛ تذکره الشعراء، 26).

دیوان بدیع الزمان اکبرآبادی (یا شعر او)

فارسی، از بدیع الزمان اکبرآبادی، مذکور در «ریاض الشعراء» و الّه داغستانی.

دیوان بدیع الزمان سبزواری (یا شعر او)

فارسی، از بدیع الزمان سبزواری، معاصر شاه سلیمان صفوی (آتشکده، 78).

دیوان بدیع الزمان صفوی - دیوان بدیعی صفوی

دیوان بدیع الزمان میرزا (یا شعر او)

فارسی، از بدیع الزمان میرزا بن سلطان حسین بایقرا (-921ق) (مجالس النفاث، 127 و 315).

دیوان بدیع الزمان نصرآبادی (یا شعر او)

فارسی، از بدیع الزمان بن محمد ظاهر نصرآبادی (-1121ق) (فرزند صاحب تذکره نصرآبادی و ملک الشعراء شاه سلطان حسین صفوی. وی قصیده ای در تاریخ بنای چهل ستون سروده که مصراع اول هربیت تاریخ آغاز بناء و مصراع دوم تاریخ ختم آن است) (تذکره نصرآبادی، 455).

دیوان بدیع الزمان نطنزی (یا شعر او)

فارسی و عربی، از بدیع الزمان ابو عبد الله حسین بن ابراهیم نطنزی (-497ق) مؤلف «دستور اللغه». بسیاری از اشعار فارسی و عربی او در «دستور اللغه» نقل شده است.

دیوان بدیع الزمان همدانی

ابو الفضل احمد بن حسین بن یحیی بدیع الزمان همدانی (-398ق). ط. مصر، 1321 ق.

دیوان بدیع سبزواری ---

ص: 178

دیوان بدیع شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از سید فتح الله شیرازی (-1298 ق) (آثار عجم، 554).

دیوان بدیعی (یا شعر او)

فارسی، از بدیعی که در کتاب مثالب النواصب (ص 239) در شمار شاعران شیعه یاد شده است.

دیوان بدیعی اندجانی (یا شعر او)

فارسی، از ملا یوسف بدیعی اندجانی سمرقندی (-897 ق) که چون شاگرد صفائی بود به یوسف صفائی معروف گشت (مجالس النفائس، 48 و 222).

دیوان بدیعی تبریزی (یا شعر او)

فارسی و ترکی، از بدیعی تبریزی معاصر صادقی کتابدار (مجمع الخواص، 260).

دیوان بدیعی سمرقندی

در روز روشن (ص 92) یاد او آمده و گویا با بدیعی اندجانی یکی است.

دیوان بدیعی صفوی (یا شعر او)

فارسی، از بدیع الزمان میرزا بن بهرام میرزا صفوی حاکم سیستان. مذکور در «عالم آرای عباسی».

دیوان بدیعی اصفهانی - دیوان افندی

دیوان بدیعی سجاوندی (یا شعر او)

فارسی، از مجد الدین احمد معاصر سلطان سنجر سلجوقی (ریاض العارفین، 291).

دیوان بدیعی سیستانی (یا شعر او)

فارسی، از میر عرب بدیعی سیستانی (روز روشن، 92).

دیوان بدیعی همدانی (یا شعر او)

فارسی، از بدیعی همدانی که سام میرزا بدیعه سرائی او را ستوده است. (تحفه سامی، 145).

دیوان برخوردار بیگ ---

تذکره دولتشاه، 6؛ آتشکده، 319).

دیوان برهان

فارسی، از خسرو برهان، و چنانکه در برخی از فهرستها یاد شده، به طبع رسیده است.

دیوان برهان ابرقوهی (یا شعر او)

فارسی، از برهان ابرقوهی که از سادات ابرقوه شاگرد قاضی اسد کاشی بوده (آتشکده، 262).

دیوان برهان تبریزی (یا شعر او)

فارسی، از محمد حسین بن خلف برهان تبریزی (سده 11 ق) مؤلف «برهان قاطع».

دیوان برهان جامی (یا شعر او)

فارسی، از خواجه یوسف برهان، از نوادگان شیخ احمد جام. امیر علی شیرنوائی در موسیقی شاگرد او بود (مجالس النفاثس، 42 و 215).

دیوان برهان رازی (یا شعر او)

فارسی، از برهان الدین عطاء الله رازی هروی (سده 9 ق) مؤلف «جواهر الاسماء» در معما (مجالس النفاثس، 91 و 265).

دیوان برهان سبزواری

فارسی و عربی، از سید عبد الله بن حسن برهان سبزواری (1300 ق-).

دیوان برهان کرمانی (یا شعر او)

فارسی، از شاه خلیل الله بن نعمت الله ولی - برهان کرمانی (847 ق-) (ریاض العارفین، 69).

دیوان برهان مازندرانی (یا شعر او)

فارسی، از محمد صالح برهان مازندرانی (-1151 ق) که در عصر محمد شاه به هند رفت (صبح گلشن، 61).

دیوان برهان مشهدی

فارسی، از سید برهان الدین مشهدی (-919 ق) از علماء هرات (روز روشن، 94).

دیوان برهمن گرجی (یا شعر او)

فارسی؟، از شیر مردان بیگ برهمن گرجی از غلامان شاه سلیمان (تذکره نصرآبادی، 47).

دیوان برهمن لاهوری (یا شعر او)

فارسی، از جگت رای برهمن لاهوری که به یزد آمد و نزد نصرآبادی دانش آموخت (روز روشن، 95).

دیوان برین دهلوی (یا شعر او)

فارسی، از ملا وجیه الدین برین شاگرد فاخر مکین (روز روشن، 95).

دیوان بزمی اردبیلی (یا شعر او)

فارسی؟، از بزمی اردبیلی که در عصر جهانگیر به هند رفت و بازگشت (روز روشن، 96).

دیوان بزمی استرآبادی (یا شعر او)

فارسی، از غیاث الدین محمد بزمی استرآبادی (سده 11 ق). برخی وفات یا قتل او را 950 ق و برخی سده 12 ق نوشته اند (مجمع الخواص، 229؛ آتشکده، 151 و تذکره الشعراء، 26).

دیوان بزمی خراسانی (یا شعر او)

فارسی، از ملا شاه حسین بزمی خراسانی (مجالس النفاثس، 162).

دیوان بزمی دهلوی

فارسی، از بزمی فرزند منورخان معاصر جهانگیر و ناظم مثنوی «رت پدم». مذکور در «صبح گلشن».

دیوان بزمی قزوینی (یا شعر او)

فارسی، از بزمی کفشدوز قزوینی (تحفه سامی، 149).

دیوان بزمی همدانی

فارسی، از میر عقیل (یا عبد الشکور) بن میرابی تراب علوی همدانی متخلص به بزمی، طیب سپاه شاه عباس اول (صبح گلشن، 62).

دیوان البزی

حسین بن محمد بن سعد بزی عاملی (-ح 1342 ق).خ. موجود.

دیوان بساطی سمرقندی

فارسی، از بساطی سمرقندی (-815 ق) که حصیر باف بوده و نخست حصیری تخلّص داشته و شاگرد عصمت بخارانی بوده است.خ.

مجلس و دانشگاه تهران؛ آصفیه.

دیوان بساطی شوشتری (یا شعر او)

فارسی، از بساطی شوشتری (-955 ق) که به ماوراء النهر سفر کرد و از مقربان عبید الله خان ازبک گشت (روز روشن، 96).

دیوان بستی ---

ص: 181

دیوان بشیر لکهنوی (یا شعر او)

فارسی، از محمد بشیر بن نظام الدین فقیر بن خواجه حسین مودودی چشتی (صبح گلشن، 65).

دیوان بصیر اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از محمد ابراهیم بصیر اصفهانی، مذکور در «مدایح معتمدیه».

دیوان البصیر الحلّی

محمد مهدی بصیر حلّی (معاصر). مذکور در «الادب العصری».

دیوان بصیر سمرقندی (یا شعر او)

فارسی، از شیخ نور الدین بصیر سمرقندی، ادیب دوره تیموری (روز روشن، 99).

دیوان بصیر سیستانی (یا شعر او)

فارسی، از قاضی بصیر برادر قاضی لاغر سیستانی (روز روشن، 66).

دیوان بصیری عجمی (یا شعر او)

فارسی، از بصیر عجمی (مجالس النفاّس، 381).

دیوان بصیری بغدادی

ترکی، از بصیری افندی، خ. موصل.

دیوان بقای اصفهانی

فارسی، از اشرف الکتاب سید محمد بقا خوشنویس اصفهانی (المآثر و الاثار، 202).

دیوان بقای بخاری ---

برگزید. تالیفات متعددی به فارسی دارد که چاپ شده.

دیوان البلاغی النجفی

شیخ حسین بن طالب نجفی (سده 13 و اوائل 14 ق).

دیوان بلبل کوچک (یا شعر او)

فارسی، از سید محمد حسین اسماعیل بلبل خراسانی، زنده در 1295 ق. مذکور «در صیح گلشن».

دیوان بلبل یزدی (یا شعر او)

فارسی، از بلبل یزدی، (روز روشن، 101).

دیوان بلخی ---

ص: 183

دیوان البویهی الاحسائی (او شعره)

شیخ ناصر بن ابراهیم بن صباغ احسائی (-853ق) منتسب به آل بویه. مذکور در ریاض العلماء.

دیوان بها (یا شعر او)

فارسی، از مولانا بها که شاه محمد قزوینی شعر او را ستوده است (مجالس النفائس، 393).

دیوان بهاء الدین بغدادی (یا شعر او)

فارسی و عربی، از محمد بن مؤید خوارزمی معروف به بهاء الدین بغدادی (-545ق) معاصر تکش خوارزمشاه (هفت اقلیم، 117).

دیوان بهاء الدین ذکرًا ملتانی ---

ص: 184

دیوان بهجت اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از محمد باقر بهجت اصفهانی. مذکور در «مدایح معتمدیّه».

دیوان بهجت دهلوی (یا شعر او)

فارسی، از شاه بهجت دهلوی (روز روشن، 108).

دیوان بهجت شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از جعفر بن کاظم بهجت شیرازی (-1296 ق). پدرش شرفا تخلص داشت و فرصت مؤلف «آثار عجم» فرزند او بود (آثار عجم، 105 و 320).

دیوان بهجت شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از عبد الحمید بن عبد الغفار بهجت شیرازی معاصر هدایت (ریاض العارفین، 435).

دیوان بهرام بخارائی (یا شعر او)

فارسی، از حاج بهرام ملک الشعراء بخارائی (-1099 ق). وی در بخارا مدرس بوده و با صائب مکاتبه داشته است (آتشکده، 319؛ تذکره نصرآبادی، 435).

دیوان بهرام بیگ دهلوی (یا شعر او)

فارسی، از بهرام بیگ دهلوی (روز روشن، 108).

دیوان بهرام شاه

فارسی، از بهرام شاه بن فرخ شاه. نسخه خطی مورخ 900 به همین نام در المدرسه الاسلامیه موصل موجود است (فهرست، 41).

دیوان بهرام صفوی (یا شعر او)

فارسی، از بهرام میرزا بن شاه اسماعیل صفوی (-956 ق) (آتشکده، 10).

دیوان بهرام هندی

فارسی، از درویش بهرام سقاء صوفی (طبقات اکبری، 509/2).

دیوان بهرامی اردبیلی (یا شعر او)

فارسی، از ملا ظهیر الدین بهرامی اردبیلی (روز روشن، 108).

دیوان بهرامی سرخسی (یا شعر او)

فارسی، از ابو الحسن بهرامی سرخسی (-500 ق) مؤلف «رساله خجسته» در عروض (مجمع الفصحاء، 173/1).

دیوان بهشتی حصاری (یا شعر او)

فارسی، از بهشتی حصاری معاصر امیر علی شیر (مجالس النفاثس، 80 و 251).

دیوان بهشتی گیلانی (یا شعر او)

فارسی، از بهشتی گیلانی، زنده در 1021 ق (تذکره نصر آبادی، 481).

دیوان بهشتی هروی

فارسی، از عبد الله بهشتی هروی (سده 11 ق) شاگرد فصیحی هروی و ناظم «نور المشرقین» در جواب «تحفه العراقین» خاقانی که نسخه آن در کتابخانه ملک موجود است.

دیوان بهشتی هروی (یا شعر او)

فارسی، از بهشتی بن ملا عبد الوهاب و معاصر امیر علی شیر (مجالس النفاثس، 86 و 261).

دیوان بهلول

فارسی، از محمد تقی بن نظام الدین بهلول گنابادی (ح 1320 ق-).

دیوان بیاضی ---

ص: 185

دیوان بیاضی دشت بیاضی

فارسی، از عبد السلام بیاضی دشت بیاضی (روز روشن، 109).

دیوان بیان اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از مهدی بیان اصفهانی خواهرزاده ابو طالب کلیم (صبح گلشن، 70).

دیوان بیان هندی (یا شعر او)

فارسی، از خواجه احسن الله بیان هندی (صبح گلشن، 70).

دیوان بیانی

فارسی، از بیانی که در شمار شاعران شیعه آمده است (النقض، 239).

دیوان بیانی استرآبادی (یا شعر او)

فارسی، از مولانا بیانی رمال استرآبادی (تحفه سامی، 157).

دیوان بیانی تبریزی (یا شعر او)

فارسی، از بهرام بیگ بن نقدی بیگ بیانی تبریزی (تذکره نصرآبادی، 390).

دیوان بیانی تبریزی (یا شعر او)

فارسی، از بیانی تبریزی معاصر صادقی کتابدار (مجمع الخواص، 271).

دیوان بیانی جوینی (یا شعر او)

فارسی، از بیانی جوینی خراسانی (تحفه سامی، 172).

دیوان بیانی کرمانی

فارسی، از خواجه شهاب الدین عبد الله بن محمد مروارید کرمانی متخلص به بیانی (-932 ق) مؤلف «تاریخ شاهی» و «منشآت بیانی» و از امراء روزگار سلطان حسین بایقرا.خ. استانبول، طوقیو سرای (919 ق).

دیوان بیانی قلندر هروی (یا شعر او)

فارسی، نوشته اند که برای بابر میرزا صدارت می کرده (صبح گلشن، 71) و شاید مراد از بیانی کرمانی یا بیانی جوینی بوده باشد.

دیوان بیانی یزدی (یا شعر او)

فارسی، از خسرو شاه بیانی یزدی، معاصر سام میرزا (تحفه سامی، 75).

دیوان بیتاب بلگرامی (یا شعر او)

فارسی، از محمد حیات بیتاب بلگرامی مداح غازی الدین حیدر پادشاه آورده که وی نخست تخلص امید را برایش برگزیده بود (روز روشن، 111).

دیوان بیتاب تهنیسری (یا شعر او)

فارسی، از محمد جعفر بیتاب تهنیسری (روز روشن، 110).

دیوان بیجان جاییسی (یا شعر او)

فارسی، از میرزا حیدر بیجان جاییسی (سده 13 ق) شاگرد شیخ علی حزین.

دیوان بیجه کرمانی (یا شعر او)

فارسی، از بیجه منجمه کرمانی معاصر جامی (مجالس النفاثس، 350). بیجه خواهر علاء الدین کرمانی است.

دیوان بیخبر کشمیری (یا شعر او)

فارسی، از غوث خان بیخبر کشمیری (روز روشن، 112).

دیوان بیخود گنابادی (یا شعر او)

فارسی، از بیخود گنابادی شاهنامه خان معاصر شاه عباس صفوی که خدمت وی را نپذیرفت (آتشکده، 71).

دیوان بیخود دهلوی (یا شعر او)

فارسی، از بیخود دهلوی کشمیری (-1201 ق) (روز روشن، 112).

دیوان بیخود لاهوری

فارسی، از جامی نامدار خانی متخلص به بیخود (-1084 ق) استاد محمد افضل سرخوش (کلمات الشعراء، 11-13). ط. هند (به عنوان

دیوان بیخودی سمرقندی (یا شعر او)

فارسی، در «مجالس النفائس» (ص 162) بیخودی سمرقندی و در «صبح گلشن» (ص 72) بیخودی بلخی آمده است.

دیوان بیخودی سمنانی (یا شعر او)

فارسی، از بیخودی سمنانی معاصر شاه عباس اول صفوی (صبح گلشن، 72).

دیوان بیخودی شیرازی

فارسی، از بیخودی شیرازی، شاهنامه خوان شاه عباس اول (صبح گلشن، 72). ظاهراً با بیخودی گنابادی یکی است.

دیوان بیخودی قزوینی (یا شعر او)

فارسی، از بیخودی قزوینی روملو (آتشکده، 11).

دیوان بیدل دهلوی

فارسی، از مولانا ابو المعانی عبد القادر بیدل دهلوی (-1130 ق). ط. هند؛ مکرر؛ کابل؛ خ.

آستان قدس، ش 4613 (1239 ق).

دیوان بیدل رودباری (یا شعر او)

فارسی، از قربان بن رمضان بیدل رودباری، مؤلف «مقتل بیدل».

دیوان بیدل ساوجی (یا شعر او)

فارسی، از بیدل ساوجی که در هرات خیاطی داشته (صبح گلشن، 72).

دیوان بیدل شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از میرزا رحیم بن محمد بیدل شیرازی اصفهانی طبیب دربار فتحعلی شاه قاجار (مجمع الفصحاء 182/2).

دیوان بیدل مازندرانی

فارسی، از محمد بن علی محمد بیدل مازندرانی.

دیوان بیدل نیشابوری

فارسی، از محمد امین بیگ بیدل نیشابوری (مجمع الفصحاء، 82/2).

دیوان بیدلی (یا شعر او)

فارسی، از بیدلی، همسر شیخ زاده انصاری (مجالس النفاثس، 102 و 277).

دیوان بیدلی لنگ (یا شعر او)

فارسی، از بیدلی لنگ که از خیابان هرات و مردی میخواره بوده (مجالس النفاثس، 157).

دیوان بیدلی همدانی (یا شعر او)

فارسی، از بیدلی کاتب همدانی معاصر صادقی کتابدار (مجمع الخواص، 274).

دیوان بیزی ---

ص: 187

دیوان بیکسی شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از بیکسی شیرازی، معاصر صادقی کتابدار (مجمع الخواص، 307).

دیوان بیگانه نیشابوری

فارسی، از میرزا ابو الحسن بن محمد تقی بیگانه نیشابوری، معاصر شاه عباس صفوی. خ.

نخجوانی تبریز.

دیوان بیگم ---

ص: 188

دیوان پروانه اصفهانی

فارسی، از محمد حسین پروانه اصفهانی لنجانی.

مذکور در «مدایح معتمدیه».

دیوان پروانه تفرشی (یا شعر او)

فارسی، از محمد صادق بن قائم مقام، پروانه فراهانی (المآثر و الاثار، 217).

دیوان پروین اعتصامی

فارسی، از پروین بنت یوسف اعتصام الملک اعتصامی (-1360 ق). ط. تهران 13142 ش و مکرر.

دیوان پروین شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از خلیل پروین شیرازی، زنده در 1313 ق (آثار عجم، 539).

دیوان پروین طهرانی

فارسی، از ابو القاسم پروین تاجر تهرانی (-پس از 1300 ق). خ. موجود.

دیوان پروین همدانی ---

ص: 189

دیوان پوریای ولی

فارسی، از پهلوان محمود قتالی خوارزمی معروف به پوریای ولی (-722 ق) ناظم مثنوی «کنز الحقایق» (صبح گلشن، 382).

دیوان پوست فروش همدانی (یا شعر او)

فارسی، از محمد حسین بن محمد همدانی پوست فروش که در 1289 ق سید حسن اعرجی را مرثیه گفت. مذکور در «نفحة بغداد».

دیوان پهلوان حسین ---

ص: 190

دیوان پیروی ساوجی

فارسی، از پیروی ساوجی (صبح گلشن، 77).

دیوان پیرهری ---

ص: 191

دیوان تاثیر تبریزی

فارسی، از میرزا محسن تاثیر تبریزی (-1128 ق) مستوفی دربار صفوی (تذکره نصرآبادی، 119؛ آتشکده، 170). در تاریخ یزد از محمد حسن تاثیر یاد شده که ظاهراً تصحیف همین محسن تاثیر است.

دیوان تاج الدین آبی (یا شعر او)

فارسی، از تاج الدین آبی سرخسی وزیر ادیب خراسانی که اولجایتورا به تشیع مایل ساخت (لباب الالباب، 145).

دیوان تاج الدین احمد---

ص: 192

دیوان تجلی اصفهانی

فارسی، از محمد محسن تجلی اصفهانی، معاصر محمد طاهر مؤلف تذکره نصرآبادی (ص 262).

دیوان تجلی بخاری (یا شعر او)

فارسی، از تجلی بخاری که در بلخ درگذشت (آتشکده، 327).

دیوان تجلی دزفولی (یا شعر او)

فارسی، از شیخ عبدالحسین تجلی (-1338 ق).

مذکور در تذکره مرتضی مدرس چهاردهی.

دیوان تجلی سبزواری

فارسی، از رجبعلی تجلی سبزواری، که «تجددنامه» منظوم از چاپ شده است.

دیوان تجلی سمنانی (یا شعر او)

فارسی، از تجلی سمنانی (روز روشن، 124).

دیوان تجلی شیرازی

فارسی، از علی رضا بن حسین اردکانی شیرازی (-1085 یا 1088 ق). خ. ملک و مجلس.

دیوان تجلی لاهیجی (یا شعر او)

فارسی، از تجلی لاهیجی که در هند بود و نخست خاوری تخلص داشت (تذکره نصرآبادی، 304).

دیوان تجمل لکهنوی (یا شعر او)

فارسی، از عظیم الدین حسین لکهنوی (-1220 ق) که در مدراس از جانب انگلیسیها مفتی بود و طبابت هم می کرد (صبح گلشن، 81).

دیوان تحسین پانی پتی (یا شعر او)

فارسی، از حافظ قاضی عبد الرحمن (-1294 ق) شاگرد غالب دهلوی (صبح گلشن، 82).

دیوان تحسین دهلوی (یا شعر او)

فارسی، از شیخ غلام علی تحسین دهلوی، شاعر دربار عالمگیر (روز روشن، 124).

دیوان تحسین رضوی (یا شعر او)

فارسی، از میر عطا حسین بن محمد باقر تحسین رضوی معروف به مرصع قلم (صبح گلشن، 83).

دیوان تحسین شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از میرزا تقی تحسین شیرازی (روز روشن، 124).

دیوان تحسین لاهوری (یا شعر او)

فارسی، از عبد العظیم تحسین لاهوری، شاگرد آفرین لاهوری (صبح گلشن، 82).

دیوان تذروی قزوینی

فارسی، از تذروی قزوینی (-975 ق) خواهرزاده نرگسی ابهری. دیوانش در هند معروف است و مثنوی «حسن یوسف» هم از اوست (آتشکده، 223).

دیوان تذهیبی اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از تذهیبی اصفهانی که در تذهیب ماهر و معاصر صادقی کتابدار صاحب «مجمع الخواص» (ص 239) بوده.

دیوان ترابا اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از ابو تراب خوشنویس معروف به ترابا اصفهانی (-1072 ق) شاگرد فیضی و میر عماد (تذکره نصرآبادی، 208).

دیوان تراب اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از ابو تراب بن محمد طاهر اصفهانی (-1143 ق) (تذکره الشعراء، 32).

دیوان تراب کاشی

فارسی، از تراب کاشانی، ط. کاشان (منتخب).

دیوان ترابی پانی پتی (یا شعر او)

فارسی، از ترابی پانی پتی (صبح گلشن، 84).

دیوان ترابی بلخی

فارسی، از ترابی بلخی که در مزار امام علی (علیه السلام) در بلخ معتکف بوده و امام قلی خان را مدح گفته

است (تذکره نصرآبادی، 440).

دیوان ترخانی (یا شعر او)

فارسی، از ترخانی اندخودی (مجالس النفاثس، 214، 41).

دیوان ترکمان شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از اعجم قلی ترکمان شیرازی متولد در هند (مرآت الخیال، 256).

دیوان ترکی شیرازی

فارسی، از محمد حسین آغولی ترکی شیرازی.

ط. بمبئی، 1314 ق (در 2 جلد: حدیقه البکاء و لاله زار).

دیوان ترکی همدانی (یا شعر او)

فارسی، از ترکی همدانی (روز روشن، 130).

ظاهراً با ترکی شیرازی یکی است.

دیوان ترمذی بلگرامی (یا شعر او)

فارسی، از محمد تقی بن علی رضا ترمذی بلگرامی (1160 ق-) (صبح گلشن، 84).

دیوان تزیقی اردبیلی (یا شعر او)

فارسی، از تزیقی اردبیلی که در شماخی دلالی می کرده و به قول معاصرش سام میرزا شعرهای بی مزه می گفته است (تحفه سامی، 168).

دیوان تسکین تبریزی (یا شعر او)

فارسی، از فتحعلی تسکین تبریزی مقیم کشمیر و معاصر عالمگیر (دانشمندان آذربایجان، 87).

دیوان تسکین دهلوی (یا شعر او)

فارسی، از میرزا باقر تسکین دهلوی (روز روشن، 130).

دیوان تسلی استرآبادی (یا شعر او)

فارسی، از میر معصوم بن محمد امین تسلی استرآبادی (تذکره نصرآبادی، 402).

دیوان تسلی اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از تسلی اصفهانی که از نوادگان اوحد الدین حسینی بلیانی بوده و به هند رفته و بازگشته و ساکن کاشان شده است (روز روشن، 131).

دیوان تسلی شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از ابو الحسن بن جعفر تسلی دست غیب شیرازی (تذکره نصرآبادی، 187).

عبد الغنی خان در تذکره الشعراء (ص 34) نام او را محمد ابراهیم و معاصر ابو الفضل فیضی نوشته است.

دیوان تسلیم اصفهانی

فارسی، از حسن صدر الافاضل تسلیم اصفهانی معاصر هدایت (ریاض العارفین، 427).

دیوان تسلیم اصفهانی

فارسی، از زین العابدین بن معین الدین منشی محمد زمان خان حاکم کوه کیلویه (تذکره نصرآبادی، 93).

دیوان تسلیم خراسانی (یا شعر او)

فارسی، از شاه رضا تسلیم خراسانی مرید میرزا حسین سبزواری و مجاور مزار او در کشمیر (تذکره نصرآبادی، 401).

دیوان تسلیم سندی (یا شعر او)

فارسی، از معین الدین تسلیم سندی معروف به دل (روز روشن، 132).

دیوان تسلیم سهسوانی

فارسی، از محمد انوار حسین، ناظم «تاج المدایح» در مدح کلب علی خان بهادر حاکم رامپور (روز روشن، 132).

دیوان تسلیم شیرازی

فارسی، از محمد هاشم (-1109 ق) که در روزگار عالمگیر به هند رفت. خ. ایشیاتک بنگال.

دیوان تسلیم شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از محمد طاهر تسلیم صحاف شیرازی

(صبح گلشن، 85).

دیوان تسلیم کاشانی (یا شعر او)

فارسی، از تسلیم که از سادات کاشان بوده (آتشکده، 241) مؤلف روز روشن (ص 133) یکی بودن او را با تشبیهی کاشانی محتمل دانسته است.

دیوان تسلیم کشمیری-دیوان تسکین تبریزی

دیوان تسلیم هندی

فارسی، از امیر الله تسلیم هندی، ط. هند.

دیوان تشبیهی کاشی

فارسی، از میر علی اکبر تشبیهی کاشی که 40 سال در هند مصاحب ابو الفضل فیضی بوده است (آتشکده، 241).

دیوان تشنه تهرانی

فارسی، از محمد تقی تشنه مراغی (-پس از 1264 ق) خواهرزاده مهدی بیک شقایی، خ.

مجلس.

دیوان تصنیف اصفهانی

فارسی، از حاج ابو طالب تصنیف اصفهانی که تاجر و از شاعران دربار شاه سلیمان صفوی بود، ظاهراً با تصنیفی خوانساری که نوشته اند در موسیقی مهارت داشته یکی بوده است (آتشکده، 208؛ تذکره الشعراء، 32).

دیوان تصنیفی خوانساری---

ص: 195

دیوان تقی شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از محمد تقی بن میرزا شفیع (زنده در 1089 ق) حسابدار وزیر جهرم (تذکره نصرآبادی، 121).

دیوان تقی شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از محمد تقی شیرازی ندیم امامقلی خان حاکم شیراز و معاصر نصرآبادی (تذکره نصرآبادی، 179).

دیوان تقی شیرازی-دیوان گلشن

دیوان تقی قمی

فارسی، از شاه میر تقی (یا حکیم تقی الدین) که در استقبال «تحفه العراقین» مثنوی سروده و تذکره الشعرائی هم تالیف کرده (آتشکده، 232).

دیوان تقی قورچی

فارسی، از تقی قورچی نواده شاه علی مستوفی.

وی خوش نویس و شاگرد میر عماد بوده و وزارت لاهیجان و اصفهان را داشته سپس مستوفی شاه سلیمان صفوی شده است (تذکره نصرآبادی، 83).

دیوان تقی قورچی-دیوان مثال

دیوان تقی کاشی (یا شعر او)

فارسی، از تقی الدین محمد حسین معروف به تقی کاشی مؤلف تذکره «خلاصه الاشعار» که اشعار بسیاری از خود در آن تذکره نقل کرده است. خ. آصفیه.

دیوان تقی کاشی ---

ص: 196

دیوان تمکین کشمیری (یا شعر او)

فارسی، از محمد علی تمکین کشمیری (-1132 ق) برادرزاده و شاگرد عبد الرسول استغناء (صبح گلشن، 91).

دیوان تمنا سندیلوی

فارسی، از محمد عابد علی تمنا سندیلوی (-1290 ق) (صبح گلشن، 92-94).

دیوان تمنا شاه جهان آبادی (یا شعر او)

فارسی، از میر محمد علی تمنا شاه جهان آبادی (صبح گلشن، 95).

دیوان تمنا شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از میرزا ابو الحسن تمنا شیرازی معاصر شاه سلیمان و شاه سلطان حسین صفوی (آتشکده، 265).

دیوان تمنا عظیم آبادی

فارسی، از خواجه محمد علی بن عبد الله تمنا عظیم آبادی (-1232 ق) (صبح گلشن، 91-92).

دیوان تمنا کابلی (یا شعر او)

فارسی، از محمد علی تمنا کابلی (-1160 ق) شاگرد عبد اللطیف تنها (صبح گلشن، 95).

دیوان تمنا لکهنوی

فارسی، از تمنا لکهنوی شکوه آبادی (صبح گلشن، 54).

دیوان تمنائی حروفی (یا شعر او)

فارسی، از تمنائی حروفی معاصر سلطان محمد بن بایزید عثمانی (تاریخ ادبیات براون، 400/3).

دیوان تمیم

امیر ابو سعد تمیم بن المعز لدین الله عبیدلی (-365 ق). ط. مصر.

دیوان تمیم

ابو یحیی تمیم بن المعز لدین الله بادیس صنهاجی (-501 ق)، مذکور در «نسمه السحر».

دیوان التمیمی ---

دیوان توحید شیرازی

فارسی، از اسماعیل توحید (-1386 ق) فرزند محمد شفیع وصال شیرازی. خ. ادبیات تهران.

دیوان توسن تبریزی (یا شعر او)

فارسی، از توسن تبریزی شاعر دربار اکبر پادشاه (روز روشن، 136).

دیوان توفیق کشمیری (یا شعر او)

فارسی، از شیخ محمد توفیق کشمیری (روز روشن، 136).

دیوان التهامی

شجاع بن منصور تهامی، مذکور در «معالم العلماء».

دیوان التهامی ---

ص: 198

دیوان ثاقب سرهندی (یا شعر او)

فارسی، از مفاخر حسین (یا تفاخر حسین) ثاقب عم محمد زمان راسخ (کلمات الشعراء، 21).

دیوان ثاقب مدراسی (یا شعر او)

فارسی، از سید مهدی ثاقب برادر مرتضی بینش (صبح گلشن، 98).

دیوان ثاقب هندی (یا شعر او)

فارسی، از نجم الدین بن حمید الدین ثاقب هندی.

حمید الدین معلم اورنگزیب بوده (صبح گلشن، 143) و در قاموس الاعلام از شاعری به نام ثاقب هندی یاد کرده که در 1229 درگذشته است.

دیوان ثانی

فارسی، از شاه عباس بن شاه صفی بن شاه عباس صفوی (-1077 ق) که در اشعار خویش ثانی تخلص داشته است (نصر آبادی، 10).

دیوان ثانی هندی (یا شعر او)

فارسی، از ثانی هندی که از امیران همایون و اکبر بوده (صبح گلشن، 98) و احتمالاً همان ثابت هروی است که یاد شد.

دیوان ثانی - دیوان شانی

دیوان ثبات (یا شعر او)

فارسی، از میر محمد عظیم بن محمد افضل ثبات بدخشانی الله آبادی (-1162 ق) (خزانه عامره، 176).

دیوان ثباتی اردوبادی (یا شعر او)

فارسی؟، از ثباتی اردوبادی که در تاریخ و معما مهارت داشته (دانشمندان آذربایجان، 91).

دیوان ثریای شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از میرزا علی اکبر بن فتح الله مستوفی شیرازی متخلص به ثریا (-1305 ق) (آثار العجم، 512).

دیوان ثریای طهرانی

فارسی، از مجدالادبا حیدر علی ثریا طهرانی (زنده در 1306 ق) معلم فرح السلطنه دختر ناصر الدین شاه. خ. دانشگاه تهران.

دیوان ثریای قاجار (یا شعر او)

فارسی، از نادر میرزا متخلص به ثریای قاجار که تألیف تاریخ ثریا را در 1314 ق به پایان رسانیده است.

دیوان ثمر

فارسی، از محمد حسین ثمر انصاری. ط. تهران، 1304 ق.

دیوان ثنای کشمیری

فارسی، از هبه الله ثنای کشمیری شاگرد شیخ علی حزین (-1183 ق) (صبح گلشن، 99).

دیوان ثنائی مشهدی

فارسی، از خواجه حسین ثنائی مشهدی (-996 ق). خ. ملک و شهید مطهری.

دیوان ثنائی فراهانی

فارسی، از میرزا ابو القاسم قائم مقام فراهانی (-1251 ق). خ. آستان قدس، ش 8437 (1293 ق) و 4995. ط. تهران، 1280 ق، 1308 ش و مکرر؛ تبریز، 1294 ق.

دیوان جائی ---

ص: 199

دیوان جاجرمی - دیوان بدر جاجرمی

دیوان جاجرمی - دیوان طالب جاجرمی

دیوان جاروبی (یا شعر او)

فارسی، از جاروبی مروی یا بلخی (مجالس النفاثس، 166؛ تحفه سامی، 167).

دیوان جامع شیرازی

فارسی، از محمد علی بن محمد حسین جامع شیرازی نواده عزّتی شیرازی (تذکره نصرآبادی، 90، 91 و 256).

دیوان جامی

فارسی، از ابو نصر احمد بن ابی الحسن ژنده پیل جامی (-536 ق). ط. لکهنو، 1883 م و مکرّر؛ کانپور، 1898 م و مکرّر.

دیوان جامی

فارسی، از بهاء الدّین جامی که در 807 ق ماده تاریخ فوت تیمور را گفته است (تذکره نصرآبادی، 469).

دیوان جامی

فارسی، از نور الدین عبد الرحمن بن احمد جامی (-898 ق)، ط. استانبول، 1274 ق؛ کانپور، 1890 م؛ لکهنو، 1876 م «تهران، 1317 ش و مکرر.

دیوان جانبی تبریزی

فارسی؟، از جانبی تبریزی گلکار (سده 11 ق) (دانشمندان آذربایجان، 220).

دیوان جانی اسفراینی (یا شعر او)

فارسی، از ملا محمد جانی اسفراینی (یا سبزواری) که خواجه حبیب اللّه ساوجی را مدح گفته (آتشکده، 65).

دیوان جانی بخاری (یا شعر او)

فارسی، از جانی بخاری (-985 ق) از امیران همایون (صبح گلشن، 100).

دیوان جوزجانی (یا شعر او)

فارسی، از جانی جوزجانی که نخست ریحانی تخلص داشت (مجالس النفاثس، 72 و 242).

دیوان جانی سبزواری ---

دیوان جبلی غرجستانی

فارسی، از عبد الواسع بن عبد الجامع جبلی غرجستانی (-555ق). ط. تهران، 1341 ش.

دیوان جدائی (یا شعر او)

فارسی، از میر سید علی جدائی مصور که از طرف اکبر شاه ملقب به نادر الملک گردید (طبقات اکبری، 504/2).

دیوان جدیدی قزوینی (یا شعر او)

فارسی، از جدیدی قزوینی (تحفه سامی، 150).

دیوان جذبه کاشانی (یا شعر او)

فارسی، از جذبه صوفی و طیب کاشانی و معاصر آذر (آتشکده، 371).

دیوان جذبی خوانساری (یا شعر او)

فارسی، از جذبی (یا جذلی) که پدرش از اشراف خوانسار بوده (صبح گلشن، 200؛ تذکره الشعراء، 36).

دیوان جذبی کرد (یا شعر او)

فارسی؟، از پادشاه قلی بن شاهقلی جذبی کرد (طبقات اکبری، 503/2) ظاهراً با جذبی خوانساری یکی است.

دیوان جذوبی جغتائی (یا شعر او)

فارسی، از جذوبی جغتائی اصفهانی (-910ق) (آتشکده، 11).

دیوان جرأت اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از ملا ظفر علی جرأت اصفهانی (صبح گلشن، 100).

دیوان جرأت شاه جهان آبادی (یا شعر او)

فارسی، از نجفقلی جرأت (کلمات الشعراء، 30)، صاحب صبح گلشن (ص 100). نام او را نیاورده و محتملاً هر دو یکی بوده است.

دیوان جرأت گیلانی (یا شعر او)

فارسی، از میر موسوی خان بن محمد شفیع جرأت گیلانی (-1175ق) مقیم اورنگ آباد (تذکره الشعراء، 36).

دیوان جزار

دیوان جرس طهرانی

فارسی، از میرزا مهدی بن میرزا جامی جرس تهرانی، زنده در 1306 ق.خ.مجلس.

دیوان جرعه

فارسی، از شمس الدین ابو الفتح جرعه تبریزی خوشنویس، زنده در 1273 ق.خ.مجلس.

دیوان جرمی بخاری

فارسی، از ملا جرمی بخارائی (مجالس النفاثس، 160). نسخه ای به نام دیوان جرمی در دار الکتب قاهره موجود است.

دیوان جرمی تبریزی (یا شعر او)

فارسی؟، از آقا محمد جرمی تبریزی (سده 14 ق) (دانشمندان آذربایجان، 94).

دیوان جریر

جریر بن عطیه بن خطفی (-110 ق). ط.مصر، 1313 ق.

دیوان جزمی

فارسی، از میر جزمی عطار تبریزی، معاصر صادقی کتابدار (مجمع الخواص، 86).

دیوان جزوی (یا شعر او)

فارسی، از جزوی (مجالس النفاثس، 158، 305).

دیوان جسمی همدانی (یا شعر او)

فارسی، از جسمی همدانی که در روزگار اکبر و جهانگیر در هند بود (تذکره الشعراء، 36).

دیوان جعفر اصفهانی ---

ارجوزة «الكامل في الصناعات» در تجويد.

ديوان جعفر البحراني ---

ص: 202

(دانشمندان آذربایجان، 96).

دیوان جعفر ساوجی (یا شعر او)

فارسی، از مولانا میر خود جعفری معاصر صادقی کتابدار (مجمع الخواص، 221).

دیوان جعفری شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از ملاّ مقیم جعفری شیرازی (-1074 ق) از ملازمین شیخ علی نقی کمره ای (تذکره نصرآبادی، 186).

دیوان جعفری قزوینی

فارسی، از قوام الدین جعفر بن بدیع الزمان جعفری قزوینی (-1021 ق) از مقربان جهانگیر و ملقب به آصف خان (تذکره نصرآبادی، 53).

دیوان جعفری مشهدی (یا شعر او)

فارسی، شعر او را در صبح گلشن (صص 101-102) آورده و گویا همان جعفری شیرازی است.

دیوان جغتائی ---

ص: 203

1320 ش؟خ، آستان قدس، ش 4493.

ديوان جمال الدين اصفهانی ---

ص: 205

دیوان جمشید منجم (یا شعر او)

فارسی، از جمشید منجم هروی (مجالس النفائس، 149).

دیوان جمیل کالپی (یا شعر او)

فارسی، از جمیل بن جمال الدین شاعر روزگار اکبر در هند (مرآت الخیال، 257).

دیوان جمیل اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از جمیل اصفهانی که به هند سفر کرد و بازگشت (صبح گلشن، 107).

دیوان جناب اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از میر ابو طالب بن میر نصیر متخلص به جناب اصفهانی (-1135 ق) شکسته نویس (صبح گلشن، 108).

دیوان جناب اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از فتح الله جناب خوزانی اصفهانی (-1148 ق) (آتشکده، 371). در آتشکده تخلص او حباب آمده.

دیوان جناب ساوجی ---

ص: 206

دیوان جنید شیرازی

فارسی، از معین الدین ابو القاسم جنید شیرازی (سده 8 ق). ط. تهران؛ 1320 ش.

دیوان جواد البغدادی

جواد بن عبد الرضا عواد بغدادی (سده 12 ق) خ.

عطار بغداد و سماوی نجف.

دیوان جواد الجزائری

جواد بن علی جزائری، مؤلف «حل الطلاسم».

خ. موجود.

دیوان جواد سیاه پوش

سید جواد بن محمد زینی حسینی بغدادی معروف به سیاه پوش (-1247 ق)، خ. دیده شده.

دیوان جواد لاریجانی (یا شعر او)

سید جواد لاریجانی که در 1311 ق از نجف به خراسان سفر کرد و بازگشت. شعر او در برخی از مجموعه ها موجود است.

دیوان جواد المحولاتی ---

ص: 207

دیوان جوهری حسینی-دیوان ذاکر

دیوان جوهری زرگر

فارسی، از جوهری زرگر بخارائی شاگرد ادیب صابر(-546 ق) و معاصر اثیر الدین اخسیکتی (تذکره دولتشاه، 2؛ آتشکده، 319).

دیوان جوهری زرگر-دیوان جوهری تبریزی

دیوان جوهری سمرقندی

فارسی، از جوهری سمرقندی ناظم «سیره النبی ص» (مجالس النفاثس، 47 و 220).

دیوان جوهری الشامی (یا شعر او)

محمد ادیب جوهری شامی (سلافه العصر، 395).

دیوان جوهری شاه جهان آبادی (یا شعر او)

فارسی، از محمد امین جوهری شاه جهان آبادی (صبح گلشن، 110).

دیوان جوهری عراقی (یا شعر او)

فارسی، از جوهری عراقی (صبح گلشن، 110).

دیوان جوهری قندهاری (یا شعر او)

فارسی، از جوهری قندهاری (صبح گلشن، 110).

دیوان جوهری مگّی (یا شعر او)

فارسی؟، از شیخ احمد بن محمد علی جوهری مگّی (-1079 ق) که 2 بار به هند سفر کرد و بار دوم در آنجا مقیم شد (سلافه العصر، 192-204).

دیوان جوهری هروی-دیوان گوهری

فارسی، از محمد ابراهیم بن محمد باقر جوهری هروی قزوینی الاصل (-1253 ق) ناظم «طوفان البكاء» که مکرّر چاپ شده.

دیوان جویای تبریزی

فارسی، از میرزا داراب بیگ جویای تبریزی (-1118 ق). خ. دانشگاه تهران، مّلی تبریز.

دیوان جویای سرهندی (یا شعر او)

فارسی، از شیخ محمد فاضل جویای سرهندی (صبح گلشن، 110).

دیوان جهان قاجار

فارسی، از زبیده بنت فتحعلیشاه قاجار متخلص به جهان (-1304 ق). خ. ملک.

دیوان جهانبخش جمهری

فارسی، از جهانبخش جمهری، ناظم «کلیله و دمنه» که چاپ شده.

دیوان جیحون یزدی

فارسی، از تاج الشعراء محمد جیحون یزدی (-1302 ق). ط. بمبئی، 1316 ق؛ خ. آستان قدس، ش 4623 (1308 ق).

دیوان جیشی هندی (یا شعر او)

فارسی، از عبد الرحیم جیشی، معاصر ملا خیالی (کلمات الشعراء، 29).

دیوان جیشی (یا شعر او)

فارسی؟، از جیشی ترکمان آذربایجانی ملک الشعراء شاه اسماعیل صفوی (روز روشن، 159) که ظاهراً با حبیبی یکی است.

دیوان جیوهندی

فارسی، از آصف خان جیوهندی ناظم مثنوی «خسرو و شیرین» (کلمات الشعراء، 29).

دیوان چاکر افشار (یا شعر او)

ترکی و فارسی، از حسین قلی چاکر افشار، نواده ذوالفقار خان حاکم خمسه (دانشمندان آذربایجان، 103).

دیوان چاکر بروجردی (یا شعر او)

فارسی، از نصر الله چاکر تاجر بروجردی. مذکور در «مدایح معتمدیه».

دیوان چاکر شاملو (یا شعر او)

فارسی، از علی مردان خان چاکر شاملو (روز روشن، 160).

دیوان چاکر کاشانی (یا شعر او)

فارسی، از سید محمد هادی چاکر کاشانی، مذکور در «مدایح معتمدیه».

دیوان چاکر مازندرانی (یا شعر او)

فارسی، از محمد قاسم بن حسن چاکر مازندرانی معروف به غازی (-1271 ق) (مجمع الفصحا، 367/2).

دیوان چاکر مازندرانی-دیوان هدایت (رضا قلی خان)

دیوان چاکری تبریزی

فارسی و ترکی؟، از چاکری تبریزی که در سیاحت نامه اولیا چلبی از شاعران صاحب دیوان در 1050 ق به شمار آمده است (دانشمندان آذربایجان، 220).

دیوان چپ نویس ---

ص: 209

او نقل شده است.

دیوان حاجی-دیوان فیض الله

دیوان حاجت شیرازی

فارسی، از آقا یادگار حاجت عطار شیرازی (-1185 ق) (مجمع الفصحا، 93/2).

دیوان حاجی

فارسی، از محمد حسین حاجی. ط.

دیوان حاجی ابرقوهی

فارسی، از حاجی آقا، حاجی ابرقوهی (زنده تا 972 ق) که از دودمان اتابکان لرستان بوده و محمد علی قطب شاه را در دکن مدح گفته است.

خ. مجلس.

دیوان حاجی اردبیلی (یا شعر او)

فارسی، از حاجی اردبیلی (صبح گلشن، 133).

دیوان حاجی بغدادی ---

ص: 210

دیوان حاسبی (یا شعر او)

فارسی، از شمس الدین حاسبی که مجد همگر شعر او را اقتباس کرده (رساله مجد همگر، از سعید نفیسی، 70).

دیوان حاصل مشهدی (یا شعر او)

فارسی، از شاه باقر حاصل مشهدی (1140 ق) خادم آستان قدس، که به هند رفت و نزد جهانگیر تقرب یافت (صبح گلشن، 115؛ تذکره الشعراء، 40).

دیوان حاصلی تبریزی (یا شعر او)

فارسی، از حاصلی تبریزی که ابریشم فروش بوده (تحفه سامی، 142).

دیوان حاضری خراسانی (یا شعر او)

فارسی، از ابوالمکارم حاضری خراسانی (سده 10 ق) که از نقیبان مشهد بوده (روز روشن، 163).

دیوان حاضری سمنانی (یا شعر او)

فارسی، از حاضری سمنانی که تاجر و معاصر سام میرزا بوده (تحفه سامی، 147).

دیوان حافظ اصفهانی ---

دیوان حافظ صابونی (یا شعر او)

فارسی، از حافظ صابونی قزوینی استاد صادقی کتابدار (مجمع الخواص، 179).

دیوان حافظ صدر (یا شعر او)

فارسی، از حافظ صدر خیابانی تبریزی نستعلیق نویس که نجاتی تخلص داشت (تحفه سامی، 82).

دیوان حافظ علی غوری

فارسی، از حافظ علی بن ملا نور خطاط هروی غوری (تحفه سامی، 69).

دیوان حافظ علی ---

ص: 212

استانبول موجود است. در کتابخانه عارف حکمت مدینه هم نسخه دیوان حالتی موجود است. ولی معلوم نیست که از همین حالتی باشد.

دیوان حالتی گیلانی (یا شعر او)

فارسی، از حالتی گیلانی که خوشنویس و از سادات لاهیجان بوده (صبح گلشن، 117).

دیوان حالتی هندی (یا شعر او)

فارسی، از یادگار خان حالتی جغتائی هندی، از نظامیان اکبر شاه که به دست فرزند خویش بقائی کشته شد (طبقات اکبری، 492/2 و 515). در تذکره روز روشن (ص 165) حالی گجراتی آمده است.

دیوان حالی اردبیلی (یا شعر او)

فارسی؟، از میرزا محسن حالی خوشنویس معروف به عماد الفقراء مترجم «الغرر و الدرر».

دیوان حالی اصفهانی

فارسی، از سید عبد الله بن یحیی حالی اصفهانی.

عبد الغنی خان مؤلف «تذکره الشعراء» (ص 41) نوشته است که دیوانش در 20 هزار بیت موجود است. خ. ایشیاتک بنگال.

دیوان حالی اصفهانی

فارسی، از بابا شاه حالی شاعر و خوشنویس اصفهانی (996 یا 1012 ق) شاگرد میر علی هروی (ریاض العارفین، 69؛ امتحان الفضلاء، 199-190).

دیوان حالی پاتی پتی (یا شعر او)

فارسی، از الطاف حسین حالی پاتی پتی (صبح گلشن، 116-117).

دیوان حالی سبزواری (یا شعر او)

فارسی، از دوست محمد حالی سبزواری (-937 یا 939 ق) (تحفه سامی، 116؛ روز روشن، 164). تخلص او جانی هم آمده است.

دیوان حالی کاشانی (یا شعر او)

فارسی، از ملا علی حالی کاشانی (تحفه سامی، 155).

دیوان حالی کربلائی ---

دیوان حامدی قمی (یا شعر او)

فارسی، از میرزا حامد حامدی قمی، شاعر دربار شاه طهماسب اول (صبح گلشن، 118).

دیوان حامی فارسی

فارسی، از حامی فارسی. خ. فیض آباد هند.

دیوان حامی سنندجی

فارسی و کردی؟، از حسینقلی خان حامی (-1263 ق) فرزند امان الله خان والی کردستان (مجمع الفصحاء، 98/2-102).

دیوان حباب اصفهانی ---

ص: 214

دیوان حبیب یزدی-دیوان حبیب مسگر

دیوان حبیبی آذربایجانی (یا شعر او)

ترکی، از حبیبی آذربایجانی که از شاه اسماعیل صفوی لقب ملک الشعرائی یافت و به ترکیه رفت و در عهد سلطان سلیم (-918 ق) درگذشت (دانشمندان آذربایجان، 112)؛ در تذکره روز روشن (ص 213) جیشی آمده است.

دیوان حجاب اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از سید ابو تراب حجاب اصفهانی از تبریزیان مقیم عباس آباد اصفهان و معاصر نادر شاه افشار (آتشکده، 371).

دیوان حجاب شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از فتحعلی بن محمد جعفر حجاب شیرازی (-1269 ق)، شاعر و خوشنویس (آثار عجم، 544).

دیوان حجاب قزوینی (یا شعر او)

فارسی، از اسماعیل حجاب قزوینی که در روزگار عالمگیر به هند رفت (روز روشن، 167).

دیوان حجاب یزدی (یا شعر او)

فارسی، از علی نقی حجاب یزدی مدرس یزد و معاصر فتحعلی شاه (تاریخ یزد، 285).

دیوان حجابی اردبیلی (یا شعر او)

فارسی، از حجابی اردبیلی (روز روشن، 167).

دیوان حجابی استرآبادی (یا شعر او)

فارسی، از حجابی دختر خواجه هادی (یا هلالی) استرآبادی (مرآت الخیال، 337).

دیوان الحجار

شیخ مهدی بن داود حجار نجفی (-1358 ق)، ناظم منظومه «فوز الدارین» که چاپ شده.

دیوان الحجاف (او شعره)

سید اسماعیل بن ابراهیم حجاف (سلافه العصر، 457).

دیوان الحجاف (او شعره)

سید زید بن علی بن ابراهیم (سلافه العصر، 455).

دیوان حجت اصفهانی (یا شعر او)

در روز روشن (ص 167) به همین نام اشعاری از او نقل شده و گویا مقصود ناصر خسرو بوده است.

دیوان حجت ابروانی (یا شعر او)

فارسی؟، از میرزا محمد حجت ابروانی، معاصر فتحعلی شاه (دانشمندان آذربایجان، 113).

دیوان حجت علوی ---

ص: 215

ديوان حرّ العاملي (او شعره)

محمد بن علي حرّ شامي (سلافه العصر، 368).

ديوان حرّ العاملي

محمد بن حسن حرّ عاملي (-1104 ق). خ. ديده شده (به خط ناظم در بغداد). -الحمد لله الذي جعل نجوم المعاني.

ديوان الحرفوشي

محمد بن علي بن احمد حرفوشي عاملي (-1051 يا 1059 ق) (سلافه العصر، 315).

ديوان حرفي ---

ص: 216

دیوان حسابی نطنزی (یا شعر او)

فارسی، از میرزا سلمان حسابی نطنزی اصفهانی (صبح گلشن، 119؛ آتشکده، 175).

دیوان حسام خوئی

فارسی؟، از حسام الدین حسن بن عبد المؤمن حسام مظفری خوئی (سده 7 ق) مؤلف «نصیب الفتیان»، «تحفه حسام» و غیره.

دیوان حسام رشتی ---

ص: 217

دیوان حسن بن زین الدین

حسن بن زین الدین شهید ثانی (-1011 ق) صاحب معالم؛ جامع: شاگردش نجیب الدین علی (سلافه العصر، 304).

دیوان حسن بن شدقم (یا شعر او)

حسن بن شدقم حسینی مدنی که در جوانی به هند رفت (سلافه العصر، 249).

دیوان حسن بن صافی ---

ص: 218

دیوان حسن خراسانی

فارسی، از آقا حسن خراسانی نواده شیخ داود خادم آستان قدس (تذکره نصرآبادی، 129).

دیوان حسن دجیلی---

ص: 219

دیوان حسن گیلانی (یا شعر او)

فارسی، از حکیم حسن گیلانی، مؤلف رساله «ربط الحکمه بالتصوف» (صبح گلشن، 133).

دیوان حسن لکنوی (یا شعر او)

فارسی، از حسن بن ابراهیم بن غیاث الدین محمد لکنوی، از نوادگان مودود چشتی (روز روشن، 172).

دیوان حسن مال میر ---

ص: 220

ديوان حسين بن رشيد-ذخيره المال

سيد حسين بن مير رشيد رضوى (-1170 ق).

خ. موجود.

ديوان حسين بن رضا

سيد حسين بن رضا بن مهدي بحر العلوم (-1306 ق). خ. ملك.

-احمدك اللهم على تظافر آلائك...

ديوان حسين بن شديم

سيد حسين بن على بن حسن بن شديم (سلافه العصر، 253).

ديوان حسين بن شهاب الدين

شيخ حسين بن شهاب الدين بن حسين عاملي كركي (-1076 ق). ط. اسكندريه، 1290 ق.

ديوان حسين بن صالح

محمد حسين بن محمد صالح مازندراني نواده محمد تقى مجلسى و ناظم مثنوى قضا و قدر (تذكرة نصرآبادى، 182 و 542).

ديوان حسين بن عالم ---

ص: 221

دیوان حسین خوارزمی

فارسی، از کمال الدین حسین بن حسن خوارزمی (-840 ق). ط. بمبئی، 1325 ق؛ تهران، 1316 ق (در برخی چاپها دیوان خوارزمی به حلاج نسبت داده شده).

دیوان حسینا خوانساری---

ص: 222

دیوان حسین معنائی

فارسی، از میر حسین معنائی نیشابوری (-904ق) که جامی مهارتش را در معما ستوده است.

(تذکره نصرآبادی، 500).

دیوان حسین میبدی

فارسی، از قاضی میر حسین بن معین الدین منطقی میبدی (-911ق)، شارح دیوان امیر المؤمنین (علیه السلام) (تذکره نصرآبادی،

512؛ هفت اقلیم، 174).

دیوان حسین نجف---

ص: 223

دیوان حشمتی هندی

فارسی، از حشمتی هندی که سرخوش دیوان او را که به طرز قدیم بوده ستوده است (کلمات الشعراء، 22).

دیوان الحصکفی

ابو الفضل یحیی بن سلام حصکفی (-551 ق)، منسوب به حصن کفای دیار بکر.خ. جامع پاشای موصل.

دیوان حضوری قمی

فارسی، از میر عزیز الله حضوری قمی (-1000 ق) که مقیم نجف بوده.خ. دانشکده ادبیات تهران.

دیوان حفطی اصفهانی

فارسی، از حاج محمود حفطی اصفهانی، زنده در 1083 ق (تذکره نصرآبادی، 409).

دیوان حفطی تبریزی

فارسی، از حاج محمود حفطی تبریزی (دانشمندان آذربایجان، 118 به نقل از «لطائف الخیال» که در 927 تألیف شده).

دیوان حفطی طهرانی

فارسی، از حفطی طهرانی که مردی درویش و فقیر و پدرش در تهران معمار بوده است؛ حفیطی هم گفته اند (تحفه سامی، 162).

دیوان حفید یزدی (یا شعر او)

فارسی، از باقر حفید یزدی، نواده مدرّس یزدی (تاریخ یزد، 286).

دیوان حفیظ اصفهانی

فارسی، از حفیظ الله حفیظ اصفهانی (-1160 ق) نواده میرداماد (صبح گلشن، 140).

دیوان الحقایق

سید محمد بن مصفّی بن جعفر دارابی کشفی (-1327 ق)، جامع: سید موسی فرزند ناظم.

دیوان حقایق

فارسی، از میرزا علی خان حقایق، فرزند میرزا جعفر حقایق نگار، زنده در 1313 ق (آثار عجم، 542).

دیوان حقایقی ---

دیوان حقیری هروی

فارسی، از شهاب الدین بن نظام الدین حقیری هروی، شاعر روزگار سلطان حسین بایقرا و ناظم منظومه ای در معمّا (مجالس النفاثس، 70 و 239).

دیوان حقیقی

فارسی، از سلطان ابوالمظفر جهانشاه خان بن قرا یوسف خان متخلص به حقیقی (-872 ق)، که دیوانش را به جامی فرستاده و او بر آن تقریظ نوشته است (دانشمندان آذربایجان، 120).

دیوان حقیقی بغدادی (یا شعر او)

فارسی و ترکی، از مصطفی پسر عم عثمان بیک از امیران عثمانی (سده 10 ق) (العراق بین الاحتلالین، 135/4).

دیوان حقیقی گجراتی (یا شعر او)

فارسی، از میرزا محمد بیگ حقیقی گجراتی احمد آبادی (مرآت الخیال، 207).

دیوان حکاک اصفهانی

فارسی، از سراج الدین معروف به سراجی حکاک اصفهانی (-پیش از 1089 ق) (امتحان الفضلا، 152/2).

دیوان حکاک شیرازی

فارسی، از میرزا منعم حکاک شیرازی معاصر سرخوش، که مثنوی در ستایش اکبر آباد سروده است (کلمات الشعراء، 109).

دیوان حکمی هندی (یا شعر او)

فارسی، از ملا حکمی خواهرزاده عرفی شیرازی که نزد قاسم خان حاکم بنگاله مقرب بود (صبح گلشن، 142).

دیوان حکیم ابو الحسین شیرازی

ابو الحسین طیب شیرازی که به هند سفر کرد و در 1075 ق بازگشت (سلافه العصر، 489).

دیوان حکیم ابو طالب ---

دیوان حکیم سوری

فارسی، فکاهیات تقی دانش-ضیاء لشکر (-1326 ش)-فرزند میرزا حسین وزیر تفرشی.

ط. تهران، 1319 ق و مکرر.

دیوان حکیم سوزنی---

ص: 226

دیوان حلمی کاشانی (یا شعر او)

فارسی، از ملا مقیما حلمی کاشانی که به هند رفت و نزد دارا شکوه مقرب گردید (آتشکده، 242).

دیوان حلوائی (یا شعر او)

فارسی، از محمود بیگ حلوائی (صبح گلشن، 382).

دیوان حلوائی ---

ص: 227

دیوان حمید بخارائی (یا شعر او)

فارسی، از حمید الدین بن عمیق بخاری (-670 ق) که سوزنی را هجو گفته (تذکره الشعراء، 47).

دیوان حمید تبادکانی (یا شعر او)

فارسی از حمید الدین بن ملا محمد تبادکانی که از صوفیان ملامتیّه بوده (مجالس النفاثس، 94 و 270).

دیوان حمید کل (یا شعر او)

فارسی، از ملا حمید بن عبد الوهاب معروف به حمید کل، معاصر نوائی (مجالس النفاثس، 86 و 260).

دیوان حمید معنائی ---

ص: 228

(مجمع الخواص، 240).

دیوان حیاتی گیلانی

فارسی، از حیاتی گیلانی (-1015 ق) معاصر نصرآبادی که در روزگار اکبر به هند رفته است (تذکره الشعراء، 47). خ. ملک.

دیوان حیدر ترک

ترکی، از ملا حیدر ترک، مداح اسکندر میرزا تیموری در سالهای 812-817 ق (مجالس النفاث، 124).

دیوان حیدر تونیانی (یا شعر او)

فارسی، از حیدر تونیانی (-966 ق) که مردی قلندر و موسیقیدان بوده (مجالس النفاث، 167).

دیوان حیدر الحلی-الذر الیتیم

سید حیدر بن سلیمان حلّی (-1304 ق). ط.

بمبئی؛ نجف، 1369 ق.

دیوان حیدر طهماسبی (یا شعر او)

فارسی، از حیدر طهماسبی کاشی معاصر شاه طهماسب صفوی (آتشکده، 242).

دیوان حیدر علی اردبیلی ---

ص: 229

دیوان حیران کرد

کردی؟، از محمد بن امام الدین حیران کرد، ناظم مثنوی «مرشد العشاق» (مجمع الفصحا، 102/2).

دیوان حیران لکهنوی (یا شعر او)

اردو و فارسی، از میر حیدر علی حیران لکهنوی ملازم آصف الدوله بهادر (روز روشن، 189).

دیوان حیران هندی (یا شعر او)

فارسی، از شیخ محمود حیران هندی (کلمات الشعراء، 32).

دیوان حیران یزدی (یا شعر او)

فارسی، از سید محمد علی بن محمد حیران یزدی معروف به میرزا محمد علی مدرس کبیر (سده 13 ق). شرح حال او را عمه زاده او وامق در تذکره «میکده» نگاشته است (آئینه دانشوران، 45).

دیوان حیران یزدی

فارسی، از آخوند ملا غلام رضا حیران یزدی، زنده در 1279 ق.خ. مجلس و دانشگاه تهران.

دیوان حیرانی دهلوی

فارسی، از مفتی اکرم الدین بن نظام الدین حیرانی دهلوی (1191 ق-)، در 1000 بیت (صبح گلشن، 145).

دیوان حیرانی رواسی

فارسی، از ملا حیرانی از نوادگان صدر الدین رواسی که خود دیوان غزلهایش را مرتب کرده بوده است (تحفه سامی، 131).

دیوان حیرانی قزوینی

فارسی، از درویش حیرانی قزوینی، خ. ملی تبریز و ملی پاریس.

دیوان حیرانی قمی

فارسی، از حیرانی قمی (-903 ق)، ناظم مثنویهای بهرام و ناهید، مناظره آسمان و زمین، مناظره سیخ و مرغ و مناظره شمع و پروانه.

دیوان حیرانی همدانی-دیوان حیرانی قمی

دیوان حیرت اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از قیام الدین حیرت اصفهانی (-1174 ق) مؤلف تذکره «مقالات الشعراء».

دیوان حیرت اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از میرزا احمد حیرت اصفهانی (صبح گلشن، 146).

دیوان حیرت تبریزی (یا شعر او)

فارسی، از حسین علی حیرت طیب تبریزی (سده 13 ق) (دانشمندان آذربایجان، 127).

دیوان حیرت قاجار

فارسی، از شاهزاده ابو الحسن میرزا ابن محمد تقی میرزا حیرت قاجار (-1336 ق). ط. تهران.

دیوان حیرت هندی (یا شعر او)

فارسی، از میرزا اسماعیل حیرت، مترجم تاریخ سرجان مالکم.

دیوان حیرتی

فارسی؟، از حیرتی آذربایجانی (دانشمندان آذربایجان، 168 به نقل از حدیقه الشعراء).

دیوان حیرتی استرآبادی (یا شعر او)

فارسی، از میر حسن حیرتی استرآبادی (-839 ق) (صبح گلشن، 146-147).

دیوان حیرتی اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از حیرتی اصفهانی (-989 ق) مذکور در «قاموس الاعلام» ترکی که ظاهراً با حیرت اصفهانی یکی بوده است.

دیوان حیرت لرستانی

فارسی، از شیخ عبد الرحمان حیرت لرستانی (-1355 ق).

دیوان حیرتی بخاری (یا شعر او)

فارسی، از حیرتی بخارائی معاصر شاه طهماسب صفوی که چون ترک سنت کرد از بخارا رانده شد به شاه طهماسب پناه آورد (روز روشن، 189).

دیوان حیرتی تبریزی (یا شعر او)

فارسی از حیرتی تبریزی (دانشمندان آذربایجان، 178).

دیوان حیرتی تونی - دیوان حیرتی مروی

دیوان حیرتی قزوینی (یا شعر او)

فارسی، از حیرتی قزوینی که سام میرزا طبع او را ستوده است (تحفه سامی، 128).

دیوان حیرتی هروی

فارسی، از حیرتی تونی مروی (-970 ق). خ.

نخجوان تبریز.

دیوان حیص و بیص (او شعره)

ابو الفوارس شهاب الدین سعد بن محمد صیفی تمیمی (-554 ق یا 574). مذکور در «وفیات الاعیان» و «طبقات الشافعیّه».

دیوان حیفی ساوجی (یا شعر او)

فارسی، از حیفی ساوجی که مؤلف «طبقات اکبری» او را در گجرات ملاقات کرده بوده است (طبقات اکبری، 498/2).

دیوان خائف شیرازی

فارسی، از اسماعیل خائف شیرازی. ط. شیراز، 1305 ش.

دیوان خائف قمی

فارسی، از عبد الرزاق بن علی اصغر خائف قمی.

ط. تهران.

دیوان خاتمی اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از خاتمی اصفهانی خوشنویس (آشکده، 175).

دیوان خاتمی تبریزی (یا شعر او)

فارسی، از خاتمی تبریزی، شاعر دربار سلطان یعقوب آق قوینلو (-896 ق) (مجالس النفايس، 308).

دیوان خاتمی تبریزی (یا شعر او)

فارسی، از خاتمی تبریزی کتاب فروش (تحفه سامی، 146).

دیوان خاتمی کسوی ---

ص: 231

دیوان خادم عطار

فارسی؟، از خادم عطار تبریزی معروف به نوحه خوان (1290 ق)؛ ط.

دیوان خادم قمی (یا شعر او)

فارسی، از خادم قمی، خادم و سرکشیک حرم حضرت معصومه (س). مذکور در «مدایح معتمدیه».

دیوان خادم قیری

فارسی، از خادم قیری، منصوب به روستای قیر فارس، معاصر فتحعلی شاه قاجار (مجمع الفصحاء، 110/2).

دیوان خادم کیتلهی (یا شعر او)

فارسی، از خادم علی خادم کیتلهی (صبح گلشن، 147).

دیوان خادم لکهنوی (یا شعر او)

فارسی، از خادم حسین خان بن عبد القادر خان جایی لکهنوی (-1275 ق) (صبح گلشن، 147).

دیوان خادمی بغدادی (یا شعر او)

فارسی؟، از خادمی بغدادی شاعر صوفی و معاصر عهدی بغدادی (-1002 ق) مؤلف «گلشن شعراء» (العراق بین الاحتلالین، 136/4).

دیوان خادمی خراسانی (یا شعر او)

فارسی از خادمی خراسانی که به حکم شاه بیگخان حاکم قندهار کشته شد (روز روشن، 193).

دیوان خادمی قزوینی (یا شعر او)

فارسی، از خادمی قزوینی سلمانی، معاصر صادقی کتابدار (مجمع الخواص، 266).

دیوان خاری ---

دیوان خاقانی شیروانی

فارسی، از ابوبدیل افضل الدین ابراهیم بن علی خاقانی شیروانی (590 یا 595 ق). ط. تهران، 1317 ش و مکرر در ایران و هند.

دیوان خاقانی محلاتی

فارسی، از حبیب الله خاقانی محلاتی شیرازی معاصر ناصر الدین شاه قاجار (مجمع الفصحاء، 107/2).

دیوان خاکی خراسانی

فارسی، از امامقلی خاکی خراسانی، معاصر شاه عباس اول و شاه عباس دوم صفوی (-1077 ق). خ. موجود. منتخبات اشعار او را ایوانف در 1359 ق در بمبئی چاپ کرده است.

دیوان خاکی خراسانی (یا شعر او)

فارسی، از لطفعلی خاکی بروجردی خراسانی (-1234 ق) (مجمع الفصحاء، 109/2).

دیوان خاکی دهلوی (یا شعر او)

فارسی از محمد صالح خاکی دهلوی، معاصر محمد شاه (روز روشن، 195).

دیوان خاکی شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از (میرزا جانی) خاکی شیرازی، که از امیران شاه طهماسب صفوی بوده است.

(تذکره الشعراء، 48).

دیوان خاکی شیرازی

فارسی، از محمد امین خاکی شیرازی معروف به خاکی شاه، معاصر هدایت (مجمع الفصحا، 108/2).

دیوان خاکی کاشغری

فارسی، از خاکی کاشغری (صبح گلشن، 149).

دیوان خاکی کوسوی

فارسی، از خاکی کوسوی (منسوب به کوسویه هرات) (مجالس النفاثس، 223).

دیوان خالد---

دیوان خالص هانسوی (یا شعر او)

فارسی، از عبد الواسع خالص هانسوی هندی مؤلف دستور قدسی در صرف و نحو و عروض فارسی (روز روشن، 195).

دیوان خالص یزدی (یا شعر او)

فارسی و عربی، از سید محمد رضا خالص میبیدی یزدی (معاصر) (تاریخ یزد، 288).

دیوان خالص یزدی (یا شعر او)

فارسی، از سبحان وردی خالص یزدی معاصر شاه سلطان حسین صفوی، که نخست طوغری تخلص داشت (تاریخ یزد، 278).

دیوان خالص یزدی (یا شعر او)

فارسی، از سید مرتضی خالص یزدی، از عالمان روزگار قاجاریه (تاریخ یزد، 288).

دیوان خالصی تبریزی (یا شعر او)

فارسی، از خالصی تبریزی که به قول سام میرزا زرگرد می آورد تا مرد و به دیگران نهاد (تحفه سامی، 168).

دیوان خالص بغدادی ---

ص: 234

دیوان خان میرزا (یا شعر او)

فارسی، از خان میرزا که نوادگان معصوم بیگ صفوی و از فقیهان و چند سالی وکیل شاه طهماسب صفوی بوده (مجمع الخواص، 63).

دیوان خاور دنبلی

فارسی؟، از محمود خان بن شهباز خان (-1260 ق)، از رئیسان اکراد آذربایجان غربی، که مدتی مترجم دربار و چندی حاکم لرستان بود (مجمع الفصحا، 124/2). هدایت دیوانش را دیده بود.

دیوان خاور قاجار

فارسی، از حیدرقلی میرزا بن فتحعلیشاه قاجار متخلص به خاور. خ. آستان قدس، ش 4652.

دیوان خاور کابلی (یا شعر او)

فارسی، از محمد اکبر بن مهدیخان خاور قزلباش کابلی مقیم لکهنو (روز روشن، 196).

دیوان خاور کردشتی

فارسی، از میرزا علی بن میرزا خرم کردشتی متخلص به خاور و معروف به معلم کل (-پس از 1302 ق) مؤلف «در افشان» به پیروی از «گلستان» (دانشمندان آذربایجان، 133).

دیوان خاوری ابیوردی ---

ص: 235

دیوان خوبشانی

فارسی، از زین الدین خوبشانی که سنگلاخ آن را به خط ابو تراب اصفهانی خوشنویس دیده بوده است (امتحان الفضلاء، 7/2).

دیوان ختائی ---

ص: 236

دیوان خرم کردشتی

فارسی، از خرم کردشتی قراچه داغی (-1241 ق). ط. تبریز، 1307 ق (با دیوان مظهر).

دیوان خرم مازندرانی زانوسی (یا شعر او)

فارسی، از حسین خرم مازندرانی زانوسی معاصر هدایت (مجمع الفصحاء، 111/2).

دیوان خرم مشهدی (یا شعر او)

فارسی، از عبد الحمید خرم مشهدی، معاصر هدایت (مجمع الفصحاء، 111/2).

دیوان خرمی هروی (یا شعر او)

فارسی، از خرمی هروی معاصر امیر علی شیر که امیر او را به بدی یاد کرده (مجالس النفاث، 63).

دیوان خرمی

فارسی؟، از مولانا خرمی، شاعر دربار سلطان یعقوب آق قوینلو (مجالس النفاث، 301).

دیوان خرمی ---

دیوان خضری لاری

فارسی، از خضری لاری، (-1040 ق) ملازم امامقلی خان (تذکره نصرآبادی، 282؛ تذکره الشعراء، 49).

دیوان خضری نجفی

شیخ محسن بن محمد بن موسی مالکی (-1302 ق). اشعار او را نواده اش عبد الغنی گرد آورده است.

دیوان خطاء شوشتری

فارسی، از ملا محمد خطاء شوشتری مقیم لکهنو و زنده تا اوائل سده 13 ق (تحفه العالم، 35).

دیوان خطائی

ترکی، از خطائی که مثنوی یوسف و زلیخا را به نام سلطان یعقوب ترکمان (-896 ق) به نظم آورده (دانشمندان آذربایجان، 137).

دیوان خطائی سمرقندی (یا شعر او)

فارسی، از میر قرشی (یا میرویس) خطائی سمرقندی (مجالس النفاث، 47 و 220).

دیوان خطائی صفوی

ترکی، از شاه اسماعیل بن حیدر صفوی (-930 ق). خ. موجود.

دیوان خطائی گجراتی (یا شعر او)

فارسی، از خطائی که در اصل ایرانی و مقیم گجرات هند بود (صبح گلشن، 152).

دیوان خطائی یزدی عقدائی

فارسی، از محمد علی خطائی یزدی عقدائی، ملازم وزیر عبد الله خان امین الدوله (مجمع الفصحا، 108/2).

دیوان الخطی ---

«امل الآمل» یاد شده است.

دیوان خلقی بخارائی

فارسی، از خلقی بخارائی که نخست بزازی و سپس تجارت داشته است (مجالس النفاثس، 158).

دیوان خلقی تبریزی ---

ص: 240

دیوان خلیل خراسانی (یا شعر او)

فارسی، از خلیل خراسانی که هنگام تألیف مرآت الخیال (1102 ق) در شهر پتنه هند می زیست (مرآت الخیال، 25).

دیوان خلیل خلخالی (یا شعر او)

فارسی؟، از خلیل خلخالی که در دانشمندان آذربایجان (ص 142) شرح حال او از «تحفه سامی» نقل شده و صاحب تذکره روز روشن (ص 202) او را تیرگر نامیده است.

دیوان خلیل سمرقندی

فارسی، از شاه خلیل سلطان بن میرانشاه بن تیمور (-810 ق). دیوان او را عصمت بخاری در ضمن قصیده ای تقریظ کرده است (مجالس النفائس، 12، 125، 187).

دیوان خلیل شوشتری (یا شعر او)

فارسی، از خلیل بن میرزا شکر الله شوشتری (تذکره نصرآبادی، 95).

دیوان خلیل طارخانی (یا شعر او)

فارسی، از خلیل الله طارخانی اصفهانی (صبح گلشن، 154).

دیوان خلیل العروزی

ابو الصفا خلیل بن احمد عروزی نحوی فراهیدی (-170 ق). خ. پاریس.

دیوان خلیل کاشانی

فارسی، از باقرای خلیل کاشانی که در روزگار شاه سلیمان صفوی در مشهد می زیسته. خ. مجلس.

دیوان خلیل لاهیجی (یا شعر او)

فارسی، از خلیل بیگ لاهیجی که داروغگی می کرده (روز روشن، 202).

دیوان خلیل نخجوانی (یا شعر او)

فارسی، از خلیل نخجوانی که وزیر و سپس کلانتر نخجوان بوده و ظاهراً با خلیل حلّی که یاد شد یکی بوده است (دانشمندان آذربایجان، 142).

دیوان خلیل همدانی (یا شعر او)

فارسی، از میرزا ابراهیم خلیل همدانی معروف به قاضی زاده، معاصر صادقی کتابدار (مجمع الخواص، 93).

دیوان خلیل هندی (یا شعر او)

فارسی، از محمد ابراهیم بن سید مظفر خلیل هندی وزیر حیدرآباد دکن و معاصر سرخوش (کلمات الشعراء، 32).

دیوان خلیل هندی (یا شعر او)

فارسی، از خلیل هندی، شاعر زیب النساء بنت عالمگیر (کلمات الشعراء، 33).

دیوان خموش ---

ص: 241

(مجالس النفاثس 88 و 262). ظاهرا همين شخص بعدا به هند رفته و از اميران همايون شده و خوشگو در سفينه خويش از او ياد کرده است.

نسخه ای به نام ديوان خنجر بيگ در بادليان موجود است.

ديوان خندان---

ص: 242

تاریخ «حبیب السیر». اشعار او در برخی از تصانیف او نقل شده.

دیوان خوانساری---

ص: 243

دیوان خیام

فارسی، از حکیم ابو الفتح عمر بن ابراهیم خیامی نیشابوری معروف به عمر خیام (-515 یا 517 یا 525 ق). ط. مکرر در ایران، هند و اروپا (به نام «رباعیات خیام»).

دیوان خیر العلی (یا شعر او)

ترکی، از خیر العلی (دانشمندان آذربایجان، 143).

دیوان خیری تبریزی (یا شعر او)

فارسی، از خیری تبریزی که سام میرزا او را از شاعران غیر مشهور شمرده است (تحفه سامی، 144).

دیوان خیری تربتی (یا شعر او)

فارسی، از خیری تربتی (روز روشن، 208).

دیوان خیری خوارزمی (یا شعر او)

فارسی، از خیری خوارزمی که مردی دیوانه و مفلس بوده ولی شعر خوب می گفته است (مجالس النفاثس، 117).

دیوان دائمی استرآبادی (یا شعر او)

فارسی، از دائمی (یا دامی) استرآبادی، معاصر امیر علی شیر نوائی (مجالس النفاثس، 86 و 260).

دیوان دائمی اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از دائمی اصفهانی (یا ادیمی) معاصر سام میرزا و از شاعران غیر مشهور اصفهان (تحفه سامی، 141).

دیوان دائمی سبزواری (یا شعر او)

فارسی، از دائمی سبزواری که در هرات آهنگری می کرد. (تحفه سامی، 150؛ در چاپ حروفی تحفه سامی دیده نشده).

دیوان دارا---

دیوان داعی شیرازی

فارسی، از نظام الدین محمود بن حسن داعی حسینی شیرازی (865 تا 870 ق).خ. دانشگاه تهران؛ سلطنتی سابق و بادلیان.

دیوان داغ هندی

فارسی، از داغ هندی؛ ط. هند.

دیوان دافع لاهیجی

فارسی، از محمد صالح بن طالش مراد (ظاهرا طالش مراد) دافعی لاهیجی (سده 11 ق) که نخست صالح تخلص داشت (تذکره نصرآبادی، 377).

دیوان (میر) داماد---

ص: 245

ق می نگارد که او از جانب سلطان وظیفه دارد اما عبد الغنی خان در تذکره الشعراء (ص 51) وفات او را به سال 1065 ق ذکر می کند (تذکره نصرآبادی، 252).

دیوان دانشمند---

ص: 246

دیوان دخلی اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از دخلی اصفهانی که در روزگار اکبر شاه به هند رفت و به خدمت او پیوست (صبح گلشن، 164).

دیوان دخیل مراغه ای

فارسی و ترکی، ملا حسین دخیل مراغه ای (سده 13 ق). ط. تبریز.

دیوان دخیلی گیلانی

فارسی، از ملا آقا جان شمس دخیلی گیلانی (-1353 ق). خ. موجود (تاریخ علما و شعرا ی گیلان، 66).

دیوان دردی اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از اسماعیل بن ابراهیم دردی اصفهانی (اوائل سده 14 ق). مذکور در مقدمه جلال همائی بر چاپ دیوان غمگین.

دیوان دردی افشار

فارسی، از دردی افشار، معاصر صادقی کتابدار (مجمع الخواص، 125).

دیوان دردی تويسرکاني

فارسی، از میر ابراهیم دردی تويسرکاني، نیز معاصر صادقی (مجمع الخواص، 92).

دیوان دردی سمرقندی

فارسی، از دردی سمرقندی، آذر نوشته است که او را شعر بسیار است (آتشکده، 233).

دیوان درر الجواهر

محمد تقی بن عبد الرسول آل صاحب جواهر (1341 ق-). خ. دیده شده.

دیوان درکاني - دیوان جلال درکاني

دیوان درکی قمی

فارسی، از درکی قمی معاصر نصرآبادی که دیوانش را در حدود 20 هزار بیت دیده بوده است. (تذکره، 267). خ. ملک.

دیوان درکی نهاوندی (یا شعر او)

فارسی، از آقا بابا درکی نهاوندی که پدرش در روزگار شاه اسماعیل وزیر همدان بوده (روز روشن، 213).

دیوان الدرملکی

درملکی. سماوی در «طلیعه» شرح حال او را آورده و گویا نسخه دیوان را داشته است.

دیوان درونی تبریزی

فارسی، از درونی تبریزی. جامع: صائب تبریزی (-1081 ق) برخی از اشعار این مجموعه در کتاب دانشمندان آذربایجان (ص 146) نقل شده است.

دیوان درویش (یا شعر او)

فارسی، از مولانا درویش که وزیر کپک میرزا فرزند سلطان حسین بایقرا بوده (تحفه سامی، 58).

دیوان درویش - نصایح درویش

فارسی، از ابراهیم درویش صحافباشی (معاصر).

ط. تهران، 1322 ق.

دیوان درویش احمد خوانساری (یا شعر او)

فارسی، از درویش احمد خوانساری (تذکره نصرآبادی، 381).

دیوان درویش اشرف ---

ص: 247

دیوان درویش تربتی (یا شعر او)

فارسی، از درویش تربتی (تحفه سامی، 14).

دیوان درویش حیدر (یا شعر او)

فارسی، از درویش حیدر یزدی (تذکره نصرآبادی، 432).

دیوان درویش سرخسی (یا شعر او)

فارسی، از درویش سرخسی (مجالس النفائس، 168).

دیوان درویش دهکی

فارسی، از درویش دهکی قزوینی که نخست جولای-هی می کرد و آخر به خدمت سلطان یعقوب (-896 ق) رسید. سنگلاخ 2 نسخه از دیوانش را دیده بوده است (امتحان الفضلاء، 160/1).

دیوان درویش سهراب ---

ص: 248

دیوان دریای چهار محالی اصفهانی

فارسی، از لطف الله دریا فرزند عبد الوهاب قطره اصفهانی شاعر دربار محمد شاه قاجار (مجمع الفصحاح، 129/2).

دیوان دری شوشتری (یا شعر او)

فارسی، از دری شوشتری که در 1240 ق به دستور عبد الکریم جزائری «سفینه خوشگو» را مرتب کرد و تا 1244 ق زنده بود.

دیوان دری کابلی (یا شعر او)

فارسی، از محمد ابراهیم دری کابلی (تذکره حسینی، 124).

دیوان دست غیب ---

ص: 249

دیوان دلال

فارسی، از میر دلال شاعر روزگار سلطان یعقوب ترکمان (-896 ق) (مجالس النفائس، 312).

دیوان دلخون آذربایجانی

ترکی، از حاج محمد شجاع الملک دلخون آذربایجانی (سده 13 ق) (دانشمندان آذربایجان، 51).

دیوان دلریش تبریزی

ترکی، از کربلانی علی اصغر دلریش تبریزی (دانشمندان آذربایجان، 151).

دیوان دلسوز تبریزی

فارسی و ترکی، از محمد امین دلسوز تبریزی، استاد سروش و مظهر. ط. مکرر.

دیوان دلگیر

فارسی، از کربلانی محمد دلگیر عطار (-1282 ق) (دانشمندان آذربایجان، 151).

دیوان دلیر هندی

اردو، در صبح گلشن (صص 164-165) دو شاعر با این تخلص یاد شده اند.

دیوان دلیری اصفهانی ---

ص: 250

نوائی او را در قصیده سرائی انوری زمان خوانده است. (مجالس النفاثس، 158).

دیوان دوست حسین (یا شعر او)

فارسی، از دوست حسین گنجور ابو الفتح محمد خان شیبانی (-916ق) (مجالس النفاثس، 172).

دیوان دوست کشمیری (یا شعر او)

فارسی، از دوست محمد کشمیری (صبح گلشن، 165).

دیوان دوست محمد هروی (یا شعر او)

فارسی، از دوست محمد هروی (-949ق) که به شاه طهماسب صفوی پیوست و در سفر حج در مکه درگذشت (تحفه سامی، 83).

دیوان دوست محمد حالی ---

ص: 251

دیوان دیک الجن

ابو محمد عبد السلام بن رعنان کلبی معروف به دیک الجن (235 یا 236 ق). دیوان او را شیخ محمد سماوی جمع کرده است.

دیوان دلمی ---

ص: 252

تألیف آدولف برژة فرانسوی (صص 46-113) اشعار ذاکر نقل شده است.

دیوان ذاکر قراباغی (ثانی)

ترکی، از قاسم قراباغی (-1314 ق)، نواده ذاکر اول (دانشمندان آذربایجان، 152).

دیوان ذبیح اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از ذبیح اصفهانی، زنده در 1072 ق (تذکره نصرآبادی، 299) وی ذبیحی هم تخلص می کرده است.

دیوان ذبیح گنجوی

فارسی و ترکی، از آقا اسماعیل ذبیح گنجوی (دانشمندان آذربایجان، 152).

دیوان ذبیحی اصفهانی - دیوان ذبیح اصفهانی

دیوان ذبیحی افشار

فارسی، از نواب اسماعیل میرزا ذبیحی افشار از نوادگان نادر شاه. مذکور در «مدایح معتمدیه».

دیوان ذبیحی یزدی

فارسی، از اسماعیل ذبیحی یزدی (-1150 ق) ناظم مثنوی نرگسدان (تاریخ یزد، 289).

دیوان ذره

فارسی، از عابد سلطان ذره (سده 12-13 ق)، خ. ملک.

دیوان ذره اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از میرزا عبد الله ذره (-1137 ق) فرزند محمد تقی مجلسی اول (نجوم السماء، 130).

دیوان ذره بلگرامی (یا شعر او)

فارسی، از افتخار علی بن خورشید علی ذره بلگرامی (-1240 ق) (روز روشن، 227).

دیوان ذره پنجابی (یا شعر او)

فارسی و اردو، از ذره پنجابی که در فارسی ذره و در اردو مهر تخلص می کرد (صبح گلشن، 166).

دیوان ذره شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از آقا بزرگ ذرّه شیرازی (-ح 1290 ق) (آثار عجم، 556).

دیوان ذکاء (یا شعر او)

فارسی، از میر اولاد محمد بن میر غلام امام ذکاء بلگرامی (1151 ق-) برادرزاده آزاد بلگرامی (خزانه عامره، 228).

دیوان ذکری اردبیلی (یا شعر او)

ترکی، از ذکری اردبیلی (دانشمندان آذربایجان، 152).

دیوان ذکری کاشانی

فارسی، از تقی الدین محمد ذکری کاشانی مؤلف تذکره «خلاصه الاشعار» (روز روشن، 229).

دیوان ذکری کوزه کنانی (یا شعر او)

ترکی، از کربلائی نجف بازارچی تبریزی متخلص به ذکری کوزه کنانی (سده 13 ق) (دانشمندان آذربایجان، 152).

دیوان ذلیل آذربایجانی (یا شعر او)

فارسی، از کربلائی محمد جعفر ذلیل آذربایجانی مؤلف «مخزن المصائب» (دانشمندان آذربایجان، 152).

دیوان ذو الریاستین ---

ص: 253

دیوان ذوقی اردستانی

فارسی، از ملا علی شاه ذوقی اردستانی (-1045 ق). لطفعلی آذر از آن یاد کرده (آتشکده، 176).

دیوان ذوقی اصفهانی

فارسی، از ابو القاسم ذوقی اصفهانی (-1336 ق). ط. تهران، 1336 ق.

دیوان ذوقی بسطامی خراسانی (یا شعر او)

فارسی، از میرزا فتح الله معاصر رضاقلی خان هدایت.

دیوان ذوقی تنکابنی (یا شعر او)

فارسی، از ضیاء الدین محمد مهدی بن داود ذوقی تنکابنی.

دیوان ذوقی تونی (یا شعر او)

فارسی، از ذوقی تونی (-975 ق) (روز روشن، 229).

دیوان ذوقی سمرقندی (یا شعر او)

فارسی، از ذوقی سمرقندی ملک الشعراء دربار قل احمد خان و ناظم مثنوی ناز و نیاز (خزانه عامره، 228).

دیوان ذوقی کاشانی

فارسی، از میر محمد امین ذوقی کاشانی (-949 یا 969 ق) شاگرد ملا میرزا جان شیرازی (آتشکده، 13).

دیوان ذو النون قزوینی

فارسی، از ذو النون قزوینی طبیب، معاصر سام میرزا، که رساله های حفظ الصحه، معما و بحران را به نام او تألیف کرده است (تحفه سامی، 53).

دیوان الذهبه---

ص: 254

دیوان رابط اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از ملک محمد بن نورا رابط اصفهانی صحاف، معاصر نصرآبادی، (تذکره، 423).

وی از سبک نظامی پیروی می کرده.

دیوان رابعه بنت کعب بلخی (یا شعر او)

فارسی و عربی، از زین العرب رابعه بنت کعب بلخی معاصر رودکی (لباب الالباب، 61/2).

دیوان رابعه العدویه

ام الخیر رابعه بنت اسماعیل عدوی (-135 ق) عارفه و زاهده معروف و معاصر سفیان ثوری و حسن بصری (خیرات حسان، 138).

دیوان راجه

فارسی، از میرزا راجه، دایمی شاه جهان (-1077 ق). خ. ایشیاتک بنگال.

دیوان راجی تبریزی

فارسی و ترکی، از میرزا ابو الحسن بن علی اکبر راجی تبریزی (-1293 ق). ط. تبریز، 1313 ق و مکرر.

دیوان راجی سدهی

فارسی، از محمد بن حاج بابا راجی سدهی (معاصر). ط. تهران، 1337 ق (ج 1. به نام مخزن المراثی).

دیوان راجی کرمانی

فارسی، از ملا بمانعلی راجی کرمانی (-بین 1237 و 1241 ق). ناظم مثنوی «حملة حیدری» (روز روشن، 232).

دیوان راز اصفهانی

فارسی، از میر میران نوازش خان بن علی مردان خان راز اصفهانی که از جانب شاه سلطان حسین به سفارت به هند رفت و در آنجا ماند (-1180 ق) (صبح گلشن، 168).

دیوان راز شیرازی ذهبی

فارسی، از میرزا ابو القاسم بن محمد نبی راز شریفی ذهبی حسینی معروف به میرزا بابا (-1286 ق)؛ خ. آستان قدس، ش 4982.

دیوان رازی

با عناوین تخلصها و القاب دیگر چون ابو المعالی، ابو المفخر و دهخدا آمده است.

دیوان رازی اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از رازی اصفهانی، برادر کوچک محمد شریف هجری، وزیر اصفهان از سوی شاه طهماسب اول صفوی (صبح گلشن، 169).

دیوان رازی بغدادی (یا شعر او)

فارسی، از رازی بغدادی (مجالس النفاثس، 384).

دیوان رازی تبریزی ---

ص: 255

روشن، 233).

دیوان راضی اصفهانی

فارسی، از زمانا نقاش اصفهانی که نخست انور تخلص داشت و آن را به راضی تبدیل کرد (آتشکده، 176).

دیوان راضی تبریزی

فارسی، از محمد رضا راضی تبریزی زرگر مقیم عباس آباد اصفهان (تذکره نصرآبادی، 393).

دیوان راضی القزوینی

سید راضی بن سید صالح قزوینی (-1287 ق)، جامع: محمد سماوی.

دیوان راضی کشمیری

فارسی، از احسن الله خان راضی ملقب به فصاحت خان (سده 12 ق). خ. ایشیاتک بنگال.

دیوان راغب اردبیلی (یا شعر او)

فارسی، از میر یوسف راغب اردبیلی (آتشکده، 25).

دیوان راغب تبریزی (یا شعر او)

فارسی، از کلبعلی راغب تبریزی که در تبریز نزد خان احمد حاکم گیلان رفت، ولی پس از مدتی او را در قصیده ای هجو گفت (دانشمندان آذربایجان، 157).

دیوان راغب شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از میرزا غلام حسین راغب شیرازی (-1303 ق) (آثار عجم، 557).

دیوان راغب کاشانی

فارسی، از حکیم عبد الله بن حکیم اسماعیل راغب کاشانی مقیم قم که نخست راغب تخلص داشته و در 1083 وحدت تخلص می کرده است (تذکره نصرآبادی، 364 و 478).

دیوان راغب لکهنوی (یا شعر او)

فارسی، از میرزا سبحان قلی بیگ راغب لکهنوی (روز روشن، 235).

دیوان راغب هندی

فارسی، از میر مبارک بن سید عاصم راغب هندی (1203 ق-) ناظم مثنویهای ساقینامه و فراقنامه (صبح گلشن، 170).

دیوان راغب یزدی (یا شعر او)

فارسی، از محمد سعید راغب یزدی مال میری که به هند رفت و در آنجا درگذشت (تاریخ یزد، 290).

دیوان رأفت شوشتری (یا شعر او)

فارسی، از قاسم رأفت شوشتری (-1165 ق) برادر آقا جواد وزیر. رأفت در جنگ میان کریم خان زند و علی مردان خان کشته شد (تذکره شوشتر، 150 و 154).

دیوان رأفت لکهنوی (یا شعر او)

فارسی، از عبد الله بن کاظم رأفت لکهنوی (صبح گلشن، 171).

دیوان رافع کشمیری (یا شعر او)

فارسی، از رافع کشمیری، که صمصام الدوله (-1151 ق) را مدح گفته است (خزانة عامره، 245). در تذکره حسینی (ص 136) نام او را محمد نوشته است.

دیوان رافع هندی (یا شعر او)

فارسی، از سید محمد کاظم رافع هندی (صبح گلشن، 171).

دیوان رافع یزدی (یا شعر او)

فارسی، از سید محمد رفیع رافع یزدی که به هند رفت و در کشمیر مقیم شد (روز روشن، 235).

ظاهراً با رافع کشمیری یکی است.

دیوان رافعی اسفراینی (یا شعر او)

فارسی، از عزّ الدین رافعی اسفراینی (لباب

الالباب، 1/151).

دیوان رافعی قزوینی - دیوان امام الدین

دیوان رافعی نیشابوری

فارسی، از رافعی نیشابوری معاصر سلطان محمود غزنوی و مداح او که با عنصری مشاعراتی داشته است (مجمع الفصحاح، 1/220).

دیوان راقم بخاری (یا شعر او)

فارسی، از خواجه عابد بخاری که به اصفهان آمد و از آنجا به هند رفت (تذکره نصر آبادی، 439).

دیوان راقم مشهدی

فارسی، از سعد الدین محمد بن غیاث الدین راقم مشهدی (-1100 ق). خ. ملک و دانشگاه تهران.

دیوان راقم مشهدی

فارسی، از راقم مشهدی مداح (سده 13 ق). ط.

مشهد، 1294 ق.

دیوان رامش کازرونی

فارسی، از سید رضا رامش کازرونی (-1250 ق)، جامع: رضاقلی خان هدایت (مجمع الفصحاح، 2/135).

دیوان رامی اردوبادی

فارسی، از رامی اردوبادی، معاصر صادقی کتابدار (مجمع الخواص، 232).

دیوان رامی تبریزی - دیوان شرف تبریزی

دیوان رامی هندی

فارسی، از شیخ خضر رامی هندی (-1027 ق).

فخر الزمانی آن را در 6000 بیت دیده است (تذکره میخانه، 574).

دیوان رامی یزدی (یا شعر او)

فارسی، از قلی رامی که در یزد سلمانی داشته (آتشکده، 260).

دیوان رامین

فارسی، از مهدی موافق رامین (معاصر)، ناظم داستان «دوشیزه سیه روز» که چاپ شده است.

دیوان الزاوندی

ضیاء الدین ابو الرضا فضل الله بن علی حسنی راوندی کاشانی (-پیش از 547 ق). ط. تهران، 1374 ق.

دیوان راوی گروسی

فارسی، از محمد فاضل خان راوی گروسی (1252 ق)، مؤلف تذکره «انجمن خاقان» (مجمع الفصحا، 152/2).

دیوان راهب اصفهانی

فارسی، از راهب اصفهانی معاصر نصرآبادی (تذکره، 414).

دیوان راهب اصفهانی

فارسی، از میرزا جعفر راهب طباطبائی اصفهانی (-1166 ق) (آتشکده، 373).

دیوان راهب اصفهانی ---

ص: 257

دیوان رباعی مشهدی

فارسی، از رباعی مشهدی که در روزگار اکبر شاه به هند رفت (تحفه سامی، 132؛ صبح گلشن، 172).

دیوان رباعی همدانی ---

ص: 258

دیوان رحمت شیرازی

فارسی، از سید علی بن عباس رحمت کازرونی شیرازی (1343 ق).خ. دانشگاه تهران.

دیوان رحمتعلیشاه

فارسی، از رحمتعلیشاه، ط. تهران، 1374 ق (در ذیل دیوان نور علیشاه و رضا علیشاه).

دیوان رحمتی تبریزی

فارسی، از رحمتی تبریزی خوشنویس. دیوانش در 7 یا 8 هزار بیت بوده، خود به هند رفته و در آگره درگذشته است (دانشمندان آذربایجان، 168).

دیوان رحمی بخاری (یا شعر او)

فارسی، از رحمی بخاری که به سبک قدیم شعر می گفته. مذکور در «سفینه خوشگو».

دیوان رحمی لاهیجانی

فارسی، از رحمی لاهیجی، معاصر صادقی کتابدار (مجمع الخواص، 234).

دیوان رحمی اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از رحمی اصفهانی، معاصر سام میرزا (تحفه سامی، 170).

دیوان رحیم اصفهانی ---

ص: 259

دیوان رسمی سمرقندی (یا شعر او)

فارسی، از رسمی سمرقندی مقیم تبریز (تحفه سامی، 144). ظاهراً با رسمی هروی معاصر اکبر شاه (-1014 ق) مذکور در «سفینه خوشگو» یکی بوده است.

دیوان رسمی لاهیجی ---

ص: 260

محمود شیرازی معاصر اتابک زنگی (-591 ق) و سعد زنگی (-623 ق) که ابن فوطی در «تلخیص مجمع الالقاب» از او و دیوانش یاد کرده است.

دیوان رشید اسفزاری (یا شعر او)

فارسی، از رشید الدین محمد بن محمود رشید اسفزاری (مجمع الفصحاء، 231/1).

دیوان رشید افشار (یا شعر او)

فارسی و ترکی، از میرزا رشید افشار (سده 13 ق) (المآثر و الاثار، 215).

دیوان رشید جغتائی (یا شعر او)

فارسی و ترکی، از رشید جغتائی (-771 ق) حاکم کاشغر (مجمع الفصحاء، 28/1).

دیوان رشید ختنی (یا شعر او)

فارسی، از عبد الرشید خان پادشاه ختن (جلوس، 950 ق). مذکور در تذکره «هفت اقلیم».

دیوان رشید کازرونی (یا شعر او)

فارسی، از مولانا رشید کازرونی (-920 ق) که شرحی فارسی بر «فصوص الحکم» نوشته (مجالس النفائس، 389؛ روز روشن، 243).

دیوان رشید کاشانی

فارسی، از شاه رشید کاشانی معاصر طالب آملی. مذکور در «سفینه خوشگو».

دیوان رشید وطواط ---

ص: 261

دیوان رضا اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از سید رضا حسینی اصفهانی، تقیب اصفهان در روزگار شاه سلطان حسین صفوی (آتشکده، 176).

دیوان رضا اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از میرزا رضا بن شاه تقی میرزا اصفهانی معروف به نمک خوان اصفهان (صبح گلشن، 176).

دیوان رضا بلگرامی (یا شعر او)

فارسی، از محمد رضا بلگرامی شاگرد ذرّه بلگرامی در نظم فارسی و شاگرد سلامت الله کشفی در عربی (روز روشن، 246).

دیوان رضا پاشا

فارسی، از محمد رضا پاشا از عموزادگان محمد حسین چلبی و از تبریزیان عباس آباد اصفهان (سده 11 ق) که پاشای مصر و حبشه بود (تذکره نصر آبادی، 69).

دیوان رضا تبریزی ---

دیوان رضا عظیم آبادی

فارسی، از محمد رضا عظیم آبادی معروف به میر محمدی (سده 13 ق) که در عظیم آباد متولد شد و مقیم مرشد آباد بود و اشعارش را نزد ضیاء شاهجهان آبادی اصلاح می کرد.

دیوان رضا علی شاه دکنی

فارسی، از رضا علی شاه دکنی که به واسطه شمس الدین دکنی به سلسله نعمت اللّهی می پیوسته و هدایت او را از سادات و عرفای متأخر دانسته است (ریاض العارفین، 451).

دیوان رضا علی شاه هروی (نور)

فارسی، از رضا علی شاه هروی که تربیت یافته معصوم علی شاه دکنی بود؛ ط. تهران، 1316 ش، 1374 ق (به نام رضا علی شاه دکنی).

دیوان رضای قزوینی (یا شعر او)

فارسی، از رضا قزوینی که درباری شاه عباس اول صفوی بود (صبح گلشن، 176).

دیوان رضا قلی همدانی (یا شعر او)

فارسی، از رضا قلی قراگوزلو که مداح منوچهر خان معتمد الدوله بود. مذکور در «مدایح معتمدیه».

دیوان رضا قلی خان ---

دیوان رضا هندی (یا شعر او)

فارسی، از شیخ محمد رضا بهکهری هندی (-1143 ق)، شاگرد عبد الجلیل بلگرامی (صبح گلشن، 175).

دیوان رضائی اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از رضائی اصفهانی (روز روشن، 247).

دیوان رضائی بخاری (یا شعر او)

فارسی، از سید جلال الدین بن سید محمد رضوی بخاری که نزد شاه جهان متقرب بود و نخست جلال و سپس رضائی تخلص می کرد (روز روشن، 149).

دیوان رضائی تبریزی

فارسی، از تیان الملک علی رضا رضائی تبریزی (1278 ق-).

دیوان رضائی تتوی

فارسی، از رضائی تتوی ناظم مثنوی «زیبانگار» در 1071 ق. مذکور در مجله سخن. ش 6، 1333 ش.

دیوان رضائی دارابجردی (یا شعر او)

فارسی، از رضائی دارابجردی، معاصر سام میرزا (تحفه سامی، 137).

دیوان رضائی رازی ---

ص: 264

1296 ش (تاریخ یزد، 291).

دیوان رضی آرتیمانی

فارسی، از میرزا رضی آرتیمانی توپسرکانی همدانی (سده 10 ق)؛ خ. سنا و دانشگاه تهران؛ موزه بریتانیا.

دیوان رضی اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از رضی اصفهانی، از سادات اصفهان (-1024 ق)، برخی بین او و رضی آرتیمانی اشتباه کرده هر دو را یکی دانسته اند (تذکره حسینی، 133؛ آتشکده، 176).

دیوان الرضی البغدادی

سید رضی، ابو الحسن محمد بن حسین موسوی بغدادی (-406 ق). ط. بمبئی، 1306 ق، بیروت، 1310 و 1375 ق؛ مصر.

دیوان رضی تبریزی-دیوان بنده

دیوان رضی خراسانی (یا شعر او)

فارسی، از میرزا ارشد بن شفیعا، رضی خراسانی، مستوفی مازندران و وزیر شیخ علی خان اعتماد الدوله (تذکره نصرآبادی، 80).

دیوان رضی الدین بابا-دیوان بابا رضی الدین

دیوان رضی الدین نیشابوری

فارسی، از رضی الدین خشاب نیشابوری (-598 ق). خ. دانشگاه و مجلس-تهران؛ پاریس در ذیل دیوان خشاب هم یاد او گذشت.

دیوان رضی غزنوی ---

ص: 265

دیوان الرفا

ابو الحسن بن احمد سری رفای کندی موصلی (-362 ق). خ. موجود (خدیویه، پاریس، لندن).

دیوان رفاهی

فارسی، از میرزا حسن خان رفاهی معتضد الدوله (معاصر). خ. دهخدا-تهران.

دیوان رفعا بخاری

فارسی، از ملا رفعا یا ملا رافع بخاری که به هند سفر کرد و مدتی ملازمت ابو الفضل داشت و به ایران بازگشت (تذکره نصرآبادی، 433).

دیوان رفعت اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از رفیع الدین محمد بن محمد حسین رفعت اصفهانی (تذکره نصرآبادی، 189).

دیوان رفعت رامپوری

فارسی، از غلام جیلانی رفعت رامپوری که داستان جنگ آصف الدوله و غلام محمد خان روسیله را به نظم آورد (روز روشن، 250).

دیوان رفعت فیروزآبادی (یا شعر او)

فارسی، از شاه محمود رفعت فیروزآبادی شیرازی (تذکره نصرآبادی، 411).

دیوان رفعت قاجار (یا شعر او)

فارسی، از فتح الله میرزا بن محمد علی دولت شاه رفعت قاجار (-1250 ق). مذکور در «مدایح معتمدیه».

دیوان رفعت هندی

فارسی، از غلام اشرف رفعت هندی، ناظم منظومه «می باید شنید» (روز روشن، 248).

دیوان رفعت هندی (یا شعر او)

فارسی، از محمد عباس بن شیخ احمد شیروانی متخلص به رفعت، زنده تا 1295 ق، مؤلف «حدیقه الافراح»، «بحر النفائس»، «تاج الاقبال» و غیره (صبح گلشن، 181-182).

دیوان رفعتی تبریزی (یا شعر او)

فارسی، از میرزا ابراهیم رفعتی تبریزی که به هند سفر کرد و در اواخر در خدمت عرب خان حاکم شیروان بود (تذکره نصرآبادی، 399).

دیوان رفقی (یا شعر او)

فارسی، از مولانا رفقی که شاه محمد قزوینی طبع ظریف و شعر لطیف او را ستوده است (مجالس النّفائس، 403).

دیوان رفیعا نائینی اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از رفیعا نائینی که نخست در خدمت میرزا حبیب اللّٰه صدر بود و سپس در ایروان به خدمت نجف قلی خان بن قزاق خان پیوست و هنگام تألیف تذکره نصرآبادی (1083 ق) به اصفهان آمد (تذکره نصرآبادی، 128).

دیوان رفیعا نائینی (یا شعر او)

فارسی، از رفیعا نائینی (سده 12 ق) (تاریخ یزد، 291).

دیوان رفیع آمدی

فارسی، از رفیع آمدی. خ. حالت افندی استانبول.

دیوان رفیع الدین ابهری قزوینی

فارسی، از رفیع الدین ابهری قزوینی (سده 7 ق) معاصر و مصاحب کمال الدین اسماعیل (مجمع الفصحا، 234/1).

دیوان رفیع دستور (یا شعر او)

فارسی، از میر رفیع دستور که با محمد بن خاتون عاملی به هند مهاجرت کرد (تذکره نصرآبادی، 270).

دیوان رفیع الدّین بکرانی (یا شعر او)

فارسی، از رفیع الدّین بکرانی ابهری، معاصر غازان خان (سلطنت: 694-703 ق) (مجالس النّفائس، 335).

دیوان رفیع الدّین رفعت-دیوان رفعت اصفهانی

دیوان رفیع الدین کرمانی

فارسی، از رفیع الدین کرمانی (تاریخ گزیده، 818). سنگلاخ نسخه دیوان را دیده بوده است (امتحان الفضلاء، 7/2).

دیوان رفیع الدین لبنانی

فارسی، از رفیع الدین مسعود (یا عبد العزیز بن مسعود) لبنانی (سده 6 ق). خ. مجلس، تهران، چستریتی.

دیوان رفیع الدین نسوی (یا شعر او)

فارسی، از رفیع الدین نسوی (تذکره نصرآبادی، 492).

دیوان رفیع الدین نیشابوری (یا شعر او)

فارسی، از رفیع الدین نیشابوری (مجمع الفصحا، 234/1).

دیوان رفیع صدر شهرستانی

فارسی، از میرزا رفیع شهرستانی، داماد و صدر شاه عباس اول صفوی (تذکره نصرآبادی، 16).

دیوان رفیع شیرازی ---

ص: 267

دیوان رفیقی همدانی (یا شعر او)

فارسی، از رفیقی همدانی، شاعر دربار سلطان یعقوب (-896 ق) (مجالس النفاثس، 304).

دیوان رقمی تربتی (یا شعر او)

فارسی، از زین العابدین رقمی تربتی (روز روشن، 256).

دیوان رگنا کاشی ---

ص: 268

محمد شجاع بوده و دیوان مختصری داشته.

مذکور در «سفینه خوشگو».

دیوان رمضان ---

ص: 269

دیوان روحی تبریزی (یا شعر او)

فارسی، از روحی تبریزی حکاک (مجمع الخواص، 276).

دیوان روحی خراسانی (یا شعر او)

فارسی، از روحی خراسانی، معاصر امیر علی شیر نوائی (مجالس النفائس، 190).

دیوان روحی رازی (یا شعر او)

فارسی، از روحی رازی برادر نیستی رازی که ظاهراً معاصر سام میرزا بوده است (تحفه سامی، 163).

دیوان روحی رنبیری (یا شعر او)

فارسی، از سید جعفر رنبیری (-1154 ق) از دودمان نعمت الله ولی کرمانی و مقیم رنبیر هند (سرو آزاد، 207).

دیوان روحی ساوجی (یا شعر او)

فارسی، از روحی ساوجی که ظاهراً معاصر سام میرزا بوده و بازرگانی می کرده (تحفه سامی، 153).

دیوان روحی سمرقندی (یا شعر او)

فارسی، از روحی سمرقندی شاعر روزگار ازبکیه (تحفه سامی، 151).

دیوان روحی سمرقندی ---

دیوان روشنی بغدادی

فارسی، از حاجی روشنی بغدادی معاصر سام میرزا که به کتابت اوقات می گذرانیده است (تحفه سامی، 189). در «اسماء المؤلفین» هم از عمر ضیاء الدین روشنی رومی صوفی (-907ق) ناظم «آثار عشق» و شارح مثنوی یاد شده (794/1).

دیوان روشنی تبریزی---

ص: 271

دیوان رهائی ماوراء النہری (یا شعر او)

فارسی، از رهائی ماوراء النہری (مجالس النفاثس، 159).

دیوان رهبان اصفہانی (یا شعر او)

فارسی، از محمد علی بن عبد اللہ رهبان طبیب اصفہانی (آتشکده، 378).

دیوان رھبری اصفہانی (یا شعر او) ---

ص: 272

دیوان ریحان طوسی (یا شعر او)

فارسی، از ریحان طوسی شاعر متقدم (مجمع الفصحا، 241/1).

دیوان ریگی (یا شعر او)

فارسی، از غلام حسین ریگی تاجر منسوب به بندر ریگ (آثار عجم، 372).

دیوان زائر ---

ص: 273

دیوان زایر همدانی (یا شعر او)

فارسی، از حاج امید زایر همدانی که به هند سفر کرد و در بازگشت ملازم بوداق سلطان کمره ای شد (تذکره نصرآبادی، 324).

دیوان زایر هندی (یا شعر او)

فارسی، از میر اولاد علی زایر هندی (صبح گلشن، 189).

دیوان زایر هندی

فارسی، از شیخ محمد فاخر بن محمد یحیی زایر هندی (-1164 ق). در «سرو آزاد» (ص 210) اشعاری از دیوان او نقل شده.

دیوان زایری اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از زایری شاعره اصفهانی (روز روشن، 268).

دیوان زبانی یزدی (یا شعر او)

فارسی، از زبانی شاعر روزگار صفوی (تاریخ یزد، 292؛ گلستان مسرت، 291).

دیوان زبیده-دیوان جهان قاجار

دیوان زجری (یا شعر او)

فارسی، از زجری معاصر شاه طهماسب اول صفوی (صبح گلشن، 189).

دیوان زخمی هندی

فارسی، عربی، و ترکی و دیگر زبانها، از مهاراجه رتن سنگ برهمن (-1267 ق) که در 1264 ق به اسلام مشرف شد. دانشگاه پنجاب پاکستان.

دیوان زرد تبریزی ---

ص: 274

دیوان زکریا ملتانی

فارسی، از بهاء الدین زکریا ملتانی (-605 ق) فرزند وجیه الدین بن کمال الدین قرشی که جدّ او از مگّه به ملتان رفت (ریاض العارفین، 291).

دیوان زکی

فارسی، از میرزا محمد زکی؛ خ. ملک.

دیوان زکی شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از عبد الله بن ابی تراب زکی شیرازی (-677 ق) استاد قاضی بیضاوی و قطب الدین شیرازی (مجمع الفصحا، 244/1).

دیوان زکی کاشغری

فارسی، از لطیف الدین زکی کاشغری (-607 ق) (مجمع الفصحا، 241/1).

دیوان زکی مشهدی-دیوان ندیم

دیوان زکی مرادآبادی

فارسی، از زکی مرادآبادی ملک الشعراء منطقه اوده در هند (صبح گلشن، 190).

دیوان زکی همدانی

فارسی، از ملا زکی همدانی (-1030 ق). خ.

آستان قدس، ش 4493 (1055 ق) و موزه بریتانیا (1036 ق). سال وفات زکی را 1025 و 1026 ق هم نوشته اند.

دیوان زکیا یزدی (یا شعر او)

فارسی، از زکیا یزدی پسر عم خواجه سیف الدین محمود و از نوادگان خواجه غیاث نقشبند (تذکره نصرآبادی، 413).

دیوان زلالی تبریزی (یا شعر او)

فارسی، از زلالی تبریزی معاصر سام میرزا (تحفه سامی، 145).

دیوان زلالی خوارزمی

فارسی، از زلالی خوارزمی که در هرات اشتغال داشته و قصاید نیکو می سروده است و شاید با زلالی هروی که یاد خواهد شد یکی بوده باشد (مجالس النفاث، 146).

دیوان زلالی خوانساری

فارسی، از محمد حسن زلالی خوانساری (1031 یا 1024 یا 1016 ق)؛ خ. آستان قدس ش 4661 (سده 11 ق)؛ مجلس و دانشگاه تهران؛ ط. تهران، 1312 و 1320 ق.

دیوان زلالی درویش (یا شعر او)

فارسی، از درویش زلالی. مذکور در «مشيخه كنز السالكين».

دیوان زلالی شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از زلالی شیرازی (-948 ق) شاگرد اهلی شیرازی که به گجرات سفر کرد و در آنجا درگذشت (آتشکده، 269).

دیوان زلالی شیروانی (یا شعر او)

ترکی، از حسین زلالی شیروانی (دانشمندان آذربایجان، 162).

دیوان زلالی گیلانی (یا شعر او)

فارسی، از زلالی گیلانی (مجمع الخواص، 297).

دیوان زلالی لاری (یا شعر او)

فارسی، از زلالی لاری که در تبریز صحافی می کرده است (تحفه سامی، 170). در بعضی از نسخ تحفه سامی به جای زلالی، ذاتی لاری آمده است.

دیوان زلالی هروی (یا شعر او)

فارسی، از زلالی هروی (-931 ق) که بیشتر به سرودن قصیده می پرداخته است (تحفه سامی، 127؛ مجالس النفاوس، 72 و 243). یکی بودن آن با دیوان زلالی خوارزمی که یاد شد محتمل است.

دیوان زمانا ---

ص: 275

دیوان زمانا لاهیجی (یا شعر او)

فارسی، از زمانا (یا زمانی) لاهیجی شاگرد معزّ الدین محمد (تذکره نصرآبادی، 399؛ صبح گلشن، 191).

دیوان زمانای نقاش (یا شعر او)

فارسی، وی به گمان نصرآبادی، پدر حکیم اسماعیل طیب بوده (تذکره، 296) و آتشکده (ص 176) تخلص او را راضی می نگارد.

دیوان زمان اصفهانی ---

ص: 276

دیوان زیبق (یا شعر او)

فارسی، از زیبق آذربایجانی (دانشمندان آذربایجان، 169).

دیوان زیرک (یا شعر او)

فارسی، از مولانا زیرک معروف به زیرکی (مجالس النفاثس، 75 و 250).

دیوان زین کیسه دوز (یا شعر او)

فارسی، از مولانا زین کیسه دوز (مجالس النفاثس، 23 و 197).

دیوان زین نطنزی (یا شعر او)

فارسی، از میرزا زین نطنزی (تذکره نصرآبادی، 144).

دیوان زینبی علوی محمودی (یا شعر او)

فارسی، از عبد الجبار زینبی (یا زینتی) علوی، شاعر دربار سلطان محمود غزنوی (تاریخ بیهقی، 131).

دیوان زینتی اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از سید حسن زینتی اصفهانی (یا زینت اصفهانی) که از سادات نطنز بوده (تذکره نصرآبادی، 327؛ آتشکده، 177).

دیوان زینتی سبزواری (یا شعر او)

فارسی، از زینتی سبزواری، ملازم ظهیر الدین بابر (روز روشن، 275).

دیوان زینتی مشهدی (یا شعر او)

فارسی، از محمد حسین زینتی مشهدی (مجمع الخواص، 299).

دیوان زین الدین استرابادی ---

ديوان زين العابدين (يا شعر او)

فارسی، از زين العابدين بن آصف خان معاصر نصرآبادی (تذکره، 60).

ديوان زين العابدين

زين العابدين بن حسن (-1078 ق) برادر شيخ حرّ عاملي. مذکور در «امل الآمل».

ديوان زين العابدين خورانی ---

ص: 278

دیوان ساری شیرازی

فارسی، از علی اکبر ساری شیرازی.خ.ملّی تبریز و ملک.

دیوان ساطع

فارسی، از ابو الحسن بن ملاّ علی ساطع کشمیری (-1156 ق) مؤلّف «گلشن اسلام» و ناظم مثنوی جنگ فیلان (روز روشن، 279).

دیوان ساعی

فارسی، از ساعی؛ خ. بنگال، ایشیاتک.

دیوان ساغر اصفهانی

فارسی، از میرزا محمد ابراهیم ساغر خوشنویس اصفهانی (-1302 ق).خ. موجود.

دیوان ساغر سرابی (یا شعر او)

فارسی، از میرزا عبد الرحیم بن میرزا سعید سرابی کلانتر سراب (دانشمندان آذربایجان، 171).

دیوان ساغر شیرازی

فارسی، از شیخ محمد بن مؤمن ساغر خزاعی شیرازی (-1245 یا 1241 ق).خ. ملک.

دیوان ساغر کنگاوری

فارسی، از میرزا جعفر ساغر کنگاوری قصر شیرینی (سده 13 ق).خ. دانشگاه.

دیوان ساغری کاشانی

فارسی، از ساغری رمال کاشانی (تحفه سامی، 151).

دیوان ساغری هروی

فارسی، از ساغری (منسوب به شهر ساغر) هروی، معاصر جامی (-898 ق) (صبح گلشن، 192).

دیوان ساقی اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از شاه حسین ساقی (یا سیاقی) اصفهانی (-941 ق) (تحفه ساقی، 121).

دیوان ساقی بیگ (یا شعر او)

فارسی و ترکی، از ملک ساقی بیگ بن جعفر یخشی بیگ (مجالس النفائس، 113 و 285).

دیوان ساقی جزائری (یا شعر او)

فارسی، از ساقی جزائری معاصر اکبر شاه (صبح گلشن، 193).

دیوان ساقی خراسانی

فارسی، از محمد زمان بن کلبعلی ساقی جلایر کلاتی خراسانی (-1286 ق). خ. مجلس.

دیوان ساقی قزوینی ---

ص: 279

دیوان ساکن شاه جهان آبادی (یا شعر او)

فارسی، از عنایت الله ساکن شاه جهان آبادی (سده 12 ق) (صبح گلشن، 193).

دیوان ساکنی سمرقندی (یا شعر او)

فارسی، از ملا ساکنی سمرقندی، معاصر امیر علی شیر (مجالس النفائس، 147).

دیوان سالک (یا شعر او)

فارسی، از درویش حسین سالک (هفت اقلیم، 299).

دیوان سالک اردوباری (یا شعر او)

ترکی، از سالک اردوباری (سده 13 ق) (دانشمندان آذربایجان، 172).

دیوان سالک اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از محمد حسین سالک اصفهانی (سده 13 ق) (مجمع الفصحا، 211/2).

دیوان سالک بروجنی

فارسی، از الله کرم سالک رؤوفی بروجنی (1322 ق-) (نامه سخنوران، 158).

دیوان سالک پیر اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از شاطر حسن سالک پیر اصفهانی (-1356 ق) (شعراء اصفهان، 233).

دیوان سالک تبریزی

فارسی، از سالک تبریزی، زنده در 1238 ق؛ خ.

ملّی تبریز.

دیوان سالک حموئی ---

ص: 280

دیوان سالم تبریزی

فارسی، از محمود بیگ بن ابی الفتح بیگ سالم تبریزی، ناظم مثنویهای «یوسف و زلیخا» و «مهر و وفا» و «شاهنامه شاه طهماسب» (مجمع الخواص، 110).

دیوان سالم ترکمان ---

ص: 281

چرکسی از امراء چرکس.خ.ملک.

دیوان سامی خراسانی ---

ص: 282

دیوان سایل همدانی

فارسی، از سایل همدانی (-940 ق) که اصلاً اهل ری بوده و در نهاوند همدان اقامت داشته است (آتشکده، 212).

دیوان سایی جویی (یا شعر او)

فارسی، از مولانا سایی جویی (مجالس النفايس، 67 و 241).

دیوان سایی خراسانی---

ص: 283

دیوان سپنتای اصفهانی - اشعار عبد الحسین سپنتا

فارسی، از عبد الحسین بن غلام رضا سپنتای اصفهانی (1282 ش -). ط. اصفهان، 1342 ش.

دیوان سپهر بخارائی (یا شعر او)

فارسی، از سپهر بخارائی، شاعر روزگار سامانیان و معاصر ابوالمؤید بلخی (مجمع الفصحا، 244/1).

دیوان سپهر ثانی (یا شعر او)

فارسی، از مشیر افخم عباسقلی خان بن محمد تقی سپهر ثانی (-1341 ق) که تالیفات متعدد دارد، و از آن جمله «شامل التواریخ» را در 1316 و برخی از تالیفاتش را در 1340 ق به پایان رسانیده است (المآثر، 190).

دیوان سپهر کاشانی

فارسی، از محمد تقی خان لسان الملک سپهر کاشانی (-1297 ق). خ. مجلس و دانشگاه تهران.

دیوان سپهری

فارسی، از سهراب سپهری (معاصر). وی چند مجموعه منتشر کرده از آن جمله: «در کنار چمن»، ط. تهران.

دیوان سپهری زوارجی

فارسی، از سپهری زوارجی (زنده در 1016 ق) (مجمع الخواص، 246).

دیوان سپهری هندی

فارسی، از نظام شاه سپهری هندی (شاید سلطان مرتضی ثانی) از سلاطین هند که ظاهراً هنگام تألیف مجمع الخواص: 1016 ق زنده بوده (مجمع: 18).

دیوان ستار تبریزی

فارسی، از محمد صالح ستار تبریزی (سده 11 ق) که در روزگار شاه جهان به هند سفر کرد (دانشمندان آذربایجان، 174).

دیوان ستاک یزدی

فارسی، از محمد طلعت ستاک یزدی نائینی. ط.

بمبئی، 1307 و 1347 ق؛ تهران، 1335 ش.

دیوان السجّاد

منسوب به امام زین العابدین علی بن حسین علیهم السّلام. ط. (در «دیوان المعصومین» (علیه السلام)) تبریز، 1357 ق.

دیوان سجّادی بروجردی

فارسی، از سید علی اکبر بن عبد الرحیم سجّادی بروجردی (معاصر). ط. تهران، 1328 ش.

دیوان سجاوندی (یا شعر او)

فارسی، از ملک الکلام مجد الدین احمد بن محمد سجاوندی که ظاهراً با بدیهی سجاوندی که یاد شد، یکی بوده است (لباب الألباب، 282/2).

دیوان سجودی سمرقندی (یا شعر او)

فارسی، از سجودی سمرقندی، معاصر سام میرزا (تحفه سامی، 165). در بعضی نسخ تحفه به جای سجودی بیخودی آمده است.

دیوان سحاب اردوبادی

فارسی، از سید محمد سحاب ملقب به مجتهد الشعراء (-1222 ق)، فرزند سید احمد هاتف اصفهانی؛ خ. آستان قدس، 4663، ملک، مطهری.

دیوان سحاب تفرشی (یا شعر او)

فارسی، از ابو القاسم بن محمد زمان تفرشی (1304 ق-) مؤلف «فرهنگ خاورشناسان».

دیوان سحاب سامانی

فارسی، از سحاب بن عبد الله محیط سامانی (1301 ش-) (شعراء اصفهان، 237).

دیوان سحاب همدانی (یا شعر او)

فارسی، از شیخ حسن علی سحاب همدانی، عضو انجمن دانش همدان. مذکور در «دانشنامه

الفت»خ. موجود.

دیوان سحابی استرآبادی

فارسی، از مولانا سحابی استرآبادی (-1021 یا 1010 ق).خ. آستان قدس، ش 4798، ملک و مجلس.

دیوان سحابی شوشتری

از دیوان رباعیات او در فهرست کتابخانه آصفیه (ص 298) یاد شده و ظاهراً همان دیوان سحابی استرآبادی است.

دیوان سحابی نجفی ---

ص: 285

دیوان سدید گیلانی (یا شعر او)

فارسی، از سدید بن ملا نعمت طیب گیلانی (مجالس النفاثس، 384).

دیوان سرابی

فارسی، از سید مصطفی سرابی خراسانی (معاصر). ط. تهران، 1332 ش.

دیوان سراجای اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از سراجای نقاش اصفهانی فرزند ترابا، ظاهراً با سراجای نقاش که یادش خواهد آمد، یکی بوده است (تذکره نصرآبادی، 394).

دیوان سراجای نقاش (یا شعر او)

فارسی، از محمد قاسم سراجای نقاش که ظاهراً همو به امر خانان در 1024 ق به تدوین دیوان عرفی پرداخت (تذکره نصرآبادی، 139).

دیوان سراجای حکاک ---

ص: 286

998 ق) یاد شده است.

دیوان سرتیپ

فارسی، از معتمد السلطان احمد خان سرتیپ وکیل الرعایا که از طرف ناصر الدین شاه قاجار حکومت بندر عباس داشت و خودش آن را تدوین کرد (آثار عجم، 372).

دیوان سرحدی بختیاری

فارسی، از سرحدی قهفرخی بختیاری اصفهانی ناظم مثنوی «سفرنامه کاج» (بهترین اشعار، 173-176).

دیوان سرخوش اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از عبدالمحمود بن محمد صادق سرخوش اصفهانی (1282 ق-) (شعراء اصفهان، 239).

دیوان سرخوش تفرشی

فارسی، از یحیی بن عبد الغنی تفرشی (-1338 ق) منشی سفارت انگلیس در تهران. ط. تهران، 1316 ش.

دیوان سرخوش لاهوری

فارسی، از محمد افضل بن محمد زاهد سرخوش لاهوری (-1126 ق) مؤلف تذکره «کلمات الشعراء» و ناظم مثنویهای «احوال هند»، «جوش و خروش»، «خمخانه» و «قضا و قدر» (سرو آزاد، 143).

دیوان سرشار قفقازی

فارسی، از نجفعلی (یا نجفقلی) سرشار قفقازی (زنده تا 1190 ق). خ. ملّی تبریز.

دیوان سرشار کاکوروی

فارسی، از هیرالال سرشار کاکوروی هندی مشهور به سیام سندر (-1284 ق). خ. موجود (صبح گلشن، 201-202).

دیوان سرشکی کابلی (یا شعر او)

فارسی، از سرشکی کابلی (صبح گلشن، 202).

دیوان سرعت مازندرانی

فارسی، از میر محمد حسین سرعت مازندرانی معاصر نصرآبادی (تذکره، 411).

دیوان سرکای بخاری ---

دیوان سرودی خوانساری (یا شعر او)

فارسی، از سرودی خوانساری معاصر سام میرزا، که نخست امینی تخلص داشته است (تحفه سامی، 158).

دیوان سرودی قمی (یا شعر او)

فارسی، از سرودی قمی که ظاهراً در هنگام تألیف «مجمع الخواص» (1010 ق) زنده بوده و او نیز از قصبه خوانسار بوده است (مجمع الخواص، 243).

دیوان سرور خوانساری

فارسی، از محمد حسین بن محمد علی سرور خوانساری مداح محمد شاه و ناصر الدین شاه قاجار (مجمع الفصحا، 211/2).

دیوان سرور شاه جهان پوری

فارسی، از لاله هیت پرشاد سرور شاه جهان پوری (روز روشن، 290-291).

دیوان سرور شاه نعمت الّهی (یا شعر او)

ترکی، از کربلانی شکر الله سرور شاه نعمت الّهی (دانشمندان آذربایجان، 181).

دیوان سرور شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از محمد بن کاظم سرور شیرازی (-1315 ق) مؤلف «رشحات الفنون» (آثار عجم، 116).

دیوان سروری کابلی (یا شعر او)

فارسی، از عالم بیگ سروری کابلی که در خدمت خان خانان و جهانگیر بود (تذکره نصرآبادی، 62، سرو آزاد، 57).

دیوان سروری کاشانی

فارسی، از محمد قاسم بن حاج محمد سروری کاشانی، مؤلف «مجمع الفرس» در 1008 ق (تذکره نصرآبادی، 291؛ صبح گلشن، 203).

دیوان سروری لکهنوی (یا شعر او)

فارسی، از رای بنس دهر سروری لکهنوی که مسلمان و شیعه گردید و شاگرد احسان الله ممتاز بود (صبح گلشن، 202).

دیوان سروری هندی (یا شعر او)

فارسی، از شیخ رضی الدین غلام مرتضی بن غلام محمد سروری هندی شاگرد نظام الدین معجز (سده 13 ق) (صبح گلشن، 202-203).

دیوان سروری هندی

فارسی، از سکندر سروری هندی (-1136 ق).

خ. موزه بریتانیا.

دیوان سروش اصفهانی

فارسی، از شمس الشعراء محمد علی بن قنبر سروش اصفهانی (-1285 ق). ط. تهران، 1340، 1339 ش. خ. آستان قدس، ش 12675.

دیوان سروش تفرشی

فارسی، از ابراهیم بن محمد مهدی سروش تفرشی مدایح نگار (-1325 ق) مؤلف «انجمن ناصری»، «دقایق النظر» و «ملستان».

دیوان سروشی (یا شعر او)

فارسی، از مرتضی قلی بیگ سروشی از غلامان دربار صفوی (تذکره نصرآبادی، 46-47).

دیوان سروی بیرجندی (یا شعر او)

فارسی، از ملا سروی بن حافظ علی بیرجندی قادری (سده 10 ق) که ظاهراً با سروی خراسانی یکی است و فخری و قزوینی اشعار مختلفی را از او نقل کرده اند (مجالس النفائس 157 و 392).

دیوان سروی خراسانی ---

ص: 288

دیوان سرهنگ تبریزی

فارسی، از حسن خان سرهنگ تبریزی، که از جانب عباس میرزای نائب السلطنه لقب سرهنگی یافت (مجمع الفصحا، 183/2).

دیوان سری پوده ئی

فارسی، از میر ابراهیم بن ابی القاسم سری پوده ای (-1346 ق) منسوب به روستای پوده سمیرم اصفهان که افزون بر دیوان مثنویها و تألیفات دیگر هم دارد (شعراء معاصر اصفهان، 242).

دیوان سزّی ترشیزی (یا شعر او)

فارسی، از مولانا سزّی بن علی شهاب الدین ملازم بایسنقر و معاصر نوائی (مجالس النفاثس، 67 و 240).

دیوان سری الرفاء ---

ص: 289

دیوان سعید لاهیجی (یا شعر او)

فارسی، از سعید بن خواجه علی لاهیجی، معاصر شاه سلیمان صفوی (تذکره نصرآبادی، 377).

دیوان سعید مازندرانی ---

ص: 291

دیوان سلامی اردبیلی (یا شعر او)

فارسی، از سلامی اردبیلی وزیر معصوم بیگ (مجمع الخواص، 279).

دیوان سلامی اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از سلامی اصفهانی معاصر سام میرزا (تحفه سامی، 143).

دیوان السلامی البغدادی

ابو الحسن محمد بن عبید الله سلامی بغدادی از شاعران صاحب بن عباد. مذکور در «یتیمه الدهر» و «نسمه السحر».

دیوان سلامی هروی (یا شعر او)

فارسی، از محمد سلامی هروی که خادم گنبد ملکان مسجد جامع هرات بوده است (مجالس النفائس، 69).

دیوان سلجوق شاه (یا شعر او)

فارسی، از سلجوق شاه بن سلغر زنگی (جلوس:

661ق) از اتابکان فارس (مجمع الفصحاء 30/1).

دیوان سلطان اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از سلطان محمد تاجر اصفهانی (صبح گلشن، 207).

دیوان سلطان جابری ---

ص: 292

(مجالس النفايس، 151).

ديوان سلطان قاجار

فارسي، از سلطان محمد ميرزا سيف الدوله بن فتحعلي شاه قاجار (زنده در 1292 ق)، خ.

آستان قدس، ش 4664 (1292 ق).

ديوان سلطان قاجار (يا شعر او)

فارسي، از سلطان بنت محمود ميرزا بن فتحعلي شاه قاجار (از رابعه تا پروين، 151).

ديوان سلطان قمي (يا شعر او)

فارسي، از ملك سلطان محمد بن رئيس شهاب الدين معمائي كلانتر قم (مجمع الخواص، 271).

ديوان سلطان كرمانشاهي ---

ص: 293

دیوان سلمان اصفهانی

فارسی، از سلمان اصفهانی (-990 ق) وزیر اعظم سلطان محمد صفوی (مجمع الخواص، 41).

دیوان سلمان ساوجی

فارسی، از جمال الدین سلمان بن علاء الدین محمد ساوجی (-778 ق). ط. تهران، 1305 و مکرر. خ. آستان قدس، ش 4667 (812 ق) و چند نسخه دیگر.

دیوان سلوکی

فارسی، از محمد زمان سلوکی، ندیم اسلام خان.

مذکور در «سفینه خوشگو».

دیوان سلیم بهوپالی (یا شعر او)

فارسی، از میر علی حسن خان بن صدیق حسن خان بهادر سلیم بهوپالی که تذکره «صبح گلشن» را در 1295 تألیف کرد (صبح گلشن، 208-210).

دیوان سلیم شاملو

فارسی، از میرزا محمد قلی سلیم شاملو (آتشکده، 14). ظاهراً با سلیم طهرانی یکی بوده است.

دیوان سلیم طهرانی

فارسی، از محمد قلی سلیم طهرانی (-1057 ق). ط. تهران، 1349 ش.

دیوان سلیم عثمانی ---

ص: 294

دیوان سلیمان ظاهر - الذخیره الی المعاد

شیخ سلیمان بن محمد آل ظاهر عاملی (1290 ق-). ط. صیدا، 1348 ق.

دیوان سلیمان خان عثمانی (یا شعر او)

ترکی، از سلطان سلیمان خان بن سلطان سلیم عثمانی (-974 ق) (تحفه سامی، 19).

دیوان سلیمان الماحوزی

شیخ سلیمان بن عبد الله ماحوزی بحرانی (-1121 ق)، جامع: سید علی بن ابی شبنان بحرانی. مذکور در «تکمله امل الامل».

دیوان سلیمان الماحوزی

نیز از سلیمان بن عبد الله، جامع: شیخ یوسف بحرانی. مذکور در «لؤلؤه البحرین».

دیوان سلیمان النجفی

سید سلیمان بن داود بن حیدر حسینی نجفی (-1211 ق). خ. سماوی.

دیوان سلیمانی (یا شعر او)

فارسی، از سلیمانی، ملازم با بر میرزا بن عمر شیخ (مجالس النفاث، 21 و 194).

دیوان سلیمی (یا شعر او)

فارسی، از سلیم سلیمی که در برخی از مجموعه ها اشعاری از او دیده شد.

دیوان سلیمی تونی

فارسی، از حسن بن سلیمان سلیمی تونی (-854 ق)، ناظم «ولایتنامه» و «حرز التجات».

دیوان سلیمی تهرانی

فارسی، از علی اکبر بن علی اصغر سلیمی تهرانی مؤسس روزنامه اطلاعات در 1304 ش.

(سخنوران نامی معاصر، 151/2-155).

دیوان سلیمی عثمانی

فارسی، از سلطان سلیم بن بایزید عثمانی (-926 ق). ط. برلن، 1904 م.

دیوان سلیمی فیروزکوهی (یا شعر او)

فارسی، از سلیمی فیروزکوهی، معاصر سام میرزا (تحفه سامی، 152).

دیوان سمائی کحال (یا شعر او)

فارسی، از سمائی کحال (-1001 ق) شاعر روزگار صفویان (صبح گلشن، 211).

دیوان سمائی مروزی (یا شعر او)

فارسی، از حکیم محمود بن علی سمائی مروزی، شاعر عصر سلجوقی (مجمع الفصحاء، 248/1).

دیوان سماوی

محمد بن طاهر سماوی (-1370 ق).

مجموعه‌ای از اشعار او به نامهای «شجره الریاض»، «ثمره الشجر» و جز آنها چاپ شده است.

دیوان سماهیجی

شیخ عبد الله بن صالح سماهیجی (-1135 ق)، ناظم «تحفه الرجال».

دیوان سمر

فارسی، از سمر، که شاعر خودش آن را به نام محمد شاه قاجار، ممدوح خویش گرد آورده است؛ خ. ملک.

دیوان سمیری

ابو الحسن سمیری که ابن شهر آشوب او را از شاعران شیعه شمرده است (معالم العلماء، 137) و ظاهراً مراد او علی بن محمد سمیری (-329 ق) نایب خاص بوده است.

دیوان سمطوری اردبیلی

فارسی؟، از سمطوری اردبیلی (دانشمندان آذربایجان، 183).

دیوان سمندر بوانائی (یا شعر او)

فارسی، از میر رونق سمندر بوانائی که نخست سمندر و سپس رونق تخلص داشت و معاصر

نصرآبادی بود (تذکره، 410).

دیوان سمند گیلانی

فارسی، از آقا علی بن خواجه عبد الصمد سمند گیلانی معاصر و معاصر نصرآبادی (تذکره، 137).

دیوان سموری سجزی (یا شعر او)

فارسی، از امیر ظهیر الدین نصر سموری سجزی وزیر، شاعر و خوشنویس که از سیستان به غور به سفارت رفت و صدر اجل فخر الدین مبارکشاه را مدح گفت (لباب الالباب، 133/1).

دیوان سموی تبریزی

فارسی، از سموی تبریزی که اشعار او از «خلاصه الافکار» تقی کاشی نقل شده (دانشمندان آذربایجان، 183).

دیوان سمیع ---

ص: 296

ق) (مجالس النفايس، 18 و 192).

ديوان سوادئ اصفهاني - گلزار سوادئ

فارسي، از آخوند ملا عبد الکریم سوادئ اصفهاني (-1352 ق)، ط. تهران، 1336 ش.

ديوان سوادئ اردکاني (با شعر او)

فارسي، از سيد عبد الله سوادئ طباطبائي، ابن عم حريف و شاگرد آذر. مذکور در تذکره ميکده.

ديوان سوادئ گجراتي

فارسي، از سوادئ گجراتي (-1031 ق) که ملازم نظيري بود (ميخانه، 531).

ديوان سوادئ هندي

فارسي، از محمد رفيع سوادئ دهلوي لکهنوي (-1195 ق). ط. هند.

ديوان سوري ---

ص: 297

دیوان سهوی تبریزی (یا شعر او)

فارسی، از میر محمد حسین سهوی خوشنویس تبریزی (-1003 ق)، شاگرد محزون (طبقات اکبری، 516/2).

دیوان سهیلی

فارسی، از مهدی بن غلام رضا سهیلی (1303 ش -) که مجموعه هائی از شعر او چاپ شده.

دیوان سهیلی تبریزی

فارسی، از میرزا احمد سهیلی تبریزی (-1330 ق). ط. تبریز، 1321 ق (با اشعار هلالی و اهلی).

دیوان سهیلی جغتائی

فارسی و ترکی، از نظام احمد سهیلی جغتائی (-918 ق). خ. دار الکتب قاهره، موزه بریتانیا و ایشیاتک بنگال.

دیوان سهیلی خوانساری

فارسی، از احمد بن غلام رضا سهیلی خوانساری (معاصر) (بهترین اشعار، 223).

دیوان سیادت لاهوری

فارسی، از میر جلال الدین سیادت لاهوری.

سرخوش در حاشیه «کلمات الشعراء» آورده است که سیادت 2 جزء از اشعارش را در بیاضی برای او نوشته است (ص 49).

دیوان سیار ---

ص: 298

دیوان سید تبریزی (یا شعر او)

فارسی، از سید محسن تبریزی معروف به گلستان نقاش (-ح 1330 ق)، ناظم «مرآت البکاء».

(دانشمندان آذربایجان، 12).

دیوان سید جواهر رقم ---

ص: 299

دیوان سیف اسفرنگ

فارسی، از سیف الدین اعرج اسفرنگ (-666 ق). خ. آستان قدس، ش 4677. مجلس، ملک، مطهری و دانشگاه تهران.

دیوان سیف اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از سیف الدین محمود اصفهانی، از نوادگان کمال اسماعیل (صبح گلشن، 384).

دیوان سیف اعرج ---

ص: 300

دیوان سیمائی مشهدی

فارسی، از سیمائی مشهدی که معاصر سام میرزا و شاعری مقلد بوده (تحفه سامی، 138).

دیوان سیمی بغدادی

فارسی، از سیمی بغدادی (-830 ق)، مذکور در شاهد صادق که محتملا با عنوان بعدی یکی بوده است.

دیوان سیمی نیشابوری

فارسی، از سیمی نیشابوری مقیم مشهد که خطوط ششگانه را خوش می نوشت و در تذهیب و صورتگری نیز مهارت داشت و معاصر علاء الدوله بن بایسنقر بود (مجالس النفاوس، 16 و 191).

دیوان سیمین بهبهانی

فارسی، از سیمین بهبهانی (معاصر). وی چند مجموعه منتشر کرده است از آن جمله: «جای پا»، «مرمر» و «چلچراغ».

دیوان سینا اصفهانی

فارسی، از مصطفی قلی بن محمد سینای تیرانی کرونی اصفهانی (-1353 ق). ط. اصفهان، 1327 ق.

دیوان سینا کرمانی

فارسی و عربی، از جواد بن محمد علی سینای کرمانی (-1374 ق) که از جوزه ای در نحو از او چاپ شده است. وی برادر احمد بهمنیار بوده است.

دیوان شائق ---

ص: 301

دیوان شارق یزدی (یا شعر او)

فارسی، از غلام حسین شارق یزدی (تاریخ یزد، 295).

دیوان شاطر عباس ---

ص: 302

دیوان شاه باز تبریزی (یا شعر او)

ترکی، از شاهباز تبریزی (سده 13 ق) (دانشمندان آذربایجان، 187).

دیوان شاه باقر کاشی ---

ص: 303

دیوان شاه سنجان (یا شعر او)

فارسی، از رکن الدین محمود خوافی سنجانی (-597ق) شاگرد خواجه مودود چشتی (خزینة الاصفیاء، 252/1).

دیوان شاه شجاع

فارسی و عربی، از شاه شجاع بن مبارز الدین محمد بن امیر مظفر (-786ق). گرد آورنده:

سعد الدین انسی که دیباچه ای نیز بر آن افزوده است. ط. بمبئی.

دیوان شاه شروان (یا شعر او)

فارسی، از شاه شروان (سده 13 ق) (دانشمندان آذربایجان، 188).

دیوان شاه شیرازی ---

ص: 304

دیوان شاهمیر عبد العظیمی (یا شعر او)

فارسی، از شاهمیر بن عنایت الله، متولی آستانه حضرت عبد العظیم و معاصر سام میرزا (تحفه سامی، 42).

دیوان شاهمیر قزوینی

در بهترین اشعار (ص 851) از آن نقل شده و محتملا با عنوان آتی یکی است.

دیوان شاهمیر قمی (یا شعر او)

فارسی، از شاهمیر قمی (صبح گلشن، 220).

دیوان شاهمیر همدانی ---

ص: 305

دیوان شایق نائینی (یا شعر او)

فارسی، از شیخ محمد بن علی محمد شایق نائینی (تاریخ نائین، 162/4).

دیوان شایق هندی

فارسی، از میر یوسف بیگ شایق هندی (-1098 ق) (مرآت الخیال، 224).

دیوان شایق یزدی ---

ص: 306

دیوان شجاع قاجار (یا شعر او)

فارسی، از شجاع السلطنه حسنعلی میرزا بن فتحعلی شاه قاجار (-1270 ق).خ.ملی تهران.

دیوان شجاع کاشی (یا شعر او)

فارسی، از شجاع کاشی (-987 ق)(تذکره نصرآبادی، 476).

دیوان شجاع نائینی ---

ص: 307

(-1068 ق) (دانشمندان آذربایجان، 189).

دیوان شرف تبریزی---

ص: 308

دیوان شرف الملک نسائی

فارسی، از شرف الملک نسائی. سنگلاخ نسخه آن را دیده بوده است (امتحان الفضلاء، 122/1).

دیوان شرف یزدی ---

ص: 309

دیوان شریف حکیم

فارسی، از حکیم شریف که اشعار او در آخر نسخه دیوان یوسف گرجی، مورخ 1297 ق موجود در کتابخانه مجلس، در 8 صفحه افزوده شده است.

دیوان شریف سبزواری (یا شعر او)

فارسی، از محمد شریف سبزواری که در مشهد ساکن بوده است (روز روشن، 346).

دیوان الشریف الرضی ---

ص: 310

کرد و پس از سفر حج به هند رفت و در آنجا در گذشت (روز روشن، 346).

دیوان شریفی شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از میر شریف ثالث فرزند شریف ثانی و نواده میر سید شریف جرجانی. وی حاکم شیراز و معاصر سام میرزا بود (تحفه سامی، 290).

دیوان شریفی کرمانی

ابراهیم بن حسام شریفی کرمانی (-1016 ق) ناظم قصائد تائیه در نظم ایساغوجی، شافیه و کافیه، که ذیل التائیه از آنها یاد شده.

دیوان شریفی مشهدی (یا شعر او)

فارسی، از شریفی مشهدی که صاحب مطلع الشمس (435/2) او را از شاعران خراسان و از نوادگان سید شریف جرجانی شمرده است.

دیوان شصت کله (یا شعر او)

فارسی، از شمس الدین احمد بن منوچهر، امیر الشعراء معاصر راوندی (راحه الصدور، 57).

دیوان شطاح ---

ص: 311

دیوان شعله شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از آغو پور خان بن امام قلی خان افشار که در 1043 شاه صفی چشمان او را میل کشید و پدرش را کشت (تذکره حسینی، 176).

دیوان شعله گلپایگانی

فارسی، از شعله گلپایگانی، ناظم مثنوی «یوسف و زلیخا» در 1175 ق.

دیوان شعوری تبریزی (یا شعر او)

فارسی، از مهدی شعوری تبریزی (سده 10 ق).

مذکور در «سفینه خوشگو».

دیوان شعوری کاشانی

فارسی، از شعوری کاشانی شاگرد محتشم کاشانی (-996 ق). خ. دانشگاه تهران.

دیوان شعوری مشهدی (یا شعر او)

فارسی، از شعوری مشهدی، معاصر نصرآبادی (تذکره، 295).

دیوان شعوری هروی

فارسی، از شعوری هروی مقیم کابل و ناظم مثنوی «قند و شکر». وی پس از سفر حجاز در هند اقامت گزید و نزد اکبر شاه مقرب شد (صبح گلشن، 225). در تذکره «روز روشن» (ص 349) به جای هروی، نیشابوری آمده است.

دیوان شعیب جوشقانی

فارسی، از خواجه شعیب جوشقانی کاشانی وزیر شاه عباس و شاه صفی (-1052 ق). خ. ملک.

دیوان شعیبا خوانساری

فارسی، از شعیبا خوانساری (-1083 ق) شاگرد آقا حسین خوانساری (تذکره نصرآبادی، 194).

دیوان شغال (یا شعر او)

فارسی، از ملا علی شغال (!) که در معما دست داشته (تذکره نصرآبادی، 504).

دیوان شفائی

فارسی، از محسن شفائی (معاصر) که مجموعه شعر او به نام «صبح و عصر» در 1334 ش چاپ شده.

دیوان شفائی-شکر المذاقین

فارسی، از شرف الدین حسن بن حکیم ملا اصفهانی (-1037 ق) طیب شاه عباس صفوی. خ. ملک. دانشگاه پنجاب و طوپقپوسرای
استانبول.

دیوان شفائی محلاتی ---

ص: 312

تا 1128 ق از خط او موجود است (نمونه خطوط...، 286).

دیوان شفیع بخاری ---

ص: 313

153 نیز نوشته اند. از وی رباعی فارسی در برخی از تذکره ها نقل کرده اند که معلوم نیست انتساب آن درست باشد (آتشکده، 304؛ مجالس المؤمنین 126).

دیوان شکر

فارسی و عربی، از شیخ عبد الحسین بن احمد شکر نجفی که به ایران آمد و در 1285 ق در تهران درگذشت. ط. نجف، 1274 ق (جزء دوم).

دیوان شکر

مرتضی شکر. اشعاری از او در پشت کَشکولی که به خط شیخ احمد شکر است دیده شد.

دیوان شکرریز (یا شعر او)

فارسی، از شکرریز که به مناسبت شغل قنّادی، شکرریز تخلص داشته. مذکور در تذکره «میکده».

دیوان شکر گنج

فارسی، از فرید الدین شکر گنج هندی (آتشکده، 349). سنگلاخ شعر او را به خط ابراهیم بن میر عماد دیده بوده است (امتحان الفضلاء، 292/1).

دیوان شکر شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از میر شکر شکر شیرازی که در صحافی و تجلید مهارت داشته و ظاهراً با سام میرزا معاصر بوده (تحفه سامی، 45).

دیوان شکر هروی (یا شعر او)

فارسی، از شکر هروی معاصر امیر علی شیر نوائی (مجالس النفاوس، 84 و 259).

دیوان شکر همدانی (یا شعر او)

در گلستان مسرت (ص 59) به جای شکر هروی و شیرازی، شکر همدانی آمده است، که در بالا یاد هر دو گذشت.

دیوان شکسته قاجار

فارسی، از حسنعلی میرزا بن فتحعلیشاه قاجار تخلص به شکسته (-1270 ق). خ. آستان قدس، ش 4680 (1351 ق) و ملک دانشگاه تهران.

دیوان شکسته کابلی (یا شعر او)

فارسی، از محمد صالح شکسته کابلی نقشبندی (مرآت الخیال، 204-205).

دیوان شکوه شیرازی

فارسی، از عبد الحمید بن علی محمد شکوه فیروزآبادی شیرازی، معاصر محمد شاه قاجار به نام محمد علی شکوه فیروزآبادی نسخه دیوانی در اراک موجود بوده است.

دیوان شکوهی تبریزی

فارسی و ترکی، از مهدی شکوهی تبریزی (-1314 ق)، ط. تبریز، 1331 ق.

دیوان شکوهی همدانی (یا شعر او)

فارسی، از شکوهی خوشنویس همدانی، معاصر نصرآبادی (تذکره، 239).

دیوان شکوهی یزدی (یا شعر او)

فارسی، از سید حسن بن سید علی شکوهی یزدی معاصر (تاریخ یزد، 297).

دیوان شکیب اصفهانی

فارسی، از محمد رضا بن محمد حسین شکیب شمشیری اصفهانی. ط. اصفهان، 1329 ق.

دیوان شکیب اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از سید محمد علی شکیب اصفهانی، معاصر هدایت (مجمع الفصحاء، 252/2؛ انجمن خاقان، 4).

دیوان شکیب شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از محمد علی بن محمد امین شکیب شیرازی (-1135 ق) شاگرد مسیح الانام (تذکره حزین، 34).

دیوان شکیب شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از میر عبد الوهاب شکیب شیرازی، شاگرد وصال (روز روشن، 350).

دیوان شکیبی اصفهانی

فارسی، از محمد رضا بن عبد الله شکیبی اصفهانی (-1022 ق) ناظم مثنوی «عشرت آباد» و جز آن (طبقات اکبری، 502/2).

دیوان شکیبی تبریزی (یا شعر او)

فارسی، از مقصود علی شکیبی تبریزی (-971 ق) (تحفه سامی، 173).

دیوان شمالی دهستانی (یا شعر او)

فارسی، از شمالی دهستانی خراسانی (مجمع الفصحاء، 309/1).

دیوان شمخال بیگ (یا شعر او)

فارسی، از شمخال بیگ که از نزدیکان خلیفه سلطان بوده و پس از سیاحت بلاد در هند اقامت گزیده (تذکره نصرآبادی، 147).

دیوان شمسا ---

ص: 315

نصرآبادی بوده است. (تذکره، 99-100).

دیوان شمس الدین قمی (یا شعر او)

فارسی، از شمس الدین جاسبی قمی (آتشکده، 232).

دیوان شمس الدین قواس (یا شعر او)

فارسی، از شمس الدین قواس تبریزی (دانشمندان آذربایجان، 207).

دیوان شمس الدین کاشی (یا شعر او)

فارسی، از شمس الدین کاشی (-602 ق) جامع «دیوان ظهیر فاریابی» (تاریخ گزیده، 821).

دیوان شمس الدین کاشی

فارسی، از شمس الدین کاشی که خواجه بهاء الدین صاحب دیوان جوینی را مدح کرده و در 673 یا 674 ق با سرودن قصیده ای رأی مجد همگر را در مقایسه شعر انوری و ظهیر پرسیده است. (تاریخ گزیده، 821).

دیوان شمس الدین کرت (یا شعر او)

فارسی، از شمس الدین کرت (-676 ق) که با مغولان نبرد کرد و پس از شکست دادن آنان سرانجام شکست خورد و تسلیم شد (آتشکده، 16).

دیوان شمس الدین کرمانی (یا شعر او)

فارسی، از میر شمس الدین کرمانی (تحفه سامی، 38).

دیوان شمس الدین الکوفی

شمس الدین ابو القاسم علی (536 ق-) ناظر کوفه. مذکور در «الدر الثمین فی اسماء المصنّفین».

دیوان شمس الدین معلم (یا شعر او)

فارسی، از قاضی شمس الدین معلّم لاهیجانی که در زمان تألیف تحفه سامی (957 ق) زنده و صدر الممالک دولت صفوی بوده است (تحفه سامی، 51).

دیوان شمس ساوه ئی (یا شعر او)

فارسی، از شمس الدین حسینی ساوه ئی کاشانی معاصر سام میرزا (تحفه سامی، 44).

دیوان شمس شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از شمس الدین شیرازی (-772 ق) مراد خواجه حافظ و استاد قوام الدین ابو اسحاق (ریاض العارفین، 364).

دیوان شمس شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از شمس شیرازی معروف به تیشی که در موسیقی ماهر و از مقربان شاه عباس اول بود (تذکره نصرآبادی، 147).

دیوان شمس طبسی

فارسی، از قاضی شمس الدین محمد بن عبد الکریم طبسی (-626 ق) قاضی هرات. خ.

آستان قدس، ضمیمه ش 4955 (1039-1041 ق)، ملک، مجلس و دانشگاه تهران و چستر بیٹی.

دیوان شمس فخری

فارسی، از شمس الدین بن فخر الدین اصفهانی معروف به شمس فخری (سده 8 ق)، از شاعران شاه ابو اسحاق، معاصر حافظ. «معیار جمالی»، «معیار نصرتی» و منظومه «مخزن البحور» نیز از اوست.

دیوان شمس قیس رازی (یا شعر او)

فارسی، از شمس الدین محمد بن قیس رازی معروف به شمس قیس، معاصر سعد بن زنگی (-625 ق) و مؤلف «المعجم فی معایر اشعار العجم».

دیوان شمس گلپایگانی

فارسی، از شیخ اسد الله ایزد گشسب بن محمود شمس گلپایگانی (-1366 ق) مؤلف «تحفه السفر» و «شمس التواریخ» (شعراء معاصر اصفهان، 279).

دیوان شمس مشرقی

فارسی، از شمس مشرقی که 200 غزل او در شمار غزلیات مولوی در دیوان شمس تبریزی آمده است، و بدیع الزمان فروزانفر در احوال مولوی (صص 150-151) آن غزلها را مشخص ساخته است.

دیوان شمس منشی (یا شعر او)

فارسی، از شمس الدین محمد بن هندوشاه نخجوانی معروف به شمس منشی، مؤلف «دستور الکاتب» و «صحاح الفرس».

دیوان شمس نسائی

فارسی، از قاضی شمس الدین نسائی. سنگلاخ آن را به خط جعفر هروی دیده بوده است (امتحان الفضلاء، 1/159؛ آتشکده، 134).

دیوان شمس هروی

فارسی، از قاضی شمس الدین محمد هروی (-624 ق) که به قول عبد الغنی خان 2 هزار بیت شعر داشته است (تذکره الشعراء، 76).

دیوان شمس (یا شعر او)

فارسی، از شمس شاعر دربار سلطان یعقوب آق قویونلو (مجالس النفاث، 305).

دیوان شمس

فارسی، از شمس، مذکور در کتاب «بعض مثالب النواصب» که در سده 6 ق تألیف شده.

دیوان شمس بدخشانی

فارسی، از شمس بدخشانی، معاصر نوائی (مجالس النفاث، 118 و 389).

دیوان شمس بغدادی

فارسی و ترکی، از شمس بن عبد الملک بغدادی (زنده در 975 ق) پدر عهدی بغدادی مؤلف «گلشن شعرا» که احوال او را فرزندش در آن کتاب آورده است.

دیوان شمس شیروانی (یا شعر او)

فارسی، از شمس شیروانی سراج (زین ساز) معاصر سام میرزا (تحفه سامی، 166).

دیوان شمس همدانی (یا شعر او)

فارسی، از شمس همدانی (-825 ق) (صبح گلشن، 226).

دیوان شمیم شیرازی

فارسی، از محمد علی شمیم شیرازی، معروف به حکاک (سده 14 ق). دیوان شمیم در هند چاپ شده و معلوم نیست که از این شاعر است یا از محمد حسین شمیم که ذکر خواهد شد.

دیوان شمیم شیرازی

فارسی، از محمد حسین بن عبد الکریم (سده 12 ق) که از جانب نادر قاضی سپاه و سپس کلانتر اصفهان بود (آتشکده، 380).

دیوان شواء

ابو المحاسن شهاب الدین یوسف بن اسماعیل شواء کوفی حلبی (-635 ق)، که در تشیع غلو می کرده و دیوانش در 4 مجلد بوده است (وفیات الاعیان، 411/2).

دیوان شوخی خوانساری (یا شعر او)

فارسی، از شوخی خوانساری (آتشکده، 208).

دیوان شوخی هروی (یا شعر او)

فارسی، از مولانا شوخی بن شیخ ابو سعید لاده (مجالس النفاثس، 82 و 257 ق).

دیوان شوخی یزدی (یا شعر او)

فارسی، از شوخی یزدی (-990 ق) (تاریخ یزد، 298).

دیوان شورش (یا شعر او)

فارسی، از شورش مداح معتمد الملک منوچهر خان، مذکور در «مدایح معتمدیه».

دیوان شورش شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از امیر افشار بن قدمعلی شورش کریم پور شیرازی که در 1369 ق به انتشار روزنامه «شورش» پرداخت و پس از حکومت مصدق زندانی شد و بر سرش نفت ریخته و او را زنده زنده سوزانیدند.

دیوان شورش عشق

فارسی، از سعد الدین صاحب قادری، متخلص به شورش عشق. ط. حیدر آباد دکن، 1309 ق.

دیوان شورش لکهنوی (یا شعر او)

فارسی، از سید علی شورش لکهنوی (روز روشن، 361).

دیوان شوری اصفهانی

فارسی، از احمد بن محمد هاشم شوری اصفهانی خوشنویس، وزیر امامقلی خان قاجار (مجمع الفصحاء، 248/2).

دیوان شوریده---

ص: 318

دیوان شوقی شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از شوقی شیرازی که مداح قاسم بیگ پرناک بوده (تحفه سامی، 175).

دیوان شوقی عراقی

فارسی، از محمد شفیع بن محمد سمیع شوقی عراقی ناظم «رجوم الشیاطین» و «درر المصائب».

دیوان شوقی کاشانی (یا شعر او)

فارسی، از شوقی کاشانی معاصر سام میرزا (تحفه سامی، 157).

دیوان شوقی همدانی

فارسی، از شوقی همدانی (معاصر) (بهترین اشعار، 246).

دیوان شوقی یزدی (یا شعر او)

فارسی، از شوقی یزدی (-963 ق) از نوادگان خواجه رشید وزیر و از بزرگان یزد که در هرات اقامت داشت (آتشکده، 261؛ صبح گلشن، 229). ظاهراً همین شخص بوده که یادش به عنوان شوقی تبریزی نیز گذشت و منشی سام میرزا بوده.

دیوان شوکت بخاری

فارسی، از محمد اسحاق شوکت بخاری (-1107 یا 1111 ق). خ. آستان قدس، ش 7147 و ش 8793؛ دار الکتب قاهره؛ ط.

دیوان شوکت بلگرامی ---

دیوان شهاب تبریزی

ترکی، از شهاب تبریزی. ط. تبریز.

دیوان شهاب ترشیزی

فارسی، از عبد الله خان حبيب الله شهاب ترشیزی (-1215 یا 1216 ق) که در هرات در خدمت شاهان درانی بوده است. خ. آستان قدس، ش 4681؛ مجلس و ملی تهران.

دیوان الشهاب الحویزی ---

ص: 320

است.

دیوان شهاب مازندرانی

فارسی، از عمران بیگ شهاب مازندرانی که به هند رفت و نزد عبدالمطلب خان در اکبر آباد تقرّب یافت و به دست راهزنان کشته شد (روز روشن، 364).

دیوان شهاب مرندی (یا شعر او)

فارسی، از قاضی شهاب الدین مرندی، معاصر سام میرزا (تحفه سامی، 77).

دیوان شهاب معمائی ---

ص: 321

دیوان شهیدی خراسانی-دیوان حبیب خراسانی

فارسی، از حبیب الله بن میرزا هاشم شهیدی خراسانی (-1327 ق)، نواده میرزا احمدی شهید. ط. تهران، 1376 ق (با عنوان دیوان حبیب خراسانی). در ذیل عنوان دیوان حبیب هم گذشت.

دیوان شهیدی قمی

فارسی، از بابا شهیدی قمی (-935 ق) ملک الشعراء سلطان یعقوب که به هند رفت و در گجرات درگذشت. خ. آصفیه هند، دار الکتب قاهره و سلطنتی سابق تهران.

دیوان شهیر رامپوری (یا شعر او)

فارسی، از حافظ خان محمد خان بن غلام محمد خان شهیر رامپوری، شاگرد اسد الله غالب (صبح گلشن، 230).

دیوان الشهینفی (یا الشهیفیه)

شیخ ابو الحسن علی بن حسین شهینفی حلّی معاصر شهید اول که یکی از قصائد او را شرح گفت و شاعر به عنوان تشکر قطعه ای در مدح شهید سرود. مذکور در «مجالس المؤمنین» و «ریاض العلماء».

دیوان شبانی کاشانی

فارسی، از ابو نصر فتح الله بن محمد کاظم شبانی کاشانی (-1308 ق). خ. مجلس و ملک؛ ط.

تهران؛ منظومه هائی نیز در 1308 ق در استانبول از این شاعر چاپ شده.

دیوان شیبک خان (یا شعر او)

فارسی، از شیبک خان بن براق خان اوزبیک (سده 10 ق) حاکم ماوراء النهر (تحفه سامی، 19).

دیوان شیخ زاده انصاری (یا شعر او)

فارسی، از شیخ زاده انصاری که در معما مهارت داشت، پدرش عبد الله دیوانه و مادرش بیدلی نیز شاعر بوده اند (مجالس النفاثس، 102 و 277).

دیوان شیخ زاده پورانی

فارسی، از شیخ زاده پورانی که خلیفه ابو سعید پورانی بوده و خطی خوش نیز داشته است (مجالس النفاثس، 97 و 275).

دیوان شیخ زاده لاهیجی ---

است (فهرست دانشگاه، 14/3954).

دیوان شیدای اصفهانی

فارسی، از سید عبد الله بن محمد علی شیدای اصفهانی (1296 ق-) نواده و شاگرد ملا علی جناب. مذکور در دانشنامه الفت.

دیوان شیدای اصفهانی

فارسی، از محمد علی شیدای اصفهانی آئینه ساز (-1214 ق). خ. موجود.

دیوان شیدای اکبرآبادی

فارسی، از مولوی مهدی بن محمد تقی شیدای اکبرآبادی کاکوری (-1062 ق) که نزد جهانگیر (-1037 ق) و شاه جهان (-1068 ق) مقرب بوده است؛ خ. دانشگاه تهران.

دیوان شیدای تبریزی

فارسی، از چلبی بیگ بن علی بیگ شیدای تبریزی که اکبر او را به هند فراخواند و در آنجا تخلص خویش را به فارغ تغییر داد (تذکره نصرآبادی، 158).

دیوان شیدای تویسرکانی (یا شعر او)

فارسی، از شیدای تویسرکانی (بهترین اشعار، 258).

دیوان شیدای کردستانی

فارسی، از عبد الباقی شیدای کردستانی (-1244 ق) که از وزیر زادگان بوده (مجمع الفصحاء، 2/246).

دیوان شیدای نسفی (یا شعر او)

فارسی، از شیدای نسفی، حاکم بخارا و معاصر نصرآبادی (تذکره، 442).

دیوان شیدای همدانی (یا شعر او)

فارسی، از شیدای همدانی که اشعار او مکرر در «گلستان مسرت» آمده است.

دیوان شیدای یزدی

فارسی، از میرزا ابو الحسن شیدای یزدی (مجمع الفصحاء، 2/250). مؤلف تذکره میکده آورده است که دیوان شیدا 3000 بیت دارد و نصابی نیز به نظم آورده که لغات مذکوره در آن در نصاب ابو نصر فراهی نیامده است.

دیوان شیر خان (یا شعر او)

فارسی، از شیر خان، مذکور در «گلستان مسرت».

دیوان شیر علی (یا شعر او)

فارسی، از شیر علی معاصر امیر علی شیر که نستعلیق را خوش می نوشت و در معما مهارت داشت (مجالس النفايس، 100 و 273).

دیوان شیر مردان ---

ص: 324

دیوان شیونی قائنی (یا شعر او)

فارسی، از شیونی قائنی (آتشکده، 116).

دیوان صائب اصفهانی

فارسی، از محمد علی بن عبد الرحیم صائب تبریزی اصفهانی (-1077 یا 1081 ق)؛ ط.

لکهنو، 1324 ق و مکرر؛ تهران، 1345 ش و مکرر. خ. آستان قدس، ش 8431 و چند نسخه دیگر.

دیوان صائغ خراسانی (یا شعر او)

فارسی، از حکیم شهاب الدین محمد بن علی زرگر خراسانی، مذکور «در لباب الالباب».

دیوان الصائغ الرامهرمی (او شعره)

صائغ رامهرمی (-312 ق) استاد ابو هاشم جبائی (معجم الادباء، 65/4).

دیوان صائغ هروی

فارسی، از حکیم ابو المحامد محمود بن محمود جوهری صائغ هروی (لباب الالباب، 10).

دیوان صائغ ترکه---

دیوان صابر شیرازی

فارسی، از مهدی صابر شیرازی خوشنویس (- پس از 1280 ق). خ. ملک و مجلس.

دیوان صابر لاهیجی (یا شعر او)

فارسی، از محمد قاسم صابر لاهیجی (سده 11 ق) (تذکره نصرآبادی، 376).

دیوان صابر مشهدی (یا شعر او)

فارسی، از محمد علی صابر مشهدی (آتشکده 86).

دیوان صابر همدانی (یا شعر او)

فارسی، از سید احمد بن محمد هادی صابر همدانی (1271 ق-)، عضو انجمن دانش همدان (تذکره علوی، 140).

دیوان صابر یزدی

فارسی، از صابر یزدی، مؤلف «تذکره سلسله» در احوال مدرسین یزد که اشعار بسیاری از خود در آن آورده است.

دیوان صابری (یا شعر او)

ترکی، از صابری (سده 13 ق) (دانشمندان آذربایجان، 210).

دیوان صابونی قزوینی ---

ص: 326

خوش می نوشته است (تذكرة حزين، 223).

ديوان صاحب المعالم ---

ص: 327

دیوان صادق منشی الممالک (یا شعر او)

فارسی، از صادق بن عبد الحسین منشی الممالک معاصر نصرآبادی (تذکره، 84).

دیوان صادق موسوی

فارسی، از محمد صادق بن محمد طاهر موسوی (-1135 ق)، نواده سلطان العلماء. مذکور در کشکول ناظم که موجود است.

دیوان صادق هندی

فارسی، از حاج محمد صادق هندی شاعر دربار اکبر (صبح گلشن، 241).

دیوان صادقی قاینی (یا شعر او)

فارسی، از صادقی قاینی گلکار (مجالس الثفانس، 151).

دیوان صادقی کتابدار

فارسی و ترکی، از صادق بیگ افشار خدابنده لو معروف به صادقی کتابدار (940 ق-) مؤلف تذکره «مجمع الخواص» و آثار منظوم و منثور دیگر. خ. ملک و دانشگاه تهران.

دیوان صادقی مینا

فارسی، از صادق بن محمد صالح صادقی مینای اصفهانی (-1061 ق) مؤلف «صبح صادق» و «شاهد صادق» و جد طاهر نصرآبادی (تذکره، 64).

دیوان صادقی هراتی (یا شعر او)

فارسی، از صادقی هراتی که اصلش از هرات و متولد قندهار بود و اکبر را مدح گفت (صبح گلشن، 242).

دیوان صادقیه

فارسی، از محمد صادق خوئی معروف به صادقیه، ط. بمبئی، 1317 ق.

دیوان صارم (یا شعر او)

فارسی، از میر عبد الحی صارم صمصام الدوله (1142 ق-) که نخست وقار تخلص داشت (خزانه عامره، 296).

دیوان صارم الدین (یا شعر او)

فارسی و عربی، از صارم الدین محمد شریف بن محمد ابراهیم حائری یزدی که در 1304 ق «لواء الحمد» را تألیف کرد و در آخر آن 2

قصیده خود را آورده است.

دیوان صاعد خوبوشانی

فارسی، از صدر الاجل زین الدین صاعد خوبوشانی. سنگلاخ آن را به خط ملا معروف دیده بوده است (امتحان الفضلاء، 173/1).

دیوان صاعد شیرازی

فارسی، از محمد باقر صاعد شیرازی (-بین 1312 و 1315 ق) که در اواخر در صحن کبیر نجف گدائی می کرد. برخی قصائد و مدایح و مرثیاتی او در مجموعه ئی دیده شد.

دیوان صاعدی خوبوشانی

فارسی، در قاموس الاعلام، وی را از شاعران سده 6 ق و ناظم «لیلی و مجنون» نوشته است که ظاهراً همان صاعد خوبوشانی است که گذشت.

دیوان صافی

فارسی و ترکی، از صافی که از بزرگ زادگان کوه صاف و از معاصرین نوائی بوده و شاهنامه ای به ترکی سروده است (مجالس النفاثس، 79 و 255؛ روز روشن، 378).

دیوان صافی اردوبادی (یا شعر او)

فارسی، از اعتماد الدوله حاتم بیگ صافی اردوبادی (-1019 ق) وزیر شاه عباس صفوی (فهرست ریو، 185).

دیوان صافی اصفهانی

فارسی، از میرزا جعفر صافی موسوی اصفهانی (-1219 ق). خ. دانشگاه تهران، سلطنتی سابق و چند نسخه دیگر.

دیوان صافی اصفهانی ---

ص: 328

دیوان صافی اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از صافی اصفهانی (معاصر)، عضو انجمن شیدا (شعرای معاصر اصفهان، 300).

دیوان صافی تبریزی - گنجینه حسینی

فارسی، از آقا کریم صافی تبریزی (-1348 ق). ط. تبریز.

دیوان صافی تبریزی ---

ص: 329

دیوان صالح ترکمان

فارسی، از محمد صالح بن علیخان ترکمان (مجمع الخواص، 61).

دیوان صالح التمیمی

شیخ صالح بن شیخ درویش تمیمی (-1261 ق). ط. نجف، 1367 ق.

دیوان صالح الجامی

شیخ محمد صالح بن قاسم جامعی عاملی (-پس از 1320 ق)؛ جامع: سید احمد شوشتری.

دیوان صالح جغتائی (یا شعر او)

فارسی، از محمد صالح بن امیر نور سعید (-941 ق) شاگرد جامی (مجالس النفاث، 110 و 283).

دیوان صالح خراسانی (یا شعر او)

فارسی، از صالح خراسانی، معاصر نوائی و کتابدار پادشاه حصار (مجالس النفاث، 118 و 290).

دیوان صالح شوشتری (یا شعر او)

فارسی، از محمد صالح شوشتری، معاصر نصرآبادی (تذکره، 356).

دیوان صالح شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از صالح شیرازی که به اصفهان مهاجرت کرد و معاصر نصرآبادی بود (تذکره، 425).

دیوان صالح صوفی (یا شعر او)

فارسی، از صالح صوفی، شاعر روزگار شاه عباس دوم و معاصر بقائی که در «لطائف الخیال» از او یاد کرده (دانشمندان آذربایجان، 217).

دیوان صالح القزوینی

سید صالح بن مهدی قزوینی نجفی (-1306 ق)، ناظم «الدرر الغرویّه»؛ جامع: شیخ ابراهیم صادق عاملی.

دیوان صالح کاشی (یا شعر او)

فارسی، از صالح کاشی که به هند رفت و در لاهور درگذشت (صبح گلشن، 243).

دیوان صالح الکواز

صالح بن حمزه کواز آل نوح شمري حلی (-1291 ق). بسیاری از مرثیاتی او که شیخ حسن حلی گرد آورده است، دیده شد.

دیوان صالح مازندرانی

فارسی، از صالح بن فضل الله مازندرانی حائری (1297 ق-). مذکور در فهرست تألیفات او. وی منظومه هائی نیز به عربی سروده است.

دیوان صالح ملهم (یا شعر او)

فارسی، از صالح ملهم (کلمات الشعراء، 109).

دیوان صالح منشی (یا شعر او)

فارسی، از صالح منشی وزیر لاهیجان، که برادرزاده اسکندر بیک مؤلف «تاریخ عالم آرا» و معاصر نصرآبادی بود (تذکره، 79).

دیوان صالح نصرآبادی (یا شعر او)

فارسی، از محمد صالح نصرآبادی مقیم هند، پدر محمد صادق مینا-جد نصرآبادی (تذکره، 452).

دیوان صالحی مشهدی (یا شعر او)

فارسی، از مولانا محمد میرک صالحی مشهدی نواده خواجه عبد الله مروارید کرمانی (مجمع الخواص، 48).

دیوان صالحی اردستانی (یا شعر او)

فارسی، از صالحی اردستانی، معاصر مؤلف صبح گلشن (ص 244).

دیوان صامت اصفهانی

فارسی، از محمد صادق بن محمد مؤمن صامت اصفهانی (-1100 ق). خ. شیرانی پاکستان.

دیوان صامت بروجردی

فارسی، از محمد باقر صامت بروجردی، ط.

تهران، 1308 ش و مکرّر.

دیوان صانع بلگرامی (یا شعر او)

فارسی، از نظام الدین احمد صانع بلگرامی (1139 ق-)(سرو آزاد، 348).

دیوان صانع شاه جهان آبادی (یا شعر او)

فارسی، از شاه نذر علی صانع صوفی شاه جهان آبادی (-1180 ق)(صبح گلشن، 244).

دیوان صانعی باخرزی (یا شعر او)

فارسی، از صانعی باخرزی وزیر، معاصر نوائی که به قول او به سبب ظلم و بدنفسی به سیاست پادشاه رسید (مجالس النفائس، 52 و 266).

دیوان الصبابة

شهاب الدین ابو العباس احمد بن یحیی معروف به ابن ابی حجلة تلمسانی (-762 یا 776 ق)؛ ط. مصر، 1279 ق.

دیوان صباحی کاشانی

فارسی، از سلیمان صباحی بیدگلی کاشانی (-1207 ق). خ. آستان قدس، ش 4694 (1234 ق)، ش 4695 (1236 ق) و یک نسخه دیگر.

دیوان صبای شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از نظام الدین بن ابی القاسم شریف الحکما صبای شیرازی (-1309 ق)(آثار عجم، 561).

دیوان صبای طهرانی (یا شعر او)

فارسی، از غلام علی بن غلام رضا صبای طهرانی معروف به ندیم باشی (1278 ق-)(نواده صبای کاشانی؛ مذکور در تذکره علوی).

دیوان صبای طهرانی (یا شعر او)

فارسی، از علی رضا صبای طهرانی که او نیز نواده صبای کاشانی است.

دیوان صبای کاشانی

فارسی، از فتحعلی خان صبای کاشانی ملک الشعراء (-1238 ق)(مداح خاندانهای زند و قاجار. خ. آستان قدس، ش 4692 (1267 ق) و چند نسخه دیگر.

دیوان صباى هندی

فارسی، از محمد صابر صباى حسینی سهوانی شاگرد نجف علی خان و ناظم «شوکت خسروی» بر وزن و استقبال «اسکندرنامه» نظامی (صبح گلشن، 245).

دیوان صبحی اوبه (یا شعر او)

فارسی، از صبحی اوبه، منسوب به او به هرات، معاصر نوائی (مجالس النفاثس، 74 و 249).

دیوان صبحی ساوجی (یا شعر او)

فارسی، از صبحی ساوجی (مجمع الخواص، 281).

دیوان صبحی کشمیری

فارسی، از صبحی کشمیری (سده 11 ق) شاعر مقرب شاه شجاع برادر عالمگیر (-1118 ق) در برخی تذکره ها سمرقندی آمده است (مرآت الخیال، 163؛ تذکره حسینی، 188).

دیوان صبحی مازندرانی (یا شعر او)

فارسی، از صبحی مازندرانی که از سادات مازندران و از منسوبان خلیفه سلطان بود (تذکره نصرآبادی، 419).

دیوان صبحی همدانی (یا شعر او)

فارسی، از صبحی همدانی که به هند رفت و نزد مهابت خان جهانگیر و جهان شاه تقرب یافت و در یکی از جنگها کشته شد (صبح گلشن، 247).

دیوان صبری

فارسی؟، از شریف علی زاده صبری. خ. عاشر افندی استانبول.

دیوان صبری اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از صبری روزبهانی اصفهانی، شاعر دربار شاه طهماسب صفوی (-984 ق) که نخست فارسی تخلص می کرد (آتشکده، 179).

دیوان صبری بصری (یا شعر او)

فارسی و ترکی، از علی پاشا بن افراسیاب پاشای صبری بصری حاکم بصره (تذکره نصرآبادی، 68).

دیوان صبری طهرانی (یا شعر او)

فارسی، از شریف محمد صبری طهرانی (تحفه سامی، 138).

دیوان صبری غضنفر (یا شعر او)

فارسی، از غضنفر صبری هروی که نخست راهب تخلص می کرد، چون به هند سفر کرد آن را به صبری تغییر داد. وی نزد جهانگیر مقرب شد و شاگرد تقی اوحدی بود (صبح گلشن، 247).

دیوان صبوح اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از محمد علی صبوح اصفهانی که در موسیقی و نواختن تار مهارت داشت (آتشکده، 394).

دیوان صبوحی بدخشانی (یا شعر او)

فارسی، از صبوحی بدخشانی هروی جغتائی (-973 ق) (آتشکده، 149).

دیوان صبوحی بیرجندی

فارسی، از علی اشرف صبوحی بیرجندی (سده 12 ق) ناظم «نصاب بیرجندی» که چاپ شده.

دیوان صبوحی خوانساری

فارسی، از حسین صبوحی خوانساری (-1078 ق) که در شاهنامه خوانی و نواختن تار مهارت داشت و 7 مثنوی سروده بود (تذکره نصرآبادی، 357).

دیوان صبوحی سمرقندی (یا شعر او)

فارسی، از ملا صبوحی سمرقندی (-937 ق).

در روز روشن (ص 385) صبحی آمده است.

دیوان صبوحی شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از صبحوحی شیرازی نانوا (مجالس النفائس، 388).

دیوان صبحوحی شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از صبحوحی شیرازی که بافندگی داشته و معاصر سام میرزا بوده است (تحفه سامی، 141).

دیوان صبحوحی قمی

فارسی، از شاطر عباس صبحوحی (-1315 ق).

ط. مشهد، 1322 ش و مکرر.

دیوان صبحوحی کابلی (یا شعر او)

فارسی، از صبحوحی کابلی شاعر دربار اکبر (طبقات اکبری، 498/2).

دیوان صبحوحی هروی (یا شعر او)

فارسی، از میر حیدر صبحوحی هروی از مقربان سلطان حسین بایقرا و امیر علی شیر (مجالس النفائس، 109).

دیوان صبور تبریزی

فارسی، از سید علی اکبر صبور تبریزی (دانشمندان آذربایجان، 226 و 227). به همین نام و تخلص 2 شاعر بوده اند که یکی از آنان سید بوده است.

دیوان صبور تبریزی

ترکی، از محمد حسین صبور تبریزی (-1269 ق) (دانشمندان آذربایجان، 227).

دیوان صبور شیرازی بواناتی (یا شعر او)

فارسی، از میرزا علی خان صبوری شیرازی بواناتی (سده 13 ق). وی به صبورا و انواری هم مشهور بوده (آثار عجم، 490).

ص: 332

دیوان صبوری کاشانی

فارسی، از میرزا احمد صبوری کاشانی (-1228 ق)، برادرزاده صبای کاشانی؛ خ. ملک و دانشگاه تهران.

دیوان صبوری (یا شعر او)

فارسی، از صبوری که رسائی در موسیقی دارد (صبح گلشن، 249).

دیوان صبوری اصفهانی

فارسی، از نصر الله صبوری (-1353 ق) فرزند ابو طالب عادل اصفهانی (شعرای معاصر اصفهان، 302).

دیوان صبوری تبریزی

فارسی و ترکی، از حسین بن علی صبوری تبریزی (-1269 ق). مذکور در «هدیه العارفین».

دیوان صبوری تبریزی

فارسی، از محمد حسین بن قرا بیگ تبریزی (سده 10 ق). خ. دانشگاه تهران (985 ق، خط شاعر).

دیوان صبوری تبریزی (یا شعر او)

ترکی، از میر عباس صبوری معلّم تبریزی (دانشمندان آذربایجان، 228).

دیوان صبوری تربتی (یا شعر او)

فارسی، از مولانا محمد صبوری تربتی (صبح گلشن، 249).

دیوان صبوری خراسانی

فارسی، از ملک الشعراء محمد کاظم صبوری خراسانی (-1322 ق) پدر ملک الشعراء بهار.

خ. مجلس.

دیوان صبوری خوانساری (یا شعر او)

فارسی، از محمد هاشم صبوری خوانساری (تذکره نصرآبادی، 381).

دیوان صبوری دشتی

فارسی، از حکیم محمد باقر بن سید محمد صبوری دشتی (-1313 ق). ط. تهران، 1335 ش.

دیوان صبوری همدانی (یا شعر او)

فارسی، از کمال الدین حسین صبوری همدانی که در روزگار اکبر به هند رفت (صبح گلشن، 249).

دیوان صحاف

فارسی، از محمد حسین صحاف. ط. تبریز، 1331 ق.

دیوان صحبت اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از صحبت اصفهانی، معاصر عالمگیر و محمد شاه که پزشکی حاذق بود؛ به هند رفت و در عهد محمد شاه درگذشت (روز روشن، 387).

دیوان صحبت لاری-تاج الدواوین

فارسی، از محمد باقر بن محمد علی صحبت لاری (-1251 ق). خ. دانشکده ادبیات تهران. ط.

بمبئی، 1312 ق؛ شیراز و تهران، مکرر.

دیوان صحبتی تفرشی

فارسی، از صحبتی تفرشی (سده 11 ق) که ماده تاریخ وفات ملا عبد الله شوشتری (آه آه از مقتدای شیعیان-1016 یا 1018) را گفته است (تذکره نصرآبادی، 484).

دیوان صحرائی رازی (یا شعر او)

از صحرائی رازی معاصر سام میرزا (تحفه سامی، 163).

دیوان صحیفی شیرازی (یا شعر او)

فارسی و ترکی، از صحیفی شیرازی (-1022 ق)، پدر اسیری (مجمع الخواص، 218؛ میخانه، 244).

دیوان صداقت گنجاوی (یا شعر او)

فارسی، از محمد صداقت گنجاوی (-1148 ق)

برادرزاده غنیمت (صبح گلشن، 249).

دیوان صدرای اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از صدر ابن عبد الحسیب عاملی، نواده میر داماد، که نصرآبادی رقت طبع او را ستوده است (تذکره، 110).

دیوان صدرای شیرازی

فارسی، از صدر الدین محمد بن ابراهیم شیرازی معروف به ملا صدرا (1050 ق)؛ جامع فیض کاشانی. خ. موجود.

دیوان صدر ابهری (یا شعر او)

فارسی، از صدر ابهری (سده 10 ق) که لاجورد شوئی می کرده (مجالس النفاثس، 158).

دیوان صدر الافاضل افشار ---

ص: 334

دیوان صدر دیوانه

فارسی، از صدر دیوانه، معاصر سید شریف جرجانی (-816 ق) که معماهایی در مورد 99 نام پروردگار گفته بوده است (مجالس النفائس، 386).

دیوان صدر الشعراء قاجار

فارسی، از صدر الشعراء، غلام حسین میرزا بن ایرج میرزا (انصاف) بن فتحعلیشاه قاجار، زنده در 1290 ق، پدر ایرج میرزا، جلال الممالک. خ. ملی تهران.

دیوان صدر شوشتری

فارسی، از صدر الذاکرین محمد رضا بن ملا حسین شوشتری، زنده تا 1369 ق؛ جامع شیخ محسن شوشتری.

دیوان صدر قزوینی (یا شعر او)

فارسی، از محمد حسین بن فضل الله صدر الوظائف قزوینی که در 1287 ق متولی آستان قدس تعیین گردید (مجمع الفصحاء، 333/2).

دیوان صدر قونوی (یا شعر او)

فارسی، از صدر الدین محمد بن اسحاق رومی قونوی، استاد مولوی (نفحات الانس، 504).

دیوان صدر کاتب (یا شعر او)

فارسی، از صدر کاتب که معاصر نوائی و مردی آشفته روزگار بوده است (مجالس النفائس، 44 و 217).

دیوان صدر الممالک اردبیلی ---

ص: 335

دیوان صرفی ساوجی

فارسی، از صلاح الدین صرفی ساوجی، شاگرد محتشم کاشانی (-996 ق) (آتشکده، 221) و ناظم «لیلی و مجنون» که نسخه آن موجود است.

دیوان صریح الغوانی

مسلم بن ولید صریح غوانی (-208 ق). ط.

لیدن، 1875 م؛ هند، 1303 ق.

دیوان صعصعه بن صوحان (او شعره)

صعصعه بن صوحان عبدی، راوی فرمان حضرت امیر (علیه السلام) به مالک اشتر، که برخی او را از شاعران اهل بیت و برخی از صحابه شمرده اند (معالم العلماء، 138؛ الفهرست، 181).

دیوان صعود گجراتی (یا شعر او)

فارسی، از صعود گجراتی که مدعی بوده از دودمان امام صادق (علیه السلام) است (صبح گلشن، 252).

دیوان صغیر اصفهانی

فارسی، از محمد حسین بن اسد الله صغیر اصفهانی (1312 ق). ط. تهران، 1312 ش؛ اصفهان، 1301 ش و مکرر.

دیوان صغیری (یا شعر او)

فارسی، از ابراهیم صغیری (تذکره نصرآبادی، 520).

دیوان صفای اصفهانی

فارسی، از میرزا محمد علی معروف به میرزا صفای اصفهانی (-1309 ق). خ. ملک.

دیوان صفای ایروانی

فارسی و عربی، از میرزا فضل علی بن عبد الکریم صفای ایروانی (-1339 ق)، مؤلف «حدائق العارفین». مذکور در «مطرح الانظار» و «ریحانه الادب».

دیوان صفای آذربایجانی (یا شعر او)

فارسی؟، از حاج حسن صفای آذربایجانی (سده 13 ق) (دانشمندان آذربایجان، 230).

دیوان صفای تفرشی

فارسی، از میرزا عبد الحمید صفای تفرشی (سده 13 ق) (مجمع الفصحاء، 327/2).

دیوان صفای دشتکی (یا شعر او)

فارسی، از میرزا ابراهیم صفای دشتکی (سده 12 ق) (آتشکده، 294).

دیوان صفای زواره ای (یا شعر او)

فارسی، از میرزا عبد الواسع صفای طباطبائی زواره ای اصفهانی (سده 13 ق). مذکور در «مدایح معتمدیه».

دیوان صفای شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از علی اکبر صفای شیرازی صحاف (آثار عجم، 561).

دیوان صفای شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از ابراهیم بن محمد حسین صفای شیرازی (-1301 ق) که خوشنویس بود. به بمبئی رفت و به نوشتن کتب چاپی پرداخت (آثار عجم، 561).

دیوان صفای شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از شیخ الاسلام صفای شیرازی (-پس از 1313 ق) فرزند ابو القاسم بحرانی الاصل (آثار عجم، 510).

دیوان صفا علی شاه

فارسی، از ظهیر الدوله صفا علی شاه علی بن محمد ناصر کرمانشاهی که «رعنا و زیبا»، «واردات» و «مجمع الاطوار» از آثار او چاپ شده است.

دیوان صفای قاینی

فارسی، از میر علی رضا صفای حسینی قاینی طیب که در 1308 ق مجموعه ای از اشعار

ص: 336

خویش را به خط خوش نوشته به ظل السلطان اهداء کرد. این نسخه دیده شد.

دیوان صفای قمی (یا شعر او)

فارسی، از مهدی قلی بن علی قلی صفای قمی (- پس از 1123 ق)، مؤلف «سمااء الاسماء» (صبح گلشن، 478).

دیوان صفای لواسانی (یا شعر او)

فارسی، از علی محمد بن حسنعلی صفای لواسانی خوشنویس (-1299 ق) (مجمع الفصحا، 333/2).

دیوان صفای محلاتی (یا شعر او)

فارسی، از محمد رضا بن حبیب الله صفای محلاتی معروف به سلطان الکتّاب که برخی از کتب چاپی به خط اوست و قصیده ای از خود در مدح حضرت قائم (عج) در آخر «دیوان مجمر» در 1312 ق نگاشته.

دیوان صفای نائینی

فارسی، از محمد باقر بن هدایت حسین صفای نائینی (-ح 1080 ق) که افزون بر دیوان، رساله ای به نام «مفتاح الافق» در اصول دین داشته (تذکره نصر آبادی، 197).

دیوان صفائی

فارسی، از احمد بن رحیم (یغما) جندقی سمنانی، زنده در 1274-1289 ق؛ ط. تهران، 1315 ق.

دیوان صفائی استرآبادی (یا شعر او)

فارسی، از بابا صفائی قلندر استرآبادی، معاصر سام میرزا (تحفة سامی، 176).

دیوان صفائی اصفهانی

فارسی، از محمد علی صفائی مبارکی اصفهانی (-1361 ق)، مؤلف «تاریخ اصفهان» و چند اثر دیگر (شعرای اصفهان، 313).

دیوان صفائی اصفهانی

فارسی، از ملا محمد بن سبزه علی صفائی اصفهانی (-1225 ق یا پس از آن). مذکور در «حدیقه الشعراء» و «مدایح معتمدیه».

دیوان صفائی اندیجانی (یا شعر او)

فارسی، از صفائی اندیجانی معاصر نوائی (مجالس النفاث، 48).

دیوان صفائی بروجنی

فارسی، از حسین علی بن سلیمان صفائی بروجنی (1296 ق-)(نامه سخنوران، 160).

دیوان صفائی تبریزی

فارسی، از صفائی تبریزی (-1016 ق) که در هجوم عثمانیان به تبریز، وی به قزوین مهاجرت کرد (میخانه، 568).

دیوان صفائی تبریزی

فارسی، از صفائی تبریزی صحاف و کاغذ فروش، معاصر سام میرزا (تحفه سامی، 171).

دیوان صفائی جندقی ---

ص: 337

دیوان صفایی ملایری

فارسی، از ابراهیم صفائی ملایری (1292 ش -). ط. تهران، 1319 ش و 1338 ش.

دیوان صفائی مروی (یا شعر او)

فارسی، از صفائی (یا صفاتی) مروی، معاصر نوائی (مجالس النفاثس، 79 و 255).

دیوان صفائی نراقی

فارسی، از ملا احمد بن مهدی بن ابی ذر نراقی که مثنویهای «طاقدیس» و «چهار صفه» هم از اوست و هدایت این دیوان را دیده بوده (مجمع الفصحاء، 33/2).

دیوان صفائی یزدی (یا شعر او)

فارسی، از محمد علی صفائی یزدی (-1234 ق) (مجمع الفصحاء، 316/2).

دیوان صفاتی

فارسی، از صفاتی شاعر دربار سلطان یعقوب آق قوینلو (-896 ق). خ. دانشگاه تهران.

دیوان صفدر بلگرامی

فارسی، از میر صفدر حسین بلگرامی، ط. هند.

دیوان صفوت تبریزی

فارسی، از محمد علی بن محمد حسن صفوت تبریزی (معاصر). مذکور در آخر «منابع الحکم» او که چاپ شده.

دیوان صفوه الدین ---

ص: 338

دیوان صفیر لاهیجی (یا شعر او)

فارسی، از صفیر لاهیجی که طلبه و رمّال بوده است (روز روشن، 392).

دیوان صفی سبزواری

فارسی، از صفی الدین علی بن حسین کاشفی بیهقی سبزواری (-929 ق) ناظم مثنوی «محمود و ایاز» و مؤلف «حرز الامان».

دیوان صفی شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از صفی شیرازی (-974 ق) که ریاضی می دانسته، به دکن رفته و آنجا درگذشته است (صبح گلشن، 254).

دیوان صفی صفوی (یا شعر او)

فارسی، از سام میرزا بن صفی میرزا معروف به شاه صفی صفوی (-1052 ق) (دانشمندان آذربایجان، 237).

دیوان صفی طبسی (یا شعر او)

فارسی، از صفی الدین طبسی که از متقدمین بوده است (روز روشن، 390).

دیوان صفی علی شاه

فارسی، از میرزا حسن بن محمد باقر صفی علی شاه نعمت اللّهی اصفهانی (-1316 ق). ط.

مکرّر.

دیوان صفی قلی خان

فارسی، از صفی قلی خان بن ذوالفقار خان حاکم قندهار که ظاهراً معاصر نصرآبادی (سده 11 ق) بوده است (تذکره، 29).

دیوان صفی مخملباف (یا شعر او)

فارسی، از محمد صفی بن محمد ظهیر مخملباف که ظاهراً معاصر نصرآبادی (سده 11 ق) بوده است (تذکره، 299).

دیوان صفی نوربخشی (یا شعر او)

فارسی، از صفی الدین بن شاه قوام الدین نوربخشی (تحفه سامی، 24).

دیوان صفی نیشابوری (یا شعر او)

فارسی، از صفی الدین نیشابوری (آتشکده، 138).

دیوان صفی یزدی (یا شعر او)

فارسی، از صفی یزدی (تذکره نصرآبادی، 298).

دیوان صفی یزدی (یا شعر او)

فارسی، از صفی قلی بیگ بن محمد علی یزدی، وزیر یزد در سلطنت شاه عباس دوم (تذکره نصرآبادی، 72).

دیوان صلاح هندی

فارسی، از محمد هادی بن محمد علی صلاح هندی مؤلف «خلاصه المصائب».

دیوان صلاهی اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از میر جلال الدین صلاهی حسینی اصفهانی، معاصر شاه عباس اول صفوی (تذکره الشعراء، 81).

دیوان صلاهی اسفراینی (یا شعر او)

فارسی، از حسن بیگ صلاهی اسفراینی خراسانی (یا کاشانی) که در روزگار اکبر به هند رفت. خ. دانشگاه پنجاب پاکستان.

دیوان صلحی اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از صلحی. در تذکره روز روشن اشعاری از صلحی اصفهانی، محمد صالح صلحی یزدی، صلحی مازندرانی و صلحی خراسانی آورده است (روز روشن، 393).

دیوان صلواتی اصفهانی

فارسی، از شیخ محمد لطیف صلواتی اصفهانی معروف به شیخ حیدر علی مؤلف؛ نجم السّهیل» در نظم دعای کمیل (شعرای اصفهان، 314).

دیوان صمد شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از صمد شیرازی، معاصر شاه طهماسب صفوی (تذکره نصرآبادی، 211).

دیوان صمد همدانی (یا شعر او)

فارسی، فارسی، از عبد الصمد حاتری همدانی (-1216 ق) مؤلف «بحر المعارف» (ریاض العارفین، 465).

دیوان صمصام یزدی (یا شعر او)

فارسی، از محمد علی بن ملا محمد صمصام مجتهد یزدی (تاریخ یزد، 303).

دیوان صمیمی بروجردی

فارسی، از اسد الله صمیمی بروجردی (-1361 ق). خ. موجود.

دیوان صندلی

فارسی، از افتخار الحکماء مجد الدین ابو الشجری صندلی. عوفی اشعاری از دیوان او در «لباب الالباب» نقل کرده است (مجمع الفصحاء، 314/1).

دیوان صنعت شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از میرزا آقا صنعت شیرازی ساعت چی (-1209 ق) (آثار عجم، 561).

دیوان صنعت فداغی (یا شعر او)

فارسی، از صنعت بنت کدخدای فداغی لاری (لارستان کهن، 202، 141).

دیوان صنعتی (یا شعر او)

فارسی، از صنعتی قالب تراش (مجمع الخواص، 293).

دیوان صنع الله کاشانی (یا شعر او)

فارسی، از صنع الله کاشانی طیب که در 944 قصیده ای در فتح شیروان سرود. (تحفه سامی، 54).

دیوان صنعی دزفولی

فارسی، از میرزا حسن بن محمد رشید صنعی دزفولی تفنگدار باشی (-1286 ش). ط. تهران، 1328 ش.

دیوان صنعی کشمیری (یا شعر او)

فارسی، از صنعی کشمیری (روز روشن، 395).

دیوان صنعی کلیبولی

ترکی، از محمد صنعی کلیبولی (941 ق).

مذکور در کشف الظنون.

دیوان صنعی هروی (یا شعر او)

فارسی، از غیاث الدین محمد صنعی هروی، معاصر فخری (مجالس النفاث، 145).

دیوان صنعی نیشابوری

فارسی، از صنعی نیشابوری (-976 ق). صادقی آن را دیده و ستوده است (مجمع الخواص، 74).

دیوان الصنوبری

ابو بکر احمد بن محمد ضبی انطاکی حلبی معروف به صنوبری (-334 ق)؛ جامع: شیخ محمد سماوی. خ. موجود.

دیوان صوتی یزدی

فارسی، از میر سید علی صوتی یزدی (-1080 ق) (تاریخ یزد، 303).

دیوان صورتگر

فارسی، از لطفعلی صورتگر شیرازی (معاصر)؛ از صورتگر مجموعه هائی چون «برگهای پراکنده»، مجموعه اشعار و آثار منشور و ترجمه هائی منتشر شده.

دیوان صورتی اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از علی صورتی معرکه گیر اصفهانی (روز روشن، 395).

دیوان الصوری

عبد المحسن صوری، معاصر امام باقر (علیه السلام). خ.

سماوی.

دیوان الصوفی

ابو علی حسن بن عبد الرحمان صوفی (-374 ق)، ناظم «صور الكواكب».

دیوان صوفی (یا شعر او)

فارسی، از صوفی (سده 10 ق) که حکیم شاه محمد قزوینی از او یاد کرده (مجالس النفاثس، 391).

دیوان صوفی اردستانی (یا شعر او)

فارسی، از محمد صوفی اردستانی معاصر سام میرزا (تحفه سامی، 131).

دیوان صوفی استرآبادی (یا شعر او)

فارسی، از صوفی استرآبادی، معاصر نوائی (مجالس النفاثس، 86 و 260).

دیوان صوفی اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از علاء الدین محمد صوفی اصفهانی (تذکره نصرآبادی، 351).

دیوان صوفی اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از ملا محمد صوفی اصفهانی، دائی جامی (آتشکده، 180).

دیوان صوفی تبریزی (یا شعر او)

فارسی، از میر محمد علی صوفی سنجانی تبریزی (روز روشن، 398).

دیوان صوفی جغتائی (یا شعر او)

فارسی، از صوفی جغتائی (آتشکده، 16).

دیوان صوفی زاده زوزنی

فارسی، از صوفی زاده زوزنی. سنگلاخ آن را به خط محمد ابریشمی دیده بوده است (امتحان الفضلاء، 114/1).

دیوان صوفی شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از صوفی شیرازی که در اصل از کرمان بود و در شیراز اقامت داشت (تذکره نصرآبادی، 312).

دیوان صوفی شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از حکیم صوفی طیب و تاجر شیرازی (تذکره نصرآبادی، 134).

دیوان صوفی صفوی ---

دیوان صهبای قمی

فارسی، از محمد تقی بن ید الله صهبای قمی (-1191 ق).خ. شهید مطهری و ملک.

دیوان صهبائی چشتی (یا شعر او)

فارسی، از سید عبد الباقی صهبائی چشتی خوشنویس دربار عالمگیر و شاه جهان (صبح گلشن، 275).

دیوان صهبائی دهلوی

فارسی، از امام بخش صهبائی دهلوی. ط. کانپور، 1925 م.

دیوان صیاد مشهدی (یا شعر او)

فارسی، از صیاد مشهدی (مطلع الشمس، 437/2).

دیوان صیدی ---

ص: 342

(خزانه عامره، 297).

دیوان ضمیر حلوائی (یا شعر او)

فارسی، از تقی ضمیر حلوائی (سده 11 ق) (تذکره نصرآبادی، 419).

دیوان ضمیری اصفهانی

فارسی، از کمال الدین حسین ضمیری، شاعر روزگار شاه طهماسب صفوی (-984 ق) که شاعری پرسخن بوده و شمار ابیات دیوان او را تا 100 هزار نوشته اند (مجمع الخواص، 136).

دیوان ضمیری بلگرامی

فارسی، از نظام الدین ضمیری بلگرامی (-1003 ق). خ. ایشیاتک بنگال و دانشگاه پنجاب پاکستان.

دیوان ضمیری قمی

فارسی، از ضمیری همدانی قمی فرزند ملا حیرانی قمی، معاصر شاه طهماسب صفوی (مجمع الخواص، 178).

دیوان ضیاء اصفهانی

فارسی، از محمد حسین ضیاء اصفهانی (-1263 ق) مداح منوچهر خان معتمد الدوله.

خ. ملک.

دیوان ضیاء اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از ضیاء الدین محمد اصفهانی، پسر عم سلیمان خاوری (تذکره حسینی، 196).

دیوان ضیاء اصفهانی

فارسی، از میرزا نور الله ضیاء رودشتی اصفهانی شاعر و کاتب دربار شاه عباس صفوی (-1038 ق). خ. مجلس.

دیوان ضیاء بلگرامی (یا شعر او)

فارسی، از حافظ ضیاء الدین بلگرامی (-1103 ق) (سرو آزاد، 250).

دیوان ضیاء دهکردی (یا شعر او)

فارسی، از یوسف بن شیخ علی خان ضیاء دهکردی (-1366 ق) (شعراى معاصر اصفهان، 322).

دیوان ضیاء الدین (یا شعر او)

فارسی، از ضیاء الدین مداح سلطان سنجر (مجمع الفصاء، 326/1).

دیوان ضیاء الدین استرآبادی

فارسی، از ضیاء الدین استرآبادی. سنگلاخ آن را به خط جعفر هروی دیده بوده است (امتحان الفضلاء، 158/1).

دیوان ضیاء الدین بلخی

فارسی، از ضیاء الدین بلخی واعظ، معاصر عوفی (مجمع الفصحاء، 326/1).

دیوان ضیاء الدین تبریزی (یا شعر او)

فارسی، از ضیاء الدین تبریزی چرندابی (مجالس النفائس، 321).

دیوان ضیاء الدین خجندی ---

ص: 343

دیوان ضیاء الدین یوسف الیمانی

سید ضیاء الدین یوسف بن یحیی یمانی (1121 ق) مؤلف «نسمه السحر» (مصنفی المقال، 507).

دیوان ضیاء زنوزی (یا شعر او)

ترکی، از کربلائی آقا ضیاء زنوزی (سده 13 ق) (دانشمندان آذربایجان، 241).

دیوان ضیاء السلطنه (یا شعر او)

فارسی، از شاه بیگم ضیاء السلطنه بنت فتحعلی شاه قاجار (از رابعه تا پروین، 163).

دیوان ضیاء شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از میرزا قاسم بن محمد حسین (همدم) ضیاء شیرازی (آثار عجم، 528).

دیوان ضیاء صفوی (یا شعر او)

فارسی، از صفدر علی خان بن عسکر علی خان ضیاء صفوی (صبح گلشن، 259).

دیوان ضیاء طهرانی (یا شعر او)

فارسی، از ضیاء طهرانی (سده 11 ق) (تذکره نصرآبادی، 297).

دیوان ضیاء قزوینی

فارسی، از ضیاء قزوینی ضابطه نویس (سده 11 ق) که در اواخر عمر مقیم هند بوده (تذکره نصرآبادی، 88).

دیوان ضیاء کاشانی (یا شعر او)

فارسی، از ضیاء الدین محمد ضیاء کاشانی، که در 1006 ق تاریخ درگذشت محمد خان اورنگ را گفته است.

دیوان ضیاء کاشانی (یا شعر او)

فارسی، از ضیاء الدین محمد ضیاء کاشانی (1024 ق) فرزند علامه آخوند ملا نور رازی (ریاض العارفین، 166).

دیوان ضیاء کرمانی (یا شعر او)

فارسی، از ضیاء الدین کرمانی (988 ق) وزیر اصفهان (تذکره حسینی، 194).

دیوان ضیاء کرمانی

فارسی و عربی، از رضا قلی خان بن محمد قلی خان ضیاء کرمانی.خ. موجود.

دیوان ضیاء نور اللّهی (یا شعر او)

فارسی، از ضیاء نور اللّهی، نواده میرزا احمد کفرانی (عالم آرا، 716).

دیوان ضیائی اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از میر سید علی بن محمد مهدی ضیائی اصفهانی معروف به آقا بزرگ (-1358 ق).

دیوان ضیائی اردوبادی

فارسی، از ضیائی اردوبادی (-927 ق) که بسیاری از قصاید او به طریق لغز بوده (تحفه سامی، 119). در برخی از منابع، ضیاء اردوبادی آمده است.

دیوان ضیائی بخارائی

فارسی، از ضیائی بخارائی که ظاهراً معاصر سام میرزا بوده است (تحفه سامی، 165).

دیوان ضیائی بیرجندی

فارسی، از محمد حسین بن محمد باقر ضیائی آیتی بیرجندی (معاصر). ط. تهران، 1378 ق.

دیوان ضیائی خبوشانی

فارسی، از ضیاء ضیائی خبوشانی (قوچانی)، مقیم شیراز که تا 1246 ق در آنجا زنده بوده است.خ. مجلس.

دیوان ضیائی دزفولی

فارسی، از ملا رشید بن حاج بابا ضیائی دزفولی (-1332 ق). ط. تهران، 1323 ش.

دیوان ضیائی دهلوی (یا شعر او)

فارسی، از میر ضیاء الدّین ضیائی دهلوی، معاصر شاه جهان (کلمات الشعراء، 69).

دیوان ضیائی شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از ضیاء الدین محمد شفیع ضیائی شیرازی (سده 13 ق) (مجمع الفصحاء، 337).

دیوان ضیائی شیرازی

فارسی، از میرزا سید علی ضیائی حکیم، فقیه و طبیب شیرازی (سده 14 ق) (آثار عجم، 561).

دیوان ضیائی کاشانی (یا شعر او)

فارسی، از سید محمد بن ابراهیم ضیائی علوی کاشانی، شاگرد ملا حبیب الله کاشانی. برخی از اشعار او در پایان «تسهیل المسالک» چاپ شده است.

دیوان ضیائی کمانگر (یا شعر او)

فارسی، از میر نظام الدین ضیائی کمانگر، معاصر جامی (-898 ق) (تذکره حسینی، 194).

دیوان ضیائی مرنندی

فارسی، از میرزا جهانگیر خان بن محبعلی خان ضیائی ناظم الملک مرنندی (-1352 ق) ط.

تهران، 1313 ش.

دیوان ضیائی ملتانی (یا شعر او)

فارسی، از محمد علی ضیائی ملتانی که در 1024 ق در اکبر آباد بوده است (صبح گلشن، 260).

دیوان ضیائی موشحی جونپوری

فارسی، از ضیائی موشحی جونپوری (سده 11 ق) که در گجرات و پتنه در ملازمت شمس الدین جهانگیر قلی خان بوده و دیوانی در 4 هزار بیت داشته است (میخانه، 573).

دیوان ضیائی یزدی (یا شعر او)

فارسی، از ضیائی مروستی یزدی (تاریخ یزد، 304).

دیوان ضیغم مازندرانی (یا شعر او)

فارسی، از علی نقی ضیغم مازندرانی (روز روشن، 405).

دیوان طائر گلپایگانی (یا شعر او)

فارسی، از سید محمد طائر گلپایگانی (سده 13 ق) (مجمع الفصحاء، 2/339).

دیوان طائر شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از میرزا نصر الله طائر زرگر شیرازی شاگرد فرصت (آثار عجم، 562).

دیوان طائر شیرازی

فارسی، از میرزا حسن خان بن عبد الرحیم خان طائر شیرازی (-1247 ق)، برادرزاده ابراهیم خان اعتماد الدوله. خ. مجلس و دانشکده ادبیات تهران؛ موزه بریتانیا.

دیوان طائری استرآبادی (یا شعر او)

فارسی، از طائری استرآبادی (مجالس النفاثس، 77). در تذکره حسینی (ص 197) طاهری آمده است.

دیوان طائری رازی (یا شعر او)

فارسی، از طائری رازی، فرزند امیدی تهرانی، معاصر سام میرزا (تحفه سامی، 141).

دیوان طائری مشهدی (یا شعر او)

فارسی، از طائری مشهدی که ظاهراً معاصر سام میرزا بوده (تحفه سامی، 145).

دیوان الطائی ---

ص: 345

دیوان طائف گلپایگانی

فارسی، از محمد علی بن محمد حسین طائف گلپایگانی اصفهانی، شاگرد آقا حسین خوانساری (-1098 ق). خ. دانشگاه تهران.

دیوان طالب آملی

فارسی، از محمد طالب آملی (-1035 یا 1036 ق). خ. دار الکتب قاهره؛ اصفیه دکن؛ مجلس و دانشگاه تهران.

دیوان طالب اصفهانی

فارسی، از میرزا طالب بن خان بیگ اصفهانی تبریزی (سده 11 ق) (تذکره نصرآبادی، 125).

دیوان طالب اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از طالب اصفهانی (طبقات اکبری، 518).

دیوان طالب تبریزی (یا شعر او)

فارسی، از ابو طالب تبریزی (-1221 ق) مؤلف «مسیر طالبی» (دانشمندان آذربایجان، 243).

دیوان طالب جاجرمی

فارسی، از طالب جاجرمی (-ح 854 ق) ناظم مثنوی «گوی و چوگان» و شاگرد آذری (مجالس النفاث، 19 و 193).

دیوان طالب تبریزی (یا شعر او)

فارسی، از حکیم ابو طالب طیب تبریزی معاصر شاه عباس صفوی (تذکره نصرآبادی، 68).

دیوان طالب الحویزی

شیخ طالب بن اسد الله حلانی حویزی (-1346 ق). خ. دیده شده.

دیوان طالب گرجی شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از عبد الله خان بن احمد خان گرجی شیرازی، غلام حسینعلی خان فرمانفرما (آثار عجم، 562).

دیوان طالب گیلانی

فارسی، از طالب گیلانی که خودش آن را ترتیب کرده و رساله ای هم در صنایع شعری داشته است (مجمع الخواص، 283).

دیوان طالبی سمرقندی (یا شعر او)

فارسی، از طالبی سمرقندی (سده 10 ق) (مجالس النفاث، 390).

دیوان طالع دهلوی (یا شعر او)

فارسی، از نظام الدین احمد طالع دهلوی (صبح گلشن، 260 ق).

دیوان طالع سبزواری (یا شعر او)

فارسی، از طالع سبزواری (صبح گلشن، 261).

دیوان طالع شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از میرزا محمد طالب طیب شیرازی (-1303 ق) (آثار عجم، 562).

دیوان طالع گیلانی (یا شعر او)

فارسی، از محمد محسن طالع گیلانی مقیم اصفهان (تذکره حزین، 110).

دیوان طالعی (یا شعر او)

فارسی، از طالعی، مداح سلطان محمد بایسنغر میرزا (سده 9 ق) که قصیده ای در مدح حضرت رضا (علیه السلام)، داشته است (مجالس النفاث، 17 و 191).

دیوان طالعی یزدی (یا شعر او)

فارسی، از طالعی یزدی خوشنویس و صحاف که به اکبرآباد هند مهاجرت کرد (روز روشن، 407).

دیوان الطالقانی

سید موسی بن جعفر حسینی طالقانی (-1298 ق). ط. نجف، 1376 ق.

دیوان طاوس (یا شعر او)

فارسی، از تاج الدوله طاوس همسر فتحعلی شاه قاجار (از رابعه تا پروین، 164).

دیوان طاهای کرمی

شیخ محمد طاهای بن نصر اللہ کرمی حویزی (-1317 ق). بسیاری از اشعار او در «الحویاء الروحیة» آمده است.

دیوان طاهای نجف

شیخ محمد بن مهدی تبریزی نجفی معروف به طاهای نجف (-1323 ق) (دانشمندان آذربایجان، 245).

دیوان طاهر (یا شعر او)

فارسی، از طاهر بن رضی، نواده شاه عباس صفوی اول (تذکره نصرآبادی، 13).

دیوان طاهر ابیوردی (یا شعر او)

فارسی، از طاهر ابیوردی، معاصر بایسنغر میرزا (تذکره دولتشاه، 7).

دیوان طاهر اردبیلی (یا شعر او)

فارسی، از محمد کاظم بن میرزا طاهر اردبیلی (-1085 ق).

دیوان طاهر اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از میرزا محمد طاهر (-1119 ق) کاتب دیوان دربار صفوی که به دکن رفت و التفات خان لقب یافت (سرو آزاد، 144).

دیوان طاهر اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از طاهر اصفهانی شعر باف (تذکره نصرآبادی، 423).

دیوان طاهر انجدانی ---

کرده.خ. دیده شده.

دیوان طاهری نائینی

فارسی، از ملا طاهری نائینی (سده 11 ق) (تذکره نصرآبادی، 296).

دیوان طاهری هروی (یا شعر او)

فارسی، از طاهری هروی (سده 9 ق). در برخی از منابع ظاهری آمده (مجالس النفائس، 82 و 257).

دیوان الطباطبائی

سید ابراهیم بن حسین بن رضا بن مهدی بحر العلوم طباطبائی (-1320 ق)، ط. صیدا، 1332 ق.

دیوان طبخی قزوینی (یا شعر او)

فارسی، از طبخی قزوینی آشپز، معاصر صادقی کتابدار (مجمع الخواص، 199).

دیوان طبری

فارسی، از اسپهبد مرزبان بن رستم بن شروین طبری، مؤلف «مرزبان نامه». ابن اسفندیار می نویسد که مرزبان دیوانی به لهجه طبری داشته، به نام «نیکی نامه» (تاریخ طبرستان، 137/1).

دیوان طبعی اشترخانی (یا شعر او)

فارسی، از عبد بن محمد علی طبعی اشترخانی اصفهانی، معاصر نصرآبادی (تذکره، 420).

دیوان طبعی اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از حکیم عنایت الله طبعی خباز اصفهانی (-944 ق) (تحفه سامی، 54).

دیوان طبعی سیستانی (یا شعر او)

فارسی، از کمال الدین حسین طبعی (یا طبیعی) سیستانی (یا سمنانی) (تذکره نصرآبادی، 311؛ تذکره الشعراء، 83).

دیوان طبعی قزوینی (یا شعر او)

فارسی، از طبعی قزوینی مصاحب حکیم شفائی (تذکره نصرآبادی، 304).

دیوان طیب اصفهانی

فارسی، از عبد الباقي بن محمد رحيم طيب موسوی اصفهانی (-1168 ق) (طیب نادر شاه افشار.خ. مجلس و دانشگاه تهران).

دیوان طیب اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از سید زین العابدین طیب (سده 13 ق) (مجمع الفصحاء، 341/2).

دیوان طیب شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از آقا عبد الله بن علی اصغر طیب شیرازی (سده 13 ق) که از دوستان رضاقلی خان هدایت بوده است (ریاض العارفین، 466).

دیوان طیب گنجه ای (یا شعر او)

فارسی، از طیب گنجه ای (دانشمندان آذربایجان، 245).

دیوان طبیعی طبسی (یا شعر او)

فارسی، از ملاّ طبیعی طبسی که در موسیقی مهارت داشته و ظاهراً معاصر نصرآبادی بوده است. (تذکره، 223).

دیوان الطحّان

بدر الدین حسن بن مخزوم طحّان ناظم «البدیعیّه» که در حرف باء گذشت.

دیوان الطحّان (او شعره)

حسین بن حسن بن علی طحّان بغدادی معروف به ابن الطحّان که در 1308 ق مرثیه ای برای سید عبد الکریم اعرجی سروده. مذکور در «نقحه بغداد».

دیوان طراز یزدی

فارسی، از عبد الوهاب بن عبد الکریم طراز یزدی (-1221 ق). خ. آستان قدس، ش 4699 (به خط شاعر) و ش 4497 (1296 ق)؛ مجلس و ملک.

دیوان طراز یزدی (یا شعر او)

فارسی، از طراز یزدی (-ح 1318 ق). مذکور

در برخی از مجامیع.

دیوان طرب اصفهانی

فارسی، از ابو القاسم بن محمد نصیر (هما) طرب اصفهانی (-1330 ق). ط. تهران، 1342 ش.

دیوان طرب اصفهانی - خزینه طرب

فارسی، ترکی و عربی، از محمد جعفر بن محمد حسین طرب نائینی اصفهانی، که در 1223 ق به فتحعلی شاه قاجار پیوست. این دیوان را هدایت دیده و خوانده بوده است (مجمع الفصحاء، 337/2).

دیوان طرب شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از محمد رفیع خان بن ربیع خان طرب شیرازی عامل فارس و از مصاحبین رضا قلی خان هدایت (مجمع الفصحاء، 44/2).

دیوان طرب همدانی (یا شعر او)

فارسی، از میرزا یوسف طرب همدانی شیخ الاسلام همدان (سده 13 ق) (مجمع الفصحاء، 344/2).

دیوان طرزی افشار

فارسی، از طرزی افشار (-پیش از 1083 ق) که با بکار بردن مصادر جعلی دارای سبکی خاص بوده است. ط. رضائیه، 1309 ش؛ تهران، 1338 ش.

دیوان طرزی دزفولی (یا شعر او)

فارسی، از طرزی دزفولی مقیم بغداد. مذکور در «گلشن شعراء».

دیوان طرزی شبستری (یا شعر او)

فارسی، از طرزی شبستری (سده 10 ق) (دانشمندان آذربایجان، 246).

دیوان طرزی شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از طرزی شیرازی (آتشکده، 286).

دیوان طرزی طرشتی ---

دیوان طغرای مشهدی

فارسی، از ملا طغرای مشهدی (1100 ق)؛ خ.

مجلس و دانشگاه تهران.

دیوان طغرای مشهدی (یا شعر او)

فارسی، از محمد علی طغرای مشهدی تبریزی الاصل (سده 13 ق) (دانشمندان آذربایجان، 246).

دیوان طغرل سلجوقی (یا شعر او)

فارسی، از طغرل بن سلطان ارسلان سلجوقی (مجمع الفصحاء، 37/1).

دیوان طغرل قاجار (یا شعر او)

فارسی، از محمد ابراهیم بن مهدی قلی خان طغرل قاجار ظهیر الدوله (-1240 ق) (مجمع الفصحاء، 38/1).

دیوان طفیلی ابدال (یا شعر او)

فارسی، از طفیلی ابدال معاصر سام میرزا (تحفه سامی، 186). در کتابخانه ملک نسخه دیوان طفیلی، مورخ 1053-1079 ق موجود است.

دیوان طفیلی بناء (یا شعر او)

فارسی، از طفیلی بناء، غلام جهانشاه (تحفه سامی، 139).

دیوان طفیلی حصاری (یا شعر او)

فارسی، از طفیلی حصاری (سده 10 ق) (مجالس النفائس، 160).

دیوان طفیلی لاهیجی (یا شعر او)

فارسی، از طفیلی لاهیجی که از طبیبان دربار صفویه بوده (تذکره نصر آبادی، 50).

دیوان طفیلی هروی (یا شعر او)

فارسی، از امیر حسن بن علی طفیلی جلایر هروی (-925 ق) که قصاید او را ستوده اند.

(مجالس النفائس، 108 و 282).

دیوان طلایع

طلایع بن زریک (-556 ق) وزیر فاطمیان، در 2 مجلد (وفیات الاعیان، 238/1).

دیوان طلعت اصفهانی

فارسی، از آقا محمد طلعت اصفهانی که شاعری غزلسرا و بازرگان بوده (مجمع الفصحاء، 344/2).

دیوان طلعت تبریزی

فارسی، از سرهنگ اسد الله طلعت تبریزی. ط.

تبریز، 1324 ش.

دیوان طلعت یزدی

فارسی، از محمد طلعت یزدی، ط. بمبئی، 1347 ق؛ تهران، 1335 ش.

دیوان طلوعی اراکی

فارسی، از سید فخر الدین بن سید جلال طلوعی هاشمی اراکی (-1369 ق). (سخنوران نامی معاصر، 190/2).

دیوان طلوعی تبریزی (یا شعر او)

فارسی، از عبد الرسول طلوعی تبریزی (سده 13 ق) (دانشمندان آذربایجان، 246).

دیوان طلوعی گیلانی (یا شعر او)

فارسی، از علی اکبر طلوعی گیلانی، ط.

دیوان طوبای اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از ابراهیم طوبای اصفهانی (-1174 ق).

دیوان طوبای دزفولی (یا شعر او)

فارسی، از طوبای دزفولی، مذکور در «مخزن الدرر». ظاهراً با عنوان بعدی یکی بوده است.

دیوان طوبای شهرستانی

فارسی، از محمد حسن بن محمد علی طوبای شهرستانی، ط. بمبئی، 1304 ق (در مخزن الدرر).

دیوان طوبای یزدی نائینی (یا شعر او)

فارسی، از شجاع السلطان عبد الوهاب طوبای یزدی نائینی، حاکم ابرقوه (تاریخ نائینی 158/4)

دیوان طوسی

فارسی، از خواجه نصیر الدین محمد بن محمد بن حسن طوسی (-672 ق)، تدوین از فیض کاشانی.

دیوان طوسی (یا شعر او)

فارسی، از مولانا طوسی (مجالس النفاثس، 18 و 192).

دیوان طوطی اهری

فارسی، از ملا حسن طوطی اهری (سده 14 ق) ناظم «سبیکه المعانی» در لغت که چاپ شده

دیوان طوطی ترشیزی

فارسی، از طوطی ترشیزی (-866 ق) ملازم بابر میرزا، که در طب مهارت داشت و در شعر از کاتبی پیروی می کرد (مجالس النفاثس، 31 و 204).

دیوان طوطی سمرقندی (یا شعر او)

فارسی، از طوطی سمرقندی (تذکره نصرآبادی، 524).

دیوان طوطی قراباغی (یا شعر او)

فارسی، از ابو الفتح بن ابراهیم طوطی قراباغی (-1255 ق) والی قراباغ، مذکور در تذکره بهمن میرزا.

دیوان طوطی قراباغی (یا شعر او)

فارسی، از عبد الله طوطی قراباغی (سده 13 ق).

مذکور در «حدیقه الشعراء».

دیوان طوطی همدانی

فارسی، از میرزا ابو الحسن طوطی همدانی خیاط (1329 ق-)، که به جز دیوان منظومه هائی با نامهای «شکرستان»، «هشتاد قصیده»، «گواهی نامه» و «شیطان نامه» دارد و منظومه «مناجات نامه» او طبع شده؛ تهران، 1325 ش.

دیوان طوغری ---

دیوان ظهیر الدین سگزی

فارسی، از امیر ظهیر الدین نصیر سگزی (سیستانی) از فضلاء و امیران سیستان (مجمع الفصحاء، 329/1).

دیوان ظهیر شفروه

فارسی، از امیر ظهیر الدین عبد الله بن شفروه (لباب الالباب، 273/1).

دیوان ظهیر شیرازی

فارسی، از ظهیر شیرازی (سده 11 ق). ط.

کانپور، 1295 ق (به نام دیوان ظهیر فاریابی)، ظاهراً همین شاعر است که با نسبت اصفهانی هم یاد شد.

دیوان ظهیر فاریابی

فارسی، از ظهیر الدوله ابو الفضل طاهر بن محمد فاریابی (-598 ق). ط. تهران، 1338 ش؛ مشهد، 1338 و 1345 ش.

دیوان ظهیر کرمانی (یا شعر او)

فارسی، از ظهیر الدین حسن بن یحیی خطیب کرمانی که در 926 ق اشعار خویش را در «مشيخه كنز السالكين» - که موجود است - نوشته است.

دیوان ظهیر کرمانی

فارسی، از ظهیر کرمانی که مثنوی «مجمع البحرين» را در 1162 ق سروده و مثنوی «وامق و عذرا» نیز داشته است.

دیوان ظهیر لاهیجی (یا شعر او)

فارسی، از ظهیر لاهیجی معاصر نصرآبادی (تذکره، 377).

دیوان ظهیر مرعشی

فارسی، از سید میر ظهیر الدین بن نصیر الدین بن کمال الدین مرعشی (-892 ق) پادشاه طبرستان، مؤلف «تاریخ طبرستان» که در همین تالیف، از دیوان خویش یاد کرده است.

دیوان ظهیر نسائی (یا شعر او)

فارسی، از ظهیر الدین ولی نسائی، معاصر عوفی.

مذکور در «لباب الالباب».

دیوان ظهیری سمرقندی (یا شعر او)

فارسی، از صدر الکتّاب ظهیر الدین محمد بن علی ظهیری سمرقندی، مؤلف «اغراض السیاسه» و «سندبادنامه». مذکور در «لباب الالباب».

دیوان عابد اصفهانی

فارسی، از میرزا زین العابدین عابد اصفهانی، ناظم «روضه المؤمنین» یا «چهارده گنج» (صبح گلشن 265).

دیوان عابد بیرمی (یا شعر او)

فارسی، از زین العابدین عابد بیرمی لاری معروف به شاه زنده (مجمع الفصحاء، 339/1).

دیوان عابد راقم (یا شعر او)

فارسی، از عابد راقم بخاری، معاصر نصرآبادی (تذکره، 439).

دیوان عابد سمرقندی ---

ص: 353

دیوان عاجز ہندی - لخلخہ گلاب

فارسی، از غلام دستگیر صاحب عاجز نقشبندی. ط. حیدر آباد، 1318 ق (چاپ دوم).

دیوان عادل خراسانی

فارسی، از عادل بن علی خراسانی (سده 10 ق) ناظم ترجمہ صد کلمہ حضرت امیر (علیہ السلام) و «نظم اللثالی» و مرتب ترتیب «ترجمان القرآن» جرجانی کہ چاپ شدہ.

دیوان عادل لاری (یا شعر او)

فارسی، از شاه عادل لاری (-950 یا 983 ق) کہ از ملوک لار بودہ (تحفہ سامی، 20).

دیوان عادلشاه دکنی ---

ص: 354

صائب و کاتب بیاض او در 1088 ق (دانشمندان آذربایجان، 252).

دیوان عارف تبریزی (یا شعر او)

فارسی، از آقا حسین عارف تبریزی (-1220 ق) (دانشمندان آذربایجان، 252).

دیوان عارف تبریزی (یا شعر او)

فارسی، از عبد الله عارف تبریزی (سده 13 ق) که به هند رفت و در بنارس درگذشت (دانشمندان آذربایجان، 253).

دیوان عارف تبریزی (یا شعر او)

فارسی، از محمد علی عارف تبریزی، معاصر نادر شاه افشار که وی دستور داد شاهنامه ای به نظم آورد و با او به سفر هند رفت (تذکره الشعراء، 86).

دیوان عارفچه نوحه گر

فارسی، از محمد علی بن محمد حسین خراسانی معروف به عارفچه نوحه گر (ح 1290 ق-) که صد قصیده و منظومه های «هدیه المعصومین» و «افکار عارفچه» او چاپ شده است.

دیوان عارف دزفولی

فارسی، از عبد الحسین بن محمد هادی عارف دزفولی مهن نویس که خودش در 1355 ق گردآوری آن را به پایان رسانیده است و «نگارستان مانی» و «گلشن بدایع» هم از اوست.

دیوان عارف شوشتری

فارسی، از محمد طاهر عارف شوشتری (-1322 ق) داماد محمد جعفر شریف الدین.

خ. موجود.

دیوان عارف شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از علی اکبر بن ابی الحسن عارف شیرازی (-1261 ق) که مدتی ساکن کربلا بود و سپس به هند رفت (صبح گلشن، 368).

دیوان عارف شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از آقا نور محمد عارف شیرازی کفاش (-1305 ق) (آثار عجم، 562).

دیوان عارف شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از عارف شیرازی (سده 11 ق) خاله زاده عرفی (تذکره نصرآبادی، 387؛ صبح گلشن، 267).

دیوان عارف طهرانی (یا شعر او)

فارسی، از محمد علی عارف طهرانی، معاصر نادر افشار (آتشکده، 398). در تذکره ها از دو شاعر معاصر نادر که با او به هند رفته اند، با نام و تخلص محمد علی عارف (تبریزی و طهرانی) یاد شده که محتملا هردو عنوان یکی بوده است.

دیوان عارف فرکتی (یا شعر او)

از عارف فرکتی سمرقندی (سده 10 ق) که در هرات می زیسته و به عراق رفته است (مجالس الثفانس، 117 و 288).

دیوان عارف قزوینی

فارسی، از ابو القاسم بن ملا هادی عارف قزوینی (-1312 ش). ط. برلن، 1343 ق؛ تهران، 1377 ق.

دیوان عارف قمی

فارسی و عربی، از علی بن ابی طالب عارف قمی نجفی (-ح 1325 ق). خ. موجود.

دیوان عارف کاشانی (یا شعر او)

فارسی، از میر عبد الحسین عارف کاشانی (سده 11 ق) (تذکره نصرآبادی، 368).

دیوان عارف کرمانی (یا شعر او)

فارسی، از اسماعیل عارف کرمانی نقاش (سده 11 ق) (تذکره نصرآبادی، 382).

دیوان عارف گیلانی (یا شعر او)

فارسی، از عارف گیلانی که از نیز معاصر

نصرآبادی (تذکره، 429).

دیوان عارف لاهوری

فارسی، از عارف لاهوری، ناظم مثنوی مهر و ماه و از مقربان همّت خان (کلمات الشعراء، 81).

دیوان عارف مشهدی (یا شعر او)

فارسی، از عارف مشهدی، معاصر نصرآبادی (تذکره، 429).

دیوان عارف هروی (یا شعر او)

فارسی، از عارفی هروی خوشنویس روزگار سلطان حسین بایقرا (روز روشن، 423).

دیوان عارفی ---

ص: 356

دیوان عالی شیرازی

فارسی، از میرزا محمد نعمت خان عالی شیرازی (-1120 ق). ط. کانپور، 1924 م؛ لکهنو، 1298 ق.

دیوان عالی کردستانی (یا شعر او)

فارسی، از میرزا محمد حسین عالی کردستانی (مجمع الفصحاء 351/2).

دیوان عالی گلپایگانی

فارسی، از عالی گلپایگانی، مشتمل بر رباعیات (روز روشن، 428).

دیوان عالی مهدی (یا شعر او)

فارسی، از میرزا مهدی عالی مهدی (تذکره حزین، 90).

دیوان عامر

عامر بن عامر بصری، که قصیده عرفانی تائیه «ذات الانوار» را در 731 ق سروده است.

دیوان عامر

عامر بن کثیر حسنی (کشف الظنون، 515/1).

دیوان عامر ---

ص: 358

دیوان عباس شبر

شیخ عباس شبر نجفی قاضی بصره. منظومه ای از این دیوان در یکی از شماره های مجله «البیان» که به داستان اختصاص یافته نقل شده است.

دیوان (شاه) عباس ماضی

فارسی، از شاه عباس اول صفوی (-1038 ق) (تذکره نصرآبادی، 8).

دیوان عباس العذاری

شیخ عباس عذاری حلّی، برادر شیخ عبد الله عذاری، مذکور در «البابلیات» خطیب یعقوبی (184/2).

دیوان عباس القرشی

شیخ عباس بن محمد علی قرشی نجفی (-1299 ق). خ. موجود.

دیوان عباسقلی خان شاملو (یا شعر او)

فارسی، از عباسقلی خان بن حسن شاملو، حاکم هرات، معاصر شاه صفی صفوی (تذکره نصرآبادی، 22 و 539).

دیوان عباس الکاظمی (او شعره)

شیخ عباس بن شیخ محمد آل اسعد کاظمی (-ح 1345 ق). مذکور در «شعراء الکاظمیّه».

دیوان عباس ناسخ (یا شعر او)

فارسی، از مولانا عباس ناسخ معاصر نصرآبادی (تذکره، 541).

دیوان عباس همدانی (یا شعر او) ---

دیوان عبد الحسین الحویزی

شیخ عبد الحسین حویزی، اشعار او در مجموعه های شیخ حسن حلونقل شده.

دیوان عبد الحسین شکر ---

ص: 360

دیوان عبد الرحیم نهاوندی

فارسی، از عبد الرحیم بن میرزا نجف مستوفی نهاوندی (-1304 ق). از فرزندش شیخ محمد نهاوندی مؤلف تفسیر «نفحات الرحمان» نقل شده. در فهرست منزوی ذیل دیوان عبد الرحمان نهاوندی از وجود نسخه دیوان در کتابخانه دانشکده الهیات یاد شده.

دیوان عبد الرزاق دنبلی ---

ص: 361

ديوان عبد العزيز خان

فارسي، از عبد العزيز خان بن قدر محمد خان پادشاه بخارا، معاصر شاه عباس دوم (مجمع الفصحاء 39/1).

ديوان عبد العزيز حلّي ---

ص: 362

محمد شاهمیر مرعشی شوشتری (-1206 ق).

مذکور در تحفه العالم.

دیوان عبد الکریم خوشنویس

فارسی، از عبد الکریم خوشنویس، ملقب به پادشاه برادر انیسی خوشنویس (تحفه سامی، 81).

دیوان عبد الکریم آل شمس الدین

عبد الکریم بن شیخ عباس آل شمس الدین عاملی (1330 ق-).

دیوان عبد الکریم الطحان

عبد الکریم بن عبد الهادی طحان بغدادی (1314 ق-).

دیوان عبد الکریم سمیرمی ---

ص: 363

ديوان عبد الله بياني ---

ص:364

دیوان عبد الله قزوینی (یا شعر او)

فارسی، از عبد الله قزوینی (سده 9 ق) که 40 سال در هرات اقامت داشت (مجالس النفائس، 163).

دیوان عبد الله الکاتب

ابو محمد عبد الله بن محمد کاتب اصفهانی، خازن صاحب بن عباد. مذکور در «یتیمه الدهر» و «نسمه السحر».

دیوان عبد الله کاشانی (یا شعر او) ---

ص: 365

جامع: سید حبیب اعرجی.

دیوان عبد المهدی الحجار

شیخ عبد المهدی بن داود حجار نجفی (-1358 ق)، ناظم منظومه های «فوز الدارین» و «البلاغ المبین».

دیوان عبد المهدی مطر

عبد المهدی بن عبد الحسین مطر نجفی (1318 ق-)، نزدیک 5000 بیت، بیشتر در مرثی اهل بیت (علیه السلام)

دیوان عبد النبی الخطی

شیخ عبد النبی بن احمد خطی. برخی از مرثیه های او دیده شده.

دیوان عبد الواحد آل مظفر

شیخ عبد الواحد بن احمد آل مظفر نجفی (1310 ق-). خ. دیده شده.

دیوان عبد الواسع تونی (یا شعر او)

فارسی، از عبد الواسع تونی (سده 12 ق)، مترجم رساله «ذهبیّه رضویّه» به نام شاه سلطان حسین صفوی، که در همین ترجمه اشعاری در مدح و دعای شاه سروده و آورده است.

دیوان عبد الواسع جبلی

فارسی، از بدیع الزمان عبد الواسع بن عبد المجامع جبلی غرجستانی (-555 یا 575 ق). ط. تهران، 1341 ش؛ خ. آستان قدس، ش 4713 و چند نسخه دیگر.

دیوان عبد الواسع هروی (یا شعر او)

فارسی، از عبد الواسع منشی هروی، معاصر نوائی (مجالس النفاثس، 99 و 276)

دیوان عبد الوهاب اسفراینی (یا شعر او)

فارسی، از عبد الوهاب اسفراینی، قاضی سبزوار و اسفراین و محتسب استرآباد، که قصیده «دریای ابرار» امیر خسرو را جواب گفته است (مجالس النفاثس، 42 و 214).

دیوان عبد الوهاب سمرقندی (یا شعر او)

فارسی و ترکی، از عبد الوهاب سمرقندی (سده 10 ق) (مجالس النفاثس، 171).

دیوان عبد الوهاب شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از میر عبد الوهاب انجوی شیرازی معروف به میر مجنون (روز روشن، 441).

دیوان عبد الوهاب قاضی

فارسی، از عبد الوهاب قاضی مشهد (سده 9 ق) که در بدیهه گویی معروف بود و در انشاء و کتابت نیز مهارت داشت (مجالس النفاث، 26 و 201).

دیوان عبد الهادی شیرازی (او شعره)

سید عبد الهادی بن اسماعیل حسینی شیرازی نجفی (1305 ق-).

دیوان عبد الهادی العطار

سید عبد الهادی بن سید جواد موسوی عطار معروف به قطان (1325 ق-)، در 3 جزء: «المواهب الموسویه»، «الخواطر الموسویه» و «التفحات الموسویه».

دیوان عبد الهادی الصنعانی (او شعره)

عبد الهادی بن محمد سودی زیدی صنعانی، معاصر امام شرف الدین (-995 ق). مذکور در «نسمه السحر».

دیوان العبدی

ابو اسماء عبدی که ابن شهر آشوب او را در شمار شاعران شیعه یاد کرده است (معالم العلماء، 139).

دیوان العبدی (او شعره)

ابو عبد الله سفیان بن مصعب عبدی کوفی از اصحاب امام صادق (علیه السلام) (معالم العلماء، 139).

دیوان العبدی ---

دیوان عبدی اصفهانی

فارسی، از عبد الله بن محمد علی (طبعی) عبدی اصفهانی، که مثنوی «آدم و پری» را به نام شاه طهماسب صفوی سروده است (روز روشن، 442).

دیوان عبدی اصفهانی - درر المصائب

فارسی، از میر عبد الحسین عبدی اصفهانی (-1372 ق). ط. اصفهان، 1368 ق.

دیوان عبدی رازی (یا شعر او)

فارسی، از عبدی رازی، معاصر سام میرزا (تحفة سامی، 161).

دیوان عبدی شیرازی ---

ص: 367

شاگرد حضوری قَمّی، که به هند رفت و نزد عادلشاه تقرب یافت (هفت اقلیم، 133).

دیوان عتیقی تبریزی (یا شعر او)

فارسی، از قطب الدین عتیقی تبریزی، معاصر خواجه رشید الدین همدانی (-718 ق.) (مجمع الفصحاء، 338/1).

دیوان عتیقی سمرقندی

فارسی، از ملک الافاضل جلال الدین بن قطب الدین تبریزی سمرقندی (-741 ق.) خ.

لالا اسماعیل استانبول و ایاصوفیا.

دیوان عتیقی شروانی (یا شعر او)

فارسی و ترکی، از عتیقی شروانی، معاصر صادقی کتابدار (مجمع الخواص، 243).

دیوان عتیقی شروانی (یا شعر او)

فارسی، از عتیقی شروانی از قلندران بکتاشیه (سده 14 ق.). مقیم بغداد (دانشمندان آذربایجان، 271).

دیوان عجایب و غرایب

فارسی و اردو، از امجد علی؛ ط. آگره، 1266 ق.

دیوان عجزی

فارسی، از حسن بیگ عجزی تبریزی، که در جواب دیوان فغانی، دیوانی داشته است (دانشمندان آذربایجان، 271).

دیوان عجزی یزدی ---

ص: 368

دیوان عرفان شهرستانی

فارسی، از عبد الله بن علاء الدین محمد عرفان شهرستانی که پدرش خواهرزاده شاه عباس بود و هردو را (پدر و پسر را) شاه صفی کور ساخت (تذکره نصرآبادی، 13).

دیوان عرفان کالبی (یا شعر او)

فارسی، از سلطان ابو سعید عرفان کالبی (-1147 ق). خلیفه شاه فضل الله بن سید احمد کاشفی (صبح گلشن، 280).

دیوان عرفان هندی (یا شعر او)

فارسی، از عرفان بن خواجه مکی هندی (کلمات الشعراء، 81).

دیوان عرفان یزدی

فارسی، از ملا مطیع عرفان یزدی که مدایح او «المواهب السنیه فی المدایح العلیه» نام دارد (تاریخ یزد، 310).

دیوان عرفی تبریزی

فارسی، از عرفی تبریزی، معاصر شاه عباس صفوی و ناظم مثنوی «گوی و چوگان». مذکور در «سفینه خوشگو»؛ نیز تحفه سامی (ص 167).

دیوان عرفی شیرازی

فارسی، از جمال الدین محمد بن زین الدین عرفی حسینی شیرازی (-1002 ق). وی نخست دیوان خویش را در 996 ق گرد آورد و چون در بستر مرگ افتاد، مسودات اشعارش را نزد خان خانان فرستاد و محمد قاسم سراجا، به فرمان خان خانان پس از مرگ عرفی به گردآوری دیوان پرداخت و در 1026 ق آن را در 14 هزار بیت مرتب و مدون ساخت. ط. هند مکرر. خ. آستان قدس، ش 9161 (1051 ق) و چند نسخه دیگر

دیوان عروضی ---

ص: 369

دیوان عزّ الدین اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از عزّ الدین اصفهانی، مستوفی سلطان سنجر که در حبس او درگذشت (مجمع الفصحاء، 339/1).

دیوان عزّ الدین رازی (یا شعر او)

فارسی، از عزّ الدین رازی، معلم اطفال، معاصر سام میرزا (تحفه سامی، 177).

دیوان عزّ الدین سلجوقی (یا شعر او)

فارسی، از عزّ الدین کیکائوس بن کیخسرو سلجوقی (مجمع الفصحاء، 39/1).

دیوان عزّ الدین شیروانی

فارسی، از عزّ الدین شیروانی، معاصر خاقانی (سده 6 ق). سنگلاخ آن را به خط احمد آهو چشم دیده بوده (امتحان الفضلاء، 152/1).

دیوان عزّ الدین عاملی ---

ص: 370

دیوان عزیز فرید (یا شعر او)

فارسی، از عزیز فرید، مشرف خراسان. مذکور در «لباب الالباب».

دیوان عزیز الدین نسفی (یا شعر او)

فارسی، از عزیز الدین نسفی، مرید سعد الدین حموی (مجمع الفصحاء، 1/340).

دیوان عزیز قزوینی

فارسی، از درویش عزیز الله قزوینی، معاصر جامی، در 8000 بیت (تذکره الشعراء، 52).

دیوان عزیز قزوینی ---

ص: 371

دیوان عشرت بروجردی

فارسی، از عشرت بروجردی (سده 13 ق). خ.

موجود.

دیوان عشرت شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از محمد شفیع عشرت شیرازی (-1358 ق) فرزند وقار شیرازی (آثار عجم، 363).

دیوان عشرت فراهانی بروجردی

فارسی، از ملک الکتاب سید مهدی عشرت فراهانی (-1260 ق) (مجمع الفصحاء، 345/2).

دیوان عشرت کشمیری (یا شعر او)

فارسی، از عشرت کشمیری، ملازم نجم الدوله امیر خان بهادر (صبح گلشن، 285).

دیوان عشرتی اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از عشرتی اصفهانی که به هند سفر کرد و به مشهد بازگشت و در راه کشته شد (صبح گلشن، 286).

دیوان عشرتی فروشانی

فارسی، از آقا علی بن عین علی فروشانی ورنوسفادرانی اصفهانی، شاگرد ملا حسنعلی شوشتری (تذکره نصرآبادی، 338).

دیوان عشرتی قلندر (یا شعر او)

فارسی، از عشرتی قلندر، معاصر سام میرزا (تحفه سامی، 152).

دیوان عشرتی گیلانی (یا شعر او)

فارسی، از عشرتی گیلانی، معاصر نصرآبادی (تذکره، 204).

دیوان عشرتی یزدی

فارسی، از عشرتی یزدی، خوشنویس و شاعر روزگار صفویّه (آتشکده، 261).

دیوان عشرتی هروی (یا شعر او)

فارسی، از بابا جان عشرتی هروی (مجالس النفائس، 164).

دیوان عشق اصفهانی

فارسی، از عبد الله بن محمد شفیع عشق اصفهانی، زنده در 1064 ق.خ. ملک.

دیوان عشق هندی

اردو، از سید حسین میرزا صاحب عشق هندی؛ ط. جزء ثانی این دیوان «برهان غم» نام دارد.

دیوان عشقی بلگرامی

فارسی، از سید برکت الله بن اویس عشقی بلگرامی (-1142 ق). وی افزون بر این دیوان کوچک مثنوی نیز به نام «ریاض عشق» دارد (سرو آزاد، 248). نسخه ای تحت عنوان دیوان عشقی در 1309 ش در بمبئی چاپ شده و نسخه ای از دیوان عشقی هم در کتابخانه عثمان ثالث موجود است. ولی انتساب هیچ یک از این دو معین نیست.

دیوان عشقی تبریزی (یا شعر او)

فارسی، از عشقی تبریزی، معاصر سام میرزا، که در معما و کتابه نویسی خوب بوده و گاهی نیز شعری هم می سروده (تحفه سامی، 142).

دیوان عشقی درگزینی (یا شعر او)

فارسی، از عشقی درگزینی، معاصر سام میرزا، که شهرانگیزی جهت شهر تبریز گفته است (تحفه سامی، 274).

دیوان عشقی شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از عشقی (یا عتیقی شیرازی) که مردی فقیر، دوستدار اهل فضل و معاصر سام میرزا بوده است (تحفه سامی، 146).

دیوان عشقی طهرانی (یا شعر او)

فارسی، از عشقی طهرانی که به گفته معاصرش - سام میرزا - شاعری هذیان سرا بوده است (تحفه سامی، 162).

دیوان عشقی عظیم آبادی

فارسی، از محمد وجیه الدین بن شیخ غلام حسین (مجرم) عشقی عظیم آبادی (سده 10 ق). خ.
ایشیاتک بنگال هند و دانشگاه پنجاب پاکستان.

دیوان عشقی کاشانی (یا شعر او)

فارسی، از عزیز الدین محمود عشقی کاشانی (روز روشن، 456؛ تحفه سامی، 156).

دیوان عشقی لکهنوی (یا شعر او)

فارسی، از عشقی لکهنوی، شاگرد محمد حسین قتیل (صبح گلشن، 286).

دیوان عشقی هروی (یا شعر او)

فارسی، از میر عشقی نبیره امیر جهان ملک و معاصر نوائی (مجالس التّفائس، 110 و 283).

در «مجالس التّفائس» از شاعری دیگر نیز با همین تخلص عشقی هروی یاد شده است.

دیوان عشقی همدانی (یا شعر او)

فارسی، از عشقی همدانی که معاصر سام میرزا بوده است. در «تحفه سامی» از 2 شاعر با تخلص و نسبت عشقی همدانی یاد شده است.
(صص 148 و 144).

دیوان عشقی همدانی

فارسی، از میر محمد رضا بن ابی القاسم معروف به میرزاده عشقی همدانی (-1342 ق). ط.
تهران، 1306 ش و مکرّر.

دیوان عصار تبریزی

فارسی، از شمس الدین محمد بن احمد عصار تبریزی (سده 8 ق) ناظم مثنوی «مهر و ماه» (آتشکده، 31).

دیوان عصار لواسانی

فارسی، از سید محمد بن محمود عصار حسینی لواسانی (-1356 ق)، که نسخه آشفته تخلص می کرد. خ. آستان قدس، ش
4717 (1353 ق بخط ناظم)، 4718 و 5757 (خط ناظم)

دیوان عصام دهلوی

فارسی، از عصام الدین دهلوی. سنگلاخ منتخب آن را به خط قاسم شادیشاه دیده بوده است.

(امتحان الفضلاء، 115/1).

دیوان العصامی الاسفراینی

عبد الملک بن جمال الدین عصامی اسفراینی (-1037 ق) که در ادب عرب تألیفاتی داشته (هدایه العارفین، 628/1؛ سلافه العصر، 122).

دیوان العصامی الاسفراینی: (او شعره)

یحیی بن عبد الملک عصامی اسفراینی (سده 11 ق) مؤلف «انموذج النجباء فی معشاره الادباء» (سلافه العصر، 272).

دیوان عصامی سمرقندی

فارسی، از عبد الملک عصامی سمرقندی معاصر تیمور و شیخ الاسلام سمرقند، استاد بساطی سمرقندی (روز روشن، 458).

دیوان عصری تبریزی (یا شعر او)

فارسی، از عصری تبریزی مقیم اصفهان و معاصر شاه ابو تراب گلستانه (تذکره نصر آبادی، 306).

دیوان العصفوری---

ص: 373

دیوان عطاء (یا شعر او)

فارسی، از ملا عطاء اللہ (سده 12 ق) که اشعارش در مجموعه ای دیده شده.

دیوان عطاء امروهوی (یا شعر او)

فارسی، از عطاء امروهوی مرادآبادی دهلوی (-1136 ق) شاگرد بیدل (صبح گلشن، 287).

دیوان عطاء جونپوری ---

ص: 374

شیرازی (آثار عجم، 563).

دیوان عطار

فارسی، از خواجه شهاب الدین عطار (650 ق.) خ. تاشکند (فهرست، 65/2).

دیوان عطاردی خراسانی

فارسی، از عبد الرحمان بن محمد عطاردی خراسانی ایبوردی، شاعر روزگار محمود غزنوی.

سنگلاخ 2 نسخه از این دیوان را دیده بوده است (امتحان الفضلاء، 122/1 و 90/2).

دیوان عطار نیشابوری

فارسی، از فرید الدین ابو طالب محمد بن ابراهیم عطار نیشابوری (-627 ق)؛ ط. تهران، 1320 و 1345 ش و مکرر؛ خ. آستان قدس، ش 4683 (897 ق) و 8347.

دیوان عطار یزدی (یا شعر او)

فارسی، از حسین عطار یزدی، خواهرزاده مضطر (تاریخ یزد، 331).

دیوان عظمت سمرقندی (یا شعر او)

فارسی، از عظمت شاعره سمرقندی (صبح گلشن، 288).

دیوان عظیم (یا شعر او)

فارسی، از میر هدایت الله عظیم شاه عبد العظیمی رازی (تحفه سامی، 42).

دیوان عظیمای نیشابوری

فارسی، از عظیمای نیشابوری (-1111 ق) فرزند ملا قیدی و برادرزاده نظیری. خ. دانشگاه تهران و ایشیاتک بنگال.

دیوان عظیم بلگرامی (یا شعر او)

فارسی، از سید عظیم الدین بن نجات بلگرامی (1113 ق-) (سرو آزاد، 337).

دیوان عظیم خیرآبادی (یا شعر او)

فارسی، از فضل عظیم بن فضل امام خیرآبادی (صبح گلشن، 288).

دیوان عظیم شیروانی

فارسی، از سید عظیم شیروانی (-1308 ق). ط.

تبریز، 1313 ق.

دیوان عفت شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از سکینه بیگم بنت میرزا عبد الله (نسابه) عفت شیرازی (1192 ق-) که فتح علی شاه را مدح گفته و در ایجاد سبک جدیدی با نشاط اصفهانی اشتراک داشته است (فارسنامه، 94/1 و 149/2).

دیوان عفتی اسفراینی

فارسی، از عفت عفتی اسفراینی، کنیز آذری اسفراینی، که دیوانی داشته و گم شده است (روز روشن، 463).

دیوان عقاب شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از سید میرزا فضل بن ابی القاسم عقاب شیرازی، شاگرد فرصت (آثار عجم، 563).

دیوان عقدائی

فارسی، از اسماعیل بن ملک عقدائی یزدی (-1230 ق) که منظومه ای در معانی و بیان و تالیفاتی دیگر نیز دارد (تاریخ یزد، 391).

دیوان عقیبه الاسدی (او شعره)

عقیبه اسدی، از شاعران اهل بیت (علیه السلام) (معالم العلماء، 141).

دیوان عقیل همدانی ---

ص: 375

دیوان عکاشه (یا شعر او)

فارسی، از جلال الدین فریدون ابن عکاشه، قصائدی از وی در ضمن منشآت او در کتابخانه دانشگاه تهران موجود است (فهرست، 276/2-281).

دیوان العکاشی ---

ص: 376

دیوان العلوی

سید علوی بن سید حسین بن سلیمان توبلی بحرانی (- پس از 1340 ق). مذکور در مقدمه چاپی «دلیل المتعبد» او.

دیوان العلوی - الرّوضه العلویّه

شیخ ابراهیم ابو الریاض، ناظم «جامع الریاض»، مشتمل بر 14 روضه که این دیوان 28 قصیده در مدح امیر المؤمنین است که توسط ناظم در 1150 ق استخراج شده. خ. دیده شده.

دیوان العلوی الحضرمی ---

ص: 377

1201 ق نقل شده.

دیوان علی بن جعفر خرقانی ---

ص: 378

«الوافى بالوفيات».

دیوان علی بن عبد الله الحمدانی

سیف الدوله ابو الحسن علی بن عبد الله حمدانی تغلبی (-347 ق). مذکور در «نسمه السحر».

دیوان علی بن عثمان الاربلی

علی بن عثمان بن علی بن سلیمان صوفی اربلی (-670 ق) که یاد «البدیعیه» او گذشت.

دیوان علی بن عدنان البحرانی

سید علی بن عدنان بحرانی (-پس از 1355 ق)، جامع: محمد علی بن عدنان برادر شاعر، خ.

موجود.

دیوان علی بن علیرضا خوئی

فارسی و عربی، از شیخ علی بن علیرضا خوئی (-1350 ق) که خودش در 1331 آن را تدوین کرده است. مذکور در «الحدیقه المبهجه».

دیوان علی بن ماجد الجد حفصی

سید علی بن ماجد جد حفصی (سده 13 ق).

مراثی او را شیخ لطف الله جد حفصی در 1201 ق در مجموعه ای گرد آورده است.

دیوان علی بن المحسن التنوخی

قاضی ابو القاسم علی بن محسن تنوخی (-447 ق) (معجم الادباء، 14/110-141).

دیوان علی بن محمد التنوخی

قاضی ابو القاسم علی بن محمد تنوخی (-342 ق) (معجم الادباء، 14/162-191).

دیوان علی بن محمد البرقی (او شعره)

علی بن محمد برقی (معالم العلماء، 135).

دیوان علی بن محمد البیاضی النباطی

علی بن محمد بیاضی نباطی (-877 ق) ناظم «ذخیره الایمان».

ديوان علي بن محمد الحريري (او شعره)

علي بن محمد حريري، مذكور در «دميه القصر».

ديوان علي بن محمد الصنعاني

قاضي جمال الدين علي بن محمد عنسي صنعاني زيدي معاصر مؤلف «نسمه السحر» كه شرح احوال او را آورده است.

ديوان علي بن مقرب ---

ص: 379

دیوان علی اصغر حکمت

فارسی، از علی اصغر حکمت شیرازی، دانشمند معاصر که تألیفاتی به نظم و نثر از او چاپ شده است.

دیوان علی اصغر شمیرگر ---

ص: 380

دیوان علی ترشیزی (یا شعر او)

فارسی، از ملا علی ترشیزی (مجالس النفاثس، 98).

دیوان علی الجاسم

شیخ علی بن قاسم جاسم حلی (-1332 ق)؛ جامع: شیخ احمد حائری (شعراء الحله، 127/4).

دیوان علی جواهر رقم

فارسی، از میر سید علی بن میرزا مقیم بن شاهمیر تبریزی معروف به جواهر رقم (-1094 ق) که به هند رفت و نزد اورنگ زیب تقرب یافت (تذکره نصرآبادی، 208؛ نمونه خطوط خوش، 152).

دیوان علی حسینی (یا شعر او)

فارسی، از علی حسینی (-1286 ق) (المآثر و الآثار، 222).

دیوان علی خان ترکمان (یا شعر او)

فارسی، از علی خان میرزا خویشاوند نزدیک سلطان یعقوب خان (-896 ق) (مجالس النفاثس، 302).

دیوان علی خان گلپایگانی (یا شعر او)

فارسی، از علی خان بن میرزا ذوالفقار گلپایگانی (سده 11 ق)، شیخ الاسلام گلپایگان (تذکره نصرآبادی، 185).

دیوان علی خان المدنی

سید علی خان بن نظام الدین احمد حسینی دشتکی شیرازی مدنی (-ح 1120 ق)، مولف سلافه العصر؛ خ. سماوی و کاشف الغطاء.

دیوان علی خان المشعشی

فارسی و عربی، از سید علی خان بن خلف مشعشی (-1088 ق)، والی حویزه، وی 2 دیوان داشته به فارسی و عربی که دیوان عربی را خیر جلیس نامیده و موجود است.

دیوان علی خراس هروی (یا شعر او)

فارسی، از ملا علی خراس هروی (تحفه سامی، 69).

دیوان علی خراسانی (یا شعر او)

فارسی، از خواجه علی بن محمد جان قدسی (سده 11 ق) مفسر و محدث (تذکره نصرآبادی، 166).

دیوان علی خراسانی (یا شعر او)

فارسی، از حاج ملا علی کاتب و خوشنویس خراسانی (مجالس النفاثس، 149).

دیوان علی خلیج (یا شعر او)

فارسی، از میرزا علی خلیج (سده 10 ق) ملازم امیر فریدون جعفر (مجالس النفاثس، 166).

دیوان علی خیر الدین ---

ص: 381

دیوان علی رضا اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از علی رضا بن رئیس حسین رویدشتی (سده 11 ق) (تذکره نصرآبادی، 427).

دیوان علی رضا بیگ اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از علی رضا بیگ اصفهانی (سده 11 ق) شاگرد ملا محمد باقر سبزواری (تذکره نصرآبادی، 189).

دیوان علی رضا تویسرکانی (یا شعر او)

فارسی، از علی رضا تویسرکانی (سده 11 ق) که به هند رفت و به اصفهان بازگشت (تذکره نصرآبادی، 190).

دیوان علی رضا شولستانی (یا شعر او)

فارسی، از علی رضا شولستانی (سده 11 ق) (تذکره نصرآبادی، 400).

دیوان علی رضا عباسی (یا شعر او)

فارسی، از علی رضا عباسی تبریزی خوشنویس (سده 11 ق) (تذکره نصرآبادی، 207).

دیوان علی رضا کرمانی (یا شعر او)

فارسی، از ملا علی رضا معروف به علی کرمانی (سده 13 ق) مرید رونق علی شاه (ریاض العارفین، 469).

دیوان علی رضوی زاده

فارسی، از علی رضوی زاده، ناظم «نصاب واژه های نو»، که چاپ شده.

دیوان علی الزینی

شیخ علی بن محمد حسین زینی نجفی (-1215 ق). مذکور در «تکمله امل الآمل».

دیوان علی سبزواری (یا شعر او)

فارسی، از سید علی سبزواری (سده 11 ق)، نواده میر شمس الدین نقیب الاشراف سبزواری (تذکره نصرآبادی، 97).

دیوان علی سهرندی

فارسی، از میان ناصر علی سهرندی متخلص به علی (-1108 ق). خ. دانشگاه تهران و شیرانی پاکستان.

دیوان علی سیاهپوش

فارسی، از سلطان علی بن صدر الدین سیاهپوش معروف به خواجه علی سیاهپوش (830 ق) (دانشمندان آذربایجان، 279).

دیوان علی شاه عبد العظیمی (یا شعر او)

فارسی، از سید علی شاه شاه عبد العظیمی، معاصر سام میرزا (تحفه سامی، 42).

دیوان علی شوشتری (یا شعر او)

فارسی، از ملا محمد علی شوشتری، شاگرد آقا حسین خوانساری (تذکره نصرآبادی، 185).

دیوان علی شهر یاری قمی (یا شعر او)

فارسی، از علی شهر یاری قمی، معاصر حکیم رکن و نصرآبادی (تذکره، 367).

دیوان علی شیخ العراقین

فارسی، از شیخ علی بن عبد الحسین معروف به «شیخ العراقین» که مرثیه های او به نام «معراج المحبّه» چاپ شده.

دیوان علی شیر ---

ص: 382

دیوان علی العلیاری

علی بن عبد الله علیاری تبریزی (-1327 ق) مؤلف «بهجه الآمال» و ناظم «تتمیم زبده المقال».

دیوان علی عظیم سهرندی (یا شعر او)

فارسی، از علی بن ناصر علی عظیم سهرندی (سرهندی) شاعر دربار محمد شاه (سده 12 ق) (نتائج الافکار، 495).

دیوان علی قاینی (یا شعر او)

فارسی، از سید علی بن عابد خطیب و واعظ خراسان و هرات در عصر سلطان حسین بایقرا (بهارستان، 220).

دیوان علی القطیفی

شیخ علی بن سلیمان آل عبد الجبار قطیفی، در 4000 بیت در مدایح و مراثی.

دیوان علی قلی خان (یا شعر او)

فارسی، از علی قلی خان (گلستان مسرت، 79).

دیوان علی قلی خان (یا شعر او)

فارسی، از علی قلی خان بن شاه وردی خان والی لر کوچک (تذکره نصرآبادی، 32).

دیوان علی قمی (یا شعر او)

فارسی، از محمد علی بن آقا رضی قمی (تذکره نصرآبادی، 113).

دیوان علی کاشی (یا شعر او)

فارسی، از ملا میر علی کاشی معاصر شاه عباس اول که در 1022 ماده تاریخ قتل فرزند شاه را به دست پدر، سرود (تذکره نصرآبادی، 484).

دیوان علی کمونه (یا شعر او)

فارسی، از سید علی کمونه، از خدمتگاران شاه طهماسب صفوی (تحفه سامی، 45).

دیوان علی لغری (یا شعر او)

فارسی، از علی محمد خان لغری (-1250 ق)، از شاعران بلوچستان و مکران و مؤلف «انیس السدالکین». مذکور در حاشیه «روضات الجنات فی تاریخ هرات» (ص 538).

دیوان علیم بخاری (یا شعر او)

فارسی، از ملا بقای بخاری (تذکره نصرآبادی، 443).

دیوان علی متکلم رازی

فارسی، از علی متکلم رازی (نقض مثالب النواصب، 239 و 628).

دیوان علی محمد احتشام اولیائی

فارسی، از علی محمد احتشام اولیائی، ناظم منظومه «وحدت ملی» که چاپ شده.

دیوان علی محمد اویسی

فارسی، از علی محمد اویسی، ناظم منظومه «سرگذشت پرویز» که چاپ شده.

دیوان علی مهابادی (یا شعر او)

فارسی، از محمد علی مهابادی اصفهانی، جامع اشعار مولوی (تذکره نصرآبادی، 138).

دیوان علی نجف آبادی (یا شعر او)

فارسی، از آقا علی نجف آبادی اصفهانی، معاصر نصرآبادی (تذکره، 135).

دیوان علی نقاش (یا شعر او)

فارسی، از محمد علی بیگ بن ابدال بیگ (-1167 ق)، نقاش باشی شاه طهماسب صفوی (آتشکده، 406).

دیوان علی نقی الاحسائی

شیخ علی نقی بن شیخ احمد احسائی که در 1236 ق از پدر اجازه گرفته. ط. تهران.

دیوان علی نقی ایچاد (یا شعر او)

فارسی، از علی نقی بن احمد علی ایچاد (-1189 ق) که در اصل از همدان و متولد برهان پور بود (نتایج الافکار، 84).

دیوان علی نقی کمره ای ---

دیوان علی نقی گنابادی

علی نقی گنابادی که در 1216 ق نظم «صراط الجنه» را به پایان رسانیده.

دیوان علی نقی الکهنوی

سید علی نقی بن ابی الحسن لکهنوی (1323 ق-)، که «دیوان البقیعیات» نیز از اوست.

دیوان علی هاشمی (یا شعر او)

فارسی، از سید علی هاشمی (سده 9 ق) که ملازم عبد اللطیف میرزا بود (مجالس النفاثس، 14 و 189).

دیوان (میر) علی هروی

فارسی، از میر علی خوشنویس هروی (-925 ق)، مؤلف رساله «مداد الخطوط» (امتحان الفضلاء، 2/372-381).

دیوان (میر) علی هروی (یا شعر او)

فارسی، از میر علی هروی که در مدرسه جامی می نشست و از او استفاده می برد (مجالس النفاثس، 88 و 262).

دیوان (میر سید) علی همدانی (یا شعر او)

فارسی، از میر سید علی بن شهاب الدین همدانی (-776). خ. ملک و مجلس.

دیوان علی یاریگ (یا شعر او)

فارسی، از علی یاریگ بن شادی خان (سده 11 ق) (تذکره نصرآبادی، 66).

دیوان علی یزدی

فارسی، از حسنعلی یزدی متخلص به علی (تاریخ یزد، 312).

دیوان عماد بخاری (یا شعر او)

فارسی، از عماد الدین اسماعیل بخاری، معاصر ابو سعید خان (تاریخ گزیده، 824).

دیوان عماد تربتی

فارسی، از عماد بن محمد تقی معین دفتر (1299 ش-) که مجموعه ای به نام «چند غزل عماد» از او چاپ شده است.

دیوان عماد الدین غزنوی

فارسی، از عماد الدین غزنوی که گویا فرزند مختاری غزنوی بوده است (آتشکده، 113).

دیوان عماد شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از سید میر عماد الدین شیرازی، که سلطان حیدر بن شاه اسماعیل را مدح گفت (روز روشن، 475).

دیوان عماد زوزنی (یا شعر او)

فارسی، از ملک عماد خوانی زوزنی، معاصر و مرید حجه الاسلام غزالی و شاگرد سید حسن غزنوی (آتشکده، 77).

دیوان عماد فقیه

فارسی، از خواجه عماد الدین علی فقیه کرمانی (-772 یا 773 ق). خ. مجلس، ملک و شهید مطهری.

دیوان عماد قزوینی

فارسی، از میر عماد قزوینی خوشنویس (-1024 ق) (تذکره نصرآبادی، 207).

دیوان عماد کاتب

فارسی، از عماد کاتب (سده 10 ق) (مجالس النفاث، 394).

دیوان عماد لاری

فارسی، از عماد لاری که افزون بر غزلیات، مثنوی لیلی و مجنون نیز داشته (مجالس النفاث، 121).

دیوان عماد لر

فارسی، از عماد الله فضلونی معروف به عماد لر که ملازم شمس الدین محمد صاحب دیوان بوده (مجالس النفاث، 343).

دیوان عماد لشکر

فارسی، از علی بن اسماعیل سرمدی ادیب خلوت معروف به عماد لشکر، که «تبریکنامه»،

«چهارده بند» و «وطنیات» از اشعار او چاپ شده.

دیوان عمادی شهریاری

فارسی، از عماد الدین عمادی غزنوی شهریاری (-573 ق)؛ خ. مجلس.

دیوان عماد یزدی

فارسی، از سید عماد الدین عراقی یزدی مقیم خراسان و معاصر امیر علی شیر (مجالس النفاثس، 122 و 312).

دیوان عماره مروزی

فارسی، از ابو منصور عماره بن احمد مروزی (-360 ق) (مجالس النفاثس، 335).

دیوان عماره الیمانی

نجم الدین ابو محمد عماره بن حسن حکمی یمانی (-569 ق) مقیم مصر، مذکور در «نسمه السحر».

دیوان عمان سامانی - گنجینه اسرار

فارسی، از تاج الشعراء، نور الله بن عبد الله (جیحون) عمان سامانی اصفهانی (-1322 ق)؛ ط. تهران، 1315 ق و مکرر، اصفهان، 1306 ق و مکرر؛ هند، 1323 ق.

دیوان عماد سمرقندی (یا شعر او)

فارسی، از عمان سمرقندی که عبد العزیز خان را مدح می گفته (روز روشن، 476).

دیوان عمده تبریزی (یا شعر او)

فارسی، از عمده تبریزی که از شاعران متقدم بوده (دانشمندان آذربایجان، 281).

دیوان عمق بخاری

فارسی، از شهاب الدین امیر الشعراء عمق بخارائی (-542 یا 551 ق)؛ ط. تبریز، 1307 ش؛ تهران، 1339 ش؛ خ. مجلس و ملی تبریز.

دیوان عموی اصفهانی

فارسی، از محمود بن عبد الصمد بن محمود فرهنگ معروف به عموی اصفهانی (1285 ش -) (شعراى اصفهان، 335).

دیوان عمید حسینی ---

دیوان عنایت کتابدار (یا شعر او)

فارسی، از عنایت کتابدار کتابخانه سلطنتی (هفت اقلیم، 302).

دیوان عنایت لاهیجی (یا شعر او)

فارسی، از عنایت بهله دوز لاهیجی (مجمع الخواص، 239).

دیوان عنایت الله دیلمی (یا شعر او)

فارسی، از شاه عنایت الله دیلمی، پدر شاه صدر دیلمی (تحفه سامی، 58).

دیوان عنایت الله دیلمی (یا شعر او)

فارسی، از شاه عنایه الله بن شاه صدر دیلمی (تحفه سامی، 62).

دیوان عنایت لاهوری (یا شعر او)

فارسی، از محمد حفیظ بن اللهیار عنایت لاهوری خوشنویس (تذکره حسینی، 226).

دیوان عنایتی کرمانی (یا شعر او)

فارسی، از سید محمد عنایتی کرمانی، که در 1014 ق تاریخ جلوس شاه سلیم بن اکبر را سرود (تذکره نصرآبادی، 479).

دیوان عنبر شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از میرزا عنبر شیرازی که قصیده او در استقبال قصیده «ایوان مدائن» خاقانی چاپ شده.

دیوان عندلیب تبریزی (یا شعر او)

فارسی، از عندلیب تبریزی، شاعر داستان سرا (دانشمندان آذربایجان، 282).

دیوان عندلیب دارابجردی (یا شعر او)

فارسی، از ملا صادق عندلیب دارابجردی، معاصر فرصت (-1339 ق) (آثار عجم، 103).

دیوان عندلیب کاشانی (یا شعر او)

فارسی، از حافظ محمد تقی عندلیب کاشانی، که در شعر و موسیقی مهارت داشته (تذکره نصرآبادی، 406).

دیوان عندلیب کاشانی

فارسی، از سید محمد تقی عندلیب حسینی که نخست بلبل تخلص می کرده. ط. کلکته، 1309 ق؛ استانبول، 1313 ق؛ لکهنو، 1343 ق.

دیوان عندلیب کاشانی

فارسی، از محمد حسین خان بن فتحعلی خان (صبا) عندلیب کاشانی، که پس از پدر به ملک الشعرائی رسید. او پدر محمود خان ملک الشعرا بود (المآثر و الآثار، 195).

دیوان عنصری بلخی

فارسی، از ابو القاسم حسن بن احمد عنصری بلخی (-431 ق). ط. تهران، 1298 ق، 1323 و 1341؛ لکهنو، 1922 م. خ. آستان قدس، ش 5835 (1261 ق).

دیوان عنقای اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از محمد جواد عنقای اصفهانی (سده 13 ق) که نستعلیق را خوش می نوشت (مجمع الفصحاء 350/2).

دیوان عنقای شیرازی

فارسی، از ملک الشعراء محمد حسین عنقای شیرازی (-1308 ق)، فرزند همای شیرازی.

خ. موجود.

دیوان عنقای طالقانی

فارسی، از جلال الدین ابو الفضل بن علی عنقای طالقانی (-1333 ق). خ. ملی و دانشگاه تهران؛ منتخب آن در تهران در 1332 ش چاپ شده.

دیوان عنقای طالقانی (یا شعر او)

فارسی، از محمد بن جلال الدین عنقای طالقانی (1306 ق-) (نامه فرهنگیان، 705).

دیوان عنقای طهرانی

فارسی، از صادق بن محمد بن جلال الدین عنقای تهران طالقانی (1335 ق-) که جز غزلیات و

ص: 386

مثنویها آثار دیگری نیز دارد.

دیوان عنقای قاجار (یا شعر او)

فارسی، از محمد رحیم بن محمد خان عنقای قاجار حاکم سبزواری (مجمع الفصحاء، 2/349).

دیوان عنوان تبریزی

فارسی، از محمد رضا چلبی بن محمد صالح چلبی عنوان تبریزی (سده 11 ق). خ. موجود.

دیوان العواد البغدادی

محمد جواد بن عبد الرضا عواد بغدادی (سده 11 ق). خ. موجود.

دیوان عوام کردستانی (یا شعر او)

فارسی، از عبد الله بن احمد عوام سندجی کردستانی (-1235 ق) (مجمع الفصحاء، 2/351).

دیوان عوض خان لاری (یا شعر او)

فارسی، از عوض خان لاری حاکم لار (تذکره حزین، 86).

دیوان عوض غازی (یا شعر او)

فارسی و ترکی، از عبد الله خان ازبک پادشاه بخارا متخلص به عوض غازی (مجمع الخواص، 16).

دیوان عوف بن محلم

عوف بن محلم (الفهرست، 233).

دیوان عوفی

فارسی، از نور الدین محمد بن محمد بن یحیی عوفی بخاری (سده 7 ق) مؤلف «لباب الالباب» و «جوامع الحکایات»... برخی از اشعار او در بخش اول «جوامع الحکایات» آمده است.

دیوان العونی

ابو محمد طلحه بن عبد الله بن ابی عون عونی غسانی، مداح اهل بیت (علیه السلام). شیخ محمد سماوی در حدود 350 بیت اشعار او را از مناقب ابن شهر آشوب و جاهای دیگر جمع کرده است.

دیوان العویسی

شرف‌الدین عیسی بن حبّاج عویس (-780 ق)، ناظم «البدیعیه». مذکور در «کشف‌الظنون».

دیوان عهدی باکوئی (یا شعر او)

فارسی، از عهدی باکوئی خوشنویس (-965 ق) (نتایج‌الافکار، 466).

دیوان عهدی بغدادی

فارسی و ترکی، از عهدی بن شمسی بن عبد‌الملک بغدادی، «ناظم‌منظر‌الابرار» و مؤلف تذکره ترکی گلشن‌شعرا (هدیه‌العارفین، 48/1).

دیوان عهدی تبریزی

فارسی، از عهدی تبریزی (دانشمندان آذربایجان، 282).

دیوان عهدی خراسانی

فارسی، از قاضی عبد‌الرزاق عهدی (یا عبدی) خراسانی، مصاحب قاضی نور‌الله شوشتری (روز‌روشن، 487).

دیوان عهدی ساوجی (یا شعر او)

فارسی، از عهدی ساوجی، شاعر دربار شاه طهماسب صفوی (آتشکده، 221).

دیوان عهدی قزوینی

فارسی، از میر مراد عهدی قزوینی، معاصر سام میرزا (تحفه‌سامی، 154).

دیوان عهدی کوکب‌آبادی (یا شعر او)

فارسی، از عهدی کوکب‌آبادی، معاصر جاهی صفوی (صبح‌گلشن، 295).

دیوان عیاضی سرخسی

فارسی، از حکیم عبد‌الرحیم عیاضی سرخسی، معاصر معزی و نظامی عروضی (مجمع‌الفصحاء، 354/1).

دیوان عیانی جهرمی (یا شعر او)

فارسی، از احمد خان عیانی جهرمی (ریاض العارفین، 468).

دیوان عیانی دهدار

فارسی، از محمود بن محمد دهدار متخلص به عیانی، که «خلاصه الترجمان» را در 1013 ق تالیف کرد و منظومه ای به نام «سجنجل» دارد (آتشکده، 152).

دیوان عیانی شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از میر عیانی پوستین دوز شیرازی (سده 10 ق) (مجالس النفاث، 392).

دیوان عیانی هروی

فارسی، از عیانی هروی، معاصر صادقی کتابدار (مجمع الخواص، 231).

دیوان عیدی بیگ خلیفه (یا شعر او)

فارسی، از زین العابدین علی بن عبد المؤمن مؤلف «تکمله الاخبار»، که در دیوان شاه طهماسب تا 973 ق خدمت می کرده است.

دیوان عیسی اصفهانی

فارسی، از سید عیسی بن محمد علی عاملی اصفهانی (سده 13 ق) ناظم مثنوی «الزهره السنیه».

دیوان عیسی الاعرجی

عیسی بن جعفر بن محمد اعرجی که در 1308 ق مرثیه ای در وفات سید عبد الکریم اعرجی گفته است. مذکور در «تحفه بغداد».

دیوان عیسی بیگ تبریزی (یا شعر او)

فارسی، از عیسی بیگ بن طالب خان تبریزی (دانشمندان آذربایجان، 282).

دیوان عیسی ساوجی

فارسی، از قاضی عیسی بن خواجه شکر الله ساوجی از صدور و مقربان سلطان یعقوب (-896 ق) (مجالس النفاث، 118).

دیوان عیسی شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از میرزا مسیح عیسی شیرازی (تذکره نصرآبادی، 386).

دیوان عیسی یزدی (یا شعر او)

فارسی، از عیسی یزدی، در گذشته در هند و معاصر نصرآبادی (تذکره، 285).

دیوان عیسی الیمانی

عیسی بن لطف الله بن مطهر حسنی یمانی. مذکور در «نسمه السحر».

دیوان عیسی اردبیلی (یا شعر او)

فارسی، از عیسی اردبیلی که اشعارش از جنگ مؤرخ 1135 ق نقل شده (دانشمندان آذربایجان، 283).

دیوان عیسی اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از محمد رضا عیسی اصفهانی، که در 1206 ق تاریخ وفات سید مهدی جزائری را گفته است (نجوم السماء، 300).

دیوان عیسی حصارى (یا شعر او)

فارسی، از عیسی حصارى که نخست محنتی تخلص می کرده و به دهلی رفته و نزد اکبر تقرب یافته است (صبح گلشن، 296).

دیوان عیسی شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از علی محمد عیسی شیرازی، شاگرد نصرت (آثار عجم، 564).

دیوان عیسی شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از عیسی شیرازی معروف به کل عیسی (سده 10 ق) که قزوینی هزلیاتی از او نقل کرده است (مجالس النفاث، 403).

دیوان عیسی لکهنوی (یا شعر او)

فارسی، از طالب علی خان بن علی بخش عیسی لکهنوی (-1240 ق) شاگرد قتیل (صبح گلشن، 296).

دیوان عیسی هروی

فارسی، از حافظ علی بن نور عیسی هروی که در 908 ق قصیده مصنوعی در مدح سلطان حسین بایقرا سرود و یکی از قصائد موجود و مصنوع او «ممتاز البدایع» نام دارد. (تحفه سامی، 69).

دیوان العینائی

سید صدر الدین بن محمد امین فضل الله عینائی عاملی (-1360 ق). خ. موجود.

دیوان العینائی

سید محمد حیدر عینائی حسینی عاملی (-1369 ق)، که «المنتخبات المختارات» او چاپ شده.

دیوان عین الزمان

مهذب الدین ابو الحسن احمد بن منیر، عین الزمان طرابلسی شامی (-543 ق)، ناظم قصیده رائیه «التتریه» (مجالس المؤمنین، 456).

دیوان عینی علی گلپایگانی (یا شعره)

فارسی، از میر عین علی حسینی گلپایگانی که بیشتر رباعی می سروده (تذکره نصرآبادی، 254).

دیوان عین القضا رازی (یا شعر او)

فارسی، از امیر عین القضا، قاضی ری (تحفه سامی، 40).

دیوان عین القضا همدانی

عین القضا ابو الفضل عبد الله بن محمد میانجی همدانی (-525 ق) مؤلف «التمهیدات» که رباعیات بسیاری از خود در آن آورده. تألیفات دیگری نیز دارد.

دیوان عینی

فارسی، از سید صدر الدین بن سید مراد عینی (-1333 ش)، که منظومه های یادگار، آدینه، غلامان، یتیم، مرگ رباخوار و بخارا نیز از او چاپ شده است.

دیوان عینی فراهانی (یا شعر او)

فارسی، از عبد القیوم عینی فراهانی که در هند اقامت گزید و نزد جهانگیر و قاسم خان حاکم بنگال تقرب یافت (صبح گلشن، 298).

دیوان عیوقی

فارسی، از عیوقی، شاعر عهد غزنوی، که نسخهٔ مثنوی «ورقه و گلشاه» او در موزهٔ سرای طوپ قاپو در ترکیه موجود است و اشعاری نیز از او در «فرهنگ فرس» اسدی آمده است.

دیوان غارت زند

فارسی، از امامقلی خان زند (سدهٔ 13 ق)؛ جامع سید حسن تفرشی (المآثر و الآثار، 222).

دیوان غازی قلندر سمنانی (یا شعر او)

فارسی، از غازی قلندر سمنانی (مجمع الخواص، 194).

دیوان غازی کرای خان

فارسی؟، از غازی کرای خان بن دولت کرای خان تاتار از پادشاهان کریمیه که به دست سپاه صفوی اسیر شد (مجمع الفصحاء، 41/1).

دیوان غازی مازندرانی

فارسی، از محمد قاسم خان بن میرزا حسن غازی مازندرانی (-1271 ق) که محمد شاه قاجار را مدح گفته است (مجمع الفصحاء، 367/2).

دیوان غافل

فارسی، از غلام رضا غافل، مؤلف «عتاب الغافلین». خ. ملک.

دیوان غافل سیستانی

فارسی، از ملک حمزه بن جلال الدین غافل سیستانی (سدهٔ 11 ق) (تذکرهٔ نصرآبادی، 36 و 483).

دیوان غافل طالقانی (یا شعر او)

فارسی، از محمد تقی غافل طالقانی، معاصر شاه عباس ثانی (صبح گلشن، 298).

ص: 389

دیوان غافل مازندرانی

فارسی، از محمد اسماعیل غافل مازندرانی خوشنویس که از اکبر شاه لقب روشن رقم یافت (کلمات الشعراء، 72).

دیوان غافل مازندرانی

فارسی، از میرزا آقا جان غافل مازندرانی، که منظومه «کسائیة» او چاپ شده.

دیوان غافل مازندرانی

فارسی، از صادق غافل مازندرانی. ط. تهران، 1337 ش.

دیوان غالب آذربایجانی

فارسی، از اسد الله غالب آذربایجانی (سده 13 ق) (ریاض العارفین، 469).

دیوان غالب خوزستانی (یا شعر او)

فارسی، از عبد الله بن ابی حفص منجی غالب ایذجی خوزی (سده 7 ق) (مجمع الفصحاء، 372/1).

دیوان غالب دهلوی

فارسی، از اسد الله بن عبد الله بیگ غالب دهلوی (-1163 ق). ط. کانپور 1875 م؛ لکهنو، 1310 ق، 1924 م و مکرر.

دیوان غالب طهرانی ---

ص: 390

بر او مدح گفت (میخانه، 450).

دیوان الغری

در مدح معصومین (علیه السلام)، و دعا و مناجات، از محمد مهدی بن اسد الله زرگر (صائغ) اصفهانی (-1365 ق). خ. موجود.

دیوان غریب دنبلی

فارسی، از علی بن محمد بن عبد الرزاق غریب دنبلی (سده 13 ق) (دانشمندان آذربایجان، 285).

دیوان غریب عظیم آبادی ---

ص: 391

دیوان الغسانی

ابو الحسین احمد بن علی غسانی اسوانی مصری ملقب به رشید (-562 ق) قاضی مصر در دولت فاطمیان (معجم الادباء، 4/51).

دیوان الغسانی

ابو الفرج محمد بن احمد غسانی دمشقی معروف وأو (-ح 385 ق یا 390 ق) از شاعران سیف الدوله، ابن حمدان. ط. لیدن، 1913 م.

دیوان غضائری رازی

فارسی، از ابو یزید محمد غضائری رازی (-426 یا 436 ق) مداح بهاء الدوله دیلمی، که مناظراتش با عنصری معروف است. ط. تهران، 1340 ش (در گنج بازیافته).

دیوان غضنفر کله جاری (یا شعر او)

فارسی، از غضنفر (یا غضنفری) کله جاری، منسوب به قصبه کله جار کاشان، معاصر و معارض وحشی و از شاعران میر میران (مجمع الخواص، 206؛ تاریخ یزد، 313).

دیوان غفوری رازی (یا شعر او)

فارسی، از غفوری رازی، معاصر سام میرزا (تحفه سامی، 162).

دیوان غلام حسین

فارسی، از غلام حسین بن غلام رضا که منظومه «فانده الحیاه و مانده الممات» او چاپ شده.

دیوان غلام رضای ذاکر

فارسی، از غلام رضا بن محمد حسین ذاکر قمی که منظومه «ریاض حسینی» او چاپ شده.

دیوان غلام غوث صمدانی

فارسی، از غلام غوث صمدانی که مثنوی فارسی او در هند چاپ شده.

دیوان غلام مصطفی بلگرامی (یا شعر او)

فارسی، از غلام مصطفی بلگرامی (سرو آزاد، 74 و 328).

دیوان غلام نبی (یا شعر او)

فارسی و اردو، از غلام نبی شاعر هندی (سرو آزاد، 314-371).

دیوان غلامی (یا شعر او)

فارسی، از سعید غلامی (صبح گلشن، 300)

دیوان غماز (یا شعر او)

فارسی، از ملا غماز، شاعر دربار عبد العزیز خان در سمرقند (تذکره نصرآبادی، 441).

دیوان غمام همدانی

فارسی، از محمد بن یوسف غمام یوسف زاده همدانی (1292 ق-). ط. اصفهان، 1342-1346 ق.

دیوان غمدل دیلمقانی (یا شعر او)

فارسی، از غمدل دیلمقانی (سده 13 ق) (دانشمندان آذربایجان، 286).

دیوان غمگین

فارسی، از محمد کاظم بن عباس غمگین اصفهانی (-1355 ق). ط. تهران، 1328 ش.

دیوان غمناک

فارسی، از محمد تقی غمناک فرش فروش اصفهانی، که «لئالی غم» و «گنجینه مصائب» او چاپ شده.

دیوان غنائی (یا شعر او)

فارسی، از عبد الوهاب بن محمد غنائی حسینی معموری هندی، شارح دیوان خاقانی در 1018 ق.

دیوان غنی اصفهانی

فارسی، از سید عبد الغنی غنی عضو انجمن دانشکده اصفهان (شعراى اصفهان، 339).

دیوان غنی تبریزی (یا شعر او)

فارسی، از عبد الغنی تبریزی (دانشمندان آذربایجان، 287).

دیوان غنی تفرشی (یا شعر او)

فارسی، از سید عبد الغنی غنی تفرشی (آتشکده، 407).

دیوان غنی زاده سلماسی - آثار منظوم محمود

غنی زاده

فارسی، از محمود غنی زاده سلماسی (-1353 ق). ط. تهران، 1332 ش.

دیوان غنی کشمیری

فارسی، از محمد طاهر غنی کشمیری (-1079 ه). ط. کانپور، 1304 ق و مکرر؛ لکهنو، 1261 ق و مکرر.

دیوان غنی لاهیجی (یا شعر او)

فارسی، از غنی مسگر لاهیجی (مجمع الخواص، 238).

دیوان غنیمت پنجابی

فارسی، از محمد اکرم غنیمت پنجابی ملتانی (-110 ق). ط. لاهور، 1337 ش.

دیوان غنی یزدی (یا شعر او)

فارسی، از سید محمد غنی یزدی، از سادات عریضیه (تاریخ یزد، 313).

دیوان غواصی یزدی

فارسی، از غواصی یزدی (یا خراسانی) معاصر سام میرزا که خرده فروش بوده و روزی 500 بیت می سروده، کتابهای «روضه الشهداء»، «قصص الانبیاء»، «تاریخ طبری»، «کلیله و دمنه» و «ذخیره خوارزمشاهی» را به نظم آورده است (تحفه سامی، 174؛ تاریخ یزد، 313).

دیوان غوث اعظم ---

ص: 393

دیوان غیاث الدین محمد کججی

فارسی، از غیاث الدین، محمد کججی برادر جلال الدین امیر بیگ مهرداد، معاصر سام میرزا و نواده غیاث الدین کججی که در بالا یاد شد (تحفه سامی، 57).

دیوان غیاث الدین محمد نیشابوری---

ص: 394

مقیم دهلی و شاعر دربار محمد شاه (صبح گلشن، 301).

دیوان غیوری (یا شعر او)

فارسی، از شاهویردی غیوری، معاصر صادقی کتابدار (مجمع الخواص، 32).

دیوان غیور کرمانی (یا شعر او)

فارسی، از حسن غیور کرمانی وزیر گرجستان و معاصر شفیعا (تذکره حزین، 28).

دیوان فائج قزوینی (یا شعر او)

فارسی، از سید عبد الله فائج قزوینی، فرزند قوام الدین سیفی، ناظم «التحیة العبهریة» در صلاه و تحیات.

دیوان فاتح گلپایگانی

فارسی، از برخوردار بیک بن آقا ولایت فاتح گلپایگانی (-پیش از 1083 ق)، وزیر گلپایگان نصرآبادی این دیوان را دیده بوده است.

دیوان فاتح گیلانی (یا شعر او)

فارسی، از میر رضی فاتح گیلانی که در سفر گجرات به دست دزدان کشته شد (تذکره حزین، 111).

دیوان فاتحی اصفهانی

فارسی، از علیرضا بن محمد حسین فاتحی محمد شفیعی اصفهانی (1289 ش-) که «حقیقت گوئی» و برخی دیگر از آثار منظوم او چاپ شده.

دیوان فاخر بهبهانی (یا شعر او)

فارسی، از فاخر بهبهانی مقیم اصفهان و معاصر نصرآبادی (تذکره، 361).

دیوان فاخر تبریزی (یا شعر او)

فارسی، از احمد فاخر تبریزی (سده 13 ق) (دانشمندان آذربایجان، 290).

دیوان فادشاه (او شعره)

ابو الحسین فاد شاه ناصر علوی، شاعر اهل بیت (علیه السلام) (معالم العلماء، 137).

دیوان فارسانی

فارسی، از کمال الدین مرتضویان فارسانی (1291 ش-) که رباعیاتش در اصفهان طبع شده (شعرای اصفهان، 344).

دیوان فارس بروجردی

فارسی، از ملا اسماعیل فارس سیف الشعراء، معاصر ناصر الدین شاه قاجار.خ. دانشگاه تهران.

دیوان فارس بن عدنان (او شعره)

ابو الشول فارس بن عدنان، شاعر اهل بیت (معالم العلماء، 137).

دیوان فارسی ---

ص: 395

است.

دیوان فارغ قمی

فارسی، از فارغ (یا فارغا) قمی، که با دانای کشمیری به سرودن «شاهنامه فرخ سیر» موظف شد (صبح گلشن، 159).

دیوان فارغی استرآبادی (یا شعر او)

فارسی، از فارغی استرآبادی (آتشکده، 153).

دیوان فارغی تبریزی

فارسی، از فارغی تبریزی (سده 13 ق) که تربیت نسخه آن را داشته است (دانشمندان آذربایجان، 290).

دیوان فارغی هندی (یا شعر او)

فارسی، از محمد صالح فارغی هندی که پدرش کتابدار اکبر بوده (طبقات اکبری، 509/3).

دیوان فارغی شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از فارغی شیرازی، برادر شیخ فتح الله شیرازی و پدر میر مرتضی منجم، که به هند سفر کرد و نزد اکبر شاه تقرب یافت. وی گاهی فایقی نیز تخلص می کرد (فارسنامه ناصری، 149/2).

دیوان فارغی هروی (یا شعر او)

فارسی، از فارغی هروی معاصر نوائی (مجالس النفاث، 69).

دیوان فارغی هروی (یا شعر او)

فارسی، از ابو الوجد ابن وجیه الدین فارغی هروی (-940 ق) که به هند رفت و نزد همایون مقرب گردید (صبح گلشن، 305).

دیوان فاروقی (یا شعر او)

فارسی، از ابراهیم قوام فاروقی (سده 8 ق) مؤلف «شرفنامه منیری»، که اشعار بسیاری از خود در شواهد لغات آن کتاب آورده است.

دیوان فاضل خوزانی

فارسی، از زین العابدین فاضل خوزانی اصفهانی (تذکره نصرآبادی، 418).

دیوان فاضل طبسی (یا شعر او)

فارسی، از فاضل طبسی که حافظ قرآن و معاصر سام میرزا بوده (تحفه سامی، 159).

دیوان فاضل عراقی-مشکاه الرزیه

فارسی، از محمد حسین بن علی مراد انصاری. ط.

تهران، 1324 و 1328 ق.

دیوان فاضل کاشانی

فارسی، از ملا فاضل کاشانی، نواده ملا شانی، که به گفته نصرآبادی بیش از 100 هزار بیت شعر داشته (تذکره، 374).

دیوان فاضل گروسی---

ص: 396

دیوان فانی اصفهانی

فارسی، از سید رضا بن میر فاضل موسوی هندی (-1222 ق) مقیم اصفهان (مجمع الفصحاء، 284/2).

دیوان فانی اهری (یا شعر او)

فارسی، از محمود فانی اهری، که در 1304 ق، 70 ساله بوده (دانشمندان آذربایجان، 290).

دیوان فانی تبریزی

فارسی، از میرزا باقر فانی تبریزی (-1350 ق) که «گنج پهلوی» و «گل و بلبل» اثر طبع او در تبریز چاپ شده.

دیوان فانی تبریزی (با شعر او)

فارسی، از فانی تبریزی، معاصر سام میرزا (تحفه سامی، 137).

دیوان فانی تبریزی

فارسی و ترکی، از صادق فانی تبریزی (1255 ق-)، مؤلف «الخمسه الادبیّه».

دیوان فانی خوانی ---

ص: 397

دیوان فایض (یا شعر او)

فارسی؟، از فایض (سده 13 ق) (دانشمندان آذربایجان، 293).

دیوان فایض ابهری (یا شعر او)

فارسی، از محمد نصیر فایض ابهری (-1134 ق) شاگرد صائب و مصاحب حزین (تذکره، 104).

دیوان فایض اردبیلی (یا شعر او)

فارسی، از حیدر علی بن مسیح الله فایض اردبیلی (-1081 ق) (تذکره نصرآبادی، 190).

دیوان فایض اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از عباس فایض اصفهانی، عضو انجمن دانشکده اصفهان (شعرای معاصر، 340).

دیوان فایض خوانساری (یا شعر او)

فارسی، از فایض خوانساری (صبح گلشن، 310).

دیوان فایض مازندرانی (یا شعر او)

فارسی، از محمد باقر فیض مازندرانی (-1118 ق) (صبح گلشن، 309).

دیوان فایض نائینی

فارسی، از محمد (یا علی رضا) نائینی (سده 13 ق). خ. آلهیات.

دیوان فایض نهاوندی (یا شعر او)

فارسی، از فایض نهاوندی (صبح گلشن، 310).

دیوان فایض اردبیلی (یا شعر او)

فارسی؟، از فایض اردبیلی (سده 13) (دانشمندان آذربایجان، 293).

دیوان فایض اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از امینا بن شاه ولی فایض اصفهانی، معاصر نصرآبادی (تذکره، 349).

دیوان فایض لکهنوی

فارسی، از غلام محمد بن غلام حسین فایق لکهنوی (1241 ق). مؤلف «مخزن الفوائد»، «انشاء فایق»، «بهار معنی» و جز آنها (صبح گلشن، 310).

دیوان فایقی تبریزی (یا شعر او)

فارسی، از فایقی تبریزی، دانشمندان آذربایجان، 294).

دیوان فتح مراغی ---

ص: 398

دیوان فتحی اندجانی

فارسی، از فتحی اندجانی، ملازم بابر شاه (مجالس النفاثس، 158).

دیوان فتحی تبریزی (یا شعر او)

فارسی، از فتحی تبریزی که مشک می فروخته و معاصر سام میرزا بوده (تحفه سامی، 148).

دیوان فتحی ترمذی (یا شعر او)

فارسی، از حکیم علی بن محمد فتحی ترمذی، معاصر سنائی و مختاری (مجمع الفصحاء، 372/1).

دیوان فتحی (یا شعر او)

فارسی، از فتحی، شاعر دربار سلطان یعقوب (-896 ق) (مجالس النفاثس، 312).

دیوان فتحی شیروانی (یا شعر او)

فارسی، از فتحی شیروانی (دانشمندان آذربایجان، 293).

دیوان فتحی قزوینی (یا شعر او)

فارسی، از فتحی قزوینی، معاصر سام میرزا (تحفه سامی، 194).

دیوان فتحی کور (یا شعر او)

فارسی، از فتحی کور که او نیز قزوینی و معاصر سام میرزا بوده (تحفه سامی، 194).

دیوان فتوت (یا شعر او)

فارسی، از ابو تراب فتوت (صبح گلشن، 312).

دیوان فتوحی (یا شعر او)

فارسی، از روح الله فتوحی منشی (سده 10 ق) که نسخه منشآت او در دانشگاه تهران موجود است و غزلها، معماها و مثنویهایی از خود در آنها نقل کرده.

دیوان فتوحی زواره ای

فارسی، از سید علی اکبر بن محمد علی فتوحی زواره ای (1323 ق-)، در 5000 بیت (شعراى اصفهان، 447).

دیوان فتوحی مروزی (یا شعر او)

فارسی، از اثیر الدین فتوحی مروزی مصاحب صابری و معارض انوری (مجمع الفصحاء، 372/1).

دیوان فتوی عاملی (یا شعر او)

فارسی، از میرزا نوری فتوی عاملی، برادرزاده شیخ بهائی که شیخ الاسلام هرات بوده و همانجا درگذشته است (تذکره نصرآبادی، 194).

دیوان فتی الجبل

سید عبد الرؤف بن محمود امین عاملی شقراوی معروف به فتی الجبل (1318 ق-) که «العواطف السائره» اثر طبع او چاپ شده.

دیوان الفحام

سید محمد صادق بن علی فحام حسینی نجفی اعرجی (-1204 ق)؛ خ. موجود.

دیوان فخار (او شعره)

سید معد بن فخار موسوی، منقول از شیخ محمد جبعی که او از خط شهید اول نقل کرده (اجازات البحار، 15).

دیوان فخر (یا شعر او)

فارسی، از مولانا فخر (سده 10) (مجالس الثنائس، 401).

دیوان فخر بناکتی (یا شعر او)

فارسی، از فخر الدین داود بن محمد بناکتی (-735 ق)، ملک الشعراء غازان خان و مؤلف «روضه اولی الالباب فی تواریخ الاکابر و الانساب» (تاریخ ادبیات براون، 122/3).

دیوان فخر خلخالی (یا شعر او)

فارسی، از فخر خلخالی که از شیخ زادگان خلخال بوده (مجالس الثنائس، 391).

دیوان فخر الدوله گیلانی

فارسی، از میر عمید الدین فخر الدوله گیلانی.

سنگلاخ نسخه آن را به خط ملا معروف دیده

بوده است(امتحان الفضلاء، 173/1).

دیوان فخر الدین (یا شعر او)

فارسی، از فخر الدین که در معما مهارت داشته و معاصر قزوینی مترجم «مجالس النفائس» بوده است (مجالس النفائس، 254).

دیوان فخر الدین بروجردی

فارسی، از فخر الدین بروجردی، از شاعران متأخر.خ. موجود.

دیوان فخر الدین ---

ص: 400

دیوان فخری قاجار - جواهر منظوم

فارسی، از علی قلی میرزا اعتضاد السلطنه فخری (-1298 ق). خ. مجلس و دانشگاه تهران.

دیوان فخری گرگانی

فارسی، از فخر الدین اسعد فخری گرگانی که در 446 ق به نظم مثنوی «ویس و رامین» پرداخته است.

دیوان فخری هروی - بوستان خیال - تحفه

الحیب

فارسی، از سلطان محمد بن امیری فخری هروی، که دیوان غزلیات خود را نخست «بوستان خیال» نام نهاده و سپس آن را به نام خواجه حبیب الله وزیر خراسان «تحفه الحیب» نامیده است؛ ط. پاکستان.

دیوان فدای اردستانی

فارسی، از میرزا سعید فدای اردستانی اصفهانی و-1243 ق). خ. تهران (سلطنتی سابق)

دیوان فدایی اردکانی (یا شعر او)

فارسی، از فدایی اردکانی که در 1085 ق به هند سفر کرده و بازگشته است (تاریخ یزد، 316).

دیوان فدایی استرآبادی (یا شعر او)

فارسی، از میر عماد الدین محمد فدایی استرآبادی (مجالس النفاث، 87، 261).

دیوان فدایی اصفهانی ---

ص: 401

دیوان فراتی تبریزی

فارسی، از حافظ چرگر (یا چرکین) فراتی تبریزی (دانشمندان آذربایجان، 103).

دیوان فراقی جوینی (یا شعر او)

فارسی، از ملا فراقی جوینی (مجالس النفائس، 168).

دیوان فراقی سمرقندی (یا شعر او)

فارسی، از خواجه ابو البرکه فراقی سمرقندی قاضی سمرقند (مجالس النفائس، 380).

دیوان فراقی طالقانی (یا شعر او)

فارسی، از فراقی طالقانی، معاصر صادقی کتابدار (مجمع الخواص، 311).

دیوان فراهی

فارسی و عربی، از ابو نصر بدر الدین مسعود (یا محمود یا محمد) بن ابی بکر سنجری فراهی (640 ق)، ناظم «الجامع الصغیر» و «نصاب الصبیان».

دیوان فرج آل عمران

شیخ فرج بن حسن آل عمران قطیفی (1321 ق-)، مشتمل بر منظومه‌های «الجوهرة»، «منهج السلامة»، «تحفه الابرار»، «مفتاح الفرج» و «الدره الیتیمه». ارجوزه «مرشد العقول» وی چاپ شده.

دیوان فرج البحرانی

ابو الفتح فرج بن مبارک بحرانی، خ. دیده شده.

دیوان فرج الله

شیخ فرج الله بن محمد درویش حویزی دارابجردی، معاصر حرّ عاملی (سلافه العصر، 192).

دیوان فرح لاهوری

فارسی، از فرح لاهوری (صبح گلشن، 314).

دیوان فرخ تبریزی (یا شعر او)

فارسی، از علی بابا فرخ تبریزی معاصر شیخ حسن زنوزی (دانشمندان آذربایجان، 295).

دیوان فرخاری (یا شعر او)

فارسی، از فرخاری از شاعران فرغانه (آتشکده، 344).

دیوان فرّخ حسین لاهوری

فارسی، از فرخ حسین لاهوری مداح فرخ سیر (تذکره حسینی، 254).

دیوان فرّخ زاد

فارسی، از فروغ فرخ زاد شاعره معاصر که چند مجموعه او به چاپ رسیده، مانند «دیوار»، «عصیان»، «اسیر»، «تولدی دیگر»...

دیوان فرخ زند (یا شعر او)

فارسی، از محمد حسن خان بن علیمراد خان فرخ زند (-1237 ق) (مجمع الفصحاء، 382/2).

دیوان فرّخ قاجار (یا شعر او)

فارسی، از فریدون میرزا بن عباس میرزا فرخ قاجار (مجمع الفصحاء، 44/1).

دیوان فرخنده ساوجی

فارسی، از فرخنده بنت محمد کاظم ساوجی. ط.

تهران 1347 ق.

دیوان فرخی استانبولی

فارسی، از فرخی استانبولی مداح سلطان سلیمان خان عثمانی (-974 ق) (مجالس النفائس، 404).

دیوان فرّخی سیستانی

فارسی، از حکیم ابو الحسن علی بن جولوغ فرّخی سیستانی (-429 ق). ط. تهران، 1301 ق و مکرّر.

دیوان فرّخی شیروانی

فارسی، از فرّخی شیروانی (یا شروانی) مداح سلطان منوچهر بن قابوس بن وشمگیر (-420

ق) (مجالس التفتاس، 345).

دیوان فرخی یزدی

فارسی، از محمد بن ابراهیم فرخی یزدی (-1358 ق). ط. تهران، 1320. ش و مکرر.

دیوان فرد بلگرامی (یا شعر او)

فارسی، از سید اسد الله فرد بلگرامی (-1149 ق) (سرو آزاد، 336).

دیوان فردوسی شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از سید ابو الحسن فردوسی شیرازی، معاصر هدایت (مجمع الفصحاء، 82/2).

دیوان فردوسی طوسی ---

ص: 403

دیوان فرقی هروی (یا شعر او)

فارسی، از فرقی هروی معاصر صادقی کتابدار (مجمع الخواص، 294).

دیوان فروتن کرمانی (یا شعر او)

فارسی، از عباس فروتن کرمانی (1343 ق-).

دیوان فروغ اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از محمد علی فروغ اصفهانی (1100 ق-)(تذکره الشعراء، 101).

دیوان فروغ اصفهانی

فارسی، از میرزا مهدی فروغ الدین فروغ اصفهانی فرزند محمد باقر بهجت (1223 ق-); خ. دانشگاه تهران.

دیوان فروغ اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از میرزا محمد فروغ منجم اصفهانی.

مذکور در «مدایح معتمدیه».

دیوان فروغ اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از جلال برجیس بن ابی طالب فروغ اصفهانی (شعراى معاصر اصفهان، 355).

دیوان فروغ بیرجندی (یا شعر او)

فارسی، از حاج محمد حسین فروغ بیرجندی واعظ و خوشنویس (بهارستان، 314).

دیوان فروغ تبریزی (یا شعر او)

فارسی، از حاج عبد الله فروغ تبریزی (-1210 ق). خ. دانشگاه تهران.

دیوان فروغ کاشانی (یا شعر او)

فارسی، از محمد قاسم (یا ابو القاسم) بن ملک الشعراء فتحعلی خان (صبا) فروغ کاشانی (-1291 ق)(المآثر و الآثار، 195).

دیوان فروغ فرخزاد ---

دیوان فروغی لنجانی

فارسی، از محمد حسن فروغی لنجانی (1340 ق-) (شعرای معاصر اصفهان، 422).

دیوان فروغی نیشابوری (یا شعر او)

فارسی، از فروغی نیشابوری (سده 10 ق) (مجالس التفائس، 165).

دیوان فرهاد اشتری

فارسی، از علی بن احمد فرهاد اشتری (معاصر)، که منظومه «ستاره سحری» او چاپ شده.

دیوان فرهاد میرزا (یا شعر او)

فارسی، از فرهاد میرزا معتمد الدوله فرزند عباس میرزا نائب السلطنه (-1305 ق) (مجمع الفصحاء، 46/1).

دیوان فرهادی ماوراء النهری

فارسی، از فرهادی ماوراء النهری، شاعر دربار عبید الله خان شیبانی (مجالس التفائس، 158).

دیوان فرهنگ اصفهانی ---

ص: 405

معروف به گنج شکر یا شکر گنج (-664 ق) (مجمع الفصحاء، 34/1).

دیوان فرید فارسی (یا شعر او)

فارسی، از فرید فارسی (هفت اقلیم، 198).

دیوان فریدون شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از فریدون شیرازی، شاگرد ملا رجبعلی حکیم (تذکره نصرآبادی، 198).

دیوان فریدون ترک ---

ص: 406

گویا مثنوی «وامق و عذرائی» نیز داشته است (مجمع الفصحاء، 381/1).

دیوان فصیحی خراسانی

فارسی، از فصیحی هروی انصاری خراسانی (-1049 ق) فرزند ابو المکارم، ملک الشعراى خراسان و معاصر شاه عباس صفوی (-1037 ق) که او را در 1027 ق به اصفهان برد. خ.

بانکی پور.

دیوان فصیحی یزدی (یا شعر او)

فارسی، از فصیحی یزدی (مجمع الخواص، 263).

دیوان فضائی همدانی (یا شعر او)

فارسی، از فضائی همدانی، استاد صادقی کتابدار (مجمع الخواص، 247).

دیوان فضل بن عباس (یا شعر او)

فارسی، از فضل بن عباس معروف به شیخ ابو العباس زنگی بخاری، معاصر رودکی (مجمع الفصحاء، 381/1).

دیوان فضل بن عباس (او شعره)

فضل بن عباس، شاعر و مداح اهل بیت (علیه السلام) (معالم العلماء، 138).

دیوان فضل بن عتبه (او شعره)

فضل بن عتبه، شاعر و مداح اهل بیت (علیه السلام) (معالم العلماء، 138).

دیوان فضل خلخالی (یا شعر او)

فارسی، از فضل خلخالی (-945 ق) که از نوادگان با یزید خلخالی بوده است (دانشمندان آذربایجان، 298).

دیوان فضلعلی تبریزی ---

ص: 407

دیوان فضولی بغدادی

فارسی، ترکی و عربی، از محمد بن سلیمان فضولی بغدادی (-975 ق). دیوان ترکی او مکرر چاپ شده و نسخه های دیوانهای فارسی و عربی او موجود است.

دیوان فطرت بروجردی (یا شعر او)

فارسی، از محمد امین بیگ فطرت بروجردی (مجمع الفصحاء، 382/2).

دیوان فطرت مشهدی

فارسی، از میرزا معز الدین محمد بن میرزا فخرا، فطرت مشهدی (-1106 ق) که مدتی هم موسوی تخلص می کرده است. خ. دانشگاه پنجاب پاکستان و ایشیاتک بنگال هند.

دیوان فطرت نوایی (یا شعر او)

فارسی، از چراغعلی فطرت نوائی مازندرانی (مجمع الفصحاء، 394/2).

دیوان فطری کشمیری

فارسی، از فطری کشمیری که اکبر شاه را مدح گفته است (خزانه عامره، 367).

دیوان فغانی شاه جهان آبادی (یا شعر او)

فارسی، از ظریف الملک اشرف علی خان بن محمد شاه فغانی شاه جهان آبادی (سده 12 ق) (صبح گلشن، 318).

دیوان فغانی شیرازی

فارسی، از بابا فغانی (-925 ق)، شاعر دربار سلطان یعقوب و شاه اسماعیل. ط. لاهور؛ تهران، 1316 ش.

دیوان فغانی کابلی (یا شعر او)

فارسی، از فغان بن میر سعید کابلی که خویشاوند نوائی بوده (مجالس النفاث، 80 و 255).

دیوان فغانی کرمانی

ظاهراً همان فغانی شیرازی است که سنگلاخ دیوانش را دیده است. (امتحان الفضلاء، 115/1).

دیوان فغانی کشمیری (یا شعر او)

فارسی، از فغانی کشمیری، معاصر نصرآبادی (تذکره، 448).

دیوان فقیر دهلوی

فارسی، از شمس الدین فقیر شاهجهان آبادی دهلوی عباسی (-1183 ق). خ. دانشگاه داکا- بنگلادش و ایشیاتک بنگال هند.

دیوان فقیر لاهوری (یا شعر او)

فارسی، از فقیر لاهوری (صبح گلشن، 482).

دیوان فقیری

فارسی، از فقیری که معاصر فخری (سده 10 ق) بوده و به قول او دیوان غزل را تمام کرده است (مجالس النفائس، 166). در تذکره صبح گلشن (ص 319) و دانشمندان آذربایجان (ص 300) از فقیری تبریزی یاد شده که یا همین شخص است و یا مصحف حقیری است.

دیوان فقیری همدانی (یا شعر او)

فارسی، از فقیری همدانی معاصر سام میرزا (تحفه سامی، 148).

دیوان فقیه (یا شعر او)

فارسی، از مولانا فقیه که به جامی ارادت داشته و بیشتر تألیفات او را به خط خویش نوشته است (تحفه سامی، 99).

دیوان فقیه اصفهانی

فارسی و عربی، از میر محمد باقر بن حسین فقیه ایمانی اصفهانی (-1370 ق)، ناظم «الخصائص المهدیه» (شعرای اصفهان، 367).

دیوان فقیهی مروزی (یا شعر او)

فارسی، از فقیهی مروزی که از افاضل خراسان بوده است (مجمع الفصحاء، 381/1).

دیوان فکرت

فارسی، از محمد شفیع بن بهاء الدین محمد فکرت، زنده در 1187 ق. خ. موجود.

دیوان فکرت

فارسی، از غیاث الدین منصور فکرت هندی، معاصر سرخوش (کلمات الشعراء، 87).

دیوان فکرت لاریجانی

فارسی، از سید نعمت الله شیخ الاسلام لاریجان، معاصر فتحعلی شاه قاجار (مجمع الفصحاء، 382/2).

دیوان فکری اردوبادی (یا شعر او)

فارسی، از فکری اردوبادی معاصر صادقی کتابدار (مجمع الخواص، 175).

دیوان فکری استرآبادی (یا شعر او)

فارسی، از فکری استرآبادی صحاف معاصر سام میرزا (تحفه سامی، 169).

دیوان فکری اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از محمد رضا فکری اصفهانی، معاصر حکیم شفائی که حکیم او را هجو کرده است (آتشکده، 185).

دیوان فکری طالقانی (یا شعر او)

فارسی، از ملاّ یحیی فکری طالقانی معاصر نصرآبادی (تذکره، 195).

دیوان فکری کربلائی (یا شعر او)

فارسی، از امیر علی فکری برادر قدسی کربلائی (صبح گلشن، 319).

دیوان فکری مشهدی

فارسی، از سید محمد فکری مشهدی معروف به جامه باف (-973ق) که به هند رفت و نزد اکبر تقرب یافت (آتشکده، 94).

دیوان فکری نوربخشی

فارسی، از فکری نوربخشی رازی که به حیدرآباد دکن رفت و از شاه طاهر دکنی استفاده برد. وی نخست سیری تخلص می کرد. ظاهراً همان فکری دماوندی رازی است که در آتشکده (ص 215) یاد شده.

دیوان فگار شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از لطفعلی فگار شیرازی (طرائق الحقایق، 157/3).

دیوان فکاری سبزواری

فارسی، از قاضی احمد فکاری سبزواری، معاصر صادقی کتابدار (مجمع الخواص، 174).

سنگلاخ نسخه آن را به خط عبد الرزاق، خواهرزاده میر عماد دیده بوده است (امتحان الفضلاء، 319/1).

دیوان فکاری (یا شعر او)

فارسی و ترکی، از مراد خان بن تمر خان فکاری، معاصر صادقی کتابدار (مجمع الخواص، 174).

دیوان فکاری سمرقندی (یا شعر او)

فارسی، از فکاری سمرقندی، معاصر عبد الله خان ازبک (صبح گلشن، 319).

دیوان فلسفی (یا شعر او)

فارسی، از نصر الله فلسفی (معاصر) استاد دانشگاه تهران (نامه سخنوران، 129).

دیوان فلک کاکوروی (یا شعر او)

فارسی، از شیخ فرید علی فلک کاکوروی لکهنوی، شاگرد یحیی الدین ذوق (صبح گلشن، 320).

دیوان فلک یزدی (یا شعر او)

فارسی، از محمد رضا بن محمد جواد فلک یزدی (تاریخ یزد، 317).

دیوان فلکی شیروانی

فارسی، از نجم الدین محمد (یا جلال الدین محمد مؤمن) فلکی شیروانی (-577 ق) که در ستاره شناسی نیز مهارت داشته؛ ط. لندن، 1929 م. خ. مجلس و سلطنتی سابق - تهران.

دیوان فنای اصفهانی

فارسی، از ملا علی فنای اصفهانی خوشنویس (-1350 ق)، که خودش دیوان خویش را گرد آورده (شعرای اصفهان، 368).

دیوان فنای زرگر (یا شعر او)

فارسی، از ملا خورد فنای زرگر شاعر دربار اکبر (طبقات اکبری، 516/2).

دیوان فنای زنوزی

فارسی و ترکی، از میرزا عبد الرسول بن محسن فنای زنوزی (-1263 ق). خ. مجلس، ملی و دانشگاه تهران؛ آستان قدس، ش 11959

دیوان فنای کشمیری (یا شعر او)

فارسی، از حیدر علی بن حاج علی فنای کشمیری مدّس، معاصر نصرآبادی (تذکره، 446).

دیوان فنای هندی (یا شعر او)

فارسی، از فنا همسر جهانگیر پادشاه (تذکره الخواتین، 155).

دیوان فنای لنجانی (یا شعر او)

فارسی، از ملا علی فنای لنجانی. مذکور در «مدایح معتمدیه».

دیوان فنای هندی (یا شعر او)

فارسی، از میرزا عبد الله فنا معاصر عالمگیر و شاگرد محمد زمان راسخ (صبح گلشن، 320).

دیوان فنایی استرآبادی (یا شعر او)

فارسی، از ملا رمضان فنایی صحّاف استرآبادی (تحفه سامی، 178).

دیوان فنایی اسود (یا شعر او)

فارسی، از میرزا اسود بن غیاث الدین عزیز فنایی رضوی (تحفه سامی، 28).

دیوان فنایی اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از میرزا احمد فنایی مهدوی اصفهانی (1316 ق-) (شعراى معاصر اصفهان، 369).

دیوان فنایی اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از سید محمد بن زین العابدین فنایی رضوی اصفهانی خوانساری (1293 ق-) (شعراى معاصر اصفهان، 370).

دیوان فنایی اصفهان (یا شعر او)

فارسی، از فنایی اصفهانی، معاصر سام میرزا (تحفه سامی، 152).

دیوان فنایی جغتایی-دیوان فانی

دیوان فنایی خلخالی (یا شعر او)

فارسی، از شیخ احمد فنایی خلخالی (-985 ق)، شاگرد غیاث الدین منصور دشتکی (آتشکده، 35).

دیوان فنایی سبزواری (یا شعر او)

فارسی، از فنایی سبزواری، ساکن قزوین (آتشکده، 79).

دیوان فنایی شاه بیگی (یا شعر او)

فارسی، از فنایی شاه بیگی عامل دیوان شاه طهماسب صفوی اول (صبح گلشن، 321).

دیوان فنایی کاشانی

فارسی، از سید محمد فنایی اعتمادی کاشانی، که «آثار الحقایق» (منظوم) و «رباعیات فنایی» از آثار او به چاپ رسیده.

دیوان فنایی کشمیری (یا شعر او)

فارسی، از فنایی کشمیری (صبح گلشن، 321).

دیوان فنایی گازرگاهی (یا شعر او)

فارسی، از کمال الدین حسین بن شهاب الدین فنایی. گازرگاهی هروی (874 ق-) مؤلف «مجالس العشاق»، که اشعار بسیاری از خود در آن نقل کرده است.

دیوان فنایی مشهدی

فارسی، از ملا علی فنایی علاف مشهدی که در روزگار اکبر به هند سفر کرد (آتشکده، 93).

دیوان فنایی یزدی (یا شعر او)

فارسی، از کمال الدین حسینی فنایی یزدی معاصر شاه سلطان حسین (صبح گلشن، 321).

دیوان فنجگردی

ابو الحسن علی بن احمد بن محمد فنجگردی نیشابوری شیخ الافاضل (-503 یا 513 ق) جامع «تاج الاشعار»، (اشعار منسوب به امیر

المؤمنين (عليه السلام)). مذکور در «معجم الادباء».

دیوان فندرسکی

فارسی، از ابو القاسم بن میرزا بزرگ موسوی معروف به میرفندرسکی (-1050 ق) ناظم قصیده یائیه معروف که بر آن شرحها نوشته اند و چاپ شده. تألیفات متعددی نیز به نثر دارد.

دیوان فؤاد کرمانی

فارسی، از فتح الله فؤاد قدسی کرمانی (-1340 ق) که مجموعه آثار او مکرر چاپ شده.

دیوان الفواز

زینب فواز بنت علی آل فواز عاملی (-1327 ق). مذکور در «نابغات القرن العشرين».

دیوان فوجی نیشابوری

فارسی، از ملا مقیمای فوجی نیشابوری، فرزند قیدی و برادرزاده نظیری نیشابوری، که مدتی در هند بود و ساقینامه او در موزه بریتانیا موجود است.

دیوان فوزی

فارسی، از فوزی که «بلبلستان» او به نثر و نظم بر شیوه «گلستان» و «بوستان» در یوگوسلاوی سابق و عکس آن در کتابخانه مرکزی موجود است.

دیوان فوقی یزدی

فارسی، از فوق الدین احمد فوقی یزدی (سده 11 ق). خ. مجلس، ملک و دانشگاه تهران.

دیوان فتونی اصفهانی

فارسی، از فتونی صحاف اصفهانی، معاصر سام میرزا (تحفه سامی، 140).

دیوان فهمی رازی

فارسی، از ملا محمد فهمی رازی که منظومه «قسمتنامه» او در کتابخانه مرکزی موجود است.

دیوان فهمی صفوی (یا شعر او)

فارسی، از سلطان محمد بن شاه طهماسب صفوی معروف به خدابنده و متخلص به فهمی (-1003 ق) (مجمع الخواص، 9).

دیوان فهمی قزوینی (یا شعر او)

فارسی، از شاه قاسم بن عزیز الدین فهمی قزوینی (-999 ق)، برادر عارفی قزوینی (صبح گلشن، 322).

دیوان فهمی کاشانی (یا شعر او)

فارسی، از فهمی کاشانی که به مذهب نقطویه تمایل داشته (مجمع الخواص، 200).

دیوان فهمی کرمانی (یا شعر او)

فارسی، از شمس الدین محمد فهمی کرمانی صدر دربار سلطان محمد صفوی (آتشکده، 121).

دیوان فهمی هرمزی (یا شعر او)

فارسی، از فهمی هرمزی از اهالی جزیره هرمز در خلیج فارس (هفت اقلیم، 55).

دیوان فهمی یزدی (یا شعر او)

فارسی، از بدر الدین فهمی یزدی (تاریخ یزد، 319).

دیوان فیاض لاهیجی

فارسی، از عبد الرزاق بن علی فیاض لاهیجی (-1051 ق). خ. آستان قدس، ش 4730 (سده 11 ق).

دیوان فیروز شاه بهمنی (یا شعر او)

فارسی، از فیروز شاه بهمنی (-825 ق) امیر سند (مجمع الفصحاء، 41/1).

دیوان فیروز مشرقی (یا شعر او)

فارسی، از فیروز مشرقی (-283 ق) معاصر عمرو لیث صفار (مجمع الفصحاء، 381/1).

دیوان فیروز کوهی

فارسی، از سید کریم بن مصطفی منتظم الدوله فیروزکوهی که منظومه «عفافنامه» او در موضوع حجاب چاپ شده.

دیوان فیض شاه جهان آبادی

فارسی، از ابراهیم فیض شاهجهان آبادی (-1124 ق) که نستعلیق را خوش می نوشته (نتایج الافکار، 544).

دیوان فیض علی مشهدی

فارسی و عربی، از سید فیض علی موسوی مشهدی که فیض علی و حکیم تخلص می کرده (مرآت الخیال، 258).

دیوان فیض علی شاه طبسی

فارسی، از عبد الحسین فیض علی شاه عارف طبسی (-1199 ق).

دیوان فیض کاشانی

فارسی، از محمد محسن بن مرتضی فیض کاشانی (-1091 ق). خ. مجلس، ملی و ملک تهران.

دیوان فیض الله بغدادی

فارسی، از قاضی فیض الله حاجبی بغدادی معاصر شاه طهماسب صفوی و قاضی سپاه او (تحفه سامی، 49).

دیوان فیض الله شوشتری (یا شعر او)

فارسی، از فیض الله شوشتری که در ریاضیات، نجوم و معما ماهر و معاصر نصرآبادی بوده است (تذکره، 535).

دیوان فیض لرستانی (یا شعر او)

فارسی، از میرزا احمد فیض لرستانی، مداح منوچهر خان معتمد الدوله. مذکور در «مدایح

دیوان فیضی

فارسی، از میرزا علی اکبر فیضی، متولی آرامگاه فتحعلی شاه قاجار.خ.ملک.

دیوان فیضی اصفهانی

فارسی، از میر معز الدین محمد فیضی اصفهانی (-952ق) که 7 سال صدارت شاه اسماعیل صفوی را داشته (تحفه سامی، 22).

دیوان فیضی تبریزی

فارسی، از ملا آقا بابا فیضی تبریزی، که «چهارده بند» او در هاشم «مجالس المتقین» چاپ شده.

دیوان فیضی تربتی

فارسی، از علی فیضی تربتی، در 5000 بیت (تحفه سامی، 118).

دیوان فیضی دکنی

فارسی، از ابو الفیض بن شیخ مبارک فیضی دکنی (-1004ق) که نخست فیضی و سپس فیاضی تخلص می کرده.ط.هند.خ.مجلس و دانشگاه تهران، امیر المؤمنین نجف و دار الکتب قاهره.

دیوان فیضی شیروانی (یا شعر او)

فارسی، از سید حسن فیضی واعظ شیروانی، معاصر سام میرزا (تحفه سامی، 42).

دیوان فیضی یزدی (یا شعر او)

فارسی، از یزدی عصار، معاصر سام میرزا (تحفه سامی، 120؛ تاریخ یزد، 320).

دیوان قآنی شیرازی

فارسی، از حبیب الله بن محمد علی (گلشن) قآنی شیرازی (-1270 یا 1272 یا 1273ق).

ط.تهران، 1270 ق و مکرر؛ تبریز، 1273 ق؛ بمبئی، 1273 و مکرر.

دیوان قائلی سبزواری (یا شعر او)

فارسی، از قائلی سبزواری که در زمان تالیف تحفه سامی (957ق) در قزوین می زیسته (تحفه سامی، 135).

دیوان قائم مقام-دیوان ثنائی فراهانی

دیوان قائم مقام فراهانی

فارسی، از میرزا عیسی (میرزا بزرگ) بن محمد محسن قائم مقام حسینی فراهانی (-1237 یا 1238 ق) مؤلف جهادیه.

دیوان قائمی قمی

فارسی، از قائمی قمی که مؤلف کتاب النقص (صص 239 و 628) او را در شمار شاعران شیعه آورده است. نسخه دیوان قائمی در کتابخانه لعلی استانبول موجود است که محتملا از همین شاعر خواهد بود.

دیوان قابل ایروانی

فارسی، از حسن بن علی خان بن محمد خان قابل قاجار ایروانی، ملازم محمود میرزا قاجار.

مذکور در «سفینه محمود».

دیوان قابل بلگرامی (یا شعر او)

فارسی، از سید عبد الله قابل بلگرامی (-1132 ق) که خوشنویس هم بوده است (سرو آزاد، 340).

دیوان قابل شیرازی

فارسی، از قابل شیرازی شاعر عهد قاجار. خ.

دانشگاه تهران.

دیوان قابل کشمیری (یا شعر او)

فارسی، از محمد پناه قابل کشمیری (-1170 ق) شاگرد بیدل (نتایج الافکار، 572). در صبح گلشن (ص 225) وفات قابل که پیشتر صنعت تخلص داشته، 1140 آمده و محتمل است که هردو شرح حال مربوط به یک شاعر باشد.

ص: 413

دیوان قابلی (یا شعر او)

فارسی، از قابلی ترشیزی (یا شیرازی)، معاصر نوائی که شعرش را نکوهش کرده است (مجالس النفاثس، 66 و 240).

دیوان قابوس

فارسی و عربی، از شمس المعالی قابوس بن وشمگیر دیلمی (-403 ق). دیوان مختصر عربی او در مصر چاپ شده.

دیوان قادر تونی

فارسی، از عبد القادر تونی، ناظم مثنوی در موضوع جنگ قندهار (صبح گلشن، 325).

دیوان قادر مشهدی

فارسی، از وزیر خان بن محمد ظاهر خان قادر مشهدی (-1135 ق) از مقربان عالمگیر و فرخ سیر (صبح گلشن، 325).

دیوان قادری - اکسیر اعظم

فارسی، از داراشکوه محمد بن شاه جهان بن جهانگیر قادری (-1069 ق). خ. بنگال.

دیوان قاری

فارسی، از ملک الشعراء، عبد الله خان قاری کابلی. ط. لاهور، 1342 ق و 1923 م.

دیوان قاری تبتی (یا شعر او)

فارسی، از میرزا غازی قاری تبتی، معاصر نصرآبادی (تذکره، 60).

دیوان قاری خراسانی

فارسی، از سید ابو القاسم قاری مشهدی خراسانی، زنده تا 1083 ق، ناظم «نظم اللئالی» در تجوید که مکرر طبع شده.

دیوان قاری یزدی ---

دیوان قاسم طوسی - دیوان ارسلان طوس

فارسی، از قاسم مشهدی طوسی (-995 ق) که خود را از نوادگان ارسلان جاذب که از امیران سلطان محمود بوده می دانسته است. خ. مجلس.

دیوان قاسم عاصم

فارسی، از قاسم عاصم (سده 10 ق) (مجالس النفاث، 165).

دیوان قاسم عبد العظیمی (یا شعر او)

فارسی، از قاسم بن عنایت الله متولی آستانه حضرت عبد العظیم و معاصر سام میرزا (تحفه سامی، 42).

دیوان قاسم غمزه (یا شعر او)

فارسی، از قاسم غمزه بخارائی که از ظریفان آن شهر بوده (مجالس النفاث، 169).

دیوان قاسم قصه خوان (یا شعر او)

فارسی، از قاسم علی مشهدی، معروف به قاسم قصه خوان (تحفه سامی، 84).

دیوان قاسم قمی (یا شعر او)

فارسی، از قاسم قمی. نصرآبادی (تذکره، 282) نوشته است که شاید با قاسم اردستانی یکی بوده باشد.

دیوان قاسم کاشانی (یا شعر او)

فارسی، از قاسم کاشانی، نواده اهلی شیرازی (صبح گلشن، 327).

دیوان قاسم کاهی (یا شعر او) - دیوان کاهی

دیوان قاسم گنابادی - دیوان قاسمی گنابادی

دیوان قاسم گوالیاری (یا شعر او)

فارسی، از قاسم گوالیاری، نواده محمد عطا مرصع رقم، (صبح گلشن، 327).

دیوان قاسم محیی الدین

شیخ قاسم محیی الدین بن حسن بن موسی (-1379 ق) صاحب «الشعر المقبول» و «العلویات العشر» که هردو چاپ شده.

دیوان قاسم مرموز (یا شعر او)

فارسی، از قاسم مرموز، معاصر سام میرزا (تحفه سامی، 188).

دیوان قاسم ولدی (یا شعر او)

فارسی، از قاسم ولدی که از امیران سلطان حسین بایقرا بوده (مجالس النفائس، 171).

دیوان قاسم هروی (یا شعر او)

فارسی، از قاسم بن خواجه میرکی هروی (مجالس النفائس، 170).

دیوان قاسم اردستانی

فارسی، از قاسمی اردستانی (-984 ق) ناظم مثنوی «انیس العارفين» (تذکره حسینی، 269؛ روز روشن، 546). برخی او را با قاسم قمی یکی دانسته اند.

دیوان قاسمی اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از درویش قاسمی اصفهانی (مجالس النفائس، 153).

دیوان قاسمی تونی (یا شعر او)

فارسی، از درویش قاسم قاسمی تونی. مذکور در تذکره دولتشاه. محتملا با سابق یکی است.

دیوان قاسمی خوافی (یا شعر او)

فارسی، از مجد الدین قاسمی خوافی، مؤلف «روضه الخلد» به شیوه «گلستان» و معاصر ولی دشت بیاضی که او را هجو گفته (صبح گلشن، 328).

دیوان قاسمی صیرفی (یا شعر او)

فارسی، از قاسمی صیرفی معاصر و مصاحب حکیم شفائی (تذکره نصرآبادی، 282).

دیوان قاسمی کازرونی

فارسی، از ابو القاسم بن ابی حامد قاسمی کازرونی شیرازی (سده 11 ق)، شاگرد میرزا جان باغنوی. خ. آستان قدس، ش 4481.

دیوان قاسمی کاشی (یا شعر او)

فارسی، از قاسمی کاشی (روز روشن، 548).

دیوان قاسمی کرمانی ---

ص: 416

دیوان قاضی شوشتری (یا شعر او)

فارسی، از محمد معصوم قاضی شوشتری (تذکره نصرآبادی، 196).

دیوان قاضی صفی الدین (یا شعر او)

فارسی، از قاضی صفی الدین عیسی، معاصر سام میرزا، نواده قاضی عیسی معلم سلطان یعقوب (تحفه سامی، 73).

دیوان قاضی عبد الخالق کرهرودی (یا شعر او)

فارسی، از قاضی علاء الدین عبد الخالق کرهرودی، معاصر سام میرزا (تحفه سامی، 53).

دیوان قاضی عثمان

فارسی، از قاضی عثمان قزوینی، ناظم «رضی نامه» (تاریخ گزیده، 822).

دیوان قاضی عطاء الله رازی

فارسی، از قاضی عطاء الله رازی معاصر شاه طهماسب معروف به عطاء تهرانی (تحفه سامی، 32).

دیوان القاضی محمد

قاضی محمد بن قاضی نعمان مصری (-389 ق). مذکور در مقدمه طبع «کتاب الهمه» تالیف قاضی نعمان (ص 15).

دیوان قاضی محمد ورامین (یا شعر او)

فارسی، از قاضی سید محمد بن شکر الله ورامینی، معاصر سام میرزا (تحفه سامی، 32).

دیوان قاضی محمود (یا شعر او)

فارسی، از قاضی محمود بن روح الله معاصر سام میرزا (تحفه سامی، 30).

دیوان قاضی مسافر (یا شعر او)

فارسی، از قاضی مسافر، معاصر شاه اسماعیل دوم (تذکره نصرآبادی، 472).

دیوان قاضی مسعود (یا شعر او)

فارسی، از قاضی مسعود بن میر عبد الصمد رازی معاصر سام میرزا (تحفه سامی، 40).

دیوان قاضی میرک (یا شعر او)

فارسی، از قاضی میرک بن خواجه شکر الله (-896 ق). وی معلم سلطان یعقوب بوده و پس از وفات او کشته شده (تحفه سامی، 72).

دیوان قاضی نعمت گنابادی (یا شعر او)

فارسی، از قاضی نعمت گنابادی، معاصر سام میرزا (تحفه سامی، 169).

دیوان قاضی نور الله (یا شعر او)

فارسی، از قاضی نور الله عم قاضی صفی الدین، معاصر سام میرزا (تحفه سامی، 73).

دیوان قاضی نوری اصفهانی

فارسی، دیوان قاضی نوری (یا قاضی نور) اصفهانی، قاضی روزگار شاه اسماعیل صفوی (کلمات الشعراء، 119؛ نیز مذکور در کشف الظنون).

دیوان قاضی نهاوندی (یا شعر او)

فارسی، از قاضی نهاوندی معاصر نصرآبادی (تذکره، 324).

دیوان قاضی هجیم طبرستانی

فارسی، از قاضی هجیم طبرستانی که قصیده ای در 80 بیت به فارسی، عربی و طبری از وی در تاریخ طبرستان (ص 131) نقل شده.

دیوان قاضی یحیی لاهیجانی

فارسی، از قاضی یحیی لاهیجانی (سده 10 و 11 ق) که به هند رفته و برگشته و در کاشان می زیسته است؛ خ. سلطنتی سابق، تهران.

دیوان قاطعی (یا شعر او)

فارسی، از قاطعی مؤلف «تذکره الشعراء» و «سفارت صدر جهان و حکیم همام» (سرو آزاد، 93).

دیوان قامتی گیلانی (یا شعر او)

فارسی، از قامتی گیلانی که قدی بلند داشته و معاصر صادقی کتابدار بوده است (مجمع الخواص، 237).

دیوان قانع اصفهانی - سوانح قانع

فارسی، از محمد حسین بن حیدر علی قانع اصفهانی (1319 ق-) که «شجره طوبا» و «ره آورد» نیز اثر طبع اوست و چاپ شده (شعراي معاصر اصفهان، 372).

دیوان قانع گلپایگانی

فارسی، از محمد گلپایگانی (سده 13 ق). خ.

مجلس.

دیوان قانع شوشتری

فارسی، از قانع شوشتری، ناظم منظومه «آش و قلیه».

دیوان قانع شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از شیخ محمد علی قانع شیرازی بحرانی خواهرزاده محمد علی گلشن و دوست هدایت (مجمع الفصحاء، 425/2).

دیوان قانع کاشانی (یا شعر او)

فارسی، از مسیب بن محبت (یا محمد) قانع کاشانی (تذکره نصرآبادی، 369).

دیوان قانع لکهنوی

فارسی، از میر فدا حسین قانع لکهنوی (-1249 ق). مذکور در «ایضاح المکنون».

دیوان قانعی بخارایی (یا شعر او)

فارسی، از قانعی بخارایی، معاصر نصرآبادی (تذکره، 441).

دیوان قانعی طوسی

فارسی، از بهاء الدین احمد قانعی طوسی، که «کليلة و دمنه» را به امر عزّ الدین کیکاوس سلجوقی به نظم آورد. خ. ملک.

دیوان قانعی قزوینی (یا شعر او)

فارسی، از قانعی قزوینی حکاک، معاصر سام میرزا (تحفه سامی، 149).

دیوان قانعی کاشانی (یا شعر او)

فارسی، از میر سید علی قانعی کاشانی (تذکره نصرآبادی، 404).

دیوان قانعی مشهدی (یا شعر او)

فارسی، از قانعی مشهدی خوششانی مقیم استرآباد و معاصر سام میرزا (تحفه سامی، 172).

دیوان قبائیان

فارسی، از قبائیان، فرزند سلطان بیغری (یا بیغو) بن طغان از ملوک ترکستان (مجمع الفصحا، 53/1).

دیوان قبلی

فارسی، از حکیم محمد بن عبد الصبور قبلی خوئی تبریزی، طبیب حضور محمد شاه و ناصر الدین شاه قاجار، مجموعه رباعیاتی است که در هر رباعی بیتی از قصیده «بانّت سعادت» کعب بن زهیر را ترجمه کرده (دانشمندان آذربایجان، 122).

دیوان قبول کشمیری (یا شعر او)

فارسی، از عبد الغنی قبول کشمیری (-1139 ق) از خویشاوندان ملا شاه بدخشی و شاگرد میرزا داراب جو یا (تذکره حسینی، 272).

دیوان قبولی (یا شعر او)

فارسی، از قبولی شاعر دربار سلطان یعقوب (-896 ق) (مجالس النّفائس، 307).

دیوان قبولی ترشیزی (یا شعر او)

فارسی، از قبولی ترشیزی، معاصر نوائی (مجالس النّفائس، 64). در برخی نسخه های ترکی مقبلی هم آمده است.

دیوان قبولی رستم‌داری (یا شعر او)

فارسی، از قبولی رستم‌داری (سده 10 ق) از ملوک رستم‌دار (مجالس النفاثس، 400).

دیوان قبولی قندزی

فارسی، از قبولی قندزی، معاصر نوائی (مجالس النفاثس، 72 و 224). سنگلاخ نسخه آن را به خط جعفر هروی دیده بوده است (امتحان الفضلاء، 160/1).

دیوان قبولی هروی

فارسی، از قبولی هروی معاصر نوائی که پس از وفات شاعر، دیوان او را بر طبق وصیت او نزد نوائی برده اند (مجالس النفاثس، 616 و 43).

دیوان قبولی یزدی (یا شعر او)

فارسی، از قبولی یزدی، معاصر سام میرزا (تحفه سامی، 151).

دیوان قپلان بدخشان

فارسی، از قپلان بیگ یا قپلان بیگ سپاهی بدخشانی، از قورچیان شاه عباس (-1077 ق) که به هند رفته و مصاحبت صائب را گزیده و همانجا درگذشته است. خ. ایشیاتک بنگال.

دیوان قتالی مشهدی (یا شعر او)

فارسی، از قتالی مشهدی (آتشکده، 93).

دیوان قتلی بخارائی

فارسی، از قتلی بخارائی که شاعری مشهور و از مقرّبان عبد‌العزیز خان اوزبک بوده (صبح گلشن، 330).

دیوان قتیل لاهوری

فارسی، از محمد حسین بن درگاهی مل قتیل لاهوری (-1240 ق). خ. دانشگاه پنجاب لاهور.

دیوان قتیل گلپایگانی

فارسی، از سید مرتضی قتیل گلپایگانی معاصر هدایت (مجمع الفصحاء، 425/2). در موزه بریتانیا نسخه ای از دیوان قتیل هست که محتملا همین دیوان باشد.

دیوان قدرت دهلوی

فارسی، از قدرت دهلوی (-1205 ق) ناظم منظومه نتایج الافکار (?). مذکور در قاموس الاعلام ترکی. (بعید نیست که این شاعر همان قدرت گوپاموی بوده باشد که یاد خواهد شد).

دیوان قدرت قمی

فارسی، از سید علی بن عزیز الله قدرت قمی (-1316 ق) خ. موجود.

دیوان قدرت گوپاموی

فارسی، از محمد قدرت الله قدرت گوپاموی لکهنوی (-1280 ق) مؤلف تذکره «نتایج الافکار». وی به علاوه دیوان چند مثنوی نیز دارد.

دیوان قدرتی اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از قدرتی اصفهانی، معاصر نصرآبادی (تذکره، 421).

دیوان قدری شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از قدری شیرازی که از شیراز به هند رفت (هفت اقلیم، 306).

دیوان قدسی اصفهانی

فارسی، از عبد الحسین بن محمد علی قدسی اصفهانی (-1366 ق) (شعراي معاصر اصفهان، 272-277).

دیوان قدسی باکوئی

فارسی، ترکی و عربی، از عباسقلی آقا بن محمد خان قدسی باکوئی (1208 ق-)، مؤلف «گلستان ارم» و «ریاض القدس» (دانشمندان آذربایجان، 306).

دیوان قدسی تفرشی

فارسی، از قدسی تفرشی که از سادات تفرش و معاصر صادقی کتابدار بوده (مجمع الخواص،

دیوان قدسی خراشادی (یا شعر او)

فارسی، از شیخ محمد ابراهیم قدسی خراشادی قاینی (-1354 ق) (بهارستان، 342).

دیوان قدسی دشتی (یا شعر او)

فارسی، از میرزا زمان قدسی دشتی (المآثر و الآثار، 216).

دیوان قدسی قهفرخی (یا شعر او)

فارسی، از حسین علی قدسی قهفرخی شاعر چهارم محال که در همانجا معلم بوده (شعرای معاصر اصفهان، 384).

دیوان قدسی کربلایی (یا شعر او)

فارسی، از میر حسین قدسی کربلایی سبزواری، که از مقربان محمد خان حاکم هرات بوده.

(صبح گلشن، 330).

دیوان قدسی گنجوی

فارسی و ترکی، از شیخ ابراهیم قدسی گنجوی (-1282 ق) (دانشمندان آذربایجان، 306).

دیوان قدسی مشهدی

فارسی، از حاج محمد جان قدسی مشهدی (-1056 ق). خ. ملک، مجلس و دانشگاه تهران.

دیوان قدسی مشهدی

فارسی، از غلام رضا بن مهدی قدسی مشهدی (معاصر). ط.

دیوان قدسی هروی (یا شعر او)

فارسی، از قدسی هروی، معاصر نوائی (مجالس النّفائس، 15 و 190).

دیوان قدسی یزدی

فارسی، از سید محمد قدسی یزدی (-1356 ق) (تاریخ یزد، 320).

دیوان قدیمی نقاش (یا شعر او)

فارسی، از قدیمی نقاش گیلانی، معاصر سام میرزا (تحفه سامی، 139).

دیوان قدیمی طبال (یا شعر او)

فارسی، از قدیمی (یا ندیمی) طبال، معاصر نوائی (مجالس النفاثس، 21 و 195).

دیوان قرابولاغی

فارسی، از محمد باقر قرابولاغی خلخالی، ناظم «ثعلبیه» که چاپ شده.

دیوان قراری گیلانی (یا شعر او)

فارسی، از نور الدین محمد بن عبد الرزاق قراری گیلانی وزیر گیلان در حکومت خان احمد (مجمع الخواص، 46).

دیوان قراضه شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از قراضه شیرازی، معاصر نوائی که به هرات و سپس به سمرقند مهاجرت کرد (مجالس النفاثس، 63 و 236).

دیوان قراضی قزوینی (یا شعر او)

فارسی، از قراضی قزوینی معاصر سام میرزا (تحفه سامی، 168).

دیوان قرانی مشهدی (یا شعر او)

فارسی، از قرانی مشهدی (مطلع الشمس، 441/2).

دیوان قربی

فارسی، از قربی که صادقی او را در شمار سادات یاد کرده است (مجمع الخواص، 84).

دیوان قربی دماوندی (یا شعر او)

فارسی، از قربی دماوندی که در بغداد دانش آموخت و به هند رفت (آتشکده، 416).

دیوان قربی شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از ملا فتحا قربی شیرازی معروف به ملا فتحا مکی مدنی (-1045 ق) که در جوانی به هند رفت و نزد اکبر تقرب یافت (صبح گلشن،

دیوان قربی لاهیجانی (یا شعر او)

فارسی، از قربی لاهیجانی خوشنویس، معاصر صادقی کتابدار (مجمع الخواص، 92).

دیوان قرداش تبریزی (یا شعر او)

فارسی، از قرداش تبریزی چینی فروش، معاصر سام میرزا، مذکور در تحفه سامی (دانشمندان آذربایجان، 307).

دیوان قرشی دیارجندی (یا شعر او)

فارسی، از قرشی دیارجندی معاصر سام میرزا (تحفه سامی، 77).

دیوان قریب گرگانی (یا شعر او)

فارسی، از شمس العلماء محمد حسین قریب گرگانی معروف به جناب، مؤلف «ابدع البدایع».

دیوان قسمت قمی (یا شعر او)

فارسی، از ملا علی نقی قسمت قمی (تذکره نصرآبادی، 368).

دیوان قسمت مشهدی (یا شعر او)

فارسی، از محمد قاسم قسمت مشهدی (سده 11 ق) (تذکره نصرآبادی، 313).

دیوان قسمتی استرآبادی

فارسی، از قسمتی استرآبادی، معاصر صادقی کتابدار (مجمع الخواص، 229).

دیوان قسمی افشار (یا شعر او)

فارسی، از قاسم بیگ قسمی افشار کرمانی (-989 ق). آیتی در «تاریخ یزد» (ص 320) وی را یزدی دانسته است.

دیوان قصاب اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از امیر بیگ قصاب اصفهانی (روز روشن، 557).

دیوان قصاب کاشانی

فارسی، از قصاب کاشانی؛ ط. تهران، 1338 ش؛ خ. آستان قدس، ش 4732.

دیوان قصاب مازندرانی

فارسی، از قصاب مازندرانی (سده 13 ق)، مدّاح خانان مازندران، خ. مجلس.

دیوان قصاب یزدی (یا شعر او)

فارسی، از قصاب یزدی (تاریخ یزد، 321).

دیوان قضائی یزدی

فارسی، از آقا عبد الرحیم قضائی یزدی (-1253 ق). خ. آستان قدس، 4733؛ نیز، ملک، ملی و دانشگاه تهران.

دیوان قطب الدّین احمد

فارسی، از قطب الدین احمد، از دودمان شیخ احمد جام (مجالس النّفّاس، 105، 280) دیوان جمال الدّین قطب احمد در 1889 م در دهلی چاپ شده که محتملا از همین شخص است.

دیوان قطب الدین حیدر

فارسی، از قطب الدّین حیدر تونی موسوی (-618 ق) مؤسس فرقه حیدری. خ. شهید مطهری.

دیوان قطب الدین عتیقی (یا شعر او)

فارسی، از قطب الدین عتیقی، پدر جلال الدین عتیقی (تاریخ گزیده، 824).

دیوان قطب الدین کاکلی

فارسی، از قطب الدین محمد بختیار بن کمال الدین اوشی کاکلی (-633 ق). ط. کانپور، 1904 م و 1915 م.

دیوان قطب الدین محمد (یا شعر او)

فارسی، از سلطان قطب الدین محمد خوارزمشاه بن تکش (-592 ق) (مجمع الفصحاء، 52/1).

دیوان قطب ذهبی

فارسی و عربی، از قطب الدین محمد ذهبی حسینی شیرازی (-1173 ق) (ریاض العارفین، 482).

دیوان قطب شیرازی

فارسی، از قطب الدین محمود بن مسعود معروف به ملا قطب علامه شیرازی (-710 ق) (هفت اقلیم، 249).

دیوان قطب محیی

فارسی، از قطب الدین عبد الله بن محیی الدین انصاری خزرچی سعدی شیرازی، استاد دوانی که ابواب الخیر را در 899 ق تالیف کرده (هفت اقلیم، 250).

دیوان قطبی اصفهانی

فارسی، از محمد بن عبد الغفار قطبی اصفهانی (معاصر) (شعرای معاصر اصفهان، 379).

دیوان قطبی تونی (یا شعر او)

فارسی، از قطبی بن غیاثی تونی (-935 ق) (تحفه سامی، 161).

دیوان قطبی گنابادی

فارسی، از قطبی گنابادی، معاصر سام میرزا (تحفه سامی، 161).

دیوان قطبی (یا شعر او)

ترکی، از قطبی، ملازم سلطان مسعود میرزا (مجالس النفاث، 22 و 196).

دیوان قطران تبریزی

فارسی، از حکیم ابو منصور امیر شرف الدین بن منصور قطران جیلی دیلمی تبریزی (-465 ق)؛ ط. تهران، 1263 ق؛ تبریز، 1333 ش؛ خ.

آستان قدس، ش 4736 (1277 ق) و 4735 (1283 ق).

دیوان قطره اصفهانی

فارسی، از میرزا عبد الوهاب قطره چهار محالی اصفهانی، شاعر روزگار فتحعلی شاه قاجار (مجمع الفصحاء، 422/2).

دیوان قطره طهرانی

فارسی، از ابو القاسم بن علی مدد قطره طهرانی.

ط. تهران، 1334 ش.

دیوان القطیفی

شیخ احمد بن صالح قطیفی بحرانی (-1315 ق)؛ ط.

دیوان القفطان

شیخ حسن بن علی قفطان نجفی (-1275 ق)، جامع: شیخ محمد سماوی. مذکور در «شعراء الغری».

دیوان قلاشی (یا شعر او)

فارسی، از قلاشی، معاصر نوائی (مجالس النّفائس، 83 و 258).

دیوان قلزم اصفهان

فارسی، از شیخ محمد حسن بن محمد قلزم اصفهانی (-1326 ق)، در 3000 بیت (شعراى معاصر اصفهان، 380).

دیوان قلزم سامانی (یا شعر او)

فارسی، از قلزم، برادر عمان سامانی که معلم حبیب آبادی از او یاد کرده است.

دیوان قلزم یزدی (یا شعر او)

فارسی، از سید مهدی بن سید یحیی قلزم یزدی (1270 ش-) که منظومه «هفتاد موج» او در 1309 ش در لندن طبع شده.

دیوان قل محمد شبرغانی (یا شعر او)

فارسی، از قل محمد شبرغانی، معاصر نوائی (مجالس النّفائس، 103 و 279).

دیوان قلندر (یا شعر او)

فارسی، از میر قلندر، معاصر نوائی (مجالس النّفائس، 78).

دیوان قلندر خراسانی (یا شعر او)

فارسی، از محمد قلندر خراسانی (صبح گلشن، 381).

دیوان قلندر سمرقندی (یا شعر او)

ترکی، از قلندر سمرقندی معروف به حریمی قلندر، معاصر نوائی (مجالس النفائس، 41 و 214).

دیوان قلندر کرمانی (یا شعر او)

فارسی، از ابو الوفاء قلندر شاه نعمت اللهی کرمانی (مجمع الخواص، 301).

دیوان قلی بخاری (یا شعر او)

فارسی، از قلی بخاری، ندیم عبد العزیز خان و معاصر نصرآبادی (تذکره، 437).

دیوان قلیج ارسلان (یا شعر او)

فارسی، از قلیج ارسلان (تذکره نصرآبادی، 492).

دیوان قلیج بیگ بغدادی (یا شعر او)

ترکی، از قلیج بیگ بغدادی (مجمع الخواص، 127).

دیوان قمر الدین (یا شعر او)

فارسی، از سید قمر الدین بن حبیب الله اورنگ آبادی، که در 1175 ق از سفر حج بازگشته (خزانه عامره، 380).

دیوان قمر السلطنه (یا شعر او)

فارسی، از قمر السلطنه بنت فتحعلی شاه قاجار (از رابعه تا پروین، 186).

دیوان قمر کاکوری (یا شعر او)

فارسی، از منشی حسن بن اکرام الله قمر کاکوری هندی (صبح گلشن، 334).

دیوان قمری اصفهانی

فارسی، از نظام الدین قمری اصفهانی مداح خاندان صاعدی و اتابکان فارس (سده 7 ق).

خ. ادبیات تهران و آستان قدس، ش 4955 (سده 11 ق).

دیوان قمری

فارسی، از قمری، ط. ایران.

دیوان قمری آملی

فارسی، از سراج الدین قمری آملی (یا خوارزمی) معاصر کمال اسماعیل (-635 ق) (مجمع الفصحاء، 477/1). این غیر از دیوان سراج قمری است.

دیوان قمری خراسانی (یا شعر او)

فارسی، از پهلوان بیگ قمری خراسانی (مجمع الخواص، 36).

دیوان قمری دربندی

ترکی، از محمد تقی قمری دربندی ناظم «کنز المصائب» که مکرر چاپ شده.

دیوان قمری مازندرانی (یا شعر او)

فارسی، از ابو القاسم زیار بن محمد قمری جرجانی مازندرانی، مداح قابوس بن وشمگیر (-403 ق) (مجمع الفصحاء، 477/1).

دیوان قمری افشار (یا شعر او)

فارسی، از قاسم بیگ قمری افشار (آتشکده، 19).

دیوان قنبری رازی (یا شعر او)

فارسی، از قنبری رازی، معاصر سام میرزا (تحفه سامی، 178).

دیوان قنبری نیشابوری (یا شعر او)

فارسی، از قنبری نیشابوری، مداح بابر میرزا و معاصر نوائی (مجالس الثفائس، 39 و 213).

دیوان قواس شوشتری (یا شعر او)

فارسی، از ملا هادی قواس شوشتری، مذکور در «تذکره شوشتر».

دیوان قوام اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از سید میر شاه قوام الدین اصفهانی

(پس از 940 ق) صدر روزگار شاه اسماعیل (آتشکده، 185).

دیوان قوام طبسی

فارسی، از قوام الدین طبسی. سنگلاخ آن را به خط جمشید خوشنویس دیده بوده (امتحان الفضلاء، 152/2).

دیوان قوام لاریجانی (یا شعر او)

فارسی، از آقا قوام الدین لاریجانی، یوزباشی تفنگچیان که در روزگار شاه عباس اول در جنگ گرجستان کشته شد (تذکره نصرآبادی، 52).

دیوان قوام هروی (یا شعر او)

فارسی، از خواجه قوام الدین هروی شاعر دربار سلطان حسین بایقرا که در 911 ق تاریخ وفات او را به نظم آورد (تذکره نصرآبادی، 469).

دیوان قوامی خوافی (یا شعر او)

فارسی، از قوامی خوافی، معاصر عوفی، مذکور در لباب الالباب.

دیوان قوامی رازی

فارسی، از اشرف الشعراء بدر الدین قوامی خباز رازی (سده 6 ق)؛ ط. تهران، 1374 ق. خ. موزه بریتانیا.

دیوان قوامی فریومذی (یا شعر او)

فارسی، از قوامی فریومذی، مداح قوام الدین ناصر بن علی درگزینی وزیر سلطان سنجر.

مذکور در «لباب الالباب».

دیوان قوامی شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از میر قوام الدین شیرازی، شاگرد غیاث الدین منصور دشتکی (صبح گلشن، 335).

دیوان قوامی گنجوی

فارسی، از قوام الدین احمد قوامی مطرزی گنجوی، ناظم قصیده مصنوعه «صنایع الاسحار»، خ. مجلس.

دیوان قوامی یزدی

فارسی، از سید علی بن حسین قوامی مدرسی یزدی قوام الشعراء (-1358 ق)؛ ط. تهران، 1367 ق.

دیوان قوسی اسفراینی (یا شعر او)

فارسی، از قوسی اسفراینی، معاصر نوائی (مجالس النّفائس، 73 و 248).

دیوان قوسی تبریزی

فارسی و ترکی، از قوسی تبریزی، شاگرد آقا حسین خوانساری (-1098 ق) که در اصفهان می زیسته، خ. ملک.

دیوان قوسی تبریزی (یا شعر او)

فارسی، از قوسی تبریزی، معاصر سام میرزا، مذکور در «تحفه سامی».

دیوان قوسی تبریزی (یا شعر او)

فارسی، از اسماعیل بن علی خان قوسی تبریزی (دانشمندان آذربایجان، 311).

دیوان قوسی شوشتری (یا شعر او)

فارسی، از قوسی شوشتری، نویسنده دیباچه دیوان خاقانی (تذکره نصرآبادی، 280).

دیوان قوسی هروی (یا شعر او)

فارسی، از قوسی هروی (یا طوسی) (مجالس النّفائس، 167؛ روز روشن، 464).

دیوان قهرمان

فارسی، از میرزا قهرمان کرمانشاهی (-ح 1337 ق)؛ خ. موجود.

دیوان قهرمان

فارسی، از یزدان بخش بن محمد تقی قهرمان (1295 ش-). اشعار بسیاری از وی در مطبوعات منتشر شده است.

دیوان قیدی شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از قیدی شیرازی (-990 ق) که در عهد شاه طهماسب به هند رفته، نخست مورد بزرگداشت اکبر قرار گرفته و بعد از دربار اورانده شده است (تذکره نصرآبادی، 262).

دیوان قیدی کرمانی (یا شعر او)

فارسی، از قیدی کرمانی، معاصر نصرآبادی (تذکره، 262).

دیوان قیدی نیشابوری

فارسی، از قیدی نیشابوری (-1074 ق) فرزند نظیری نیشابوری (خزانه عامره، 436).

دیوان قیس (یا شعر او)

فارسی، از مولوی عابد حسینی قیس، شاگرد مفتی عباس لکهنوی. مذکور در «تجلیات».

دیوان قیصر شاملو (یا شعر او)

فارسی، از قیصر هروی شاملو، ملازم حسین خان در هرات (تذکره نصرآبادی، 302).

دیوان قیصری شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از قیصری بیگ شیرازی همدانی (-1022 ق) که در عهد شاه جهان به هند رفت (صبح گلشن، 335).

دیوان القیم الحلّی

شیخ حسن بن محمد قیم حلّی (-1317 یا 1318 ق). دیوان را نخست عبد الکریم فرزند شاعر گرد آورده ولی در 1335 ق در واقعه حله سوخته است. اخیراً علی خاقانی برخی از اشعار پراکنده او را گرد آورده است.

دیوان کاتب

فارسی، از شیخ ابو طاهر کاتب. سنگلاخ نسخه آن را دیده بوده (امتحان الفضلاء، 214/1).

دیوان کاتب خراسانی (یا شعر او)

فارسی، از محمد بن عثمان کاتب خراسانی، معاصر عنصری (مجمع الفصحاء، 485/1).

دیوان کاتب الطریحی

شیخ کاتب بن راضی طریحی (ح 1303 ق-); جامع: محمد کاظم طریحی فرزند ناظم.

دیوان کاتب هروی

فارسی، از مولانا یوسف شاه کاتب هروی، معاصر نوائی (مجالس التفتائس، 37 و 210).

دیوان کاتب یزدی (یا شعر او)

فارسی، از کاتب (یا کاتبی) یزدی (-1000 ق) (صبح گلشن، 335).

دیوان کاتبی تبریزی (یا شعر او)

فارسی، از محمد کاتبی تبریزی (دانشمندان آذربایجان، 311).

دیوان کاتبی ترشیزی

فارسی، از محمد بن عبد الله کاتبی ترشیزی (-839 ق). خ. مجلس، ملک و دانشگاه تهران.

دیوان کاتبی مشهدی (یا شعر او)

فارسی، از کاتبی مشهدی (تذکره حسینی، 281).

دیوان کاتبی نیشابوری (یا شعر او)

فارسی، از محمد باقر کاتبی نیشابوری (صبح گلشن، 336).

دیوان کاتبی یزدی (یا شعر او)

فارسی، از کاتبی یزدی (تاریخ یزد، 325).

دیوان کاسبی

فارسی، از محب علی کاسبی شوشتری (سده 11 ق) مداح واخشنو خان حاکم شوشتر (تذکره شوشتری، 51 و 111).

دیوان کاشف اصفهانی

فارسی، از اسماعیل بن حیدر علی کاشف اصفهانی (-پس از 1080 ق). خ. دانشگاه تهران.

دیوان کاشف دزفولی

فارسی، از صدر الدین محمد باقر کاشف دزفولی (-1258 ق). خ. ملی تبریز و موزه بریتانیا.

دیوان کاشف شیرازی

فارسی، از قاضی شریف الدین محمد بن شمس الدین محمد کاشف شیرازی (سده 11 ق)، مؤلف «سراج المنیر» و «بهار و خزان» که جز دیوان منظومه هائی نیز داشته است (تذکره نصرآبادی، 251).

دیوان کاشف قراباغی (یا شعر او)

فارسی، از کاشف قراباغی (سده 13 ق) دانشمندان آذربایجان، 311).

دیوان کاشف قمی

فارسی، از میرزا علی اکبر بن سید رضی کاشف قمی (1317 ق-). خ. دیده شده.

دیوان کاشف یزدی

فارسی، از کاشف الدین محمد بن سالک الدین یزدی (-910 ق). خ. دانشگاه تهران.

دیوان کاشفی بدخشانی

فارسی، از کاشفی بدخشانی، که در 1033 ق به هند رفت (صبح گلشن، 336).

دیوان کاشفی سبزواری

فارسی، از کمال الدین حسین بن علی کاشفی واعظ سبزواری (-910 ق). خ. دانشگاه تهران و آصفیه هند.

دیوان کاشی

فارسی، از ملا حسن کاشی آملی که هفت بند او به پیروی خاقانی چاپ شده.

دیوان کاظم اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از کاظم بن میرزا علی اصفهانی که در مشهد مقدس مجاور بود و کتابت می کرد (تذکره نصرآبادی، 128).

دیوان کاظم بیدآبادی

فارسی، از کاظم بن نصر الله بیدآبادی اصفهانی، در 3000 بیت (شعرای معاصر اصفهان، 384).

دیوان کاظم تبریزی

فارسی، از کاظم تبریزی، معاصر نادر شاه افشار ناظم «طب منظوم». مذکور در «ریاض الجنه».

دیوان کاظم تبریزی (یا شعر او)

فارسی، از کاظم تبریزی مقیم کاشان که در ایام عاشورا «روضه الشهداء» می خوانده و معاصر نصرآبادی بوده است (تذکره، 371).

دیوان کاظم تونی

فارسی، از حکیم کاظمای تونی که به هند رفت و به نظم جنگنامه جلال الدین منکبرنی پرداخت (تذکره نصرآبادی، 402).

دیوان کاظم نویسرکانی (یا شعر او)

فارسی، از کاظم نویسرکانی، مؤلف «تذکره الشعراء» در 1287 ق (فهرست مجلس، 160/3).

دیوان کاظم رشتی

فارسی، از محمد کاظم بن حسین لاکانی رشتی نجفی (معاصر). خ. موجود.

دیوان کاظم رجوی ---

ص: 426

دیوان کاظم قمی (یا شعر او)

فارسی، از کاظم [بن] محمد صادق قمی، شاگرد قاضی محمد سعید قمی (آتشکده، 234).

دیوان کاظم کاشی

فارسی، از محمد کاظم بن محمد صادق کاشی (-1273 ق) ناظم چند ارجوزه که یاد شد.

دیوان کاظم کاشی (یا شعر او)

فارسی، از میرزا کاظم بن میرزا مینا کاشی که به هند رفت و در دربار او رنگزیب واقعه نویس شد (تذکره نصرآبادی، 132).

دیوان کاظم الکواز

شیخ کاظم بن سلمان کواز شمیری حلی کاظمی، در حدود 1100 بیت.

دیوان کاظم نصرآبادی (یا شعر او)

فارسی، از کاظم نصرآبادی، معاصر طاهر نصرآبادی (تذکره، 299).

دیوان الکاظمی

شیخ عبد المحسن بن حاج محمد کاظمی (-1354 ق). ط 1939 و 1947 م (بخشی از دیوان).

دیوان کاظمی هروی (یا شعر او)

فارسی، از کاظمی هروی، معاصر نوائی، که به سفارت به هند رفت و در بازگشت در شیراز درگذشت (مجالس الثفائس، 37 و 211).

دیوان کافر---

دیوان کامل سلیمان عاملی - من قلبی فی مدیح

آل البیت (علیه السلام)

کامل سلیمان عاملی. ط. 1371 ق.

دیوان کامل شعیب عاملی

کامل شعیب عاملی صیداوی. ط. صیدا، 1922 م.

دیوان کاملای کاشی

فارسی، از کاملاً، خواهرزاده میر تقی کاشی (تذکره نصرآبادی، 309).

دیوان کامی اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از اسماعیل کامی اصفهانی (مجمع الفصحاء، 426/2)؛

دیوان کامی اوبه (یا شعر او)

فارسی، از شاه حسین کامی اوبه، معاصر نوائی (مجالس التفاس، 60 و 234).

دیوان کامی سبزواری (یا شعر او)

فارسی، از کامی سبزواری، شاگرد جامی (آتشکده، 79). نصرآبادی نیز از شاعری به نام کامی سبزواری یاد کرده است (تذکره، 281 و 525).

دیوان کامی قزوینی

فارسی، از میر علاء الدوله بن میر یحیی کامی قزوینی، معاصر شاه اسماعیل دوم صفوی. که در روزگار شاه طهماسب به هند گریخت و نزد اکبر تقرب یافت و تذکره «نفائس المآثر» را تألیف کرد (تذکره نصرآبادی، 472).

دیوان کامی لاهیجی

فارسی، از شیخ محمد بن حسن کامی لاهیجی (ح 1310 ق-)، مؤلف «تراجم اعیان گیلان».

دیوان کامی لاهیجی

فارسی، از شیخ محمد بن حسن کامی لاهیجی (ح 1310 ق-)، مؤلف «تراجم اعیان گیلان».

دیوان کامی لاهیجی (یا شعر او)

فارسی، از کامی لاهیجی، منشی خان احمد خان حاکم گیلان و معاصر صادقی کتابدار (مجمع الخواص، 57).

دیوان کامی هروی (یا شعر او)

فارسی، از دوست محمد کامی گوشوانی هروی، معاصر سام میرزا (تحفه سامی، 83).

دیوان کامی یزدی (یا شعر او)

فارسی، از شاه حسین کامی یزدی (-954 ق) (تاریخ یزد، 325)

دیوان کاوس (یا شعر او)

فارسی، از امیر عنصر المعالی کیکاوس بن اسکندر، مؤلف «قابوسنامه»، که در همین اثر مقداری از اشعار خویش را نقل کرده است. نیز مذکور در لباب الالباب (31/1).

دیوان کاهی اکبرآبادی - رفیع الدرجات

فارسی، از ابو القاسم نجم الدین محمد معروف به ملا قاسم کاهی کابلی اکبرآبادی (-988 ق). خ.

ملی تبریز و دانشگاه پنجاب پاکستان.

دیوان کاهی بدخشی (یا شعر او)

فارسی، از کاهی بدخشی، معاصر سلطان حسین بایقرا و شاگرد ملا محمد بدخشی (تذکره حسینی، 281).

دیوان کاهی نیشابوری (یا شعر او)

فارسی، از عبد الکریم کاهی نیشابوری (مجالس النفائس، 166).

دیوان کبود جامه

فارسی، از شاه نصیر الدین (یا نصره الدین) کبود جامه (سده 6 ق). خ. مجلس.

دیوان کبودرآهنگی

فارسی، از رحیم بحری اسماعیلی کبودرآهنگی. ط.

دیوان کبیر آقا

فارسی، از حاج میرزا کبیر آقا بن میر باقر مراغی (-1325 ق). ط.

دیوان کتابدار (یا شعر او)

فارسی، از میرزا مقیم بن میرزا قوام، کتابدار شاه عباس صفوی که به سفارت به دکن رفت (تذکره نصرآبادی، 75).

دیوان کثیر عزه

ابوصخر کثیر بن عبد الرحمان خزاعی معروف به کثیر عزه (-105 ق) (معالم العلماء، 140).

دیوان کحلی تبریزی (یا شعر او)

فارسی، از کحلی تبریزی که اشعارش در بیاض گل احمد، مؤرخ 1075 ق درج است (دانشمندان آذربایجان، 314). نسخه ای نیز به عنوان «دیوان کحلی» در دانشگاه تهران موجود است.

دیوان کحلی شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از کحلی شیرازی، معاصر سام میرزا که به قول او در کحالی بی بدل بود (تحفه سامی، 151).

دیوان کرام بخاری (یا شعر او)

فارسی، از عبد اللطیف کرام بخاری، شاعر دربار عبد العزیز خان (تذکره نصرآبادی، 436).

دیوان کربلانی

فارسی، از حافظ درویش حسین خادم کربلانی، مؤلف «روضات الجنان و جنات الجنان». خ. موجود.

دیوان شاه کرم خوانساری (یا شعر او)

فارسی، از شاه کرم خوانساری (روز روشن، 573).

دیوان الکرمی النجفی ---

هر شاعری که کاتب و منجم نیز بوده باشد.

دیوان کشفی اکبرآبادی

فارسی و اردو، از میر صالح بن عبد الله (مشکین رقم) (-1060 ق) که در شعر فارسی کشفی و در اردو سبحانی تخلص می کرد.

دیوان کشفی دارابی

فارسی، از سید جعفر بن ابی اسحاق کشفی موسوی دارابی (-1267 ق)؛ خ. ملک.

دیوان کشفی هندی

فارسی، از محمد سلامت الله کشفی هندی، ط.

کانپور، 1278 ق.

دیوان الکشمیری-حصی النجف (عربی) و

ریگستان نجف (فارسی)

سید محمد بن مرتضی رضوی کشمیری (1308 ق)؛ ط.

دیوان کشوری رودباری

فارسی، از کشوری رودباری، معاصر سام میرزا (تحفه سامی، 151)؛ خ. ملک (?).

دیوان کشوری دیلمقانی

فارسی و ترکی، از نعمت الله دیلمقانی (دانشمندان آذربایجان، 315). خ. مجلس.

دیوان کعب بن زهیر

کعب بن زهیر بن ابی سلمی مازنی (-26 ق) ناظم قصیده «بانت سعاد» در مدح پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله).

دیوان الکعبی

هاشم بن حردان کعبی (-1331 ق). ط. نجف، 1354 ق.

دیوان کفائی گنجوی (یا شعر او)

فارسی، از کفائی گنجوی، مداح ملوک طبرستان (دانشمندان آذربایجان، 315).

دیوان الکفائی النجفی

سید محمد کاظم بن محسن کفائی موسوی نجفی، مؤلف «عصور الادب العربی» و «الزهراء» که هر دو چاپ شده.

دیوان کفایت هروی (یا شعر او)

فارسی، از یوسف شاه کفایت هروی خوشنویس (صبح گلشن، 340).

دیوان کفایش اصفهانی

فارسی، از کفایش اصفهانی، در مرثیة سید الشهداء (علیه السلام)؛ خ. دیده شده.

دیوان کفری تربتی (یا شعر او)

فارسی، از میر حسین کفری تربتی خوشنویس (-1077 ق) که به هند رفت و نزد خان خانان تقرب یافت (صبح گلشن، 340).

دیوان کفری یزدی (یا شعر او)

فارسی، از کفری یزدی، معاصر نصرآبادی (تذکره، 419).

دیوان کفعمی

تقی الدین ابراهیم بن علی کفعمی (-905 ق) ناظم «منهج السلامه» و مؤلف «مصباح کفعمی».

دیوان الکلاعی (او شعره)

محمد بن حسن کلاعی، که ابن شهر آشوب او را در شمار شاعران شیعه یاد کرده است (معالم العلماء، 140).

دیوان کلامی اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از کلامی اصفهانی، معاصر صادقی کتابدار (مجمع الخواص، 271 و 245).

دیوان کلامی خوافی (یا شعر او)

فارسی، از کلامی خوافی، معاصر سام میرزا (تحفه سامی، 158).

دیوان کلامی شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از فخر العلماء عبد الله بن علی (آگه) کلامی شیرازی (1299 ق) (آثار عجم، 477).

دیوان کلامی کربلائی (یا شعر او)

فارسی؟، از کلامی کربلائی شاعر و صوفی بکتاشی معروف به جهان دده، (العراق بین الاحتلالین، 137/4).

دیوان کلامی لاری (یا شعر او)

فارسی، از صدر الدین محمد کلامی لاری (آتشکده، 298).

دیوان کلامی مروزی (یا شعر او)

فارسی، از کلامی مروزی، مداح بغداد خاتون (آتشکده، 131).

دیوان کلان اندجانی (یا شعر او)

فارسی و ترکی، از کلان اندجانی، که از جانب بابر بر کابل و قندهار حکومت داشته (صبح گلشن، 340).

دیوان کلان بزّاز هروی (یا شعر او)

فارسی، از خواجه کلان بزّاز هروی، معاصر نوائی (مجالس التّفاس، 85 و 259).

دیوان کلانتری ---

دیوان کمال اصفهانی

فارسی، از کمال الدین اسماعیل بن جمال الدین عبد الرزاق اصفهانی (-626 یا 635 ق). ط.

لندن، 1903 م؛ بمبئی، 1307 ق. خ. آستان قدس، ش 4741 (1019 ق).

دیوان کمال بلخی

فارسی، از سید کمال کجکولی بلخی، معاصر نوائی که می نویسد 500 هزار بیت شعر داشته است (مجالس النفاثس، 34 و 207). نوائی از کمال دیگری نیز نام می برد که به ترکی شعر می گفته است (مجالس النفاثس، 50 و 224).

دیوان کمال تربتی

فارسی، از کمال تربتی، معاصر نوائی که غزلیات حافظ را تخمیس کرده (مجالس النفاثس، 32 و 205).

دیوان کمال خجندی

فارسی، از کمال الدین مسعود خجندی (-792 ق). ط. تبریز، 1337 ش.

دیوان کمال خوافی

فارسی، از کمال الدین بن حسام خوافی هروی، ناظم «عوامل» که به نام معزّ الدین حسین کورت (-771 ق) سرود (فرهنگنامه های عربی به فارسی، 157).

دیوان کمال خوانساری

فارسی، از کمال الدین بن حسین خوانساری (-1361 ق) (شعرای معاصر اصفهان، 387).

دیوان کمال الدین حسین

فارسی، از میر کمال الدین حسین، معاصر نوائی و جامی، که نزد سلطان یعقوب رفت و پس از بازگشت به خراسان به شرح «منازل السائرين» خواجه عبد الله انصاری پرداخت (مجالس النفاثس، 94 و 270).

دیوان کمال الدین حسین (یا شعر او)

فارسی، از کمال الدین حسین، فرزند خواجه نظام الملک و معاصر نوائی (مجالس النفاثس، 106 و 280).

دیوان کمال الدین زنجانی

فارسی، از کمال الدین زنجانی (-687 ق) مدّاح خواجه شمس الدین محمد و برادرش عطا ملک جوینی و خواجه نصیر الدین طوسی (مجمع الفصحاء، 487/1).

دیوان کمال الدین کوتاه پای (یا شعر او)

فارسی، از ملک کمال الدین ترمذی معروف به کمال الدین کوتاه پای که در نواحی بدخشان ولایت داشته و اشعارش در سفینه اشعار موجود در کتابخانه مجلس دیده شده (فهرست، 158/3).

دیوان کمال الدین مراغی (یا شعر او)

فارسی، از کمال الدین مراغی (مجمع الفصحاء، 487/1).

دیوان کمال الدین مسعود شیروانی (یا شعر او)

فارسی، از کمال الدین مسعود شیروانی (-905 ق) مدرس مدرسه گوهر شاد بیگم هرات (مجالس النفاثس، 91 و 266).

دیوان کمال سیستانی (یا شعر او)

فارسی، از کمال الدین سیستانی (صبح گلشن، 342).

دیوان کمال شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از کمال الدین محمد (یا حسین) بن غیاث الدین حکیم و مؤرخ شیرازی که معروف به کمال الدین حسین قصه خوان و ابن غیاث نیز بوده. خ. ملک.

دیوان کمال فسائی شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از کمال الدین محمد بن محمد حسین فسائی شیرازی، معاصر نصرآبادی (تذکره، 202).

دیوان کمال کاشی (یا شعر او)

فارسی، از میرزا کمال الدین کاشانی مقیم اصفهان (صبح گلشن، 343).

دیوان کمال گیلانی (یا شعر او)

فارسی، از کمال گیلانی (آتشکده، 164). در «نگارستان سخن» این شاعر با کمال شیرازی یکی دانسته شده است.

دیوان کمالی اصفهانی

فارسی، از حیدر علی بن محمد مهدی کمالی اصفهانی (-1355 ق). ط. تهران، 1370 ق؛ استانبول، 1339 ق.

دیوان کمالی سبزواری

فارسی، از کمالی سبزواری (-1020 ق)، شاعر دربار شاه عباس اول صفوی، که «عباسنامه» را به نام او سرود (آتشکده، 79).

دیوان کمالی سبزواری

فارسی، از امیر عمید کمال الدین جمال الکتاب کمالی بخاری سبزواری، شاعر خوشنویس و موسیقیدان، معاصر سنجر سلجوقی، مذکور در «لباب الالباب» عوفی.

دیوان کمتری شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از کمتری کفاش شیرازی، معاصر صادقی کتابدار (مجمع الخواص، 275).

دیوان کم گوی کشمیری (یا شعر او)

فارسی، از عبد الرحیم کم گوی کشمیری (-ح 1100 ق) شاگرد سرخوش (کلمات الشعراء، 97).

دیوان کمونه ---

عباس صفوی و ناظم مثنوی «خسرو و شیرین» (آتشکده، 257).

دیوان کوچک بیگ (یا شعر او)

فارسی، از کوچک بیگ که از امراء سده 10 ق بوده (مجالس النفاثس، 302).

دیوان کوچک علی اردستانی (یا شعر او)

فارسی، از رمضانعلی بن حسین علی نیستانی اردستانی، معروف به کوچک علی (-1337 ق)، منقول از معلم حبیب آبادی.

دیوان کور لطیف (یا شعر او)

فارسی، از کور لطیف شاعر ماوراء النهری (سده 10 ق) که فخری هراتی شعر او را ستوده است (مجالس النفاثس، 164).

دیوان کوشکی قاینی (یا شعر او)

فارسی، از شرف الشعراء، حکیم کوشکی قاینی، معاصر سلطان سنجر سلجوقی که شاعری هزل سرا بوده. مذکور در «لباب الباب».

دیوان کوب استرآبادی ---

ص: 434

مجموعه های «ترانه های ملی» و «خلنامه کوهی» او چاپ شده.

دیوان کهتر

فارسی، از اسد الله کهتر. خ. ایشیاتک بنگال (1109 ق).

دیوان کیجیک میرزا (یا شعر او)

فارسی، از کیجیک میرزا شاهزاده تیموری، معاصر نوائی (مجالس النفاثس، 127 و 315).

دیوان کیخسرو خان (یا شعر او)

فارسی، از کیخسرو خان، خواهرزاده رستم خان سپه سالار و معاصر نصرآبادی (تذکره، 17).

دیوان کیرنگی (یا شعر او)

فارسی، از خواجه حسین کیرنگی باوردی، خال ابو نصر میهنه و معاصر نوائی، که مدتی در هرات صدارت داشته (مجالس النفاثس، 105 و 279).

دیوان کیفی سیستانی

فارسی، از کیفی سیستانی که در اصل از یهودان سبزوار بوده، از آنجا به سیستان و سپس به هند رفته و فخر الزمانی در 1025 ق او را در لاهور دیده. وی مثنوی «آگاهنامه» را بر وزن مثنوی مولوی سروده (میخانه، 560).

دیوان کیوان

فارسی، از کیوان ناظم منظومه «موش و گربه» که در تبریز در 1262 ق چاپ شده و ظاهراً ناظم پس از روزگار عبید زاکانی می زیسته است.

دیوان کیوان قزوینی (یا شعر او)

فارسی، از عباسعلی بن اسماعیل کیوان قزوینی ملقب به منصور علی شاه که از صوفیه بوده ولی از آن طریقت روگردان شده. «عرفان نامه» که چاپ شده، تألیف اوست.

دیوان گدا (یا شعر او)

فارسی، از گدا حسین گدا که تقریظ او بر کتاب «الجامع الشفائیه» در سی و چند بیت چاپ شده.

دیوان گدائی (یا شعر او)

ترکی، از گدائی، شاعر روزگار بابر میرزا، معاصر نوائی (مجالس النفاثس، 83 و 258).

دیوان گرامی اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از ابو القاسم گرامی معروف به آقا بابا اصفهانی (صبح گلشن، 347).

دیوان گرامی بغدادی (یا شعر او)

فارسی، از گرامی بغدادی، معاصر سام میرزا (تحفه سامی، 166).

دیوان گرامی تبریزی (یا شعر او)

فارسی، از گرامی تبریزی، فرزند سهوی (صبح گلشن، 347).

دیوان گرامی ترک (یا شعر او)

فارسی؟، از محمد حسین گرامی ترک (آتشکده، 20).

دیوان گرامی خوافی

فارسی، از میر عبد الرحمان خان گرامی خوافی (-1124 ق). ط. لاهور، 1932 م.

دیوان گرامی کاشانی

فارسی، از مهدی قلی گرامی کاشانی، که به قول نصرآبادی افزون بر غزلیات خمسه ای نیز داشته است (تذکره، 295).

دیوان گرامی کشمیری (یا شعر او)

فارسی، از گرامی کشمیری (-1156 ق)، فرزند قبول کشمیری (سرور آزاد، 198).

دیوان گرامی هروی (یا شعر او)

فارسی، از دوره بیگ گرامی هروی، سفره چی دربار علی قلی خان حاکم هرات (مجمع الخواص، 122).

دیوان گربه اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از محمد مؤمن گربه اصفهانی شاعر

هژال، معاصر شاه سلیمان صفوی (صبح گلشن، 347).

دیوان گربه شوشتری (یا شعر او)

فارسی، از گربه شوشتری که شاعری ظریف و معاصر نصرآبادی بوده (تذکره، 407).

دیوان گرگانی

فارسی، از اوحد الدین گرگانی شاعر متقدم (مجمع الفصحاء، 482/1).

دیوان گرمی بروجردی (یا شعر او)

فارسی، از گرمی بروجردی (مجمع الخواص، 296).

دیوان گرمی شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از محمد قاسم گرمی شیرازی، از نوادگان اهلی شیرازی (صبح گلشن، 348).

دیوان گریان شهبابی

فارسی، از ملا حسین بن عبد الله گریان شهبابی اردستانی اصفهانی (سده 13 ق) مؤلف «انوار المجالس»، «تذکره الحال» و ناظم «دوازده بند».

دیوان گل بابا بلخی (یا شعر او)

فارسی، از گل بابا بلخی که در معما، لغز، عروض و قافیه مهارت داشته (صبح گلشن، 348).

دیوان گلبدن (یا شعر او)

فارسی، از گلبدن بنت بابر شاه (از رابعه تا پروین، 190).

دیوان گلچهره (یا شعر او)

فارسی، از گلچهره بنت بابر شاه (صبح گلشن، 348).

دیوان گلچین

فارسی، از محمد صادق معروف به میرزای گلچین که «گلچین المدایح» او چاپ شده.

دیوان گلچین گیلانی

فارسی، از مجد الدین میر فخرائی، معروف به گلچین گیلانی، که منظومه هائی از جمله «نهضت» و «مهر و کین» از او چاپ شده.

دیوان گلچین معانی

فارسی، از احمد بن علی اکبر گلچین معانی (1295 ش-) که تألیفات متعددی از وی چاپ شده است.

دیوان گلخنی قمی (یا شعر او)

فارسی، از گلخنی قمی، معاصر سلطان حسین بایقرا، که شاعری سفیه، بدزبان، بی باک و ملامتی بوده (مجالس النفاثس، 161 و 297).

دیوان گلرخ (یا شعر او)

فارسی، از گلرخ بنت بابر شاه (صبح گلشن، 348).

دیوان گلزار اصفهانی

فارسی، از رجب علی بن حسین گلزار اصفهانی (-1366 ق) (نامه سخنوران، 161).

دیوان گلزار فریز هندی (یا شعر او)

فارسی، از فضل الله گلزار فریز هندی (1349 ق-) (شعراى معاصر اصفهان، 401).

دیوان گلشن

فارسی، از گلشن که قصیده نونیّه مصنوعی وی در یک مجموعه خطی دیده شد.

دیوان گلشن آذربایجانی (یا شعر او)

فارسی؟، از گلشن آذربایجانی (سده 11 ق) (دانشمندان آذربایجان، 318).

دیوان گلشن احمدآبادی

فارسی، از شیخ سعد الله گلشن احمدآبادی گجراتی (-1141 ق) (نتائج الافکار، 606).

دیوان گلشن اردکانی

فارسی، از عبد الوهاب بن محمد حسین گلشن ایرانپور اردکانی یزدی (-1356 ق)، خ.

امیر المؤمنین نجف. افزون بر دیوان منظومه های «عقل و جنون» و «دلکش و پریش» نیز از اوست که چاپ شده.

دیوان جونپوری

فارسی، از علی بن عطاء الله گلشن انصاری جونپوری (-1200 ق)، در 5000 بیت. خ.

آصفیه.

دیوان گلشن شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از محمد علی گلشن شیرازی پدر قآنی (مجمع الفصحاء، 426/2).

دیوان گلشن گلپایگانی (یا شعر او)

فارسی، از میرزا محمد گلشن گلپایگانی که نستعلیق را خوش می نوشته (سده 13 ق)؛ خ.

دانشگاه تهران.

دیوان گلشن لکهنوی

فارسی، از راجه جیالال گلشن لکهنوی که اشعار او در صبح گلشن (ص 349) از دیوانش نقل شده.

دیوان گلشن لکهنوی سندیلوی

فارسی، از رای گلاب گلشن لکهنوی سندیلوی، شاگرد قتیل (صبح گلشن، 349).

دیوان گلشن مشهدی (یا گلشن آزادی)

فارسی، از علی اکبر بن محمد گلشن مشهدی تربتی، که روزنامه «آزادی» را از 1344 تا 1357 ق انتشار می داد؛ ط. مشهد، 1372 ق.

دیوان گلشنی بردعی

فارسی، ترکی و عربی، از ابراهیم بن محمد گلشنی بردعی (-940 ق)؛ خ. دار الکتب قاهره.

دیوان گلشنی شبستری

فارسی، از گلشنی شبستری، معاصر سام میرزا (تحفه سامی، 142).

دیوان گلشنی شیرازی

فارسی، از گلشنی شیرازی، که در روزگار جهانگیر به هند رفت (صبح گلشن، 349).

دیوان گلشنی کاشانی

فارسی، از گلشنی کاشانی، معاصر سام میرزا (تحفه سامی، 133).

دیوان گل محمد نقشبندی

فارسی، از گل محمد نقشبندی (مقالات الشعراء، 692). منظومه «الهی نامه» در هند به نام گل محمد صاحب عالی چاپ شده که محتملا از همین شاعر است.

دیوان گمنام تفرشی

فارسی، از میرزا حسین خان گمنام ملقب به مرصع پوش (-1334 ق). ط. تهران، 1328 ش.

دیوان گمنام هندی

فارسی، از محمد جمال الدین بن وحید الدین گمنام هندی که اشعار او در تذکره روز روشن (صص 588-593) از دیوانش نقل شده.

دیوان گنابگم هندی (یا شعر او)

فارسی و اردو، از گنابگم بنت علیقلی خان واله داغستانی (تذکره الخواتین، 158).

دیوان گنجی آذربایجانی (یا شعر او)

ترکی، از گنجی آذربایجانی (سده 13 ق) (دانشمندان آذربایجان، 320).

دیوان گنجی گلپایگانی (یا شعر او)

فارسی، از گنجی گلپایگانی، معاصر نصرآبادی (تذکره، 394).

دیوان گوهر آذربایجانی (یا شعر او)

فارسی، از گوهر بیگم آذربایجانی (خیرات حسان، 47/3).

دیوان گوهر اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از ابراهیم بن اسماعیل گوهر کوهپایه ای اصفهانی (1342 ق-) (شعراى اصفهان،

دیوان گوهر کرمانی

فارسی، از گوهر خطیب و طبیب کرمانی (سده 13 ق) (مجمع الفصحاء، 2/429).

دیوان گوهر قاجار

فارسی، از شمس الشعراء گوهر بنت موسی خان قاجار که مادرش دختر فتحعلی شاه قاجار بوده.

ط. تهران، 1319-1320 ق.

دیوان گوهر مدراسی

فارسی، از محمد باقر خان گوهر مدراسی (سده 12 ق). خ. مجلس.

دیوان گوهری ---

ص: 438

دیوان لاهوتی تفرشی

فارسی، از میرزا مهدی بن وکیل لشکر لاهوتی تفرشی بدایع نگار (-1320 ش)؛ ط. تهران، 1306 ش.

دیوان لاهوتی کرمانشاهی

فارسی، از ابو القاسم لاهوتی کرمانشاهی (-1335 ش). ط. مکرّ.

دیوان لایق بلخی (یا شعر او)

فارسی، از لایق بلخی، معاصر نصرآبادی (تذکره، 441).

دیوان لایق هندی---

ص: 439

دیوان لطف الله الحسینی

سید لطف الله بن عطاء الله حسینی شجری نیشابوری، استاد منتجب الدین، در 10000 بیت، مذکور در فهرست منتجب الدین.

دیوان لطف الله نیشابوری

فارسی، از لطف الله نیشابوری (-786 یا 810 ق) مداح امیر تیمور گورکان (مجالس العشاق، 141؛ مجمع الفصحاء، 29/2). خ. ملی تهران.

دیوان لطفی اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از لطفی اصفهانی (صبح گلشن، 354).

دیوان لطفی تاشکندی (یا شعر او)

فارسی، از لطفی تاشکندی (سده 10 ق) (مجالس النفاث، 164).

دیوان لطفی تبریزی (یا شعر)

فارسی، از لطفی تبریزی، فرزند عرفی کمانگر (صبح گلشن، 355).

دیوان لطفی شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از لطفی شیرازی (تذکره حسینی، 285).

دیوان لطفی طهرانی (یا شعر او)

فارسی، از لطفی طهرانی صرّاف (آتشکده، 216).

دیوان لطفی مشهدی (یا شعر او)

فارسی، از لطفی مشهدی، که از ظریفان مشهد و معاصر نوائی بوده (مجالس النفاث، 71).

دیوان لطفی منجم (یا شعر او)

فارسی، از لطفی که افزون بر شاعری در نجوم نیز مهارت داشته (تذکره الشعراء، 117).

دیوان لطفی نیشابوری (یا شعر او)

فارسی، از لطفی نیشابوری، داماد ملا قیدی و معاصر نصرآبادی (تذکره، 315).

دیوان لطفی هروی

فارسی و ترکی، از لطفی هروی، معاصر نوائی که به قول او ملک الکلام زمان خویش بوده (مجالس النفاثس، 49 و 223). خ. مطهری.

دیوان لطیف اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از میرزا عبد اللطیف اصفهانی (سده 13 ق) که در روزگار محمد شاه به هند رفت.

(مجمع الفصحاء، 430/2؛ صبح گلشن، 355).

دیوان لطیف اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از لطیف اصفهانی بصری معروف به لطیف قلندر که به بصره نزد علی پاشا رفت و گویا در هرات درگذشت (تذکره نصرآبادی، 395).

دیوان لطیف خراسانی هروی (یا شعر او)

فارسی، از لطیف خراسانی هروی، معاصر شاه محمد قزوینی، (مجالس النفاثس، 394).

دیوان لطیف قزوینی (یا شعر او)

فارسی، از لطیف قزوینی (صبح گلشن، 356).

دیوان لطیف (یا شعر او)

ترکی، از لطیفی معاصر نوائی که در جوانی درگذشته و طبعی شوخ داشته (مجالس النفاثس، 51 و 225).

دیوان لطیفی اردبیلی (یا شعر او)

فارسی، از شمس الدین محمد فرزند قاضی زاده اردبیلی (سده 10 ق).

دیوان لطیفی جونپوری

فارسی، از لطیفی جونپوری که افزون بر دیوان مثنوی «منازل» را به پیروی حدیقه سنائی سروده (صبح گلشن، 356).

دیوان لعلی بدخشانی (یا شعر او)

فارسی، از لعلی میرزا بن شاهقلی سلطان بدخشانی از امیران اکبر شاه و مصاحب عبد القادر بداونی (روز روشن، 598).

دیوان لعلی تبریزی

فارسی و ترکی، از شمس الحکماء میرزا علی خان بن حاج آقا میرزا ایروانی (-1325 ق). ط. تبریز، 1316 ق و مکرر.

دیوان لقای یزدی (یا شعر او)

فارسی، از فرخ لقای یزدی شاعره اواخر روزگار صفویه (تاریخ یزد، 327).

دیوان لقائی خراسانی

فارسی، از لقائی خراسانی (سده 10 ق) (مجالس النفاثس، 155).

دیوان لقائی سمرقندی (یا شعر او)

فارسی، از لقائی سمرقندی (سده 10 ق) (مجالس النفاثس، 146).

دیوان لقائی لاهیجی (یا شعر او)

فارسی، از لقائی لاهیجی که از بزرگزادگان لاهیجان بود و در جوانی درگذشت (تذکره نصرآبادی، 337).

دیوان لکنتی - دیوان روانی

دیوان لوائی سبزواری (یا شعر او)

فارسی، از لوائی سبزواری (-979 ق) که به هند رفت و نزد اکبر تقرب یافت (صبح گلشن، 357).

دیوان لوائی قمی

فارسی، از بابا سلطان لوائی قمی قلندر که به اصطلاحات عرفانی آشنا و معاصر نصرآبادی بوده است (تذکره، 284).

دیوان لوحی اصفهانی

فارسی، از لوحی اصفهانی که از مداحان و دراویش اواسط روزگار صفویه بوده (تذکره نصرآبادی، 430).

دیوان لوحی (یا شعر او)

فارسی، از میر لوحی، معاصر نصرآبادی، که ماده تاریخ وفات شیخ بهائی را گفته است. (تذکره، 483).

دیوان لودی (یا شعر او)

فارسی، از شیر علی خان بن امجد علی خان لودی (-1102 ق)، مؤلف «مرآت الخیال».

دیوان لوگری

فارسی، از ابو الحسن علی بن محمد غزالی لوگری، شاعر عهد سامانیان که مداح عتبی وزیر بوده (لباب الالباب، 15).

دیوان لوگری

فارسی، از ابو العباس فضل بن محمد مروزی لوگری (-464 ق)، ادیب و فیلسوف (تتمه صوان الحکمه، 120).

دیوان لوندی قصه خوان (یا شعر او)

فارسی، از لوندی قصه خوان، معاصر سام میرزا (تحفه سامی، 189).

دیوان ماتمی

فارسی، از یار علی ماتمی تبریزی (سده 10 ق) که گویا شاعری مرثیه سرا بوده (مجالس النفائس، 389).

دیوان ماجد البحرانی

فارسی و عربی، از سید ماجد بن سید محمد بحرانی (سده 11 ق) قاضی اصفهان (تذکره نصرآبادی، 161).

دیوان ماجد البحرانی

فقیه ابو علی ماجد بن هاشم حسینی جد حفصی بحرانی (-1028 ق) (سلافه العصر، 500).

دیوان ماجد القطیفی (او شعره)

سید ماجد بن هاشم موسوی قطیفی (-1367 ق) که برخی از اشعارش در شرح حال او در «ذکر السید ماجد» چاپ شده.

دیوان ماجد هندی (یا شعر او)

فارسی، از تاج الامراء، علی حسین خان بهادر ماجد هندی (-1216 ق) که حسین نیز تخلص می کرده و در جوانی درگذشته است (نتایج الافکار، 689).

دیوان مالک الجهنی (او شعره)

مالک بن ایمن جهنی، از اصحاب امام باقر (علیه السلام) (معالم العلماء، 141).

دیوان مالک دیلمی

فارسی، از مالک دیلمی (-969 ق) که موسیقیدان و خوشنویس بوده و سنگلاخ 2 نسخه از دیوان او را دیده بوده است (امتحان الفضلاء، 199/1 و 206).

دیوان مالک بن نویره

ابو حنظله مالک بن نویره تمیمی، که مرزبانی (-378 ق) احوال او را نوشته است (معجم الشعراء، 360).

دیوان مالمیری - دیوان حسین مالمیری

دیوان مأنوس دزفولی

فارسی، از محمد بن نقی مأنوس مساکی دزفولی (-1300 ق)، در 1750 بیت، خ. موجود.

دیوان مانی اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از مانی اصفهانی (سده 14 ق) (المآثر و الآثار، 216).

دیوان مانی تربتی

فارسی، از ملا مانی تربتی (سده 10 ق) کاتب و خوشنویس (مجالس الثقات، 167).

دیوان مانی شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از مانی شیرازی که کشاورز بود ولی کارش بالا گرفت و در شمار امیران شاه اسماعیل صفوی درآمد (آتشکده، 292).

دیوان مانی شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از شیخ ابو حیان مانی طیب شیرازی (سده 11 ق) تذکره نصرآبادی، 383).

دیوان مانی کرمانی - دیوان راجی کرمانی

دیوان مانی مشهدی (یا شعر او)

فارسی، از مانی مشهدی که معاصر نوائی بوده و ظرافت و جمال او مورد ستایش وی واقع شده (مجالس النفاثس، 67 و 240).

دیوان ماهر اکبرآبادی

فارسی، از محمد علی ماهر اکبرآبادی (-1089 ق) که پدرش هندو بوده است. (خزانه عامره، 414).

دیوان ماهر دامغانی (یا شعر او)

فارسی، از علی قلی ماهر دامغانی اردبیلی تبریزی، معاصر نصرآبادی (تذکره 141).

دیوان ماهر گیلانی

فارسی، از محمد سعید ماهر گیلانی، معاصر حزین، که دیوانی بزرگ داشته (تذکره حزین، 110).

دیوان ماهر هندی

اردو، از سید مهدی حسین بن علی حسین نقوی لکهنوی (-1316 ق). ط. هند.

دیوان ماهی جلایر (یا شعر او)

فارسی، از ماهی جلایر، خواهر ملا نثاری تبریزی، معاصر شاه عباس صفوی.

دیوان مایل آشتیانی

فارسی، از محمد علی بن میرزا کاظم مایل آشتیانی (-پیش از 1250 ق) مستوفی الممالک و وزیر جنگ عباس میرزا ولیعهد. خ. دانشگاه تهران.

دیوان مایل استرآبادی (یا شعر او)

فارسی، از اسماعیل بیگ مایل استرآبادی تهرانی، معاصر لطفعلی آذر (آتشکده، 408).

دیوان مایل اصفهانی

فارسی، از شیخ رحیم مایل اصفهانی، شاگرد درویش مجید طالقانی، که در روزگار فتحعلی شاه می زیسته.خ. دانشگاه تهران.

دیوان مایل افشار

فارسی، از میرزا حسن مایل افشار شیخ الشعراء که در روزگار ناصر الدین شاه در وزارت خارجه کار می کرده است.خ. ملک و ملی تهران.

دیوان مایل تاشکندی (یا شعر او)

فارسی، از مایل تاشکندی، معاصر سلطان حسین میرزا (تذکره حسینی، 320).

دیوان مایل تویسرکانی

فارسی، از ید الله بن ابی القاسم مایل تویسرکانی (-1329 ش) مدیر «شفق سرخ»، که 5 صفحه از اشعار او در «نامه فرهنگیان» نقل شده است.

دیوان مایل دهلوی

فارسی، از میرزا قطب الدین مایل دهلوی (-1108 ق) (مفتاح التواریخ، 435).

دیوان مایل شاملو (یا شعر او)

فارسی، از قلیچ مایل شاملو (سده 11 ق) (آتشکده، 20).

دیوان مایل شیرازی

فارسی، از ملا مهدی مایل شیرازی که در «آثار عجم» (ص 566) اشعار او از دیوانش نقل شده.

دیوان مایل طهرانی

فارسی، از میرزا حبیب الله مایل طهرانی. مذکور در «نامه فرهنگیان» عبرت.

دیوان مایل لکهنوی

فارسی، از مدد علی بن محمد علی مایل کروری لکهنوی (صبح گلشن، 360).

دیوان مایل مشهدی (یا شعر او)

فارسی، از مایل مشهدی (مطلع الشمس، 442/2).

دیوان مایل همدانی (یا شعر او)

فارسی، از مایل همدانی (صبح گلشن، 360).

دیوان مایل هندی (یا شعر او)

فارسی، از میر شیر علی بن دایم علی مایل بوهاری، ط. الله آباد، 1889 م.

دیوان مایل هندی (یا شعر او)

فارسی، از غلام محیی الدین مایل هندی که ظاهراً از شاعران سده 13 ق بوده است. (نتایج الافکار، 796).

دیوان مایلی اردبیلی (یا شعر او)

فارسی؟، از مایلی اردبیلی معاصر صادقی کتابدار که در تاریخ تألیف «مجمع الخواص»:

1010 ق ظاهراً زنده بوده است (مجمع الخواص، 243).

دیوان مایلی اسفراینی (یا شعر او)

فارسی، از مایلی اسفراینی، معاصر نوائی (مجالس النفائس، 73 و 248).

دیوان مایلی کاشانی (یا شعر او)

فارسی، از مایلی کاشانی که از سادات کاشان بوده (آتشکده، 247).

دیوان مایلی نیریزی (یا شعر او)

فارسی، از مایلی نیریزی، معاصر شاه طهماسب صفوی (هفت اقلیم، 199).

دیوان مایوس بخاری (یا شعر او)

فارسی، از مایوس بخاری که ظاهراً معاصر نصرآبادی (سده 11 ق) بوده است (تذکره، 437).

دیوان مئی کلال

فارسی، از مئی کلال گوالیاری هندی، از خدمتگاران جهانگیر پادشاه (کلمات الشعراء، 109).

دیوان مبارک-دیوان مدهوش

دیوان مجد الاسلام کرمانی

فارسی، از فتح الله مجد الاسلام کرمانی، که منظومه شهر «خاموشان» (-اوضاع عدلیه) او چاپ شده.

دیوان مجد الاشراف

فارسی، از سید جلال الدین محمد بن ابی القاسم مجد الاشراف ذهبی شیرازی (-1330 ق) که مجموعه شعر «جلالیه» او چاپ شده؛ خ. ملک.

دیوان مجد دزفولی (یا شعر او)

فارسی، از قاضی مجد الدین دزفولی، معاصر و دوست حزین (تذکره، 43).

دیوان مجد الدین بغدادی (یا شعر او)

فارسی، از شیخ مجد الدین ابو سعید شرف بن مؤید بغدادی (-606 ق) منسوب به بغداد خوارزم (مجمع الفصحاء، 542/1).

دیوان مجد الدین ساوجی

فارسی، از مجد الدین ابو الفضل محمد بن فضل الله ساوجی که در 1273 ق، 23 ساله بوده.

خ. مطهری.

دیوان مجد الدین سرخسی (یا سرخکتی؟ یا شعر

او)

فارسی، از مجد الدین محمد بن عدنان طبیب سرخسی (اوائل سده 7 ق) مذکور در «لباب الالباب» عوفی و صبح گلشن (ص 362).

دیوان مجد الدین عزیزی (یا شعر او)

فارسی، از شرف الکتاب مجد الدین بن رشید عزیزی، کاتب علاء الملک، مذکور در «لباب الالباب» عوفی.

دیوان مجد الدین عیوقی (یا شعر او)

فارسی، از مجد الدین عیوقی. مذکور در «لباب الالباب».

دیوان مجد الدین فارسی - دیوان مجد الدین همگر

دیوان مجد الدین کاشی (یا شعر او)

فارسی، از مجد الدین کاشی (سده 10 ق) مجالس النفاثس، 395).

دیوان مجد الدین ندیم (یا شعر او)

فارسی، از ابوالمظفر بهزاد بن اسماعیل ندیم بسوی (-666 ق). مذکور در «مجمع الآداب» ابن الفوطی.

دیوان مجد الدین نسوی (یا شعر او)

فارسی، از مجد الدین محمد پاییزی نسوی که عوفی در سال 600 ق او را دیده بوده و شاهنامه ای به نام سلطان سکندر سروده است. مذکور در «لباب الالباب».

دیوان مجد الدین همگر

فارسی، از مجد الدین همگر یزدی شیرازی (-695 یا 686 ق)، ملک الشعراء اتابک سعد بن زنگی. خ. مجلس و ملک.

دیوان مجد العلی خراسانی

فارسی، از مجد العلی بن حسن درودی خراسانی، که «پندنامه» او چاپ شده.

دیوان مجد مروزی

فارسی، از مجد مروزی، که سنگلاخ آن را به خط بابا شاه حالی دیده بوده (امتحان الفضلاء، 194/1).

دیوان مجد نسائی (یا شعر او)

فارسی، از قاضی مجد الدین نسائی، مذکور در «لباب الالباب».

دیوان مجدی کردستانی

فارسی، از مجد الدین ملک الکلام عبد المجید بن محمد کریم مجدی کردستانی، که منظومه «مجدیه» او چاپ شده.

دیوان مجذوب تبریزی

فارسی، از میرزا محمد بن محمد رضا مجذوب تبریزی (سده 11 ق). ط. تهران، 1331 ش (به

نام مجذوب همدانی؛ خ. مجلس و دانشگاه تهران.

دیوان مجذوب علیشاه

فارسی، از حاج محمد جعفر بن صفر خان مجذوب همدانی ملقب به مجذوب علی شاه (-1339 ق)؛ خ. ملک.

دیوان مجذوب هروی (یا شعر او)

فارسی، از میر حیدر (یا صدر الدین) مجذوب هروی، معاصر نوائی (مجالس النفاثس، 28/2 و 202).

دیوان مجرم اصفهانی

فارسی، از هادی بن محسن مجرم ابراهیمی ورنوسفاد رانی اصفهانی، که «مصیبت نامه» او چاپ شده (شعرای معاصر اصفهان، 412).

دیوان مجرم خوسفی (یا شعر او)

فارسی، از ملا علی اکبر مجرم خوسفی (بهارستان، 296).

دیوان مجرم شاملو

فارسی، از مرتضی قلی خان بن سلطان حسن مجرم شاملو (-1020 ق). خ. مجلس.

دیوان مجرم عظیم آبادی (یا شعر او)

فارسی، از شیخ غلامحسین مجرم عظیم آبادی، پدر وجیه الدین عشقی و شاگرد شاه محمد وفا (صبح گلشن، 364).

دیوان مجرم کشمیری (یا شعر او)

فارسی، از شیخ عبد الله مجرم کشمیری، نواده شیخ مسلم صنعی (صبح گلشن، 364).

دیوان مجرم مراغه ای - بحر الاسرار

فارسی، از میر سلام الله مجرم موسوی مراغه ای معروف به حاج کبیر آقا و ملقب به مجذوب علی شاه. ط. تبریز، 1324 ق.

دیوان مجرم هروی (یا شعر او)

فارسی، از ملا محمد مجرم هروی، که قصیده ای در تولد امیر المؤمنین (علیه السلام)، از او در مجموعه مؤرخ 1285 ق دیده شد.

دیوان مجرم یزدی (یا شعر او)

فارسی، از میرزا محمد مجرم یزدی، معاصر مؤلف تذکرة «آفتاب عالمتاب» (صبح گلشن، 364).

دیوان مجرمی اردبیلی (یا شعر او)

فارسی، از مجرمی اردبیلی (مجمع الخواص، 234).

دیوان مجرمی هروی (یا شعر او)

فارسی، از مجرمی هروی (سده 10 ق) (مجالس النفايس، 169).

دیوان مجروح بنارسی (یا شعر او)

فارسی، از عصمت الله بن عبد الله مجروح بنارسی (صبح گلشن، 365).

دیوان مجروح جاجمونی (یا شعر او)

فارسی، از مجروح جاجمونی، شاگرد سید مهدی شاه جهان آبادی (صبح گلشن، 365).

دیوان مجروح مغانی (یا شعر او)

فارسی؟، از مجروح مغانی که با سید عظیم شیروانی مناظره و مشاجره شاعرانه داشته (دانشمندان آذربایجان، 327).

دیوان مجلد خراسانی (یا شعر او)

فارسی، از مجلد خراسانی، معاصر سام میرزا (تحفه سامی، 165).

دیوان مجلسی اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از ملا مقصود علی مجلسی اصفهانی، پدر محمد تقی مجلسی. از یک مجلسی دیگر، شاگرد محتشم کاشانی هم یاد شده که به هند سفر کرده و در دکن درگذشته و محتملا هر دو یک شخص بوده است. (نتایج الافکار، 360).

(تذکره حسینی، 328).

دیوان مجید شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از مجید شیرازی (صبح گلشن، 367).

دیوان مجید طالقانی ---

ص: 448

دیوان محتشم قائنی (یا شعر او)

فارسی، از میر محتشم قائنی که از بزرگان قائن بوده و ظاهراً در اواخر سده 10 ق می زیسته است. (تذکره نصرآبادی، 526).

دیوان محتشم قائنی (یا شعر او)

فارسی، از محتشم بن میرزا هادی بن میر محتشم قائنی، معاصر نصرآبادی (تذکره، 191 و 526).

دیوان محتشم کاشانی

فارسی، از محتشم کاشانی (-999 یا 1000 ق).

ط. تهران، 1337 و 1344 ش. خ. آستان قدس، ش 4749 (1193 ق) و 8371 (1200 ق).

دیوان محبوب بروجردی

فارسی، از ملا حسین محبوب واعظ بروجردی (سده 13 ق). خ. موجود.

دیوان محبوب تبریزی (یا شعر او)

فارسی؟، از محبوب تبریزی که شعر او در سفینه مؤرخ 1249 ق دیده شد (دانشمندان آذربایجان، 327).

دیوان محبوب ترشیزی

فارسی، از میرزا مرتضی محبوب فرزند عبد الله شهاب ترشیزی، معاصر هدایت (مجمع الفصحاء، 487/2).

دیوان محرم اصفهانی

فارسی، از محمد علی محرم فرزند محمد هاشم زرگر اصفهانی (اوایل سده 13 ق) (مجمع الفصحاء، 445/2).

دیوان محرم جغتائی (یا شعر او)

فارسی، از محرم جغتائی (صبح گلشن، 271).

دیوان محرم جهرمی

فارسی و ترکی، از حسینعلی بن محمد قاسم بیگ محرم افشار جهرمی، شاعر دربار فتحعلی شاه (مجمع الفصحاء، 487/2).

دیوان محرم شیرازی

فارسی، از ضیاء الدین علی محمد بن نور الله محمد محرم شیرازی، زنده تا 1265 ق (ریاض العارفین، 492).

دیوان محرم یزدی

فارسی، از عبد الوهاب بن محمد علی محرم یزدی معروف به لسان الحق، مداح فتحعلی شاه و ناصر الدین شاه و مؤلف «فرهنگ خداپرستی».

خ. امیر المؤمنین نجف.

دیوان محرمی اردبیلی (یا شعر او)

فارسی؟، از محرمی اردبیلی (مجمع الخواص، 234).

دیوان محرمی استرآبادی (یا شعر او)

فارسی، از محرمی استرآبادی، معاصر نوائی (مجالس النفاثس، 87 و 261).

دیوان محرمی میر شکار (یا شعر او)

فارسی، از محرمی میر شکار، شاعر دربار سلطان حسین میرزا (مجالس النفاثس، 169).

دیوان محروم رازی (یا شعر او)

فارسی، از ابو تراب محروم رازی، برادر قاضی اسیری (مجمع الخواص، 87).

دیوان محزون

فارسی، از ملا رضا بن محمد محزون رشتی (- پس از 1300 ق). ط.

دیوان محزون

فارسی، از محمد هاشم محزون (صبح گلشن، 373).

دیوان محزون اسدآبادی

فارسی، از لطف الله بن حسین محزون اسدآبادی (1273 ق-)، خواهرزاده سید جمال الدین اسدآبادی؛ ط. تهران، 1335 ش.

دیوان محزون اصفهانی

فارسی، از عبدالمحمود بن حیدر علی محزون اصفهانی (1301 ق-). ط. (شعراى معاصر اصفهان، 413).

دیوان محزون بلگرامی (یا شعر او)

فارسی، از محزون بلگرامی (سرو آزاد، 351).

دیوان محزون سدهی - کتاب محزون

فارسی، از سید محمد باقر محزون سدهی اصفهانی (-1367 ق) (شعراى معاصر اصفهان، 415).

دیوان محزون صدیقی (یا شعر او)

فارسی، از مولوی عبد الرحمان محزون صدیقی، واعظ هندی (-1274 ق) (صبح گلشن، 371).

دیوان محزون همدانی (یا شعر او)

فارسی، از محزون همدانی، معاصر سام میرزا (تحفه سامی، 144).

دیوان محسن ابی الحب (الصغیر)

شیخ محسن بن حسن بن محسن ابی الحب حائری (-1371 ق). یاد جدش در دیوان ابی الحب گذشت. مذکور در «شعراى الحسین» خاقانی.

دیوان محسن اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از محسن اصفهانی. مذکور در «تذکره همیشه بهار».

دیوان محسن الاعرجی

سید محسن بن حسن مقدس اعرجی کاظمی (-1227 ق) مؤلف «المحصول»؛ مذکور در «ذکرى المحسنين».

دیوان محسن الامین

سید محسن امین (-1371 ق)، مؤلف «اعیان الشیعه» و ناظم «علاقات المجاز»، «جواب البغدادیه» و «الدّر التّضیید فی مرآة الحسین الشّهید».

دیوان محسن الجواهری

شیخ محسن بن شریف جواهری (-1355 ق) نواده صاحب جواهر، ناظم «الارائه» در تجوید و «الدرر الحسان» که سفرنامه بحرین است.

دیوان محسن الحائری

شیخ محسن حائری. برخی از اشعار او در مجموعه مؤرخ 1300 ق در کتابخانه ملک موجود است. و شاید جزء ای از دیوان شیخ محسن ابو الحب باشد.

دیوان محسن الخضری

شیخ محمد محسن آل شیخ خضر جناجی نجفی (-1301 ق)؛ ط 1363 ق.

دیوان محسن دستغیب

فارسی، از محسن دست غیب (-1319 ق)، ناظم «حدیث کساء»؛ ط.

دیوان محسن دها

فارسی، از محسن دها (معاصر) که منظومه های «خوشه تلخ» و «یاد یاد» او چاپ شده.

دیوان محسن شایق

فارسی، از محسن بن محمد حسین شایق اصفهانی که نسخه ای از منظومه «گره و موش» او در کتابخانه دیوان هند موجود است.

دیوان محسن شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از محسن (یا محسنا) شیرازی (تذکره نصرآبادی، 383).

دیوان محسن شفائی

فارسی، از محسن شفائی (معاصر) که منظومه «صبح و عصر» او چاپ شده.

دیوان محسن شمس (یا شعر او)

فارسی، از محسن شمس ملک آرا (معاصر).

مذکور در مجله ارماغان (172/13).

دیوان محسن العذاری (او شعره)

شیخ محسن العذاری که قصیده او در رثای سید مهدی قزوینی (-1300 ق) در «البابلیات» (19/2) آمده است.

دیوان محسن فراهی

فارسی، از محسن فراهی که به قول هدایت از اکابر فضلا و حکمای متقدم بوده است.

(مجمع الفصحاء، 511/1).

دیوان محسن فرج

محسن فرج که مرثیه هائی در مصیبت امام حسین (علیه السلام) دارد. مذکور در «شعراء الحسین» علی خاقانی.

دیوان محسن فیض کاشانی---

ص: 451

دیوان محکم بنارسی (او شعره)

فارسی، از لاله محکم سنگ بنارسی، شاگرد حریق (صبح گلشن، 376).

دیوان محمد آملی (یا شعر او)

فارسی، از محمد آملی، شاگرد شرف الدین علی یزدی معممائی و معاصر نوائی (مجالس النفائس، 45 و 218).

دیوان محمد بن احمد (او شعره)

بهاء الدین محمد بن احمد اسدی حلّی، از دودمان حبیب بن مظاهر و شاگرد بحر العلوم که اشعاری از خود در آخر شرح استادش بر وافیہ که خود در 1196 شش ماه پس از تالیف کتابت کرده نوشته است.

دیوان محمد بن احمد (او شعره)

شیخ ابو بکر محمد بن احمد خباز بلدی، از شاعران «یتیمه الدهر» ثعالبی و مذکور در «نسمه السحر».

دیوان محمد بن احمد

محمد بن احمد بن حسین عصفوری (-1261 ق). خ. مدرسه بخارائی.

دیوان محمد بن احمد

ابو الحسن محمد بن احمد بن حسن بن ابراهیم بن طباطبائی (-322 ق). مذکور در «الدرجات الرفیعه».

دیوان محمد بن احمد

محمد بن احمد حنّائی، زنده تا 1030، قاضی بعلبک. مذکور در «امل الآمل».

دیوان محمد بن احمد

محمد بن احمد اموی ابیوردی (-507 ق) (وفیات الاعیان، 12/2).

دیوان محمد بن اسحاق

قاضی نظام الدین محمد بن اسحاق بن مطهر اصفهانی: قاضی القضاة عراق و مداح شمس الدین محمد صاحب دیوان و برادر و فرزندش (مجالس المومنین، 226).

دیوان محمد بن اسماعیل (او شعره)

محمد بن اسماعیل بن صالح صیمری، مداح امام حسن ثالث (معالم العلماء، 141).

دیوان محمد بن امیرکا

محمد بن امیرکا بن ابی الفضل جعفری قوسینی.

مذکور در فهرست منتجب الدین.

دیوان محمد بن ایطغان

فارسی، از شمس الدین محمد بن ایل طغان بردسیری کرمانی، ناظم «مصباح الارواح» و شیخ خانقاه سلطان در هرات. مذکور در «لباب الالباب».

دیوان محمد بن بختیار ---

ص: 452

دیوان محمد بن حسن بن زین الدین

محمد بن حسن بن زین الدین شهید ثانی (-1030 ق). مذکور در «امل الآمل».

دیوان محمد بن حسن خراسانی (یا شعر او)

فارسی، از محمد بن حسن خراسانی (-1257 ق) که قطعه ای از اشعار او را ملا نوروز علی بسطامی در مجموعه ای نقل کرده.

دیوان محمد بن حسن شیروانی (یا شعر او)

فارسی، از محمد بن حسن شیروانی (-1099 ق) مقیم اصفهان (تذکره نصرآبادی، 157).

دیوان محمد بن الحسین الطوسی (یا شعر او)

محمد بن حسین طوسی. مذکور در «نسمه السحر».

دیوان محمد بن الحسین

محمد بن حسین حسنی کیسکی. مذکور در فهرست منتجب الدین.

دیوان محمد بن حماد (او شعره)

ابو نزار محمد بن حماد بن مبارک مخزومی ارجی شیبانی (اجازات البحار، 15).

دیوان محمد بن حیدر (او شعره)

فارسی، از حیدر بن فجم الدین عاملی، مؤلف «تنبيه و سن العین». مذکور در «امل الآمل».

دیوان محمد بن رضا

سید محمد بن رضا موسوی هندی نجفی که «القصیده التأیینه» او چاپ شده (ذکر السید ماجد، 72).

دیوان محمد بن زین الدین

محمد بن زین الدین حسینی معروف به سید محمد زینی. خ. سماوی.

دیوان محمد بن زین العابدین (او شعره)

محمد بن زین العابدین عاملی نباطی، معاصر حرّ عاملی. مذکور در «امل الآمل».

دیوان محمد بن سلیمان تنکابنی

فارسی؟ از میرزا محمد بن سلیمان تنکابنی (-1302 ق). مذکور در «قصص العلماء»ی مؤلف.

دیوان محمد بن صالح نوایحی مروی (یا شعر او)

فارسی، از محمد بن صالح نوایحی مروی، معاصر سلطان محمود غزنوی (مجمع الفصحاء، 501).

دیوان محمد بن صادق

سید محمد بن صادق حسینی عطار بغدادی (1299 ق-) که از جوزه هائی نیز در نحو، منطق و انساب دارد.

دیوان محمد بن العباس (او شعره)

ابو بکر محمد بن عباس خوارزمی طبری، شاعر اهل بیت (معالم العلماء، 141).

دیوان محمد بن عبد الحمید

محمد بن عبد الحمید بن عبد القادر معروف به حکیم زاده، ناظم «اللمعه المحمدیه» در 1059 ق.

دیوان محمد بن عبد الرزاق بیگ

فارسی، از محمد بن عبد الرزاق بیگ، معاصر و مقرب عباس میرزا نائب السلطنه (آثار الشیعه، 212).

دیوان محمد بن عبد العزیز

محمد بن عبد العزیز آل زین الدین بحرانی (1333 ق-)، در حدود 2000 بیت.

دیوان محمد بن عبد الله الخطّی

محمد بن عبد الله خطّی، که اشعارش در مجموعه لطف الله جد حفصی، مؤرخ 1201 ق. نقل شده است.

دیوان محمد بن عبد التّبی ---

دیوان محمد بن علی

شیخ محمد بن بن کاظم جزائری (-1303 ق)، مؤلف «الحاشیه علی السبیکه الذهیّه».

دیوان محمد بن علی - وشی البرود

شیخ محمد بن علی بن عبد الله نجفی معروف به شیخ محمد حرز (-1365 ق). خ. دیده شده.

دیوان محمد بن علی

محمد بن علی حسنی عاملی، معاصر حرّ و ساکن کشمیر، مذکور در «امل الآمل».

دیوان محمد بن علی

محمد بن علی بن حسن عودی عاملی جزینی، شاگرد شهید ثانی. مذکور در «امل الآمل».

دیوان محمد بن علی

علاء الدین محمد بن علی حسنی خجندی. مذکور در فهرست منتجب الدین.

دیوان محمد بن علی

شمس الدین محمد بن زین الدین علی بن شمال عاملی مشغری (سده 9 ق). مذکور در «امل الآمل».

دیوان محمد بن علی

رشید الدین محمد بن علی بن شهر آشوب (-588 ق) صاحب «معالم العلماء». مذکور در «نقد الرجال» تفرشی.

دیوان محمد بن علی (او شعره)

محمد بن علی بن عیسی اربلی. مذکور در «امل الآمل».

دیوان محمد بن علی ---

دیوان محمد بن محمد (او شعره)

محمد بن محمد بن داود مؤذن جزینی، پسر عم شهید اول و شاگرد ضیاء الدین علی بن شهید اول. مذکور در «امل الآمل».

دیوان محمد بن نصار - النصاریات

محمد بن نصار، به زبان عامیانه، ط. نجف.

دیوان محمد بن نصیر

فارسی، از جمال الدین افتخار الملک محمد بن نصیر که ملازم ملوک جبال بوده است. مجلس آرای شهابی هم تألیف اوست. مذکور در «لباب الالباب» عوفی.

دیوان محمد بن یوسف

محمد بن یوسف خطی بحرانی، معاصر حرّ عاملی. مذکور در «امل الآمل».

دیوان محمد اردبیلی (یا شعر او)

فارسی، از میرزا محمد طیب اردبیلی که صائب او را در اردبیل دیده و چند بیت از اشعارش را در بیاض خویش نقل کرده است (دانشمندان آذربایجان، 328).

دیوان محمد ارتضاعلی

فارسی، از محمد ارتضاعلی خشنود بن مصطفی علی خان هندی (1198 ق)، که در 1244 ق به جای پدر بر مسند قضا نشست (نتایج الافکار، 240).

دیوان محمد استرآبادی (یا شعر او)

فارسی، از محمد استرآبادی برادر میرزا یحیی مستوفی روزگار فتحعلی شاه (مجمع الفصحاء، 451/2).

دیوان محمد الامین العاملی

سید محمد امین بن موسی حسینی عاملی، جدّ سید محسن امین، مذکور در تکمله «امل الآمل».

دیوان محمد امین گلپایگانی (یا شعر او)

فارسی، از محمد امین گلپایگانی. مذکور در تذکره «همیشه بهار».

دیوان محمد امین مشهدی (یا شعر او)

فارسی، از محمد امین طیب، مشهدی (مجمع الخواص، 268).

دیوان محمد امین همدانی (یا شعر او)

فارسی، از محمد امین همدانی که پدرش در نواحی همدان کلاتر بوده (مجمع الخواص، 300).

دیوان محمد ایزدی

فارسی، از شیخ محمد بن عبد الله ایزدی بوشهری (-1322 ق) که «حسن نامه» او چاپ شده.

دیوان محمد ایواوغلی

فارسی و ترکی، از میرزا محمد ایواوغلی از امرای سپاه حمزه میرزا صفوی (مجمع الخواص، 126).

دیوان محمد باقر آگاه (یا شعر او)

فارسی، از محمد باقر آگاه بیجاپوری (-1220 ق) مقیم مدراس (نتایج الافکار، 93).

دیوان محمد باقر جعفری (یا شعر او)

فارسی، از محمد باقر بن زین العابدین جعفری (1311 ش) منشی مظفر الدین شاه و ناشر جرائد «مکافات»، «انقلاب سرخ» و «صیحه».

مذکور در «تاریخ جرائد و مجلات ایران».

دیوان محمد پاشا (یا شعر او)

فارسی و ترکی و عربی، از محمد پاشا بن اسکندر پاشا، معاصر صادقی کتابدار (مجمع الخواص، 33).

دیوان محمد تبادکانی (یا شعر او)

فارسی، از محمد تبادکانی (-900 ق) که قصیده برده را تخمیس کرده و بر «منازل السائرين» خواجه عبد الله انصاری شرح نوشته است (مجالس النفائس، 27 و 202).

دیوان محمد تبریزی

فارسی، از محمد تبریزی (معاصر) که منظومه «پروانه و شمع» او چاپ شده.

دیوان محمد تبریزی (یا شعر او)

فارسی، از محمد تبریزی که یاد و شعر او در «صبح گلشن» آمده است (دانشمندان آذربایجان، 329).

دیوان محمد تبریزی (یا شعر او)

فارسی و عربی، از میرزا محمد تبریزی که در 1281 ق تقریظ منظومی بر «فرهنگ خداپرستی» محرم یزدی نوشته است.

دیوان محمد تحصیلی

فارسی، از محمد تحصیلی ناظم نصاب اصول متری (در تطبیق مقیاسهای قدیم و جدید) که چاپ شده.

دیوان محمد تغلق شاه (یا شعر او)

فارسی، از سلطان محمد تغلق شاه خلجی هندی (مجمع الفصحاء، 55/1).

دیوان محمد ثقه الاسلام ---

ص: 456

دیوان محمد رفیق

فارسی، از محمد رفیق ناظم «غزوه خبیر» که از آن در مقدمه وقایع الصفین (جزء سوم «نظر المجالس» محمد محسن عاصی) نقل شده است.

دیوان محمد زهری

فارسی، از محمد زهری (معاصر) که مجموعه «جزیره» او چاپ شده.

دیوان محمد الزیات

وزیر محمد بن عبد الملک زیات.خ. موجود (454 ق).

دیوان محمد ساروی (یا شعر او)

فارسی، از محمد ساروی، از مقربان آقا محمد خان قاجار، و مؤلف تاریخ محمدی (مجمع الفصحاء، 451/2).

دیوان محمد سبزواری (یا شعر او)

فارسی، از محمد کسکنی سبزواری (آتشکده، 80).

دیوان محمد سمرقندی (یا شعر او)

فارسی، از حاجی محمد سمرقندی (آتشکده، 333).

دیوان محمد شغانی (یا شعر او)

فارسی، از محمد (یا محمد علی) شغانی، معاصر نوائی (مجالس النفاثس، 17).

دیوان محمد شهرستانی (یا شعر او)

فارسی، از شمس الدین محمد بن محمد رضا شهرستانی، معاصر نصرآبادی (تذکره، 99).

دیوان محمد شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از سید محمد شیرازی مقیم اصفهان و معاصر حزین (تذکره، 125).

دیوان محمد صادق اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از محمد صادق بن حسینعلی اصفهانی (1282 ش) (شعراى معاصر اصفهان، 423).

دیوان محمد صالح کرمانشاهی - کنز العرفان

فارسی، از سید محمد صالح حسنی نعمه اللّهی کرمانشاهی، ملقب به حیرانعلی شاه؛ ط. تهران، 1324 ش.

دیوان محمد صدر (یا شعر او)

فارسی، از تقی الدّین محمد بن جمال الدین صدر (-944 ق) (تحفه سامی، 23).

دیوان محمد صوفی مازندرانی

فارسی، از ملا محمد بن عبد الله صوفی مازندرانی (-1035 ق). خ. بانکی پور.

دیوان محمد طالب (یا شعر او)

فارسی، از محمد (یا محمد صاحب) طالب، معاصر نوائی (مجالس النفاثس، 75 و 250).

دیوان محمد عالم (یا شعر او)

فارسی، از محمد عالم دانشمند سمرقندی مصاحب الغ بیک (مجالس النفاثس، 15 و 190).

دیوان محمد عرب (یا شعر او)

فارسی، از محمد عرب که مردی دانشمند بود، امّا به سبب خلل دماغ هوای سلطنت به سرش افتاد و از هرات به سیستان تبعید شد و برای خود شاهنامه ای سرود (مجالس النفاثس، 28 و 203).

دیوان محمد علی اسلامی

فارسی، از محمد علی اسلامی ندوشن (معاصر)، که مجموعه های «چشمه» و «گناه» از اشعار او چاپ شده.

دیوان محمد علی فردوسی ثانی

فارسی، از محمد علی فردوسی ثانی طوسی، شاعر روزگار نادر شاه افشار و ناظم «شاهنامه نادر».

دیوان محمد غزنوی (یا شعر او)

فارسی، از سید محمد بن ناصر غزنوی، برادر سید حسین غزنوی (مجمع الفصحاء، 510).

دیوان محمد فارسی (یا شعر او)

فارسی، از محمد بن ملک حسین فارسی، معاصر نصرآبادی (تذکره، 202).

دیوان محمد فوطه (یا شعر او)

فارسی، از محمد فوطه فروش سمرقندی (سده 10 ق) (مجالس النفاث، 151).

دیوان محمد خان قبیچانی (یا شعر او)

فارسی، از محمد خان بن حسین بیگ قبیچانی، معاصر نصرآبادی، که پس از خلیفه سلطان به صدارت رسید (تذکره، 22).

دیوان محمد القطیفی

سید محمد قطیفی، در مرثی سید الشهداء (علیه السلام)، که در بعض مجموعه ها نقل شده.

دیوان محمد قلی خان کازرونی (یا شعر او)

فارسی، از محمد قلی خان کازرونی، معاصر هدایت (مجمع الفصحاء، 452/2).

دیوان محمد کتف اندجانی (یا شعر او)

فارسی، از محمد کتف اندجانی (سده 10 ق) (مجالس النفاث، 381).

دیوان محمد کشمیری (یا شعر او)

فارسی، از محمد کشمیری (-1083 ق) (مقیم اصفهان (تذکره نصرآبادی، 170).

دیوان محمد مذهب کرمانی (یا شعر او)

فارسی، از محمد مذهب کرمانی (سده 10 ق) که در خوشنویسی و تذهیب نیز مهارت داشت (مجالس النفاث، 400).

دیوان محمد مستوفی (یا شعر او)

فارسی، از خواجه شیخ محمد مستوفی اصفهان، معاصر سام میرزا (تحفه سامی، 61).

دیوان محمد مشهدی (یا شعر او)

فارسی، از میر محمد مشهدی مقیم اصفهان، معاصر نصرآبادی (تذکره، 210).

دیوان محمد مطر

شیخ محمد مطر، در مرثی امام حسین (علیه السلام)، که از آن در برخی از مجموعه ها نقل شده.

دیوان محمد معنائی (یا شعر او)

فارسی، از محمد معنائی هروی معروف به پیر معنائی، معاصر نوائی (مجالس النفاث، 34 و 207).

دیوان محمد معنائی (یا شعر او)

فارسی، از محمد معنائی، معاصر نوائی، که در روزگار بابر میرزا صدارت داشت و هنگام اقامت در شیراز گنبدی بر تربت حافظ ساخت (مجالس النفاث، 37 و 211).

دیوان محمد نائینی (یا شعر او)

فارسی، از محمد طیب نائینی، معاصر نوائی (مجالس النفاث، 99 و 276).

دیوان محمد نجفی (یا شعر او)

فارسی، از محمد نجفی که مدتی در هند به حبس افتاد و پس از رهائی به ایران آمد (آتشکده، 168).

دیوان محمد نصرآبادی (یا شعر او)

فارسی، از محمد بن میرزا اسد نصرآبادی، از خویشاوندان صاحب تذکره نصرآبادی (ص 455).

دیوان محمد نعمت آبادی (یا شعر او)

فارسی، از محمد نعمت آبادی، معاصر نوائی، که در معما مهارت داشت (مجالس النفاث، 46 و 220).

دیوان محمد نقاش هروی (یا شعر او)

فارسی، از محمد نقاش هروی (سده 10 ق) (مجالس النفاث، 154).

دیوان محمد نهاوندی (یا شعر او)

فارسی، از سید ظهیر الدین محمد نهاوندی، معاصر نصرآبادی، (تذکره، 92).

دیوان محمد نهاوندی

فارسی، از محمد بن عبد الرحیم نهاوندی (-1371 ق)، مؤلف تفسیر «نفحات الرحمان» و جز آن.

دیوان محمد ورامینی (یا شعر او)

فارسی، از قاضی محمد ورامینی، معاصر صفویان (مجمع الفصحاء، 39/2).

دیوان محمد خان وزیر و ظائف (یا شعر او)

فارسی و عربی، از محمد خان وزیر و ظائف در روزگار ناصر الدین شاه، که قصیده میمیه او در تقریظ «فرهنگ خداپرستی» در 1281 ق چاپ شده.

دیوان محمد هندی (یا شعر او)

فارسی، از محمد علی هندی متخلص به محمد، ناظم «خیابان گلشن» در 1282 ق، که چاپ شده.

دیوان محمدی خان (یا شعر او)

فارسی؟، از محمدی خان کرد، معاصر صادقی کتابدار (مجمع الخواص، 20).

دیوان محمد یزدی (یا شعر او) ---

ص: 459

دیوان محمود زهگیر (یا شعر او)

فارسی، از محمود زهگیر هروی، معاصر سام میرزا (تحفه سامی، 190).

دیوان محمود سبزواری

فارسی، از محمود بن عماد الدین حسن خوشنویس سبزواری، ناظم منظومه «اصول شش قلم» در 866 ق (مجالس النفاث، 103 و 277).

دیوان محمود ستوده (یا شعر او)

فارسی، از محمود بن خدا رحم ستوده چالشتی (1310 ق-) (شعراى معاصر اصفهان، 425).

دیوان محمود شبستری-دیوان شبستری

دیوان محمود شهرکردی (یا شعر او)

فارسی، از محمود بن محمد هادی شهرکردی (-1353 ق) (شعراى معاصر اصفهان، 429).

دیوان محمود شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از محمود بن علی چکمه دوز شیرازی (-1311 ق) (آثار عجم، 576).

دیوان محمود شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از محمود شیرازی، برادر محمد باقر وزیر قورچی، معاصر حزین (تذکره، 125).

دیوان محمود صبوری (یا شعر او)

فارسی، از محمود صبوری، معاصر سام میرزا که در تهران کتابت می کرده (تحفه سامی، 158).

دیوان محمود غزنوی (یا شعر او)

فارسی، از سلطان محمود بن ناصر الدین سبکتگین غزنوی (-421 ق) که 400 شاعر او را مدح می گفته اند (مجمع الفصحاء، 54/1).

دیوان محمود قاجار

فارسی، از محمود میرزا بن فتحعلی شاه قاجار (-1271 ق)، مؤلف «سفینه محمود» و «گلشن محمود»؛ خ. آستان قدس، ش 4752، ملک و ملی تهران، ملی تبریز.

دیوان محمود کاتب (یا شعر او)

فارسی، از محمود کاتب هروی، معاصر فخری هروی (مجالس النفاث، 148).

دیوان محمود کاشی (یا شعر او)

فارسی، از محمود کاشی، معاصر سام میرزا که قصیده «دریای ابرار» امیر خسرو را پیروی کرده است (تحفه سامی، 155). سنگلاخ این دیوان را به خط شاه محمود نیشابوری دیده بوده است (امتحان الفضلاء، 116/1).

دیوان محمود کبکانی

فارسی و عربی، از ملا حسن محمودی کبکانی تنگستانی (-ح 1313 ق) (آثار عجم، 372).

دیوان محمود کلابی (یا شعر او)

فارسی؟، از سلطان محمود خان بن امیر خان کلابی ترکمان (مجمع الخواص، 65).

دیوان محمود گیلانی (یا شعر او)

فارسی، از محمود گیلانی، معاصر سام میرزا و از امیران خان احمد خان حاکم گیلان (تحفه سامی، 75).

دیوان محمود لاهیجی (یا شعر او)

فارسی، از محمود بن حاج محمد لاهیجی، معاصر نصرآبادی (تذکره 134).

دیوان محمود مشکی

فارسی، از محمود مشکی تبریزی، معاصر سام میرزا (تحفه سامی، 171).

دیوان محمود شهدی (یا شعر او)

فارسی و عربی، از محمود بن میر علی میمدی شهدی، معاصر حرّ عاملی. مذکور در امل الآمل.

دیوان محمود ملک الشعراء

فارسی، از ملک الشعراء، محمود بن محمد حسین (عندلیب) بن فتحعلی خان (صبا) کاشانی (-1311 ق). ط. تهران، 1329 ش؛ خ. آستان

دیوان محمود نجم آبادی

فارسی، از شیخ محمود نجم آبادی، ناظم «متاع الوارثین» که چاپ شده.

دیوان محمود وزّاق هروی (یا شعر او)

فارسی، از محمود وراق هروی شاعر روزگار طاهریان و صفاریان (مجمع الفصحاء، 511/1).

دیوان محنتی اردبیلی (یا شعر او)

فارسی، از محنتی اردبیلی، معاصر سام میرزا (تحفه سامی، 145).

دیوان محنتی عظیم آبادی (یا شعر او)

فارسی، از هری هرناتّه محنتی عظیم آبادی (صبح گلشن، 366).

دیوان محولاتی - دیوان بینّه رحمت

فارسی، از شیخ جواد بن محسن خراسانی محولاتی. ط. تهران، 1375 ق.

دیوان محوی اردبیلی

فارسی، از عبد العلی محوی اردبیلی (-1024 ق). خ. موجود.

دیوان محوی استرآبادی (یا شعر او)

فارسی، از ملا محمد باقر محوی استرآبادی، معاصر هدایت (مجمع الفصحاء، 451/2).

دیوان محوی اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از محوی اصفهانی (صبح گلشن، 389).

دیوان محوی بسطامی (یا شعر او)

فارسی، از محوی بسطامی، مصاحب خواجه عبد الله مروارید و معاصر سام میرزا (تحفه سامی، 130).

دیوان محوی پهلتنی (یا شعر او)

فارسی و اردو، از ارشاد احمد بن عبد القادر که در شعر فارسی محوی و در اردو میکش تخلّص می کرده و شاگرد غالب بوده است (صبح گلشن، 388).

دیوان محوی خراسانی (یا شعر او)

فارسی، از محوی خراسانی، معاصر نوائی (مجالس النفائس، 65 و 238). سنگلاخ نسخه دیوان محوی فراهی را به خط عبدی نیشابوری دیده است (امتحان الفضلاء، 97/1).

دیوان محوی همدانی

فارسی، از میر مغیث الدین محوی همدانی (-1016 یا 1020 ق). خ. مجلس، ملک و دانشگاه تهران.

دیوان محوی هندی

فارسی، از مسعود علی خان محوی هندی. ط.

حیدرآباد، 1354 ق.

دیوان محیط اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از میر محمد سعید محیط اصفهانی (صبح گلشن، 390).

دیوان محیط سامانی

فارسی، از عبد الله بن نور الله (عمان) محیط سامانی (-1355 ق) (شعراى معاصر اصفهان، 430).

دیوان محیط فراهانی (یا شعر او)

فارسی، از میرزا معصوم بن میرزا عیسی (قائم مقام) محیط فراهانی (-1235 ق) (مجمع الفصحاء، 473/2).

دیوان محیط قمی

فارسی، از میرزا محمد محیط قمی (-1317 ق)؛ جامع: حیدر علی ثریا، ط. تهران، 1318 ق.

دیوان محیط مشهدی (یا شعر او)

فارسی، از محیط الدین خان محیط مشهدی مقیم لکهنو (صبح گلشن، 391).

دیوان محیط نائینی

فارسی، از محمد علی بن محمد باقر محیط نائینی، که افزون بر دیوان، «هلال یکشنبه» و «صراط

مستقیم» در ردّ شیخیه نیز از تألیفات اوست (تاریخ نائین، 190).

دیوان محیطی

فارسی؟، از محیطی بغدادی شاعر حروفی؛ خ، موجود (العراق بین الاحتلالین، 251/2).

دیوان محیی الدین (یا شعر او)

فارسی، از محیی الدین مدّاح خواجه نظام الدّین احمد ساعدی (مجالس النفاّس، 398).

دیوان محیی الدین طریح

شیخ محیی الدّین طریح نجفی معاصر حرّ عاملی (امل الآمل، 509). خ. نجف.

دیوان محیی الدین بن العربی

محیی الدین محمد بن علی بن محمد حاتمی ابن العربی (-638 ق). ط. بولاق، 1271 ق.

دیوان محیی شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از محیی شیرازی، معاصر سام میرزا، که واعظی معروف بوده (تحفه سامی، 164).

دیوان محیی گیلانی

فارسی، از محیی الدین عبد القادر بن موسی حسنی گیلانی (-562 ق). خ. ایشیاتک بنگال، دار الکتب قاهره و بادلیان.

دیوان محیی لاری

فارسی، از محیی لاری، معاصر سام میرزا، شاگرد دوانی و شاعر سلطان یعقوب (-896 ق) و ناظم مثنوی «فتوح حرمین» (خزانه عامره، 404).

دیوان مخبری همدانی (یا شعر او)

فارسی، از خانابا خان مخبری همدانی (معاصر). مذکور در «دانشنامه» الفت.

دیوان مختار اصفهانی

فارسی، از مختار اصفهانی، ناظم «درج مضامین» در تجوید که در 949 ق نظم آن را تمام کرده.

دیوان مختار رشتی (یا شعر او)

فارسی، از مختار رشتی (صبح گلشن، 392).

دیوان مختار سبزواری (یا شعر او)

فارسی، از مختار سبزواری (صبح گلشن، 392).

دیوان مختار لکهنوی (یا شعر او)

فارسی، از رای ستیل داس مختار لکهنوی (صبح گلشن، 391).

دیوان مختار نهاوندی (یا شعر او)

فارسی، از مختار نهاوندی، حزین در تذکره خویش (ص 112) از 2 شاعر با تخلص مختار نهاوندی یاد کرده است.

دیوان مختار هندی

فارسی، از سیف الملک مختار هندی (-1218 ق). «آسیائی». بنگال (که محتملا همین دیوان باشد).

دیوان مختاری غزنوی

فارسی، از سراج الدین عثمان بن محمد مختاری غزنوی (-544 تا 554 ق). ط. تهران، 1336 ش. خ. مطهری و مجلس و بسیاری از کتابخانه ها.

دیوان مختوم نیشابوری

فارسی، از میر مختوم نیشابوری (-830 ق) شاگرد قاسم انوار و ناظم «محبّت نامه» به اسم میر غیاث الدین علی ترخان. نسخه ای به نام دیوان میر مختوم دیده شده.

دیوان مخدوم خبوشانی (یا شعر او)

فارسی، از حاج محمد مخدوم عارف خبوشانی (-938 ق) (ریاض العارفین، 200).

دیوان مخدوم شریفی (یا شعر او) - دیوان اشرف

دیوان مخدومه یزدی (یا شعر او)

فارسی، از محجوبه مخدومه یزدی (تاریخ یزد، 329).

دیوان مخزن کرمانشاهی (یا شعر او)

فارسی، از عبدالمحمد مخزن خوشنویس کرمانشاهی (-1246 ق) (مجمع الفصحاء، 456/2).

دیوان مخصوص (یا شعر او)

فارسی، از کاتب السلطان میرزا حسین خان مخصوص تهرانی (-1336 ق) فرزند میرزا علی کاتب الخاقان.

دیوان مخفی رشتی

فارسی، از مخفی رشتی، معاصر سام میرزا (تحفه سامی، 152). ط. لکهنو. 1299 ق.

دیوان مخفی هندی

فارسی، از زیب النساء بنت اورنگزیب (-1113 ق). ط. مکرر (در هند).

دیوان مخفی هندی (یا شعر او)

فارسی، از سلیمه بنت گلرخ بیگم بنت همایون پادشاه که پدرش نورالدین مخفی نقشبندی بوده است. (صبح گلشن، 394).

دیوان مخفی هندی

فارسی، از نور جهان بیگم بنت اعتماد الدوله (-1055 ق)، همسر عالمگیر (مرآت الخیال 87 و 335).

دیوان مخلصی گرگانی (یا شعر او)

فارسی، از ابوشریف احمد بن علی مخلصی گرگانی. مذکور در «لباب الالباب».

دیوان مخلص

فارسی، از اندرام مخلص هندی (-1164 ق).

خ. دانشگاه پنجاب پاکستان.

دیوان مخلص تفرشی - دیوان لاهوتی تفرشی

دیوان مخلص تبریزی - شکوفه غم

دیوان مخلص سهرندی (یا شعر او)

فارسی، از سید احمد حسین بن محمد حسین مخلص سهرندی (صبح گلشن، 394).

دیوان مخلص شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از میرزا محمد نبی مخلص دنبلی شیرازی (سده 13 ق) (مجمع الفصحاء، 446/2).

دیوان مخلص کاشانی

فارسی، از میرزا محمد (یا محمد تقی) مخلص نراقی کاشانی (-ظ 1150 ق). خ. ملک و دانشگاه تهران؛ مَلّی تبریز؛ موزه بریتانیا.

دیوان مخلص کشمیری (یا شعر او)

فارسی، از قاسم خان مخلص ایروانی کشمیری (صبح گلشن، 394).

دیوان مخلص میربخشی (یا شعر او)

فارسی، از مخلص میربخشی، شاعر روزگار اورنگزیب (صبح گلشن، 395).

دیوان مخلص نیشابوری

فارسی، از شاه محمود بن اسحاق مخلص نیشابوری نستعلیق نویس، شاگرد عبدی (تحفه سامی، 81).

دیوان مخلصی آذربایجانی (یا شعر او)

فارسی؟، از حسن مخلصی آذربایجانی، معاصر صادقی کتابدار (مجمع الخواص، 288).

دیوان مخلصی سبزواری (یا شعر او)

فارسی، از مخلصی سبزواری، معاصر صادقی (مجمع الخواص، 230).

دیوان مخمور تبریزی

فارسی، از لطف الله بن شکر الله مخمور تبریزی ملقب به مرشد قلی خان (-1164 ق) (سرو آزاد، 221).

دیوان مخمور ملایری

فارسی، از مخمور ملایری (سده 13 ق). خ.

مطهری.

دیوان مخمور مشهدی

فارسی، از سید جعفر بن داود مخمور مشهدی از غدی که 2000 بیت به خط او در جنگ مؤرخ 1283 ق دیده شده.

دیوان مدّاح حبیب آبادی

فارسی، از محمد علی بن درویش عباس مداح حبیب آبادی (1310 ق-) (شعرای معاصر اصفهان، 433).

دیوان مداح کشمیری - هفت عنوان

فارسی، از میر علی شاه، مدّاح کشمیری، شاعر دربار واجد علیشاه (صبح گلشن، 396).

دیوان مدّاح مشهدی (یا شعر او)

فارسی، از ملا حسن علی مدّاح مشهدی (سده 13 ق) که قصیده ای از وی در یک مجموعه خطی دیده شده.

دیوان مدامی اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از مدامی اصفهانی، معاصر سام میرزا، که در شیروان درگذشت (تحفه سامی، 149).

دیوان مدامی همدانی (یا شعر او)

فارسی، از حیدری مدامی همدانی که در روزگار اکبر به هند رفت (صبح گلشن، 397).

دیوان مدامی هندی (یا شعر او)

فارسی، از میر محمد صادق بن محمد رضا مدامی هندی، که نزد نواب حاکم خیرپور مقرب بود (صبح گلشن، 396).

دیوان مدامی یزدی (یا شعر او)

فارسی، از شیخ نور الدین مدامی یزدی (-1061 ق) (تاریخ یزد، 330).

دیوان مدرّس اصفهانی

فارسی، از سید محمد حسین بن سید محمد مدرّس «میر محمد صادقی» اصفهانی (1304 ق-) (شعرای معاصر اصفهان 436).

دیوان مدرّس زنجانی

فارسی، از میرزا احمد مدرّس صدری زنجانی (-1369 ق) ناظم «هدایه الانام» در کلام که خادم نیز تخلص می کرد (شعرای معاصر اصفهان، 435).

دیوان مدرّس شیرازی

فارسی، از سید ابراهیم مدرّس اردکانی شیرازی معروف به حاج مدرس، که «هیئت منظوم» او چاپ شده.

دیوان مدرک شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از عبد الله بن محمد حسین مدرک شیرازی (-1311 ق) (آثار عجم، 372).

دیوان مدرکی (یا شعر او)

فارسی، از مدرکی (صبح گلشن، 397).

دیوان مدهوش طهرانی - ارشاد السالکین و انیس

العاشقین

فارسی، از میرزا اسماعیل مدهوش طهرانی؛ ط.

تهران، 1290 ق.

دیوان مدهوش عربستانی

فارسی، از سید مبارک خان مدهوش عربستانی.

سنگلاخ این دیوان را به خط عبد الرزاق خواهرزاده میر عماد دیده است (تذکره نصرآبادی، 29؛ امتحان الفضلاء، 319/1).

دیوان مدهوش گلپایگانی (یا شعر او)

فارسی، از ملا محمد صادق مدهوش گلپایگانی، ملّا باشی حیدرقلی میرزا بن فتحعلی شاه قاجار.

خ. ملی تبریز و ملک.

دیوان مدهوش لاهوری (یا شعر او)

فارسی، از مدهوش لاهوری، برادر میر جلال الدین سیادت، شاعر دربار عالمگیر (صبح گلشن، 397).

دیوان مدیحی (یا شعر او)

فارسی، از مدیحی، شاعر دربار سلطان یعقوب

ص: 464

(-896 ق) (مجالس النفايس، 311).

ديوان مذاق هندي

فارسي، از نواب احمد حسين خان مذاقي هندي.

مؤلف «صبح صادق». مذکور در «تاريخ احمدي».

ديوان مذاقي تكلو (يا شعر او)

فارسي؟، از مذاقي تكلو، معاصر صادقي كتابدان (مجمع الخواص، 34).

ديوان مذاقي نائيني (يا شعر او)

فارسي، از مذاقي نائيني، از سادات نائين، معاصر شاه عباس اول (تذكرة نصرآبادي، 281).

ديوان مذاقي نيشابوري (يا شعر او)

فارسي، از نظام الدين مذاقي نيشابوري، شاعر، مذهب و صحاف دربار سلطان حسين بايقرا (صبح گلشن، 398).

ديوان مذهب

فارسي، از مذهب، نسخه هائي ناشناخته به همين نام در كتابخانه هاي مجلس و دانشگاه تهران موجود است.

ديوان مذهب بدايوني

فارسي، از مولوي حافظ علي احمد بدايوني (سده 13 ق) (روز روشن، 621).

ديوان مذهب بمرودي

فارسي، از مذهب بمرودي كه «مقامات حسيني» سروده محمد اكبر منشي را كه به نام احمد شاه دراني (-1187 ق) سروده و ناتمام مانده بود تكميل كرد كه نسخه آن در مجلس موجود است.

ديوان مذهب تبريزي

فارسي، از فتحعلي بن حاج حسين مذهب تبريزي ايرواني (سده 13 ق). تربيت اين ديوان را ديده بوده است (دانشمندان آذربايجان، 340).

ديوان مذهب خراساني

فارسي، از غلام رضا بن محمد علي مذهب خراساني، ناظم «مخزن الاشعار» كه چاپ شده.

ديوان مذهب (يا شعر او)

فارسی، از محمد جعفر بن محمود مذهب اصفهانی (تذکره نصرآبادی، 418).

دیوان مراد پهلوان شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از مراد پهلوان شیرازی، مقیم یزد (صبح گلشن، 399).

دیوان مراد تسوجی

فارسی، از ملا مراد تسوجی تبریزی (سده 11 ق)، ناظم مثنویهای «حصول المراد» و «حسن و عشق» (دانشمندان آذربایجان، 340).

دیوان مراد خوانساری (یا شعر او)

فارسی، از شاه مراد خوانساری، که به سبب مهارت در موسیقی از مقرّبان شاه عباس اول بوده است (تذکره نصرآبادی، 318).

دیوان مراد کرمانی (یا شعر او)

فارسی، از مراد بیگ بن شاهقلی کرمانی (مجمع الخواص، 67).

دیوان مراد قزوینی (یا شعر او)

فارسی، از مراد قزوینی، معاصر سام میرزا (تحفة سامی، 137).

دیوان مراد قمّی (یا شعر او)

فارسی، از ملا مراد قمّی (آتشکده، 227).

دیوان مرادی یزدی (یا شعر او)

فارسی، از مرادی یزدی، برادر وحشی بافقی (تاریخ یزد، 344).

دیوان مرتاض نائینی (یا شعر او)

فارسی، از محمد حسن مرتاض نائینی (تاریخ نائین، 29 و 185).

دیوان مرتاض هروی (یا شعر او)

فارسی، از میر مرتاض هروی، معاصر نوائی که مردی دانشمند بوده است (مجالس الثقات، 92 و 267).

دیوان مرتضوی تبریزی

فارسی، از منوچهر مرتضوی تبریزی (معاصر) که منظومه «چراغ نیم مرده» او چاپ شده.

دیوان مرتضی آل یاسین

مرتضی آل یاسین، که احوال او در «شعراء الوزراء» آمده است.

دیوان مرتضی ارتیمانی (یا شعر او)

فارسی، از مرتضی ارتیمانی همدانی (مجمع الخواص، 94).

دیوان مرتضی اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از سید مرتضی اصفهانی، معاصر نصرآبادی (تذکره، 102).

دیوان مرتضی تویسرکانی (یا شعر او)

فارسی، از مرتضی تویسرکانی (صبح گلشن، 400).

دیوان مرتضی زرگر (یا شعر او)

فارسی، از سید مرتضی زرگر کاشانی، معاصر سام میرزا، که کارش به جنون کشید (تحفه سامی، 39).

دیوان مرتضی سمنانی (یا شعر او)

فارسی، از مرتضی سمنانی، که در روزگار اکبر شاه به هند رفت (صبح گلشن، 400).

دیوان مرتضی شاملو

فارسی، از مرتضی قلی خان شاملو، ایشیک آقاسی دربار شاه صفی صفوی (-1052 ق)؛ خ.

ملک.

دیوان مرتضی قزوینی (یا شعر او)

فارسی، از مرتضی اصفهانی مقیم قزوین (صبح گلشن، 400).

دیوان مرتضی قلی بیگ (یا شعر او)

فارسی، از مرتضی قلی بیگ، معاصر نصرآبادی (تذکره، 46).

دیوان مرتضی قلی بیگ (یا شعر او)

فارسی، از مرتضی قلی بیگ، جز شاعر پیش گفته که او هم معاصر نصرآبادی بوده (تذکره، 401).

دیوان مرتضی قلی خان (یا شعر او)

فارسی، از مرتضی قلی خان، که در 1078 ق والی بندر عباس شده (تذکره نصرآبادی، 30).

دیوان مرتضی قلی خان سلطان شاملو (یا شعر او)

فارسی، از مرتضی قلی خان سلطان شاملو، فرزند حسن خان شاملو که شکسته را خوش می نوشته (تذکره نصرآبادی، 27).

دیوان مرتضی قلی خان نظام الدوله (یا شعر او)

فارسی، از مرتضی قلی خان نظام الدوله (سده 13 ق) مؤلف «حجرات» و «اشعه قدسیه» (المآثر و الآثار، 226).

دیوان مرجع اصفهانی

فارسی، از میرزا باقر (یا غلام رضا) مرجع اصفهانی، معاصر حزین (تذکره، 113).

دیوان مردمی خراسانی

فارسی، از میر محمد هاشم مردمی خراسانی، منشی آستان قدس و مصاحب علی قلی خان شاملو، حاکم هرات (مجمع الخواص، 56).

دیوان مردمی کاشانی (یا شعر او)

فارسی، از مردمی کاشانی (مجمع الخواص، 301).

دیوان مرزبان فارسی (یا شعر او)

فارسی، از رفیع الدین مرزبان فارسی شیرازی، مداح ملک ارسلان سلجوقی (فارسنامه، 151/2).

دیوان المرزبانی

ابو عبد الله محمد بن عمران کاتب مرزبانی خراسانی بغدادی (-378 ق). مذکور در فهرست ابن ندیم.

دیوان مرسل بزاز ساوجی (یا شعر او)

فارسی، از میر مرسل بزاز ساوجی، معاصر سام میرزا (تحفه سامی، 38).

دیوان مرشد اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از مرشد اصفهانی، مستشار دفتر، مذکور در «دانشنامه» الفت.

دیوان مرشد بروجردی

فارسی، از مرشد بروجردی همدانی (-1030 ق). خ. دانشگاه پنجاب پاکستان.

دیوان مرشد الدین عمری (یا شعر او)

فارسی، از مرشد الدین عمری (سده 10 ق) (مجالس النفاث، 377).

دیوان مرشد شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از مرشد بن خواجه میرک شیرازی، معاصر سام میرزا (تحفه سامی، 61).

دیوان مرشد قلی بیگ (یا شعر او)

فارسی، از مرشد قلی بیگ بن عباسقلی خان حاکم هرات و معاصر نصرآبادی (تذکره، 31).

دیوان مرشدی زواری (یا شعر او)

فارسی، از مرشدی زواری که در معانی، عروض و قافیه مهارت داشت (صبح گلشن، 401).

دیوان مرصع پیشاوری (یا شعر او)

فارسی، از مرصع پیشاوری، از نوادگان شیخ محمد عرب (صبح گلشن، 402).

دیوان مرعشی (یا شعر او)

فارسی، از سید علاء الملک بن قاضی نور الله شوشتری مرعشی (سده 11 ق). مذکور در «محفل فردوس».

دیوان مرغوب نقوی (یا شعر او)

اردو، از سید علی اطهر مرغوب نقوی لکهنوی (معاصر)، که منظومه «اصحاب کهف» او چاپ شده.

دیوان مرغینانی (یا شعر او)

فارسی، از بهاء الدین مرغینانی (-537 ق)، شاعر دربار خوارزمشاهیان (مجمع الفصحاء 172/1).

دیوان مروارید (یا شعر او)

فارسی، از مروارید که در 916 ق تاریخ قتل دوست محمد شیبانی به دست شاه اسماعیل را سروده (تذکره نصرآبادی، 470).

دیوان مروارید کاشی (یا شعر او)

فارسی، از تقی مروارید کاشی که نستعلیق را خوش می نوشت (صبح گلشن، 89).

دیوان مروارید کرمانی ---

ص: 467

دیوان مریم ساوجی

فارسی، از مریم ساوجی فاطمی (معاصر) که علاوه بر دیوان منظومه «دختران راه» نیز از او است که چاپ شده. ط. تهران، 1381 ق.

دیوان مریم قائم مقام (یا شعر او)

فارسی، از مریم بنت ابو القاسم قائم مقام فراهانی (-1277 ق) (خیرات حسان، 197/3).

دیوان مژه (یا شعر او)

فارسی، از میر عبد الله مژه (میخانه، 3).

دیوان مسافر

فارسی، از مسافر؛ خ. ملک (1208 ق).

دیوان مست اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از مست علی اصفهانی، معاصر شاه صفی صفوی (تذکره نصرآبادی، 438).

دیوان مست تبریزی (یا شعر او)

فارسی، از مست تبریزی (صبح گلشن، 402).

دیوان مستعان کرمانی

فارسی، از ابو تراب بن موسی مستعان کرمانی (-ح 1333 ق) که خسته نیز تخلص می کرده است.

دیوان مستفید جلدکی

فارسی، از مستفید جلدکی، که در بلخ به خدمت عبد العزیز خان شیبانی بوده است (تذکره نصرآبادی، 438).

دیوان مست هندی

فارسی، از میر ابو الفضل مست هندی، شاگرد بیدل (صبح گلشن، 402).

دیوان مسته مرد طبری (یا شعر او)

فارسی، از مسته مرد، مداح عضد الدوله دیلمی.

قابوس و شمس المعالی (تاریخ طبرستان، 138/1).

دیوان مستور شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از قاضی آقا عبد الرحیم مستور شیرازی، معاصر فرصت (-1339 ق) (آثار عجم، 567).

دیوان مستوره کردستانی

فارسی؟، از ماه شرف خانم بنت ابی الحسن بیگ مستوره کردستانی (1220 ق-)، ط.

تهران، 1305 ش.

دیوان مستوفی اردبیلی (یا شعر او)

فارسی، از مستوفی اردبیلی که احوال و اشعارش در «لطائف الخیال» نصرت آمده است (دانشمندان آذربایجان، 342).

دیوان مستوفی قزوینی

فارسی، از حمد الله بن ابی بکر مستوفی قزوینی (-750 ق)، مؤلف «تاریخ گزیده» و «نزهه القلوب» و ناظم «ظفرنامه» (فهرست ریو، 173-174).

دیوان مستوفی نیشابوری (یا شعر او)

فارسی، از مستوفی نیشابوری، معاصر سام میرزا (تحفه سامی، 153).

دیوان مستی رازی (یا شعر او)

فارسی، از مستی رازی، معاصر سام میرزا (تحفه سامی، 168).

دیوان مسرور بروجنی

فارسی، از علیمراد بن محمد حسین مسرور رئوفی بروجنی (ح 1315 ق-) (شعراى معاصر اصفهان، 447).

دیوان مسرور بیگدلی (یا شعر او)

فارسی، از محمد ولی خان مسرور بیگدلی شاملو (-1145 ق) (آتشکده، 409).

دیوان مسرور چهارمحالی

فارسی، از سید علی بن ابی طالب مسرور چهارمحالی (1313 ق-) (شعراى معاصر

اصفهان، 446).

دیوان مسرور طالقانی

فارسی، از ابو الفضل مسرور بن محمد طالقانی، شاعر دربار محمود غزنوی. مذکور در «لباب الالباب».

دیوان مسرور قزوینی (یا شعر او)

فارسی، از آقا رضی الدین محمد بن حسن مسرور قزوینی (-1112 ق) (آتشکده، 228).

دیوان مسرور کوهپایه ای

فارسی، از حسین بن محمد جواد مسرور سخنیار کوهپایه ای (1308 ق-) ناظم «هنرنامه» و مؤلف چندین اثر که چاپ شده (شعرای معاصر اصفهان، 443).

دیوان مسعود اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از مسعود اصفهانی (-1008 ق) که از خویشاوندان ملا نیکی بوده است (نتایج افکار، 631).

دیوان مسعود بخاری (یا شعر او)

فارسی، از مسعود بخاری، مؤلف «مرآت العارفین» (به نظم و نثر).

دیوان مسعود دهلوی

فارسی، از مقبول الله شیرخان مسعود دهلوی (-836 ق)؛ خ. ایشیاتک بنگال.

دیوان مسعود رازی (یا شعر او)

فارسی، از مسعود رازی، شاعر دربار سلطان مسعود غزنوی که در 430 ق از دربار رانده شد. مذکور در «لباب الالباب».

دیوان مسعود زرکش

فارسی، از مسعود بن آقا زمان زرکش اصفهانی که تاریخ جلوس شاه سلیمان (1077 ق) را به نظم آورد (تذکره نصرآبادی، 424 و 478).

دیوان مسعود سبزواری (یا شعر او)

فارسی، از امیر مسعود سبزواری (صبح گلشن، 405).

دیوان مسعود سعد سلمان

فارسی، از مسعود بن سعد بن سلمان لاهوری (-515 ق). ط. تهران، 1296 ق و مکرر.

دیوان مسعود سیستانی (یا شعر او)

فارسی، از عبد الوهاب مسعود سیستانی، ملازم محمد خان افغان (صبح گلشن، 404).

دیوان مسعود شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از مسعود بیگ بن خواجه میرک شیرازی، معاصر سام میرزا (تحفه سامی، 61).

دیوان مسعود شیروانی ---

ص: 469

دیوان مسعود یزدی (یا شعر او)

فارسی، از مسعود واعظ یزدی که اشعارش در یک جنگ قلمی دیده شده.

دیوان مسکین اصفهانی

فارسی، از میرزا محمد علی مسکین اصفهانی (سده 13 ق).خ. موجود.

دیوان مسکین اکبرآبادی

فارسی، از عبد الواحد مسکین اکبر آبادی (-1271 ق).خ. بنگال.

دیوان مسکین بخاری (یا شعر او)

فارسی، از مسکین بخاری (صبح گلشن، 407).

دیوان مسکین فتوی

فارسی، از مسکین بن عبد الکریم (یا عبد الحکیم) عطایی (سده 12 ق).خ. ایشیاتک بنگال.

دیوان مسکین زنوزی (یا شعر او)

فارسی، از سید علی مسکین زنوزی (سده 13 ق) که تاریخ وفات ملا باشی را در 1294 ق به نظم آورده است (دانشمندان آذربایجان، 342).

دیوان مسکین محلاتی

فارسی، از عبد الحسین کبیر بن علی محمد مسکین محلاتی (-1358 ق).ط.قم، 1374 ق.

دیوان مسکین ناظم الکتاب

فارسی، از مسکین ناظم الکتاب (معاصر) که مثنوی «سماور یا گفتگوی قند و چای» و «سرگذشت بیکارها» از وی چاپ شده.

دیوان مسکین هندی

فارسی، از سید حسین بن سید رضا علی مسکین طیب هندی (-1334 ق).خ. موجود.

دیوان مسلمی اسفراینی (یا شعر او)

فارسی، از مسلمی اسفراینی که نوایی طبع او را ستوده است (مجالس النفاثس، 45 و 219).

دیوان مسلمی شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از مسلمی شیرازی (هفت اقلیم، 307).

دیوان المسودی

حسین بن محمد بن علی مسودی که برخی از قصاید خویش را در 967 و 968 ق سروده است که ملحق به نسخه «قواعد عقاید آل محمد» در آستان قدس موجود است.

دیوان مسیب باخرزی (یا شعر او)

فارسی، از خواجه مسیب باخرزی که نوائی سیرت او را نکوهش کرده است (مجالس النفائس، 52 و 216).

دیوان مسیب بیگ (یا شعر او)

فارسی، از مسیب بیگ، معاصر نصرآبادی (تذکره، 46).

دیوان مسیب تکلو (یا شعر او)

فارسی، از مسیب بن شرف الدین اوغلی بیگلر بیگی هرات، از امیران شاه طهماسب صفوی (مجمع الخواص، 29).

دیوان مسیح پانی پتی

فارسی، از ملا سعد الله پانی پتی هندی، ناظم داستان رام و سیتا (کلمات الشعراء، 106).

دیوان مسیح تبریزی (یا شعر او)

فارسی، از محمد کاظم بن امین مسیح طیب تبریزی، زنده تا 1140 ق (دانشمندان آذربایجان، 343).

دیوان مسیح قمی (یا شعر او)

فارسی، از مسیح قمی که در یزد پرورش یافت (صبح گلشن، 407).

دیوان مسیح کاشانی

فارسی، از حکیم رکن الدین مسعود بن حکیم نظام الدین علی شیرازی طیب، معروف به حکیم رکنا و متخلص به مسیح (-1066 ق). خ. آستان قدس، ش 4493 (ح 1055 ق) و ش 4951

(سده 11 ق)؛ ملک و مجلس.

دیوان مسیح هندی (یا شعر او)

فارسی، از زنبیل بیگ مسیح هندی، معاصر شاه جهان (صبح گلشن، 407).

دیوان مسیحی رازی

فارسی، از مسیحی رازی (سده 11 ق) برادر منصف کاشف. سنگلاخ نسخه این دیوان را دیده است (امتحان الفضلاء، 114/1).

دیوان مسیحی فوشنجی (یا شعر او)

فارسی، از مسیحی فوشنجی که ظاهراً معاصر نوائی بوده است (مجالس النفاوس، 22 و 196).

دیوان مشتاق اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از سید محمد رضا مشتاق احمدآبادی اصفهانی، معاصر شاه سلطان حسین صفوی.

گفته اند که تخلص علامه مجلسی نیز مشتاق بوده است (صبح گلشن، 413).

دیوان مشتاق اصفهانی

فارسی، از میر علی مشتاق حسینی اصفهانی (-1171 ق) استاد آذر بیگدلی که دیوانش توسط او تدوین شده. ط. تهران، 1320 ش. خ. آستان قدس، ش 4755 (1210 ق).

دیوان مشتاق تویسرکانی (یا شعر او)

فارسی، از میرزا نصیر مشتاق تویسرکانی، شاگرد محقق خوانساری (تذکره نصرآبادی، 196).

دیوان مشتاق دهلوی (یا شعر او)

فارسی، از سید خیرات علی مشتاق دهلوی (-1260 ق) (صبح گلشن، 411).

دیوان مشتاق شوشتری (یا شعر او)

فارسی، از مشتاق شوشتری، معاصر خواجه عبدالمحمد زایر شوشتری (تذکره شوشتر، 142).

دیوان مشتاقعلی شاه (یا شعر او)

فارسی، از میرزا محمد مشتاقعلی شاه تربتی (-1206 ق). وی امی بوده و مریدش میرزا محمد تقی کرمانی دیوانی به نام او سرود-دیوان مشتاقیه. خ. ملی تبریز.

دیوان مشتاق کشمیری

فارسی، از محمد رضا مشتاق خوشنویس کشمیری، معاصر محمد شاه و نادر شاه، خ.
دانشگاه تهران.

دیوان مشتاق لاهوری (یا شعر او)

فارسی، از مشتاق صوفی لاهوری، شاگرد آفرین لاهوری (صبح گلشن، 412).

دیوان مشتاق هندی (یا شعر او)

فارسی، از آخوند محمد باقر مشتاق هندی که نخست، مناسب تخلص می کرده (کلمات الشعراء، 111).

دیوان مشتاق یزدی

فارسی، از سید میر علی بن علیرضا مشتاق طباطبائی یزدی (-1329 ق) (آئینه دانشوران، 29-31).

دیوان مشتاقی دهلوی (یا شعر او)

فارسی، از شیخ رزق الله مشتاقی دهلوی (-889 ق)، مؤلف «تاریخ سکندر لودی» (صبح گلشن، 413).

دیوان مشتاقی شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از ملا حسین مشتاقی قصه خوان شیرازی (-905 ق) (تحفه سامی، 189).

دیوان مشتاقیه

فارسی، از میرزا محمد تقی بن محمد کاظم طریقتی عارف و طبیب کرمانی (-1215 ق) که دیوان را به نام مرشد خویش میرزا محمد
مشتاقعلی شاه تربتی موسوم ساخته است. ط.

بمبئی، 1303 ق. خ. آستان قدس، ش 4756

ص: 471

(1273 ق) و ش 4761 (1273 ق) تهران، 1274 ق.

دیوان مشتاقی نائینی

فارسی، از میرزا علی خان بن محمد صفاء السلطنه مشتاقی نائینی (-1332 ق)؛ ط. تهران، 1322 ق.

دیوان مشتری استرآبادی (یا شعر او)

فارسی، از مشتری استرآبادی، معاصر جامی (شمع انجمن، 429).

دیوان مشتری خراسانی

فارسی، از ابو سعید حسام الشعراء محمد ابراهیم مشتری خراسانی (-1305 ق)؛ خ. آستان قدس، ش 4757؛ ملک، مجلس و دانشگاه تهران.

دیوان مشتری فراهانی (یا شعر او)

فارسی، از مشتری فراهانی (صبح گلشن، 414).

دیوان مشرب اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از حکیم عبد الرزاق مشرب اصفهانی (-1127 ق) که در عهد عالمگیر به هند رفت (مقالات الشعراء، 760).

دیوان مشرب اکبر آبادی (یا شعر او)

فارسی، از بهوری سنگ مشرب اکبرآبادی (صبح گلشن، 415).

دیوان مشرب دهلوی (یا شعر او)

فارسی، از میر عنایت الله مشرب دهلوی (صبح گلشن، 416).

دیوان مشرب شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از شاه معصوم مشرب شیرازی، معاصر نصرآبادی (تذکره، 384).

دیوان مشرب شیشه گر (یا شعر او)

فارسی، از مشرب بن میر حسین شیشه گر، معاصر شاه عباس اول صفوی که از سادات قم و معروف به کاشانی بوده و نستعلیق را خوش می نوشت است (تذکره نصرآبادی، 310).

دیوان مشرب عامری (یا شعر او)

فارسی، از میرزا اشرف مشرب عامری (-1180 ق یا 1175 ق) که از حکام نادر شاه افشار بوده (مجمع الفصحاء، 445/2).

دیوان مشرب نائینی (یا شعر او)

فارسی، از مشرب نائینی؛ مذکور در «مدایح معتمدی».

دیوان مشربی استرآبادی (یا شعر او)

فارسی، از محمد بن سلطان محمد مشربی استرآبادی، معاصر سام میرزا (تحفه سامی، 75).

دیوان مشربی تكلو (یا شعر او)

فارسی، از مشربی تكلو، معاصر صادقی کتابدار که در عهد اکبر شاه به هند سفر کرد (مجمع الخواص، 125).

دیوان مشربی خوانساری (یا شعر او)

فارسی، از مشربی خوانساری، معاصر نصرآبادی (تذکر، 319).

دیوان مشربی سهوانی (یا شعر او)

فارسی، از احمد حسین مشربی سهوانی، شاگرد تاج الدین سهوانی (صبح گلشن، 416).

دیوان مشربی قمی (یا شعر او)

فارسی، از مشربی قمی (مجمع الخواص، 241).

دیوان مشربی مشهدی (یا شعر او)

فارسی، از مشربی مشهدی، معاصر نوائی (مجالس النفائس، 70).

دیوان مشرف اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از احمد بیگ مشرف اصفهانی، معاصر صادقی کتابدار (مجمع الخواص، 60).

دیوان مشرف اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از میرزا حسین مشرف اصفهانی، مباشر

اصطبل در عهد صفوی (مجمع الفصحاء، 39/2).

دیوان مشرب شهرکردی

فارسی، از اسفندیار بن مشرف الملک مشرف شهرکردی (1352 ق-) که مجموعه «گل‌های شگفته» او چاپ شده (شعرای معاصر اصفهان، 449).

دیوان مشرفی هروی (یا شعر او)

فارسی، از مشرفی هروی، مشرف قوشخانه هرات و معاصر نوائی (مجالس النفاثس، 68 و 241).

دیوان مشرق مازندرانی

فارسی، از حکیم میرزا رضا قلی بن میرزا بزرگ مشرق مازندرانی نوری (-1311 ق)، در 15 هزار بیت منظومه «حدیث کساء» او چاپ شده.

دیوان مشرقی شیرازی

فارسی، از حسن (?) مشرقی شیرازی، که مثنوی «شمس المشرقین» را در 1010 ق سروده است.

خ. مجلس و دانشگاه تهران.

دیوان مشرقی کاشانی

فارسی، از میرزا محمد حسین خان بن میرزا آقا خان مشرقی غفاری کاشانی، محتاج علیشاه (-1299 ق). ط. تهران، 1314 ق؛ خ. دانشگاه تهران.

دیوان مشرقی مشهدی (یا طوسی)

فارسی، از ملا ملک مشهدی قزوینی، منشی شاه عباس، زنده تا 1050 ق. خ. آستان قدس، ش 4758 و دانشگاه تهران.

دیوان مشرقی مشهدی (یا شعر او)

فارسی، از مشرقی مشهدی، معاصر نوائی، که کاسه گری می کرد و در هرات درگذشته است (مجالس النفاثس، 42 و 215).

دیوان مشعوف قاجار

فارسی و ترکی، از حاج امامقلی مشعوف قاجار (- پس از 1288 ق)؛ خ. دانشسرای عالی تهران.

دیوان مشفق استرآبادی (یا شعر او)

فارسی، از آقا کوچک مشفق استرآبادی (مجمع الفصحاء، 452/1).

دیوان مشفق اصفهانی

فارسی، از آقا عبد الحسین مشفق اصفهانی (-1362 ق)، که برخی از قصاید او با «مصیبت نامه» صغیر چاپ شده است.

دیوان مشفق شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از میرزا محمد مشفق شیرازی (سده 13 ق) (مجمع الفصحاء، 454/2).

دیوان مشفق کاشانی

فارسی، از عباس مشفق کی منش کاشانی (معاصر) که «تضمین دوازده بند محتشم» و «خاطرات جوانی» او چاپ شده.

دیوان مشفق کرمانشاهی

فارسی، از پیر مراد بیگ مشفق کرمانشاهی (سده 13 ق) که برخی از اشعار حافظ را شرح کرده ولی مقبول نیفتاده است (مجمع الفصحاء، 446/2).

دیوان مشفقی بخاری

فارسی، از عبد الرحمان مشفق بخاری (-995 ق) شاعر دربار عبد الله خان اوزبک و سپس اکبر شاه. خ. ایشیاتک بنگال و آکادمی علوم روسیه.

دیوان مشفقی بغدادی (یا شعر او)

فارسی، از مشفقی بغدادی، معاصر سام میرزا و شاگرد لسانی (تحفه سامی، 138).

دیوان مشفقی قمی (یا شعر او)

فارسی، از محمد رضا مشفقی قمی، معاصر

نصرآبادی (تذکره، 366).

دیوان مشفقی کاشانی

فارسی، از مشفقی کاشانی که در کاشان کرباس فروشی می کرده (آتشکده، 253).

دیوان مشفقی کشمیری (یا شعر او)

فارسی، از مشفقی کشمیری، مقیم اکبرآباد هند (صبح گلشن، 417).

دیوان مشفقی هروی

فارسی، از مشفقی هروی، که نسخه ای در 3000 بیت از آن در تهران موجود بوده است.

دیوان مشکات بیرجندی

فارسی، از سید محمد مشکات (1319 ق-) که مجموعه کوچکی از غزلهایش طبع شده.

دیوان مشکات المحبّه

فارسی، از شیخ علی مشکات المحبّه کاشمیری، که منظومه «مشکات الجنان» او چاپ شده.

دیوان مشکی اصفهانی

فارسی، از مشکی اصفهانی، معاصر صادقی کتابدار (مجمع الخواص، 238).

دیوان مشکی تبریزی (یا شعر او)

فارسی، از علا بیگ مشکی تبریزی، معاصر سام میرزا (تحفه سامی، 175).

دیوان مشکی تبریزی (یا شعر او)

فارسی، از محمود مشکی تبریزی، معاصر سام میرزا (تحفه سامی، 171).

دیوان مشکی غزنوی (یا شعر او)

فارسی، از درویش مشکی غزنوی، مقیم اصفهان (صبح گلشن، 418).

دیوان مشکین

فارسی، از حاج حسین بابا بن ملا آقا خان مشکین تهرانی، زنده تا 1320 ق.ط. تهران، 1318 ش.

دیوان مشهدی سینتاپوری (یا شعر او)

فارسی، از میر محمد آصف مشهدی سینتاپوری (صبح گلشن، 419).

دیوان مشهور تبریزی (یا شعر او)

فارسی، از محمد زمان مشهور تبریزی، معاصر نصرآبادی (تذکره، 400).

دیوان مشیر هندی (یا شعر او)

فارسی، از مشیر هندی (صبح گلشن، 419).

دیوان مشیر فراهانی ---

ص: 474

(-1358 ق) (شعراى معاصر اصفهان، 453).

ديوان مصحفى همدانى

فارسى، از شيخ غلام بن ولى محمد مصحفى همدانى (-1240 ق)، مؤلف «رياض الفصحا» و «عقد ثريا». خ. دانشگاه داکا.

ديوان مصدق نائينى (يا شعر او)

فارسى، از مصدق نائينى (تاريخ يزد، 331).

نسخه ديوان مصدق (سده 14 ق) به شماره 7134 در آستان قدس موجود است.

ديوان مصطفى البغدادى (او شعره)

سيد مصطفى واعظ بغدادى. مذکور در «شعراء الزوراء».

ديوان مصطفى تكلو (يا شعر او)

فارسى، از مصطفى بن مسيب خان تكلو، شاعر دربار شاه عباس صفوى (صبح گلشن، 421).

ديوان مصطفى جواد (او شعره)

مصطفى جواد مؤرخ معاصر بغدادى. مذکور در «شعراء الزوراء».

ديوان مصطفى خوشدل

فارسى، از احمد مجتبى خوشدل ملقب به مصطفى على خان گوپاموى هندی (-1234 ق) (نتائج الافكار، 224).

ديوان مصطفى دهلوى (يا شعر او)

فارسى، از مير مصطفى دهلوى (صبح گلشن، 422).

ديوان مصطفى الزناقى (او شعره)

مصطفى زناقى که از جبل عامل و از معاصران حر عاملی بوده. مذکور در «امل الآمل».

ديوان مصطفى سرخوش

فارسى، از مصطفى سرخوش (معاصر) که مجموعه «آتش دل» او چاپ شده.

ديوان مصطفى صفوى (يا شعر او)

فارسی، از مصطفی بن سلطانعلی میرزا بن شاه طهماسب صفوی (-984 ق) (مجمع الخواص، 27).

دیوان مصطفی کاشانی

فارسی و عربی، از مصطفی بن سید حسین حسینی کاشانی (-1336 ق) (مجارى اللطف، 16).

دیوان مصطفی کشمیری (یا شعر او)

فارسی، از محمد مصطفی کشمیری، شاگرد مجرم (صبح گلشن، 421).

دیوان مصطفی کلکته (یا شعر او)

فارسی، از سید غلام مصطفی کلکته (سده 13 ق) (صبح گلشن، 422).

دیوان مصف ---

ص: 475

دیوان مصور مشهدی (یا شعر او)

فارسی، از حاج علی قلی بن رضا قلی مصور مشهدی (1227 ق-). خ. آستان قدس، ش 4540 (1248 ق).

دیوان مصیب هندی (یا شعر او)

فارسی، از شیخ غلام قطب الدین بن محمد فاخر مصیب هندی (-1187 ق) (نتایج الافکار، 670).

دیوان مضطر زنوزی

فارسی و ترکی، از میر یحیی بن مصطفی مضطر زنوزی. ط. تبریز.

دیوان مضطر طبسی (یا شعر او)

فارسی، از میرزا احمد بن حسین مضطر طبسی (طرائق الحقایق، 341/3).

دیوان مضطر لکهنوی (یا شعر او)

فارسی، از شیخ امام الدین مضطر لکهنوی (صبح گلشن، 423).

دیوان مضطر لکهنوی (یا شعر او)

فارسی، از لاله متولال مضطر لکهنوی (صبح گلشن، 423).

دیوان مضطر لکهنوی (یا شعر او)

فارسی، از منشی کتورسین مضطر لکهنوی (روز روشن، 632).

دیوان مضطر یزدی (یا شعر او)

فارسی، از محمد مضطر یزدی (تاریخ یزد، 331).

دیوان مضطر شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از آقا حسنعلی مضطر قصاب شیرازی (-1310 ق)، معاصر فرصت (آثار عجم، 567).

دیوان مضمون عظیم آبادی (یا شعر او)

فارسی، از میر هاشم مضمون عظیم آبادی (روز روشن، 632).

دیوان مطاع شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از عبد الباقی بن موسی مطاع شیرازی (سده 13 ق) (صبح گلشن، 423).

دیوان مطبوع شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از سید محمد جعفر مطبوع شیرازی (-1237 ق) (مجمع الفصحاء، 452/2).

دیوان مطرب همدانی (یا شعر او)

فارسی، از علی اکبر مطرب همدانی، زنده در 1280 ق، از ندیمان ناصر الدین شاه (مجمع الفصحاء، 445/2).

دیوان مطرب کاشغری (یا شعر او)

فارسی، از مطرب کاشغری، همسر یا ندیمه طغانشاه سلجوقی (آتشکده، 351).

دیوان مطربی قزوینی (یا شعر او)

فارسی، از مطربی قزوینی، شاگرد ملا فروغی عطار و از مقرّبان شاه عباس اول (صبح گلشن، 424).

دیوان المطرق العبدی

مطرق عبدی که صاحب مجالس المؤمنین (ص 368) او را در شمار شاعران شیعه آورده است.

دیوان مطلبی تونی (یا شعر او)

فارسی، از مطلبی تونی، معاصر سام میرزا (تحفه سامی، 41).

دیوان مطلع اکبرآبادی (یا شعر او)

فارسی، از محمد امین (یا محمد علی) مطلع اکبر آبادی. خ. ملک و آسیائی بنگال.

دیوان مطلع براغوشی

فارسی؟، از مطلع براغوشی آذربایجانی (-1312 ق) که جز دیوان تألیفات دیگر نیز داشته است. (دانشمندان آذربایجان، 348).

دیوان مطلع شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از محمد بن محمد صادق مطلع شیرازی، معاصر فرصت (آثار عجم، 546).

دیوان مطلع قزوینی (یا شعر او)

فارسی، از بابا حسین (یا بابا حسن) مطلعی قزوینی (تذکره نصرآبادی، 140).

دیوان مطمئن اصفهانی

فارسی، از حاج میرزا مهدی مطمئن ورشی اصفهانی (-1370 ق)، در 1000 بیت (شعرای معاصر اصفهان، 454).

دیوان مطیع تبریزی (یا شعر او)

فارسی، از مطیع تبریزی، ساکن عباس آباد اصفهان (تذکره نصرآبادی، 391).

دیوان مطیع کاشغری (یا شعر او)

فارسی، از مطیع کاشغری که از حکام آنجا بوده (صبح گلشن، 425).

دیوان مطیع لکهنوی (یا شعر او)

فارسی، از لاله رام بخش مطیع لکهنوی (صبح گلشن، 425).

دیوان مطیع مازندرانی (یا شعر او)

فارسی، از میرزا محمد زکی مطیع مازندرانی (-1267 ق) (مجمع الفصحاء، 452/2).

دیوان مطیع همدانی (یا شعر او)

فارسی، از مطیع همدانی. مذکور در تذکره «همیشه بهار».

دیوان مطیعی تونی (یا شعر او)

فارسی، از مطیعی تونی (صبح گلشن، 425).

دیوان مظاهر تیرانی

فارسی، از علی بن عباسقلی مظاهر تیرانی اصفهانی (شعرای معاصر اصفهان، 454).

دیوان مظاهر مصفا

فارسی، از مظاهر مصفا اراکی (1347 ق-) که مجموعه هائی از وی، چون «نسیم» و «شبهای شیراز» چاپ شده است.

دیوان مظفر تبریزی (یا شعر او)

فارسی، از مظفر بن علی رضا بیگ تبریزی، ساکن عباس آباد اصفهان و معاصر نصرآبادی (تذکره، 429).

دیوان مظفر تربتی (یا شعر او)

فارسی، از مظفر علی بن حیدر علی، خواهرزاده بهزاد و استاد صادقی کتابدار (مجمع الخواص، 255).

دیوان مظفر حسین هندی (یا شعر او)

فارسی، از محمد مظفر حسین بن یوسفعلی صبای گوپاموی، مؤلف تذکره «روز روشن» در 1296 ق.

دیوان مظفر شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از غلام حسین بن علی مظفر شیرازی (1352 ق). ط. شیراز، 1377 ق.

دیوان مظفر صفوی (یا شعر او)

فارسی، از حسین میرزا بن سنجر میرزا مظفر صفوی نواده شاه طهماسب، که شاه صفی او و پدرش را نایبنا ساخت (تذکره نصرآبادی، 11).

دیوان مظفر صفوی (یا شعر او)

فارسی، از مظفر حسین بن سلطان حسین میرزا صفوی (-1008 ق) (مقالات الشعراء، 491).

دیوان مظفر علی

فارسی، از مظفر علی امیر لکهنوی، که منظومه های «کربلا نامه» و «گلشن تعشق» او چاپ شده.

دیوان مظفر علی شاه---

دیوان مظفر کاشانی (یا شعر او)

فارسی، از میر مظفر طیب کاشانی (تحفه سامی، 39).

دیوان مظفر کرمانی (یا شعر او)

فارسی، از مظفر بیگ رنگرز کرمانی، معاصر صادقی کتابدار (مجمع الخواص، 300).

دیوان مظفر کشمیری (یا شعر او)

فارسی، از مظفر کشمیری (صبح گلشن، 427).

شاید مظفری یا مظهری کشمیری بوده باشد.

دیوان مظفر گنابادی (یا شعر او)

فارسی، از مظفر گنابادی معاصر تقی الدین اوحدی (صبح گلشن، 425).

دیوان مظفر معمار (یا شعر او)

فارسی، از مظفر معمار، کاتب سلطان یعقوب (-896 ق) (مجالس النفائس، 300).

دیوان مظفر هروی

فارسی، از مظفر هروی خافی (-767 ق)، مدّاح معزّ الدین کرت (-772 ق) (آتشکده، 150) سنگلاخ دیوان میر مظفر الدین هروی را دیده بوده است (امتحان الفضلاء، 1/173).

دیوان مظفر هندی (یا شعر او)

فارسی، از مظفر خان (مرآت الخیال، 255).

دیوان مظفّری پنجدهی (یا شعر او)

فارسی، از مظفّری پنجدهی شاعر مروی عهد سامانی. مذکور در لباب الالباب.

دیوان مظفّری کشمیری (یا شعر او)

فارسی، از مظفّری کشمیری (-1017 ق)، که محتملا با مظفر یا مظهری کشمیری یکی بوده است. (خزانه عامره، 367).

دیوان مظفّری (یا شعر او)

فارسی، از سلطان بایزید مظفّری برادر شاه شجاع (سده 8 ق) (آتشکده، 12).

دیوان مظلوم اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از حاج محمد هاشم مظلوم اصفهانی.

مذکور در «مدایح معتمدیه».

دیوان مظلوم خنجی

فارسی، از مظلوم خنجی (سده 12 ق)، از دودمان شیخ محمد و شیخ عبد السلام خنجی (لارستان کهن، 200).

دیوان مظهر (یا شعر او)

فارسی، از مهر علی خان مظهر، از امیران روزگار صفوی (صبح گلشن، 428).

دیوان مظهر اردستانی (یا شعر او)

فارسی، از سید محمد مظهر طباطبائی اردستانی طیب (-1245 ق) پدر میرزا ابو الحسن جلوه مذکور در «انجمن خاقان».

دیوان مظهر استرآبادی (یا شعر او)

فارسی، از محمد صادق مظهر استرآبادی، معاصر هدایت (مجمع الفصحاء، 452/2).

دیوان مظهر اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از محمد سمیع مظهر اصفهانی (صبح گلشن، 429).

دیوان مظهر حسین

فارسی، از مظهر حسین که مثنوی «نان خشک» را در 1286 ق سروده است.

دیوان مظهر خوئی

فارسی، از میرزا عباسقلی بن زین العابدین مظهر چاپارچی خوئی (سده 13 ق). ط. تبریز، 1307 (با دیوان خرّم).

دیوان مظهر دهلوی

فارسی، از میرزا جانجانان بن میرزا جان مظهر حنفی نقشبندی دهلوی (-1195 ق). ط. کلکته 1261 و 1271 ق؛ لاهور، 1922 م.

دیوان مظهر دهلوی (یا شعر او)

فارسی، از غلام علی مظهر دهلوی (سده 12) (روز روشن، 633).

دیوان مظهر علی شاه تونی

فارسی، از سید ابراهیم مظهر علی شاه تونی (طرائق الحقایق، 94/3).

دیوان مظهر فوشنجی (یا شعر او)

فارسی، از مظهر الدین صاحب مظهر فوشنجی (صبح گلشن، 428).

دیوان مظهر قاجار (یا شعر او)

فارسی، از مرتضی قلی خان بن حیدر قلی میرزا.

مذکور در «مدایح معتمدیه».

دیوان مظهر گجراتی

فارسی، از قاضی مظهر گجراتی، شاگرد نصیر الدین محمود و از مقربان فیروز شاه؛ جامع:

محمد صوفی مازندرانی (صبح گلشن، 429).

دیوان مظهري کشمیری

فارسی، از مظهري کشمیری (-1017 ق)، دریا سالار اکبر شاه (مجمع الخواص، 196).

دیوان مظهري

فارسی، از مظهري، شاعر دربار سلطان یعقوب (-896 ق) (مجالس النفائس، 304).

دیوان معاذی تبریزی

فارسی، از اردشیر بن حسن معاذی تبریزی، معاصر کمال خجندی، در 5000 بیت (دانشمندان آذربایجان، 349).

دیوان معانی فسائی ---

معروف شیرازی نیز از او یاد شده (هدیه العارفین، 369/2).

دیوان معروف الرصافی

معروف رصافی بغدادی. مذکور در «شعراء الزوراء».

دیوان معروف کشمیری (یا شعر او)

فارسی، از میر محمد معروف کشمیری (صبح گلشن، 429).

دیوان معروفی بلخی (یا شعر او)

فارسی، از ابو عبد الله محمد بن حسن معروفی بلخی، شاعر عهد سامانی، مدّاح عبد الملک بن نوح، مذکور در لباب الالباب (مجمع الفصحاء، 505/1).

دیوان معزّ (یا شعر او)

فارسی، از میر معزّ الدین، معاصر سام میرزا (تحفة سامی، 45).

دیوان معزّ اصفهانی

فارسی، از معزّ الدین اصفهانی، متولی اوقاف مزار بابا رکن الدین و بابا بیات در اصفهان و معاصر نصرآبادی (تذکره، 210).

دیوان معزّ تبریزی (یا شعر او)

فارسی، از میرزا معز الدین بن حسن بن محمد صادق تبریزی (-1183 ق) که مقیم عباس آباد اصفهان بود و به هند رفت و در آنجا درگذشت (خزانه عامره، 429).

دیوان معزّ کاشانی (یا شعر او)

فارسی، از معزّ الدین محمد کاشانی، شاعر روزگار شاه عباس اول (تذکره نصرآبادی، 208).

دیوان معزّ لکهنوی (یا شعر او)

فارسی، از شیخ معزّ الدین لکهنوی (صبح گلشن، 429).

دیوان معزّ یزدی (یا شعر او)

فارسی، از معزّ الدین (یا معین الدین) یزدی، از سادات یزد و معاصر نصرآبادی (تذکره، 161).

دیوان معزّی خراسانی

فارسی، از ملاّ معزّی لنگ (سده 10 ق) که خود را از دودمان خواجه عبد الله انصاری می دانسته است (مجالس النفاّس، 157).

دیوان معزّی غزنوی

فارسی، از سدید الدّین علی بن عمر معزّی غزنوی، مدّاح سراج الدّوله خسرو ملک (-582 ق) که عوفی در لباب، این دیوان را به ارتنگ مانی تشبیه کرده است.

دیوان معزّی نیشابوری

فارسی، از امیر ابو عبد الله محمد بن عبد الملک معزّی نیشابوری (-بین 518 تا 520 ق). ط.

تهران، 1318 ش؛ خ. آستان قدس، ضمیمه ش 4955 (1039-1041 ق) و چند نسخه دیگر.

دیوان معصوم اصفهانی

فارسی، از معصوم بن میرزا خواجهگی اصفهانی که تاریخ شاه صفی را به امر آن پادشاه به نظم آورد (تذکره نصرآبادی، 77).

دیوان معصوم تبریزی

فارسی، از معصوم بن حاج مؤمن تبریزی مقیم عباس آباد اصفهان و معاصر نصرآبادی (تذکره، 135). منظومه «مهر خاوری» منسوب به معصوم تبریزی در آستان قدس موجود و محتملا از همین شاعر است.

دیوان معصوم علیشاه (یا شعر او)

فارسی، از معصوم بن زین العابدین قزوینی، ملقب به معصوم علی شاه (-1344 ق) مؤلف «طرایق الحقایق».

دیوان معصوم کاشانی (یا شعر او)

فارسی، از معصوم بن میر حیدر معتمائی کاشانی (-1052 ق)، که مدتی در هرات بود و سپس به

هند رفت (سرو آزاد، 82).

دیوان معصوم لاری (یا شعر او)

فارسی، از حکیم شاه معصوم طیب لاری (تذکره حزین، 88).

دیوان معصومی گنابادی

فارسی، از حاج شیخ علی معصومی گنابادی (-1379 ق) ناظم منظومه های «ارشادیه»، «توشه قبر» و «مناجاتنامه».

دیوان معطر کرمانی

فارسی، از محمد مهدی بن محمد شفیع معطر کرمانی (-1217 ق) ملقب به معطر علی شاه (ریاض العارفین، 538).

دیوان معظم اکبرآبادی (یا شعر او)

فارسی، از محمد معظم اکبرآبادی (صبح گلشن، 431).

دیوان معظم بهاری (یا شعر او)

فارسی، از معظم علی خان بهاری (صبح گلشن، 431).

دیوان معظم السلطنه

فارسی، از موسی بن اسماعیل معظم السلطنه دولت، که منظومه «فرمانروایان ایران» او چاپ شده.

دیوان معلم حبیب آبادی

فارسی، از محمد علی بن زین العابدین معلم حبیب آبادی (1308 ق-)، که افزون بر دیوان تألیفات متعددی دارد. خ. دیده شده.

دیوان معلّم قاری

فارسی و عربی، از ملا محسن بن سمیع معلم قاری، ناظم «خلاصه الاصول» و «ارجوزه الاصول».

دیوان معلم لاهیجی (یا شعر او)

فارسی، از قاضی شمس الدین معلّم لاهیجی، معاصر سام میرزا (تحفه سامی، 51).

دیوان معلوم تبریزی (یا شعر او)

فارسی، از محمد حسین بیک معلوم تبریزی (تذکره نصرآبادی، 287).

دیوان معمری گرگانی (یا شعر او)

فارسی، از ابو زرعه معمری گرگانی (سده 4).

مذکور در «لباب الالباب».

دیوان معنوی بخارائی (یا شعر او)

فارسی، از معنوی بخارائی، شاعر روزگار سامانیان. مذکور در «لباب الالباب».

دیوان معنوی بخارائی (یا شعر او)

فارسی، از خواجه عبد اللطیف معنوی بخارائی، از دودمان خواجه عبید الله احرار (صبح گلشن، 431).

دیوان معنوی جونیوری (یا شعر او)

فارسی، از میر عطا بن میر علی عادل معنوی جونیوری (روز روشن، 462). در برخی از تذکره ها به عنوان عطائی آمده است.

دیوان معنوی هروی (یا شعر او)

فارسی، از معنوی هروی (صبح گلشن، 431).

دیوان معنی استرآبادی (یا شعر او)

فارسی، از معنی استرآبادی، شاعر دربار سلطان یعقوب (-896 ق). مذکور در «سفینه خوشگو».

دیوان معنی اکبرآبادی (یا شعر او)

فارسی، از میان منگلی بن محمد مکارم معنی اکبرآبادی (صبح گلشن، 432).

دیوان معنی پنجابی (یا شعر او)

فارسی، از محمد مسعود بن محمد معصوم معنی پنجابی نستعلیق نویس (سده 12 ق) (صبح گلشن، 431).

دیوان معنی حیدرآبادی (یا شعر او)

فارسی، از وجه الدین خان معنی حیدرآبادی (سده 13 ق) (روز روشن، 641).

دیوان معنی دهلوی (یا شعر او)

فارسی، از سید ابو الفیض معنی دهلوی، شاگرد عبد القادر بیدل (صبح گلشن، 431).

دیوان معنی شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از معنی شیرازی، شاعر دربار سلطان حسین بایقرا (هفت اقلیم، 276).

دیوان معنی فسائی

فارسی و عربی، از محمد مسیح بن اسماعیل معنی فسائی (-1115 یا 1127 ق) که در شعر عربی، مسیح و در فارسی معنی تخلص می کرده (فارسنامه، 235/2؛ تذکره نصرآبادی، 174).

دیوان معنی کشمیری (یا شعر او)

فارسی، از معنی کشمیری (نتایج الافکار، 643).

دیوان معنی گیلانی

فارسی، از معنی گیلانی که مؤلف تذکره صبح گلشن (ص 432) او را عم حزین خوانده و ظاهراً با معنی فسائی یکی بوده است.

دیوان معنی هندی (یا شعر او)

فارسی، از میر جواد معنی هندی (تذکره حسینی، 327).

دیوان معین استرابادی (یا شعر او)

فارسی، از معین الدین استرابادی (-پس از 976 ق) که رساله ای به نام «لذت» داشته و به همان سبب به معین لذت مشهور بوده (صبح گلشن، 434).

دیوان معین اسفزاری (یا شعر او)

فارسی، از معین الدین محمد اسفزاری، مؤلف «روضات الجنّات فی اوصاف مدینه هرات» (حبیب السیر، 348/4). وی نامی نیز تخلص می کرده است (سخنان ابو سعید، 3).

دیوان معین اصمّ (یا شعر او)

فارسی، از معین الدین (یا معین الملک) حسین بن علی اصمّ، صاحب دیوان انشاء سلطان سنجر سلجوقی، مذکور در «لباب الالباب».

دیوان معین بدایونی (یا شعر او)

فارسی، از مولوی معین الدین بدایونی، شاگرد قتیل (صبح گلشن، 435).

دیوان معین بلیانی (یا شعر او)

فارسی، از معین الدین بلیانی دقاقی حسینی (-979 ق) پدر تقی الدین اوحدی، مولف «عرفات العاشقین» (صبح گلشن، 433).

دیوان معین چشتی

فارسی، از خواجه معین الدین حسن بن غیاث الدین چشتی (-633 ق)؛ ط. هند، مکرّر.

دیوان معین خراسانی (یا شعر او)

فارسی، از میرزا معین الدین علی (یا محمد) خراسانی (-1040 ق)، وزیر صفی قلی خان حاکم بغداد (تذکره نصرآبادی، 76 و 484).

دیوان معین خرّم آبادی (یا شعر او)

فارسی، از ملک معین خرّم آبادی، منشی حاکم خرّم آباد و معاصر حزین (تذکره، 115).

دیوان معین الدین غازی (یا شعر او)

فارسی، از معین الدین غازی معروف به شاه غازی، از امیران سلطان محمد در ماوراء النّهر (مرآت الخیال، 250).

دیوان معین سبزواری (یا شعر او)

در صبح گلشن (ص 433) شعر او نقل شده و ظاهراً سبزواری در آنجا مصحف شیرازی است که خواهد آمد.

دیوان معین شاه جهان آبادی

فارسی، از معین الدین بن فرید الدّین خان شاه جهان آبادی (-1226 ق)، در 3000 بیت (صبح گلشن، 435).

دیوان معین شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از خواجه معین الدین محمد بن عبد الله شیرازی که در 670 ق به مراغه رفت و خواجه

نصیر الدین را مدح گفته (آشکده، 294).

دیوان معین فراهی

فارسی، از ملا معین الدین محمد بن شرف الدین محمد مسکین فراهی (-907 یا 909 ق)، مؤلف «بحر الدرر»، «حدائق الحقائق»، «معارج النبوه» و جز آنها (مجالس النفائس، 269).

دیوان معین یزدی (یا شعر او)

فارسی، از میر معین الدین یزدی، مؤلف تاریخ معینی و پدر قاضی میر حسین میبدی که از وزیران آل مظفر بود (تاریخ یزد، 332).

دیوان معینی جوینی (یا شعر او)

فارسی، از معین الدین معینی جوینی، مؤلف «نگارستان»، در پیروی از «گلستان» سعدی، مذکور در تذکره دولت‌شاه سمرقندی،

دیوان مغماس

شیخ مغماس بن داغر حلّی (سده 9 ق)، جامع:

شیخ محمد سماوی. خ. دیده شده.

دیوان مغانی (یا شعر او)

فارسی، از ملا علی مغانی (صبح گلشن، 436).

دیوان مغمتم (یا شعر او)

فارسی، از مغمتم، شاعر دربار جهانگیر، مذکور در «سفینه خوشگو».

دیوان مغربی

فارسی، از شمس الدین محمد شیرین مغربی (-809 ق). ط. تهران، 1302 ق و مکرر؛ خ.

آستان قدس، ش 4763 (1244 ق) و چند نسخه دیگر.

دیوان مغموم بروجنی

فارسی، از عبد الله مغموم بروجنی (1312 ق-) ناظم منظومه «توحید» (شعراى معاصر اصفهان، 460).

دیوان مغول سمرقندی (یا شعر او)

فارسی و ترکی، از عبد الوهاب مغول سمرقندی، شاعر دربار شیبیک خان (مجالس النفاثس، 171).

دیوان مغيثی شیرازی

فارسی، از عبد الکریم مغيثی شیرازی که منظومه «عروس چمن» او چاپ شده.

دیوان مغيثی گنجوی (یا شعر او)

فارسی، از مغيثی گنجوی که هدایت شعر او را از حدی نقل کرده است (مجمع الفصحاء، 560/1).

دیوان مفتقر اصفهانی

فارسی، از شیخ محمد حسین مفتقر اصفهانی نجفی معروف به کمپانی (-1361 ق). ط. قم، 1376 ق.

دیوان مفتون اصفهانی

فارسی، از بهاء الدین محمد تقی بن محمد باقر مفتون اصفهانی (1322 ق-) (شعرای معاصر اصفهان، 461).

دیوان مفتون دنبلی

فارسی، از عبد الرزاق بیک بن نجفقلی خان مفتون دنبلی (-1243 ق)، مؤلف «نگارستان دارا» و ناظم مثنویهای «ناز و نیاز» و «همایون نامه».

دیوان مفتون ساروی (یا شعر او)

فارسی، از محمد شفیع مفتون ساروی (-1313 ق). خ. موجود.

دیوان مفتون شاه آبادی (یا شعر او)

فارسی، از احسان الله بن مفتون شاه آبادی (صبح گلشن، 436).

دیوان مفتون فارسی (یا شعر او)

فارسی، از محمد حسن مفتون فارسی بواناتی معاصر هدایت (مجمع الفصحاء، 487/2).

دیوان مفتون کاکوری (یا شعر او)

فارسی، از شیخ مؤمن علی بن ذو الفقار علی مفتون کاکوری (روز روشن، 642).

دیوان مفتون لاهوری (یا شعر او)

فارسی، از عبد الرحیم مفتون لاهوری (سده 13) (صبح گلشن، 437).

دیوان مفتون لکهنوی (یا شعر او)

فارسی، از سلیمان میرزا مفتون لکهنوی که بر «جامع شفائی» تقریظی منظوم سروده و چاپ شده است.

دیوان مفتون محلاتی

فارسی، از محمد بن علی اکبر مفتون واعظ محلاتی خراسانی (-1336 ق)؛ خ. موجود.

دیوان مفتون همدانی

فارسی، از میرزا آقا مفتون کبریائی همدانی (-1374 ق). ط. تهران، 1334 ش.

دیوان مفتون یزدی

فارسی، از فتح الله بن عبد الرحیم یزدی که از 1330 ق در حیدرآباد دکن معلم زبان فارسی بوده و منظومه هائی چون «آصفنامه»، «داستان شگفت» و نیز «آئینه دکن» (در تاریخ دکن) را در آنجا به طبع رسانیده است.

دیوان مفتی تبریزی (یا شعر او)

فارسی، از مفتی تبریزی (صبح گلشن، 437).

دیوان مفتی لاهوری

فارسی، از مفتی لاهوری، ط. لاهور، 1291 ق.

دیوان مفتی لکهنوی (یا شعر او)

فارسی، از غلام حضرت مفتی لکهنوی مفتی الملک (صبح گلشن، 437).

دیوان المفجع البصری

شیخ ابو عبد الله احمد مفجع بصری کاتب (-327 ق)، شاعر شیعه، شاگرد ثعلب و مؤلف «الترجمان» (معالم العلماء، 139).

دیوان مفرد تبریزی (یا شعر او)

فارسی، از ملا محمد علی بن محمد قلی بیگ مفرد تبریزی مقیم عباس آباد اصفهان (صبح گلشن، 437).

دیوان مفرد قمی (یا شعر او)

فارسی، از مفرد خیاط قمی، معاصر نصرآبادی (تذکره، 366).

دیوان مفلح همدانی (یا شعر او)

فارسی، از مفرد همدانی مقیم اصفهان و معاصر نصرآبادی (تذکره، 322).

دیوان مفلح الصیمری

شیخ مفلح بن حسن صیمری، زنده تا 873 ق، شاگرد ابن فهد حلّی؛ جامع: شیخ محمد طاهر سماوی. وی اشعاری به فارسی هم داشته که آذر آنها را نقل کرده و او را از شاعران اصفهان شمرده است (آتشکده، 196).

دیوان مفلس دهلوی

فارسی، از امان الله مفلس مکتبدار دهلوی (صبح گلشن، 437).

دیوان مفلس قمی - دیوان ارده شیره

فارسی، از شیخ حسین قمی معروف به ارده شیره (-1367 ق). ط. تبریز 1347 ق؛ قم، 1359 ق.

دیوان مفلس گنابادی (یا شعر او)

فارسی، از مفلس گنابادی (صبح گلشن، 438).

دیوان مفلسی خراسانی (یا شعر او)

فارسی، از مفلسی خراسانی، معاصر نوائی (مجالس النفاث، 29 و 203).

دیوان مفلح تهرانی

فارسی، از میرزا محمد علی مفلح تهرانی دنبلی، صدر الشعراء و فخر الشعراء، معاصر فتحعلی شاه قاجار؛ خ. دانشگاه تهران.

دیوان مفید اسکافی (یا شعر او)

فارسی، از مفید الدین اسکافی که اشعار او در سفینه اشعار موجود در کتابخانه مجلس آمده است (فهرست، 158/3).

دیوان مفید بلخی

فارسی، از مفید بلخی (-1090 ق) شاعر دربار امام قلی خان حاکم بلخ که در عهد عالمگیر به هند رفت و در ملتان درگذشت، خ. ایشیاتک بنگال.

دیوان مفید شیرازی

فارسی و عربی، از مفید بن محمد کاظم شیرازی (-1325 ق) که در شعر عربی مفید و در فارسی داور تخلص می کرده است (آثار عجم، 26).

دیوان مفید شیرازی - کعبه الباکین

فارسی، از شیخ محمد مفید بن شیخ نبی بحرانی شیرازی امام جمعه شیراز در روزگار فتحعلی شاه قاجار؛ جامع: فرزندش محمد هاشم.

دیوان مفیدی اصفهانی

فارسی، از مفیدی اصفهانی، مدرّس جامع اصفهان که مؤلف صبح گلشن (ص 438) شعر او را از این دیوان نقل کرده است.

دیوان مقبل اصفهانی

فارسی، از آقا محمد شیخا مقبل اصفهانی (-1157 ق) که در روزگار نادر به هند رفت و در گجرات اقامت گزید؛ خ، مجلس و دانشگاه تهران.

دیوان مقبل کرمانی (یا شعر او)

فارسی، از شرف الدین مقبل کرمانی (صبح گلشن، 448).

دیوان مقبلی ترشیزی (یا شعر او) ---

ص: 485

دیوان مقصود شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از مقصود شیرازی، معاصر سام میرزا که از ابتدای جوانی منشی دفتر استیفا بوده است (تحفه سامی، 60).

دیوان مقصود عبدل (یا شعر او)

فارسی، از مقصود عبدل خراسانی، معاصر سام میرزا (تحفه سامی، 131).

دیوان مقصود قزوینی (یا شعر او)

فارسی، از مقصود بن ملا فضل الله قزوینی (-997 ق) (روز روشن، 645).

دیوان مقصود کازرونی (یا شعر او)

فارسی، از خواجه مقصود کازرونی، معاصر جلال الدین دوانی (مجالس النفاث، 309).

دیوان مقصود کاشانی (یا شعر او)

فارسی، از مقصود کاشانی (-987 ق) که مهاجرتی با محتشم داشته و شاگرد غیاث الدین منصور دشتکی بوده است. سام میرزا نیز از مقصود کاشانی معاصر خویش نام برده که در سیاق مهارت داشته است (تحفه سامی، 146).

دیوان مقصود کرمانی - مخزن اللالی و

مجمع المراثی

فارسی، از میرزا عبد الله مقصود کرمانی (-1348 ق). ط. 1332 ق (در 2 مجلد).

دیوان مقصود لکهنوی

فارسی، از مقصود عالم بن صدر عالم لکهنوی، شاگرد غالب و ناظم مثنویهای «شکرستان»، «سکندرنامه» و «مقصود الصنایع» (صبح گلشن، 440).

دیوان مقصود هروی تیرگر ---

ص: 486

دیوان مقیمی بخاری (یا شعر او)

فارسی، از مقیمی بخاری که ظاهراً معاصر فخری هراتی بوده (مجالس النفاثس، 159).

دیوان مقیمی تبریزی (یا شعر او)

فارسی، از حسن بیگ مقیمی شکر اغلو ترکمان (اوایل سده 11 ق) که حسن نیز تخلص می کرد (آتشکده، 21).

دیوان مقیمی هروی (یا شعر او)

ترکی، از مقیمی هروی، معاصر نوائی که به اصطلاحات صوفیه واقف بود (مجالس النفاثس، 50 و 224).

دیوان مکارم اکبرآبادی (یا شعر او)

فارسی، از محمد مکارم اکبرآبادی (سده 11 ق) (صبح گلشن، 432).

دیوان مکارم قزوینی (یا شعر او)

فارسی، از مکارم قزوینی معاصر سام میرزا، که شاعری پرسخن بوده است. نام او را ابوالمکارم هم نوشته اند (تحفه سامی، 196).

دیوان مکتبی شیرازی

فارسی، از مولانا مکتبی شیرازی (-916 یا 928 یا 941 ق)، معلّم کودکان در شیراز که «کلمات علیّه غزّاً» ترجمه منظوم شصت کلمه حضرت امیر (علیه السلام) از اوست و چاپ شده. خ.

عارف حکمت مدینه.

دیوان مکرم حبیب آبادی

فارسی، از محمد علی بن علی خان مکرم حبیب آبادی (1304 ق-) ناشر جریده «صدای اصفهان». ط. اصفهان، 1373 ق.

دیوان مگری کردستانی

فارسی، از محمد بن عبد الله مگری کردستانی (1298 ش-) که مجموعه «نغمه های جوانی» او چاپ شده است.

دیوان مکنون گرجی (یا شعر او)

فارسی، از مکنون گرجی کازرونی (مجمع الفصحاء، 473/2).

دیوان مکی اصفهانی

فارسی، از حاج محمد مکی اصفهانی، معاصر نصرآبادی، که 22 سال مجاور مکه بود و مثنوی به پیروی از مثنوی مولوی سرود (تذکره

نصر آبادی، 428).

دیوان مکین

فارسی، از محمد فاخر مکین دهلوی (-1230 ق) که شاگردش میر بیر علی انیس کتابی در سرگذشت او به نام «انیس الاحبا» نوشته؛ خ.

مجلس (1203 ق).

دیوان مکینی (یا شعر او)

فارسی، از مکینی (صبح گلشن، 444).

دیوان الملائکه

ابو نزار صادق بن جواد ملائکه بغدادی (1311 ق-)، در 5 مجلد که برخی به طبع رسیده.

دیوان ملا باشی تسوجی

فارسی، از میرزا محمود ملا باشی تسوجی (-1295 ق) معلّم مظفر الدین شاه، که نصف «الفيء عينكى» را وی سرود و 500 بیت دیگر را حجت الاسلام تیر تبریزی (دانشمندان آذربایجان، 395).

دیوان ملا جان کاشانی

فارسی، از ملا جان کاشانی، معاصر سام میرزا و مخترع خطی به نام «شکسته بسته» که شبی 1000 بیت شعر می گفت و رسائلی هم در قافیه و عروض و معما نوشت (تحفه سامی، 156).

دیوان ملازاده تاشکندی (یا شعر او)

فارسی، از ملا عبد الغفار ملازاده تاشکندی (سده 10 ق) (مجالس النفّاس، 146).

دیوان ملا شاه بدخشانی ---

ص: 487

ديوان ملا شهنامه چي

فارسي، از ملا فتح الله شهنامه چي ناظم مثنوي «صنم خيال» و معاصر شاه سليمان صفوي.

ديوان ملالي ---

ص: 488

می زیسته و فتحعلی شاه را مدح گفته است.خ.

مجلس.

دیوان ملول لکهنوی (یا شعر او)

فارسی، از شرف الدین معروف به شاه ملول لکهنوی (سده 12 ق) (صبح گلشن، 448).

دیوان ملولی اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از خلیفه اسد الله ملولی اصفهانی (-969 ق) متولی آستان قدس، جد خلیفه سلطان (آتشکده، 196). ظاهراً هموست که در کتاب دانشمندان آذربایجان (ص 360) به نام ملولی آذربایجانی آمده است.

دیوان ملولی خطاط (یا شعر او)

فارسی، از ملا محمد ملولی خطاط (صبح گلشن، 448).

دیوان ملهم شوشتری

فارسی، از ملا حسن بن حسین ملول شوشتری (-1300 ق)، برادر صدر شوشتری.خ. موجود.

دیوان ملهمی تبریزی (یا شعر او)

فارسی، از ملهمی تبریزی (-1049 ق) که تصانیفی داشته و خواهرزاده اش آنها را تلف کرده است (آتشکده، 33).

دیوان ملهمی شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از جمال الدین بن کمال الدین ملهمی شیرازی، زنده در 1024 ق (هفت اقلیم، 308).

دیوان ملهمی کوکنی (یا شعر او)

فارسی، از ملهمی کوکنی (صبح گلشن، 449).

دیوان ملیح سمرقندی (یا شعر او)

فارسی، از بدیع بن محمد شریف ملیح سمرقندی، مؤلف تذکره «مذکر الاحباب» در 1093 ق. وی از جانب امیر بخارا به اصفهان آمد و نصرآبادی او را ملاقات کرد (تذکره، 440 و 443).

دیوان ملیحی بافقی (یا شعر او)

فارسی، از ملیحی بافقی که تقی الدین اوحدی اشعارش را آورده و در تذکره صبح گلشن (ص 449) از او نقل شده.

دیوان ممتاز ترکمان فراهی (یا شعر او)

فارسی، از میرزا برخوردار بن محمود ترکمان ممتاز فراهی، مؤلف «شمسه و قهقهه» که چاپ شده.

دیوان ممتاز خراسانی (یا شعر او)

فارسی، از ممتاز که نصرآبادی به احتمال او را از خراسان دانسته (تذکره، 428).

دیوان ممتاز سمرقندی (یا شعر او)

فارسی، از محمد عابد بن محمد زاهد ممتاز سمرقندی که هفت قلم را خوش می نوشته (تذکره نصرآبادی، 439).

دیوان ممتاز شولستانی (یا شعر او)

فارسی، از ممتاز شولستانی شیرازی که ظاهراً معاصر نصرآبادی بوده (تذکره، 432).

دیوان ممتاز گرجی (یا شعر او)

فارسی، از افضل علی بیگ ممتاز گرجی، که در خدمت شاه سلیمان صفوی بوده (تذکره نصرآبادی، 45).

دیوان ممکن شاه جهان آبادی (یا شعر او)

فارسی، از کاظم علی خان ممکن شاه جهان آبادی، زنده در 1174 ق، شاگرد محمد فاخر (صبح گلشن، 453).

دیوان ممنون افغانی (یا شعر او)

فارسی، از ممنون افغانی (روز روشن، 652).

دیوان ممنون دهلوی

فارسی، از نظام الدین بن قمر الدین ممنون دهلوی (صبح گلشن، 454).

دیوان ممنون لکهنوی (یا شعر او)

فارسی، از ممنون لکهنوی (صبح گلشن، 454).

دیوان المنازی

ابو نصر احمد بن یوسف منازی سلیکی (-437 ق)، منسوب به مناز جرد حلب. در روزگار ابن خلکان این دیوان کمیاب بوده است. مذکور در «وفیات الاعیان».

دیوان مناسب کشمیری (یا شعر او)

فارسی، از میر شاه حسینی (یا حسین) مناسب کشمیری (صبح گلشن، 454).

دیوان مناسب هندی ---

ص: 490

وزن «شاهنامه» سروده.

دیوان منشی تبریزی (یا شعر او)

فارسی؟، از میرزا محمد منشی تبریزی (1094 ق-) که به 5 زبان، از جمله فارسی و ترکی سخن می گفته است (صبح گلشن، 456).

دیوان منشی خوئی

فارسی، از میرزا مهدی بن محمد نصیر، منشی دیوان محمد شاه قاجار که ناصر الدین شاه و حاج میرزا آقاسی را مدح گفته است (مجمع الفصحاء، 439/2).

دیوان منشی ساوجی (یا شعر او)

فارسی، از محمد منشی ساوجی، مؤلف «تذکره شعراء» در 1295 ق؛ مذکور در «مدینه الادب».

دیوان منشی شیرازی

فارسی، از وصاف الحضرة عبد الله بن فضل الله که متخلص به منشی و شرف و معاصر سعدی بوده و تاریخ و صاف یا «تجزیه الامصار» از اوست.

خ. ادبیات تهران.

دیوان منشی طبری

فارسی، از میرزا عبد الله بن محمد قلی منشی طبری که در برخی اشعار منشی طبری و در برخی منشی اسرار تخلص می کرده و با هدایت معاصر بوده است (مجمع الفصحاء، 461/2).

دیوان منشی قمی (یا شعر او)

فارسی، از قاضی میرزا احمد منشی قمی (سده 10 و 11 ق) مؤلف «گلستان هنر» که چاپ شده.

دیوان منشی کانپوری (یا شعر او)

فارسی، از غلام علی منشی کانپوری (صبح گلشن، 456).

دیوان منصف اصفهانی

فارسی، از غیاث الدین علی منصف اصفهانی معروف به غیاثا (1019 ق)، در 5200 بیت (میخانه، 216).

دیوان منصف دهلوی (یا شعر او)

فارسی، از بابا خواجه منصف دهلوی ملقب به فاضل خان (-1128 ق) (صبح گلشن، 457).

دیوان منصف شاه جهان آبادی (یا شعر او)

فارسی، از شاه منصف علی خان شاه جهان آبادی (صبح گلشن، 457).

دیوان منصف طهرانی

فارسی، از محمد اسماعیل بن شمس منصف طهرانی (سده 11 یا 10 ق) (صبح گلشن، 458).

دیوان منصف قاجار

فارسی، از محمد زمان خان بن فضلعلی خان منصف قوئلوی قاجار (-1264 ق). خ.

عمومی اصفهان.

دیوان منصف مازندرانی (یا شعر او)

فارسی، از سید عبد الرحیم منصف مازندرانی، مؤلف «تذکره الشعراء» که از آن یاد شد (مجمع الفصحاء، 316/2).

دیوان منصور الآبی (یا شعر او)

زین الکفاه ابو سعد منصور بن حسن آبی وزیر.

مذکور در فهرست منتجب الدین.

دیوان منصور اصفهانی

فارسی، از میرزا محمد رضا منصور اصفهانی طبیب، معروف به میرزا رضا شرابی (-1238 ق). (مجمع الفصحاء، 487/2).

دیوان منصور اکبرآبادی (یا شعر او)

فارسی، از حافظ مصلح الدین منصور اکبرآبادی، شاگرد غالب دهلوی.

دیوان منصور ترمذی

فارسی، از شمس الدین منصور بن محمود قاضی ترمذی-سنگلاخ منتخب دیوان را به خط محمد طاهر اعتماد الدوله دیده بوده است (امتحان الفضلاء، 89/2 و 90).

دیوان منصور جرجانی

فارسی، از منصور بتکچی جرجانی، معاصر نوائی (مجالس النّفائس، 85 و 259). سنگلاخ آن را به خط شاه محمود نیشابوری دیده است (امتحان الفضلاء، 116/1).

دیوان منصور دامغانی

فارسی، از منصور دامغانی شیخ الاسلام دامغان (صبح گلشن، 459).

دیوان منصور سبزواری (یا شعر او)

فارسی، از منصور سبزواری استاد نوائی در عروض که رساله ای هم در این فن دارد (مجالس النّفائس، 33 و 206).

دیوان منصور طوسی (یا شعر او)

فارسی، از منصور طوسی معروف به منصور قراوقه (-854 ق)، از امیران شاهرخ (صبح گلشن، 459).

دیوان منصور منطقی

فارسی و عربی، از ابو محمد منصور بن علی منطقی رازی (-پیش از 380 ق)، شاعر حضور اسماعیل بن عباد. خ. ملک.

دیوان منصور نائینی (یا شعر او)

فارسی، از برخوردار بیگ منصور نائینی، معاصر نصر آبادی (تذکره، 406).

دیوان منصور هروی (یا شعر او)

فارسی، از منصور هروی، معاصر نصر آبادی، که مدتی کلانتر هرات بود (تذکره، 106).

دیوان منصور هندی (یا شعر او)

فارسی، از منصور هندی (صبح گلشن، 458).

دیوان منطقی رازی ---

دیوان منظور خوانساری

فارسی، از میرزا احمد منظور خوانساری اصفهانی (-1323 ق) (تذکره القبور، 77).

دیوان منعم اصفهانی - سفره منعم

فارسی، از میرزا شکر الله بن محمد علی (مسکین) منعم اصفهانی (-1360 ق). ط.

اصفهان، 1360 ق.

دیوان منعم اکبرآبادی (یا شعر او)

فارسی، از میرزا منعم بن سلطان اکبرآبادی (صبح گلشن، 461).

دیوان منعم بخاری (یا شعر او)

فارسی، از عبد الرحمان بن قاضی بقای منعم بخاری، محتسب بخارا و معاصر نصرآبادی (تذکره، 437).

دیوان منعم تبریزی (یا شعر او)

فارسی، از منعم تبریزی (دانشمندان آذربایجان، 362).

دیوان منعم رامپوری (یا شعر او)

فارسی، از قاضی نور الحق منعم رامپوری، که در ساعتی 100 بیت می سرود (صبح گلشن، 460).

دیوان منعم شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از میرزا محمد علی بیگ منعم شیرازی (-1297 ق) (آثار عجم، 568).

دیوان منعم شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از منعم شیرازی که نام و تخلص او یکی بوده و هدایت 1215 ق - در جوانی او را دیده بوده است (مجمع الفصحاء، 446).

دیوان منعم لاهوری (یا شعر او)

فارسی، از شیخ منعم لاهوری (مرآت الخیال، 163).

دیوان منعم مرادآبادی

فارسی، از منعم مرادآبادی، زنده در 1201، که از خانواده حگام مرادآباد بوده، در 30000 بیت (صبح گلشن، 460).

دیوان منوچهر خان لر (یا شعر او)

فارسی، از منوچهر خان لر (-1079 ق)، والی لر کوچک (تذکره نصرآبادی، 24).

دیوان منوچهر پراوی

فارسی، از منوچهر پراوی (معاصر) که مجموعه «چکش» او در 1323 ش چاپ شده.

دیوان منوچهری دامغانی

فارسی، از حکیم ابو النجم احمد بن قوص بن احمد منوچهری دامغانی (-432 ق) مداح منوچهر بن قابوس وشمگیر. ط. مکرر؛ خ.

آستان قدس، ش 12094 (1275 ق) و چند نسخه دیگر.

دیوان منور دهلوی (یا شعر او)

فارسی، از منور علی دهلوی (صبح گلشن، 462).

دیوان منور رازی (یا شعر او)

فارسی، از الله ویردی منور رازی، مرید محمد جعفر کبودرآهنگی (ریاض العارفین، 535).

دیوان منور علی شاه شهرکردی

فارسی، از سید رحیم بن حسن، منور علی شاه حقانی شهرکردی (-1368 ق).

دیوان منور علی شاه (یا شعر او)

فارسی، از محمد منور علی شاه، نعمت اللهی (-1301 ق).

دیوان منهی تهرانی (یا شعر او)

فارسی، از عطاء منهی تهرانی (تذکره نصرآبادی، 241).

دیوان منهی زواره ای (یا شعر او)

فارسی، از میر منهی زواره ای اردستانی، شاگرد حاتم کاشانی و معاصر صادقی کتابدار (مجمع الخواص، 85).

دیوان منیر اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از میرزا باقر منیر اصفهانی، شاگرد شمس الدین فقیر، که نخست فدائی تخلص می کرد (صبح گلشن، 463).

دیوان منیر بخاری (یا شعر او)

فارسی، از ملا منیر بخاری که تاریخ تولد بابر شاه (888 ق) را به نظم آورده است (تذکره نصرآبادی، 469).

دیوان منیر دزفولی

فارسی، از سید محمد رضا بن محمد علی منیر موسوی دزفولی (1327 ق-؛ خ. دیده شده).

دیوان منیر دهلوی (یا شعر او)

فارسی، از منیر دهلوی (صبح گلشن، 462).

دیوان منیر طاها

فارسی، از منیر طاها، شاعره معاصر، فرزند حسین تبریزی، که مجموعه «سرگذشت» او چاپ شده (سخنوران نامی، 264/3).

دیوان منیر کرمانی (یا شعر او)

فارسی، از نور الدین محمد منیر کرمانی، معاصر حزین (تذکره، 123).

دیوان منیر لاهوری

فارسی، از ابو البرکات بن عبد المجید منیر لاهوری ملتانی (-1054 ق) که بر دیوان عرفی شرح نوشته و آزاد اشعارش را از دیوان او نقل کرده (سرو آزاد، 60).

دیوان منیر طالقانی (یا شعر او)

فارسی، از محمد طاهر منیر طالقانی که به هند رفت و در آنجا درگذشت (صبح گلشن، 463).

دیوان منیری (یا شعر او)

فارسی، از شرف الدین یحیی (یا احمد) منیری بلخی (-782 ق) که «شرفنامه» به نام او تألیف شده (ریاض العارفین، 159).

دیوان مَواج (یا شعر او)

فارسی؟، از مَواج (سده 13 ق) شاعر آذربایجانی (دانشمندان آذربایجان، 362).

دیوان موافق اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از علی اکبر بن اسماعیل موافق خاتون آبادی اصفهانی نعمت اللّهی (-1352 ق) (شعرای معاصر اصفهان، 474).

دیوان موالی اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از ابو الحسن موالی اصفهانی، که به هند رفت و نزد نظام الملک آصف جاه تقرب یافت (صبح گلشن، 464).

دیوان موالی تونی (یا شعر او)

فارسی، از موالی تونی (-949 ق) (تحفه سامی، 123).

دیوان موالی ترکمان (یا شعر او)

فارسی، از موالی ترکمان معتمد سلطان حمزه میرزا و معاصر صادقی کتابدار (مجمع الخواص، 129).

دیوان موالی کشمیری (یا شعر او)

فارسی، از مرتضی قلی خان موالی تیموری کشمیری (صبح گلشن، 463).

دیوان مؤبد آذربایجانی (یا شعر او)

فارسی؟، از مؤبد آذربایجانی، مذکور در حدیقه الشعراء، در صبح گلشن، (ص 464) مؤبد فارسی آمده که محتملا هردو یکی است.

دیوان مؤبد کاشانی - هنایش خرد

فارسی، از شیخ عبد العلی بن محمد باقر مؤبد صبحی بیگدلی کاشانی. ط. تهران، 1322 ق.

دیوان مؤتمن الملک انصاری (یا شعر او)

فارسی و عربی، از محمد سعید خان مؤتمن الملک انصاری (المآثر و الآثار، 190).

دیوان موجد اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از شفیعی‌ای موجد اصفهانی طالقانی، معاصر نادر شاه افشار (صبح گلشن، 465). در آتشکده (ص 412) موحد آمده است.

دیوان موجد بلگرامی (یا شعر او)

فارسی، از موجد بلگرامی (صبح گلشن، 464).

دیوان موجد شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از مجید موجد شیرازی، ندیم سلطان ابراهیم میرزا (صبح گلشن، 467).

دیوان موجد کلکته ای (یا شعر او)

فارسی، از مولوی سراج الدین علی خان موجد موهانی کلکته ای (-1238 ق) قاضی القضاات کلکته (صبح گلشن، 467).

دیوان موجد همدانی (یا شعر او)

فارسی، از موجد همدانی (-1024 ق) (صبح گلشن، 467).

دیوان موجود (یا شعر او)

فارسی، از شاه عبد الجلیل موجود (صبح گلشن، 467).

دیوان موجی اهری (یا شعر او)

ترکی، از موجی شیخ الاسلام اهر (دانشمندان آذربایجان، 363).

دیوان موجی بدخشانی

فارسی، از قاسم خان موجی بدخشانی (-979 ق) که مثنوی «یوسف و زلیخا» در 6000 بیت از اوست (دانشمندان آذربایجان، 175) نیز مثنوی «لیلی و مجنون» او در دانشگاه تهران موجود است (فهرست، 43/2).

دیوان موجی گرجی (یا شعر او)

فارسی، از علی جان بیگ بن اغلی بیک موجی گرجی که ظاهراً معاصر نصرآبادی بوده است (تذکره، 51).

دیوان مودود چشتی (یا شعر او)

فارسی، از مودود چشتی، که از نوادگان قطب الدین مودود بن یوسف چشتی (-527 ق) صوفی معروف بوده (صبح گلشن، 468).

دیوان مؤذن خراسانی

فارسی، از محمد علی مؤذن خراسانی، زنده در 1077 ق، مؤلف «تحفه عباسی»، «قصص الخاقان» و جز آن. خ. آستان قدس، ش 9277 (1312 ق)، ش 8613.

دیوان موزون اصفهانی

فارسی، از عباسعلی بن براتعلی موزون اصفهانی (1314 ق-) که مجموعه «اندوهنامه» او در اصفهان طبع شده.

دیوان موزون الملک تبریزی (یا شعر او)

فارسی، از ملا لطفی موزون الملک تبریزی (-1020 یا 1021 ق) از امیران جهانگیر شاه (میخانه، 537).

دیوان موزون سمرقندی

فارسی، از میر شریف موزون سمرقندی، معروف به بابا خواجه معاصر نصرآبادی که در ستاره شناسی نیز مهارت داشت (تذکره، 440).

دیوان موزون ناگوری (یا شعر او)

فارسی، از موزون ناگوری که نستعلیق را خوش می نوشت و از اولاد حمید الدین ناگوری بود (صبح گلشن، 471).

دیوان موسوی خواب بین (یا شعر او)

فارسی، از میر محمد افضل بن سلطانعلی موسوی خواب بین (تذکره حسینی، 305).

دیوان موسوی خوانساری

فارسی، از محمد هاشم بن زین العابدین موسوی خوانساری، برادر صاحب روضات. خ.

بروجردی نجف.

دیوان موسوی مشهدی ---

ص: 495

دیوان موسوی مشهدی (یا شعر او)

فارسی، از میر عماد موسوی مشهدی، معاصر نوائی (مجالس النفائس، 35 و 209).

دیوان موسی الاحسائی

شیخ موسی بن حسن بن احمد احسائی (-1289 ق)، ناظم منظومه «الباکوره» در منطق که چاپ و بر پشت آن از دیوان شاعر یاد شده است.

دیوان موسی الحرفوشی

موسی بن علی بن حرفوش حرفوشی عاملی که ظاهراً معاصر شیخ حرّ عاملی بوده. مذکور در «امل الآمل».

دیوان موسی سیفی (یا شعر او)

فارسی، از میر موسی سیفی که از سادات قاضی سیف الدینی و معاصر سام میرزا بوده (تحفه سامی، 44).

دیوان موسی الطالقانی

سید موسی بن جعفر حسینی طالقانی (-1298 ق)؛ خ. کاشف الغطاء و بیت الطریحی نجف.

دیوان موسی العاملی

شیخ موسی بن شریف بن محمد عاملی (-1281 ق). این دیوان را شاعر خود تدوین کرده و آخرین شعرش دارای تاریخ 1254 ق است.

دیوان موسی العاملی

موسی بن عبد السلام بن زین العابدین عاملی (-1253 ق)، در 4000 بیت. مذکور در «بغیه الرّاعبین فی احوال آل شرف الدین».

دیوان موسی العاملی

سید موسی عاملی معاصر شیخ ابراهیم صادق و سید صالح قزوینی. مذکور در «یتیمه الدّهر» محمد علی موسوی.

دیوان موسی التّقدی

شیخ موسی بن جعفر تقدی (-1370 ق) قاضی جعفریّه در العماره و بغداد. مذکور در «شعراء الزوراء».

دیوان موسی همدانی (یا شعر او)

فارسی، از میرزا موسی نقاش همدانی (صبح گلشن، 472).

دیوان مولاداده

اردو، از نواب اسد اللہ خان، ط. لاهور، 1926 م.

دیوان مولای اصفہانی (یا شعر او)

فارسی، از آقا عبد المولی خوشنویس اصفہانی (-1160 ق) آتشکده، 412؛ صبح گلشن، 473).

دیوان مولای اصفہانی (یا شعر او)

فارسی، از خلیفہ اسد اللہ مولای اصفہانی، جد خلیفہ سلطان، مذکور در «ریاض الجنہ».

دیوان مؤلف الدولہ

فارسی، از میرزا عبد الحسین خان مؤلف الدولہ زند ناظم «فرہنگ منظوم فرانسه بہ فارسی» کہ چاپ شدہ.

دیوان مولوی بخاری (یا شعر او)

فارسی، از مولوی بخاری کہ در خدمت عبد العزیز خان اوزبک حاکم بخارا بودہ (تذکرہ نصرآبادی، 436).

دیوان مولوی رومی ---

ص: 496

دیوان مولوی گیلانی

فارسی، از میرزا هادی مولوی گیلانی، معروف به وفا علی شاه، که مثنوی «عالم و آدم» را در 5000 بیت در تاریخ جهان سروده که چاپ شده است (سخنوران نامی معاصر، 268/3).

دیوان مؤمن ابرقوهی (یا شعر او)

فارسی، از مؤمن ابرقوهی (صبح گلشن، 473).

دیوان مؤمن استرآبادی (یا شعر او)

فارسی، از محمد مؤمن استرآبادی، خواهرزاده سید فخر الدین سماکی و معلم سلطان حیدر صفوی، زنده تا 1025 ق (آتشکده، 154). خ. سلطنتی سابق، تهران.

دیوان مؤمن اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از مؤمن بن حاج آقا اصفهانی (صبح گلشن، 474).

دیوان مؤمن اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از مؤمن اصفهانی، پدر صامت (تذکره نصرآبادی، 210).

دیوان مؤمن ترکمان (یا شعر او)

فارسی، از مؤمن برادر محمد امین ترکمان مشهدی (مجمع الخواص، 68).

دیوان مؤمن تونی (یا شعر او)

فارسی، از مؤمن تونی، برادر شیخ محمد قاری (تذکره نصرآبادی، 311).

دیوان مؤمن جزائری ---

معاصر صادقی بوده (مجمع الخواص، 58).

دیوان مؤمنی استرآبادی (یا شعر او)

فارسی، از مؤمنی استرآبادی، معاصر سام میرزا (تحفه سامی، 154).

دیوان مونس اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از علی اکبر مونس اصفهانی، که به هند سفر کرد و در لکهنو اقامت گزید (صبح گلشن، 476).

دیوان مونس بارفروشی (یا شعر او)

فارسی، از میرزا محمد رضا مونس بارفروشی مازندرانی (مجمع الفصحاء، 473/2).

دیوان مونس بهوپالی (یا شعر او)

فارسی، از سید محمد اعظم حسین بن حکیم محمد زکی مونس بهوپالی سندیلوی لکهنوی، زنده در 1293 ق (صبح گلشن، 475).

دیوان مونس بخاری (یا شعر او)

فارسی، از مونس بخاری، شاعر دربار امیر بخارا، که ظاهراً معاصر نصرآبادی بوده (تذکره، 434).

دیوان مونس شوشتری (یا شعر او)

فارسی، از مونس شوشتری (صبح گلشن، 476).

دیوان مونس شیرازی

فارسی، از میرزا عبد الحسین بن علی مونس علی شاه ذو الریاستین (1290 ق-)؛ ط 1369 ق.

دیوان مونس هندی

اردو، از نواب مونس صاحب هندی، برادر انیس و عمّ نفیس، ط.

دیوان مؤید

فارسی، از عبد العلی مؤید؛ ط.

دیوان المؤید بالله

عضد الدوله المؤید بالله ابو الحسین حسینی هارونی (-421 ق) (تاریخ طبرستان، 28).

دیوان مؤید التولیه

فارسی، از سید علی بن حسن مؤید ثابتی (سخنوران نامی معاصر، 211/1).

دیوان مؤید دیوانه (یا شعر او)

فارسی، از مؤید دیوانه، معاصر نوائی، که خلل دماغ داشته و از دودمان ابو سعید ابو الخیر بوده است (مجالس النفائس، 35 و 209).

دیوان مؤید شولستانی (یا شعر او)

فارسی، از مؤید شولستانی که در خدمت ممتاز شولستانی ملازمت داشت (تذکره نصرآبادی، 432).

دیوان المؤید فی الدین

ابو نصر هبه الله بن موسی ملقب به المؤید فی الدین (-پیش از 487 ق)، داعی خلفای فاطمی مصر؛ ط. قاهره، 1949 م.

دیوان مؤید مهنه (یا شعر او)

فارسی، از مؤید مهنه نبیره ابو سعید ابو الخیر (مجالس النفائس، 35 و 209).

دیوان مؤید نسفی

فارسی، از مؤید الدین نسفی، ناظم مثنوی «پهلوان نامه». مذکور در «لباب الالباب» و «هفت اقلیم».

دیوان مؤیدی

فارسی، از مؤیدی که شمس قیس از آن نقل کرده است (المعجم، 333).

دیوان مهتاب

فارسی، از مهتاب. ط. لکهنو.

دیوان مهجور اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از میرزا محمد علی مهجور اصفهانی که در اصفهان معلم کودکان و معاصر هدایت بود (مجمع الفصحاء، 446/2).

دیوان مهجور تبریزی (یا شعر او)

فارسی؟، از مهجور تبریزی (سده 13 ق). مذکور در «حدیقه الشعراء» (دانشمندان آذربایجان، 363).

دیوان مهجور شیرازی ---

ص: 499

دیوان مهدی خوئی (یا شعر او)

فارسی، از میرزا مهدی بن محمد نصیر خوئی، ندیم محمد علی میرزا دولت‌شاه قاجار (مجمع الفصحاء، 439/2).

دیوان مهدی رازی (یا شعر او)

فارسی، از مهدی بن میرزا غیاث عرب نسابه طباطبائی رازی که ظاهراً معاصر نصرآبادی بوده (تذکره، 163).

دیوان مهدی صدر

فارسی، از میرزا مهدی بن میرزا حبیب‌الله صدر موسوی عاملی (-1043 ق) که پس از پدر به وزارت صفویه رسید (صبح گلشن، 16).

دیوان مهدی فتح آبادی (یا شعر او)

فارسی، از مهدی فتح آبادی که به گفته فرصت، از خوانین بوده است (آثار العجم، 569).

دیوان مهدی القزوینی

سید مهدی بن حسن قزوینی (-1300 ق) که منظومه ای در اصول به نام «السبائک» داشته است.

دیوان مهدی قزوینی (یا شعر او)

فارسی، از مهدی قزوینی، معاصر فتحعلی شاه قاجار (صبح گلشن، 477).

دیوان مهدیقلی قادورقائی (یا شعر او)

فارسی؟، از مهدیقلی قادورقائی (؟) معاصر صادقی کتابدار (مجمع الخواص، 35).

دیوان مهدی القطیفی

سید مهدی قطیفی که چندی از مرثیاتی او در مجموعه ای دیده شده.

دیوان مهدی قمشه ای ---

دیوان مهری عرب (یا شعر او)

فارسی و عربی، از سید علی مهری عرب عاملی که در اواخر روزگار صفویه در اصفهان اقامت داشت و تا اندازه ای فارسی آموخته و به صورت شکسته بسته شعر می گفت و مورد تحسین ظرفا قرار می گرفت (مجمع الفصحاء، 38/2)؛ خ. دانشگاه تهران.

دیوان مهری مشهدی (یا شعر او)

فارسی، از مهری مشهدی (مطلع الشمس، 445/2).

دیوان مهری هروی

فارسی، از مهری هروی، زوجه عبد العزیز طبیب شاهرخ بن تیمور گورکان (مجالس النفاثس، 21 و 195).

دیوان مهستی گنجوی

فارسی، از مهستی همسر ابن خطیب گنجوی، معاصر سلطان سنجر سلجوقی؛ ط. تهران، 1376 ق.

دیوان المهلّبی (او شعره)

ابو عیینة مهلبی، که ابن شهر آشوب، او را از شاعران اهل بیت (علیه السلام) شمرده است (معالم العلماء، 140).

دیوان مهمی تبریزی (یا شعر او)

فارسی، از مهمی تبریزی، معاصر امامقلی خان حاکم شیراز (آتشکده، 215).

دیوان مهندس دستگردی

فارسی، از میرزا محسن بن اسحاق مهندس دستگردی اصفهانی (معاصر) که منظومه «فجایع بشر» اثر طبع او در 1370 ق چاپ شده.

دیوان مهیار

ابو الحسن مهیار بن مردویه دیلمی کسروی (-428 ق)، مولی و شاگرد شریف رضی؛ ط.

مصر 1344-1350 ق، در 4 جزء.

دیوان مهین اصفهانی

فارسی، از حسن بن محمد علی (بهنیا) مهین اصفهانی (1290 ش-) (شعرای معاصر اصفهان، 482).

دیوان مهین خطاط

فارسی، از ملا محمد حسین مهین خوشنویس تبریزی (دانشمندان آذربایجان، 365).

دیوان مهین دارائی

فارسی، از مهین دخت بنت امیر خسرو دارائی زنجانی (1340 ق-) که منظومه «روباهنامه» او چاپ شده.

دیوان میثمی عراقی

شیخ محمد تقی بن محمود عراقی میثمی (- پس از 1320 ق)، معلم صاحب ذریعه.

دیوان میر اکبرآبادی

اردو، از میر محمد تقی اکبرآبادی مؤلف «نکات الشعراء» و خواهرزاده سراج الدین علی خان آرزو؛ ط. لکهنو.

دیوان میر تربتی (یا شعر او)

فارسی، از میر تربتی (صبح گلشن، 480).

دیوان میر حسینی ---

ص: 501

دیوان میرزا جان باغنوی (یا شعر او)

فارسی، از ملا میرزا جان باغنوی شیرازی محشی معروف که حواشی متعددی از او یاد شد (صبح گلشن، 482).

دیوان میرزای شیروانی (یا شعر او)

فارسی، از محمد بن حسن معروف به مدقق و ملا میرزای شیروانی (-1098 ق) که حواشی او نیز معروف است (تذکره نصرآبادی، 157 و 298).

دیوان میرزای فیض آبادی (یا شعر او)

فارسی، از میرزا زین العابدین جعفر امیر الدوله فیض آبادی، معروف به میرزا بزرگ (صبح گلشن، 481).

دیوان میرزای همدانی (یا شعر او)

فارسی، از میرزا بیگ همدانی (مجالس النفاثس، 54 و 277).

دیوان میرزائی ساوجی (یا شعر او)

فارسی، از میرزائی ساوجی معمار، معاصر سام میرزا (تحفه سامی، 148).

دیوان میر سبزواری (یا شعر او)

فارسی، از میر سبزواری، شیخ الاسلام سبزواری (مجالس النفاثس، 145).

دیوان میر سیستانی (یا شعر او)

فارسی، از میر سیستانی، معاصر جامی (تذکره حسینی، 320).

دیوان میر علی ---

ص: 502

دیوان میرم غوری (یا شعر او)

فارسی، از میرم غوری (صبح گلشن، 486).

دیوان میرم هروی (یا شعر او)

فارسی، از میرم هروی معروف به میرم سیاه، زنده در 928 ق.خ. دانشگاه تهران.

دیوان میر میران قزوینی (یا شعر او)

فارسی، از میر میران قزوینی. مذکور در تذکره «همیشه بهار».

دیوان میر هادی

فارسی، از امین میر هادی (1287 ش -). ط.

تهران، 1374 ق (با نام «منتخبی از بهترین اشعار امین میر هادی»).

دیوان میکده

فارسی، از علی بن یوسف میکده آشتیانی، که منظومه «چهار فصل» او چاپ شده.

دیوان میکش دهلوی (یا شعر او)

فارسی، از میر احمد حسین بن کرامت حسین میکش دهلوی (روز روشن، 668).

دیوان میلانی

فارسی و ترکی، از میر تقی بن حاج سید آقا میلانی.

ط. تبریز، 1363 ق (بخشی از دیوان).

دیوان میلی تبریزی (یا شعر او)

فارسی، از میلی تبریزی، معاصر سام میرزا (تحفه سامی، 144).

دیوان میلی حصاری (یا شعر او)

فارسی، از میلی حصاری که اهل حصار شادمان و معاصر فخری بوده (مجالس النفاثس، 159).

دیوان میلی قزوینی (یا شعر او)

فارسی، از میلی قزوینی (صبح گلشن، 486).

دیوان میلی هروی

فارسی، از میر قلی میلی، از ترکان هرات (-983 ق). خ. ملک تهران، آسیائی بنگال.

دیوان میمنت کشمیری (یا شعر او)

فارسی، از میمنت کشمیری (-1140 ق)، از امیران فرخ سیر (صبح گلشن، 486).

دیوان مینای افشار (یا شعر او)

فارسی، از فریدون بیگ مینای افشار (-1235 ق). اشعارش در یک جنگ خطی دیده شده.

دیوان مینای زند

فارسی، از سلطان علی خان بن رضا علی خان مینای زند (-1302 ق). فرصت ظاهرا این دیوان را دیده بوده است (آثار عجم، 569).

دیوان مینوی شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از میرزا احمد مینوی شیرازی، شاگرد فرصت (آثار عجم، 569).

دیوان مینوی همدانی (یا شعر او)

فارسی، از امیر خان مینوی لاجوردی همدانی.

مذکور در «دانشنامه» الفت.

دیوان النائی

نائلی (؟)، خ. عثمان ثالث استانبول. مذکور در فهرست آن کتابخانه.

دیوان النابغه الجعدی

ابو لیلی حبان بن قیس، نابغه جعدی مضری عامری که عمری دراز یافته. خ. کوپرلی زاده.

دیوان النابغه الذبیانی

زیاد بن عمرو بن معاویه، نابغه ذبیانی. خ. عطار بغداد.

دیوان ناجی اندجانی (یا شعر او)

فارسی، از محمد حسین بن محمد زمان ناجی اندجانی (-1126 ق)، از حکام فرخ سیر و برادر غافل مازندرانی (نتایج الافکار، 724).

دیوان ناجی اردوبادی (یا شعر او)

فارسی، از ناجی (یا نامی) اردوبادی (سده 10 و 11 ق) که از تبریز به هند رفت و در آنجا درگذشت (دانشمندان آذربایجان، 369).

ص: 503

دیوان ناجی تبریزی (یا شعر او)

فارسی، از ناجی تبریزی، معاصر نصرآبادی (تذکره، 363).

دیوان ناجی تبریزی (یا شعر او)

فارسی، از عبدالمجید ناجی فرزند راجی تبریزی (تذکره نصرآبادی، 363).

دیوان ناجی خوانساری (یا شعر او)

فارسی، از ملا حسن ناجی واعظ خوانساری (صبح گلشن، 488).

دیوان ناجی شوشتری (یا شعر او)

فارسی، از علی رضا بن محمد طاهر ناجی تاجر شوشتری (-1282 ق). مذکور در «تحفه الاحباب» حزین.

دیوان ناجی قزوینی

فارسی، از باقر ناجی بازرگان قزوینی، ط. تهران، 1322 ق. نسخه دیوان ناجی که توسط شاعر در 1297 ق کتابت شده در دانشگاه تهران موجود و احتمالاً از همین شاعر است.

دیوان ناجی لاهیجی (یا شعر او)

فارسی، از ناجی لاهیجی، معاصر نصرآبادی (تذکره، 380).

دیوان ناجی مشهدی (یا شعر او)

فارسی، از شاه قاسم ناجی مشهدی که به هند رفت و در آنجا درگذشت (صبح گلشن، 488).

دیوان ناخدای شیرازی

فارسی، از محمد حسین ناخدای شیرازی (سده 13 و اوائل 14 ق)، در 50000 بیت، که منظومه «انیس العارفین» او چاپ شده.

دیوان ناخدای یزدی (یا شعر او)

فارسی، از احمد ناخدای یزدی (-1083 ق) (تاریخ یزد، 334).

دیوان نادرپور

فارسی، از نادر نادرپور (معاصر)، که چند مجموعه از وی چاپ شده.

دیوان نادر تبریزی (یا شعر او)

فارسی، از کلب علی نادر تبریزی مقیم عباس آباد اصفهان (تذکره نصرآبادی، 393).

دیوان نادر دامغانی (یا شعر او)

فارسی، از نادر دامغانی (صبح گلشن، 489).

دیوان نادر شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از نادر شیرازی که نخست تصوف می ورزید و سپس در خدمت وزیران درآمد (تذکره نصرآبادی، 350).

دیوان نادر علیشاه

فارسی، از نادر علی شاه، خ. ملک. شاید نادر علی رعده باشد که دیوانش چاپ شده.

دیوان نادر قاجار (یا شعر او)

فارسی، از ابو محمد نادر میرزا بن بدیع الزمان بن محمد قلی بن فتحعلی شاه قاجار (-پیش از 1305 ق) که تألیفات متعددی دارد (المآثر و الاثر، 197).

دیوان نادر مازندرانی (یا شعر او)

فارسی، از میرزا اسد الله بن عبد الغفار نادر مازندرانی مؤلف «عبره الناظرین» و معاصر هدایت (مجمع الفصحاء، 499/2).

دیوان نادری

فارسی، از محمد تقی نادری، زنده در 1281 ق.

خ. دانشگاه تهران.

دیوان نادری

فارسی، از نادری؛ خ. عثمان ثالث. مذکور در فهرست آن کتابخانه. نیز مذکور در «گلستان مسرت» (ص 490).

ص: 504

دیوان نادری افشار (یا شعر او)

فارسی، از نادری افشار (نامهٔ سخنوران، 137).

دیوان نادری بخارائی (یا شعر او)

فارسی، از نادری بخارائی (مجالس النفاثس، 163).

دیوان نادری بغدادی (یا شعر او)

نادری بغدادی، ساکن موصل (العراق بین الاحتلالین، 137/4).

دیوان نادری ترشیزی (یا شعر او)

فارسی، از نادری ترشیزی. مذکور در «هفت اقلیم».

دیوان نادری سمرقندی (یا شعر او)

فارسی، از نادری سمرقندی (-966ق) که در روزگار همایون به هند رفت (تحفهٔ سامی، 155؛ صبح گلشن، 490).

دیوان نادری سیالکوتی (یا شعر او)

فارسی، از نادری سیالکوتی لاهوری (صبح گلشن، 490).

دیوان نادری شوشتری (یا شعر او)

فارسی، از نادری شوشتری (صبح گلشن، 491).

دیوان نادری کازرونی (یا شعر او)

فارسی، از سید محمد ابراهیم نادری کازرونی، مقیم شیراز، ناظم مثنویهای «گلستان خلیل»، «مشرق الاشراف»، «منهج عشاق» و جز آنها (ریاض العارفین، 567).

دیوان نادری مروزی (یا شعر او)

فارسی، از نادری مروزی مصاحب امیر علیشیر (مجالس النفاثس، 76 و 251).

دیوان نادری مشهدی (یا شعر او)

فارسی، از نادری مشهدی که به هند رفت (صبح گلشن، 491).

دیوان نادری هروی (یا شعر او)

فارسی، از نادری هروی معمار (صبح گلشن، 491).

دیوان نادعلی اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از نادعلی بن قربانعلی خرم فروشانی اصفهانی که منظومه «مصیبت نامه» او چاپ شده.

دیوان نادم جاجرمی

فارسی، از ملا محمد نادم جاجرمی (-1221 ق)، نزدیک به 8000 بیت (مجمع الفصحاء، 502/2).

دیوان نادم شفیعی-دیوان گلشن حسینی

فارسی، از محمد علی نادم شفیعی؛ ط. رشت، 1336 ش (ج 2).

دیوان نادم لاهیجی

فارسی، از شهسوار بیگ نادم لاهیجی (-1050 ق) که تذکره نگاران شعر او را ستوده اند (میخانه، 546؛ تذکره نصرآبادی، 240).

دیوان نادم لکهنوی (یا شعر او)

فارسی و اردو، از نادم لکهنوی (-1291 ق) از قوم کایته (صبح گلشن، 491).

دیوان نادم هروی (یا شعر او)

فارسی، از نادم هروی (تذکره حسینی، 356).

دیوان نادمی اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از نادمی اصفهانی (صبح گلشن، 492).

دیوان نارنجی (یا شعر او)

فارسی، از نارنجی سلطان بن یاری سلطان شهرزوری، از سرهنگان ارتش شاه طهماسب صفوی (تحفه سامی، 184).

دیوان نازک الملائکه

نازک الملائکه بنت صادق الملائکه. این دیوان در 2 جزء چاپ شده به نامهای «عاشقه اللیل» و «شظایا و رماد»؛ ط 1947 و 1949 م

دیوان نازکی استرآبادی (یا شعر او)

فارسی، از نازکی استرآبادی، معاصر سام میرزا (تحفه سامی، 153).

دیوان نازکی تبریزی (یا شعر او)

فارسی، از نازکی تبریزی، معاصر سام میرزا که تاجدوزی می کرده است (تحفه سامی، 143).

دیوان نازکی خراسانی (یا شعر او)

فارسی و ترکی، از درویش نازکی، معاصر امیر علی شیر (مجالس النفائس، 45 و 218).

دیوان نازکی مراغی (یا شعر او)

فارسی، از نازکی مراغی، مدّاح معزّ الدّین محمد بن سام غوری (-602 ق) (دانشمندان آذربایجان، 368).

دیوان نازکی نهاوندی (یا شعر او)

فارسی، از نازکی نهاوندی، معاصر صادقی کتابدار (مجمع الخواص، 302).

دیوان نازکی همدانی (یا شعر او)

فارسی، از نازکی همدانی، معاصر سام میرزا (تحفه سامی، 158). به قول سام میرزا وی می خواسته تمام کتب منظوم را جواب گوید.

بسیار ولی سست و غلط شعر می گفته.

دیوان نازنینی سبزواری (یا شعر او)

فارسی، از نازنینی سبزواری، مصاحب امیر شاهی و معاصر نوائی (مجالس النفائس، 40 و 213).

دیوان ناسخ قاجار

فارسی، از عباس بن محمد بیگ قاجار، که «تقویم المحسنین» فیض را به فارسی ترجمه کرد. نصرآبادی از ناسخ ترک یاد کرده و شاید هردو یکی باشد (تذکره، 191 و 541).

دیوان ناسخ لکهنوی (یا شعر او)

فارسی و اردو، از امام بخش ناسخ لکهنوی (-1254 ق)؛ ط. نول کشور.

دیوان ناشی

فارسی، از ناشی که مثنوی او در احوال فتحعلی شاه قاجار در کتابخانه ملی موجود است.

دیوان ناصح بروجردی (یا شعر او)

فارسی، از ناصح بروجردی (نامه سخنوران، 161).

دیوان ناصح تهرانی (یا شعر او)

فارسی، از محمد علی بن محمد صادق ناصح تهرانی (1316 ق-) که صاحب تألیفات متعددی است (شعرای معاصر اصفهان، 494).

دیوان ناصح دهخوارقانی

فارسی، از ملا علی قلی ناصح واعظ دهخوارقانی که «آیات الظهور» را در 1351 ق تألیف و چاپ کرده و در آن از دیوان او هم یاد شده است.

دیوان ناصح قمشه ای (یا شعر او)

فارسی، از شیخ عبد الرّحیم ناصح قمشه ای (شعرای معاصر اصفهان، 498).

دیوان ناصحی (یا شعر او)

فارسی، از خواجه ناصحی (نقض المثالب، 252 و 628).

دیوان ناصحی بدایونی (یا شعر او)

فارسی، از ناصحی بدایونی، شاعر روزگار اکبر شاه (صبح گلشن، 493).

دیوان ناصر

فارسی، از شاعری متخلص به ناصر که اشعارش در هامش نسخه دیوان حافظ، مؤرخ 858 ق موجود در کتابخانه مجلس کتابت شده و محتملاً مربوط به یکی از عناوین زیر باشد.

دیوان ناصر اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از محمد گلکار معروف به درویش ناصر علی اصفهانی (سده 12 ق).

دیوان ناصر بجه ای (یا شعر او)

فارسی، از ناصر بجه ای (سده 7 ق) که در شیراز اقامت داشته. خ. ایاصوفیا.

دیوان ناصر بخارائی

فارسی، از درویش ناصر بخارائی (-773 ق).

خ. ملک، مطهری تهران و عارف حکمت مدینه.

دیوان ناصر بخارائی (یا شعر او)

فارسی، از ناصر بخارائی که در روزگار عبد العزیز خان، قاضی بخارا بوده (تذکره نصرآبادی، 432).

دیوان ناصر بنارسی

فارسی، از سید محمد ناصر بن محمد سعید خان طباطبائی بنارسی، شاگرد محمد حسن قتیل (صبح گلشن، 494).

دیوان ناصر بنگالی

فارسی، از محمد ناصر خان بن محمد قاسم بنگالی، داماد نواب قاسم علی خان ناظم بنگاله، ناظم مثنوی «لیلی و مجنون» (صبح گلشن، 495).

دیوان ناصر ترمذی (یا شعر او)

فارسی، از خواجه شاه ناصر ترمذی (سده 10 ق) (روز روشن، 672).

دیوان ناصر حیدرآبادی

فارسی، از نواب ناصر جنگ بن نظام الملک آصفجاه حاکم حیدرآباد (-1164 ق)؛ خ.

آصیفیه.

دیوان ناصر حسین

فارسی؟، از ناصر حسین بن حامد حسین (-1361 ق). منقول از سید سعید فرزند شاعر.

دیوان ناصر خسرو

فارسی، از ناصر بن خسرو بن حارث حجت علوی اسماعیلی (-481 ق)؛ ط؛ تهران، 1324 ق؛ 1304 ش و مکرر در ایران و هند.

دیوان ناصر الخطی

شیخ ناصر خطی بحرانی آل ابی سعود (-1305 ق)؛ خ. موجود.

دیوان ناصر دولت آبادی

فارسی، از ناصر بن نصر الله دولت آبادی (1339 ق-) که بخشی از آن چاپ شده (شعرای اصفهان، 496).

دیوان ناصر دهلوی (یا شعر او)

فارسی، از سید عطاء الله ناصر دهلوی (صبح گلشن، 494).

دیوان ناصر الدین شاه قاجار

فارسی، از ناصر الدین شاه بن محمد شاه قاجار (-1313 ق). ط. تهران.

دیوان ناصر الدین عین الملک (یا شعر او)

فارسی، از ناصر الدین عین الملک (سده 8 ق) که اشعارش در تذکره الشعرائی که نسخه آن در کتابخانه مجلس موجود است نقل شده.

دیوان ناصر رامپوری (یا شعر او)

فارسی، از ناصر افغان رامپوری (-1259 ق) (صبح گلشن، 495).

دیوان ناصر سجزی (یا شعر او)

فارسی، از امیر ناصر الدین عثمان بن حرب سجزی.. مذکور در «لباب الالباب» عوفی.

دیوان ناصر سمرقندی (یا شعر او)

فارسی، از ناصر الدین احمد سمرقندی (سده 9 ق)، ملازم احمد حاجی بیگ (مجالس النفاثس، 117 و 288).

دیوان ناصر سهرندی ---

شیرازی که یادش خواهد آمد یکی است.

دیوان ناصر شهید---

ص: 508

دیوان ناطق دنبلی (یا شعر او)

فارسی، از محمد حسن خان بن محمد علی خان ناطق دنبلی، وزیر لطف علی خان زند، که پس از انقراض خاندان زند، به دست آقا محمد خان اسیر و کشته شد. مذکور در «ناسخ التواریخ»، مجلد قاجاریه (ص 27).

دیوان ناطق دهلوی (یا شعر او)

فارسی، از ناطق دهلوی شاعر روزگار اکبر شاه (کلمات الشعراء، 118).

دیوان ناطق شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از مسیحای ناطق شیرازی، فرزند ملا نویدی، معاصر نصرآبادی (تذکره، 412).

دیوان ناطق شیرازی

فارسی، از شیخ محمد بن محمد علی ناطق شیرازی، پیش نماز مسجد مشیر الملک و معاصر مؤلف آثار عجم (ص 570).

دیوان ناطق کاشانی (یا شعر او)

فارسی، از محمد حسن ناطق کاشانی، داماد فتحعلی صبای کاشانی. مذکور در مدایح معتمدیه.

دیوان ناطق کرمانی - جوهر معظم

فارسی، از گل محمد ناطق منشی کرمانی؛ ط.

لکهنو، 1277 ق.

دیوان ناطق کشمیری (یا شعر او)

فارسی، از ناطق کشمیری، معاصر نصرآبادی (تذکره، 451).

دیوان ناطق کوهپایه ای

فارسی، از ملا زمان ناطق مکتبدار کوهپایه ای (سده 11 ق). خ. دانشگاه تهران.

دیوان ناطق لاهوری (یا شعر او)

فارسی، از خواجه رحمت الله ناطق لاهوری، شاگرد شیخ نور العین و خان خانان (صبح گلشن، 496).

دیوان ناطق مکرانی ---

دیوان ناظر گیلانی (یا شعر او)

فارسی، از ناظر گیلانی (صبح گلشن، 498).

دیوان ناظر مازندرانی

فارسی، از میرزا طاهر ناظر مازندرانی (سده 13 ق)؛ خ. ملک.

دیوان ناظری مشهدی (یا شعر او)

فارسی، از ناظری (یا ناظر) مشهدی، معاصر نوائی (مجالس النفاثس، 88 و 262).

دیوان ناظم ایروانی

فارسی، از میرزا علی اکبر ناظم ایروانی، مذکور در «نامه فرهنگیان» تألیف عبرت.

دیوان ناظم بختیاری

فارسی، از ید الله ناظم بختیاری (1294 ق-) در 1000 بیت (نامه سخنوران، 139).

دیوان ناظم بنارسی (یا شعر او)

فارسی، از ناظم بن علی بنارسی (صبح گلشن، 499).

دیوان ناظم تبریزی

فارسی، از خواجه محمد صادق (معروف به صادق) ناظم تبریزی، مقیم عباس آباد اصفهان که «نظم گزیده» را در 1036 ق تألیف کرده است (سخنان ابو سعید، 183).

دیوان ناظم دکنی (یا شعر او)

فارسی، از نصیر الدوله ناظم الملک دکنی فرزند عماد الملک و نواده آصفجاه دکنی، شاگرد قتیل (صبح گلشن، 500).

دیوان ناظم سبزواری (یا شعر او)

فارسی، از ملا نظامی ناظم سبزواری. مذکور در سفینه خوشگو.

دیوان ناظم شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از نظامای بّاء که نخست سالم تخلص داشت و سپس آن را به ناظم تغییر داد (تذکره نصرآبادی، 384).

دیوان ناظم شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از میرزا مهدی بن نقیب ناظم شیرازی، معاصر معصوم علی شاه (طرائق الحقایق، 215/3).

دیوان ناظم صابونی

فارسی، از کمال الدین محمد کریم صابونی (-1339 ق)، ناظم مثنویهای «لسان الغیب»، «اخلاق کمالی» و «توحید کمالی» که همه چاپ شده و برخی از آثار او به غلط به عصار انتساب یافته است.

دیوان ناظم کرمانی (یا شعر او)

فارسی، از میرزا محمد شفیع بن محمد علی ناظم کرمانی، زنده در 1234 ق معروف به میرزا کوچک، که به عراق و هند سفر کرد و در لکهنو اقامت گزید (صبح گلشن، 499).

دیوان ناظم کرمانی (یا شعر او)

فارسی، از ناظم کرمانی، مصاحب محمد صادق اختر (صبح گلشن، 499).

دیوان ناظم گلپایگانی

در کتاب دانشمندان آذربایجان (ص 175) منظومه «یوسف و زلیخا» به او نسبت داده شده.

دیوان ناظم هروی

فارسی، از ملا فرّخ حسین ناظم هروی، فرزند رضائی سبزواری (-1081 یا پس از 1083 ق) که مثنوی «یوسف و زلیخا» را در 1072 ق سروده است. خ. آستان قدس، ش 7146 و کتابخانه عامه لاهور (پبلیک لایبریری).

دیوان ناظم یزدی (یا شعر او)

فارسی، از ناظم یزدی، معاصر نصرآبادی (تذکره، 384).

دیوان ناظمی (یا شعر او)

فارسی، از ناظمی (صبح گلشن، 501).

دیوان نافذ بروجردی - سرور العاشقین

فارسی، از شیخ اسماعیل بن فخر الدین نافذ بروجردی که ادیب هم تخلص می کرده است.

تخمیس پاره ای از غزل‌های حافظ است. ط.

تبریز، 1333 ق.

دیوان نافع قمی

فارسی، از نافع قمی که طباح بود، اما سرانجام به پایه ای از شعر رسید که معانی بلند را در شعر می آورد و عبد الرزاق لاهیجی یک منظومه او را شرح کرده است (تذکره نصرآبادی، 366).

دیوان ناقد هروی (یا شعر او)

فارسی، از ناقد هروی (صبح گلشن، 501).

دیوان ناکام بخارائی (یا شعر او)

فارسی، از ناکام بخارائی، ملازم امامقلی خان (تذکره نصرآبادی، 436).

دیوان نالان لکهنوی (یا شعر او)

فارسی، از میرزا محمد رضا بن محمد عباس نالان لکهنوی (سده 13 ق) شاگرد قتیل (صبح گلشن، 501).

دیوان ناله بغدادی (یا شعر او)

فارسی، از ملا محمد ناله حسینی حسینی بغدادی (-1237 ق) که اصلاً اهل بغداد و ساکن استانبول بود. پس به هند سفر کرد و در لکهنو درگذشت (صبح گلشن، 501).

دیوان ناله شیرازی

فارسی، از سید محمد علی بن حسین ناله شیرازی جزائری، ملازم جعفر خان زند، در بیش از 2000 بیت (تحفه العالم، 128).

دیوان نامی ابهری (یا شعر او)

فارسی، از صدر الدین محمد نامی ابهری، معاصر شاه عباس صفوی (صبح گلشن، 502).

دیوان نامی اسفزاری ---

دیوان نامی سبزواری (یا شعر او)

فارسی، از نامی سبزواری، شاعر، منشی و خوشنویس معاصر جامی (مجالس النفاثس، 98 و 275).

دیوان نامی شمسی (یا شعر او)

فارسی، از ملا نامی شمسی (یا شمسی نامی) (صبح گلشن، 501).

دیوان نامی طهرانی ---

ص: 512

زنده در 1310 ق.ط. بمبئی، 1307 و 1315 ق.

دیوان نثار گرمرودی

فارسی، از بیان الملک میرزا مهدی بن ابو محمد نثار انصاری شقاقی گرمرودی تبریزی (-1283 ق)؛ خ. آستان قدس، ش 4778؛ ط. تبریز، 1324 ق.

دیوان نثاری اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از تقی نثاری عصار اصفهانی (صبح گلشن، 503).

دیوان نثاری بخارائی

فارسی، از نقیب الاشراف خواجه شیخ بهاء الدین حسن نثاری بخارائی، مؤلف تذکره «مذکر الاحباب» در 974 ق.

دیوان نثاری تبریزی

فارسی، از نثاری تبریزی، معاصر صادقی کتابدار، که در دیوان خویش، اشعار فغانی و امیر شاهی را پیروی کرده است (مجمع الخواص، 155).

دیوان نثاری تونی

فارسی، از نثاری تونی (-968 ق) که در گناباد می زیسته است. خ. دانشگاه تهران.

دیوان نثاری جلایری (یا شعر او)

فارسی، از محمد علی بن علی نثاری جلایری خراسانی، معاصر نوائی (مجالس النفاوس، 111 و 284).

دیوان النثر

شیخ افضل الدین حسن بن علی ماهابادی، از مشایخ منتجب الدین.

دیوان النثر

مجمع بن احمد مسکنی نحوی لغوی، معاصر شیخ طوسی. مذکور در فهرست منتجب الدین.

دیوان نثری گیلانی

فارسی، از نثری گیلانی، معاصر صادقی کتابدار، که به دست شرف الدین بن مختار کشته شد (مجمع الخواص، 294).

دیوان نجابت بهونگامی (یا شعر او)

فارسی، از میر نجیب علی نجابت بهونگامی (صبح گلشن، 504).

دیوان نجابت لاهوری (یا شعر او)

فارسی، از میر نجابت، برادر کوچک میر سیادت لاهوری (کلمات الشعراء، 115).

دیوان نجات اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از عبد العالی بن میر محمد مؤمن نجات حسینی اصفهانی (-ح 1140 ق) خ. مطهری.

دیوان نجات تبریزی

فارسی، از میرزا محمد حسین بن معین الاسلام نجات تبریزی، ناظم مثنوی «کلید بهشت» یا «داستان بوداسف و بلوهر» در 1310 ق (دانشمندان آذربایجان، 372).

دیوان نجات قمی

فارسی، از نجات قمی، ناظم مثنوی «گل کشتی».

خ. سن پترزبورگ.

دیوان نجاتی استرآبادی (یا شعر او)

فارسی، از ملا اسماعیل بن ابراهیم نجاتی استرآبادی، معاصر سام میرزا (تحفه سامی، 82).

دیوان نجاتی بافقی (یا شعر او)

فارسی، از نجاتی بافقی که نصرآبادی شعر او را از وقاری که او را در سالخوردگی دریافته، نقل کرده است (تذکره، 307).

دیوان نجاتی بخاری (یا شعر او)

فارسی، از سلطان محمود بن ابراهیم خوشنویس بخاری (نمونه خطوط خوش، 130).

دیوان نجاتی تبریزی خیابانی (یا شعر او)

فارسی، از ملا حیدر (یا صدر) نجاتی خیابانی تبریزی معاصر سام میرزا. مذکور در «تحفه سامی».

دیوان نجاتی تهرانی

فارسی، از محمد علی بن غلام حسین نجاتی تهرانی (1324 ق-) که «عجائب المقدور» را به نثر و نظم ترجمه کرده است (سخنوران نامی معاصر، 2/246).

دیوان نجاتی رومی (یا شعر او)

ترکی، از نجاتی رومی، معاصر صادقی کتابدار (مجمع الخواص، 115). شاید با عیسی نجاتی (-914 ق) ناظم لیلی و مجنون به ترکی یکی بوده باشد. خ. دار الکتب قاهره.

دیوان نجاتی شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از نجاتی شیرازی (هفت اقلیم، 310).

دیوان نجاتی نیشابوری (یا شعر او)

فارسی، از ملک علی (یا عبد علی) نجاتی نیشابوری طوسی (صبح گلشن، 504).

دیوان نجار اراکی

فارسی، از ابراهیم نجار اراکی (معاصر)، شاعر عامی که شعر خوب می سرود.

دیوان نجار ساغرچی (یا شعر او)

فارسی، از نجار ساغرچی، شاعر دربار خضر بن ابراهیم (چهار مقاله، 73).

دیوان نجاری سمرقندی (یا شعر او)

فارسی، از سعد الدین اسعد نجاری سمرقندی.

مذکور در «لباب الالباب».

دیوان النجاشی (او شعره)

نجاشی تابعی، شاعر اهل بیت (علیه السلام) (معالم العلماء، 139).

دیوان نجاشی

فارسی، از عماد الدین ملک ملوک الوزراء (سده 7 ق). خ. موزه بریتانیا (732 ق).

دیوان نجدی یزدی (یا شعر او)

فارسی، از سید عبد الوهاب نجدی یزدی که در اواخر روزگار صفویان به هند رفت و در اوائل دوره افشاریه بازگشت (تاریخ یزد، 335).

دیوان نجف اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از نجف گازر اصفهانی (صبح گلشن، 504).

دیوان نجف شاه جهان آبادی

فارسی، از مولوی نجف علی خان شاه جهان آبادی، ناظم مثنوی «هفت پیکار» و «نظم تورات» و مؤلف «شرح دساتیر» (صبح گلشن، 505).

دیوان نجفقلی خان زنگنه

فارسی، از نجفقلی خان بن علی بیگ زنگنه، میر آخورباشی شاه عباس دوم و پس از آن والی مرو (تذکره نصرآبادی، 26).

دیوان نجف لکهنوی (یا شعر او)

فارسی، از شیخ عبد الکریم نجف لکهنوی، شاگرد مصحفی (صبح گلشن، 504).

دیوان نجفی الله آبادی (یا شعر او)

فارسی، از شاه غلام خوب الله بن شاه محمد نجفی افضلی الله آبادی (-1170 ق) (صبح گلشن، 506).

دیوان نجم آبادی

فارسی، از شیخ محمود نجم آبادی تهرانی که منظومه «متاع الوائین» او چاپ شده.

دیوان نجم اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از نجم الشریعه بن بهاء الدین فاضل نوری اصفهانی (1310 ق-) (شعرای معاصر اصفهان، 500).

دیوان نجم رازی

فارسی، از نجم الدین ابو بکر عبد الله بن محمد رازی معروف به دایه (-654 ق)، مؤلف «مرصاد العباد» و «بحر الحقایق» (نفحات الانس، 389).

دیوان نجم ساوجی (یا شعر او)

فارسی، از نجم الدین یعقوب پروانه چی ساوجی، عمه زاده قاضی مسیح الدین عیسی ساوجی و معاصر نوائی (مجالس النفائس، 119 و 295).

دیوان نجم سمنانی (یا شعر او)

فارسی، از ملا نجم الدین سمنانی (صبح گلشن، 509).

دیوان نجم شوشتری (یا شعر او)

فارسی، از نجم شوشتری (صبح گلشن، 506).

دیوان نجم کبری

فارسی، از نجم الدین احمد بن محمد بن عمر خوافی خیوقی خوارزمی معروف به کبری (-619 ق). سنگلاخ این دیوان را به خط ابراهیم بن میر عماد دیده بوده است (امتحان الفضلاء، 292/1).

دیوان نجم کرمانی (یا شعر او)

فارسی، از نجم الدین حسن شهرویه کرمانی (مجمع الفصحاء، 633/1).

دیوان نجمی (یا شعر او)

فارسی، از نجمی، معاصر قزوینی مترجم مجالس النفائس (ص 385).

دیوان نجمی اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از نجمی منجم اصفهانی (صبح گلشن، 509).

دیوان نجمی اصفهانی

فارسی، از آخوند ملا ابراهیم بن محمد حسین نجمی اصفهانی (-1362 ق) (شعراى معاصر اصفهان، 502).

دیوان نجمی شیروانی (یا شعر او)

فارسی، از ملاّ نجمی شیرازی، معاصر فخری (مجالس النفاّس، 166).

دیوان نجمی کشمیری (یا شعر او)

فارسی، از نجمی کشمیری، شاگرد قاسم کاهی، که در 988 ق به ماوراء النهر رفت و اسفندیار بن خسرو را مدح گفت (خزانه عامره، 435).

دیوان نجمی مشهدی (یا شعر او)

فارسی، از نجمی جامه باف مشهدی معاصر نوائی (مجالس النفاّس، 79 و 254).

دیوان نجومی کاشانی (یا شعر او)

فارسی، از ملاّ غیاث نجومی کاشانی (تذکره نصرآبادی، 38).

دیوان نجومی هروی (یا شعر او)

فارسی، از نجومی هروی، معاصر نوائی (مجالس النفاّس، 38 و 212).

دیوان نجیب

فارسی، از نجیب.خ. عثمان ثالث استانبول.

دیوان نجیب استرآبادی (یا شعر او)

فارسی، از نجیب استرآبادی، مقیم اصفهان و معاصر شاه سلیمان صفوی (تذکره نصرآبادی، 327).

دیوان نجیب ترمذی (یا شعر او)

فارسی، از نجیب الدین ابو بکر خوشنویس ترمذی، شاعر روزگار سلجوقیان. مذکور در «لباب الالباب».

دیوان نجیب الدین العاملی

نجیب الدین علی بن محمد العاملی، زنده در 1004 ق، شاگرد صاحب معالم، که در همین سال «منتقى الجمان» را کتابت کرده و در آن نسخه قصیده ای را که در مدح مؤلف سروده نوشته است.

دیوان نجیب شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از نجیب شیرازی معروف به میرزا نجیبا، معاصر نصرآبادی، (تذکره، 205).

دیوان نجیب کاشانی (یا شعر او)

فارسی، از ملا نور بن خواجه محمد حسین نجیب کاشانی، معاصر نصرآبادی (تذکره، 44 و 371).

دیوان نجیب گلپایگانی

فارسی، از نجیب الدین گلپایگانی (-653 ق) شاعر روزگار سلجوقیان فارس. خ. آستان قدس، ش 4493؛ نیز مجلس و ملک تهران؛ عارف حکمت مدینه.

دیوان نجیب لنجانی (یا شعر او)

فارسی، از نجیب بن حاج امین گلی شادی لنجانی اصفهانی، معاصر نصرآبادی (تذکره، 424).

دیوان نحوی

شیخ احمد بن حسن نحوی نجفی حلّی (-1183 ق)، ناظم منظومه های «تلخیص المفتاح» و «مدح السید نصر الله».

دیوان نحوی کشمیری (یا شعر او)

فارسی، از احمد خان نحوی کشمیری (صبح گلشن، 510).

دیوان نحیف شاملو (یا شعر او)

فارسی، از نوروز علی بیگ نحیف شاملو (صبح گلشن، 510).

دیوان نخشی بدایونی

فارسی، از ضیاء الدین نخشی بدایونی (-750 ق) ناظم «طوطی نامه»، «سلک السلوک» و «عشره مبشره» (هدیه العارفین، 429/1).

دیوان نخلی بخارائی (یا شعر او)

فارسی، از نخلی بخارائی، مدّاح امامقلی خان حاکم بخارا و معاصر نصرآبادی (تذکره، 435).

دیوان ندائی سمرقندی

فارسی، از شیخ محمد صالح ندائی سمرقندی، ناظم مثنوی «عبد الله نامه» (صبح گلشن، 512).

دیوان ندائی کاشغری

فارسی، از عبد الله بن محمد ندائی کاشغری (-1174 ق)، مقیم قسطنطنیه که در آنجا طریقت نقشبندیه را تدریس می کرد؛ خ. طوپ قاپوسرای استانبول و دار الکتب قاهره.

دیوان ندائی گیلانی (یا شعر او)

فارسی، از ندائی گیلانی، معاصر خیالی (صبح گلشن، 511).

دیوان ندائی هروی (یا شعر او)

فارسی، از سلطان محمد ندائی هروی حافظ، شاعر دربار [سلطان حسین] بایقرا (صبح گلشن، 512).

دیوان ندائی یزدی

فارسی، از ندائی، اهل نیشابور، ساکن یزد و معاصر سام میرزا که «روضه الشهداء» کاشفی را به نظم آورد (تحفه سامی، 150).

دیوان ندرت تھانیسری (یا شعر او)

فارسی، از لاله حکیم بن لاله هروی رام ندرت تھانیسری (-ح 1150 ق)، شاگرد آرزو و بیدل (کلمات الشعراء، 114).

دیوان ندیم اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از ملا محمد ندیم اصفهانی روضه خوان (صبح گلشن، 513).

دیوان ندیم دهلوی (یا شعر او)

فارسی، از میرزا علی بیگ ندیم دهلوی (صبح گلشن، 514).

دیوان ندیم شیرازی

فارسی، از میرزا علی اکبر ندیم شیرازی (-1263 ق)، برادر قآنی (فارسنامه، 122/2).

دیوان ندیم کشمیری (یا شعر او)

فارسی، از ندیم کشمیری، معاصر نصرآبادی (تذکره، 447).

دیوان ندیم لکهنوی (یا شعر او)

فارسی، از شیر غلام (یا شیو غلام؟) ندیم لکهنوی (صبح گلشن، 513).

دیوان ندیم مازندرانی (یا شعر او)

فارسی، از میرزا محمد بن میرزا کاظم ندیم مازندرانی (سده 13 ق) ندیم فتحعلی شاه (مجمع الفصحاء، 514/2).

دیوان ندیم مشهدی

فارسی و ترکی، از میرزا زکی ندیم مشهدی (-1163 ق)، ناظم مثنویهای «درّ نجف» و «تسیح کربلا»؛ خ. مجلس.

دیوان ندیم هندی (یا شعر او)

فارسی، از محمد عسکری خان ندیم هندی، معاصر صاحب تذکره روز روشن (ص 688).

دیوان ندیمی اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از ندیمی سوزنگر اصفهانی (صبح گلشن، 514).

دیوان ندیمی بلخی (یا شعر او)

فارسی، از ندیمی بلخی (صبح گلشن، 514).

دیوان ندیمی نقاره چی (یا شعر او)

فارسی، از ندیمی (یا قدیمی) نقاره چی، معاصر نوائی (مجالس النفاّس، 21 و 195).

دیوان نذری شاملو (یا شعر او)

فارسی، از نذری شاملو که آذر او را در شمار امراء یاد کرده است (آتشکده، 27).

دیوان نذری کاشی (یا شعر او)

فارسی، از نذری کاشی (مجمع الخواص، 212).

دیوان نذیر خیرآبادی (یا شعر او)

فارسی، از محمد نذیر طیب خیرآبادی (صبح گلشن، 514).

دیوان نذیر لکهنوی (یا شعر او)

فارسی، از محمد نذیر لکهنوی (صبح گلشن، 515).

دیوان نراقی ---

ص: 517

است.

دیوان نزهت اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از میرزا طاهر نزهت اصفهانی (-1351 ق)، عضو انجمن دانشکده و انجمن شیدا (شعرای معاصر اصفهان، 504).

دیوان نزهت دامغانی (یا شعر او)

فارسی، از محمد عظیم نزهت دامغانی، معاصر نصرآبادی (تذکره، 428).

دیوان نزهت کشمیری (یا شعر او)

فارسی، از خواجه نور الله نزهت کشمیری (-1140 ق)، شاگرد عبد الغنی قبول (صبح گلشن، 515).

دیوان نزهت لکهنوی (یا شعر او)

فارسی، از برهان الدین سرفراز علی نزهت لکهنوی (صبح گلشن، 515).

دیوان نزهتی (یا شعر او)

فارسی، از ملا ضیائی نزهتی، مصاحب ملا اظهري (صبح گلشن، 516).

دیوان نژاد گرجی (یا شعر او)

فارسی، از محمد علی خان بن اصلان خان نژاد گرجی، که در روزگار محمد شاه از ایران به سفارت دهلی رفت (صبح گلشن، 515).

دیوان نساء نسائی (یا شعر او)

فارسی، از سیّده بیگم فخر النساء نسائی خراسانی (مرآت الخیال، 338).

دیوان نسائی

فارسی، از تاج الدین نسائی ناظم «کارنامه اوقاف» که در «فرهنگ ایران زمین» چاپ شده است.

دیوان النسب

ابو القاسم علی بن حسن الرضی از دودمان شریف مرتضی. در انساب، مرتب بر 3 مجلد:

بنی حسن (علیه السلام)، 2. بنی حسین، 3. باقی بنی ابی طالب و بنی عباس (عمده الطالب، 193).

دیوان نسبت شوشتری (یا شعر او)

فارسی، از نسبت شوشتری (تذکره نصرآبادی، 356).

دیوان نسبت تبریزی (یا شعر او)

فارسی، از مؤمن (یا مؤمن کلو) نسبت تبریزی، معاصر نصرآبادی (تذکره، 386).

دیوان نسبتی تانیسری (یا شعر او)

فارسی، از شاه محمد صالح نسبتی تانیسری لاهوری معاصر نصرآبادی (تذکره، 448).

دیوان نسبتی مشهدی (یا شعر او)

فارسی، از نسبتی مشهدی، معاصر صادقی کتابدار (مجمع الخواص، 200).

دیوان نسودی تبریزی

فارسی، از سید مهدی نسودی تبریزی (معاصر)، که منظومه «نوروزنامه» او چاپ شده.

دیوان نسیم اردکانی

فارسی، از علی صدارت نسیم اردکانی (1329 ق-) فرزند حاج شیخ محمد مجتهد. یک مجموعه او به نام «ترانه های نسیم» در شیراز به سال 1360 ق چاپ شده.

دیوان نسیم امروهی

فارسی، از میر غلام نبی نسیم امروهی دهلوی (سده 12 ق) که نسبش به عبد القادر گیلانی می رسد و مرثی او برای سید الشهداء (علیه السلام)، در مجموعه «واقعات کربلا» به عنوان «واقعات ملا نسیم» چاپ شده.

دیوان نسیم دستگردی

فارسی، از محمود بن حسن نسیم وحیدزاده دستگردی (1324 ق-) مدیر مجله ارمان (شعراي معاصر اصفهان، 507).

دیوان نسیم شاملو (یا شعر او)

فارسی، از بدایع بیگ نسیم شاملو (تذکره نصر آبادی، 43).

دیوان نسیم شاه جهان آبادی (یا شعر او)

فارسی، از اصغر علی خان نسیم شاه جهان آبادی (صبح گلشن، 516).

دیوان نسیم شمال

فارسی، از سید اشرف الدین بن سید احمد حسینی قزوینی، معروف و متخلص به نسیم شمال (-1353 ق)، مدیر روزنامه نسیم شمال.

ط. ایران و هند، مکرر.

دیوان نسیم غازی پوری (یا شعر او)

فارسی، از محمد ماه نسیم غازی پوری که نخست نسیم تخلص می کرد و پس از شاگردی نزد زایر تخلص زوار را برگزید (روز روشن، 272).

دیوان نسیمی شیرازی

فارسی، از سید عماد الدین نسیمی بغدادی حروفی (-837 ق)، شاگرد فضل الله استرآبادی، ط. استانبول، 1298 ق؛ خ. دانشگاه تهران، ملی تبریز و دارالکتب قاهره.

دیوان نسیمی فرخاری (یا شعر او)

فارسی، از نسیمی فرخاری، معاصر فخری هروی (مجالس النفاث، 145).

دیوان نسیمی نیشابوری - دیوان نسیمی نیشابوری

دیوان نسیمی هروی

فارسی، از نسیمی هروی که رمال بوده و مؤلف تذکره صبح گلشن اشعاری از دیوان او نقل کرده است (صبح گلشن، 517).

دیوان نسیمی همدانی (یا شعر او)

فارسی، از ابو القاسم نسیمی همدانی، که غزلی از او در «دانشنامه» الفت آمده است.

دیوان نشاء تبریزی

فارسی، از میرزا عبد الرزاق نشاء تبریزی (-1108 ق) که حزین او را در کودکی دیده بوده است (تذکره حزین، 124؛ آتشکده، 414).

دیوان نشاط اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از شمس الصّحیحی بنت میرزا حسین صفی علی شاه (1317 ق-) که برخی از اشعار او در مجموعه «اسرار خلقت» چاپ شده است (شعرای معاصر اصفهان، 509).

دیوان نشاط اصفهانی

فارسی، از معتمد الدوله میرزا عبد الوهاب نشاط اصفهانی (-1244 ق). خ. ملی تهران.
مجموعه ای از اشعار او به نام «گنجینه نشاط»، مکرّر در تهران چاپ شده است.

دیوان نشاط دهلوی (یا شعر او)

فارسی، از محمد تقی بیگ نشاط دهلوی، شاعر روزگار عالم گیر در هند (کلمات الشعراء، 114).

دیوان نشاط قمی (یا شعر او)

فارسی، از آقا محمد نشاط قمی، برادر محمد تقی صهبا (سده 12 ق) (آتشکده، 414).

دیوان نشاط مشهدی (یا شعر او)

فارسی، از نشاط مشهدی (-1120 ق) (آتشکده، 414).

دیوان نشاط هندی

فارسی، از نشاط منشی هندی (-ح 1260 ق) (روز روشن، 695). شاید منوال نشاط باشد. که دیوان او به نام «گلدسته نشاط» در هند چاپ شده است.

دیوان نشاطی بلخی - دیوان باطنی بلخی

دیوان نشاطی دماوندی

فارسی، از حاج محمد نشاطی دماوندی، معاصر نصرآبادی (تذکره، 429).

دیوان نشاطی دهلوی (یا شعر او)

فارسی، از نشاطی دهلوی، شاعر روزگار اکبر (صبح گلشن، 519).

دیوان نشاطی شوشتری (یا شعر او)

فارسی، از نشاطی شوشتری که از امیران قزلباش بوده (تحفه سامی، 152).

دیوان نشاطی گرجی

فارسی، از محمد باقر نشاطی گرجی اصفهانی معاصر هدایت، که دیوان شاعر نزد او بوده است (مجمع الفصحاء، 502/2).

دیوان نشاطی هزار جریبی

فارسی، از میرزا عباس نشاطی هزار جریبی (-1262 ق) مداح فتحعلی شاه و محمد شاه قاجار. نسخه دیوان نزد هدایت بوده است (مجمع الفصحاء، 515/2).

دیوان نشانی دهلوی (یا شعر او)

فارسی، از مولانا علی احمد نشانی مهرکن (حکاگ) دهلوی (-1018 یا 1020 ق) (آتشکده، 349).

دیوان نشانی شیروانی (یا شعر او)

فارسی، از نشانی شیروانی (دانشمندان آذربایجان، 375). در گلستان مسرت (ص 238) نشانی شیرازی آمده است.

دیوان نصرآبادی

فارسی، از فضلعلی نصرآبادی، ناظم منظومه «مجلس افروز» که نسخه آن در آستان قدس موجود است.

دیوان نصر اودی (اودهی)

فارسی، از شیخ نصر الدین اودهی معروف به چراغ دهلی؛ مذکور در تذکره هفت اقلیم.

دیوان نصرت اردبیلی

فارسی، از صدر الممالک میرزا نصر الله نصرت اردبیلی (-1271 ق)، معلم محمد شاه قاجار.

پسرش میرزا هادی صدر الممالک نیز نصرت تخلص می کرده و نسخه های دیوان هر دو موجود است. خ. دانشگاه تهران.

دیوان نصرت ترشیزی (یا شعر او)

فارسی، از میرزا نصیر نصرت ترشیزی، معاصر حزین (تذکره، 96).

دیوان نصرت خراسانی

فارسی، از عبد الحسین بن محمد حسن نصرت خراسانی منشی باشی (-1374 ق)؛ خ. موجود.

دیوان نصرت دکنی (یا شعر او)

فارسی، از عباسقلی نصرت دکنی (سده 13 ق) (مجمع الفصحاء، 527/2).

دیوان نصرت دهلوی (یا شعر او)

فارسی، از نصره الله خان نصرت دهلوی، ملازم بهادر شاه بن عالمگیر (صبح گلشن، 519).

دیوان نصرت رحمانی

فارسی، از نصرت رحمانی، شاعر معاصر که مجموعه های متعددی از اشعار او چاپ شده.

دیوان نصرت سیالکوتی

فارسی، از میر محمد نعیم دلاور خان بن عبد العزیز نصرت سیالکوتی (-1139 ق) که به دکن مهاجرت کرد و نزد امراء آنجا تقرب یافت.

خ. ایشیاتک بنگال و آصفیه.

دیوان نصرت طالشی

فارسی، از سلطان حسین بیگ بن پناه بیگ نصرت طالشی گیلانی (مجمع الفصحاء، 522/2).

دیوان نصرت علی شاه

فارسی، از میرزا مسلم نصرت علی شاه (-1242 ق). خ. موجود.

دیوان نصرت مشهدی (یا شعر او)

فارسی، از محمد نصیر بن محمد جعفر مشهدی بصری، مذکور در تذکره «لطائف الخيال».

دیوان نصرتی اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از میر ابو محمد نصرتی اصفهانی، مذکور در سفینه خوشگو.

دیوان نصرتی گیلانی (یا شعر او)

فارسی، ظاهراً نصرت طالشی است (صبح گلشن، 519).

دیوان نصرتی هندی

فارسی، از میان نصرتی هندی، زنده در 1068 ق، ناظم منظومه «مهر و ماه» (فهرست اته، 3).

دیوان نصر شکارپوری (یا شعر او)

فارسی، از مولوی نصر الله شکارپوری، معاصر مؤلف صبح گلشن (ص 519).

دیوان نصر شیرازی

فارسی، از ابو المعالی نصر الله بن عبد الحمید شیرازی (سده 6 ق) مترجم «کلیله و دمنه» (مجمع الفصحاء، 55/1).

دیوان نصر الله تقوی

فارسی، از سید نصر الله بن سید رضای اخوی تقوی (-1367 ق)، که بیش از 20 صفحه از اشعار او در «نامه فرهنگیان» نقل شده است.

دیوان نصر الله خان قراگوزلو (یا شعر او)

فارسی، از نصر الله خان قراگوزلو، معاصر هدایت (مجمع الفصحاء، 515/2).

دیوان نصر الله شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از محمد نصر الله شیرازی معمایی، که نصرآبادی برخی از معماهای او را نقل کرده است (تذکره، 505).

دیوان نصر الله المدرس

سید صفی الدین (یا عز الدین) ابو الفتح نصر الله بن حسین حسینی فائزی حائری مدرس شهید (-1166 تا 1168 ق)؛ خ. دیده شده.

دیوان نصیب اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از آقا محمد نصیب اصفهانی (-1182 ق) (آتشکده، 414).

دیوان نصیب اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از حاج طالب بن مقصود چیت ساز اصفهانی، معاصر نصرآبادی (تذکره، 360).

دیوان نصیب رازی (یا شعر او)

فارسی، از نصیب رازی، معاصر نصرآبادی (تذکره، 400).

دیوان نصیب سبزواری (یا شعر او)

فارسی، از نصیب سبزواری از سادات رضوی خراسان (صبح گلشن، 520).

دیوان نصیب شاه (یا شعر او)

فارسی، از نصیب شاه (صبح گلشن، 520).

دیوان نصیب قزوینی (یا شعر او)

فارسی، از نصیب قزوینی، که از دودمان دولتشاه سمرقندی بود و نزد اکبر شاه تقرب یافت (صبح گلشن، 520).

دیوان نصیب شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از نصیب کاتب شیرازی (صبح گلشن، 520).

دیوان نصیب کرمانشاهی (یا شعر او)

فارسی، از محمد خان بن موسی بیگ نصیبی کرمانشاهی (-1261 ق) که از فتحعلی شاه لقب فخر الشعراء یافت و سپس به لکهنو رفت و نزد غازی الدین حیدر تقرب یافت؛ خ. مجلس.

دیوان نصیب گیلانی

فارسی، از بابا نصیبی گیلانی حلوافروش (-944 ق). خ. آستان قدس، ش 4951 و ملک.

دیوان نصیب یزدی

فارسی، از سید حسین نصیبی یزدی، نوربخشی (-914 ق)، در 8000 بیت (آتشکده، 216).

دیوان نصیر اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از میرزا نصیر بن میرزا نظام اصفهانی، معاصر نصرآبادی (تذکره، 123).

دیوان نصیر اصفهانی

فارسی، از نصیر الدین محمد بن عبد الله طیب اصفهانی (-1191 ق) طیب کریم خان زند و ناظم مثنوی «پیر و جوان» (آثار عجم، 105).

دیوان نصیر بدخشانی (یا شعر او)

فارسی، از ابو نصیر بدخشانی (صبح گلشن، 521).

دیوان نصیر بروجردی (یا شعر او)

فارسی، از ملا محمد نصیر بروجردی، معاصر نصرآبادی، که به دستور شاه سلیمان در مدرسه گنجه تدریس می کرد (تذکره، 537).

دیوان نصیر تبریزی (یا شعر او)

فارسی، از نصیر خان تبریزی که صائب، اشعاری از وی در بیاض خویش آورده است (دانشمندان آذربایجان، 387).

دیوان نصیر تنکابنی (یا شعر او)

فارسی، از حکیم ملا محمد نصیر بن حکیم صدر الدین تنکابنی، مقیم اصفهان و معاصر نصرآبادی (تذکره، 201).

دیوان نصیر دهلوی (یا شعر او)

اردو و فارسی، از نصیر بن غریب شاه دهلوی (صبح گلشن، 523).

دیوان نصیر سرخسی (یا شعر او)

فارسی، از نصیر الدین (یا ناصر الدین) بن قطب الدین سرخسی (صبح گلشن، 522).

دیوان نصیر سیستانی (یا شعر او)

فارسی، از نصیر سیستانی، مذکور در تذکره «هفت اقلیم».

دیوان نصیر شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از ملا ابراهیم بن کمال قاری نصیر شیرازی که قصایدی در مدح اهل بیت (علیه السلام) دارد (تذکره نصرآبادی 388).

دیوان نصیر الدین طوسی ---

دیوان نصیری شیرازی

فارسی، از نصیری شیرازی که به قول صاحب تذکره صبح گلشن (ص 523) قاضی محمد صادق خان این دیوان را دیده و در تذکره خویش از آن یاد کرده است.

دیوان نصیری کرمانی (یا شعر او)

فارسی، از محمد بیگ نصیری کرمانی، معاصر آذر بیگدلی (آتشکده، 409).

دیوان نصیری هندی (یا شعر او)

فارسی، از نصیری هندی، مدّاح خان خانان، مذکور در «مآثر رحیمی».

دیوان نطقی استرآبادی (یا شعر او)

فارسی، از نطقی استرآبادی، مذکور در «هفت اقلیم».

دیوان نطقی بافتی (یا شعر او)

فارسی، از نطقی بافتی (تاریخ یزد، 336).

دیوان نطقی تبریزی (یا شعر او)

فارسی، از خواجه غازی نطقی تبریزی (صبح گلشن، 524).

دیوان نطقی شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از نطقی شیرازی، معاصر سام میرزا (تحفه سامی، 146).

دیوان نطقی نیشابوری (یا شعر او)

فارسی، از نطقی نیشابوری، داماد ملاّ قیدی (مطلع الشمس، 184/3).

دیوان نظام استرآبادی

فارسی، از نظام استرآبادی معروف به نظام معمائی (-921 ق). خ. مجلس، مطهری و ملک.

دیوان نظام اسکوئی (یا شعر او)

فارسی، از نظام اسکوئی، کلیددار کتابخانه شاه طهماسب صفوی (تحفه سامی، 36-37).

دیوان نظام اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از میرزا نظام الملک بن میرزا سلمان اصفهانی، معاصر صادقی کتابدار، (مجمع الخواص، 69).

دیوان نظام اصفهانی-دیوان قمری اصفهانی

دیوان نظام اعرج (یا شعر او)

فارسی، از نظام الدین اعرج (صبح گلشن، 529).

دیوان نظام افشار

فارسی، از میرزا حبیب الله صدر الافاضل ارومی قره آقاجی خوشنویس، معروف به نظام افشار، زنده در 1306 ق.خ. ملی تهران.

دیوان نظام تبریزی-دیوان رضوی

فارسی، از نظام العلماء حاج میرزا محمد رفیع بن علی اصغر طباطبائی تبریزی (-1327 ق.خ).

دانشکده ادبیات تهران.

دیوان نظام تفرشی (یا شعر او)

فارسی، از نظام تفرشی، مذکور در تذکره «همیشه بهار».

دیوان نظام تویسرکانی (یا شعر او)

فارسی، از نظام الدین تویسرکانی. مذکور در تذکره «همیشه بهار».

دیوان نظام جامی (یا شعر او)

فارسی، از نظام الدین احمد جامی، کاتب دیوان خوارزمشاه. مذکور در لباب الالباب و هفت اقلیم (مجمع الفصحاء، 635/1).

دیوان نظام خوانساری (یا شعر او)

فارسی، از قاضی نظام الدین خوانساری، معاصر حزین (تذکره، 44).

دیوان نظام دستغیب

فارسی، از سید نظام الملک بن امین الدین حسن دستغیب شیرازی (-1029 ق)، جامع: ابو حیان مالی طیب شیرازی در 1030 ق.خ. آستان قدس، ش 4772، ملک، مجلس و دانشگاه

تهران.

دیوان نظام دشتکی (یا شعر او)

فارسی، از سید نظام الدین احمد بن معصوم دشتکی، پدر سید علی خان مدنی (سرو آزاد، 286).

دیوان نظام دهلوی ---

ص: 524

قاضی هرات در روزگار سلطان حسین بایقرا؛ خ.

سلطنتی سابق، تهران.

دیوان نظام هروی (یا شعر او)

فارسی، از مولانا نظام، معاصر امیر علیشیر که مردی طالب علم بوده و در شعر غالباً به سرودن معماً می پرداخته است (مجالس النفاثس، 46 و 219).

دیوان نظامی بلند شهری

فارسی، از شیخ محمد نظام الدین بن شیخ محمد کریم الله نظامی بلندشهری (-1288 ق).

ط. آگره، 1283 ق.

دیوان نظامی تبریزی

فارسی، از نظامی تبریزی، که در روزگار اکبر شاه به هند رفت و در آنجا دیوان خویش را تدوین کرد. ترجیع بندی از او در یک مجموعه خطی دیده شد.

دیوان نظامی خطاط

فارسی؟، از نظامی خوشنویس تبریزی. مذکور در «دمیه القصر» (دانشمندان آذربایجان، 385).

دیوان نظامی عروضی (یا شعر او)

فارسی، از نجم الدین ابو الحسن احمد بن عمر بن علی نظامی عروضی سمرقندی (-570 ق)، مؤلف «چهار مقاله» که مکرر چاپ شده.

دیوان نظامی قهستانی

فارسی، از ملا فصیح الدین محمد نظامی (-919 ق) مؤلف حاشیه التذکره، حاشیه المختصر، حاشیه الهدایه، شرح الاربعین و شرح العوامل (بهارستان آیتی، 217).

دیوان نظامی گنجوی

فارسی، از ابو محمد ویس (یا الیاس) بن یوسف بن زکی نظامی گنجوی مطرزی (-607 تا 615 ق) که افزون بر دیوان مثنویهای «خمس» (یا پنج گنج) نیز از اوست، ط. تهران، 1318 ش (به نام گنجینه گنجوی)، 1338 ش.

دیوان نظر علی شاه (یا شعر او)

فارسی، از حاج میرزا محمد رحیم بن حاج سعید نظر علی شاه نائینی (-1240 ق) که صحبت و نظر تخلص می کرد (ریاض العارفین،

دیوان نظر قمشه ای

فارسی، از نظر قمشه ای، معاصر نصرآبادی و متولی مزار امامزاده رضا در قمشه (تذکره نصرآبادی، 277).

دیوان نظر لکهنوی (یا شعر او)

فارسی، از میرزا علی نظر لکهنوی، ملازم جلال الدوله سعادت علی خان (صبح گلشن، 530).

دیوان نظمی اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از نظام همایون حسین خان بن حسن خان (-1362 ق) (شعراي معاصر اصفهان، 510).

دیوان نظمی الله آبادی (یا شعر او)

فارسی، از منشی مولچند نظمی الله آبادی (صبح گلشن، 531).

دیوان نظمی بلخی (یا شعر او)

فارسی، از نظمی بلخی، ملازم محمد خان حاکم بلخ که در روزگار جهانگیر به هند سفر کرد و بازگشت (تذکره نصرآبادی، 440).

دیوان نظمی بهبهانی (یا شعر او)

فارسی، از نظمی بهبهانی که به اصفهان رفت و از آنجا به شیراز مهاجرت کرد و با نصرآبادی معاصر بود (تذکره، 287).

دیوان نظمی تبریزی

فارسی، از نظام الدین علی نظمی جوهرشناس تبریزی، که به هند رفته و در 1081 ق اشرف صحبتی را مرثیه گفته است؛ خ. موجود.

دیوان نظمی تهرانی ---

دیوان نظمى خراسانى (يا شعر او)

فارسی، از نظمى خراسانى، شاعر روزگار سلطان حسين ميرزای بايقرا (صبح گلشن، 530).

دیوان نظمى هروى (يا شعر او)

فارسی، از ملا اخى نظمى زهگير تراش هروى (تذکره حسینی، 353).

دیوان نظير اکبرآبادى

فارسی، از نظير اکبرآبادى. ط. نول کشور.

دیوان نظير الدین (يا شعر او)

فارسی، از نظير الدین که در معما مهارت داشته و حکيم شاه محمد قزوینی او را ستوده است (مجالس النفايس، 252).

دیوان نظير زنگنه (يا شعر او)

فارسی، از امان الله بیگ نظير زنگنه شیرازى (-1266 ق).

دیوان نظير مشهدى (يا شعر او)

فارسی، از نظير مشهدى که نخست نظيرى تخلص داشت و به خواهش نظيرى نیشابورى آن را به نظير تغيير داد. در 1030 ق در بازگشت از حج به هند رفت و نزد عادلشاه تقرب یافت (سرو آزاد، 55).

دیوان نظيرى قمى (يا شعر او)

فارسی، از نظيرى قمى، قصه خوان شاه طهماسب (تحفه سامی، 166).

دیوان نظيرى نیشابورى

فارسی، از ملا محمد حسين نظيرى نیشابورى (-1021 یا 1023 ق). ط. تهران، 1340 ش؛ هند، مکرر.

دیوان نظيم بخارائى

فارسی، از رحمت الله بن عبد الله نظيم نقشبندى بخارائى (-1165 ق). خ. حالت افندى استانبول.

دیوان النعمان الحلى

نعمان حلى، خ. سماوى (ديده شد).

دیوان النعمان المغربى

ابو حنیفه قاضی نعمان مغربی وزیر (-363ق) ناظم «الارجوزه المنتخبه» - که نظم کتاب «الاقتصار» اوست - و قصیده «ذات المحنه» و جز آن.

دیوان نعمانی

فارسی، از شبلی نعمانی (-1914 م). ط.

کانپور، 1906 م.

دیوان نعمت خراسانی (یا شعر او)

فارسی، از میرزا عبد الوهاب خوشنویس شیرازی، معاصر هدایت (مجمع الفصحاء، 498/2).

دیوان نعمت شیرازی ---

ص: 526

روزگار او نیز در دست است.

دیوان نعمت گنابادی (یا شعر او)

فارسی، از قاضی نعمت گنابادی، معاصر سام میرزا (تحفه سامی، 169).

دیوان نعمت الله ولی

فارسی، از نور الدین شاه نعمت الله بن میر عبد الله ولی کرمانی (-834 ق)؛ ط. تهران، 1276 ق و مکرر.

دیوان نعمت نارنولی (یا شعر او)

فارسی، از سید نعمت الله نارنولی؟ (-1077 ق) (مرآت الخیال، 142).

دیوان نعمتی کاشانی

فارسی، از نعمتی کاشانی، معاصر سام میرزا، که قصائد نیک در منقبت داشته و مثنوی بر وزن «سبحه الابرار» گفته بوده است (تحفه سامی، 157).

دیوان نعیم سمرقندی (یا شعر او)

فارسی، از ملا نعمت نعیم سمرقندی، معاصر نصرآبادی (تذکره، 443).

دیوان نعیم شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از نعیم شیرازی، خیاط امامقلی خان حاکم شیراز (تذکره نصرآبادی، 294).

دیوان نعیم قمی (یا شعر او)

فارسی، از نعیم بن درویش بهشتی قلندر، معاصر نصرآبادی (تذکره، 421).

دیوان نعیمی استرابادی

فارسی، از فضل الله بن عبد الرحمان نعیمی استرابادی (-796 ق) معروف به حلال خور، رئیس فرقه حروفیه که افزون بر دیوان، منظومه «انفس و آفاق» نیز از اوست. خ. مجلس تهران، امیر علی استانبول و دار الکتب قاهره.

دیوان نعیمی هروی (یا شعر او)

ترکی، از نعیمی هروی. وزیر سلطان حسین بایقرا (مجالس النفاث، 197).

دیوان نغز مازندرانی (یا شعر او)

فارسی، از نغز مازندرانی که از سادات آن دیار و مقیم هند بود (صبح گلشن، 532).

دیوان نغمه خراسانی (یا شعر او)

فارسی، از میرزا عبد الوهاب نغمه خراسانی، معاصر هدایت (مجمع الفصحاء، 498/2).

دیوان نغمه مازندرانی (یا شعر او)

فارسی، از میرزا رضا قلی نغمه مازندرانی، مدّاح منوچهر خان معتمد الدوله. مذکور در «مدایح معتمدیه».

دیوان نفیس قزوینی (یا شعر او)

فارسی، از نفیس قزوینی، معاصر سام میرزا (تحفه سامی، 63).

دیوان نفیس لکهنوی

اردو، از میر خورشید علی بن میرزا بیر علی (انیس) نفیس لکهنوی. ط. هند.

دیوان نفیسی تهرانی

فارسی، از سعید بن علی اکبر ناظم الاطباء نفیسی (-1245 ش). ط. تهران.

دیوان نفیسی کاشانی (یا شعر او)

فارسی، از نفیسی کاشانی (صبح گلشن، 535).

دیوان نقار کشمیری (یا شعر او)

فارسی، از پندیت جی گوپال نقار کشمیری، شاگرد قتیل (صبح گلشن، 535).

دیوان نقاش

فارسی، از احمد نقاش. خ. موجود.

دیوان نقاش اصفهانی

فارسی، از محمود بن غلام رضا نقاش فرشچیان اصفهانی (1348 ق-) (شعرای معاصر

اصفهان، 427).

دیوان نقاش شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از نقاش شیرازی (آثار عجم، 548).

دیوان نقاش قزوینی ---

ص: 528

کمره ای طغانی فراهانی (-1060 ق) قاضی شیراز در روزگار شاه صفی و شیخ الاسلام اصفهان در عهد شاه عباس.خ. آستان قدس، ش 4493 (ح 1055 ق)، مجلس، ملک و دانشگاه تهران.

دیوان نقی مشهدی (یا شعر او)

فارسی، از نقی مشهدی، مذکور در سفینه خوشگو.

دیوان نقی ملتانی (یا شعر او)

فارسی، از نقی ملتانی، نیز مذکور در سفینه خوشگو.

دیوان نقی همدانی (یا شعر او)

فارسی، از نقی همدانی، مذکور در تذکره همیشه بهار.

دیوان نکتی لاهوری (یا شعر او)

فارسی، از ابو عبد الله روزبه بن عبد الله نکتی لاهوری. مذکور در «لباب الالباب» و «هفت اقلیم».

دیوان نکوئی هروی (یا شعر او)

فارسی، از نکوئی حلوانی هروی (صبح گلشن، 538).

دیوان نکهت اردبیلی (یا شعر او)

فارسی، از نکهت اردبیلی که اشعارش در بیاض صائب درج است (تذکره حسینی، 356).

دیوان نکهت برهانپوری (یا شعر او)

فارسی، از محمد یوسف نکهت برهانپوری معروف به سخنور خان (-1150 ق) از درباریان محمد شاه (خزانه عامره، 442).

دیوان نکهت بیگدلی ---

دیوان نگاهی نیشابوری (یا شعر او)

فارسی، از نگاهی نیشابوری، معاصر سام میرزا (تحفه سامی، 144).

دیوان نمگانی (یا نمگانی؟)

فارسی، از فضلای نمگانی (یا نمگانی؟) مؤلف تذکره شاعران ماوراء النهر که به نام «مجموعه شعراء» در تاشکند چاپ شده.

دیوان نواب بنارسی (یا شعر او)

فارسی، از میر نواب بن سید علی خان مرشد آبادی بنارسی، شاگرد شرر و نیرنگ (صبح گلشن، 556).

دیوان نواب رضوی (یا شعر او)

فارسی، از میرزا محمد صادق نواب رضوی یزدی، ممدوح جیحون (تاریخ یزد، 337).

دیوان نواب صفا-کاروان شعر

فارسی، از اسماعیل نواب صفای کرمانشاهی (1303 ش-؛ ط. تهران، 1342 ش).

دیوان نواب قنوجی (یا شعر او)

فارسی، از سید محمد صدیق حسن خان بن حسن نواب قنوجی (1248 ق-)، مؤلف «اتحاف النبلاء» و «شمع انجمن» (صبح گلشن، 554).

دیوان نواب یزدی (یا شعر او)

فارسی، از میرزا عبد العلی نواب یزدی (تاریخ یزد، 337).

دیوان نوازش لکهنوی (یا شعر او)

فارسی، از میرزا نوازش حسین خان بن حسینعلی خان لکهنوی (صبح گلشن، 556). ظاهراً نسخه دیوان در آصفیه هند موجود است.

دیوان نوای اصفهانی

فارسی، از جعفر بن فضل الله نوای اصفهانی (1293 ق-؛ که مجموعه «نواهای جانگداز» او چاپ شده).

دیوان نوای بدائونی

فارسی، از سید احمد ظهور الله خان بن دلیل الله نوای بدائونی که در 1229 ق به ایران آمد و فتحعلی شاه قاجار به او لقب «سعدی هند» داد (مجمع الفصحاء، 527/2).

دیوان نوای شیرازی

فارسی، از تاج الشعراء میرزا حیدر علی نوای شیرازی، فرزند محمد مهدی آسوده (سده 13 ق و 14). خ. آستان قدس، ش 4786 (1315) ق).

دیوان نوای کاشانی

فارسی، از درویش حسین نوای کاشانی (سده 13) که جهانگردی می کرده و سرانجام در تبریز اقامت گزیده است. خ. مجلس.

دیوان نوائی بافقی (یا شعر او)

فارسی، از نوائی بافقی (تاریخ یزد، 336).

دیوان نوائی جغتائی

ترکی، از نظام الدین امیر علی شیر نوائی (-906 ق) که در شعر فارسی «فنائی» و «فانی» و در ترکی «نوائی» تخلص می کرد و یادش گذشت. خ. آستان قدس، ش 4783 (896 ق) و چند نسخه دیگر.

دیوان نوائی خراسانی (یا شعر او)

فارسی، از نوائی خراسانی، معاصر امیر علیشیر (مجالس النفاث، 168).

دیوان نوائی ذرقانی (یا شعر او)

فارسی، از نوائی ذرقانی (آثار عجم، 260).

دیوان نوائی شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از میرزا مهدی بن ملا آقا بابای نوائی منشی شیرازی (آثار عجم، 571).

دیوان نوائی طهرانی

فارسی، از عزیز الله نوائی تهرانی که «گلچین نوائی» او چاپ شده.

دیوان نوائی کربلائی (یا شعر او)

فارسی، از میرزا محمد علی شریف نوائی کربلائی، برادرزاده حسین قدسی (صبح گلشن، 540).

دیوان نوائی مازندرانی

فارسی، از محمد تقی بن رضا قلی (منشی الممالک) نوائی مازندرانی، منسوب به روستای نوای مازندران (مجمع الفصحاء، 509/2).

دیوان نوائی قمی (یا شعر او)

فارسی، از بابا سلطان صوفی نوائی قمی، که در خدمت شاه عباس اول صفوی بوده (صبح گلشن، 540).

دیوان نوائی کاشانی (یا شعر او)

فارسی، از ملا شمس الدین محمد نوائی کاشانی، معاصر سام میرزا (تحفه سامی، 76).

دیوان نوبخت

فارسی، از حبیب الله نوبخت، که «پندنامه نوبخت» او چاپ شده.

دیوان النوبختی

ابو عبد الله احمد بن عبد الله نوبختی، که ابن ندیم به اندازه صد برگ از اشعار او را دیده بوده است.

مذکور در «الفهرست».

دیوان نوح اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از هدایت الله بن میرزا مسیح نوح دانشور اصفهانی (-1367 ق) (شعرای معاصر اصفهان، 518).

دیوان نوحی فریدنی (یا شعر او)

فارسی، از عبد الغنی بن فتح الله نوحی فریدنی (1272 ش-) (شعرای معاصر اصفهان، 517).

دیوان نور اکبرآبادی (یا شعر او)

فارسی، از محمد نوربخش، نور اکبر آبادی (صبح گلشن، 557).

دیوان نوربخش خراسانی - حقایق المحبه فی

دقائق الوحده

فارسی، از سید محمد بن محمد بن عبد الله نوربخش موسوی خراسانی (-869 ق)، ناظم مثنوی «کشف الحقیقه». ط. کرمان؛ تهران، 1380 ق (به اهتمام جواد نوربخش کرمانی).

دیوان نوربخش خراسانی (یا شعر او)

فارسی، از شاه قاسم بن سید محمد نوربخش خراسانی (-981 ق) (بهارستان، 212).

دیوان نوربخش خراسانی (یا شعر او)

فارسی، از شاه رضا بن بهاء الدوله نوربخش خراسانی (بهارستان، 213).

دیوان نوربخش دهکردی

فارسی، از سید احمد رحمت علی شاه نوربخش دهکردی (معاصر). ط. 1366 ق.

دیوان نور بنگالی (یا شعر او)

فارسی، از قطب عالم بن علاء الحق نور بنگالی (یا بنگاله ای) (-848 ق) (صبح گلشن 557).

دیوان نور خراسانی (یا شعر او)

فارسی، از مولانا نور الله خراسانی، معاصر نوائی (مجالس النفائس، 168).

دیوان نور دهلوی (یا شعر او)

فارسی، از نور محمد دهلوی (صبح گلشن، 559).

دیوان نور الدین مشعشی (یا شعر او)

فارسی، از سید نور الدین بن علی اکبر مولوی مشعشی (آثار عجم، 439).

دیوان نور الدین عاملی (او شعره)

سید نور الدین علی بن علی بن حسین موسوی عاملی (-1061 یا 1068 ق) (سلافه العصر، 302).

دیوان نور الدین محمد زیدری (یا شعر او)

فارسی، از نور الدین محمد زیدری منشی جلال الدین منکبرنی (-628 ق) مؤلف «نقشه المصدور» که چاپ شده (مجمع الفصحاء، 655/1).

دیوان نور رازی (یا شعر او)

فارسی، از نور الله رازی، معاصر شاه طهماسب صفوی (تحفه سامی، 41).

دیوان نور ساوجی (یا شعر او) ---

ص: 532

دیوان نوری تبریزی (یا شعر او)

فارسی، از نوری تبریزی، معاصر سام میرزا (تحفه سامی، 139).

دیوان نوری تبریزی

فارسی، از امین الدین حاج دده (-785 ق)، شاعر دربار شیخ حسن (-757 ق) و فرزندش شیخ اویس، در 2500 بیت. وی امین نیز تخلص می کرد. مذکور در «صحف ابراهیم».

دیوان نوری دهلوی (یا شعر او)

فارسی، از نور الدین محمد ترخان سفیدونی دهلوی، مذکور در «منتخب التواریخ» بداونی.

دیوان نوری شوشتری (یا شعر او)

فارسی، از قاضی نور الله بن شریف الدین مرعشی شوشتری (-1019 ق) (مجمع الخواص، 71).

دیوان نوری لاهوری (یا شعر او)

فارسی، از نوری بیگ خان، معاصر اوحدی.

مذکور در «عرفات العاشقین».

دیوان نوری مازندرانی (یا شعر او)

فارسی، از ملا علی بن جمشید نوری مازندرانی اصفهانی (-1246 ق) (روضات الجنات، 417).

دیوان نوری مازندرانی - مولودیّه

فارسی، از میرزا حسین بن محمد تقی مازندرانی (-1320 ق)، استاد صاحب الذریعه.

دیوان نوری مشهدی (یا شعر او)

فارسی، از نوری مشهدی، معاصر امیر علی شیر، که به قول او مردی آشفته روزگار بوده (مجالس النفائس، 73 و 249).

دیوان نوری نیشابوری (یا شعر او)

فارسی، از نوری نیشابوری کحلّال، معاصر سام میرزا (تحفه سامی، 164).

دیوان نوری هرمزی (یا شعر او)

فارسی، از رئیس نور الدین نوری هرمزی (هفت اقلیم، 54).

دیوان نوری هروی (یا شعر او)

فارسی، از نوری هروی، نواده حسن شاه شاعر و معاصر امیر علی شیر (مجالس النفايس، 164).

دیوان نوش زند (یا شعر او)

فارسی، از نوش زند همسر فتحعلی شاه قاجار (از رابعه تا پروین، 257).

دیوان نوشی سبزواری (یا شعر او)

فارسی، از سلطان محمد نوشی سبزواری، معاصر سام میرزا و مداح اهل بیت (علیه السلام) (تحفه سامی، 176).

دیوان نوعی خوبشانی

فارسی، از ملا محمد رضا بن شیخ محمود نوعی خوبشانی (-1019 ق) که در خدمت دانیال فرزند اکبر شاه بوده است؛ خ. ملک و بانکپور.

دیوان نوعی زاده

فارسی، از عطاء الله بن یحیی نوعی زاده (-1044 ق). مذکور در «کشف الظنون».

دیوان نوعی ساوجی

فارسی، از محمد نوعی ساوجی (1360 ق-) که مجموعه های «آفتاب»، «خزر» و «لاله» او چاپ شده.

دیوان نوکی گنابادی (یا شعر او)

فارسی، از سعد الدین مسعود نوکی گنابادی، شاعر دربار بهرامشاه غزنوی. مذکور در «لباب الالباب».

دیوان نوید اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از محمد حسین نوید اصفهانی (-1187 ق)، خواهرزاده میر مشتاق (آتشکده، 419).

دیوان نوید اصفهانی

فارسی، از سید معز الدین محمد باقر بن شهاب الدین نوید مهدوی اصفهانی (1323 ق-) (شعرای معاصر اصفهان، 520).

دیوان نوید الله آبادی (یا شعر او)

فارسی، از نوید الله آبادی (صبح گلشن، 561).

دیوان نوید خراسانی

فارسی، از سید ابو القاسم حبیب اللهی، نوید خراسانی، که مجموعه «ارمغان نوید» او چاپ شده.

دیوان نوید دهلوی (یا شعر او)

فارسی، از نور الدین نوید دهلوی (سده 12 ق).

ط. لکهنو، 1844 م؛ آگره، 1875 م.

دیوان نوید تربتی (یا شعر او)

فارسی، از نویدی تربتی. مذکور در تذکره «هفت اقلیم».

دیوان نویدی سمرقندی (یا شعر او)

فارسی، از نویدی سمرقندی (تذکره حسینی، 354).

دیوان نویدی شیرازی

فارسی، از ملا عبدی بیگ زین العابدین علی بن عبد المؤمن نویدی شیرازی (-988 ق). ط.

لکهنو، 1267 ق. خ. دانشکده ادبیات و دانشگاه تهران.

دیوان نویدی شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از نویدی شیرازی، معاصر نصرآبادی (تذکره، 286).

دیوان نویدی طهرانی (یا شعر او)

فارسی، از نویدی طهرانی، شاعر روزگار شاه طهماسب اول (تذکره نصرآبادی، 287).

دیوان نویدی نیشابوری

فارسی، از نویدی نیشابوری (یا گیلانی) که در خدمت اکبر شاه بوده (طبقات اکبری، 500/2؛ صبح گلشن، 569).

دیوان نهالی

فارسی، از نهالی که مثنوی «مهر و ماه» را به نام حسین قلی میرزای فرمانفرمای قاجار سروده است.

دیوان نهالی سمرقندی (یا شعر او)

فارسی، از نهالی شاعره سمرقندی (از رابعه تا پروین، 258).

دیوان نهانی اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از نهانی اصفهانی، ندیمه خرم بیگم مادر شاه سلیمان صفوی (مرآت الخیال، 335).

برخی او را نهانی کرمانی نوشته و برخی از دو نهانی یاد کرده اند.

دیوان نهانی اکبرآبادی (یا شعر او)

فارسی، از نهانی، مادر محمد جعفر حاکم کشمیر در 1004 ق (صبح گلشن، 569).

دیوان نهانی شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از نهانی، شاعره شیرازی که غزلیات جامی را جواب گفته (تذکره حسینی، 354).

دیوان نهانی قائنی (یا شعر او)

فارسی، از منیژه خانم نهانی قائنی (صبح گلشن، 569).

دیوان نیاز بریلوی

فارسی و اردو، از مولانا شاه احمد قادر نیاز بریلوی. ط. هند، مکرر.

دیوان نیاز تبریزی (یا شعر او)

فارسی، از میرزا اسماعیل بن ملا محمد حجت الاسلام نیاز مامقانی تبریزی. مذکور در «لغتنامه» دهخدا.

دیوان نیاز جوشقانی

فارسی، از سید حسین (یا حسن) نیاز (و نیازی) جوشقانی، معاصر فتحعلی شاه قاجار؛ خ. آستان قدس، ش 4497 (ح 1296 ق). مجلس، ملک

و دانشگاه تهران.

دیوان نیاز دهلوی (یا شعر او)

فارسی، از جمال الدین نیاز دهلوی (صبح گلشن، 570).

دیوان نیاز السلاطین ---

ص: 535

دیوان نیر حیدرآبادی (یا شعر او)

فارسی، از مهدی علی خان نیر حیدرآبادی، معاصر آزاد بلگرامی (صبح گلشن، 571).

دیوان نیر دهلوی (یا شعر او)

فارسی، از محمد ضیاء الدین خان بهادر بن فخر الدوله نیر دهلوی (سده 13 ق) (صبح گلشن، 572).

دیوان نیر دهلوی (یا شعر او)

فارسی، از زین العابدین نیر دهلوی برادرزاده سادات خان که در روزگار محمد شاه از مازندران به دهلی رفت و «شجاع خان» لقب یافت (صبح گلشن، 572).

دیوان نیر شیرازی

فارسی، از علی اصغر نیر رستگار شیرازی؛ ط.

تهران، 1377 ق.

دیوان نیرنگ دهلوی (یا شعر او)

فارسی، از شیخ محمد حسن نیرنگ دهلوی، عموزاده شمس الدین فقیر (تذکره حسینی، 357).

دیوان نیر نوری

فارسی، از غلام حسین بن حیدرقلی نیر نوری که منظومه «مرآت وطن» او چاپ شده.

دیوان نیریزی

فارسی، از محمد جعفر نیریزی که مثنوی خسرو و شیرین او چاپ شده.

دیوان نیری شیرازی

فارسی، از میرزا طاهر بن قدیم خان نیری شیرازی (-1256 ق) (فارسانامه، 108/2).

دیوان نیشان شهشانی

فارسی، از سید عبد الحسین بن ابی القاسم نیشان شهشانی (-1355 ق)، رئیس انجمن دانش همدان. خ. موجود.

دیوان نیستانی

فارسی، از منوچهر نیستانی (معاصر)، که مجموعه «جوانه» او چاپ شده.

دیوان نیستی تبریزی (یا شعر او)

فارسی، از نیستی تبریزی، معاصر سام میرزا (تحفه سامی، 144).

دیوان نیستی رازی (یا شعر او)

فارسی، از نیستی رازی، معاصر سام میرزا و برادر روحی (تحفه سامی، 163).

دیوان النیسی

شیخ عبد الحسین بن عمران حویزی نیسی (1286 ق-)، منسوب به قبیله نیس.

دیوان نیکی اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از نیکی اصفهانی، معاصر سام میرزا (تحفه سامی، 122).

دیوان نیما یوشیج

فارسی، از علی بن ابراهیم نیما یوشیج اسفندیاری نوری (-1378 ق) که اشعار او در کتاب «نیما (زندگی و آثار او)» گردآوری و چاپ شده و مجموعه های متعدد دیگر نیز از او به چاپ رسیده.

دیوان نیمتاج سلماسی (یا شعر او)

فارسی، از نیمتاج بنت یوسف خاکپور سلماسی (زنان سخنور، 378/2).

دیوان نیهی ---

ص: 536

دیوان واثق رشتی (یا شعر او)

فارسی، از واثق رشتی خیاط، معاصر نصرآبادی (تذکره 379).

دیوان واثق شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از صد الشریعه عبد الحی بن مفید واثق شیرازی (آثار عجم، 571).

دیوان واثق نجفی (یا شعر او)

فارسی، از ملا مهدی بن محمد قاسم واثق خوشنویس نجفی، معاصر نصرآبادی (تذکره، 203).

دیوان واثق نیشابوری (یا شعر او)

فارسی، از میرزا حسن بیگ واثق نیشابوری، معاصر نصرآبادی (تذکره، 215).

دیوان واثق همدانی

فارسی، از شیخ محمد باقر بن حسنعلی واثق همدانی (-1336 ق)، در 3000 بیت (معادن العلوم، 23/2).

دیوان واثقی لکهنوی (یا شعر او)

فارسی، از شیخ حیدر علی واثقی لکهنوی (صبح گلشن، 578).

دیوان واثقی مشهدی (یا شعر او)

فارسی، از شاه محمد واثقی مشهدی کاتب، شاگرد سلیم کاتب (مطلع الشمس، 435/2).

دیوان واثقی نیشابوری (یا شعر او)

فارسی، از واثقی نیشابوری (-940 ق) که در نجف و سپس در تبریز اقامت داشت (صبح گلشن، 578).

دیوان واجد کابلی

فارسی، از محمد قاسم واجد کابلی (معاصر)؛ ط.

بدخشان، 1370 ق.

دیوان واجد علی شاه ---

دیوان وارثی اردبیلی (یا شعر او)

فارسی، از وارثی اردبیلی، معاصر تقی الدین کاشی، که در استرآباد مقیم بوده (دانشمندان آذربایجان، 390).

دیوان وارثی سبزواری (یا شعر او)

فارسی، از وارثی سبزواری معاصر اکبر شاه و مقیم دهلی (صبح گلشن، 579).

دیوان وارد شاه جهان آبادی (یا شعر او)

فارسی، از شیخ محمد شفیع بن محمد شریف وارد تهرانی شاه جهان آبادی، شاعر عهد عالمگیر (روز روشن، 730).

دیوان وارد هندی (یا شعر او)

فارسی، از شیخ محمد (یا محمدی) وارد پتیالی (صبح گلشن، 579).

دیوان وارسته چکنی (یا شعر او)

فارسی، از امام قلی بیگ وارسته چکنی، معاصر شاه عباس دوم (جلوس: 1052 ق). که شعر بسیار می سروده و مکرراً به هند رفته است (تذکره نصر آبادی، 335).

دیوان وارسته دهلوی (یا شعر او)

فارسی، از حفیظ الله خان وارسته دهلوی (صبح گلشن، 580).

دیوان وارسته سیالکوتی

فارسی، از وارسته سیالکوتی، مؤلف «اصطلاحات الشعراء»، و شاگرد حزین (-1181 ق). برخی تالیف «اصطلاحات الشعراء» را به وارسته چکنی نسبت می دهند.

دیوان وارسته فرخ آبادی (یا شعر او)

فارسی، از شیخ قاسم وارسته فرخ آبادی (صبح گلشن، 579).

دیوان واسطی بلگرامی (یا شعر او)

فارسی، از میر عبد الجلیل بن احمد واسطی حسینی بلگرامی (-1138 ق)، صاحب «مثنوی واسطی» که چاپ شده.

دیوان واشی لاهوری (یا شعر او)

فارسی، از ابو جعفر عمر بن اسحاق واشی لاهوری. مذکور در لباب الالباب.

دیوان واصب قندهاری (یا شعر او)

فارسی، از واصب (یا واهب) قندهاری، معاصر محمد قلی سلیم و صبحی که هر سه در خدمت عبد الله خان وزیر لاهیجان بودند (تذکره نصرآبادی، 78؛ روز روشن، 731).

دیوان واصف کشمیری (یا شعر او)

فارسی، از سید حسن شاه واصف کشمیری (-1285 ق) که در اصل از بخارا بود (روز روشن، 731).

دیوان واصف مشهدی

فارسی، از ملا ابراهیم واصف مشهدی، خادم آستان قدس. نسخه منتخب دیوان واصف مؤرخ 1081 ق در کتابخانه دهخدا موجود بوده و دیوان واصف (معلوم نیست کدام واصف) در مدراس طبع شده.

دیوان واصفی هروی

فارسی، از زین الدین محمود واصفی هروی (سده 10 ق) مؤلف «بدایع الوقایع» که بسیاری از اشعار خویش را در آن آورده است.

دیوان اصل کرمانی (یا شعر او)

فارسی، از سید ابو القاسم بن عباس اصل پور حسینی کرمانی (1339 ق-) مدیر روزنامه روح القدس کرمان.

دیوان اصل کشمیری (یا شعر او)

فارسی، از محمد اصل کشمیری (-1207 ق)، شاگرد میرزا گرامی (صبح گلشن، 581).

دیوان اصل لاهیجی (یا شعر او)

فارسی، از ملا محمد امین بن درویش محمد اصل لاهیجی، معاصر نصرآبادی (تذکره، 352).

و 380)، ناظم مثنوی «خلوت راز».

دیوان واصل هندی (یا شعر او)

فارسی، از مبارک الله واصل هندی، شاگرد محمد زمان راسخ (تذکره حسینی، 361).

دیوان واصل یزدی

فارسی، از محمد واصل قیصری یزدی (معاصر). ط.

دیوان واصلی بخاری (یا شعر او)

فارسی، از واصلی بخاری معاصر سام میرزا (تحفه سامی، 166).

دیوان واصلی شاه جهان آبادی

فارسی، از امام ویردی بیگ واصلی شاه جهان آبادی (سده 12 ق). خ. آسیائی بنگال.

دیوان واصلی شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از آقا خان واصلی فیلی شیرازی (-1303 ق) (آثار عجم، 571).

دیوان واصلی لکهنوی (یا شعر او)

فارسی، از میرزا علی واصلی لکهنوی، شاگرد محمد فاخر مکین و معاصر محمد جعفر راغب (صبح گلشن، 581).

دیوان واصلی مروزی (یا شعر او)

فارسی، از واصلی مروزی (-968 ق). مذکور در تذکره «هفت اقلیم».

دیوان واضح اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از زمان بن کمال واضح اصفهانی، معاصر نصرآبادی (تذکره، 343).

دیوان واضح ساوجی

فارسی، از میرزا مبارک الله بن اسحاق واضح ساوجی ملقب به ارادت خان (-1128 ق)؛ خ.

آصفیه؛ آسیائی بنگال.

دیوان واعظ خراسانی

فارسی، از مهدی بن یوسف واعظ خراسانی که نسخه، مثنوی «عقد مروارید» او بخط ناظم مورّخ 1319 ق موجود است.

دیوان واعظ قائنی ---

ص: 539

می کرد (صبح گلشن، 573).

دیوان وافی کشمیری (یا شعر او)

فارسی، از محمد وافی طبیب کشمیری (صبح گلشن، 581).

دیوان وافی هروی ---

ص: 540

دیوان والہ اصفہانی (یا شعر او)

فارسی، از میرزا یوسف والہ اصفہانی، برادر میرزا طاهر وقایع نویس، معاصر نصرآبادی (تذکرہ، 82).

دیوان والہ افشار

فارسی، از صدر الدّاکرین والہ افشار ارموی، ناظم منظومہ «توان روان».

دیوان والہ بروجردی (یا شعر او)

فارسی، از محمّد حسین بیگ والہ بروجردی (ریاض العارفین، 237).

دیوان والہ داغستانی

فارسی، از علیقلی خان بن محمد علی خان والہ لکزی داغستانی (-1170 ق)، مؤلف «ریاض الشعراء» خ. لاهور پاکستان و ملک.

دیوان والہ شیرازی

فارسی، از جمال الدین بن شمس الدین (جمالاً بن شمساً) والہ شیرازی، معاصر نصرآبادی که در خوشنویسی شاگرد میر عماد بود (تذکرہ، 288).

دیوان والہ عجمی

فارسی، از سید محمد والہ عجمی، ناظم «دستور نظم». خ. آسیائی بنگال.

دیوان والہ کشمیری (یا شعر او)

فارسی، از خواجه نور اللہ والہ کشمیری، معاصر مؤلف صبح گلشن (ص 584).

دیوان والہ مشهدی (یا شعر او)

فارسی، از والہ (یا والہی) مشهدی، معاصر نوانی (مجالس النفاث، 40 و 214).

دیوان والہ هروی (یا شعر او)

فارسی، از درویش حسین والہ هروی، شاگرد عبد القادر بیدل (کلمات الشعراء، 124).

دیوان والہ همدانی (یا شعر او)

فارسی، از میرزا صادق والہ همدانی، عضو انجمن دانش همدان. مذکور در دانشنامه الفت.

دیوان والہی اردبیلی (یا شعر او)

فارسی، از والهی اردبیلی که شعر او در بیاض صائب درج است (دانشمندان آذربایجان، 393).

دیوان والهی استرآبادی (یا شعر او)

فارسی، از والهی استرآبادی (گلستان مسرت، 238).

دیوان والهی بخاری (یا شعر او) ---

ص: 541

دیوان والی قاجار (یا شعر او)

فارسی، از نجفقلی میرزا بن حسینعلی میرزا (فرمانفرما) والی قاجار (-1272 ق) (مجمع الفصحاء، 62/1).

دیوان والی کردستانی

فارسی، از امان الله خان بن خسرو خان والی کردستان، زنده در 1274 ق، (مجمع الفصحاء، 547/2).

دیوان والیه قاجار

فارسی، از حسن جهان خانم والیه قاجار، دختر فتحعلی شاه. خ. آستان قدس، ش 4794، ملی و دانشگاه تهران.

دیوان الواقق (او شعره)

واقق را ابن شهر آشوب از شاعران اصحاب ائمه (علیه السلام) شمرده است (معالم، 140).

دیوان وامق اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از محمد صالح وامق اصفهانی، شاعر عهد فتحعلی شاه قاجار (مجمع الفصحاء، 558/2).

دیوان وامق بلگرامی (یا شعر او)

فارسی، از نواز محیی الدین بن غلام محیی الدین وامق بلگرامی (سرو آزاد، 350).

دیوان وامق هندی (یا شعر او)

فارسی، از محمد اخلاص وامق هندی (-1143 ق) که برهمن بود و به اسلام مشرف شد و نزد اورنگ زیب تقرّب یافت (تذکره حسینی، 361).

دیوان وامق یزدی

فارسی، از محمد علی بن محمد باقر وامق یزدی حسینی (-1255 یا 1262 ق) مؤلف تذکره میکده؛ خ. ملک تهران و وزیری یزد.

دیوان وامق یزدی (یا شعر او)

فارسی، از میر حسین وامق یزدی (-1307 ق) فرزند سید یحیی فدائی و نوه محمد علی وامق (تاریخ یزد، 342).

دیوان واهب اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از میرزا حسن واهب مالمیری اصفهانی، معاصر نصرآبادی (تذکره، 107).

دیوان واهب بخارائی (یا شعر او)

فارسى، از واهب بخارائى، معاصر عبد العزيز خان (تذكرة نصرآبادى، 437).

ديوان واهب قندهارى ---

ص: 542

دیوان وجدی خراسانی ازغدی

فارسی، از محمد اسماعیل وجدی خراسانی ازغدی (-1231 ق) مؤلف «الرسائل العرفانیه» (ریاض العارفین، 486).

دیوان وجدی شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از منشی محمد علی بن میر حسین وجدی شیرازی (-1291 ق)، حاکم لارستان (آثار عجم، 571).

دیوان وجدی لکهنوی

فارسی، از میرزا زین العابدین وجدی لکهنوی، معاصر هدایت (مجمع الفصحاء، 528/2).

دیوان وجدی همدانی (یا شعر او)

فارسی، از وجدی همدانی، مذکور در «همیشه بهار».

دیوان وجهی اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از وجهی اصفهانی، معاصر صادقی کتابدار (مجمع الخواص، 303).

دیوان وجهی اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از علی اکبر بن محمد صالح بیگ وجهی اصفهانی، معاصر نصرآبادی (تذکره، 52).

دیوان وجهی تفرشی (یا شعر او)

فارسی، از وجهی تفرشی متولد هرات و مقیم هند که نزد اکبر شاه تقرب یافت (صبح گلشن، 587).

دیوان وجهی سنجاری (یا شعر او)

فارسی، از وجهی سنجاری، معاصر صادقی کتابدار (مجمع الخواص، 241).

دیوان وجیه احمدآبادی (یا شعر او)

فارسی، از وجیه احمدآبادی (صبح گلشن، 588).

دیوان وجیه بهادری (یا شعر او)

فارسی، از وجیه بهادری (صبح گلشن، 587).

دیوان وجیه پنجابی (یا شعر او)

فارسی، از وجیه پنجابی (صبح گلشن، 587).

دیوان وحدت سهرندی

فارسی، از عبد الاحد (یا عبد الواحد) بن محمد سعید وحدت سهرندی معروف به شاه گل (-1126 ق). خ. آسیایی بنگال.

دیوان وحدت شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از میرزا آقای وحدت شیرازی (-1308 ق)، فرزند غلام حسین راغب (آثار عجم، 572).

دیوان وحدت قمی

فارسی، از حکیم عبد الله بن حکیم اسماعیل وحدت قمی، معاصر نصرآبادی که نخست راغب تخلّص می کرد (تذکره، 364 و 478).

دیوان وحدت کلهر

فارسی، از طهماسب قلی خان بن رستم خان وحدت کلهر (-1310 ق). ط. تهران، 1350 و 1365 ق.

دیوان وحدت کلکته ای

فارسی، از شیخ محمد وحدت کلکته ای، ناظم مثنوی «شیخ صنعان و دختر ترسا»، معاصر هدایت (ریاض العارفین، 350). مثنوی یاد شده چاپ شده است.

دیوان وحدتی خراسانی (یا شعر او)

فارسی، از وحدتی خراسانی، معاصر نوائی (مجالس النفاّس، 76 و 251).

دیوان وحشت اردستانی

فارسی، از جمال الدین محمد بن ضیاء الدین وحشت طباطبائی اردستانی، معاصر نصرآبادی.

خ. آسیایی بنگال.

دیوان وحشت اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از محمد باقر وحشت اصفهانی (مقالات الشعراء، 826).

دیوان وحشت بختیاری (یا شعر او)

فارسی، از امامقلی وحشت بختیاری، معاصر نصرآبادی (تذکره، 39).

دیوان وحشت تهانیسری (یا شعر او)

فارسی، از عبد الواحد وحشت تهانیسری (کلمات الشعراء، 124).

دیوان وحشت تهانیسری (یا شعر او)

فارسی، از عبد الله وحشت تهانیسری، معاصر بیدل (روز روشن، 853).

دیوان وحشت کشمیری (یا شعر او)

فارسی، از محمد شاه خان وحشت کشمیری (صبح گلشن، 588).

دیوان وحشت هندی (یا شعر او)

فارسی، از محمد امین وحشت هندی (مرآت الخیال، 308).

دیوان وحشتی آگره ای (یا شعر او)

فارسی، از وحشتی آگره ای. مذکور در «هفت اقلیم» و «سفینه» خوشگو.

دیوان وحشتی جوشقانی ---

ص: 544

دیوان وحیدی قمی (یا شعر او)

فارسی، از وحیدی قمی (-942ق) که از خویشاوندان مولانا گلخنی بوده و مثنوی «شهرانگیز» در باب تبریز از اوست (مجالس النفائس، 161).

دیوان وداد دهلوی (یا شعر او)

فارسی، از محمد زمان وداد دهلوی، معروف به سلیمان علی خان، معاصر احمد شاه گورکانی (صبح گلشن، 589).

دیوان وداعی بلخی (یا شعر او)

فارسی، از وداعی بلخی، معاصر نوائی (مجالس النفائس، 67 و 241).

دیوان وزیر بلگرامی (یا شعر او)

فارسی، از شیخ وزیر علی بن قطب الدین احمد بلگرامی (صبح گلشن، 590).

دیوان وزیر شاه جهان آبادی (یا شعر او)

فارسی، از وزیر نساء شاعره شاه جهان آبادی، شاگرد خاور سیستانی (صبح گلشن، 590).

دیوان وزیر لکهنوی

فارسی، از سید محمد بن مفتی میر محمد عباس وزیر لکهنوی (-1312ق)، که مثنوی «باغ مؤمنین» او چاپ شده است.

دیوان الوزیر المغربی

ابو القاسم حسین بن علی وزیر مغربی (-418ق) (کشف الجب، 218).

دیوان وسعت سرهندی (یا شعر او)

فارسی، از وسعت سرهندی (صبح گلشن، 590).

دیوان وصاف شیرازی ---

دیوان وصفی ورامینی (یا شعر او)

فارسی، از ظهیر الدین وصفی ورامینی (صبح گلشن، 592).

دیوان وصفی هروی (یا شعر او)

فارسی، از وصفی هروی، نبیره ملا معین و معاصر فخری (مجالس النفاثس، 165).

دیوان وصلی اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از وصلی اصفهانی (صبح گلشن، 593).

دیوان وصلی تبریزی (یا شعر او)

فارسی، از وصلی تبریزی، مطرب معاصر سام میرزا (تحفه سامی، 143).

دیوان وصلی سارانی (یا شعر او)

فارسی، از وصلی سارانی، منسوب به ساران تهران و معاصر سام میرزا (تحفه سامی، 162).

دیوان وصلی شیرازی

فارسی، از میر نعمت الله وصلی طباطبائی شیرازی (سده 11 ق) که به قندهار و از آنجا به هند رفت و فخر الزمانی او را در اجمیر ملاقات کرده و دیوانش را 4000 بیت نوشته است (میخانه، 439).

دیوان وصلی طهرانی (یا شعر او)

فارسی، از محمد طاهر بن محمد شریف وصلی تهرانی، از خویشاوندان نور جهان، همسر جهانگیر (صبح گلشن، 593 ق). ظاهراً با وصلی سارانی یکی است.

دیوان وصلی هروی (یا شعر او)

فارسی، از وصلی هروی، فرزند قاضی خواجه کلان و معاصر نوائی (مجالس النفاثس، 102 و 264).

دیوان وصی احمد

فارسی، از مولوی وصی احمد بن ابی القاسم جوش.خ. فیض آباد هند.

دیوان وطواط

فارسی، از رشید الدین محمد بن عبد الجلیل وطواط بلخی (-573 یا 578 ق). ط. تهران، 1339 ش؛ خ. آستان قدس، ش 4657 (1012)

ق؛ مجلس و ملک.

دیوان وفا علی شاه---

ص: 546

دیوان وفای شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از محمد باقر وفا، فرزند صفای شیرازی (آثار عجم، 510).

دیوان وفای فراهانی

فارسی، از محمد حسین وفای فراهانی (-1209 ق)، عم عیسی خان قائم مقام و وزیر صادق خان زند. خ. ملک، سلطنتی سابق و دانشگاه تهران.

دیوان وفای قمی (یا شعر او)

فارسی، از شرف الدین علیخان وفای قمی (-ح 1200 ق) که در روزگار نادر به هند رفت و در آنجا اقامت گزید (نتایج الافکار، 769).

دیوان وفای کاشانی ---

ص: 547

دیوان وفایی شوشتری

فارسی، از فتح الله بن حسن وفایی شوشتری (-1304 ق). خ. ملک و مجلس.

دیوان وفایی شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از ملا حسین وفایی شیرازی (صبح گلشن، 597). شاید با وفایی اصفهانی یا مشهدی مذکور در «تحفه سامی» یکی بوده باشد.

دیوان وفایی کرد (یا شعر او)

فارسی، از وفایی کرد (آتشکده، 23).

دیوان وفایی کاشغری (یا شعر او)

فارسی، از امیر احمد حاجی بیگ بن سلطان ملک وفایی کاشغری والی هرات و سمرقند و معاصر نوایی (مجالس النفائس، 114 و 286).

وی بعداً تخلص زمانی را برگزید.

دیوان وفایی هروی

فارسی، از وفایی هروی که در روزگار اکبر به هند رفته و با مال بسیار بازگشت. خ. مجلس.

دیوان وفایی یزدی (یا شعر او)

فارسی، از محمد وفایی یزدی (مجمع الفصحاء، 527/2).

دیوان وفی

فارسی و عربی، از شیخ محمد باقر بن میرزا یوسف وفی قمی تفرشی تهرانی (-1322 ق).

خ. دیده شده.

دیوان وقار اورنگ آبادی ---

ص: 548

دیوان ولایی استرآبادی (یا شعر او)

فارسی، از ولایی استرآبادی (صبح گلشن، 601).

دیوان ولایی دهلوی (یا شعر او)

فارسی، از مرتضی قلی بیگ ولایی ایرانی دهلوی که در دهلی در ملازمت سربلند خان بود و در بنگاله درگذشت (صبح گلشن، 601).

دیوان ولایی سیستانی (یا شعر او)

فارسی، از حاجی محمد ولایی سیستانی (صبح گلشن، 601).

دیوان ولد-دیوان سلطان ولد

فارسی، از بهاء الدین احمد بن محمد مولوی بلخی رومی معروف به سلطان ولد (-712 ق).

ط. ترکیه، 1943 م. خ. عارف حکمت مدینه؛ طوپقپوسرای و حالت افندی استانبول و دانشگاه تهران.

دیوان حسین ولد---

ص: 549

دیوان وهمی قمی (یا شعر او)

فارسی، از وهمی قمی. مذکور در «هفت اقلیم».

دیوان وهمی قندهاری (یا شعر او)

فارسی، از طهماسب قلی وهمی قندهاری که از اکراد مقیم آن شهر بود (تذکره نصرآبادی، 63).

دیوان ویرانی ابدال (یا شعر او)

فارسی؟، از ویرانی ابدال حروفی (العراق بین الاحتلالین، 251/2).

دیوان ویسی سمرقندی (یا شعر او)

فارسی، از ملا ویسی سمرقندی، معاصر فخری (مجالس النفاثس، 162).

دیوان ویسی هروی

فارسی، از ویسی هروی شاعر و خوشنویس معاصر جامی (-898 ق). خ. دار الکتب قاهره.

دیوان هابط ---

ص: 550

دیوان هادی حایری (یا شعر او)

فارسی، از شیخ هادی بن عبد الله مازندرانی حایری (1309 ق-)(سخنوران معاصر، 248/1).

دیوان هادی دهلوی (یا شعر او)

فارسی، از میر محمد جواد هادی دهلوی (صبح گلشن، 604).

دیوان هادی رنگرز (یا شعر او)

فارسی، از هادی رنگرز که در معما مهارت داشته و با نصرآبادی معاصر بوده (تذکره، 542).

دیوان هادی شهرستانی (یا شعر او)

فارسی، از هادی بن محمد رفیع صدر شهرستانی (آتشکده، 206).

دیوان هادی شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از هادی بن معین الدین محمد شیرازی، وزیر فارس و کرمان در روزگار شاه سلیمان صفوی (تذکره نصرآبادی، 70).

دیوان هادی قزوینی (یا شعر او)

فارسی، از هادی قزوینی، یا عبد الهادی (زنده در 1169 ق) (صبح گلشن، 603؛ مقالات الشعراء، 841).

دیوان هادی کاشانی (یا شعر او)

فارسی، از عبد الهادی بن علیرضا (تجلی) کاشانی (صبح گلشن، 603).

دیوان هادی کاشانی (یا شعر او)

فارسی، از هادی بن عبد الرزاق کاشانی طیب (تذکره نصرآبادی، 115).

دیوان هادی مشهدی (یا شعر او)

فارسی، از محمد مقیم هادی مشهدی اصفهانی (-1134 ق) (تذکره حزین، 41).

دیوان هادی نائینی (یا شعر او)

فارسی، از هادی نائینی که بیشتر اشعارش در رثای اهل بیت (علیه السلام) بوده (صبح گلشن، 604).

دیوان هادی النحوی

شیخ هادی بن احمد نحوی حلّی نجفی؛ جامع:

شیخ محمد سماوی.خ. موجود.

دیوان هارون جوینی

فارسی، از هارون بن خواجه شمس الدین محمد جوینی معروف به صاحب دیوان، ممدوح سعدی (مجمع الفصحاء، 656/1). نسخه ای به نام دیوان هارون در موزه بریتانیا موجود است.

دیوان هاشم ابرقوهی (یا شعر او)

فارسی، از سید هاشم موسوی ابرقوهی (روز روشن، 772).

دیوان هاشم ارتیمانی ---

ص: 551

دیوان هاشم هروی (یا شعر او)

فارسی، از هاشم هروی که کمانگری و سپس حمامداری می کرده و با فخری معاصر بوده است. (مجالس النفاث، 140).

دیوان هاشم هندی (یا شعر او)

فارسی، از هاشم هندی، پدر زن سرخوش (کلمات الشعراء، 125).

دیوان هاشمی استرآبادی (یا شعر او)

فارسی، از هاشمی نصرآبادی که در 1012 ق تاریخ فتح قلعه تبریز را به نظم آورده است (تذکره نصرآبادی، 479).

دیوان هاشمی اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از شمس الدین محمد هاشمی اصفهانی، صدر جهان (صبح گلشن، 605).

دیوان هاشمی بخارایی

فارسی، از خواجه هاشمی صدیقی بخارایی (-945 ق) شیخ الاسلام بخارا، نبیره خواجه محمد پارسا؛ خ. آصفیه.

دیوان هاشمی دهلوی

فارسی، از ابو عبد الله امیر محمد هاشم شاه بن میر محمد مؤمن (عرشی) هاشمی دهلوی مقتول در دهلی (-1150 ق).

دیوان هاشمی ساروی - انوار الهدی و مشکات

الانوار

فارسی و عربی، از ثقه الاسلام سید محمد بن فضل الله هاشمی ساروی غروی (-1342 ق) دیوان فارسی او «انوار الهدی» نام دارد که چاپ شده و دیوان عربی موسوم به «مشکات الانوار» است.

دیوان هاشمی فراهی (یا شعر او)

فارسی، از هاشمی فراهی (صبح گلشن، 605).

دیوان هاشمی قمی (یا شعر او)

فارسی، از هاشمی که از سادات قم بوده است (آتشکده، 239).

دیوان هاشمی کاشانی (یا شعر او)

فارسی، از میر نظام الدین شاعر روزگار شاه طهماسب صفوی (روز روشن، 774).

دیوان هاشمی کرمانی

فارسی، از سید محمد هاشم هاشمی کرمانی، معروف به شاه جهانگیر (-946 یا 948 ق) (هفت آسمان، 130).

دیوان هاشمی کوفتگر (یا شعر او)

فارسی، از هاشمی کوفتگر معاصر نوائی (مجالس النفاثس، 73 و 243).

دیوان هاشمی گیلانی (یا شعر او)

فارسی، از هاشمی گیلانی (صبح گلشن، 605).

در تذکره علمای گیلان (ص 73) هاشم لاهیجی آمده است.

دیوان هاشمی لکهنوی (یا شعر او)

فارسی، از هاشمی لکهنوی، برادر بنده علی (صبح گلشن، 606).

دیوان هاشمی همدانی (یا شعر او)

فارسی، از هاشمی همدانی (-1136 ق) که به دست سپاه ترک کشته شد (تذکره حزین، 36).

دیوان هاله

فارسی، از حیدر هاله رقابی تهرانی (معاصر) که مجموعه «شهرزاد» او چاپ شده.

دیوان هبه الدین شهرستانی

سید محمد علی هبه الدین شهرستانی (-1344 ق) ناظم «الدر و المرجان».

دیوان هبه الله کاشی (یا شعر او)

فارسی، از هبه الله کاشی (آتشکده، 40).

دیوان هجر هندی (یا شعر او)

فارسی، از ابو محمد بن نور الهدی هجر هندی (صبح گلشن، 606).

دیوان هجری افشار (یا شعر او)

فارسی، از قاسم بیگ بن اژدهای هجری افشار (مجمع الخواص، 42).

دیوان هجری اندجانی (یا شعر او)

فارسی، از هجری اندجانی فرغانی، معاصر سام میرزا (تحفه سامی، 166).

دیوان هجری تفرشی

فارسی، از ابو القاسم بن محمد صادق تفرشی، معاصر آذر بیگدلی (آتشکده، 430). نسخه دیوان هجری در آسیایی بنگال موجود و محتملاً از همین شاعر است.

دیوان هجری جامی (یا شعر او)

فارسی، از هجری جامی (طبقات اکبری، 500/2).

دیوان هجری دده (یا شعر او)

فارسی؟، از هجری دده که از غالیان کرد بوده (الکائیه فی التاریخ، 45).

دیوان هجری رازی تهرانی

فارسی، از خواجه محمد شریف رازی تهرانی (-980 ق) وزیر محمد خان تکلو حاکم خراسان که پس از مرگ او نزد شاه طهماسب آمده و حاکم یزد شده است (تاریخ یزد، 249). در طوپقپوسرای استانبول نسخه دیوان هجری به نام محمد یوسف هجری رازی موجود است.

دیوان هجری قمی (یا شعر او)

فارسی، از هجری قمی شمشیرگر که در کاشان شمشیرگری می کرده (تحفه سامی، 172).

دیوان هجری گنابادی (یا شعر او)

فارسی، از هجری گنابادی که به بنارس و الله آباد سفر کرد و در روزگار آصف الدوله درگذشت (صبح گلشن، 606).

دیوان هجری مشهدی (یا شعر او)

فارسی، از هجری مشهدی برادر ملا مشرقی (صبح گلشن، 606). اصل شان از قزوین است و گویا همین شاعر است که در تذکره «همیشه بهار»، هجری قزوینی یاد شده است.

دیوان هجری هروی (یا شعر او)

فارسی، از هجری هروی، معاصر فخری هروی (مجالس النفايس، 165).

دیوان هدایت آشتیانی (یا شعر او)

فارسی، از میرزا هدایت بن محمد حسین وزیر دفتر آشتیانی (مجمع الفصحاء، 567/2).

دیوان هدایت اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از هدایت بن شاه تقی (واحد) اصفهانی، معاصر نصرآبادی، قاضی و شیخ الاسلام مشهد (تذکره، 177).

دیوان هدایت رازی

فارسی، از خواجه هدایت الله (یا میرزا حسین) هدایت رازی، مشرف اصطلیل شاه عباس و طهماسب صفوی که خمسه ای داشته که یک بیت آن هم معنای صحیح نداشته و سام میرزا آن را «شعر تزریق» خوانده است (ذریعه، 265/7؛ تحفه سامی، 177).

دیوان هدایت طبرستانی

فارسی، از رضاقلی خان بن محمد هادی هدایت طبرستانی (-1288 ق). خ. مجلس، ملی و سلطنتی سابق تهران.

دیوان هدایت کشمیری (یا شعر او)

فارسی، از سعد الله بن عنایت الله هدایت کشمیری (صبح گلشن، 606).

دیوان هدایت مشهدی (یا شعر او)

فارسی، از هدایت مشهدی فرزند شیخ الاسلام مشهد (روز روشن، 777). محتملا با هدایت اصفهانی یکی بوده است.

دیوان هدایت نائینی (یا شعراء)

فارسی، از هدایت حسین نائینی معاصر

نصرآبادی (تذکره، 197).

دیوان هدای کاشانی (یا شعر او)

فارسی، از هدا معاصر فیض کاشانی که اشعار او در یک مجموعه قلمی دیده شده.

دیوان هراتی (یا شعر او)

فارسی، از هراتی که ظاهراً معاصر نوائی بوده ولی شرح حال او را فخری در مجالس النفاثس (ص 80) افزوده است.

دیوان هزاره اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از هزاره اصفهانی (صبح گلشن، 607).

دیوان هشترودی

فارسی، از محسن هشترودی که مجموعه «سایه ها»ی او چاپ شده.

دیوان هشیار شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از محمد حسین هشیار شیرازی واقعه خوان (-1292 ق) (آثار عجم، 572).

دیوان هشیار شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از علی بن حسن هشیار نوری شیرازی (-1286 ق) (فارسنامه، 152/2).

دیوان هشیار کرد (یا شعر او)

فارسی، از علینقی بن کاظم هشیار کرد (1266 ش-) معروف به دبیر مخصوص (سخنوران نامی، 272/2).

دیوان هشیار هزار جریبی - دیوان سامی هزار جریبی

دیوان هفت رنگی (یا شعر او)

فارسی، از هفت رنگی خراسانی، معاصر قزوینی (مجالس النفاثس، 392).

دیوان هلاکی (یا شعر او)

فارسی، از هلاکی، شاعر دربار سلطان یعقوب (مجالس النفاثس، 306).

دیوان هلاکی هروی (یا شعر او)

فارسی، از هلاکی هروی، معاصر جامی که با او به حج رفت (مجالس النفايس، 76 و 253).

دیوان هلاکی همدانی (یا شعر او)

فارسی، از هلاکی همدانی که در خدمت بهرام میرزا فرزند شاه اسماعیل صفوی بوده و مثنوی «شوق و ذوق» سروده او است (مجمع الخواص، 172).

دیوان هلال قهستانی (یا شعر او)

فارسی، از خواجه هلال قهستانی (مجمع الفصحاء، 655/1).

دیوان هلال قزوینی (یا شعر او)

فارسی، از هلال قزوینی. مذکور در تذکره «هفت اقلیم» و «سفینه» خوشگو.

دیوان هلال کاشانی (یا شعر او)

فارسی، ابو طالب بن محمد باقر هلال کاشانی (سده 13 ق)، مداح منوچهر خان معتمد الدوله.

خ. مجلس.

دیوان هلالی ترک (یا شعر او)

فارسی، از هلالی ترک، که در شیراز اقامت داشته (آتشکده، 23).

دیوان هلالی چغتایی

فارسی، از نور الدین (یا بدر الدین) هلالی چغتایی (-936 ق). ط. طهران و 1315 ق و مکرر؛ هند، مکرر. خ. آستان قدس، ش 5758 (سده 10 ق) و 4593 (1027 ق).

دیوان هلالی سبزواری (یا شعر او)

فارسی، از هلالی سبزواری (صبح گلشن، 607).

دیوان هلالی قزوینی (یا شعر او)

فارسی، از هلالی قزوینی. مذکور در تذکره «همیشه بهار» و «ریاض الجنة» زنوزی.

ص: 554

دیوان هلالی قاجار (یا شعر او)

فارسی، از هلال بنت محمد تقی میرزا هلالی قاجار، همسر اللهیار آصف الدوله (از رابعه تا پروین، 263).

دیوان هلالی هروی (یا شعر او)

فارسی و ترکی، از هلالی هروی، معاصر نوائی (مجالس النفائس، 53). در برخی از نسخه ها بلالی آمده است.

دیوان همام تبریزی

فارسی، از خواجه همام الدین بن علائی تبریزی (-714 یا 713 ق). ط. تهران، 1333 ش؛ تبریز، 1309 ش. خ. شهید مطهری و مجلس تهران، دار الکتب قاهره، پاریس و بادلیان.

دیوان همام یزدی (یا شعر او)

فارسی، از همام یزدی، معاصر نصرآبادی (تذکره، 146).

دیوان همای شیرازی - شکرستان

فارسی، از رضا قلی (یا محمد علی) بن بمانعلی بدیع خان همای شیرازی (1290 ق)؛ ط. تهران، 1320 ق.

دیوان همای کشمیری (یا شعر او)

فارسی، از مولوی عطاء الله همای کشمیری (صبح گلشن، 607).

دیوان همای مروزی

فارسی، از محمد صادق همای مروزی وقایع نگار، معاصر فتحعلی شاه قاجار و مؤلف «تاریخ جهان آرا»؛ خ. مجلس.

دیوان همایون استرآبادی (یا شعر او)

فارسی، از همایون استرآبادی (صبح گلشن، 607).

دیوان همایون اسفراینی

فارسی، از امیر همایون اسفراینی (-902 یا 910 ق). خ. مجلس، ملک، ملّی و سلطنتی تهران.

دیوان همایون بروجردی

فارسی، محتملا از میرزا عباس اصلح الشعراء. خ.

ملّی تبریز.

دیوان همایون پادشاه (یا شعر او)

فارسی، از همایون بن بابر شاه گورکانی (-963 ق) (تحفه سامی، 16).

دیوان همایون فریدنی (یا شعر او)

فارسی، از عبد العال همایون فریدنی، از نوادگان محقق کرکی که هجویات میان او محمد ابراهیم رهی مشهور بوده است (مجمع الفصحاء، 571/2).

دیوان همایون قاجار-دیوان حشمت

دیوان همایون کرمانی

فارسی، از محمد همایون بن علی اکبر کرمانی (1330 ق-) که مجموعه های «منتخب همایون» و «گلزار همایون» او چاپ شده.

دیوان همایون همدانی

فارسی، از محمد همایون بن ملا شکوهی همدانی، معاصر نصرآبادی، که در حیات او در جوانی در گذشته (تذکره، 324). سنگلاخ نسخه دیوان همایون عراقی- که شاید همین شاعر بوده باشد- را به خط سلطان محمد نور دیده بوده است (امتحان الفضلاء، 115/1).

دیوان همایی آذربایجانی

فارسی، از درویش سهراب همایی آذربایجانی، ناظم مثنوی «زهده» و معاصر صائب (دانشمندان آذربایجان، 398).

دیوان همایی اصفهانی-دیوان سنا

دیوان همایی ترک (یا شعر او)

فارسی، از همایی ترک، معاصر سام میرزا (تحفه سامی، 185).

ص: 555

دیوان همایی سمرقندی (یا شعر او)

فارسی، از همایی سمرقندی، معاصر فخری هراتی (مجالس النفاث، 160).

دیوان همایی نسوی (یا شعر او)

فارسی، از همایی نسوی ماوراء النهری (آتشکده، 134).

دیوان همت اردبیلی (یا شعر او)

فارسی، از محمد زمان بیگ همت اردبیلی، معاصر نصرآبادی (تذکره، 290).

دیوان همت اصفهانی

فارسی، از حسین بن غلام علی همت عبداللهی اصفهانی (1333 ق-) که نخست هابط تخلص می کرده و افزون بر دیوان، تألیفات دیگری نیز داشته است (شعرای معاصر اصفهان، 536).

دیوان همت بدخشی (یا شعر او)

فارسی، از میرزا عیسی بن ضیاء الدین حسین همت بدخشی هندی (-1112 ق) (کلمات الشعراء، 125).

دیوان همت سیستانی (یا شعر او)

فارسی، از همت سیستانی که از عموزادگان ملک حمزه و معاصر نصرآبادی بوده (تذکره، 38).

دیوان همت شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از علاء الدین حسین بن احمد (وقار) همت شیرازی (-1336 ق) (آثار عجم، 362).

دیوان همت فرح آبادی (یا شعر او)

فارسی، از خواجه محمد بن زین العابدین همت فرح آبادی، معاصر نصرآبادی (تذکره، 134).

دیوان همت گورکه پوری (یا شعر او)

فارسی، از محمد عاشق همت گورکه پوری که در خدمت زیب النساء دختر عالمگیر پادشاه هند بوده (کلمات الشعراء، 125).

دیوان همتی اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از همتی اصفهانی، عضو دفترخانه یوسف افشار، معاصر صادقی کتابدار (مجمع الخواص، 242).

دیوان همتی بافقی (یا شعر او)

فارسی، از ملا افضل بن ملا یعقوب همّتی بافقی، معاصر نصرآبادی (تذکره، 307).

دیوان همّتی بلخی (یا شعر او)

فارسی، از غیاث الدّین همّتی بلخی (ریاض العارفین، 158).

دیوان همدم سمنانی (یا شعر او)

فارسی، از میرزا محمد علی بن محمد رضی همدم سمنانی، منشی محمد ولی میرزا والی سمنان که «بدایع الوقایع» را برای او تالیف کرده و ابیاتی از قصاید خویش را در آن آورده است.

دیوان همدم شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از محمد حسین بن علی فخر همدم شیرازی (آثار عجم، 577).

دیوان همدم هندی (یا شعر او)

فارسی، از میرزا مراد همدم نواسه بابر شاه (صبح گلشن، 608).

دیوان همدمی جرجانی (یا شعر او)

فارسی، از شریفه بانوی همدمی هندی (مرآت الخیال، 339).

دیوان همدمی رازی (یا شعر او)

فارسی، از همدمی رازی عصار (تحفه سامی، 164).

دیوان همدمی سمرقندی (یا شعر او)

فارسی، از همدمی سمرقندی، معاصر سام میرزا (تحفه سامی، 165).

دیوان همدمی شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از همدمی شیرازی که معلم کودکان بوده (هفت اقلیم، 310).

دیوان همدمی کاشانی (یا شعر او)

فارسی، از میرزا علی همدمی کاشانی (-982 ق). مذکور در تذکره «همیشه بهار».

دیوان همدمی مشهدی (یا شعر او)

فارسی، از همدمی مشهدی کاسه گر، معاصر نوائی (مجالس النفاثس، 79 و 254).

دیوان همدمی مشهدی (یا شعر او)

فارسی، از همدمی حلوافروش مشهدی (آشکده، 96).

دیوان همدمی هروی (یا شعر او)

فارسی، از همدمی هروی (صبح گلشن، 608).

دیوان همدمی همدانی (یا شعر او)

فارسی، از همدمی همدانی، معاصر سام میرزا (تحفه سامی، 145).

دیوان همگر-دیوان مجد همگر

دیوان هندال (یا شعر او)

فارسی، از هندال بن بابر شاه. مذکور در تذکره «هفت اقلیم».

دیوان الهنداوی

شیخ طاها بن یاسین بن عباس هنداوی (1318 ق-). وی 2 دیوان در مرثی به زبان عامیانه دارد.

دیوان هندی

فارسی، از کلب حسین خان بن کلب علی خان هندی (-1281 ق) مؤلف تذکره «شوکت نادری» (هدیه العارفین، 329/1).

دیوان هندوشاه

فارسی، از هندو شاه بن سنجر نخجوانی مؤلف «تجارب السلف» در 724 ق که اشعاری از خویش در «دستور الکاتب» آورده است.

دیوان هنر الله آبادی (یا شعر او)

فارسی، از حاجی بیگ هنر الله آبادی، فرزند ناجی و شاگرد آفرین الله آبادی (صبح گلشن، 609).

دیوان هنر جندقی

فارسی، از اسماعیل هنر فرزند ابو الحسن یغمای جندقی، که در 1288 ق مرگ 2 فرزند خود را رثا گفته است. خ. مجلس.

دیوان هنر جهرمی (یا شعر او)

فارسی، از ابو الحسن هنر جهرمی (-1267 ق) (فارسنامه، 188/2).

دیوان هنرشاه جهان آبادی (یا شعر او)

فارسی، از کیان رای هنر شاه جهان آبادی، شاگرد آزاد بلگرامی (صبح گلشن، 609).

دیوان هنر هندی (یا شعر او)

فارسی، از محمد اکمل فضل الله هنر هندی، مذکور در مقدمه «کلمات الشعراء». ظاهراً وی فرزند سرخوش بوده است.

دیوان هوایی نونی (یا شعر او)

فارسی، از هوایی نونی. مذکور در «هفت اقلیم» (صبح گلشن، 610).

دیوان هوایی مشهدی

فارسی، از هوایی مشهدی، شاعر و خوشنویس، مصاحب مشرقی مشهدی و معاصر نوائی (مجالس النفائس، 42 و 215).

دیوان هوایی هندی (یا شعر او)

فارسی، از هوایی هندی (صبح گلشن، 610).

دیوان هور اصفهانی

فارسی، از میر سید علی بن عبد الحسین هور بدیع زاده اصفهانی (1330 ق-) که «تحفه المسلمین» او چاپ شده (شعرای معاصر اصفهانی، 540).

دیوان هوس جندقی (یا شعر او)

فارسی، از میرزا ابو القاسم هوس جندقی، که صدر الافاضل «نامه نامی» را به نام او تألیف کرده. مذکور در جنگ موجود در کتابخانه مرکزی دانشگاه تهران.

دیوان هوس هندی

اردو، از محمد تقی هوس هندی ناظم مثنوی «لیلی و مجنون».

دیوان هوشنگ ابتهاج

فارسی، از هوشنگ بن میرزا آقا خان سایه ابتهاج رشتی (معاصر) که مجموعه های متعددی از اشعار او چاپ شده.

دیوان هوشی خراسانی (یا شعر او)

فارسی، از هوشی خراسانی که ظاهراً در سده 10 ق می زیسته (مجالس النفائس، 404).

دیوان هوشی سنغری (یا شعر او)

فارسی، از هوشی سنغری دینوری، معلم کودکان در همدان و معاصر صادقی کتابدار (مجمع الخواص، 249).

دیوان هوشی شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از هوشی شیرازی، معاصر سام میرزا که وی را به شعر دزدی متهم کرده است (تحفه سامی، 125).

دیوان هوشی همدانی - دیوان هوشی سنغری

دیوان هیبت اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از هیبت بیگ اصفهانی شکسته نویس، نواده طهماسبقلی سلطان، حاکم لار (صبح گلشن، 610).

دیوان هیبت کاشی (یا شعر او)

فارسی، از هیبت کاشی (صبح گلشن، 610).

ظاهراً منظور هدایت کاشی است که در عنوان دیوان حاتم کاشی یاد شد.

دیوان هیدجی

فارسی و ترکی، از محمد بن معصوم علی هیدجی (-1339 ق) که نخست مغنی تخلص می کرد.

دیوان یادگار بیگ (یا شعر او)

فارسی، از یادگار بیگ بن سلطان (مجمع الخواص، 69).

دیوان یادگار خراسانی-دیوان سیفی

دیوان یار احمد تبریزی (یا شعر او)

فارسی، از یار احمد بن حسین رشیدی تبریزی که در 867 ق رباعیات خیام را گرد آورد که به نام «طریخانه» چاپ شده است.

دیوان یار اورنگ آبادی (یا شعر او)

فارسی، از نواب منور الدوله احمد یار خان بهادر اورنگ آبادی (-1183 یا 1189 ق)؛ خ.

شیرانی لاهور.

دیوان یار علی شیرازی

فارسی، از یار علی شیرازی (سده 10-ق یا پیش از آن) مؤلف «لمحات در شرح لمعات» و «نثر اللئالی»؛ ط. لکهنو. 1200 ق.

دیوان یار علی طهرانی (یا شعر او)

فارسی، از یار علی طیب تهرانی، معاصر سام میرزا (تحفه سامی، 137).

دیوان یارک قزوینی (یا شعر او)

فارسی، از حکیم عماد یارک قزوینی، مقیم هرات (مجمع الخواص، 252).

دیوان یاری استرآبادی (یا شعر او)

فارسی، از یاری استرآبادی، معاصر نوائی (مجالس النفائس، 86 و 260).

دیوان یاری اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از میرزا حسین یاری اصفهانی (-1215 ق) ندیم دربار افشاریه خراسان (مجمع الفصحاء، 579/2).

دیوان یاری بلخی (یا شعر او)

فارسی، از یاری بلخی معاصر نوائی (مجالس النفاثس، 46 و 219).

دیوان یاری تبریزی (یا شعر او)

فارسی، از یاری تبریزی خرده فروش، معاصر سام میرزا (تحفه سامی، 144).

دیوان یاری حافظ-دیوان حافظ یاری

دیوان یاری شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از یاری شیرازی مقیم هرات و معاصر نوائی، که خطاط و نقاشی ماهر بوده (مجالس النفاثس، 120 و 299).

دیوان یاری هروی (یا شعر او)

فارسی، از حافظ یار محمد یاری هروی خوشنویس که نمونه خط مؤرخ 953 ق او دیده شده (خطوط خوش، 130).

دیوان یاری یزدی (یا شعر او)

فارسی، از یاری یزدی (صبح گلشن، 612).

دیوان یاس آره ای (یا شعر او)

فارسی، از یاس آره ای که از علمای شهر آره بوده (روز روشن، 788).

دیوان یاسمن بو دامغانی (یا شعر او)

فارسی، از یاسمن بو، همسر میرزا عسکر دامغانی مقیم دکن که تعلیق و نسخ و ثلث را خوش می نوشت. مذکور در «تذکره الخواتین» (از رابعه تا پروین، 264).

دیوان یاسمی-دیوان رشید یاسمی

دیوان یاسین علی شاه

یاسین علی شاه هندی مقیم نجف، مؤلف «الصنعه الشمسیه» در 1339 ق که منظومه «قمریه» را نیز به آن الحاق نموده است.

دیوان الیافی (یا شعر او)

فارسی و عربی، از عقیف الدین ابو السعادت عبد الله بن اسعد یافیعی یمنی (-768 یا 755 ق). (گلستان مسرت، 387).

دیوان یالیت استرآبادی (یا شعر او)

فارسی، از حکیم یالیت استرآبادی، مذکور در تذکره «هفت اقلیم».

دیوان یتیم بروجردی (یا شعر او)

فارسی، از محمود یتیم بروجردی (سده 11 ق).

خ. دانشگاه تهران.

دیوان یتیم لاهوری (یا شعر او)

فارسی، از نصر الله بیگ بن میرزا منعم یتیم لاهوری (صبح گلشن، 612).

دیوان یتیمی هروی (یا شعر او)

فارسی، از یتیمی هروی (مجمع الخواص، 251).

دیوان یحیای احمدآبادی (یا شعر او)

فارسی، از یحیای احمدآبادی (روز روشن، 792).

دیوان یحیای اصفهانی (یا شعر او)

فارسی، از یحیای اصفهانی، خواهرزاده طاهر وحید (تذکره نصرآبادی، 84).

دیوان یحیای الله آبادی (یا شعر او)

فارسی، از محمد یحیای الله آبادی معروف به «شاه خوب الله» (-1144 ق) (سرو آزاد، 212).

دیوان یحیای بمی

فارسی، از شیخ الاسلام حاج میرزا یحیای بمی (-1288 ق). خ. موجود.

دیوان یحیای بیدآبادی

فارسی، از میرزا یحیی بن اسماعیل مدرس بیدآبادی (-1349 ق)؛ ط. تهران، 1365 ق.

دیوان یحیی الدشتکی

سید یحیی بن نظام الدین احمد حسینی دشتکی،

برادر سید علی خان مدنی که برخی از اشعار او در مجموعه ای نقل شده است.

دیوان یحیی ابی الفضل

ابو الفضل یحیی بن ابی طی حمیده حلبی (630 یا 658 ق) معروف به ابن ابی طی، مؤرخ و ادیب شیعی و مؤلف «معادن الذهب» و جز آن (تاسیس الشیعه، 128).

دیوان یحیای دولت آبادی

فارسی، از میرزا یحیی بن میرزا هادی دولت آبادی (-1368 ق) که مجموعه «اردیبهشت» و «تسدیس خاقانی» او چاپ شده.

دیوان یحیای سبزواری (یا شعر او)

فارسی، از یحیی خان اوزبک سبزواری (-1025 ق) (تذکره نصرآبادی، 264).

دیوان یحیای سمرقندی (یا شعر او)

فارسی، از یحیای سمرقندی، معاصر نصرآبادی (تذکره، 429).

دیوان یحیای سیستانی (یا شعر او)

فارسی، از قاضی یحیای سیستانی، معاصر سلطان ابو تراب (مجالس النفاثس، 144).

دیوان یحیای سبک---

ص: 560

دیوان یعقوب استاجلو (یا شعر او)

فارسی، از یعقوب بن بایزید سلطان استاجلو (-950 ق) (تحفة سامی، 183).

دیوان یعقوب ترکمان

فارسی، از سلطان یعقوب بن امیر حسن بیگ ترکمان آق قویونلو (-896 ق) (مجمع الفصحاء، 62/1).

دیوان یعقوب چرخ‌ی (یا شعر او)

فارسی، از یعقوب چرخ‌ی غزنوی. مذکور در «هفت اقلیم» و «سفینه» خوشگو.

دیوان یعقوب الحلّی

شیخ یعقوب بن حسین نجفی حلّی (-1329 ق)؛ جامع: محمد علی یعقوب. مذکور در جزء دوم «طلیعه».

دیوان یعقوب غیاث پوری (یا شعر او)

فارسی، از محمد یعقوب غیاث پوری (صبح گلشن، 615).

دیوان یعقوب کشمیری (یا شعر او)

فارسی، از ملا یعقوب کشمیری، شاعر دربار اکبر شاه (طبقات اکبری، 464/2).

دیوان یعقوب ماهی دشتی

کردی، از یعقوب ماهی دشتی، که محمد مکرری برخی از اشعار او را چاپ کرده است.

دیوان یعقوب هندی

اردو، از سید ظلّ الحسین یعقوب هندی، ط.

دیوان یعقوبی ساوجی ---

دیوان یکتای اصفهانی

فارسی، از مجید بن عبد الکریم اوحدی یکتای اصفهانی (1330 ق-؛ ط. اصفهان، 1319 ش).

دیوان یکتای بلخی (یا شعر او)

فارسی، از یکتای بلخی، شاعر دربار امامقلی خان حاکم بلخ (تذکره نصرآبادی، 441).

دیوان یکتای جوشقانی (یا شعر او)

فارسی، از احمد بن مهدی یکتای اشتری جوشقانی (-1373 ق) (سخنوران نامی معاصر، 254/1).

دیوان یکتای لاهوری

فارسی، از احمد یار خان بن اللهیار خان یکتای مکرانی لاهوری بلوچ (-1147 ق) (ناظم مثنویهای «گلدسته حسن» و «شهر آشوب»).

دیوان یکتای لاهوری (یا شعر او)

فارسی، از محمد عاقل یکتای لاهوری. مذکور در تذکره «شمع انجمن».

دیوان یکدل مرادآبادی (یا شعر او)

فارسی، از محمد انور بن محمد خان یکدل مرادآبادی (-1151 ق) (نتایج الافکار، 793).

دیوان یکسان دهلوی (یا شعر او)

فارسی، از یکسان دهلوی (صبح گلشن، 616).

دیوان یگه سوار ---

ص: 562

بوده است.

دیوان یوسف امیری (یا شعر او)

فارسی، از یوسف امیری، شاعر حضور شاهرخ و بایسنقر. مذکور در تذکره دولتشاه.

دیوان یوسف بختیاری

فارسی، از امیر مجاهد بن حسینقلی خان یوسف بختیاری (-1356 ق) (شعرای اصفهان، 549).

دیوان یوسف بلخی (یا شعر او)

فارسی، از یوسف بلخی که در 792 ق ماده تاریخ وفات تفتازانی را سروده است.

دیوان یوسف بلگرامی (یا شعر او)

فارسی، از محمد یوسف بن محمد اشرف واسطی بلگرامی (-1172 ق) مؤلف «الفرع الثابت عن الاصل الثابت» در توحید (سرو آزاد، 307).

دیوان یوسف بیرجندی

فارسی، از شیخ جلال الدین یوسف کاتب بیرجندی تبریزی (بهارستان، 208).

دیوان یوسف تبریزی

فارسی، از یوسف بن زین العابدین تبریزی قره داغی (-1337 ق). خ. موجود.

دیوان یوسف تبریزی (یا شعر او)

فارسی، از یوسف تبریزی (گلستان مسرت، 516).

دیوان یوسف جغتایی (یا شعر او)

فارسی و ترکی، از یوسف جغتایی که پروانه چی شاه اسماعیل و توشمال شاه طهماسب بوده (تحفه سامی، 186).

دیوان یوسف جلایر (یا شعر او)

فارسی، از یوسف علی جلایر (صبح گلشن، 619).

دیوان یوسف جویباری

فارسی، از خواجه یوسف جویباری، نواده خواجه محمد پارسا. نصرآبادی شعر او را از دیوان وی نقل کرده است (تذکره، 67).

دیوان یوسف چاکری (یا شعر او)

فارسی، از یوسف چاکری هروی، معاصر فخری (مجالس النفائس، 163).

دیوان یوسف خراسانی (یا شعر او)

فارسی، از یوسف بن خواجه رکن الدین خراسانی، از نوادگان ابو سعید ابو الخیر (صبح گلشن، 616).

دیوان یوسف الخطی

ابو ذویب یوسف خطی که در 1310 ق مرثیه هایی از طبع خویش را در مجموعه ای نگاشته است. خ. سماوی.

دیوان یوسف خوانساری (یا شعر او)

فارسی، از یوسفای خوانساری، معاصر نصرآبادی (تذکره، 321).

دیوان یوسف دربندی (یا شعر او)

فارسی، از جمال الفلاسفه یوسف بن محمد دربندی. مذکور در لباب الالباب (مجمع الفصحاء، 656/1).

دیوان یوسف دکنی (یا شعر او)

فارسی، از یوسف عادلشاه بن سلطان مراد خان دکنی (-916 ق) حاکم دکن (مجمع الفصحاء، 63/1).

دیوان یوسف دهلوی (یا شعر او)

فارسی، از یوسف خان دهلوی، از امیران اکبر شاه (صبح گلشن، 618).

دیوان یوسف سنندجی (یا شعر او)

فارسی، از یوسف سنندجی کرد، ملازم امان الله خان حاکم کردستان (مجمع الفصحاء، 579/2).

دیوان یوسف شاملو (یا شعر او)

فارسی، از یوسف شاملو که از امیران شاه طهماسب صفوی بوده و دیوانی در 3 هزار بیت داشته (تذکره نصرآبادی، 42).

دیوان یوسف شیرازی (یا شعر او)

فارسی، از یوسف شیرازی (صبح گلشن، 518).

دیوان یوسف عامری (یا شعر او)

فارسی، از یوسف عامری (صبح گلشن، 617).

دیوان یوسف غزنوی (یا شعر او)

فارسی و عربی، از یوسف بن نصر کاتب غزنوی، مداح خسرو ملک (-582 ق). وی 2 دیوان به فارسی و عربی داشته است (مجمع الفصحاء، 656/1).

دیوان یوسف قراباغی (یا شعر او)

فارسی، از یوسف بن محمد جان قراباغی معروف به یوسف کوسه (-1054 ق) (آتشکده، 52).

دیوان یوسف قزوینی (یا شعر او)

فارسی، از یوسف قزوینی، برادر میرزا طاهر وحید (آتشکده، 228).

دیوان یوسف کابلی (یا شعر او)

فارسی، از یوسف بن شاه بیگ خان کابلی (روز روشن، 799).

دیوان یوسف کازرونی (یا شعر او)

فارسی، از یوسف امیری کازرونی، معاصر نصرآبادی (تذکره نصرآبادی، 122).

دیوان یوسف کشمیری ---

دیوان یوسفی طیب

فارسی، از یوسف بن محمد بن یوسف یوسفی طیب هروی (سده 10 ق) ناظم منظومه های «ادویه مفرده»، «علاج الامراض»، «فوائد یوسفی»، «بهداشت منظوم» و مآکول و مشروب.

دیوان یوسفی گلپایگانی (یا شعر او)

فارسی، از یوسف یوسفی گلپایگانی، شاعر دربار شاه عباس اول صفوی، که قصیده و غزل را نیکو می سرود.

دیوان یونس ابهری (یا شعر او)

فارسی، از یونس ابهری، شاعر روزگار جهانگیر (روز روشن، 811).

دیوان یونس الدیلمی

یونس دیلمی که ابن شهر آشوب او را از شاعران شیعه شمرده است (معالم العلماء، 137).

پایان جلد سوم

ص: 565

بسمه تعالی

هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ

آیا کسانی که می دانند و کسانی که نمی دانند یکسانند؟

سوره زمر / 9

آدرس دفتر مرکزی:

اصفهان - خیابان عبدالرزاق - بازارچه حاج محمد جعفر آباده ای - کوچه شهید محمد حسن توکلی - پلاک 129/34 - طبقه اول

وب سایت: www.ghbook.ir

ایمیل: Info@ghbook.ir

تلفن دفتر مرکزی: 03134490125

دفتر تهران: 021 - 88318722

بازرگانی و فروش: 09132000109

امور کاربران: 09132000109

مرکز تحقیقات رایانگی

اصفهان

گامی

WWW

برای داشتن کتابخانه های تخصصی
دیگر به سایت این مرکز به نشانی

www.Ghaemiyeh.com

www.Ghaemiyeh.net

www.Ghaemiyeh.org

www.Ghaemiyeh.ir

مراجعه و برای سفارش با ما تماس بگیرید.

۰۹۱۳ ۲۰۰۰ ۱۰۹

